

18

சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாடு 2011
கூலங்கை

~~17~~
~~18~~

வினாயக நெடுமலை
14 JAN 2020
மாநகராட்சி அலுவலகம்
யாழ்ப்பாணம்

கட்டுரைக் கொடை

AashifBuhary@gmail.com

சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் ஒன்றியம் - கொழும்பு

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

பொதுசன நூலகம்
யாழ்ப்பாணம்.

சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாடு 2011

இலங்கை

பொதுசன நூலகம்
14 JAN 2020
மாநகரசபை
யாழ்ப்பாணம்

கட்டுரைக் கோவை

தொகுப்பு

- ◆ லை. முருகபூபதி
- ◆ தி. ஞானசேகரன்
- ◆ ஜின்னாவ் ஷரிபுத்தீன்
- ◆ அஷ்ரப் சிஹாப்தீன்
- ◆ ஜி. இராஜகுலேந்திரா

9565(P)
PL

வெளியீடு :-

சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் ஒன்றியம்

இலங்கை

இணையம் :- www.tamilwriters.org

மின்னஞ்சல் :- International.twfes@yahoo.com.au

மாநாட்டுக் கீதம்

முரசே முழுங்கு! முரசே முழுங்கு! முரசே முழுங்கு! .....

செந்தமிழ் உலகெலாம் சிறந்தோங்க எழுத்தாளர்

செய்நலம் போற்றியே முரசே முழுங்கு!.....

எழுத்தாளர் சங்கமம் இலக்கியம் மேம்பட

வழிசெய்யும் என்றேநீ முரசே முழுங்கு!.....

தமிழ்மொழி இலக்கியம் சீர்மையாய் மொழிமாறி

செகமெலாம் பரவிடும் முரசே முழுங்கு!.....

செம்மொழி எம்மொழி தொன்மைசார் கனிமொழி

எம்மவர் உயிரென முரசே முழுங்கு!.....

இல்லையோர் மொழியதற் கீடென எழுத்தினில்

சொல்லுவோர் எழுத்தாளர் முரசே முழுங்கு!.....

பாடலாக்கம் : ஜின்னாஹ் ஷரிபுத்தீன்

பாடியவர் : மதுரா பாலச்சந்திரன்

உள்ளே

1. இலங்கையில் தமிழியல் ஆய்வு:
பண்பாடு
பேராசிரியர் அ.சண்முகதாஸ் 01

2. மலேசியா தமிழ் முஸ்லிம் எழுத்தாளர்களும் இதழ்களும்
கே. ஏ. ஜெஹார் உசேன் - தமிழ்நாடு 14

3. ஈழத்தமிழரின் நூல்களை ஆவணப்படுத்துவதில் நூல்தேட்டத்தின் பங்களிப்பும்
அது எதிர்கொள்ளும் சவால்களும்
என்.செல்வராஜா, நூலகவியலாளர், லண்டன் 21

4. கிழக்கிலங்கையில் தொலையும் தொன்மைகளும்
தொன்மைக் கிராமங்களும்
செல்வி கதிர்காமன் தங்கேஸ்வரி 36

5. ஈழத்துத் தமிழ்ப் பெண்களின் கூட்டுக் கவிதொகைகள்
'சொல்லாத சேதிகள்' முதல் 'ஒலிக்காத இளவேனில்' வரை ஓர் ஆய்வு
த. அஜந்தகுமார், முன்னாள் உதவி விரிவுரையாளர்,
தமிழ்க்குறை. யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம் 48

6. ஜேர்மனியில் தமிழும் தமிழரும்
கே.கே. அருந்தவராஜா- ஜேர்மனி 60

7. கனடாவில் முக்கியமாக மொன்றியல் மாநகரத்தில் ஈழத்தமிழரின் வாழ்வும்
வகைகளும்...
S.P. கனகசபாபதி (கல்கிதாசன்) 65

8. ஆத்திசூடி : ஓளவையார் -பாரதி-முருகையன்
ஒரு கருத்தியல் ரீதியான ஒப்பாய்வு
இ. இராஜேஸ்கண்ணன், விரிவுரையாளர், சமூகவியல்குறை
யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழகம். 70

9. ஈழத்தில் தமிழில் வெளிவரும் கலை இலக்கியச் சிற்றிதழ்கள்
க.பரணீதரன் 81

10. எம். ஏ. நுஃமானின் காவியங்கள் - ஓர் அறிமுகம்
றமீஸ் அப்துல்லாஹ், மொழித்துறை, தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம். 87
11. மட்டக்களப்பின் ஓவியச் செயற்பாட்டில் ஓவியர் வாசனின்
ஓவிய வெளிப்பாடுகள் - ஓர் பார்வை
விஜயபீரௌபி 93
12. இலங்கையில் வளர்ந்த சித்தர் இலக்கிய ஞாபு:
ஆராயப்படாமல் காத்துக்கிடக்கும் சித்தர்களின் அறிவியல் உண்மைகள்
அண்ணாமலை சுகுமாரன் - தமிழ்நாடு 101
13. முஸ்லிம்களின் ஆடற்கலைகளில் களிகம்பு
பாவலர் சாந்தி முறியித்தன் 111
14. பண்டைய இலக்கியமும் ஈழத்தமிழரின் சமகால வாழ்க்கையும்
மன்னார் அமுதன் 121
15. நாட்டார் பாடல்களும் அவற்றின் இலக்கிய இரசனைகளும்
வயலற் சரோஜா 130
16. ஒன்பது நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னிருந்து முஸ்லிம் புலவர்கள் உயர்த்திய தமிழ்
மானா மக்கீன் 137
17. வரலாறு, அரசியல், சமூக நிலைபாடி நிற்கும் மலையகத் தமிழர்
நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் - ஓர் ஆய்வு
மு. சீவலிங்கம் 143
18. மலையக கவிதை இலக்கியம்
அ.லெட்சுமணன் - ஆசிரியர் "நிகர்" சஞ்சிகை 154
19. சங்கீதத்தின் தொன்மையும் வளர்ச்சியும்
தீருமதி மலர்விழி - கனகசபை 165
20. புகலிட இலக்கியங்களும் தமிழும்
கலாநிதி செ. யோகராசா, மொழித்துறை, கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம் 177
21. எண் தமிழ்
செல்வி. க. நீலாம்பிகை 187

22. இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியம்
கே.ஏ. ஜெஹர் உசேன் 193
23. சிறுவர் இலக்கியங்களின் இன்றைய போக்கு
சந்திரமதி வேதநாயகம் 202
24. மின்பொறி ஊடகங்களில் செய்திச் சுவைநாக்கம்
வீ.ஏ திருஞானசுந்தரம்,
முன்னாள் பிரதிப்பணிப்பாளர் நாயகம், இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனம் 205
25. பண்டைச்சிங்கள இலக்கியங்கள் தமிழ் இலக்கிய மொழிபெயர்ப்பா?
பன்மொழிப்புலவர் - த. கனகரத்தினம் 210
26. நாட்டாரியல்: மலையக முஸ்லிம் கிராமங்களின் மண் முணுக்கும் பாடல்கள்
தலவின்னை சீபார் 217
27. நாட்டாரியல் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் சின்னஞ்சிறு கடவுளர் வழிபாடு
பெருந்தோட்ட மக்களின் மத வழிபாடு தொடர்பான சமூகவியல் ஆய்வு
ரா.நித்தியானந்தன் B.A. (Hons), M.Phil 226
28. தென்கிழக்கு முஸ்லிம் தேசத்தாரின் நாட்டார்
இயலில் பள்ளப்பாட்டுப் பள்ளக்கவியும்
மணிப்புலவர் மருதூர் மஜீத் B.A (Hons.), Dip in - Edu. S.L.E.A.S
ஓய்வு பெற்ற கல்வி, கலை, கலாசாரப் பணிப்பாளர் 236
29. ஈழத்து நாட்டார் இலக்கியமும் பண்பாடும்
எஸ். முத்துமீரான் 244
30. ஈழத்தில் சிறுவர் இலக்கியம் - ஒரு நோக்கு
த. சுவரையங்கம், (கல்விப்பணிப்பாளர் - ஓய்வு) 252
31. மலேசியாவில் பயண இலக்கியம் - ஒரு கண்ணோட்டம்
ஆ. குணநாதன் - மலேசியா 276
32. ஈழத்திலக்கிய வளர்ச்சி வரலாற்றில் சப்ரகமுவ பல்கலைக்கழக மொழித்துறையில்
மேற்கொள்ளப்பட்ட தமிழ் இலக்கிய ஆய்வு முயற்சிகள்
கலாநிதி கனகசபாபதி நாகேஸ்வரன், M.A., Ph.d.
முதுநிலை வீரவரையாளர், மொழித்துறை, சப்ரகமுவ பல்கலைக்கழகம், பெலிகுல்லோயா 273

இதுவோர் ஆவணப் பதிவு

இவ்வாண்டில் இலங்கையில் நடைபெறும் சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாட்டில் ஆய்வரங்குகளில் வாசிக்கப்படும் ஆய்வுக்கட்டுரைகளைத் தொகுத்து ஒரு ஆய்வுக் கோவையை மட்டும் வெளியிடுவதாக ஆரம்பத்தில் முடிவாகியிருந்தது. பின்னர் மாநாட்டின் ஞாபகார்த்தமாக அக்கட்டுரைகளுடன் மேலும் சிறப்புக் கட்டுரைகளையும், கவிதைகளையும் உள்வாங்கி ஒரு மாநாட்டுச் சிறப்புமலர் வெளியிடுவதாக தீர்மானிக்கப்பட்டது. இதன் பிரகாரம் சர்வதேச ஊடகங்களில் ஆய்வுக் கட்டுரைகளுக்கான வேண்டுகோள் தொடர்ந்தும் வெளியாகின.

ஆரம்பத்தில் மிகக் குறைவாகவே கட்டுரைகள் பெறப்பெற்றன. அதற்கான காரணம் மாநாடு பற்றி விஷமிகளால் சர்வதேச ரீதியாகப் பரப்பப்பெற்ற துஷ்பிரசாரங்களாகும். இருப்பினும் அமைப்பாளர்களான எழுத்தாளர்கள் திரு.லெ.முருகபூபதி, டாக்டர் ஞானசேகரன் ஆகியோரினால் கொடுக்கப்பெற்ற சத்திய விளக்கங்கள் எழுத்தாளர்களால் புரிந்துணரப்பெற்று மாநாடை அண்மித்த வாரங்களில் பெருவாரியான கட்டுரைகள் வரத்தொடங்கின.

ஆரம்பகாலத்தில் பெறப்பெற்ற கட்டுரைகளைக் கொண்டு சிறப்பு மலர் தயாரானதும், பிந்திவரப்பெற்றவை மலரில் இடம்பெறும் வாய்ப்பை இழந்தன. இந்நிலையில்தான் உங்கள் கரந்தவமும் இக்கட்டுரைக்கோவை உருவாக்கம் பெற்றது. வந்து சேர்ந்த கட்டுரைகள் டாக்டர். ஞானசேகரன், அவரது மனைவியார் திருமதி ஞானலெட்சுமி ஞானசேகரன் ஆகியோரால் தொகுக்கப்பட்டு, மலர்க் குழுவின் பரிசீலனையின் பின் பொருத்தமற்றவை நீக்கப்பட்டு நூலுருப் பெற்றன.

மாநாடு நடக்குமோ நடக்காதோ என்ற ஐயப்பாட்டை காழ்ப்புணர்வு கொண்டவர்களின் பிரச்சாரங்கள் ஏற்படுத்தி இருந்தாலும், மாநாட்டுச் சிறப்புமலர், கட்டுரைக் கோவை என்னும் இரண்டு ஆவணப் பதிவுகளை இம்மாநாட்டில் வெளியிட முடிந்தது மாநாட்டுக்குக் கிடைத்த வெற்றியாகும்.

இக் கோவையாக்கத்தில் மலர்க்குழுவின் முழுமையான பங்களிப்போடு, கவிஞர்.அல் அசுமத் அவர்களின் பங்களிப்பும் அடங்கும். அவர்களுக்கு மாநாட்டு அமைப்புக்குழு நன்றியுடையது.

மேலும் அட்டைப்படம் வடிவமைத்த ஆசிப் புஹாரி, அழகுற அச்சிட்டு உதவிய யூனி ஆர்ட்ஸ் நிறுவன அதிபர் திரு. பொன். விமலேந்திரன், முற்றும் அர்ப்பணிப்புடன் பங்காற்றிய ஊழியர்கள், சிறப்பாய் செல்வி. சுதா ஆகியோருக்கும் அமைப்புக் குழு நன்றிகூறக் கடமைப்பாடுடையது.

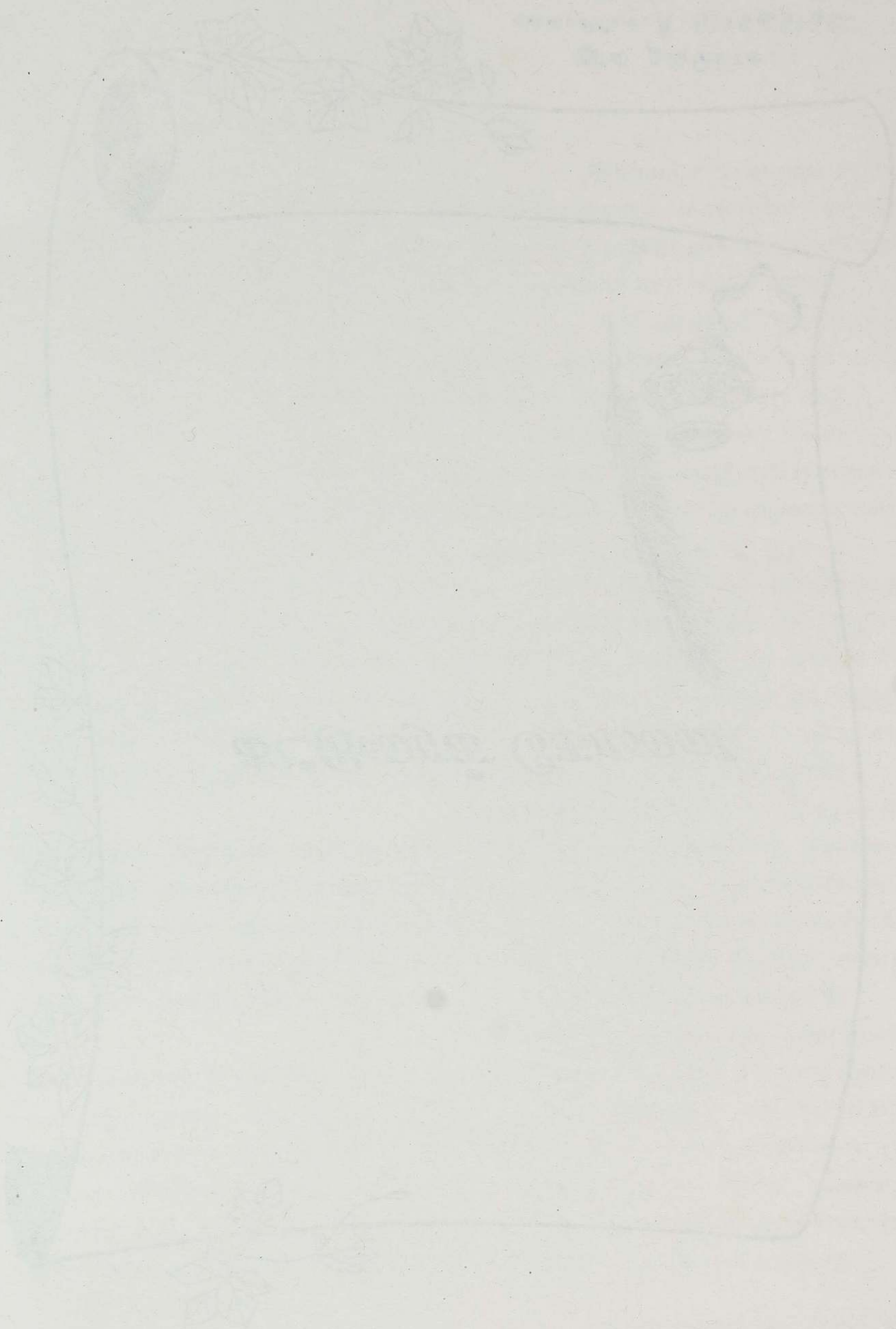
மலர்க்குழு சார்பாய்
ஜின்னாஹ் ஷரிபுத்தீன்

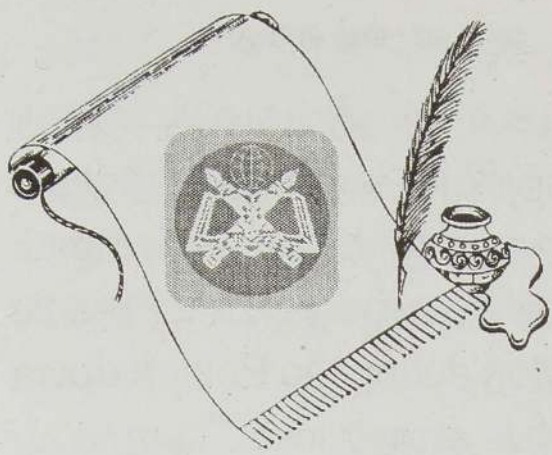

கட்டுரைக் கோவை

நூல் நன்கொடை:
கல்வாசியர்: A ஸர்கவந்தன்,
M.A.B.Sc. M.Ed., P.G.T.C.,
செய்யாறு.

இலங்கையில் தமிழியல் ஆய்வு: பண்பாடு

பேராசிரியர் அ.சண்முகதாஸ்

இலங்கையில் தமிழாய்வு பற்றிய வரலாற்று நூல்கள் அல்லது கட்டுரைகள் மிகச் சிலவென்றே கூறலாம். 1968 இல் வண. சேவியர் எஸ். தனிநாயகம் அடிகள் பதிப்பித்த Tamil Studies Abroad (International Association of Tamil research > Printed in Malaysia) என்னும் நூலில் "Tamil Studies in Ceylon I" என்னும் கட்டுரையினைப் பண்டிதர். கா.பொ. இரத்தினமும், "Tamil Studies; in Ceylon II" என்னும் கட்டுரையைக் கலாநிதி சு.வித்தியானந்தனும் எழுதினர். ஏறக்குறைய 1964 வரை இலங்கையில் நடைபெற்று வந்த தமிழாய்வின் வரலாற்றினை இவ்விரு கட்டுரைகளிலும் இவ்விருவரும் எழுதியுள்ளனர். பண்டிதர் இரத்தினம் 1964 வரை தமிழ்மொழி மூலம் வெளியான ஆய்வுகளைத் தன்னுடைய கட்டுரையிலே தொகுத்துத் தந்துள்ளார். 1964க்கும் 2000மாம் ஆண்டுக்கு மிடைப்பட்ட காலத்தில் பண்பாடு தொடர்பாக வெளிவந்த ஆய்வுகளை நிரைப்படுத்துவதாக இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

இலங்கைத் தமிழர் பண்பாட்டின் பல்வேறு கூறுகளையும் ஒருமித்துக் கூறும் சில நூல்களும் கட்டுரைகளும்

வெளிவந்துள்ளன. இந்த வகையில் எம்.டி இராகவனின் Tamil Culture in Ceylon-General Introduction (no dara பெரும்பாலும் 1974 இல் வெளியாகியிருக்கலாம்) என்னும் நூல் முதலிலே குறிப்பிடப்பட வேண்டியது. டி.ஜே.கனகரத்தினம் எழுதிய Tamils and Cultural Pluralism in Srilanka (1978), க.த.திருநாவுக்கரசின் இலங்கையில் தமிழ்ப்பண்பாடு என்னும் நூல்கள் தமிழ் மக்களின் பண்பாட்டினை ஆராய்கின்றன மட்டக்களப்புத் தமிழ் மக்களின் பண்பாட்டுக் கூறுகள் யாவற்றையும் உள்ளடக்கிய பல கட்டுரைகளின் தொகுதி நூல் மட்டக்களப்பு மக்கள் வளமும் வாழ்க்கையும். எவ். எக்ஸ்.சி.நடராசா அவர்களாலே தொகுத்து 1980 இல் வெளியிடப்பட்டது வி.சி.கந்தையாவின் "மட்டக்களப்புக் கிராமிய கலாசாரம்" (1982), கே.எஸ்.மெற்றாஸ்மயிலின் "அழிந்து செல்லும் வன்னிப்பிரதேசத்தின் பண்பாட்டுக் கோலங்கள்" (1983), கா.சிவத்தம்பியின் "Towards Understanding of the culture and Ideology of the Tamils of Jaffna (1984), சு.வித்தியானந்தனின் "இந்துக் கலாசாரம், சைவசமயம், சைவசித்தாந்தம், திராவிடப் பண்பாடு என்பவை பற்றி கல்வியினையும் ஆழமான ஆராய்ச்சி

களையும் ஊக்குவிக்கும் பணிகள்”(1986), மௌலவி கே.எம்.எச.காலிதீனின் “இலங்கை முஸ்லிம்களின் கலாசாரப் பாரம்பரியங்கள்”(1979), சாரல் நாடனின் “மலைத்தமிழரின் மொழி, பண்பாடு பற்றிய ஒரு கண்ணோட்டம்” (1990) ஆகிய கட்டுரைகளும் கா.சிவத்தம்பி பதிப்பித்த இலங்கை மலையகத் தமிழரின் பண்பாடும் கருத்து நிலையும் (1993) என்னும் நூலும் குறிப்பிடப்படவேண்டியன. இஸ்லாமியரின் வரலாறு, பண்பாட்டுக் கூறுகள் என்பவற்றையெல்லாம் உள்ளடக்கியதாகப் பேராசிரியர் கலாநிதி எம்.எம். உவைஸ் அவர்களினாற் பதிப்பிக்கப்பட்டு வெளியிடப்பட்ட நூல் பிறைக்கொழுந்து (1979) என்பதாகும். பொதுவான பண்பாட்டு நூல்கள் என்ற வகையில் முக்தார் ஏ.முஹம்மதுவின் இஸ்லாமியநாகரிகம் (1975) நா.சுப்பிரமணியன் செளல்யா சுப்பிரமணியன் எழுதிய இந்தியச்சிந்தனை மரபு (1993) என்பவற்றைக் குறிப்பிடலாம் 1983 கா. இந்திரபாலா **Jaffna** என்றொரு நூலைத் தொகுத்து வெளியிட்டார். இதில் “Culture” என்னும் இயல் இ.சண்முகதாசினால் எழுதப்பட்டது.

இலங்கைத் தமிழர் பண்பாடு பற்றிய ஆய்வுகளைப் பின்வரும் தலைப்புகளின் அடிப்படையிலே நோக்கலாம் :

1. சமயம், 2. நம்பிக்கைகள், சடங்குகள், நடைமுறைகள், 3. பாரம்பரிய மருத்துவம்

2.1 சமயம்

சமயம் தொடர்பாக வெளிவந்த எழுத்துக்களைப் பின்வரும் தலைப்புக்களிலே பகுது நோக்கலாம்.

1. இந்து - சைவ வரலாறு சமயம் பற்றிய பொதுவான நோக்கு 2. கோயில்கள் 3. சைவசித்தாந்தம், 4.கிராமிய வழிபாடு, 5. கிறிஸ்தவம், இஸ்லாம்.

2.1.1 இந்து - சைவ வரலாறு

பண்டைக்கால இலங்கை இந்து சைவசமயம் பற்றியும் வழிபாடு பற்றியும் எழுதப்பட்ட நூல்களும் கட்டுரைகளும் பின்வருவன: ப.சர்வேஸ்வரஐயர்: “Puranic saivism in Ceylon during the Polonnaruwa period” (1968) சி.க. சிற்றம்பலம்: “பண்டைய ஈழத்து யக்ஷ, நாக வழிபாடுகள்”(1983), “பளத்தத்திற்கு முந்திய ஈழத்து இந்துமதம்” (1983), “ஈழமும் இந்து மதமும்-அநுராதபுரக் காலம்”(1984), ஈழமும் இந்துமதமும் - பொலநறுவைக் காலம் (1984) ஈழமும் இந்துமதமும் பொலநறுவை அரசுக்குப் பிற்பட்ட போர்த்துக்கேயர் வருகைக்கு முற்பட்ட காலம், கி.பி. 1250 - 1505// (1984), “கிழக்கிலங்கையும் ஆதி. இந்துமதமும்/ (1987) இடைக்கால இந்துசமய வரலாறு பற்றியனவாக சி.பத்மநாதனின் “இலங்கையில் இந்துமதம் ஆரியச் சக்கரவர்த்திகள் காலம், கி.பி. 1250 - 1620 (1985) கட்டுரையும், ப.புஷ்பரட்ணத்தின் “ஐரோப்பியர் ஆட்சிக்கு முற்பட்ட கால யாழ்ப்பாணத்து இந்துப் பாரம்பரியம்” (1989) கட்டுரையும் ஆராய்கின்றன. கலைவாணி இராமநாதன் “வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட ஈழத்து இந்துமத நம்பிக்கைகள்” (1993) உன்னும் கட்டுரை எழுதியுள்ளார்.

யாழ்ப்பாணத்து இந்து - சைவ சமயம் பற்றியும் பொதுவான சமநிலை பற்றியும் கூறுவனவாக வி.சிவசாமியின் “யாழ்ப்பாணத்தில் இந்துசமயம்” (1975, ஆ.வேலுப்பிள்ளையின் |Religiousness in Yalppanam upto the Thirteenth Century” (1990), சி.பத்மநாதனின் “The Religious Traditions of the Kingdom of Yalppanam” (1990) கா. சிவத்தம்பியின் “தமிழ் சைவப் பண்பாட்டிற் செல்வச் சந்நிதியின் முக்கியத்துவம் - விரிவான ஓர் ஆய்வுக்கான சில தொடக்கக் குறிப்புகள்” (1984) என்பன அமைகின்றன. பண்டிதமணி

யாழ்ப்பாணத்துக் கலாசாரம். “கந்தபுராணக் கலாசாரம்” எனக் கூறினார். ஆனால் ஆ.வேலுப்பிள்ளையோ “கந்தபுராணக் கலாசாரம் மட்டுமல்லாது, கயிலாச பாரம்பரியமும் இலங்கைத் தமிழர்களின் பண்பாட்டைக் காத்துவந்துள்ளது” எனத் தன்னுடைய இலங்கைத் தமிழர்களின் கைலாச பாரம்பரியம் (1989) என்னும் சிறு நூலிலே கூறுகிறார்.

வீரசைவம் பற்றி இரு ஆய்வுகள் வெளிவந்துள்ளன. அவை த.சண்முகசுந்தரத்தின் யாழ்ப்பாணத்து வீரசைவர் (1983) என்னும் நூலும் டெனிஸ் மக்கில்வ்ரேயின் ‘The Matrilineal Viracaiva Priests of Eastern Sri Lanka’ (1982) என்னும் கட்டுரையும் ஆகும். ஏனைய வழிபாடுகள் பற்றிய ஆய்வாக செ.நவரத்தினத்தின் “ஈழநாட்டில் முருக வழிபாடு” (1974), இரா.வை கனகரத்தனத்தின் “ஐயனார் வழிபாடும் ஈழத்து வன்னிமை மக்களும்” (1980), சி.க.சிற்றம்பலத்தின் “தாய்மை வழிபாட்டின் தொன்மை” (1985 ஆகியன அமைகின்றன

பொதுவாகச் சைவம் பற்றி நோக்குவனவாக எஸ்.முருகவேளின் ‘A Bibliographical guide of the study of saivism’(1965). ப.கோபாலகிருஷ்ணனின் “சிவாகமங்கள் - ஓர் ஆய்வு” (1989), சைவசமய மரபில் ஆகமங்கள்” (1995) வி.சிவசாமியின் “சைவம் - வரலாறும் சிறப்பும்” (1993), சு. சுசீந்திரராசாவின் ‘Religiousness in the Saiva Village’ (1979) சொக்கனின் சைவம் வளர்த்த தையலர் (1977) ஆ.வேலுப்பிள்ளையின் பண்டிதமணி போற்றிய யாழ்ப்பாணத்துச் சைவப் பாரம்பரியம் (1989) என்பன அமைகின்றன.

தமிழர் சமயம், சமயவரலாறு வழிபாடு பற்றியும் பல எழுத்துக்கள்

வந்துள்ளன. கைலாசபதியின் பண்டைத் தமிழர் வாழ்வும் வழிபாடும் (1966), அடியும் முடியும் (1970) வி.கே. கணேசலிங்கத்தின் “மிருகங்களும் தமிழர் வழிபாட்டு முறையும்” (1974), கா.சிவத்தம்பியின் தமிழ் இலக்கியத்தில் மதமும் மானுடமும் (1983). ஆ.வேலுப்பிள்ளையின் தமிழர் சமய வரலாறு (1985) ‘Religious Traditions of the Tamil’ (1995) அ.சண்முகதாசின் “தமிழர் வழிபாட்டில் செவ்வேளும் திருமாலும் (1983), “அகநானூறு தரும் சமயச் செய்திகள்” (1993), கி.விசாகரூபனின் “பழந்தமிழர் வழிபாட்டு மரபுகளும் நம்பிக்கைகளும்” (1993)

பொதுவான இந்துமதம் பற்றியும் சாஸ்திரங்கள் பற்றியும் பின்வரும் வெளியீடுகள் ஆராய்கின்றன. சி.சிவரட்ணம் : Origion and Development of the Hindu Religion and people (1978) ப.கோபாலகிருஷ்ணன் ஆத்மீக் மரபு - ஊற்றுக்களும் ஒட்டகங்களும் (1988) இந்துப்பண்பாட்டு மரபுகள் (1993), வாழ்வியல் சிந்தனைகளைக் கூறும் இந்து சாஸ்திரங்கள்” (1993), செ.தனபாலசிங்கன் : கீதை அமுதம் (1970) கந்தபுராணச் சிந்தனைகள் (1976) தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி: கந்தபுராணச் சொற்பொழிவுகள் இந்துசமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களத்தாலே வெளியிடப்பட்ட இந்துக் கலைக் களஞ்சியம் முதலாம் பாகமும் (தொகுப்பாசிரியர் : பொ.பூலோகசிங்கம்) இரண்டாம் (1992), மூன்றாம் (1996), நான்காம் (1998) ஐந்தாம் (2001) பாகங்களும் (தொகுப்பாசிரியர் சி.பத்மநாதன்) இந்துசமயம் பற்றி பள்முகப்பட்ட தகவல்கள் தரும் வெளியீடுகளாகும். சமயம் பற்றிப் பொதுவான ஒரு கட்டுரையாக க.சண்முகலிங்கம் மொழிபெயர்த்த கோ.இ.கோல்ட்தோப்பின் “சமூகவியல் நோக்கில் சமயமும் சடங்குகளும்” (1992)

என்னும் கட்டுரை அமைகின்றது. வி.ரி தமிழ்மாறனின் “நீதி, சட்டம், நீதி நிர்வாகம் பற்றிய இந்துமதக் கருத்துக்கள்”, நா.ஞானகுமரனின் “அறிவாராய்ச்சியியல்” என்னும் கட்டுரைகளை பண்பாடு (1996: 14) இதழில் எழுதியுள்ளனர். கு. சிவானந்தமூர்த்தி “அஹிம்சை” என்னும் கட்டுரையினை பண்பாடு, (1997: 17) இதழில் எழுதியுள்ளார். இலங்கையில் இந்து நாகரிகம் (இந்து சமய கலாசாரத் திணைக்களம் 2000) என்னும் நூல் சி. பத்மநாதனால் எழுதப்பட்டது)

பிரதேச அபிவிருத்தி, இந்துசமய, இந்துகலாசார, தமிழ் அலுவல்கள் அமைச்சினால் 1982 இல் நடத்தப்பட்ட அகில உலக இந்துமாநாடு தொடர்பாக ஒரு சிறப்புமலர் வெளியிடப்பட்டது. அதில் மு.ஞானப்பிரகாசம் அவர்களுடைய ‘Vedas and Agamas’ வி.சிவசாமியின் ‘Is the Study of Sanskrit relevant to Hindu Culture?’ எஸ் சர்வானந்தாவின் History and Development of Hinduism in Sri Lanka ஆர்.என்.சிவப்பிரகாசத்தின் “Architects of the Hindu Heritage of Sri Lanka” வை.கா.சிவப்பிரகாசத்தின் ‘The Temple of Vishnu at Devinuvare’ நா.சுப்பிரமணியத்தின் “கீதை ஒரு வாழ்வியல் நெறி” பண்டிதை தங்கம்மா அப்பாக்குட்டியின் பெண்களின் கடமையும் இடமும். வித்துவான் வசந்தா வைத்தியநாதனின் “பெண் என்னும் பெரும்போது”. சன்தனா நல்லிங்கத்தின் குரு அருளும் ஆழ்நிலைத் தியானமும். க.சி.குலரத்தினத்தின் “மேற்கு நாட்டவர் நோக்கில் இந்துமதம்”, க.சொக்கலிங்கத்தின் இலங்கை முருக வழிபாடு”. கி.இலட்சுமணஐயரின் ‘இலங்கையில் இந்து சமயம்’ என்னும் கட்டுரைகள் இடம் பெற்றுள்ளன.

இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம் 1997இல் ஆய்வரங்குக்

கட்டுரைகள் என்றொரு தொகுதியினை வெளியிட்டது. அதில் இடம் பெற்ற கட்டுரைகள் வருமாறு சி.க. சிற்றம்பலம். “ஈழத்துப் பிராமண குலங்களும் அக்கிரகாரங்களும் - கி.பி 13ம் நூற்றாண்டு வரை ஒரு வரலாற்று நோக்கு” வி. சிவசாமி. முருக வழிபாடு தோற்றமும் வளர்ச்சியும்”. மா. வேதநாதன் “திருமுருகாற்றுப்படை சித்தரிக்கும முருகன்” என். சண்முகலிங்கன், “கதிர்காம முருகன் - ஒரு

மானிடவியல் தரிசனம்”.

ம.இரகுநாதன், “வன்னியில் கண்ணகை வழிபாடு”, சோ. கிருஷ்ணராஜா, “தமிழின் முதலாவது பக்தியுகமும் சைவசித்தாந்தத்தின் பிறப்பும்”, ஏ.என். கிருஷ்ணவேணி, சைவசித்தாந்த தத்துவம். திருமந்திரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஓர் ஆய்வு” க.சிவானந்தமூர்த்தி, “சைவசித்தாந்தத்தில் உவமானம் மெய்கண்ட சாத்திரங்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு பார்வை” விஜயலட்சுமி சிவச்சந்திரன், “நால்வர் பாசுரங்களில் வேதம்”, கலைவாணி இராமநாதன், “பழந்தமிழ் இல்கியங்களிற் காணும் சைவத்தின் மூலக்கூறுகள்”. சுசந்தினி பொன்னம்பலம், “இந்துக்களின் வாழ்வியலில் ஒழுக்கத்தின் பெறுமானங்கள்”. மனோன்மணி சண்முகதாஸ், “காரைக் காலம்மையார் புராணம் ஒரு காலத்தின் தேவையை” க.இரகுபரன், “பாவை மரபு”. கீதாமணி கமலேந்திரன், “வழக்கொழிந்து போன சைவமரபு பாசுபதம் - ஓர் ஆய்வு”.

சுதந்திரத்துக்குப்பின் இலங்கை — ஒரு பன்முகப் பார்வை என்னும் வெளியீட்டில் (இந்துசமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம், 1998) க.ந.வேலன் “யோக சுவாமிகள் ஆன்மீக வாழ்வில் ஏற்படுத்திய தாக்கம்” குமாரசாமி சோமசுந்தரம் “பாரம்பரிய சமயமும் நவீன சமயமும்”, சாந்தி நாவுக்கரசன்

அறநெறிக் கல் வியின் தேவையும், வளர்ச்சியும்” என்னும் கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளனர்.

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம் நடத்தும் சேர்.பொன்.இராமநாதன் லீலாவதி இராமநாதன் பெருமாட்டி நினைவுப் பேருரைகளிலே பல இந்து - சைவசமயம் பற்றியனவாயமைந்தன: கா.கைலாசநாதக் குருக்களின் இந்துப் பண்பாடு - சில சிந்தனைகள் (1985), ஆ. வேலுப் பிள்ளையின் அரசகேசரியின் இரகுவம்சமும் அது எழுந்த இந்துப் பண்பாட்டுச் சூழலும் (1988), பல்கலைக்கழக மாணவர் சஞ்சிகளிலே பல சமய ஆய்வுக் கட்டுரைகள் வெளிவந்தள்ளன. இந்துதர்மம், இந்துநெறி, இந்துநதி, தமிழோசை ஆகிய சஞ்சிகைகளிலேயே பின்வரும் கட்டுரைகள் வெளியாகியுள்ளன. ந.வேல்முருகு: “ஈழத்தில் இந்துசமய வளர்ச்சி” (1964), அ.சண்முகதாஸ்: “சமயமும் இலக்கியமும் (1964), சு.வித்தியானந்தன்: “ஈழத்தில் முருக வழிபாடு” (1964), பண்டிதமணி சி.கணபதிப்பிள்ளை: “அத்வைதம்” சி.க.சிற்றம்பலம்: *Hinduism in Ancient Nurima* (1994), கா.கைலாசநாதக் குருக்கள்: மீமாம்சாதரிசனம் - பிரமாணங்கள் (1985), கலைவாணி இராமநாதன் “வேத உபநிடதங்களில் அறிவாராய்ச்சியியற் கருத்துக்கள் (1986): ஆ.வேலுப்பிள்ளை “திருகோணமலைத் தமிழ் மந்திரமாலை// (1987), சி.க. சிற்றம்பலம் “கிழக்கிலங்கையும் ஆதி இந்துமதமும் (1987), வ.ஆறுமுகம். “இந்துசமயம் கற்பித்தல் சில பிரச்சினைகள்// (1987), செ.கிருஷ்ணராசா: “தமிழ் மரபில் பத்தினி வழிபாடு சில சிந்தனைகள்” (1987, என் சண்முகலிங்கன்: “ஈழத்தில் திருவிளக்குப் பூசையின் எழுச்சியும் அதன் சமூகப் பின்னணியும்” (1987), ஆ.வேலுப்பிள்ளை:

“இந்துவெளியிலிருந்து திருகோணமலை வரை தென்கீழ்த்திசை வழிவந்த பாசுபதம்” (1987).

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகக் கலைப்பீட ஆய்வு வெளியீடாகிய சிந்தனையில் வெளியான கட்டுரைகள் பின்வருமாறு செ.குணசிங்கம்: “மத்திய காலத் தமிழ் நாட்டு இந்துக் கோவில்கள் - தொழில் நிறுவனங்கள்” (1977), கலைவாணி இராமநாதன்: “வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட ஈழத்து இந்துமத நம்பிக்கைகள்” (1993), அ.சண்முகதாஸ் “யாழ்ப்பாணத்துச் சமய நடைமுறைகள் - சில பொதுக் குறிப்புகள்” (1985)

சமயம் தொடர்பாக இலங்கைச் சமயப் பெரியார் ஆறுமுகநாவலர் பற்றிய பெருந்தொகையான ஆய்வு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் 1964க்குப் பின்னர் நூல் வடிவில் வந்தனவற்றை மட்டும் இங்கு தருகிறேன். இவற்றுட் காலத்தால் முந்தியது நா.ரா.நாச்சியப்பனின் ஆறுமுகநாவலர் கதை நூலாகும். தொடர்ந்து வெளிவந்த நூல்கள் பின்வருமாறு: வி.முத்துக் குமாரசுவாமி, (1965), பண்டிதமணி ச.கணபதிப்பிள்ளை: நாவலர் (1968), ஆறுமுகநாவலர் (1979), சொக்கன்: நல்லைநகர் தந்த நாவலர் (1969), ச.தனஞ்சயராயசிங்கம்: நாவலர் பணிகள் (1969), பொன் பாக்கியம்: நாவலர் சரித்திரஆராய்ச்சி (1970), வே.இராமதாசு (தொகுப்பாசிரியர்): நாவல் நல்லுரைகள் (1973), பொ.பூலோகசிங்கம்: ஈழம் தந்த நாவலர், நாவலர் பற்றிப் பல்வேறு நோக்கிலே செய்யப்பட்ட ஆய்வுகளின் தொகுப்பாகப் பேராசிரியர் க. கைலாசபதியாற் பதிப்பிக்கப்பட்ட நாவலர் நூற்றாண்டு மலர் (1979) இலங்கையின் பல ஆய்வாளர்களுடைய ஆக்கங்களைக்

கொண்டுள்ளது. நாவலர் பற்றிய ஓரளவு முழுமையான ஆய்வுப் பேழை இதுவெனலாம். ஆ.சிவநேசச்செல்வனும் இ.கிருஷ்ணகுமாரும் இத்தொகுதிக்குத் தயாரித்த நூற்பட்டியல் மிக ஒழுங்கானதும் நிறைவானதுமாயுள்ளது. ஆய்வாளருக்குப் பெரிதும் உதவவல்லது.

2.1.2 கோயில்கள்

இலங்கைத் தமிழருடைய இந்துக் கோயில்கள் பற்றிய பெருமளவு ஆய்வு நோக்கிலே பல நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன. இலங்கையின் புராதன சைவாலயங்கள் என்ற தொடரில் முதலியார் குலசபாநாதன் நல்லூர்க் கந்தசுவாமி என்னும் தலைப்பில் ஒரு நூலை 1971 ஆம் ஆண்டு வெளியிட்டார். நல்லூர் பற்றிய ஆய்வுக்கும் இலங்கை இந்துக்கோயில்கள் பற்றிய ஆய்வுக்கும் துணை செய்யக்கூடிய நூலாக இது அமைகின்றது. செ. குணசிங்கம் திருக்கோணேஸ் வரக் கோயிலை அடிப்படையாக வைத்து மிகப் பெரியதொரு ஆய்வுநூலை 1973 இல் வெளியிட்டார்.

கோணேஸ்வரம் என்னும் இந்நூல் ஏற்கெனவே இக்கட்டுரையில் முதலாவது பிரிவிலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இந்துசமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம் 1984இல் இலங்கைத் திருநாட்டின் இந்துக் கோயில்கள் என்னும் நூலை வெளியிட்டது. இதுவும் ஓர் அறிமுக நூலாகவே அமைந்தது. இந்துக்கோயில்கள் பற்றிய ஆய்வுக்கு இத்திணைக்களம் பெரிதும் உதவிவந்துள்ளது. அ.சண்முகதாஸ், மனோன்மணி சண்முகதாஸ் இருவரும் பருத்தித் துறையிலுள்ள தும்பளையெனும் கிராமத்தில் அமைந்துள்ள நெல்லண்டைப் பத்திரகாளியம்மமன் கோயிலைப் பற்றிய

ஆய்வு நூலாக இத்திமரத்தூள் என்னும் நூலை 1985 இல் வெளியிட்டனர். இந்துக் கோயில்கள் பற்றிய அறிமுக நூலை வெளியிட்ட இந்துசமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம் திருகோணமலை, மட்டக்களப்புப் பிரதேசக் கோயில்கள் தொடர்பாக இரண்டு ஆய்வு நூல்கள் வெளியிட உதவிற்று. இவ்விரு நூல்களும் “இரு மாவட்டங்களின் கோயில்கள் பற்றிய விரிவான ஆய்வுகளாக அமைந்தன. இலங்கைக் கோயில்களின் வரலாறு தொடர்பான அறிவு வளர்ச்சியில் இந்நூல்கள் முக்கிய பங்கினைப் பெறுகின்றன என்று அறிஞர்கள் பாராட்டியுள்ளனர்” என்று திணைக்களப் பணிப்பாளர் க.சண்முகலிங்கம் குறிப்பிடுவது பொருத்தமானதே (இலங்கையின் இந்துக் கோயில்கள் அறிமுகவுரையில்)

1989 இல் ச.சண்முகதாசும் மனோன்மணி சண்முகதாசும் தொண்டைமானாறு செவ்வச்சந்திதி கோயில் பற்றிய ஆய்வு நூலாக ஆற்றங்கரையான் என்னும் நூலை எழுதி வெளியிட்டனர். இந்நூலில், ஆய்வுரைகளாக முன்னுக்குப் பேராசிரியர் ஆ.வேலுப்பிள்ளையும் பின்னுக்குப் பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பியும் எழுதியுள்ளனர். இந்துசமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களத்தின் முயற்சியினால் 1994 இல் இலங்கையின் இந்துக் கோயில் என்னும் ஆய்வு நூல் பேராசிரியர் சி.பத்மநாதனைப் பதிப்பாசிரியராகக் கொண்டு வெளிவந்தது. ஒன்பது கோயில்கள் பற்றியும் ஒரு கல்வெட்டுப் பற்றியும் பத்து ஆய்வுக் கட்டுரைகள் இந்நூலிலே இடம் பெறுகின்றன. இலங்கையிலே பெருந்தொகையான கோயில்கள் உள்ளன. இவற்றிலே பெரும்பாலானவற்றுக்குக்

கும்பாபிஷேக மலர்கள், சித்திரத்தேர் வெள்ளோட்ட மலர்கள் எனப்பட வெளியிடப்பட்டுள்ளன. அவை தனியாகத் தொகுக்கப்பட வேண்டியன. சில ஆய்வுக் கட்டுரைகள் அவற்றிலும் வெளியாகியுள்ளன. அத்தகைய சிற்சில வேளைகளில் இக்கட்டுரையிலே சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

ஈழத்தின் பண்டைய கோயிலாகிய திருக்கேதீச்சரம் பற்றி வி.சிவசாமி “திருக்கேதீச்சரம் மரபுகளும் ஐதீகங்களும்” (1976 என்னும் கட்டுரையை) எழுதியுள்ளார். சி.க. சிற்றம்பலம் ‘Cola Temples of Sri Lanka - A Study’ (1985), “திருக்கோயில்கள்” (1985) என்னும் கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளார். தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி “ஆலயங்களும் ஆராதனைகளும்” (1986) என்னும் கட்டுரையினையும் ப.புஷ்பரட்ணம் “சோழர் கால மண்ணித்தலைச் சிவாலயம்” (1990) என்னும் கட்டுரையினையும் எழுதியுள்ளனர். யாழ்ப்பாணத்திலே பிரசித்தி பெற்ற கோயில்களினுடைய சிறப்புக்குரிய காரணம் என்ன வென்பதைக் கா.சிவத்தம்பியின் ‘Divine Presence and Social Prominence - An Inquiry into the Social Role of the Places of Worship in in Yalppanam Society’ (1990) என்னும் கட்டுரை ஆராய, வி.சிவசாமி “யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டிலுள்ள பிரதான விநாயகர் ஆலயங்களும் வழிபாடும்” (1993) என்னும் கட்டுரையை எழுதியுள்ளார். கி.பத்மநாதனின் பின்வரும் வெளியீடுகள் கோயில்கள் பற்றியன: யாழ்ப்பாணத்திலே பிரசித்தி பெற்ற நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயில் பற்றி “Murukar, The Divine Child: The Kantasami Temple at Nallur” (Lanka, 1990) என்னும் கட்டுரை ஆராய்கின்றது. Temples of Siva in Sri Lanka)Ed. 1999) இலங்கையின் சிறப்பான இந்துக்

கோயில்கள் பற்றிய கட்டுரைகளைக் கொண்டுள்ளது.

கோயிற் கிரியைகள் தொடர்பாகப் பல ஆய்வு வெளியீடுகள் வந்துள்ளன. இத்தகைய ஆய்வுகளின் தொடக்கமாகப் பேராசிரியர் கா. கைலாசநாதக்குருக்களின் சைவத் திருக்கோயிற் கிரியைநெறி (1963) என்னும் நூல் அமைகின்றது. பின்னர் தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்களின் சைவக்கிரியைகளும் விரதங்களும் (1977) என்னும் நூல் வெளிவந்தது. கோப்பாய் சிவத்தினுடைய சைவாலயங்கள் - கிரியைகள் ஒரு கையேடு (1986) என்னும் நூல் சுருக்கமாகக் கிரியைகள் பற்றிக் கூறுகின்றது. கோயில்களில் உயிர்ப்பலியிடல் பற்றி கலைவாணி இராமநாதன் “ஆலயமும் உயிர்ப்பலியும் (பண்பாடு 1998 : 19) என்னும் கட்டுரையினை எழுதியுள்ளார். “சமயச் சடங்குகள் உயிரோட்டமுள்ள வாழ்க்கைப் படிமங்கள்” என்னும் கட்டுரையினை இரா.வை கனகரத்தினம், பண்பாடு (1999: 21) இதழில் எழுதியுள்ளார்.

2.1.3 சைவசித்தாந்தம்

சைவசித்தாந்த ஆய்வுகள் பன்னெடுங்காலமாக இலங்கை அறிஞர்களாலே மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்துள்ளது. 1964க்குப் பின்னர் வெளிவந்த ஆய்வுகளின் விவரம் இங்கு தரப்படுகின்றது. பண்டிதர் மு.கந்தையா வினுடைய சித்தாந்தச் செழும் புதையல்கள் 1978 இல் வெளியாயிற்று. அவர் சிவஞானசித்தித் திறவுகோல் (1992), சைவசித்தாந்த விளக்க விருத்தியியல் யாழ்ப்பாண அறிவியல் மேதையின் சுவடுகள் (1994) என்னும் நூல்களையும் எழுதியுள்ளார். பண்டிதமணி ச.கணபதிப் பிள்ளையின் அத்வைத சிந்தனை 1985 இல்

வெளியிற்று அவர் சைவசித்தாந்தக் கருத்தினைப் பண்டைத் தமிழர் இலக்கியக் கோட்பாடாகிய அன்பினைந்திணை (1983) என்னும் நூலையும் எழுதியுள்ளார். இ.சுப்பிரமணியம் அவர்களின் வேதாந்தத் தெளிவாம் சைவசித்தாந்தம் என்றும் நூல் 1987 இல் வெளியிடப்பட்டது. தொடர்ந்து கலைவாணி இராமநாதனின் வேத பாரம்பரியமும் சைவசித்தாந்தமும் (1992), ம.திரு. ஞானசம்பந்தபிள்ளையின் சைவசித்தாந்த விளக்கம் (1993), மு.ஞானப்பிரகாசம் அவர்களின் Sankhya Thought - A Saiva View Point (1994) இ.நா.ஞானகுமாரனின் சைவசித்தாந்தத் தெளிவு (1994) என்னும் நூல்கள் வெளிவந்தன. காசிவாசி செந்திநாதையர் என்றொரு தொகுப்பு நூல் 1978 இல் வெளியிடப்பட்டது.

சைவசித்தாந்த அடிப்படைக் கோட்பாடு ஊடுபாவாக அமைய தன்னாத்மாவைத் தேடி அலையும் மனிதன் என்னும் நூல் 1994 இல் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக வெளியீடாக வந்தது. உளமருத்துவத்துறைத் தலைவர் கலாநிதி தயா சோமசுந்தரம் பேராசிரியர் வித்தியானந்தன் நினைவுப் பேருரையாக வழங்கியதே இந்நூலாக வடிவம் பெற்றது. சோ.கிருஷ்ணராஜாவால் “சைவசித்தாந்த அறிவுக் கொள்கை - காட்சி” (1976), “நீலகண்ட பாஷ்யத்தில் முப்பொருள் உண்மை” (1990), “மெய்கண்ட சாத்திரங்களுக்கு முற்பட்ட சைவசித்தாந்த அறிவாராய்ச்சியியல் - ஓர் அறிமுகம்” (1993) ஆகிய கட்டுரைகள் எழுதப்பட்டுள்ளன. கலைவாணி இராமநாதன் “நாவலரும் சைவசித்தாந்தமும்” (1983) என்னும் கட்டுரை எழுதியுள்ளார். நா. சுப்பிரமணியனின் “சைவசித்தாந்த சிந்தனை மரபு” 1994 இல் பேராசிரியர் செல்வநாயகம் நினைவுப் பேருரையாக வழங்கப்பட்டது.

நா.ஞானகுமாரனின் “சுயாதீன சித்தமும் சைவசித்தாந்தமும்” (1993), “Concept of Brahman According to Sankaracarya” (1993), என்பனவும் இத்துறை சார்ந்தன. பண்டிதர் மு.கந்தையாவின் “ஈழத்துச் சைவசித்தாந்த தொன்மை மேன்மைகள்” (1995) என்னும் கட்டுரையும் வெளி வந்துள்ளது.

சித்தர் மரபு பற்றிய ஆய்வுகளும் இங்கு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இஸ்லாமியச் சித்தா குணங்குடிமஸ்தான் சாகிபு தமிழகத்தைச் சேர்ந்தவர் அவரைப் பற்றி ஓர் ஆய்வாக ஏ. பெரியதம்பிப் பிள்ளை அவர்களின் “குணங்குடி மஸ்தான் சாகிபு பாடல்” (1968) என்னும் கட்டுரை அமைகிறது. த. சண்முகசுந்தரம் “சித்தர் பரம்பரை ஒரு பலகணி” என்கா. சிவத்தம்பியினாலே குறிப்பிடப்பட்ட யாழ்ப்பாணத்துச் சுவாமிகள் பற்றிய ஆய்வு நூலாக நா. ஞானகுமாரனின் பாரதி போற்றிய அருளம்பல சுவாமிகள் (1992) என்னும் நூல் அமைகின்றது.

பொ. கைலாசபதியின் சிந்தனைகள் பற்றிய கையெழுத்துப் பிரதிகளை ஆராய்ந்து சு.சுசீந்திரராசாவும் அ.சபாரட்ணமும் பொ.கைலாசபதியின் சிந்தனைகள் என்றொரு தொகுப்பினை அமைத்தனர். 1993 இல் இது யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக வெளியீடாக வெளியிடப்பட்டது.

2.1.4 கிராமிய வழிபாடு

கிராமியச் சமயம் தொடர்பான ஆய்வுகளும் நடைபெற்றுள்ளன. த.சண்முகசுந்தரம் எழுதிய “ஈழத்திற் சைவக் கிராமிய வழிபாடு” (1977) என்பது குறிப்பிடத்தக்கதொரு கட்டுரையாகும். கண்ணகி வழிபாடு பற்றிய ஆய்வில் முல்லைமணி “வன்னிப்பிரதேச நாட்டார் பாடல்கள் பெறும் முக்கியத்துவம்” (1986, வை.கா சிவப்பிரகாசம். “வன்னிநாட்டுப்

பாடல்களிற் கண்ணகி வழிபாடு” (1983) நா.சுப்பிரமணியம் “வற்றாப்பளைப் கண்ணகையம்மன் ஆலய வரலாற்று மரபு” (1983), ம.சற்குணம். “ஈழத்திற் கண்ணகை வழிபாடு (1947), ஈழத்திற் கண்ணகி வழிபாட்டின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்” (1979) என்னும் கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளனர். பத்தினி வழிபாடு சிங்கள மக்களிடையே பரவலாயுள்ளது. அது தமிழர்களிடையே எவ்வாறு உள்ளதென லெஸ்ரர் ஆர்.ஹியர் என்பவருடைய “The pattini Cult of Ceylon : A Tamil Perspective” (1973) என்னும் கட்டுரை ஆராய்கின்றது. மலையக கிராமிய வழிபாடு பற்றி வ.தேவராஜ் எழுதிய “தேயிலைத் தோட்ட மொன்றின் சமயமும் சமூகமும் - பதுளை நாறங்கலைத் தேயிலைத் தோட்ட தொழிலாளரிடையே காணப்படும் சிறுதெய்வ வழிபாடு பற்றி ஓர் ஆய்வு” (1980) என்னும் கட்டுரை விளக்குகின்றது. பொ. இரகுபதியின் “கோவும் மடைப் பறையும்” (1982) என்னும் கட்டுரை புதிய நோக்குடையதாக அமைகின்றது. என்.சண்முகலிங்கன் யாழ்ப்பாணத்து அண்ணாமார் வழிபாடு பற்றிய புதிய தகவல்களைத் தரும் “யாழ்ப்பாணத்தில் அண்ணாமார் வழிபாடு” (1993) என்னும் கட்டுரையை எழுதியுள்ளார்.

2.1.5 கிறிஸ்தவம், இஸ்லாம்

இலங்கைத் தமிழ்க் கத்தோலிக்க சமயம் தொடர்பான ஆய்வு முயற்சிகளிற் பின்வருவனவற்றைக் குறிப்பிடலாம். “சுவாமி ஞானப்பிரகாசரின் சீரிய சமயப்பணி” (1981) என்னும் கட்டுரையை வே. அந்தனிஜான் அழகரசன் அடிகள் எழுதியுள்ளார். அன்ரன் மத்தாயஸ் (Catholic Church in The Jaffna Peninsula (1992) என்னும் நூலை எழுதியுள்ளார்.

ஏ.ஜே.வி. சந்திரகாந்தனுடைய “Catholic Revival in Post - Colonial Sri Lanka” என்னும் நூல் 1995 இல் வெளியிடப்பட்டது. “தமிழ்ப்பண்பாட்டில் கிறிஸ்தவம்” என்னும் கட்டுரையையும் அவர் எழுதியுள்ளார். தென்னிந்தியத் திருச்சபை சார்ந்தோருடைய ஆய்வுகளும் பல வெளியாகியுள்ளன. பேராயர் ச. குலேந்திரன் அவர்களுடைய கிறிஸ்தவ தமிழ் வேதாகமத்தின் வரலாறு (1967) குறிப்பிடப்படவேண்டிய ஒரு நூல் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியின் நூற்றாண்டு தொடர்பாக வெளிவந்த Centenary Publication (1979) எஸ் ஜெபநேசனின் டானியல் பூவர் (1989), “தென்னிந்தியாவும் கிறிஸ்தவமும்” (1989) ஆர்.எப்.யங் என்பவருடன் இணைந்து எழுதிய Bible Tremple - Religious Controversy of the Nineteenth Century (1995) என்பன குறிப்பிடத்தக்க வெளியீடுகள் பேராயர் அம்பலவாணரைக் சிறப்பிக்க வெளியிட்ட For the Sake of The Crace Give to me (1994) என்னும் நூல் பேராயர் எஸ் ஜெபநேசனால் தொகுத்து வெளியிடப்பட்டது. பல்துறைக் கட்டுரைகள் இம்மாட்சிவிதப்பு நூல்களிலே அமைந்திருக்கின்றன. கிறிஸ்தவ மதச் செல்வாக்கால் ஏற்பட்ட விளைவு பற்றி கா.சிவதம்பி “Hindu Reaction to Christism Proselytization & Westernization in 19th Century Sri Lanka” என்னும் கட்டுரை எழுதியுள்ளார்.

சுவீடனிலுள்ள உப்சாலாப் பல்கலைக்கழகத்துக்கு ஆய்வாளர்களாகச் சென்றவர்கள் மூவர் மூன்று கட்டுரைகள் எழுதியுள்ளனர். அவை வண.பிதா.எஸ் ஜெயசீலனின் “Catholicism in the History of Yalppanam” (1990) சி.பத்மநாதனின் “Protestant Christianity in Yalppanam” (1990), ஏ.சபாரட்ணத்தின் “The Hindu - Catholic Encounter in Yalppanam to day” (1990) என்பனவாகும். யோ.யூ.லியஸ்

இராசையா அவர்கள் பதுவை அந்தோனியார் (1970), கர்த்தரின் செபமும் கிறிஸ்துவ பூரணத்துவமும் (1966) என்னும் நூல்களை எழுதியுள்ளார்.

இஸ்லாமிய சமயம் தொடர்பாக எமக்குக் கிடைத்துள்ள ஆய்வுக் கட்டுரைகளை இங்கு தருகின்றேன். இது பெருப்பிக்க வேண்டிய பட்டியல். ம.மு.உவைஸ் பெருமானார் பெருவாழ்வு (1967), அப்துல்கனி. இறைதூதர்கள் (1967), அப்துல் ஹமீது நபியின் நற்குணங்கள் (1973), எம்.இஸட்.எம்.மல்ஹர்தீன் “கணித நோக்கில் திருக்குர்ஆன்” (1979), மௌலவி எம்.ஐ. அப்துல் ரஸாக். “இஸ்லாமிய சமுதாயத் தத்துவமும் இறைசிந்தனையும்” (1979), கா.இந்திரபாலா “கடந்த 14 நூற்றாண்டுகளில் இஸ்லாம் கண்ட வளர்ச்சியும் இன்றைய உலகில் அதன் செல்வாக்கும்” (1979)

2.2 நடைமுறைகள், நம்பிக்கைகள், சடங்குகள்

சமூகம் பற்றி பொதுவான ஓர் ஆய்வாக சி.கா.செந்திவேலின் மனிதரும் சமூக வாழ்வும் என்னும் நூல் 1994 இல் வெளியாயிற்று. யாழ்ப்பாணத்துச் சமூகம் பற்றிய ஆய்வாக கா.சிவத்தம்பியின் “யாழ்ப்பாணத்துச் சமூகத்தை விளக்கிக் கொள்ளல். அதன் உருவாக்கம், அசைவியக்கம் பற்றிய ஒரு பிராரம்ப உசாவல்” (1992) இலங்கைத் தமிழ்ச் சமூகத்தைப் பிறநாட்டு ஆய்வாளர்கள் எப்படி நோக்கி உள்ளார்கள் என்பதற்கு பி.எல் பாபன் பேகரின் Pilgrimage and Traditional Authority in Tamil Sri Lanka” (1977), கெனத் டேவெர்றின; “Until Marriage Do Vs Part: A Cultural Account of Jaffna Tamil Categories for Kinsmen” (1973) என்னும் கட்டுரைகள் அமைகின்றன.

இலங்கைத் தமிழ்ச் சமூகத்தின் ரிடையே சாதி அது தொடர்பான பல சமூக நடைமுறைகள், சிக்கல்கள் ஆகியன பல ஆய்வு முயற்சிகளுக்கு அடிப்படைகளாயமைந்தன. கெனத் ஏ.டேவிட் எழுதிய The Bound and the Unbound: Variations in Social and Cultural Structure..... Jaffna Ceylon (1972) என்னும் ஆய்வேடும் “Spatial Organization and Normative Schemes in Jaffna, Northern Sri Lanka” (1973) எழுதிய கட்டுரை யாழ்ப்பாணச் சமூக ஏற்ற இறக்கம் பற்றி ஆராய்கின்றன. அவருடைய கட்டுரை விரிவாக்கப்பட்டு 1977 இல் “Hierarchy and Equivalence in Jaffna North Sri Lanka: Normative codes and Mediator” என்னும் ஆய்வாக வெளிவந்தது அருள் செல்வநாயகத்தினுடைய “சீர்பாதகுலம்” (1971) மட்டக்களப்புச் சமூகம் பற்றியது மட்டக்களப்புத் தேசத்தில் சிறப்பாகவும், புத்தளத்தில் பொதுவாகவும் பின்பற்றப்பட்ட “முக்குவரின் சாதிவளமை” (1976) பற்றி சி.பத்மநாதன் விரிவாக விளக்கியுள்ளார். “மட்டக்களப்பு சமூகம், குழுக்கள், சாதிகள், குடிகள்” (1980) என்னும் ம.சற்குணத்தின் கட்டுரை மட்டக்களப்புச் சமூகம் பற்றி மேலும் விபரங்கள் தருகின்றன. இலங்கைத் தமிழரிடையே வழக்கிலுள்ள துடக்குப் பற்றி இங்கு களஆய்வு செய்த கே.எஸ். நயான் தன்னுடைய கலாநிதிப்பட்ட ஆய்வேடாக “Population in Practices” Ritual Structure and Change in Tamil Sri Lanka” (1980) என்னும் ஆய்வினை கோனெல் பல்கலைக்கழகத்துக்குச் சமர்ப்பித்துள்ளார். சி.அரசரட்ணம் யாழ்ப்பாணத்து வெள்ளாளர் எவ்வகையிலே அப்பிரதேச சமூக வரலாற்றிலே உயர் சாதியாயுள்ளனர் என்பது பற்றி ஆய்வாக “Social History of a dominant Caste Society: The vellalar of North Ceylon Sri Lanka” (1981) என்னும்

கட்டுரை அமைகின்றது. தமிழ்ப் பண்பாட்டிலே சாதி பற்றியும் அதில் சூத்திரருடைய செல்வாக்குக்கான சமய அடிப்படைகள் பற்றி ப.எல்.பாபன்பேகர் “Caste in Tamil,Culture, The Religious foundations of Sudra domination in Tamil (Sri Lanka) (1982) என்னும் நூலிலே ஆராய்கின்றார். டி.பி.மக்லிவ்ரே என்பவர் மட்டக்களப்பு சாதி, குடி பற்றியும் தீண்டாச்சாதி பற்றியும் ஐந்து கட்டுரைகள் எழுதியுள்ளார். அவை வருமாறு: Caste and Matriclan Structure in Sri Lanka: A Priliminary Report in Eastern Sri Lanka” (1974), “Caste, matri Kinship and Bodily substance in Eastern Sri Lanka” (1976), Mukkuvar Vannimai: Tamil Caste and Matriclan ideology in Batticaloa Sri Lanka” (1982), “Paraiyar Drummers of Sri Lanka: Consensus and Constraint in an Untouchable Caste”(1983). யாழ்ப்பாணத் தமிழரிடையே துடக்குப் பற்றி ஆராய்ந்து யசுமசு செக்கினேன் “Concept pf Pollution among Jaffna Tamiils - From the point of View of Spatial Struct (1984) என்னும் தலைப்பில் இலண்டன் பல்கலைக் கழகத்துக்கு முதுகலைமாணி ஆய்வேடாகச் சமர்ப்பித்தார். மனோன்மணி சண்முகதாஸ் சாதி பற்றிய வரலாற்றினையும் அதனுடன் தொடர்புற்று துடக்கு வழக்கினையும் சாதியும் துடக்கும் (1991) என்னும் தம்முடைய நூலிலே ஆராய்கின்றார். சாதிபற்றி மேலைத்தேயவர் கூறியவற்றை விமர்சனம் செய்வதாக க.சண்முகலிங்கத்தின் “மைக்கேல் பாங்ஸ் (Bank) எழுதிய “யாழ்ப்பாணத்தில் சாதி” என்னும் கட்டுரை - ஒரு “விமர்சன அறிமுகம் (1994) என்னும் கட்டுரை அமைகின்றது. போலின் கொலண்டா எழுதிய “துய்மையும் துடக்கும்” கட்டுரையை க. சண்முகலிங்கம் தமிழிலே (1993) தந்துள்ளார்.

இலங்கைத் தமிழரிடையே பிறப்பு, பூப்படைதல், இறப்புப் போன்றன தொடர்பாகப் பல நடைமுறைகள் பின்பற்றப்படுகின்றன. இவ்வகையில் யாழ்ப்பாணச் சமூகத்தில் ஒரு குழந்தை பிறந்து வளர்ந்து, பெண்பிள்ளையாயின் பூப்படைதல் வரையும் நடைமுறையிலுள்ள வழக்கங்கள், கொண்டாட்டங்கள், நம்பிக்கைகள் ஆகியன பற்றி மனோன்மணி சண்முகதாஸ் “Bringing up a Child in Jaffna Tamil Society” (1984) என்னும் கட்டுரையிலே ஆய்வு செய்கின்றார். யசுமசு செக்கினே யாழ்ப்பாணத்திலே களஆய்வு செய்து யாழ்ப்பாணத் தமிழரிடையே பிறப்பு, இறப்புடன் தொடர்பான கிரியைகள், கொண்டாட்டங்கள், நம்பிக்கைகள் ஆகியன பற்றி “Brith & Death Ceremonies among the Jaffna Tamils” (1984) என்னும் கட்டுரையினை எழுதியுள்ளார். அம்மன்கிளி முருகதாஸ் “வடமராட்சி வடக்குக் கரையோர மக்களிடையே நிலவும் பிறப்புச் சடங்கும்” (1994) என்னும் கட்டுரை எழுதியுள்ளார்.

இலங்கைத் தமிழர் திருமண நடைமுறைகள் தொடர்பாகச் சில ஆய்வுகள் வெளியாகியுள்ளன. அவை கா. குகபாலனின் “விவாகநிலை ஒரு பொது நோக்கு” (1993), ஏ.எம்.சமீமின் இலங்கை முஸ்லிம்களின் திருமண சம்பிரதாயங்கள் (1979) என்பன அமைகின்றன. அ.சண்முகதாசும் மனோன்மணி சண்முகதாசும் தொகுத்து வெளியிட்ட தமிழர் திருமண நடைமுறைகள்” (1985) நூலில் ஐந்து கட்டுரைகள் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. கி.பி. 300 வரையுமான காலப் பகுதித் தமிழ் இலக்கியங்களில் தமிழர் திருமண நடைமுறைகள்” பற்றி மனோன்மணி சண்முகதாசும், “கி.பி. 300க்குப் பின்னர்

எழுந்த தமிழ் இலக்கியங்களில் தமிழர் திருமண இடையே நிலவும் திருமண நடைமுறைகள்” பற்றி அ.சண்முகதாசம். “யாழ்ப்பாணத்துத் தமிழ் உயர்சாதி இந்துக்கள் இடையே நிலவும் திருமண நடைமுறைகள் பற்றி சி.வன்னியகுலமும், யாழ்ப்பாணத்துக் கிறிஸ்தவத் தமிழர்களிடையே நிலவும் திருமண நடைமுறைகள்” பற்றி கே.டானியலும் கட்டுரைகள் எழுதியுள்ளனர். மட்டக்களப்புத் திருமணச் சடங்குகள் பற்றிய பல செய்திகள் தரும் கட்டுரைகளாக அருள் செல்வநாயகமும், வீ.சு.கதிர்காமத்தம்பியும் எழுதியுள்ளனர். அருள் செல்வநாயகம்: “மட்டக்களப்புத் தமிழரின் திருமணச் சம்பிரதாயச் சடங்குகள்” (1970), மட்டக்களப்புத் தமிழரின் திருமணச் சம்பிரதாயங்கள் (1973) வீ.சு.கதிர்காமத்தம்பி: “மட்டக்களப்பில் திருமணச் சடங்கு” (ஆண்டு குறிப்பிடப்படவில்லை) யாழ்ப்பாணத் திருமணம் பற்றி மனோன்மணி சண்முகதாஸ் “Marriage in Jaffna today” (1985) என்னும் கட்டுரையில் விரிவாக ஆராய்ந்துள்ளார்.

இலங்கைத் தமிழரிடையே நிலவும் மந்திர வழக்கம், சாத்திரம் கேட்டல், வீடுகுடிபுகுதல் ஏனைய சில பழக்க வழக்கங்கள் பற்றியும் கட்டுரைகள் வெளியாகியுள்ளன. மட்டக்களப்பில் நிலவும் ஒரு கொண்டாட்ட ஒழுங்குபற்றிக் கூறும் “கூரைமுடிப் பாரம்பரியம் - ஓர் ஆய்வு” என்னும் இ.பாலசுந்தரத்தின் கட்டுரை இங்கு குறிப்பிடப்பட வேண்டியதொன்றாகும். “மட்டக்களப்பில் மந்திர வழக்கம்” (1980) பற்றி வி.சீ.கந்தையாவும், “மட்டக்களப்பு மக்கள் வாழ்க்கையில் சாத்திரங் கேட்டல், சகுனம் பார்த்தல், உபசரித்தல்” பற்றி திருமதி ப.பாக்கியராஜாவும் (1991), “மட்டக்களப்பு

மக்களின் பண்பாடு, பழக்க வழக்கங்கள்” (1980) பற்றி கண்மணி அருணாசலமும் எழுதியுள்ளனர். யாழ்ப்பாணத்தில் வீடுகள் பற்றியும் வீடு குடிபுகுதல் தொடர்பான நடைமுறைகள் பற்றியும் யசுமசு செக்கினே யப்பானிய மொழியிலே கட்டுரைகள் எழுதியுள்ளார் The House Warming Ceremony of the Jaffna Tamils (1981) சமூகத்தைச் சமூகவியல் அடிப்படையிலே ஆராய்ந்து வெளியிடப்பட்ட ஆர். எஸ். பேரின்பநாயகத்தின் The Karmic Theater : Self Society and Astrology in Jaffna (1982) என்னும் நூல் பெரிதும் குறிப்பிடப்பட வேண்டியதொன்று. கிழக்கிலங்கைச் சமூக நடைமுறைகள் பற்றியதாக டெனிஸ் பி.மக்கில்வ்ரேயின் “House hold in Akkaraippattu: Dowry and Domestic Organisation among the Matrilineal Tamils and Moors of Sri Lanka” என்னும் கட்டுரை அமைகின்றது.

தமிழர் பண்பாட்டை யப்பானியரது பண்பாட்டுடன் ஒப்பிட்டு சில ஆய்வுகள் வெளிவந்துள்ளன. தமிழர் பொங்கல் விழாப் போன்றொரு கொண்டாட்டம் பண்டைய யப்பானியர்களால் மேற்கொள்ளப்பட்டது. இது தொடர்பாக “Ponkal Festival in Japan” என்றொரு கட்டுரையை சுசுமு ஒனோ எழுதினார். இதனுடைய தமிழ் வடிவம் “யப்பானிலும் தைப்பொங்கல்” (மொழி பெயர்ப்பு அ.சண்முகதாஸ் (1986) என வெளியாகிது. அ.சண்முகதாசம் மனோன்மணி சண்முகதாசம் இரு பண்பாடுகளுக்கிடையேயுள்ள ஒற்றுமைகள் சிலவற்றை மொழிச்சான்று காட்டி ஆராய்வதாக “Cultural Similarities between Japanese and Tamils : A Vies through their words” (1986) என்னும் கட்டுரை அமைகின்றது. சுசுமு ஒனோ “The Three-level universe in Japanese and Tamil Culture”, Japanese and Tamil New Year’s

Celebrations' என்னும் கட்டுரைகளில் பண்பாட்டொற்றுமை பற்றி எழுதுமிடத்து இலங்கைத் தமிழர் பண்பாட்டுக் கூறுகளையும் சான்று காட்டுகிறார். இவ்விரு கட்டுரைகளும் சுசுமு ஒனோ அ.சண் முகதாஸ், மனோன் மணி சண் முகதாஸ் ஆகியோர் சேர்ந்து வெளியிட்ட *Worldview and Rituals among Japanese and Tamils (1985)* என்னும் நூலிலே இடம்பெற்றுள்ளன. இந்நூலில் குறிப்பிட்டுள்ள சில கருத்துக்களை விமர்சித்து சுசுநீந்திரராசா "Japanese - Tamil Cultural Relationship: A Critical Analysis of Ohno's Proposition" (1986) என்னும் கட்டுரை எழுதியுள்ளார்.

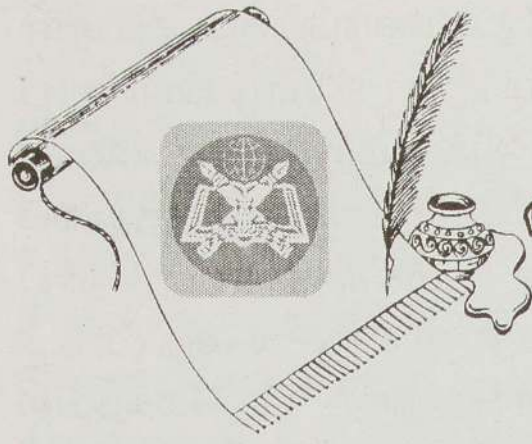
2.3 பாரம்பரிய மருத்துவம்

தமிழ் மருத்துவம் பற்றிச் சில ஆக்கங்கள் வெளியாகியுள்ளன. எஸ்.பவானி "சித்தமருத்துவம்" (1986) என்னும் கட்டுரை எழுதியுள்ளார். "தமிழரின் பாரம்பரிய மருத்துவம்" என்னும் தலைப்பில் பால.சிவகடாட்சம் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக பேராசிரியர் சோ.செல்வநாயகம் நினைவுப் பேருரையினை 1991 இல் நிகழ்த்தினார் டாக்டர் சே.சண்முகராஜா ஈழத்துச்சித்த மருத்துவ நூல்கள் (1993) என்றொரு அருமையான ஆய்வு நூலினை வெளியிட்டார். மூல நோய்களும் முறையான சிகிச்சைகளும் (1994) என்னும்

நூலை டாக்டர் இ.மங்களாம்பிகை அம்மாள் எழுதியுள்ளார். யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக சித்த மருத்துவ மாணவர் மன்ற வெளியீடாகிய சித்தமருத்துவம் (1993) இதழில் "முக்கிய சில நோய் நிலைகளில் உணவின் பங்கு" என்று டாக்டர் நா.வர்ணகுலேந்திரனும், "மதுமேகத்தில் நாவல் விதை மாத்திரையின் செயல்திறன் பற்றிய ஆய்வு" என்ற டாக்டர் திருமதி ம.புளிகாந்தனும் கட்டுரைகள் எழுதியுள்ளனர்.

மருந்து (1995) என்னும் சித்த மருத்துவ ஆண்டிதழில் சித்த மருந்தியல் பற்றிய பல தகவல்களை ஆசிரியர் டாக்டர் க.பாலசுப்பிரமணியம் தருகிறார். கே.சி.இராமநாதன் "சோதிட வைத்திய சாஸ்திரம்" (1994) என்னும் கட்டுரையை எழுதியுள்ளார். தமிழிலக்கியத்திலே பாரம்பரிய மருத்துவக் கருத்துக்களை இனங்கண்டு அவற்றை விளக்குவதாக இ. பாலசுந்தரத்தின் "இலக்கியத்தில் மருத்துவம். ஏலாதி, திரிகடுகம், சிறுபஞ்ச மூலம்" (1988) என்னும் கட்டுரை அமைகின்றது. கிழக்கிலங்கையிலே சித்தாயுள்வேத மருத்துவ நம்பிக்கைகள் நடைமுறைகள் எப்படி அவர்களுடைய சமூக வாழ்வுடன் இணைந்துள்ளன என்பதை மிக விரிவான முறையிலே "Sexual Power and Fertility in Sri Lanka Batticaloa Tamils and Moors" (1982) என்னும் கட்டுரையிலே மக்கில்வ்ரே ஆராய்கிறார்.

பொதுசன நூலகம்
யாழ்ப்பாணம்.

மலேசியா தமிழ் முஸ்லிம் எழுத்தாளர்களும் இதழ்களும்

கே. ஏ. ஜெஹார் உசேன்
- தமிழ்நாடு

முன்னுரை:

தமிழர்கள் இந்த மண்டலத்தில் குடியேறி ஒரு நூற்றாண்டுக்கு மேலாகிறது. பழைய இராசேந்திர சோழனின் ஆட்சிக் காலங்களைத் தவிர்த்து, இடைக் காலங்களில் 'திரைகள் தாண்டி திரவியம் தேடவந்தவர்களும், கல்லும் முள்ளும், மலையும் மடுவும், பசியும் பிணியும் நிறைந்த இடத்தைச் சீர்படுத்த வந்தவர்கள் மட்டுமே இந்தக் கால எல்லைக்குள் வளையம் போடப்படுகிறார்கள்.

பொருளீட்டுவதற்கென ஒரு சாராரும், நாட்டைச் செப்பனிடுவதற்கென ஒரு சாராரும் வந்தவர்கள்தாம் இங்கே தமிழ் வளர்த்தார்கள். தமிழேடுகளைத் தொடங்கினார்கள். இந்நாட்டில் தமிழேடுகள் வெளியிட்டதில் தமிழ் முசுலிம்களுக்கும் பங்குண்டு. தமிழகத்திலிருந்து இந்நாட்டுக்கு வந்த தமிழ் முசுலிம்களில் தமிழறிஞர்களும் புலவர்களும் இருந்தனர். அவர்களிடமிருந்த தமிழ் ப்பற்றும் மொழிவேட்கையும் இங்கே நூல்களும் ஏடுகளும் வெளிவரக் காரணமாக இருந்தன.

மறுமலர்ச்சிக் கவிதைகள்:

தமிழர்களிடையே மறுமலர்ச்சியும் தமிழ் எழுச்சியும் விழிப்புணர்வும்

இரண்டாவது உலகப்போருக்குப் பின் தோன்றியது என்பதால் இலக்கிய வரலாற்றின் அழுத்தமான திடமான தொடக்கம் 1946-க்குப் பின் என்பது உறுதிப்படுத்தப் பட்ட ஒன்று. செந்தமிழ்க்கலா நிலையத்தின் மாணவரான வீ.கே. சுப்பிரமணியம் 1953 ஆம் ஆண்டு வெளியிட்ட 'மங்கல மலேசியா' முதல் மறுமலர்ச்சிக் கவிதை எனலாம். அடுத்து 1957 - இல் பனைக்குளம் மு. அப்துல் மஜீது வெளிக்கொணர்ந்த கவிப் 'பூஞ்சோலை' யை இரண்டாவது நூலாகக் கொள்ளலாம். (ஒன்பத்துவேலி மு. அப்துல் மஜீது என்பவர் மூவாரிலிருந்து 'மறைதூதன்' எனும் புனைபெயரில் இதே காலகட்டத்தில் கவிதைகள் எழுதி வந்தார்: நூல் ஏதும் வெளியிடவில்லை.)

“அறிவுத் திரைகள் அலையலையாய்
அன்பே ஓயா தம்முழக்காய்
நிறைவு ஒழுக்கம் பொறை கருணை
நெறியே காட்டும் கரை கரையாய்த்
துறைகள் தோறும் வளர்தரும்
துலங்கித் தோனும் தொல்பழைய
மறைகள் என்னும் கலம் தவமும்
வளமைத் தமிழ்மாக் கடலாமே!”

உலகில் வேறு எம்மொழிக்கும் இல்லாத தனிப்பெரும் சிறப்பு தமிழ் மொழிக்கு உண்டு. 'பொங்கு பல சமயமெனும் நதிகளெல்லாம் புகுந்து கலந்திட நிறைவாய்ப் பொங்கி ஓங்கும் கரை காணாத கடலாம்' தமிழ்மொழி கணக்கற்ற வளத்தாலும், கவினார் திறத்தாலும் அறியாமை இருளகற்றும் ஆதனாகி ஒளிக்கிறது. பல்வேறு சமயத்தவரும் தங்களின் இலக்கியப் பணியால் தமிழ் மொழியை வளப்படுத்தியுள்ளனர். கடலையும் தமிழையும் புதிய நோக்கில் இஸ்லாமியப் புலவரான பனைக்குளம் மு.அப்துல் மஜீது புகழ்கிறார்.

மலாயாவில் தமிழ்க் கவிதைகள்

மலேசிய மறுமலர்ச்சிக் கவிதைகளின் வளர்ச்சிக்கு முதல் படியாக விளங்கும் தொகுப்பு நூல் 'மலாயாவில் தமிழ்க் கவிதைகள்.' இது பரிதாமணாளன் எனும் சு.அப்துல் முத்தலிப் தொகுத்து வெளியிட்டது. மூத்த கவிஞர்கள் அ.முத்தையனார், கவியரசு சோமசன் மா முதற்கொண்டு இளைய கவிஞர் குளுவாங் ஹாஜா மொய்தீன் வரை இந்தத் தொகுப்பில் இடம் பெற்றுள்ளனர்.

கவிதைத் துறை வழி கன்னற்றமிழ் வளர்த்தோர் :

கவிதைத்துறையை மலேசியா விலும், இப்போதைய சிங்கப்பூரிலும் நன்கு காலுன்றச் செய்த பெருமை தமிழ் முஸ்லிம்களுக்கும் உரியது. இஸ்லாமியர்கள் வளர்த்த இன்றமிழ்க் கவிதைத்துறை பற்றி அமரர் ந.வீ. செயராமன் கீழ்க்கண்டவாறு கருத்துரைப்பார்.

'மலேசியத் தமிழ்க் கவிதை உலகில் 1947 முதல் 1986 வரையுள்ள 39 ஆண்டுகளில் மு. அப்துல் மஜீது முதல்

எஸ்.எம். ஜைனுதீன் ஈறாக 57 மறுமலர்ச்சிக் கவிதை நூல்களைத் தந்துள்ளனர்'.

கோலாலம்பூரில் வெளியான இதழ்கள்

சைபுல் இஸ்லாம் (1916) -
இஸ்லாமிய இதழ். ஆசிரியர் :
மௌலவி அகமத் சையத்.

மலாயா மித்திரன் (1932) -
இது ஒரு முஸ்லிம் இதழ்.
இதனை நடத்தியவர் ஏ.என்.ஹமீது.

நவயுகன் (1937) -
அரசியல் மாத இதழ்.
நடத்தியவர் கீவானூர் எம்.எம். புகாரி.

மாணவர் பூங்கா (1955) -
மே மாதம் கையெழுத்துப் படியாகத் தொடங்கப் பெற்றது.

பின்னர் அச்சுப்படிக்கு மாறியது. இதன் ஆசிரியர் மு. அப்துல் லத்தீப் 1976 - இல் தமிழ் மலர் நாளிதழின் நிர்வாக ஆசிரியராக இருந்திருக்கிறார்.

தேசாபிமானி (1957) -
இஸ்லாமிய இதழ். ஆசிரியர் :
எம்.எம்.பி. முஹிதீன்

முஸ்லீம் மஞ்சரி (1957) -
வெளியிட்டது ஏ.எல். எம் கியாஸ்

மலாயா (1957) -
இஸ்லாமிய இதழ். ஆசிரியர் :
பக்கீர் முகமது.
மணியோசை (1972)
- காலாண்டு இதழ். மலேசியத் தமிழ் இளைஞர் மணிமன்றப் பேரவையின் வெளியீடு. ஆசிரியர் :
மைதீ. சுல்தான்

சிங்கப்பூரில் வெளிவந்த இதழ்கள் :

இந்தப் பிராந்தியத்தில் முதன் முதலில் சிங்கப்பூரில் தான் சிங்கை வர்த்தமானி (1875) என்ற ஏடு வெளிவந்தது. இதனை சி.கு மகுதூம் சாயபு வெளியிட்டார். சிங்கை நேசன், தங்கை நேசன், ஞான சூரியன் ஆகிய ஏடுகளை வெளியிட்டவரும் இவரே. எண் 1, முகமது அலி சந்து, சிங்கப்பூர் என்னும் முகவரியிலிருந்து திங்கட்கிழமை தோறும் வெளிவரும் வார இதழாக 27.08.1887 - இல் விக்டோரியா பேரரசி முடிசூட்டு வெள்ளி விழா நினைவிதழாகத் தொடங்கப்பட்டது. சீர்திருத்தம், முன்னேற்றம், தமிழன், ஜோதி ஆகிய இதழ்களும் 1887 - இல் வெளிவந்திருக்கின்றன. கூறப்பெறாத இஸ்லாம்' என்னும் முசுலிம் இதழை 1905 - இல் தளவாய் ம.சின்ன வாப்பா மரைக்காயர் நடத்தினார். எம்.எம் புகாரியை ஆசிரியராகக் கொண்டு 1927 - இல் 'நவநீதம்' வார இதழ் வெளிவந்தது. 1930 - இல் ஒரு நாளிதழ் - 'தின வர்த்தமானி'

பினாங்கில் வெளிவந்த இதழ்கள் :

தங்கைநேசன் (1878) -
திங்களிருமுறை ஏடு. வெளியிட்டவர் :
மு.மு சையது பின் முகைதீன்.
- 150 பக்களே அச்சிடப்பட்டன.

ஞான சூரியன் (1887) -
ஆசிரியர் : சி.கு மகுதூம் சாயபு.
இந்து நேசன் (1888 - மாதமிருமுறை

விஜயகேதனன் (1888) -
நாளிதழ். ஆசிரியர் : குலாம் காதிரு நாவலர்.
இது ஓராண்டுவரைதான் வெளியானது.

வித்யா விசாரினி (1906) -
வார இதழ். ஆசிரியர் : குலாம் காதிரு நாவலர்.

ஞானாசிரியன் (1912) -
நாளிதழ். ஆசிரியர் :
கே.கே சம்சுகனி.

தேசநேசன் (1933) -
வார இதழ். ஆசிரியர் : அமீது களஞ்சியம்

மஹாதீரின் மறு பக்கம் :

மலாய் மூலத்திலிருந்து தமிழுக்குக் கொண்டுவரப்பட்ட ஒரு முழு நூல் என்ற வகையில் இதனை இங்கே குறிப்பிடுவது அவசியமாகிறது. இந்த நூலுக்குப் புகுந்து ஆய்வு செய்து எழுதுவதைவிட இதன் படைப்பாளர் வரைந்திருக்கும் முன்னுரையைப் படித்தாலே முழு நூலின் உள்ளடக்கத்தை அறிந்ததாகிவிடும். "இந்த நூலில் ஆராயப்பட்டுள்ள டாக்டர். மஹாதீர் தனது சொல்லாலும் செயலாலும், சிந்தனையாலும் உள் நாட்டிலும், வெளிநாடுகளிலும் மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒருவராகத் திகழ்கிறார். இருந்தும் கூட அவர் பற்றி ஆழமாக, நெருக்க அறிந்தவர்கள் அதிகம் இல்லை. தனது பொது வாழ்விற்கும், தனிப்பட்ட வாழ்க்கைக்கும் இடையே தெளிவான எல்லைக் கோடு வகுத்து வாழ்பவர் மஹாதீர்! அதாவது இன்றைக்கும் அரசியல் வாதியாகவும், நாட்டின் தலைவராகவும் விளங்கும் இவர் இன்னும் ஒரு புதிராகவே இருக்கிறார். எனவே, அவரைப் பற்றி எதனை வேண்டுமானாலும் விவாதிப்பது சுலபமாக இருக்கக்கூடும். ஆனால் அவரது குணவியல்புகள் குறித்து ஆழமாக ஆராய்வது என்பது கடினமான காரியம்."

"இதன் ஒவ்வொரு அத்தியாயமும் சுவையான குட்டிக்கதை போன்றே ஒரு நிகழ்வுடனோ அல்லது ஒரு புதிய ஆய்வுடனோ நிறைவு பெறுகிறது. அந்த

முடிவு நம்மை அடுத்த அத்தியாயத்திற்கு செல்லும் ஆர்வத்தைத் தூண்டி பொறுமை இழக்க வைக்கிறது. அத்தகைய பாங்கில் அவர் எழுத்துப் பாணி அமைந்துள்ளது. என்று, இந்நூல் குறித்து முன்னுரையில் ருஸ்தம் எ.சணி குறிப்பிடுகின்றார். மலாய் மூலத்தைக் கொண்ட இந்நூல் 1994 - இல் வெளியிடப்பட்டது. இதனை இஸ்லாமியக் கல்வி வாரியத்திற்காகத் தமிழில் மொழி பெயர்க்க வழிவகுத்துத் தந்தவர் சிராஜுல் மில்லத் அல்ஹாஜ் எ.கே.எ அப்துல் சமது எம்.ஏ அவர்கள் . அவருக்கு உறு துணையாக இருந்தவர் 'வர்த்தக உலகம்' இதழின் ஆசிரியர் சைய்யட் முகம்மது. 'மஹாதீரின் மறுபக்கம்' ஒரு விபரம் நிறைந்த நூல். மலேசியர்கள் பெற்றிருக்க வேண்டிய ஒன்று

ஜனாப். மு. அப்துல் லத்தீப் :

மலேசிய தமிழ் எழுத்துலகின் மூத்த எழுத்தாளரும் பத்திரிகையாளருமான ஜனாப். மு. அப்துல் லத்தீப் தமது எழுத்துலகப் பிரவேசத்தை 1950 - இல் தொடங்கினார். இவரது முதல் எழுத்துப்படைப்பு தமிழ் முரசு நாளிதழில் 1956 - ஆம் ஆண்டு இடம் பெற்றது. இதுவரை 100 சிறுகதைகளையும் 100 கட்டுரைகளையும், 30 வானொலி நாடகங்களையும் படைத்துள்ளார். இவர் 1937 - ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் 5ம் திகதி தமிழகத்தில் பிறந்தார். இவருடைய தந்தையார் எம்.எஸ்முஹம்மது ஷேக், தாயார் பல் கீஸ். இவர் தமது பள்ளிப்படிப்பைத் தமிழகத்திலும் மலாயாவிலுமாகத் தொடர்ந்து தமிழிலும், ஆங்கிலத்திலும் பள்ளி இறுதி வகுப்பு வரை பயின்றுள்ளார். இந்நாட்டில் முதன் முதலில் வெளிவந்த மாணவர் திங்கள் இதழ் "மாணவர் பூங்கா". இதனை 1956 ஆம் ஆண்டு தொடங்கி நடத்தினார். சிறந்த

சிறுகதைகளையும் சர்ச்சைக்கும் சிந்தனைக்கும் உரிய கட்டுரைகளையும் படைத்துள்ளார்.

இவர் மனித 'தெய்வம்', 'கதைக்கொத்து', 'சிறுகதைக் களஞ்சியம்' ஆகிய சிறுகதைத் தொகுப்புக்களையும், 'பூவுலகில் புகழடைந்தோர்', 'மணிச்சரம்', 'எண்ணரதங்கள்', 'சில நிமிடங்களில் சில சிந்தனைகள் முதலான கட்டுரை நூல்களையும் எழுதி வெளியிட்டுள்ளார். 1963 - ஆம் ஆண்டிலிருந்து 'மலைநாடு', 'தேசதூதன்', 'தினமணி' ஆகிய நாளேடுகளில் பிரதம ஆசிரியராகவும் பணிபுரிந்துள்ளார். மலேசிய வானொலியில் அறிவிப்பாளராகவும், செய்தி வாசிப்பாளராகவும் பணியாற்றி இருக்கிறார். மலேசிய தொலைக்காட்சியிலும் செய்தி வாசித்திருக்கிறார். இவரது சேவையைப் பாராட்டி மலேசியத் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம் தங்கப்பதக்கமும் பணமுடிப்பும் நற்சான்றிதழும் வழங்கி கௌரவித்துள்ளது. மலேசியத் தமிழ் இலக்கியப் படைப்பாளர் சங்கத்தின் டத்தோ பத்மநாபன் இலக்கிய விருதும் இவருக்குக் கிடைத்துள்ளது. இவருக்கு 1967 - இல் திருமணம் நடந்தது. ஒரு மகனும் ஒரு மகளும் இருக்கின்றனர்.

ஜனாப். கா. ஆப்துல் காதர்

இவரது முதல் சிறுகதை 1964 ஆம் ஆண்டு 'தமிழ் மலர்' நாளிதழில் வெளிவந்ததைத் தொடர்ந்து இதுவரை எண்பது சிறுகதைகள், முப்பது உரைவீச்சுக்கள், நூற்று இருபது வானொலி நாடகங்கள் எழுதியுள்ளார். இவருடைய படைப்புகளில் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத் தக்கவை. அன்றில் பறவை (சிறுகதை), கங்கை (வானொலி நாடகம்), பேரரசு (இஸ்லாமிய வானொலி நாடகம்) ஆகியன. இவர் 'பெண் விடுதலை வேண்டும்' (1993) எனும் தலைப்பில் சிறுகதைத் தொகுப்பு

ஒன்று வெளியிட்டுள்ளார். இவர் எழுதிய நாடகங்கள் இலங்கை வானொலியிலும் ஒலியேறியிருக்கின்றன. இலங்கை வாரப் பத்திரிகையான 'சித்திரன்' இதழில் இவருடைய படைப்புக்கள் இடம் பெற்றிருக்கின்றன. இவரது இலக்கியச் சேவைக்காக நெகிரி ஆளுநர் இவருக்கு **PMC** விருது வழங்கிச் சிறப்பித்துள்ளார்.

ஜனாப் டாக்டர் எஸ். எம் ஜைனுத்தீன் B.Sc., B.Ed., D.Litt :

இலக்கிய உலகில் 'பட்டர் வொர்த் ஜைனுத்தீன்' எனும் புனை பெயரில் அறிமுகமும் பிரபலமும் ஆகியிருக்கும் இவர் 1955 - ஆம் ஆண்டு எழுதத் தொடங்கினார். இவரது முதல் கவிதை 'தமிழ் முரசு' நாளேட்டில் 1956 - ஆம் ஆண்டு இடம் பெற்றது. கல்விச் சேவை அதிகாரியாகப் பணியாற்றும் இவர் பல கட்டுரைகளும் அதிகமான கவிதைகளும் எழுதியுள்ளார்.

பரிசும் பாராட்டும் :

அ. சிலாங்கூர் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம் தங்கப்பதக்கம் அணிவித்துச் சிறப்பித்தது.

ஆ. மலேசியத் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம் கேடயம் வழங்கியது.

இ. இலங்கை இளம்பிறை இயக்கம் பாவலர் திலகம்' விருது வழங்கி கௌரவித்தது.

ஈ. அமெரிக்க உலகப் பல்கலைக்கழகம் இவரது இலக்கிய சேவையை அங்கீகரித்து கௌரவ 'டாக்டர்' பட்டம் அளித்தது.

'தமிழ் முரசு' நாளேட்டில் துணை ஆசிரியராகப் பணியாற்றிய 'பாவலர் திலகம்' அவர்கள் 'நறுமணம்' என்ற மாத இதழை 1959 ஆம் ஆண்டு நடத்தியுள்ளார்.

வெளியீட்டுள்ள நூல்கள் :

மாமறை வந்த மாதம் (1964) செந்தமிழ்த் தேனி , கவிஞர் (1974) பலராமையா சுற்றுலா (1966) முதலான கட்டுரை நூல்களையும் இதயத் தாமரை (1961) எனும் கவிதை நூலையும் வெளியிட்டுள்ளார். எல்லாத் தமிழ் எழுத்தாளர் இயக்கங்களின் செயல்பாடுகளில் ஈடுபாடு கொண்டுள்ள இவர் 'கவிதை மாலை' இயக்கத்திற்குத் தலைமையேற்று வழிநடத்திச் செல்கின்றார்.

ஜனாப். மைதீன் ஹசன் கனி :

மலேசிய நாட்டில், மலேசிய வானொலியில், பொது நிகழ்ச்சிகளில், கலை மேடைகளில் நிலைத்து புகழ் பரப்பிக் கொண்டிருக்கும் இவர் பினாங்கு மாநிலத்தில் 15-3-1938 இல் பிறந்தார். தமிழ் ஏழாம் வகுப்பில் தேர்ச்சி பெற்று, ஓர் இரவுப் பள்ளியில் ஆங்கிலம் பயின்றார். பின்னர் அலுவலகப் பையனாக, தேநீர் அங்காடியின் உரிமையாளராக - ஒட்டுக்கடை வியாபாரியாக இளமைகால வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொண்டவர். வானொலியில் நடிகராக நுழைந்த இவர், சிறந்த நடிகர் என்ற பெயரோடு - 1961 ஆம் ஆண்டு முதல் 1993 - ஆம் ஆண்டு வரை வானொலி நிலையத்தில் நிரந்தரத் தயாரிப்பாளராகப் பணிபுரிந்தார். இவர் திருமணமானவர். ஏழு குழந்தைகளுக்குத் தந்தை.

பணி

மலேசிய வானொலியில் செய்தி வாசிப்பது, சமூக, இலக்கிய நாடகங்கள் தயாரிப்பது, இலக்கிய தொகுப்புக்களை வழங்குவது, பேட்டி காணுதல், வர்ணனை செய்தல், நடப்பது போன்ற அனைத்துப் பணிகளையும் செய்து வந்த இவருக்குப் பெரும் புகழைத் தேடித் தந்தது. 'மக்கள் நடுவே' என்னும் இவரது தயாரிப்பாகும். தமிழ்ச் சமுதாயத்தின் சிக்கல்களை

மையமாக வைத்துத் தயாரிக்கப்பட்டதால் அது பெரும் பயனாகவும் இருந்திருக்கிறது.

முதல் நாடகம் :

இவரது முதல் நாடகம் 'குமணன்' இது மேடையிலும் நடிக்கப்பட்டது. இது தவிர்த்து பெரி, சிவனடியான் எழுதிய 'அவளுக்காக', ரெ. சண்முகம் எழுதிய 'தெய்வ மகள்', பிரேம்கமால் இயக்கிய 'ஆலமரம்' முதலான நாடகங்களிலும் நடித்திருக்கிறார்.

எழுத்துத்துறை

மாணவர் எழுத்துப் பயிற்சிக்காகத் தொடங்கிய 'தமிழ் முரசு மாணவர் மணிமன்ற மலர்' பின்னர், தன்னில் ஓர் அமைப்பையும் உருவாக்கியது. இவரும் இவரது நண்பர்களும் சேர்ந்து முதன் முதலில் 'மாணவர் மணி மன்றம்' அமைப்பை உண்டாக்கினார்கள். பிறகு இளைஞர் மணி மன்றமாக மாற்றங் கண்டது. இந்தக் காலகட்டத்தில்தான் இவர் சொந்த முயற்சியாலும் ஆர்வத்தாலும் 'கவிதை' படைக்கத் தொடங்கினார். அவரது கவியாசான் பனைக்குளம் புலவர் பண்டிட் மு. அப்துல் மஜீது அவர்கள் இவருக்குத் தமிழ் போதித்த மறைந்த கா.கு மாணிக்க முதலியார் அவர்கள். அவர் கற்றுத் தந்த எழுத்தின் உச்சரிப்புதான் இவரை தெளிவாகவும் சுத்தமாகவும் பேசவைத்தது. இவரது புகழுக்கு இவர் தமிழைத் தெளிவாக உச்சரிக்கும் முறையும் ஒரு காரணமாகும்.

ஜனாப். மைதீன் சுல்தான் :

பினாங்குப் பாக்குத் தீவில் 1941-ஆம் ஆண்டு பிறந்த இவர் ஐம்பதுகளின் பிற்பகுதியில் எழுத்துலகில் பிரவேசித்தார். தொடர்ந்து இல்லாமல், அவ்வப்போது எழுதினாலும், அவை முத்திரைப் பதிக்கும் படைப்புக்களாக இருக்கும். மணி

மன்றத்தோடு தன்னைப் பிணைத்துக் கொண்டிருக்கும் இவர் தமிழ் முரசு மாணவர் மணிமன்ற மலரையே தனது எழுத்துக் களமாகக் கொண்டவர். இவரது முதல் படைப்பு 1969 - ஆம் ஆண்டு மணிமன்ற மலரில் வெளியாயிற்று. இதுவரை நூற்றுக்கும் அதிகமான சிறுகதைகளையும், கவிதைகளையும், கட்டுரைகளையும், வானொலி நாடகங்களையும் படைத்திருக்கும் இவர் முன்பு இலக்கிய வட்டத்திலும் இப்போது கவிதைக் களத்திலும் ஓர் உறுப்பினர். 'பேரவைக் கவிதைகள்' சிறுகதைப் போட்டியில் பலமுறை பரிசு பெற்றிருக்கும் இவர் மலேசிய வானொலியில் பணியாற்றி வருகிறார்.

பார்த்திட, பழகிட, பேசிட ஆளில்லை :

கிழவியாய்ப் போனேனடி - நான்

கிழிவியாய்ப் போனேனடி (கி)

குளவிபோல் பறந்து

குமரியாய் நிமிர்ந்து

குதித்தாடி மகிழ்ந்தேனடி - அன்று

குதித்தாடி மகிழ்ந்தேனடி.

அழகிய நிலாமுகம்

என்முகம் தானென்று

ஆனந்தம் கொண்டேனடி - இன்று

அசிங்கமாய் போனேனடி (கி)

கற்பனை உலகத்தைக்

கையிலே பிடித்தின்று

காலத்தைக் கழிப்போர்களே - எதிர்

காலத்தைக் அழிப்போர்களே

அற்புதப் பாட்டியை

அடையாளங் கண்டேனும்

அடக்கமாய் வாழுங்கடி .... வீண்

ஆர்ப்பாட்டம் வேண்டாமடி (கி)

கடையநல்லூர் ஜமீலா, சிங்கப்பூர்.

எழுத மறந்த வார்த்தைகள்

பயந்து பயந்து சாகவா? - உன்

பார்வை பட்டு வேகவா?

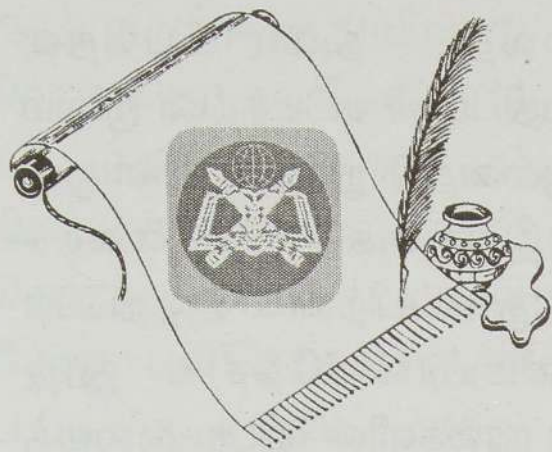
நயந்து மெல்ல நெருங்கவா" - உன்

நடுக்கம் பார்த்துச் சிரிக்கவா?
 வியந்து புகழ்ந்த கதையெலாம் - முளை
 வெடித்து வராத விதைகளா?
 வயது கடந்த பின்பு நீ - என்
 வழிக்கு வந்தால் நட்டமே!
 ஆய்ந்து பார்த்துப் பேசவா? - சில
 அடுக்கு மொழிகளை வீசவா?
 பாய்ந்து உன்னை அணைக்கவா? - உன்
 பதிலுக் காக நிற்கவா?
 தேய்ந்த நெஞ்சால் இதற்குமேல் - தமிழ்
 தெரிந்து பேச முடியலே!
 காய்ந்து போன ஓலைநான் - தினம்
 காற்றில் ஆடி மாய்கிறேன்!
 பொழுது உனக்கு வரலியோ? - என்
 பொறுமை, விளக்கம் தரலியோ?
 பழுது வந்து விழுந்ததோ? - சிறு
 பாதை மாறிப் போனதோ?
 எழுத மறந்த வார்த்தைகள் - சில
 இருப்பதை நான் உணர்கிறேன்!
 அழுது மட்டும் தீர்க்கிறேன்
 அர்த்தம் உனக்கு விளங்குமோ?

கடையநல்லூர் ஜமீலா, சிங்கப்பூர்.

முடிவுரை:

இலக்கிய வரலாறு என்பது ஓர்
 ஊற்றுக்கண். அதில் எப்போதும் நீர் சுரந்து
 கொண்டே இருக்கும். அந்த ஊற்றுக்கண்
 அடைபட்டால் தான் அதில் வறட்சி
 காணும். இலக்கியமும் அத்தகையதுதான்.
 ஓரினமும் மொழியும் இருக்கும் வரை
 இலக்கியம் படைக்கப்படும். அதற்கொரு
 வரலாறும் எழுதப் பெறும். மலேசிய
 மண்ணில் தமிழ் காலூன்றிப் பல
 நூற்றாண்டுகள் ஆகியிருப்பினும்,
 உண்மையான வரலாற்றுக்காலம் ஒரு
 நூற்றாண்டுக்கும் சற்றே மிகுதியானது.
 இந்தக் காலகட்டங்களில் முகிழ்ந்த
 இலக்கியப் படைப்புகளுக்கு ஒரு வரலாறு
 வேண்டும் என்பதன் சிறு முயற்சிதான்
 இந்தக் களஞ்சியம். இதில் காணப்பெறும்
 செய்திகள் ஒரு வட்டம் போலச்
 சுற்றிக்கொண்டே வரும். பழையவர்கள்
 இடத்தில் புதியவர்களும், இன்று
 நடப்பிலிருக்கும் ஏடுகளுக்குப்பின் புதிய
 ஏடுகளும் தோன்றும்.

ஈழத்தமிழரின் நூல்களை ஆவணப்படுத்துவதில் நூல்தேட்டத்தின் பங்களிப்பும் அது எதிர்கொள்ளும் சவால்களும்

என்.செல்வராஜா, நூலகவியலாளர், லண்டன்
(தொகுப்பாசிரியர்- நூல்தேட்டம்)

அறிமுகம்

நூல்கள் எமது இனத்தின் பண்பாட்டை, கலாச்சார விழுமியங்களை, அறிவியல் தேடலை அளவிட உதவும் சாதனங்களாகும். அத்தகைய அறிவேடுகளின் பதிவு எமது வளத்தை, அறிவின் தேட்டத்தை எமது தலைமுறைக்கும், அடுத்து வரும் தலைமுறைக்கும் எடுத்துச் சொல்லும் வல்லமைபடைத்தன. இத்தகைய பதிவுகள் நாகரீகம் மிக்க ஒவ்வொரு இனத்திற்கும் மிக அவசியமானதாகும். நேற்றைய பதிவுகள் இன்றைய வரலாறு. இன்றைய பதிவுகள் நாளை வரலாற்றாசிரியர்களுக்கு ஆதாரங்களாக இருக்கப் போகின்றன.

ஒரு நாட்டின், ஒரு தேசியத்தின் அறிவேடுகளைப் பதிவுசெய்யும் நோக்குடன் உருவாக்கப்பட்டவையே உலகநாடுகளில் இயங்கி வருகின்ற ஆவணக் காப்பகங்களும், தேசிய நூலகங்களுமாகும். உலக நாடுகளைப் பொறுத்தவரையில் தத்தம் தேசிய இனங்களின் அறிவுத் தேட்டத்தை பாதுகாத்துக் கொள்ளவும் அவற்றைப்

பதிந்து கொள்ளவும் அதிகாரபூர்வமான இத்தகைய நிறுவனங்களை நிறுவி, அதற்கான சட்டப்பாதுகாப்பையும் வழங்கி, தத்தம் தேசிய இனத்தின் அறிவேடுகளை ஆண்டாண்டு காலமாகப் பேணி வருகின்றன. தமிழர்களான எம்மைப் பொறுத்தவரை எமக்கென்றொரு நாடின்றி உலகமெல்லாம் குடியேறிப் பரந்து வாழும் இனமாக எம்மை அடையாளப்படுத்திக் கொண்டிருக்கின்றோம். எமது அறிவியல் வளங்களைப் பேண நாம் சார்ந்துள்ள நாடுகளின் பிரதான தேசிய இனங்களின் நிழலில் இத்தகைய சட்டப்பாதுகாப்புடன் கூடிய அமைப்புக்களின் வாயிலாகவே அவர்களது ஆவணங்களுடன், எமது ஆவணங்களையும் சேர்த்து, அவர்களே பதிவுசெய்யவும் பாதுகாக்கவும் விட்டு விடுகின்றோம்.

நூற்பட்டியல் வரலாறு

தேசிய நூல்விபரப்பட்டியல் முயற்சியென்பது எமக்குப் புதியதொன்றல்ல. இலங்கையில் இதற்காக, 19ம் நூற்றாண்டிலேயே வழிகோலப்பட்டு

விட்டது. 1885இல் உருவாக்கம் பெற்ற அச்சக வெளியீட்டகச் சட்டமூலத்தின் (அத்தியாயம் 179) வாயிலாக இலங்கையில் அச்சிடப்படும் ஒவ்வொரு நூலினதும் விபரம் இலங்கையில் அச்சிட்ட நூல்களின் பட்டியலாகப் பதிவு செய்யப்பட்டு காலாண்டுக் கொருமுறை அரசாங்க வர்த்தமானியின் (Government Gazette) ஐந்தாவது பிரிவாக வெளியிடப்பட வேண்டுமென நிர்ணயிக்கப்பட்டது. செப்டெம்பர் 1949இல் இலங்கை, UNESCO அமைப்பின் அங்கத்துவ நாடாகிய பின்னர், நவீனமயப்படுத்தப்பட்ட தேசிய நூற்பட்டியலின் தேவை வலியுறுத்தப்பட்டு வந்துள்ளது. அக்காலகட்டத்தில் ஏற்பட்ட கல்விச்சீர்திருத்தம் மற்றும் அரசியல் மாற்றங்கள் காரணமாக நூலியல் தேவைகளும், வழங்கல்களும் துரிதமாக அதிகரித்தன.

இதன் விளைவாக, 1952இல் இலங்கைத் தேசியநூல்விபரப் பட்டியலுக்கான உப ஆணைக் குழுவொன்று நியமிக்கப்பட்டது. அதன் பரிந்துரையின் பேரில் இலங்கை வெளியீடுகளுக்கும் இலங்கை தொடர்பான பன்னாட்டு வெளியீடுகளுக்கு மாண ஒரு தேசிய நூல்விபரப்பட்டியல், சர்வதேசத் தராதரத்துடன் ஒத்தியைக்கூடியதாக உருவாக்க வேண்டுமென்று தீர்மானிக்கப்பட்டது.

அக்காலப்பகுதியில் இலங்கையின் சுவடிகள் காப்பகத்தினால் அரசாங்க வர்த்தமானியின் ஐந்தாவது பிரிவாக வெளியிடப்பட்டுவந்த **இலங்கையில் அச்சிட்ட நூல்களின் பட்டியலும்**, இலங்கைப் பல்கலைக்கழக நூலகத்தினால் மாதாந்தம் தொகுக்கப்பெற்றுப் பிரபல்ய மடைந்திருந்த **பல்கலைக்கழக நூலகத்தின் புதிய நூற்சேர்க்கைக்கான பட்டியலும்** ஒருங்கிணைந்ததாக தேசிய

நூற்பட்டியலைத் தயாரிப்பதென முடிவாயிற்று. பதிப்பகச் சட்டத்தின் மூலம் பெறப்படும் அனைத்து நூற்பிரதிகளிலும் ஒவ்வொன்று இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்திற்கும் பாதுகாப்பிற்காக அனுப்பப்பட்டு வந்தமையால் தேசிய நூற்பட்டியலுக்கான நூல்களின் விபரங்களைத் தொகுப்பது அங்கு எளிதாயிற்று. நீண்டகாலப் பாரம்பரியமுள்ள பிரித்தானிய தேசிய நூற்பட்டியலின் பிரதம ஆசிரியராகவிருந்த A.J. வெல்ஸ் அவர்களின் சேவையும் ஆரம்பகட்டத்தில் இதற்காகப்பெறப்பட்டது. இலங்கைத் தேசிய நூற்பட்டியல் தொகுப்பிற்குப் பொருத்தமான அலுவலகம் போராதனையில், பல்கலைக்கழகத்திலேயே அமைக்கப்பட்டது. முதலாவது இதழ் நவம்பர் 1962இல் வெளிவந்தது.

இலங்கைத் தேசிய நூல்விபரப் பட்டியல்

தற்போது, கொழும்பு சுதந்திரச் சதுக்கத்திலுள்ள இலங்கைத் தேசிய நூலகத்தின் பொறுப்பில் இது வெளியிடப்படுகின்றது. உரியகாலத்தில் பிரசுரமாகாமலும், பரவலாக விநியோகிக்கப்படாமலும், இழுத்தடிப்புச் செய்யப்படுவதாலும் முழுமையான நூல்களின் பட்டியலை என்றுமே வெளியிட முடியாமல் போனதாலும் இலங்கைத் தேசிய நூற்பட்டியல் இலங்கையில் பிரபல்யமாகவில்லை. மாறாக, பேராதனை பல்கலைக்கழக நூலகராக விருந்த எச்.ஏ.ஐ.குணத்திலக்கவின் A Bibliography of Ceylon: a systematic guide to the literature on the land, people, history and culture published in the Western languages from the sixteenth century to the present day என்ற ஆங்கில நூல்களுக்கான நூற்பட்டியல் 1970-

1983 காலப்பகுதியில் 5 தொகுதிகள் வெளிவந்து சர்வதேசரீதியில் அங்கீகரிக்கப்பட்ட உசாத்துணை நூலாக இன்றும் திகழ்கின்றது. அமரர் இயன் குணத்திலக்கா தொகுத்து அச்சிடப்படாமல் விட்டுச்சென்ற மேலும் பல தொகுதிகளுக்குத் தேவையான பதிவுகள் கவனிப்பாரற்று பேராதனைப் பல்கலைக்கழக நூலகத்தில் 27 வருடங்களாக இன்றும் தேங்கிக் கிடக்கின்றன. அவருக்குப் பின்னர் அந்தத் தொகுப்பு முயற்சியை முன்னெடுத்துச் செல்ல பின்னாளில் வந்த நூலகர்கள் இன்றளவில் முன்வராதது பெருங் குறையாகும்.

இலங்கைத் தேசிய நூற்பட்டியலில் மொழிவேறுபாடின்றி, மும் மொழி நூல்களுக்கும் கொள்கையளவில் இடம் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பினும், தமிழ்நூற்பிரிவில் அரசாங்கப் பிரசுரங்களும் ஒரு சில தமிழ் நூல்களுமே இடம்பெற்றுவந்துள்ளன. அச்சக, வெளியீட்டாளர் சட்டமூலத்தை மதித்து சுவடிகள் காப்பகத்துக்கு ஒழுங்காக நூல்களை அனுப்பிவைக்கத் தமிழ்ப் பிரதேச அச்சகங்களோ, வெளியீட்டாளர்களோ எழுத்தாளர்களோ முன்வராமையால் அங்கு தமிழ் நூல்கள் இடம்பெற வாய்ப்பில்லை என்பது ஒருசாரார் வாதம். அனுப்பிவைக்கப்படும் தமிழ் நூல்களைப் பட்டியலிடக்கூடிய ஆட்பலம் இல்லாததால் தமிழ் நூல்கள் தேசிய நூலகத்தில் கேட்பாரற்று முடக்கப்படுகின்றன என்பது மறுசாரார் வாதம்.

ஈழத்தவரின் தமிழ் நூல் பதிவு

இன்றைய யதார்த்தநிலை என்ன வெனில் ஈழத்துத் தமிழ் நூல்களில் பெரும்பான்மையானவை இலங்கைக்கு வெளியே தமிழகத்திலும் புகலிடத்திலும் அச்சிடப்படுவதாகும். வெளியீட்டாளர்கள் பெரும்பாலும் நூலாசிரியராகவே

இருப்பதால், வெளியீட்டுச் செலவைக் குறைக்கவும், தமிழகச் சந்தைவாய்ப்பைப் பெறவும் தமது நூலைத் தமிழகத்தில் அச்சிடுகின்றார்கள். தாயகத்தில் உருவான அச்சகங்கள் பல இன்றைய நிலையில் தமிழகத்திலும் வேருன்றியுள்ளதால் ஈழத்து வெளியீட்டாளர்கள் தமிழகத்தில் தம் நூலைப் பதிப்பிப்பதில் சிரமங்களை எதிர்நோக்குவதில்லை. ஈழத்தமிழர்களின் தமிழக வெளியீடுகள் இலங்கை அச்சகச்சட்டத்தின் புவியியல்ரீதியான வரையரைக்குள் அகப்படுவதில்லை. தமிழகத்தின் தேசிய நூற்பட்டியலிலும் இவை அனைத்தும் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுவதுமில்லை. தமது நூலை வரலாற்றுப் பதிவாக்குவதில் எமது எழுத்தாளர்கள் சிலரின் அக்கறையின்மையும் இங்கு சுட்டிக்காட்டப்படல் வேண்டியது காலத்தின் தேவையாகும்.

பிரித்தானிய பதிப்பகச் சட்டம் மொழிகளின் எல்லை கடந்து நூல்களைத் தேசியநூலக வைப்பகத்திற்கு ஏற்றுக் கொள்கின்றன. மொழிவழியில்லாது, பிரித்தானியாவில் அச்சிடப்படும் அல்லது விநியோகிக்கப்படும் எம்மொழியிலான நூல்களையும் தேசியநூலகம் ஏற்றுக் கொள்கின்றது. இன்றுவரை இலண்டனில் வெளியிடப்பட்ட தமிழ் நூல்களில் விரல்விட்டெண்ணக்கூடிய நூல்களே பிரித்தானிய பதிப்பகச் சட்டத்தின் கீழ் பிரித்தானிய தேசிய நூலகத்துக்கு அனுப்பப்பட்டுள்ளன. இந்நிலையே உலகின் பிறநாடுகளிலும் வெளியாகும் தமிழ்நூல்களினதும் நிலையாகும். இங்கு நாம் கூர்ந்து கவனிக்க வேண்டிய முக்கியமான விடயம் என்னவெனில், இன்று தாயகத்திலும்சரி புகலிடத்திலும்சரி வெளியிடப்படும் எந்தவொரு தமிழ் நூலும் தனது வெளியீடு பற்றிய பதிவை உலகில்

எங்குமே மேற்கொள்ளும் சக்தியற்றுக் காணப்படுவதாகும்.

விநியோகக் குறைபாடு

ஒரு குறிப்பிட்ட நாட்டில் வெளியிடப்படும் ஈழத்துத் தமிழ் நூலொன்றினை இன்னொரு நாட்டில் வாழும் தமிழர் ஒருவர் பெற்றுக்கொள்ளும் வாய்ப்பு இன்று அரிதாகவேயுள்ளது. நூல் மட்டுமல்ல, நூல் பற்றிய செய்திகளே உரியகாலத்தில் வந்து சேர்வதென்பது அரிதாகவுள்ளது. தாயகத்திலும், புகலிடத்திலும் வெளிவரும் சஞ்சிகைகள் இவ்விடயத்தில் ஓரளவு ஆக்கபூர்வமான தகவல்களைப் பரிமாறிக் கொள்வதை அவதானிக்க முடிந்தாலும், அவைகூட விநியோகச் சிக்கலுக்குள் அல்லலுற்றுக் குறுகிய வாசகர் வட்டத்துக்குள் தம்மை அடக்கிக் கொள்கின்றன. அவற்றால் வாசகருக்குத் தாம் அறிமுகம் செய்யும் நூலைப் பெற்றுக்கொடுக்கவும் முடிவதில்லை.

தமிழில் நூற்பட்டியல் முயற்சிகள்

உலகெங்கும் சிதறுண்டு கிடக்கும் எமது அறிவுத்தேட்டங்களைத் தேடித்தொகுத்து வகைதொகையாகப் பிரித்து வரலாற்று ஆவண மூலமாக மாற்றும் ஆரோக கியமான முயற்சி எதுவும் தாயக மண்ணில் பெரும் எடுப்பில் மேற்கொள்ளப் படவில்லை. ஆயினும், சிறுசிறு முயற்சிகளாக காலத்துக்குக் காலம் இலக்கியகர்த்தாக்கள் சில வரையறை களுக்குள் இயங்கி, நூல்களைத் தேர்ந்து அவற்றைப் பதிவு செய்து வந்துள்ளமையை அறிய முடிகின்றது. எப்.எக்.சி.நடராஜா, கனக.செந்திநாதன், சில்லையூர் செல்வராஜன், செங்கை ஆழியான், நா.சுப்பிரமணியன்

போன்றோரை இப்பட்டியலில் அடக்க முடிகின்றது.

இவ்வகையில் படைப்பிலக்கியங்களை பட்டியல்களாக்கித் தந்த தனிநபர் நூல்விபரப்பட்டியல்கள், கண்காட்சி மலர்கள், தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டு நினைவுமலர்கள், பிரதேசவாரியான நூல்விபரப்பட்டியல்கள் என்பன குறிப்பிடத்தக்கவை. இதை விட, இலங்கை நூலகச் சங்கத்தின் இடைநிலைப் பரீட்சையின் ஒரு அங்கமாகப் பரீட்சார்த்திகள் சமர்ப்பித்து வரும் நூல்விபரப்பட்டியல்களில் பல தமிழ்ப் பிரதேசங்களுக்குரிய நூற்பட்டியல்களும் அடங்குகின்றன. இவை கையெழுத்துப் பிரதிகளாக இலங்கை நூலகச் சங்கத்தின் கோவைகளில் இன்றும் தூங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. மேற்கண்ட முயற்சிகள் எதுவும் ஈழத்துத் தமிழ்நூல்கள் பற்றிய ஒரு முழுமையான வரலாற்றுப் பார்வையைப் பெற உதவும் என்று கூறமுடியாதுள்ளது. யானையைப் பார்த்த குருடனின் கதையாகவே ஈழத்துத் தமிழ் நூல்விபரங்களின் பதிவுகள் அமைந்து விட்டன.

தமிழ்த் தேசிய நூற்பட்டியலின் அவசியம்

எமது பண்பாட்டு, கலாச்சார விழுமியங்களைப் பாதுகாத்து வைத்தலும் அவை பற்றிய வரலாற்றுக்குறிப்புகளைப் பேணுவதும் எமது தார்மீகக் கடமையாகும். எமக்காக அதை அந்நியர் ஒருவர் செய்வார் என்று எண்ணிக் காத்திருப்பது மிகத்தவறானதாகும். இந்நிலை தொடரின் அது எதிர்காலத்தில் எமது பண்பாட்டுத் தற்கொலைக்கு வழி கோலியதாகவே முடியும். 1981 ஜூன் முதலாம் நாளில் தாயக

மண்ணில் ஸ்ரீலங்கா அரசபடைகளால் நிகழ்த்தப்பட்ட யாழ். நூலக எரிப்பைப் பண்பாட்டுப் படுகொலை என்று இன்றும் நினைவு கூருகின்றோம். அன்று நடந்த பண்பாட்டுப்படுகொலையாயினும் சரி, இன்று நாம் பாராமுகமாக இருப்பதன் மூலம் மேற்கொள்ள விழையும் பண்பாட்டுத் தற்கொலையாயினும் சரி, பாதிக்கப்படப் போவது ஈழத்துத் தமிழ்த் தேசியஇனமே.

இந்நிலையில் ஈழத்துத் தமிழ் நூல்களுக்கான ஒரு சர்வ தேசரீதியிலமைந்த தொகுப்பு முயற்சியின் தேவையை இங்கே வலியுறுத்துவது அவசியமாகின்றது. தாயகத்திலும், தமிழகத்திலும் மற்றும் புகலிடத்திலும் வெளியிடப்பட்ட நூல்கள் அனைத்தும் புகலிட நாடொன்றில் ஆவணக் காப்பகமொன்றில் சேகரிக்க ஒழுங்கு செய்யப்படல் வேண்டும். இந்நிறுவனத்தின் சேகரிப்புக்கள் அனைத்தும் ஈழத்துத் தமிழ்த் தேசிய நூற்பட்டியலாக பதியப்பட்டுக் காலத்துக்குக் காலம் வெளியிடப்பட வேண்டும். உலகெங்கும் பரந்து வாழும் ஈழத்துத் தமிழ் எழுத்தாளர்களின் நம்பகத்துக்குரிய ஆவணக்காப்பகமாக அது எழும்வேளை அதுவே ஈழத்தமிழரின் தேசிய நூலகத்தின் அத்திவாரமாக மலரும்.

நூல்தேட்டத்தின் வரவு

இத்தகையதொரு வரலாற்றுப் பின்புலத்திலேயே நூல்தேட்டத்தின் வருகை இடம்பெற்றுள்ளது. ஆரம்பத்தில் எனது (கட்டுரையாளரின்) வரையறுக்கப்பட்ட பொருளாதார வசதிகளுடன் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து ஒரு காலாண்டு இதழாக நூல்தேட்டத்தினை வெளியிடும் ஆரம்ப முயற்சியில் ஈடுபட்டிருந்தேன். 50 நூல்களுக்கான பதிவுகளுடன் ஏப்ரல்

1990இலும் பின்னர் அதன் தொடர்ச்சியாக 51-112 வரையான தொடர் இலக்கமிடப்பட்ட 62 நூல்களுக்கான பதிவுகளுடன் ஜூலை 1990இலும் சிறுசஞ்சிகை உருவில் நூல்தேட்டம் இரண்டு இதழ்கள் வெளிவந்திருந்தன. தொடர்ந்து எனது உள்ளகப் புலம்பெயர் வின் போது கொழும்பிலிருந்து மூன்றாவது இதழுக்கான நூல் விபரங்களைத் தேடமுற்படும் வேளையில் ஒரு நூலகரான என்கண்களுக்கு அன்றுவரை தட்டுப்படாத ஏராளமான புதிய நூல்களின் வருகை என்னைத் திக்குமுக்காடச் செய்துவிட்டது. கொழும்பில் தங்கியிருந்தவேளையில் எனது பொருளாதார வளங்கள் மிகவும் வரையறைக்குள்ளானதால், நூல்தேட்டத்தைத் தொடரும் திட்டத்தை தற்காலிகமாகக் கைவிடவேண்டிய துர்ப்பாக்கியநிலை ஏற்பட்டது. இருப்பினும், எதிர்காலத் தேவை கருதி நூல்களுக்கான பதிவுகளைத் தொடர்ந்தும் மேற்கொண்டு வந்தேன்.

பின்னாளில் தாயகத்திலிருந்து புலம்பெயர்ந்து லண்டனில் வாழ்ந்தபோது சில ஆண்டுகளின் பின்னர் மீண்டும் நூல்தேட்டத்தைத் தொடர எனது புகலிடப் பொருளாதார வளம் இடம்கொடுத்தது. இதன் பயனாக, முன்னைய காலாண்டுத் திட்டத்தைக் கைவிட்டு தொகுதிக்கு 1000 நூல்பதிவுகளாக நூல்தேட்டத்தை புதிய வடிவில் வெளியிடத் தொடங்கினேன். நூல்களைத் தேடிப் பெறுவதே பெரும்பாடாக விருந்தது. இதற்காக பல்வேறு நாடுகளுக்கும் பெரும் பணச் செலவுக்குரிய பயணங்களை மேற்கொள்ள வேண்டியிருந்தது. பல தனிப்பட்டவர்களின் சேகரிப்புகளைத் தேடிச் சென்று பார்வையிட வேண்டியிருந்தது.

இத்தகைய கடின உழைப்பின் விளைவாக, நூல்தேட்டத்தின் முதலாவது தொகுதி ஜூன் 2002இலும் இரண்டாவது தொகுதி மே 2004இலும் மூன்றாவது தொகுதி ஓகஸ்ட் 2005இலும் நான்காவது தொகுதி டிசம்பர் 2006இலும் ஐந்தாவது தொகுதி ஜூலை 2008இலும் வெளியிடப்பட்டன. அதன் தொடர்ச்சியான ஆறாவது தொகுதி குமரன் புத்தக இல்லத்தின் பதிப்பகத்தில் வெளிவரும் தறுவாயில் உள்ளது. ஏழாவது தொகுதிக்கான 1000 நூல்பதிவுகள் கடந்த ஆண்டு இலங்கைக்கு வந்து பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ப்பகுதி நூலகத்தில் முழுமையாக எனது நேரத்தைச் செலவிட்டு சேகரித்துள்ளேன். தற்போது பதிவுகளைப் படிப்படியாகத் தட்டச் சிடுவதில் எனது ஓய்வு நேரத்தைச் செலவிட்டு வருகின்றேன். இத்தொகுதி 2011 நடுப்பகுதியில் வெளிவரும் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். இந்நிலையில் எட்டாவது தொகுதிக்கான 475 நூல்கள் வரையில் தகவல்களாகவும், நூல்களாகவும் சேகரிக்கப்பட்டு பதிவுக்காகக் காத்திருக்கின்றன. இக்கட்டுரை எழுதும் வேளையில் 7475 நூல்களைப் பார்வையிட்டு அவை பற்றிய நூலியல் தகவல்களையும், நூல்பற்றிய குறிப்புகளையும் தயாரித்து விட்டேன். லண்டனில் ஒரு முழுநேரத்தொழிலை (பிரித்தானிய தபால் திணைக்களத்தில்) வாழ்வாதாரத்திற்காக மேற்கொண்டபடி, எஞ்சிய வேளையில் எனது இனத்திற்காக இப்பணியைத் தனித்துச் சுமக்கவேண்டிய நிலை இன்றுள்ளது.

இதே வேளையில் கடந்தநவம்பர் 2007இல் மலேசிய சிங்கப்பூர் நூல்தேட்டம் ஒன்றினையும் தயாரித்து வழங்கியிருந்தேன். சிங்கப்பூர் தேசிய

நூலகத்தினால் சிங்கப்பூரிலும், மலேசிய தேசிய நில நிதிக் கூட்டுறவு மையத்தினால் கோலாலம்பூரிலும் (மலேசியா), இந்நூல் வெளியிடப்பட்டிருந்தது. ஈழத்தமிழரின் ஆங்கில நூல்களுக்கான நூல்விபரப் பட்டியல் கடந்த டிசம்பர் 2009இல் லண்டன் ஐரோப்பிய தமிழ் ஆவணக்காப்பகமும் ஆய்வகமும் என்ற அமைப்பினால் (European Tamil Documentation and Research Centre ETDRC) வெளியிடப்பட்டிருந்தது.

நூல்தேட்டத் தொகுதிகளில் ஈழத்துத் தமிழ் எழுத்தாளர்களினதும், வெளியீட்டாளர்களினதும் ஆயிரம் நூல்கள் பற்றிய அடிப்படை நூலியல் குறிப்புகளும் அதனையடுத்து நூல் பற்றிய சிறு அறிமுகக்குறிப்பும் இடம்பெற்றுள்ளன. தொடர் இலக்கங்கள் முதலாவது தொகுதியிலிருந்து தொடர்ச்சியாக வழங்கப்பட்டுள்ளன. அவ்வகையில் ஆறாவது தொகுதியில் இடம்பெறும் நூல்களுக்கு 5001இலிருந்து 6000வரை தொடரிலக்கமிடப்பட்டுள்ளன. இவ்வகையில் ஒவ்வொரு தொகுதியின் பக்கங்களினதும் எண்ணிக்கை 500 பக்கங்கள் வரையில் விரிகின்றன.

தொகுப்பும் தவிர்ப்பும்

இது ஒரு தேர்ந்த நூற்பட்டியலன்று. இங்கு பட்டியலாக்கப்பட்டுள்ள தனி நூல்கள் (Monographs) எவையும் எவ்வித தரக்கட்டுப்பாட்டுக்கும் உட்படவில்லை. இன்று பார்வையிடக்கூடிய ஈழத்துத் தமிழ் நூல்கள் அனைத்தையும், ஒரு தொகுதிக்கு 1000 நூல்கள் என்ற எண்ணிக்கையில் பட்டியலிடுவதே நூல்தேட்டத்தின் அடிப்படை நோக்கமாகும். வெளியீட்டின் பௌதிகத்தன்மை கருதி சில பிரசுரங்கள் நூல் தேட்டத்தில் சேர்த்துக்

கொள்ளப்படவில்லை. துண்டுப்பிரசுரங்கள், வரைபடங்கள், அச்சிடப்படாத கையெழுத்துப் பிரதிகள், ஒலி, ஒளிப்பதிவு நாடாக்கள், இறுவெட்டுகள் என்பன இத்தொகுப்பில் சேர்க்கப்படவில்லை.

பெரும்பான்மையான கல்வெட்டுகள், ஞாபகார்த்த மலர்கள், சஞ்சிகைகள், என்பனவும் இத்தொகுதியில் தவிர்க்கப்பட்டுள்ளன. ஆயினும், தனி ஆவணமாகக் கருதும்வகையில் வெளியிடப்பட்டிருக்கும் சஞ்சிகைகளின் சிறப்புமலர்கள் இத்தொகுதியில் இடம்பெற்றுள்ளன. மேலும், சில கல்வெட்டுக்களும், ஞாபகார்த்த மலர்களும் தனிநூலின் வகைக்குள் அடங்கக்கூடியதான கனதியான அம்சங்களுடன் வெளிவந்திருப்பதால் அவற்றையும் இத்தொகுதியில் சேர்த்துக் கொண்டுள்ளேன்.

இதில் தொகுக்கப்பட்டுள்ள நூல்கள் எவ்வித காலஎல்லைகளுக்கும் வரையறுக்கப்படவில்லை. ஒரு நூலின் பின்னைய பதிப்புகள் வெளிவரும்போது அவை புதுக்கியோ, சுருக்கியோ, வெளிவரும் வாய்ப்பிருப்பதாலும், முற்றிலும் வேறான நூலியல் தகவல்களை அவை கொண்டிருப்பதாலும் குறித்தவொரு நூலின் பல்வேறு பதிப்புகளும் இங்கு ஒரே பதிவிலக்கத்தின் கீழ் இடம்பெறுகின்றன.

ஏற்கெனவே நூல் தேட்டப் பதிவிலக்கத்தைப் பெற்ற நூல்கள் பின்னாளில் மீள்பதிப்புகளாக வெளியிடப்பட்டாலோ, முன்னைய பதிப்புகள் காலக்கிரமத்தில் என்கைக்கெட்டினாலோ பின்னிணைப்பில் அவை தரப்பட்டுள்ளன. அவற்றிற்கு புதிய தொடர் இலக்கம் வழங்கப்படமாட்டாது.

பதிவுகளின் ஒழுங்கமைப்பு

நூல் தேட்டம் ஒரு உசாத்துணை நூலாகும். ஒரு நூலைப் பற்றிய நூலியல் தகவல்களைக் குறுகிய நேரத்தில் வாசகர்

கண்டறிய வகைசெய்யும் வண்ணம் இத்தொகுதி மூன்று பிரிவாகப் பதியப்பட்டுள்ளது.

முதற்பிரிவில், நூல் பற்றிய பிரதான பதிவுகள் பாடஒழுங்கில் வகைப்படுத்தப்பட்டு தொடரெண்கள் மூலம் அடையாளமிடப்பட்டுள்ளன. பாடவாரியாக ஒரு நூலைத்தேடும் வாசகர் இப்பிரிவின் மூலம் பயனடைவர்.

இரண்டாவது பிரிவு, தலைப்பு வழிகாட்டியாகும். முதற்பகுதியில் நூல்கள் பாடவாரியாக முதலில் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டு, பின்னர் அகரவரிசையில் காணப்படுவதால் ஒரு நூலின் தலைப்பைக் கொண்டு நூலைத் தேடவிழையும் வாசகர் இரண்டாவது பிரிவில் அகரவரிசையில் காணப்படும் தலைப்பு வழிகாட்டியின் வாயிலாக நூலின் தொடர் இலக்கத்தைக் கண்டறிந்து முதற்பகுதியில் உள்ள பிரதான பதிவைப் பார்வையிட முடியும். இங்கு தலைப்புக்கள் அகரவரிசை எழுத்தொழுங்கில் அல்லாது சொல்லொழுங்கிலேயே அகரவரிசைப்படுத்தப்பட்டுள்ளமை அவதானிக்கத்தக்கது.

ஆசிரியர், பதிப்பாசிரியர், தொகுப்பாசிரியர், மூல ஆசிரியர் ஆகியோரின் விபரங்களைக் கொண்டு ஒரு நூலைத்தேடும் வாசகர் மூன்றாவது பிரிவின் மூலம் பயனடைவர். இங்கு ஆசிரியர் அகரவரிசையில் நூல்களின் தொடர் எண்களைக் கண்டறிந்து அதன் மூலம் தான் தேடும் நூலைச் சென்றடைய முடியும். ஆசிரியர் அகரவரிசையில் புனைபெயர்களும் இடம்பெறுகின்றன. ஒரு நூலாசிரியர் இயற்பெயரிலும் புனைபெயரிலும் நூல்களை எழுதுவதால் புனைபெயரின் கீழ் நூலைத்தேடும் வாசகர் ஆசிரியரின் இயற்பெயரிலும் அவற்றைத் தேட உதவும் வகையில், பார்க்க, மேலும்

பார்க்க போன்ற வழிகாட்டி அம்சங்கள் தேவைகருதிச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. இரு ஆசிரியர்கள் ஒரே புனைபெயரில் வலம் வருவதையும் இங்கு காணமுடிவதால் புனைபெயரில் நூலைத்தேடும் வாசகர்கள் அவதானமாக இருக்க வேண்டும். வாசகரின் தேடுகை நேரத்தை குறைக்கும் வகையில் புனைபெயரிலும் இயற்பெயரிலும் எழுதும் ஆசிரியரின் ஒரு பெயரின் கீழ் மட்டும் இயன்றவரை அவரது நூல்களின் தொடர்எண்களைக் குறித்துள்ளேன்.

நூலியல் பதிவுகள்

பிரதான பகுதியில் நூல் பற்றிய தகவல் மூன்று பகுதிகளாகத் தரப்பட்டுள்ளன. முதற்பகுதியில் நூலின் தலைப்பு, உப தலைப்பு, அந்நூலின் ஆக்கத்துக்கு அதிகாரபூர்வ உரித்துடைய ஆசிரியர், தொகுப்பாசிரியர், பதிப்பாசிரியர் விபரங்கள், வெளியீட்டு விபரம், பதிப்பு விபரம், ஆகியனவும் அடைப்புக்குறிக்குள் குறிப்பிட்ட நூலின் குறித்த பதிப்பிற்கான அச்சகத்தின் விபரமும் தரப்பட்டுள்ளன. கிடைக்கப்பெறுமிடத்து சர்வதேச தராதர நூல் எண்களும் இப்பகுதியில் இடம்பெறுகின்றன.

ஆசிரியர் பற்றிய தகவலில் ஆசிரியரின் இயற்பெயர், புனைபெயர் பற்றிய குறிப்புகளும் (கிடைக்கப் பெறுமிடத்து) தரப்பட்டுள்ளன. பதிவுகளுள்ளாகும் நூலின் உரித்தாளர் மூலநூலாசிரியராக இல்லாதவிடத்து, அவரின் பங்களிப்புப் பற்றிய தகவல் அவரது பெயரையடுத்து அடைப்புக் குறிக்குள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

நூலின் வெளியீட்டாளர் பற்றிய தகவல் குறிப்பில் வெளியீட்டாளரின் இயங்குதளம், வெளியீட்டகத்தின் பெயர், முகவரி என்பன குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

ஒரு வெளியீட்டகம் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட நாடுகளில் தனது கிளைகளைப் பரப்பியிருக்கும் வேளை, பதிவுகளுள்ளாகும் நூலில், குறிப்பாக ஒரு இயங்கு தளத்தை மட்டும் வெளிப்படுத்தி யிருந்தாலன்றி, பதிவுத்தேவை கருதி, நூல் அச்சிடப்பட்ட நாட்டில் உள்ள வெளியீட்டகத்தின் கிளை அமைந்த ஊரே அதன் இயங்குதளமாகப் பதியப் பட்டுள்ளது. ஆசிரியரே வெளியீட்டாள ராகவும் இருக்கும்போது, நூலில் காணும் ஆசிரியரின் முகவரி வெளியீட்டக முகவரியாகக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

நூலின் பதிப்பு விபரத்தில், பதிவுக்குப் பெறப்பட்ட நூலின் பதிப்பு விபரமும், அப்பதிப்பு வெளியிடப்பட்ட திகதியும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. குறிப்பிட்ட நூல் முதற்பதிப்பு அல்லாதவிடத்து முன்னைய பதிப்புகள் பற்றிய திகதி விபரங்களும் நூலில் தரப்பட்டவாறாகப் பதியப் பட்டுள்ளன. சில வெளியீட்டாளர்கள், மறுபதிப்பு நூல்களையும் முதற்பதிப்பாகக் குறிப்பிட்டுள்ளமை சுட்டிக்காட்டப் பட்டுள்ளது. குறிப்பிட்ட வெளியீட்டாளரின் முதற் பதிப்பாகவே அது கொள்ளப்பட வேண்டியுள்ளது. இவ்விபரங்கள் நூலியல் நேர்மை கருதி, பதிப்பு நூலில் குறிப்பிடப்படவேண்டியது அவர்களது கடமையாகும் என்பதை இங்கு வலியுறுத்துதல் அவசியமாகின்றது. பெரும்பான்மையான தமிழக மீள்பதிப்புக்களில் இத்தவறுகள் காணப்படுகின்றன. வெளியீட்டாளர்கள் தமது வெளியீட்டகத்தின் முதற்பதிப்பாக ஒருநூலைக் குறிப்பிடுவதாக தவறான வியாக்கியானத்தை மேற்கொள்வதும் இங்கு சுட்டிக்காட்டப்படவேண்டியுள்ளது. உண்மையில் ஒரு நூலின் பதிப்பு ஆண்டென்பது உலகில் எங்காவது

முதன்முதலாக அந்நூல் வெளியானபோது வழங்கப்படும் பதிப்பையே குறிக்கும். அந்நூல் பின்னர் ஏதாவது பதிப்பகத்தால் மீள்பிரசுரம் செய்யப்படும்போது அது முதற்பதிப்பாகாது. இலங்கைத் தமிழர்கள் வட கிழக்கில் அல்லது கொழும்பில் ஒரு நூலை முதற்பதிப்பாக வெளியிட்டபின்னர், பல ஆண்டுகள் கழிந்த நிலையில் தமிழகத்தில் அந்நூலை மீள்பதிப்புச் செய்யும்போது முதற்பதிப்பு என்று தெரிந்தே பதிகிறார்கள். பின்னாளில் இவரது நூல்விபரத்தைக் குறிக்கும் ஒருவர் இதனால் குழப்பமடையக்கூடும். எதிர்காலத்தில் நூலியல் ஆய்வினை மேற்கொள்ளப்போகும் ஒரு ஆய்வாளர் ஈழத்தமிழர்களின் நூல்கள் பெரும்பாலும் தமிழகத்திலேயே அச்சிடப்பட்டனவென்று கருத வாய்ப்புண்டு.

நூல்தேட்டப்பதிவில் நூலின் அச்சக விபரம் அடைப்புக்குறிக்குள் தரப்பட்டுள்ளது. இந்த விபரம் பதிவுக்குரிய நூலின் குறித்த பதிப்புக்கு மட்டும் உரியதாகும் என்பதும் கவனத்துக்குரியது.

நூலியல் பதிவின் இரண்டாவது பகுதியாக அமைவது நூலின் பௌதீகத் தகவல்களாகும். இதில் நூலின் பக்கங்கள், சிறப்பம்சங்கள், விலை, அளவு, தராதர எண் ஆகியன உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன. நூலின் பக்கங்கள் மூன்று வகையில் பொதுவாகக் குறிப்பிடப்படுகின்றன. அவை ரோமன் அல்லது தமிழ் இலக்கமிடப்பட்ட பக்கங்கள், இலக்கமிடப்படாத பக்கங்கள், அரேபிய இலக்கமிடப்பட்ட பக்கங்கள் என்பனவாகும். ரோமன் இலக்கமும், அரேபிய இலக்கமும் இடப்பட்ட பக்கங்களின் எண்ணிக்கை அவ்வவ் விலக்கங்களாலேயே சுட்டப்பட்டுள்ளன. இலக்கமிடப்படாத பக்கங்கள் அடைப்புக்குறிக்குள் தரப்பட்டுள்ளன.

(உதாரணம்: VII > (12), 243 பக்கம்). பெரும்பான்மையான தமிழ் நூல்களில் முகவுரைப் பக்கங்கள் இலக்கமிடப்படாவிடினும் அவை பின்னர் அரேபிய இலக்கங்களாகத் தொடர்கின்றன. அத்தருணங்களில் அவை அரேபிய இலக்கமிடப்பட்ட பக்கங்களாகவே கருதப்பட்டுள்ளன. 19ஆம் நூற்றாண்டின் கடைக்கூறிலும், இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்திலும் ஈழத்தவரின் நூல்கள் தமிழகத்தை அடியொற்றி தமிழில் இலக்கமிடப்பட்டுள்ளன. நவீன வாசகரின் பயன்பாடு கருதி இவ்விலக்கங்கள் அரபிலக்கங்களாகத் தரப்பட்டுள்ளன.

பக்கங்கள் பற்றிய குறிப்பை அடுத்து அமைவது சிறப்பம்சங்களாகும். இங்கு வரைபடங்கள், புகைப்படங்கள், விளக்கப்படங்கள், தகடுகள் பற்றிய குறிப்புகள் காணப்படும். விலை விபரம் காலவரையறைக்குட்பட்டதாக அமைவதாயினும் வரலாற்றுத்தேவை கருதி மட்டுமே நூல்தேட்டத்தில் அவை சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. நூலில் குறிப்பிடப்படும் விலை அந்நாட்டு நாணய அலகின் மூலம் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. (உதாரணமாக இந்திய ரூபா.) இலங்கை ரூபாவுக்கு மாத்திரம் நாடு குறிப்பிடப்படவில்லை. இது ஒரு வர்த்தக நூற்பட்டியல் இல்லையென்பதால் தேவைப்படுமிடத்து நூலின் தற்போதைய விலை பற்றிய தகவலை அதன் விற்பனையாளர்களிடமே வாசகர் உறுதிப்படுத்திக்கொள்ளல் வேண்டும்.

நூலின் பௌதீக விபரங்களில் அடுத்ததாக வருவது, நூலின் அளவாகும். இது சதம மீற்றரில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இப்பிரிவில் இறுதியாக அமைவது நூலுக்கான சர்வதேச தராதர நூல் எண் (International Standard Book Number) பற்றிய தகவலாகும். ஈழத்துத் தமிழ்

நூல்களில் விரல்விட்டு எண்ணக்கூடிய நூல்களே இவ்விலக்கத்தைத் தாங்கி வெளிவந்திருப்பினும் அதிகரித்து வரும் அதன் முக்கியத்துவம் கருதி இவ்விலக்கம் இப்பிரிவில் இடம் பெறுகின்றது. எழுத்தாளர்கள், வெளியீட்டாளர்களின் பயன்பாடு கருதி ISBN பற்றிய விரிவான கட்டுரையொன்று முதலாவது தொகுதியில் xiv-xviii பக்கங்களில் பிரசுரிக்கப்பட்டுள்ளது.

நூலியல் தகவலின் மூன்றாவது, இறுதிப்பிரிவு நூல்பற்றிய சுருக்கக் குறிப்பாகும். இது ஒரு திறனாய்வுக் குறிப்பாகவோ, விளம்பரமாகவோ அல்லாது நூலினதும் நூலாசிரியரினதும் சிறு அறிமுகமாக மாத்திரம் அமைவது குறிப்பிடத்தக்கது. அரியநூல்களின் வைப்பிடம் பற்றிய குறிப்பு 3ஆவது தொகுதியிலிருந்து வழங்கப்படுகின்றது. உதாரணமாக பெறுதற்கரிய சில ஈழத்து நூல்கள் பிரித்தானிய நூலகங்களிலும், மலேயாப் பல்கலைக்கழக இந்திய ஆய்வியல்துறையிலும் காணமுடிந்தது. அவை பற்றிய இருப்பு விபரம் (Location) இப்பகுதியில் அடைப்புக்குறிக்குள் தரப்பட்டுள்ளன.

பகுப்பாக்கம்

இந்நூலின் பிரதான பகுதியில் நூல்கள் பாட ஒழுங்கில் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. இதற்கென நாம் தேர்ந்தெடுத்துள்ள பாட ஒழுங்கு வரிசை, டூவியின் தசாம்சப்பகுப்பு முறையாகும். (Dewey Decimal Classification Scheme) தென்னாசியாவிலும் ஐரோப்பாவிலும் நூலகங்களில் பரவலாகப் பயன்படுத்தப்படும் இப்பகுப்பு முறை தமிழ் வாசகர்களுக்குப் பரிச்சயமான தொன்றென்ற வகையில் இப்

பகுப்பாக்கத்தைப் பின்பற்றத் தீர்மானித்தோம். இப்பகுப்பாக்கத்தின் சிறப்பியல்புகளில் ஒன்று பிராந்தியத் தேவைகருதி இப்பகுப்பு முறையில் தேவைப்படும் மாற்றத்தைப் பகுத்தமுடியும் என்பதாகும். ஈழத்துத் தமிழ்நூல்களின் பகுப்புத்தேவை கருதி இப்பகுப்பு முறை சில மாற்றங்களுடன் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளமை இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. இப்பகுப்பாக்கம் அறிவுத்தேட்டத்தை முதலில் பத்துப் பெரும்பிரிவுக்குள் அடக்குகின்றது. பின்னர் ஒவ்வொரு பெரும்பிரிவும் பத்து உப்பிரிவுகளாகின்றன. அந்த உப்பிரிவுகள் மேலும் பத்து உப்பிரிவுகளாகின்றன. இத்தகைய ஒரு தசாம்சப்பகுப்பு முறை பற்றிய விரிவான விளக்கத்தை இங்கே தரமுடியாவிடினும் வாசகரின் தேவை கருதி இந்நூலில் பயன்படுத்தும் பகுப்புத் திட்டம் சுருக்கமாக இந்த அறிமுகப் பகுதியையடுத்துத் தரப்பட்டுள்ளது.

வாழ்க்கை வரலாறு

பகுப்பாக்க ஒழுங்கில் இறுதிப்பிரிவாக அமைவது வரலாறாகும். இதில் பிரதேச வரலாற்றுடன், வாழ்க்கை வரலாற்று நூல்களும் ஞாபகார்த்த மலர்களும் இடம்பெறுகின்றன. பகுப்பாக்கத்தின்போது பன்முகத்தோற்றம் பெற்ற பெரியார்களின் வரலாற்று நூல்களைத் தரம்பிரிக்கும்போது பிரதான பதிவை ஏதாவது ஒரு பிரிவுக்குள் பதிய வேண்டிய கட்டாயத்தேவை ஏற்பட்டது. ஒருவரது ஆளுமை எத்துறையில் பிரகாசித்தது என்பதை விட குறிப்பிட்ட நூலில் அவரது பன்முகப்பட்ட ஆளுமையின் எப்பகுதி ஆய்வுக் கெடுக்கப்பட்டது என்ற அடிப்படையிலேயே அவரது நூலுக்கான பகுப்புப் பிரிவு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது.

இலங்கை தொடர்பான பன்னாட்டவரின் தமிழ்ப் படைப்புக்கள்

நூல் தேட்டத்தின் இரண்டாம் தொகுதியிலிருந்து மேலதிக அம்சமாகச் சேர்க்கப்பட்டிருக்கும் பகுதி இதுவாகும். இன்றைய ஈழத்து இனப்பிரச்சினையின் சர்வதேசமயப்படுத்தல் காரணமாக ஈழத் தமிழரல்லாத பன்னாட்டவர்களிடையே உருவாகிவரும் ஈழத்தமிழர் சிக்கல் பற்றிய தேடலின் விளைவாக, தமிழகத்திலும் மலேசியாவிலும் ஐரோப்பாவிலும் ஈழத்தமிழர் பற்றிய நூல்களின் வரவு அதிகரித்திருப்பதைக் காணமுடிகின்றது. இவற்றில் பல தமிழிலும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. இதன் விளைவாக, நூல் தேட்டத்தில் இவ்வாக்கங்களுக்கான ஆவணமாக்கலும் அவசியம் என்று கருதியதால், தனியானதொரு பிரிவாக அவை இடம்பெறுகின்றன.

முன்னைய பதிவுகளுக்கான மேலதிக தகவல்கள்

நூல்தேட்டம், ஈழத்தமிழரின் நூலியல் முயற்சிகளில், இயன்றவரை நிறைவான ஆவணமாக்கலையே மேற்கொள்ள விழைகின்றது. முன்னைய தொகுதியில் இடம்பெற்ற ஒரு நூல் திருத்திய மறுபதிப்பாக வெளியிடப்பட்டால், அதுபற்றிய தகவலையும் இத்தொகுதியில் தந்திருக்கின்றோம். தொகுப்பு முயற்சியில் குழப்பங்களைத் தவிர்க்கும் பொருட்டு இவை கொள்கையளவில் புதிய பதிவாகக் கருதப்பட மாட்டாது. இதனால் அப்பதிவிற்குத் தனியான தொடர் இலக்கத்தை வழங்காது, அதை பின்னிணைப்பாகச் சேர்த்துள்ளோம். வாசகர்களின் பயன்கருதி குறிப்பிட்ட இந்நூற்பதிவின் மூலப்பதிப்பின் தொடர்

இலக்கத்தையும் குறிப்புப் பகுதியில் தந்துள்ளோம்.

குறைபாடுகள்

இத்தொகுதி வர்த்தக நோக்கமற்றதொரு தனிமனித முயற்சியாகும். நிறுவனரீதியில் மேற்கொள்ளப்படவேண்டிய இத்தகைய உசாத்துணை வெளியீட்டு நடவடிக்கைகள் தனிமனித முயற்சியாக மலரும்போது நிதி, காலம், நிபுணத்துவ உதவி என்பன எப்பொழுதும் வரையறைக்குட்பட்டதாகவே அமைகின்றன. இதனால் கண்ணுக்குப் புலப்படாததொரு தடுப்புச் சுவர், எப்பொழுதும் எனது திட்டங்களை முழுச் சுதந்திரத்துடன் நினைத்த மாத்திரத்தில் முன்னெடுத்துச் செல்லமுடியாதவாறு அவ்வப்போது அமைந்து எனது பணியின் வேகத்தைக் குறைப்பதுண்டு. இதனைத் தாண்டி வெற்றிகொண்டு அடுத்தகட்டத்தை நோக்கி நகர்வதே பெரும்பாடாகச் சில வேளைகளில் உள்ளது.

நூல்தேட்டத்தின் பதிவுகள் ஆண்டு ஒழுங்கில் மேற்கொள்ளப்படவில்லை என்ற குறையை நூல்தேட்டத்தின் முதல் நான்கு தொகுதிகளையும் திறனாய்வுசெய்து “நூல்தேட்டம்: இலங்கையின் தேசிய இலக்கிய நிரோட்டத்தில் சங்கமிக்க வேண்டியதொரு பெருந்தி” என்ற தலைப்பில் 2007இல் தனி நூலாக வெளியிட்டிருந்த கலாபூஷணம் பீ.எம்.புன்னியாமீன் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருந்தார். இன்று நூல்தேட்டத்தின் பதிவுகள் ஒவ்வொன்றும் ஆங்காங்கே தேடித்தேடித் தொகுக்கப்படுகின்றன. கிடைக்கும் ஒழுங்கிலேயே அவை பதியப்பட்டு தொகுப்புக்களாக்கப்படுகின்றன. எனது வரையறைக்குட்பட்ட காலகட்டத்தில் என்னால் முடிந்தவரையில் நூல்களைத் தேடித்தொகுத்து அச்சுருவில் அதன்

விபரங்களை முதன்மைப்பதிவுகளாக வழங்குவதே எனது இலக்காகவிருக்கும். எதிர்காலத்தில் நூல்தேட்டத்தை மீள்பதிப்புச் செய்ய முன்வருவோர் அதனை ஆண்டுவாரியாகத் தொகுப்பதிலோ ஆசிரியர் வாரியாகத் தொகுப்பதிலோ எவ்வித தடங்களும் இராது என்பதே எனது கருத்தாகும். இன்றைய நிலையில் - ஈழத்தமிழர் எத்தனை நூல்களை எழுதியிருக்கிறார்கள் என்ற தகவலை எந்தவொரு ஆய்வாளராலும் ஆணித்தரமாகக் கூறமுடியாத சூழலே காணப்படுகின்றது. அந்தக் கேள்விக்கான பதிலாகவே நூல்தேட்டத்தின் பதிவு அமையும்.

நன்றிக்குரியவர்கள்

நூல்தேட்டப் பதிவுகளுக்காக இலங்கை, கனடா, அவுஸ்திரேலியா, ஜேர்மனி, பிரான்ஸ், டென்மார்க், நோர்வே மலேசியா என்று எனது தனிப்பட்ட பொருட் செலவில் சென்றிருந்த வேளையில், எனது நிலைமையை உணர்ந்து, ஒவ்வொரு நாட்டிலும் என்னை வரவேற்றுத் தம்மில்லத்திலேயே இருப்பிடம் வழங்கி நல்விருந்தோம்பியதுடன் நான் பதிவுசெய்ய வசதியாகத் தனிப்பட்ட நூல் சேகரிப்பாளர்களை அறிமுகப்படுத்தி எனது பணிக்கு உரமும், நம்பிக்கையும் ஊட்டியவர்களை இவ்வேளையில் நன்றியுடன் நினைவுகூரக் கடமைப்பட்டுள்ளேன். தமது நூல்களை அவை வெளிவந்த சூடாறும் முன்னதாகவே தபாலில் எனக்கு அனுப்பிவைத்து, அதனை நூல்தேட்டத்தில் பதிவாக்குவதற்கு வசதிசெய்து தந்த சில படைப்பாளிகளும் உள்ளார்கள். குமரன் புத்தக இல்லம், மலையக வெளியீட்டகம்,

சேமமடு பொத்தகசாலை, ஞானம் பதிப்பகம், புரவலர் புத்தகப்பூங்கா ஆகிய நிறுவனங்கள் தமது வெளியீடுகளின் ஒவ்வொரு பிரதிகளைக் காலத்துக்குக் காலம் எனக்கு அனுப்பிவைக்கின்றன. இவ்வேளையில் வர்த்தக நோக்கத்திற்காகத் தமது நூல்களை எனக்கு அனுப்பிவைக்கத் தயங்கிநிற்கும் பிரபலமான ஒரு சில அச்சக உரிமையாளர்களும் உள்ளதை மறுக்கமுடியாது.

தடைகளும் சவால்களும்

ஈழத்தமிழர் தமது அரசியல், சமூக, சமய வாழ்வியல் நாளைய தலைமுறையினரால் வரலாறாகப் பயிலவேண்டிவரும் என்ற உணர்வுடன் அவற்றைப் பதிவதில் நாட்டம் கொள்வதில்லை என்பது வெளிப்படையாக வழங்கப்பட்டுவரும் ஒரு குற்றச்சாட்டாகும். இதனை எனது நூல்தேட்டப் பதிவு முயற்சிகளின் போது நேரடியாகக் கண்டுணர்ந்து நொந்துள்ளேன். அவற்றையும் இங்கு பதிவுக்காக விட்டுச் செல்லவேண்டும் என்று கருதுகின்றேன். ஒரு பொது நூலகத்தில் உள்ளதைவிட அதிகப் பெறுமதியான நூல்கள் ஈழத்தமிழர்களின் தனிப்பட்ட குடும்ப நூலகங்களிலேயே உள்ளன என்பது அதிசயத்துக்குரிய தகவல் அல்ல. நூல்தேட்டப் பதிவை ஈழத்து நூலகங்களையும், இலங்கைத் தேசிய நூலகத்தையும் மட்டும் நம்பி ஒருபோதும் முழுமையாகச் செயற்படுத்த முடியாது.

எனது பதிவு முயற்சிகளை ஏதோ பிரித்தானிய அரசின் மானியத்தைப் பெற்று தனிமனிதனொருவன் மேற்கொள்வதாகக் கருதி பதிவுக்குட்படுத்த விரும்பும் தனது நூல்களை என்னை

விலைகொடுத்து வாங்கிப் பதியுமாறு இன்றும் எம்மிடையே வலம்வரும் ஒரு பிரபல எழுத்தாளர் என்னிடம் நேரிலேயே கேட்டு அதிர்ச்சியைத் தந்தார்.

பல்கலைக்கழக ஆய்வுக்காகவோ, சுயலாபத்திற்காகவோ இத்திட்டம் என்னால் தனித்து மேற்கொள்ளப்படுவதாகவும், நான் அதற்காக நூல்களை கஷ்டப்பட்டுத் தேடிப்பெறலாமேயன்றி தன்னால் எனக்குத் தனது நூல்களை வழங்கி அவரது வேலையை இலகுவாக்கமுடியாது என்றும் இன்று மறைந்துவிட்ட ஒரு பிரபல கவிஞர், எனது பிரதிநிதியாகத் தன்னை அணுகிய யாழ்ப்பாணத்துக் கவிஞர் ஒருவரிடம் கடுப்புடன் தெரிவித்து உதவ மறுத்ததாக அக்கவிஞர் எழுதிய கடிதம் இன்னும் என்னிடம் பத்திரமாக உள்ளது.

தான் பாடுபட்டு காலாதிகாலமாக விலைகொடுத்து வாங்கிச் சேகரித்து வைத்திருக்கும் நூல்களை லேசாக வந்திருந்து பதிந்து புத்தகமாக்கிப் பெயர்பெறுகின்றார் என்று கூறி, எனது தொகுப்புப்பணிக்குக் கதவடைத்த பிரகிருதிகளையும் நான் எனது தேடலின்போது சந்தித்திருக்கின்றேன்.

ஒரு சில படைப்பாளிகள் தமது நூல்களை ஏதோ ஒரு தொகுதியில் மட்டும் பார்வையிட்டுவிட்டு அதில் தமது நூல்பதிவு இடம்பெறாததைக் கண்டு தான் சார்ந்த பத்திரிகைகளிலெல்லாம் நான் தம்மை இருட்டடிப்புச் செய்துவிட்டதாக எழுதியதை இங்கு பலரும் அறிந்திருப்பீர்கள். குறைந்தபட்சம் 5 தொகுதிகளையாவது அவர்களால் பார்வையிட்டுத் தமது நூல், நூல்தேட்டப் பதிவில் இடம்பெற்றுள்ளதா என்பதை அறிந்துகொள்ளும் பொறுமை இல்லாதது மட்டுமல்ல, எந்தவிதமான தரப்படுத்தல்

களுக்கும் உட்படாமல் நூலியல் பதிவுகளை மேற்கொள்ளும் எனது பணியைக் கொச்சைப் படுத்துவதாகவும், நூலைப் பதிவுக்குள்ளாக் குவதில் தமது பங்களிப்பும் வழங்கப்படவேண்டும் என்பதைக் கடுகளவிலும் ஏற்றுக்கொள்ளாத நிலையே ஈழத்து எழுத்தாளர்களில் பெரும்பாலோரிடையே காணப்படும் உணர்வினையே இங்கு கவனத்திற்கெடுத்துக்கொள்ள வேண்டியுள்ளது.

2010இல் கொழும்பில் இடம் பெற்றதொரு நூல்வெளியீட்டுவிழாவில் உரையாற்றிய சில முன்னணி எழுத்தாளர்களும், ஈழத்தமிழ் நூல்களின் விபரத்தைப் பதிவாக்கும் முயற்சியில் பலரும் ஈடுபட்டதாகப் பட்டியலிடும்போது எப்.எக்.சி.நடராஜா, கனக.செந்திநாதன், சில்லையூர் செல்வராஜன் போன்றோரை மகிழ்ச்சியுடன் குறிப்பிட்டதுடன், ஈழத்தமிழ்ப் படைப்பிலக்கியம் பற்றிய ஆய்வைத் தாம் இருட்டறைக்குள் கறுப்புப் பூனையைத் தேடும் முயற்சியாகவே மேற்கொள்வதாகத் தெரிவித்ததை பார்வையாளர்களுள் ஒருவராக இருந்து கேட்கும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிட்டியது. ஈழத்து முன்னணிப் படைப்பிலக்கி வாதிகளுக்கும் பல்கலைக்கழக அறிவுஜீவிகளுக்கும் நூல்தேட்டத்தின் இருப்பு பற்றிய தகவல் இன்றளவில் முழுமையாகச் சென்றடையாதமைக்கான காரணங்களைத் தேடுவது மற்றொரு ஆய்வாகமுடியும் என்பதால் இங்கு அதைத் தவிர்ப்போம்.

இன்று நூல்தேட்டத்தை தேனிபோலச் சேகரித்துக் கட்டியெழுப்பிவந்தாலும் அவற்றை பெருமளவு பணச்செலவுசெய்து அந்த நூல்களை தாயகப் பற்றுடன் இலங்கையில் அச்சிட்டாலும் கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கம் உள்ளிட்ட இலங்கையின்

பிரதான நூலகங்களே அவற்றை முன்வந்து கொள்வனவுசெய்யாதிருப்பது வேதனையளிப்பதாக உள்ளது. ஈழத்தின் முன்னணி நூல்விற்பனையாளர்கள் கூட தமிழகத்தின் ஜனரஞ்சக இலக்கியங்களுக்குத் தமது சொந்தச் செலவில் விளம்பரம் தரும் அளவிற்கு என்றாவது ஒருதடவையாவது நூல்தேட்டம் தொகுதிக்கு விளம்பரத்தைத் தரத் தவறிவிட்டார்கள்.

இன்று இலங்கையின் பிரதான பொது நூலகங்களும், பல்கலைக்கழக நூலகங்களும், பிரதான பாடசாலை உயர்கல்வி நூலகங்களும் மாத்திரம் நூல்தேட்டத்தின் பிரதிகளை கொள்வனவு செய்தாலேயே இன்றளவில் நூல்தேட்டத்தின் 15 தொகுதிகளையாவது என்னால் முடித்து எனது இனத்திற்காகக் கையளித்திருக்க முடியும். ஆனால் நடைமுறையில் எனது பணிகள் ஆமைவேகத்தில் நகர்வதற்கு தமிழ்ப் படைப்புலகச் சமூகமும், பதிப்புலகமும், விற்பனையாளர்களும் நூலகங்களும் நிறுவனரீதியாக அக்கறைகொள்ளாமையே முக்கிய காரணமாகும்.

எனது பணியை எனது வாழ்நாளிலேயே முடிந்தவரையில் முழுமையடைந்த பணியாகவே விட்டுச்செல்ல விரும்புகின்றேன். ஐக்கிய நாடுகள் அமைப்பின் விரிவுநிதியுதவியுடன் எச்.ஏ.ஐ குணத்திலக்கா பேராதனைப் பல்கலைக்கழகப் பின்னணியில் முன்னெடுத்த பணியே அவரது மறைவின் பின்னர் முன்னெடுக்காமல் போய்விட்ட நிலையில், எனது நூல்தேட்டப் பணிகளும் எனது மறைவின் பின்னர் முன்னெடுக்க படமாட்டாது என்பதே எனது ஆணித்தரமான கணிப்பாகும்.

எதிர்பார்ப்புகள்

நூல்தேட்டம் ஒரு தனிமனித முயற்சியாயினும் அது ஈழத்தமிழ்ச் சமூகத்தின் பொதுச்சொத்தாகக் கருதப்பட்டு அதனை முன்னெடுக்கத் துணிந்து அதற்கான பாதையை அமைத்து வாழ்நாள் முழுவதும் அதனூடே பயணிக்கும் ஒரு தனிமனிதனுக்குத் தோள்கொடுக்க ஈழத்துத் தமிழ்ச்சமூகம் முன்வரவேண்டும் என்ற வேண்டுகோளையே இந்த சர்வதேச எழுத்தாளர் மாநாட்டிலே முன்வைக்க விரும்புகின்றேன்.

எழுத்தாளர்களும் புத்திஜீவிகளும் வழங்கும் வெறும் பாராட்டுகளாலும், வாழ்த்துகளாலும் இதனை நடைமுறைப்படுத்த இயலாது.

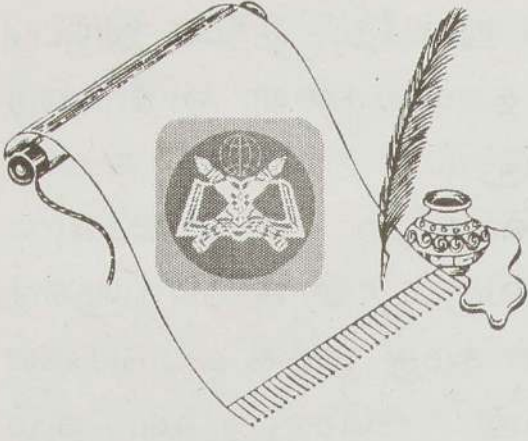
1. ஈழத்துப் பதிப்பகங்கள், அச்சகங்கள் தனிமனித வெளியீட்டாளர்கள் அனைவரும் தமது வெளியீடுகளின் ஒவ்வொரு பிரதியை நான் கேட்டு, இரந்து அலையும்வரை காத்திராமல் என்னிடம் சேர்ப்பிக்க முன்வரவேண்டும்.
2. ஈழத்து எழுத்தாளர்கள் தாம் எழுதிய நூல்கள் நூல்தேட்டத்தில் பதிவுக்குள்ளாக்கப்பட்டுள்ளனவா என்பதை நூல்தேட்டத்தின் ஆசிரியர் வழிகாட்டி, தலைப்பு வழிகாட்டி ஆகியவற்றையாவது பார்த்துத் தெரிந்துகொண்டு, பதியப்படாத நூல்களை எனக்கு அனுப்பிவைக்க முன்வரவேண்டும். நூல்கள் கைவசம் இல்லாதுவிட்டால் அந்நூல் பற்றிய நூல்விற்பனை உரிய படிவத்தை நிரப்பி தபாலில் அனுப்புவதன்மூலம் எனக்குக் கிடைக்க வழிசெய்ய வேண்டும்.

3. ஈழத்தின் பிரதான நூல்விற்பனையாளர்கள் தமது வர்த்தக நூற்பட்டியல்களிலும், ஊடக விளம்பரங்களிலும் நூல்தேட்டத்தையும் இணைத்துக் கொள்ளவேண்டும். (இலங்கையில் பிரதான விநியோகஸ்தராக உடத்தலவினை, சிந்தனை வட்டத்தின் தாபகர் கலாபூஷணம் ப⁰. எம். புன்னியாம⁰ன் இயங்கிவருகின்றார்.) கல்வி நிறுவனங்களுக்கான வருடாந்த நூற்கொள்வனவுப்பட்டியலை நூல்விற்பனையாளர் தயாரிக்கும்போதும் அதில் நூல்தேட்டமும் உள்ளடங்கியுள்ளது என்பதை உறுதிப்படுத்தும்படி தமது ஊழியர்களுக்கு அறிவுறுத்தல் வேண்டும்.
4. பல்கலைக்கழகங்கள், உயர்கல்வி நிறுவனங்கள், பொது நூலகங்கள், மாகாண நூலகங்கள், இலங்கைத் தேசிய நூலகம் என்பன தமது நூலகங்களில் நூல்தேட்டத்தின் அனைத்துத் தொகுதிகளும் (இன்றளவில் 6 தமிழ்த் தொகுதிகள், 1 ஆங்கிலத் தொகுதி, 1 மலேசிய-சிங்கப்பூர் நூல்தேட்டம் என்பன விற்பனையாளர்களிடம் உள்ளன) உசாத்துணை நூல்களாக உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன என்பதையும் அவை பாவனைக்குரிய நிலையில் உள்ளன என்பதையும் நூலகர்கள் உறுதிப்படுத்திக்கொள்ளவேண்டும்.
5. பல்கலைக்கழக, உயர்கல்வி நிறுவன மாணவர்களுக்கும், பிற ஆய்வாளர்

களுக்கும் நூல்தேட்டத்தின் இருப்பு பற்றிய தகவல்களை விரிவுரையாளர்களும், ஆசிரியர்களும் வழங்கவேண்டும். பல்கலைக்கழக புகழுக வகுப்பு மாணவர்களுக்கு நூலகர்கள் தமது நூலக வளங்களை அறிமுகம் செய்துவைக்கும் நிகழ்விலேயே இதனைத் தொடங்கி விட வேண்டும். நூல்தேட்டத்தை தம் ஆய்வுத் தேடலுக்கான உசாத்துணைக் கருவியாக பயன்படுத்தும் ஆய்வாளர்களின் எண்ணிக்கை அதிகரிக்க, நூலகங்களும் நூல்தேட்டத்தின் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்துகொள்ள ஆரம்பிக்கும்.

இன்றளவில் ஈழத்தமிழர்களின் உலகளாவிய தமிழ் ஆங்கில நூல்களை முழுமையாகப் பதிந்துவைக்கும் வகையில் எனது பணிக்கு முடிந்தவரை நிதியுதவி வழங்க முன்வரவேண்டும். தனி மனிதர்களாக இதன் பிரதிகளை வாங்குவதைவிட தான் சார்ந்த நூலகங்கள் இதனை வாங்கிவைக்க வேண்டும் என்று அழுத்தம் தருவதே நிதிரீதியாக நீங்கள் செய்யும் பங்களிப்பாக அமையும்.

எமக்கான வரலாற்றை நாமே எழுதவேண்டும். அதனை அன்னியன் ஒருவன் எழுதிவைக்க அதை ஏற்றுத் தலைமேற் கொண்ட காலம் போய்த் தொலையட்டும். நாமே எமது படைப்பு களின் வரலாற்றைப் பதிந்துவைப்போம். எதிர்காலச் சந்ததியினராவது இருட்டறைக்குள் கறுப்புப் பூனைகளைத் தேடாது போகட்டும்.

கிழக்கிலங்கையில் தொலையும் தொன்மைகளும் தொன்மைக் கிராமங்களும்

செல்வி கதிர்காமன் தங்கேஸ்வரி

1. முன்னுரை

ஒரு நாட்டின் வரலாற்றிற்கு முற்பட்ட காலத்து நிகழ்ச்சிகளை விஞ்ஞானரீதியில் ஆராய்ந்து காட்டுவது தொல்லியல் ஆய்வுகளாகும். அதற்கு உதவியாக புவிச்சரிதவியல் (Geology), மானிடவியல் (Anthropology), சாசனவியல் (Zithology), நாணயங்கள் (Coins), இலக்கியங்கள் (Literature), ஓலைச்சுவடிகள் (Manuscripts), கர்ணபரம்பரைக் கதைகள் (Mythology) போன்றனவும் துணைபுரிகின்றன. அத்தோடு மேலாய்வு (Exploration), அகழ்வாராய்ச்சி (Excavation) போன்றனவும் உதவி புரிகின்றன. இப்படிப் பல்வேறு ஆய்வுகள் மூலம் பல ஆய்வாளர்களது ஆராய்ச்சிகள் மூலம் நிறுவப்பட்டுள்ளன. இலங்கைத் தீவின் ஆதிக்குடிகள் ஆதித்திராவிடர் என்பது தெளிவாக நிறுவப்பட்டுள்ளது.

ஈழத்தீவின் ஆதிக்குடிகள் ஆதித்திராவிடர்களாவர். ஆதித்திராவிடர் இயற்கை, லிங்க, வழிபாட்டையும் சூல, வேல், நாக, யஷ்ஷ வழிபாட்டினையும் உடையவர்களாவர். இவர்களை ஆய்வாளர்கள் “ஓஸ்ரலோயிட்” அல்லது “வேடொட்” என அழைத்தனர். இவர்கள் பேசிய மொழி

“ஓஸ்ரிக்” எனப்படும். ஆதித்திராவிட மொழி “திராவிடி” என வழங்கி பின்னர், “தமிழி” ஆகி தமிழாகிறது¹. இத்தீவில் பெரும்பகுதியில் வாழ்ந்தவர்களும் இம்மக்களே. இயக்கர், நாகர், வேடர் என வாழ்ந்தவர்களும் இத்திராவிட மக்களே. சிங்கள இனத்தின் முன்னோடி எனப்படும் விஜயன் இத்தீவிற்கு வரும்போது இருந்தவர்களும் இவர்களே.

இலங்கையில் கிழக்கு, வடக்கு கரையோரம் முழுவதும் வாழ்ந்தவர்களும் இத்திராவிட மக்களே. இலங்கையில் விஜயன் வரும் முன்னும் இங்கு பல லிங்கக் கோயில்களும், வேல் கோயில்களும் இருந்ததை மகாவம்சம் போன்ற சிங்கள வரலாற்று நூல்கள் குறிப்பிடுகின்றன². கரையோரப் பிரதேசம் எங்குமே இக்கோயில்களும் அதனை வழிபட்ட தமிழ் மக்களும் வாழ்ந்தனர். தேவநம்பியதீஸனின் ஆட்சியின்போது பௌத்தமத வருகையுடன் பல தமிழர்கள் தமிழ் பௌத்தராகின்றனர். பௌத்த மதம் அரசு மதமாகியது. சிங்கள மொழியும் உருவாகியதுடன் பௌத்தமும் சிங்களமும் ஒன்றாயின. தமிழ் மொழியும் இந்து சமயமும் அருகிக் கொண்டே

போகின்றதொரு நிலைமை ஏற்பட்டது. அதன் தாக்கம் வாழ்விட பிரதேசங்களில் ஏற்படத்தொடங்கின. பலன்? தொன்மைகள் தொலைகின்றன தொன்மைக் கிராமங்கள் பெயர் மாற்றம் பெறுகின்றன. குடியேற்றங்கள் மேற்கொள்ளப்படுவதனால் பெயரே இல்லாமல் போகிறது.

தமிழ் இனம் சிறுபான்மை இனமாகியது. மொழியியல் ரீதியில் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டு பெரும்பான்மை இனத்தோடு அண்டி வாழும் தமிழ் மக்களும் மொழியும், அருகிப் போகிறது. இடைக்காலத்தில் ஏற்பட்ட பிரச்சினைகளால் பூர்வீக மக்களும் புகலிடம் தேடி வேறுநாடுகளிற்கு ஓடிக்கொண்டே இருக்கின்றனர்.

எமது பண்டைய “வன்னிமைகள்” சிங்களத்தில் “ரட்ட” எனவாகி விட்டன. குளம் என்பது “வெவ” எனவும், உதாரணம் கலாவெவ. மாதுறை என்பது “மாத்தற”, தேவேந்திரமுனை என்பது “தெவினுவர”, மாயவனாறு என்பது “தெதுறு ஓயா”, காளிதேசம் என்பது “காலி”, கடம்ப நதி என்பது “மல்வத்து ஓயா”, பட்டிப்பளையாறு என்பது “கல்லோயா”, முதலிக்குளம் என்பது “மொரவெவ”, மணலாறு என்பது “வெலி ஓயா”, பார்வதி கிராமம் என்பது “பதவிய”, திருகோணமலை என்பது “திருக்கிணாமலை”, அரிப்புச்சந்தி என்பது “அலியொலுவ”, யாழ்ப்பாணம் என்பது “யாப்பனே” எனவும் நாடு முழுவதுமே தமிழ்ப் பெயர்கள் மாற்றப்பட்டு வருகின்றன.

இப்படித் தொலைந்துபோகும் தொன்மையையும் தொலைந்துபோன கிராமங்களைத் தேடுவதும் இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும். விரிவஞ்சி கிழக்கே மட்டும் முதலில் தேடலாம்.

2. கிழக்கிலங்கை

கிழக்கிலங்கையில் 1962ம் ஆண்டு வரை திருகோணமலை,

மட்டக்களப்பு ஆகிய இரு மாவட்டங்கள் மட்டுமே இருந்தன. தற்போது அம்பாறை மாவட்டம் என்று அழைக்கப்படும் பிரதேசம் 1962க்கு பின்னரே தனியொரு மாவட்டமாகியது. அது முன்பு மட்டக்களப்பு மாவட்டத்துடன் இருந்தது. அங்கு காலம்காலமாக வசித்து வந்த தமிழ் மக்கள் விரட்டியடிக்கப்பட்டு, சிங்கள மக்கள் குடியேற்றப்பட்டனர். அம்பாள் ஏரி என இருந்த இடம் அம்பாறை என மாற்றப்பட்டு சிங்களமயமாக்கப்பட்டது³. பழம்பெரும் தமிழ்க் கிராமங்களின் பெயர்கள் எல்லாம் சிங்களப் பெயர்களாக மாற்றம் பெற்றன.

1962க்கு முன்னர் மட்டக்களப்பு மாவட்டம் எனப்பட்ட பிரதேசம் தெற்கே குமணை தொடக்கம் வடக்கே வெருகல் வரை நீண்டு பரந்திருந்த பிரதேசமாக இருந்தது. இது அம்பாறை, விந்தனை, வெல்லச பகுதியையும் உள்ளடக்கிய பிரதேசமாக இருந்ததை பல ஆதாரங்கள் தெளிவாகக் காட்டுகின்றன. இதேபோல தனித் தமிழ் பிரதேசங்கள் பல இருந்துள்ளன.

3. தனித் தமிழ் பிரதேசங்களில் தன்னாட்சி வன்னிமைகள்

யாழ்ப்பாணக் குடாநாடும் மேற்குக் கரையோரமும் போர்த்துக்கேயர் ஆட்சிக்கு உட்பட்டிருந்தன. இதற்கென தனி ஆட்சியமைப்பையும் அவர்கள் நிறுவியிருந்தனர். ஆனால் கிழக்கே இருந்த வன்னிமைகள் போர்த்துக்கேயருக்கு திறைகொடுக்க விரும்பவில்லை. கண்டி மன்னனின் ஆணையையும் ஏற்கவில்லை.

தன்னாட்சி வன்னிமைகளாக கிழக்குக் கரையோரம் கொட்டியாரப் பற்று, பழுகாமம், பாணமை ஆகிய மூன்று வன்னிமைகளும் கண்டி மன்னனிடம் பாதுகாப்புக் கோரியிருந்தன. எனினும் தன்னாட்சி

பிரிவுகளாகிய தனித்தமிழ் பிரதேசங்களாகவே இவை செயற்பட்டன. மகாவலி ஆற்றுக்கு கிழக்கேயுள்ள நிலப்பகுதிகள் குழுக்கள் ஆற்றுக்கு கிழக்கேயுள்ள நிலப்பகுதிகள் இவ்வன்னிமைக்கு உட்பட்டிருந்தன⁴.

4. தமிழகம் பற்றி றொபட் நொக்ஸ் இன் குறிப்பு

கி.பி 1660இல் றொபட் - நொக்ஸ் என்ற ஆங்கிலேயன் கண்டி மன்னனின் தளபதிகளால் திருகோணமலையில் வைத்து சிறைப்பிடிக்கப்பட்டான். 1679இல் தப்பியோடிய நொக்ஸ், தமிழகம் பற்றி கூறியுள்ளமை முக்கியமானவை⁵. தமிழினம் இத்தீவில் தனிஇனமாக வாழ்வதும், சிங்கள மக்களைக் காட்டிலும் நாகரீக முடையவர்களாக வாழ்ந்தமையையும் சுட்டிக்காட்டியுள்ளான். தப்பியோடும் வழியில் அநுராதபுரம் அடைந்த நொக்ஸ் தான் கண்டவற்றையும் கூறியுள்ளான். சிங்கள மொழி தெரிந்தோர் எங்கும் இல்லை எனவும் ஊர்களிலும், வழிகளிலும், கடைகளிலும் தமிழரே வாழ்ந்தனர் எனவும் கூறியுள்ளார். அருவிவரை சென்ற நொக்ஸ் வழி நெடுகிலும் தமிழர் வாழுகின்றமையையும் கைலாய வன்னியன் ஆட்சியில் இருந்தமையைச் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார்.

5. அட்சியன் ரேலண்ட் தமிழினம் பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளமை

பலர் இவ்விதமான குறிப்புக்கள் கூறியிருந்தாலும் 17ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் இங்குவந்த அட்சியன் ரேலண்ட், இத்தீவின் பழமை பற்றிக் கூறியுள்ளான். தீவின் பெரும்பகுதி தமிழர் வசம் இருந்ததாகக் கூறும் இவன், ஒல்லாந்தர் காலத்தில் கரையோரத்திலுள்ள

துணைக்கண்டத்திற்கு அருகாமையிலுள்ள ஏனைய மாவட்டங்களிலும் தமிழ்மொழி பேச்சுவழக்கில் இருந்துள்ளது எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்⁶.

6. தமிழகம் பற்றி கிறிஸ்தோபர் சுவைட்சர் கூறியுள்ளது

கி.பி 1700இல் ஒல்லாந்தர் காலத்தில் வந்த கிறிஸ்தோபர் சுவைட்சன் இத்தீவின் தமிழ்க் குடிகள் காலி, மன்னார், மட்டக்களப்பு, திருகோணமலை, நீர்கொழும்புக் கரையோரம் வரை வாழ்ந்தனர் எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். வன்னிநாட்டுத் தமிழரைத் தவிர ஏனையோர் ஒல்லாந்தர் ஆட்சிக்கு உட்பட்டிருந்தனர் எனக் கூறியுள்ளார்⁷. இலங்கையில் கரையோரப்பகுதியை ஆட்சிக்குடுத்தியிருந்த ஒல்லாந்தர் அவற்றை ஆறுபிரிவுகளாகப் பிரித்திருந்தனர். அவை வருமாறு⁸,

1. பென்தோட்டை ஆறு தொடக்கம் தெதுறு ஓயா வரையுள்ள பிரதேசம் - கொழும்பு ஆட்சி மாவட்டம்.
2. தெதுறு ஓயா தொடக்கம் மோதரகம் ஆறு வரையுள்ள பிரதேசம் - புத்தளம், கற்பிட்டி ஆட்சி மாவட்டம்.
3. மோதரகம் ஆறுதொடக்கம் வடக்கே குடாநாடு, வன்னி ஆகியவற்றை உள்ளடக்கி, கிழக்கே கொக்கிளாய் வரையுள்ள பிரதேசம் - யாழ்ப்பாண ஆட்சி மாவட்டம்.
4. கொக்கிளாய் தொடக்கம் கிழக்குக் கரையோரம் தெற்கே வெருகல் ஆறுவரை உள்ள பிரதேசம் - திருகோணமலை ஆட்சி மாவட்டம்.
5. வெருகல் ஆற்றிலிருந்து தெற்கே குழுக்கள் ஆறுவரை உள்ள பிரதேசம் - மட்டக்களப்பு மாவட்டம்.

6. குழுக்கள் ஆற்றிலிருந்து தெற்கே ரோகணம், பெந்தோட்டை ஆறுவரை உள்ள பிரதேசம் - காலி மாவட்டம்.

இதிலிருந்து ஒல்லாந்தர் ஆட்சிக் காலத்தில் மட்டக்களப்பு மாவட்டம் என்பது மேலே கூறியுள்ளவற்றில் வெருகல் ஆற்றிலிருந்து தெற்கே குழுக்கள் ஆறுவரை உள்ளடக்கிய பிரதேசமாகும் என்பது தெளிவாகின்றது. கொழும்பு, காலி தவிர்ந்த பிரதேசங்களில் தமிழரின் ஆட்சி முறைக் கேற்பவே ஆட்சியும் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

பிரிட்டிஷ்காரர் ஆட்சியின்போது 1796இல் வரையப்பட்ட பல வரை படங்களில் புத்தளம், கற்பிட்டி வரையிலான கரையோரங்கள் தமிழரின் ஆட்சிப் பிரதேசம் என்பதைத் தெளிவாகக் காட்டுகின்றன. கொழும்பிலிருந்து தெற்காக குழுக்கள் வரையுள்ள கரையோரப் பிரதேசம் மட்டுமே சிங்கள ஆட்சிப் பிரதேசங்களாயிருந்தன என்பதை இவர்களது வரைபடங்கள் காட்டுகின்றன. இது அரோசிமிதியின் படத்தில் தெளிவாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது⁹.

7. பேராசிரியர் கிளைக்கோன் தரும் தமிழர் பற்றிய குறிப்புகள்

பிரிட்டிஷ்காரர் காலத்தில் எழுதப்பட்ட குறிப்புகள் பல. பேராசிரியர் கிளைக்கோன் 1799இல் ஆனி 01ம் நாள் எழுதிய குறிப்பு வருமாறு, தீவின் நடுப்பகுதியும் தென்பகுதியும் வளவை தொடக்கம் சிலாபம் வரையுள்ள மேற்குப் பகுதியும் சிங்கள ஆட்சிக்கு உட்பட்ட பிரதேசமாகும். இத்தீவின் வடக்கு கிழக்கு நிலப்பகுதிகள் தமிழர் ஆட்சி செய்யப்பட்ட பிரதேசங்களாகும்.

ஒல்லாந்தர் ஆட்சிக் காலத்தில் கிழக்குக்கரைப் பகுதி ஆட்சிப்பிரிவுகள்

குழுக்கள் ஆற்றை தெற்கெல்லையாகக் கொண்டிருந்தன எனவும் தமிழர் நிலப்பகுதி குமணையோடு நிலலாமல் விந்தனை, அம்பாந்தோட்டை ஆகிய இடங்களிலும் பரந்திருந்ததாகவும் கூறியுள்ளார். நீர்கொழும்பிற்கு வடக்கே தமிழர் வாழ்ந்ததாகவும் குறிப்பிடுகின்றார்¹⁰.

8. கி.பி 1829இல் கோல்புறுக் ஆணைக்குழு தமிழர் பற்றி கூறியவை

1832இல் அறிக்கையாக அளிக்கப்பட்ட கோல்புறுக் குழுவின் அறிக்கையுடன் இணைக்கப்பட்ட வரைபடம் முக்கியமானது. இதில் இலங்கை ஐந்து பிரிவுகளாக பிரிக்கப்பட்டிருந்தமை காட்டப்பட்டிருந்தது. கிழக்கு, வடக்கு, மேற்கு, மத்தி, தெற்கு என ஐந்து மாகாணங்களின் எல்லைகள் காட்டப்பட்டுள்ளன. கிழக்கு மாகாணத்தின் மேற்கு எல்லையாக மகாவலி கங்கை காட்டப்பட்டுள்ளது. வேடர்களின் வதிவிடங்களான விந்தனை, வெல்லச ஆகிய இரண்டும் கிழக்கு மாகாணத்துடன் காட்டப்பட்டுள்ளன. 1835 தொடக்கம் 1948 மாசி வரை இந்நடைமுறையே வழக்கிலிருந்தது¹¹.

1948 மாசி மாதம் 04ஆம் திகதி பிரிட்டிஷ்காரரிடமிருந்து சுதந்திரம் பெற்றவுடன், இலங்கைத்தீவு ஒற்றையாட்சி நாடாக்கப்பட்டு சிங்களப் பெரும்பான்மை முதலிடம் பெற்றது. தமிழர் தாயகப் பிரதேசங்கள் மாறத்தொடங்கின. புதிய புதிய நகர்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டன.

9. கிழக்கு மாகாணத்தின் எல்லைகள்

கோல்புறுக் வரைபடத்தில் கிழக்கு மாகாணத்தின் எல்லையாக மகாவலி

கங்கை விதந்துரைக்கப்பட்டுள்ளது. மகாவலி கங்கைக்கு அப்பாலும் தமிழர்கள் வாழ்ந்திருந்தனர் என டாக்டர் பரணவிதான குறிப்பிட்டுள்ளார்¹². கிழக்குக் கரையோரத்தின் மேற்கெல்லையாக குழுக்கன் ஆறு முதல் கல்லோயா ஆற்றினூடாக வடக்கு நோக்கிச் சென்று, தெற்கே கந்தளாய்க்குளம் வரை சென்று, மீண்டும் யாண் ஓயாவரை சென்று பாவற்குளம் ஊடாக அருவி ஆற்றுக்கிளை வரை நேர்கோட்டில் செல்கிறது. வவுனியாவிற் கும் மதவாச்சிக்கும் இடைப்பட்ட இவ்வெல்லை வடமத்திய மாகாணமாகும்.

பொதுவான தமிழ் இன எல்லையானது குழுக்கன் ஆற்றிலிருந்து தொடங்கி கல்லோயா, மகாவலி கங்கை, கந்தளாய் ஆறு, யாண் ஓயா, அருவியாறு, மோரகம் ஆறு, கலா ஓயா ஆகிய ஆறுகளின் எல்லையே தமிழ் மக்களின் எல்லைகளாகின்றன¹³. தொல்பழங்காலம் முதல் இயக்கர், நாகர் கதிர்காமஷத்திரியர் என வாழ்ந்த தமிழ்ப் பரம்பரை பின்னர் சோழ, பாண்டிய, கலிங்கர், முக்குவர் என தொடர்ச்சியாக ஆட்சி நிலவின. ஆதித்திராவிடர்களின் தொடர்ச்சியான பாரம்பரியம்மிக்க இடமாகிய கிழக்கு மாகாணம் பல இடங்கள் பெரும்பான்மை இனமாக்கப்படுகிறது. சில இடங்கள் முற்று முழுதாக அழிக்கப்பட்டு விட்டன. உண்மையை அறிய உதவும் ஆதாரங்கள் பயனற்றுப் போய் விட்டன. மறைக்கப்பட்டும் மாற்றப்பட்டும் வருகின்றன.

10. மறைக்கப்பட்ட தமிழ் பிரதேசமான அம்பாறை

அம்பாறையின் எல்லைகளாக பொலநறுவை, மொனராகலை, பதுளை, மட்டக்களப்பு மாவட்டங்கள்

அமையப்பெற்றன. இவ்வெல்லைகளில் உள்ள பல கிராமங்களின் பெயர்களை நோக்கின், அவை அனைத்தும் தமிழ்ப் பெயர்கள் என்ற உண்மை புரியும். அம்பாறை என இன்று அழைக்கப்படும் நகரினை மையமாகக் கொண்டு அதனைச் சூழவுள்ள கிராமங்கள் பல இன்று முற்றுமுழுதாகப் பெயர்கள் மாற்றப்பட்டு சிங்களப் பெயர்களாக்கப்பட்டுள்ளன. சில தமிழ்ப் பெயர்கள் மாறாமல் தமிழர் தாயகப் பெயர்கள் என்பதை உணர்த்திக் கொண்டிருப்பதையும் மேலோட்டமாகக் காணக்கூடியதாகவுள்ளது.

11. அம்பாறையில் சில பழந்தமிழ் ஊர்ப்பெயர்கள்

அம்பளை ஏரி என்பது 1962ஆம் ஆண்டுடன் அம்பாறை என மாற்றப்பட்டது பற்றி முன்னரே குறிப்பிடப்பட்டது. அதிலும் தமிழ் இழையோடுவதனால் பின்னர் திகாமடுல்ல என மாற்றப்பட்டு தேர்தல் தொகுதியாக்கப்பட்டது. எனினும் அம்பாறை என இன்று அழைக்கப்படுகின்றது. செங்கல்படை, மல்வத்தை, மல்க்கம்பிட்டி, வரிப்பத்தானை, தமனை, மடவல்லண்டை, பரக்காகொலனை, முந்தல், கடையந்தலாவை போன்ற சில தமிழ்க் கிராமப் பெயர்கள் மட்டும் நிலைத்துள்ளன.

இன்று தீகவாபி என்பது சர்ச்சையைக் கிளப்பிக்கொண்டு இருக்குமிடம் பண்டு பொன்னன்வெளி எனப்பட்ட கிராமமாகும். பொன்னன்வெளி வயல்களில் அரை நூற்றாண்டு காலமாக முஸ்லீம்களே விவசாயம் செய்து வந்துள்ளனர். 12500 ஏக்கர் தீகவாபி விகாரைக்கு வழங்கப்பட்டது. அதில் 7500 ஏக்கரில் சிங்கள மக்கள் குடியமர்த்தப்பட்டுள்ளனர்.

பிரித்தானியர் ஆட்சிக் காலத்தில் கிழக்குக்கரையில் பட்டிப்பளையாறு என்னும் படுக்கையை அண்டி வாழ்ந்த மக்களின் நெற்செய்கையை மேம்படுத்தும் நோக்குடன் 1881ல் பட்டிப்பளையாறு ஆற்று நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தைத் தொடங்கினர். அம்பளை ஏரி என அழைக்கப்பெற்ற அம்பாறை கொண்டுவெட்டுவான், இறக்காமம் ஆகிய சிறிய குளங்களைப் புனரமைப்புச் செய்து தமிழ் மக்களிற் குகொடுத்தனர். டி.எஸ். சேனாநாயக்கா முதலாவது பிரதமாரானதும் 1948ம் ஆண்டு ஆவணி மாதம் 28ம் திகதி பட்டிப்பளையாறு என்ற தமிழர் நிலப்பரப்பு கல்லோயா எனப்பெயர் சூட்டப்பட்டு சிங்கள மக்கள் குடியேற்றப்பட்டனர். இக்கினியாக்கல குளமும் சேனாநாயக்க சமுத்திரம் எனப் பெயர் மாற்றம் பெற்றது. கல்லோயா அபிவிருத்திச்சபை அமைக்கப்பட்டது. அமெரிக்காவின் சார்பில் மொறிஸன் நடஸன் இன்டநேஷனல் காப்பிரேசன் சேர்ந்து குளத்தை அபிவிருத்தி செய்தனர்¹⁴.

கல்லோயா ஆரம்பிக்கும் முன்னர் தமணை, உகனை, தொட்டம், பாடாகோடை, ஆகிய சில பகுதிகளில் சிங்கள மக்கள் மட்டும் வாழ்ந்தனர். அம்பாறை, கொண்டுவெட்டுவான், இறக்காமம், வரிப்பத்தான்சேனை ஆகிய பகுதிகளில் தமிழ் முஸ்லீம் மக்களே வாழ்ந்தனர். இப்பகுதிக் காடுகளில் பழங்குடியினரான வேடுவர்களும், வனக்குறவர்களும் வேட்டையாடி வாழ்ந்தனர்.

1961ம் ஆண்டு மட்டக்களப்பு மாவட்டத்திலிருந்து ஐந்து பற்றுக்கள் பிரிக்கப்பட்டு 1963ம் ஆண்டு பாணமைப்பற்று, அக்கரைப்பற்று, கரவாகுப்பற்று, சம்மாந்துறைப்பற்று ஆகிய தமிழர் பிரிப்புக்களும், வேகம்பற்று என்ற சிங்களப் பற்றும் அம்பாறை என ஆகின.

1981ம் ஆண்டு பன்னிரெண்டு உதவி அரசு பிரிவுகளும், ஐந்து சிங்கள உதவி அரசு பிரிவுகளாயின. அதேபோன்று 1833 வரை மட்டக்களப்புடன் இருந்த விந்தனைப் பற்றும் அம்பாறையுடன் இணைக்கப்பட்டன.

12. அம்பாறையின் தென்புறத் தமிழ்க்கிராமங்கள்

அம்பாறையில் தென்புறக் கிராமங்களாக கொடுகொம்பனை, கல்மடு, நுவரக்கல், நிலோமை, புல்லுவெளி, கொக்கரிச்சேனை, ஓமுனை, சேமக்கல்குகை, கற்பூரெல்லை போன்ற பல தமிழ்க் கிராமங்கள் இன்றும் உள்ளன. அதேநேரம் நுவரக்கல் என்பது நுவரகல என சிங்களப் பெயராகிவிட்டது. ஏனைய பெயர்களை நோக்கினால் தமிழ்பெயர்கள் என தொள்ளெனப் புரியும்.

இதேபோன்று அம்பாறையின் தென்பகுதியின் எல்லைகளை அண்டிய இடப்பெயர்கள்கூட தமிழ்ப்பெயர்களைக் கொண்டிருந்தன.

13. அம்பாறையின் எல்லைகளை அண்மிய தமிழ்பெயர்கள்

பொலநறுவை, பதுளை மவட்டங்கள் அம்பாறையின் எல்லைகளாகவுள்ளன. அம்பாறையின் எல்லையில் பள்ளத்தூர வெல்ல, பொலபெத்தை, எல்லைக்கோடு, வாரப்பிட்டி, குண்டுவின்ன(குருவித்த), தம்பலவினனை, மரங்கல்லான்கமம், கொலவத்தலாவ, பதியத்தலாவ, கொக்குக்கல்மலை, கல்லோடை, நாவினன, சேரன்கடை, கினற்றுக்கல், தொலைக்கல்வெலி என அடுக்கிக்கொண்டே போகலாம். இவற்றிலே பதியத்தலாவை மற்றும் கொலவத்தலாவ போன்றவற்றை அவதானித்தால் மாறிக்கொண்டு போகும்

விதம் தெரியும். பருத்தித்தளவாய் என்ற சுத்தமான தமிழ்க் கிராமமே இன்று பதியத்தலாவை என முழுமையாக மாறிவிட்டது.

பதுளை மாவட்ட எல்லையில் விலேகமம், வீரப்பொக்கனை, குருகும்புரம், கலைக்கும்புரம், தலவேகமம், எக்கிரியன் குளம் போன்ற கிராமங்கள் உள்ளன. இவை தமிழ்பெயர்களை உடையன. எனினும் நாளடைவில் புரம் எல்லாம் “புர” எனவும், குளம் எல்லாம் “வில”, “வாவி” எனவும் மாற்றமடைவதில் எதுவித ஐயமுமில்லை.

பொலநறுவை மாவட்டத்தின் எல்லையில் அளவைக்கும்புரம், தம்பின்வெளி, அரகன்வில்லு, என்பன போன்ற தமிழ்ப் பெயர்கள் முன்னர் இருந்தது. காலகெதியில் அனைத்தும் மாறி, மருவி சிங்களப் பெயராகிவிட்டன. தம்பன்கடவை, தம்மன்கடுவ எனவும் மாறியுள்ளது. அம்பாறையின் கரையோரம் சாவாக்கல், சொறிக்கல்முனை, காரைதீவு, நிந்தவூர், கோமாரி, பொத்துவில், பாணம, வேட்காமம், மியன்சாலைக்கொட, குலகே, கினானை, இலந்தைக்காமம், குழுக்கன் கொல்லை, குலனுகே எனப்பல பெயர்கள் காணப்பட்டன. குலனுகே, கினானை போன்றவை என்பன மாற்றம்பெற்றவை என்பது தெளிவாகத் தெரிகின்றது. கிரலானை என்பது கிரனை எனவும், மடத்தோட்டம் என்பது மடத்தொட்ட எனவும், இலகுக்கல் என்பது லகுகல எனவும், பரகாக்கொல்லை என்பது பரகாகல எனவும் மாறியுள்ளன.

14. மகாவலித் திட்டத்தின் கீழ் மாறியுள்ள தமிழ்க் கிராமங்கள்

துரிதமகாவலித்திட்டம் 1965-1968 இடையில் 90,0000.00 ஏக்கர் உலர் வலயத்தில் திட்டமிடப்பட்டது. அட்டன் மலைச் சிகரத்தில் உற்பத்தியாகும்

மகாவலிகங்கை திருகோணமலையில் கொட்டியாரக் குடாவில் கடலுடன் கலக்கிறது. இதனால் பல தமிழ்ப்பகுதிகள் மாறிவிட்டன. மகாவலியின் ஒரு பகுதியான மாதுறு ஓயா என இன்று வழங்கப்படும் இடம் மாத்தறையாகும். இது கலிங்களல என்னுமிடத்திலே பிரிந்தது. இதன் அணைக்கட்டை எல்லாள் உருவாக்கினான். இது ஆதித்தமிழர் வாழ்ந்த இடமாகும். இங்கிருந்து இருபத்தைந்து மைல் தொலைவில் இரண்டாவது அணையும் புணானைப் பகுதியில் மூன்றாவது அணையும் உள்ளன. புணானையில் திரும்பும் கால்வாய் வாகனேரிக் குளத்தில் விழுகிறது. இவ்வாகனேரி வரகுளன் ஏரி என்பதாகும்.

15. வெல் ஓயா பிரதேச குடியேற்றமும் இடப்பெயர்வும் தமிழர்

துரிதமகாவலித் திட்டத்தின் உடனடி மேம்பாட்டிற்கு திட்டமிட்டமிடப்பட்ட பகுதியாக “மணலாறு” மகாவலித் திட்டத்தின் “L” வலயமாக வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. மகாவலி இடதுகரை அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் கீழ் 3,00000.00 சிங்கள மக்கள் குடியமர்த்தப்பட்டது “மணலாறு”, வெலியோயாவாக மாற்றப்பட்டது. திருமலை, வவுனியா, முல்லைத்தீவு ஆகியவற்றின் எல்லையான மணலாறுத் திட்டத்தின் காரணமாக பல தமிழ்க் குடியிருப்பாளர்கள் விரட்டியடிக்கப்பட்டனர். சொந்த இடத்தை விட்டு வெளியேறினர்.

16. மாதுறு ஓயா திட்டத்தினால் ஏற்பட்ட பாதிப்புக்கள்

துரிதமகாவலித் திட்டத்தின் கீழ் கிழக்கு மாகாணத்தில் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டது மாதுறு ஓயா திட்டமாகும். மகாவலி “B”

பிரிவில் இது ஏற்படுத்தப்பட்டது. மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் கோரளைப்பற்று, கோரளை வடக்குப் பிரிவில் பல்லாயிரம் ஏக்கர் நிலம் குடியேற்றத்திற்கு உட்பட்டது. 1983 பொலநறுவை, அம்பாந்தோட்டை பகுதிகளிலிருந்து சிங்கள மக்கள் கொண்டுவரப்பட்டு குடியேற்றப்பட்டனர். இதேஇடத்தில் வடமுனை, மாதவனை, கள்ளிச்சை, புலிபாஞ்சகல் ஆகிய இடங்களில் 9000 தமிழ்க் குடும்பங்கள் வெளியேற்றப்பட்டு சிங்கள மக்கள் குடியேற்றப்பட்டனர். வடமுனை விநாயகர் ஆலயம் கூட பௌத்த ஆலயமாகின்றது. பொலநறுவையில் காலிங்களல என்ற இடத்திலே இருந்து மகாவலி கங்கை கிழக்கு நோக்கித் திரும்புகிறது. மாதுறை, மாறுறைப்பளிங்கு என்னும் இவ்விடத்தின் தமிழ் பெயரே மாதுறு ஓயா என மாறியுள்ளது. இங்குள்ள கள்ளிச்சை, வடமுனை(வீர நகர்), மாக்குப்பை, மண்பத்தானை என்பன புராதன தமிழ் கிராமங்களாகும்.

இதேபோன்று கோரளைப்பற்றில் நெமுகல் குன்று உள்ளது. இங்கு நெமுகல் ஆறும் அம்பேவளை ஆறும் ஓடுகின்றன. இது கிரான், சந்திவெளி, ஈரளைக் குளம் ஆகிய இடங்களை ஊடறுக்கின்றன. ஈரளைக்குளம் என்பது விளாவானை என இருந்து லாவனை என மருவியது. இங்கு தாளானனை கோராவெளி போன்ற கிராமங்களும் உள்ளன.

17. பெயர் மாற்றப்பட்ட பல தமிழ்க் கிராமங்கள்

அம்பாறையில் பல்வேறு இடங்களில் 1962க்குப் பின்னர் பல தமிழ்க் கிராமங்களின் பெயர்கள் மாற்றப்பட்டன. மாற்றப்பட்டும் வருகின்றன. பண்டு பொன்னன்வெளி எனப்பட்ட இடம் இன்று சர்ச்சைக்குரிய

தீகவாவிப் பிரதேசமாகும். இது விகாரையுடனும், தூர்ந்துபோன குளத்துடனும், வயல்வெளிகளுடனும் உள்ளது. தீக என்ற இளவரசன் பெயரால் உருவாக்கப்பட்டதாகக் கூறப்படுகின்றது. ஆனால் இவ்விளவரசன் பற்றிய விளக்கம் எங்குமில்லை. அதேநேரம் மட்டக்களப்பு மான்மியம் தீர்த்தவாவி என்று குறிப்பிடுகின்றது. கந்தகட்டுக் குளம் எனவும் கந்தையர்கட்டுக் குளம் என்ற பெயர்களும் வழங்குவதாலும் அறிய முடிகின்றது. முதலியார் S.O கனகரெத்தினம் இதனை கண்டியகட்டுக் குளம் எனக்குறிப்பிடுகின்றார்¹⁵. கந்தர்கட்டுக் குளம் என்பது கந்தன் தீர்த்தம் ஆடிய குளம் ஆகும். இன்று, இது தீகவாபி என்ற சிங்களப் பெயருடனான இடமாகிவிட்டது.

இதுதவிர பட்டிப்பளை கல்லோயா வாகவும், இக்கினியாக்கல சேனநாயக்க சமுத்திரமாகவும், அம்பாறை திகாமடில்ல ஆகவும் மாற்றம் பெற்றுள்ளதை முன்னரே பார்த்தோம். கதிர்காமஷத்தினியாருடைய முக்கிய அரசமையமாகிய மாகமம் என்பது இன்று மாகம் எனவாகி திசமகரகமவாகி விட்டது.

பெரியபள்ளக்காடு, சிறியபள்ளக்காடு, கரடிக்குளம், வெள்ளிப்பாதினி மலை, பொன்னன்வெளி இவை அனைத்தையும் உள்ளடக்கியது பள்ளக்காடு. இது சுனாமிக் குப்பின் (2004) அஸ்ரப் நகராகியது.

விகாரைக்கல் என்பது “வெகரகல” எனவும், ராசாக்கல் என்பது “ரஜகல” எனவும், மொட்டைக்கல் என்பது “மொட்டையாகல” எனவும், சங்கமன்கண்டி என்பது “சங்கமன்கந்த” எனவும், மான்பாஞ்சகல் என்பது “நோணகல” எனவும், தம்பலகாமம் என்பது “தம்பலகமுவ” எனவும், வைரீயூற்று என்பது “சுமேதங்கபுர” எனவும், கல்லாறு

என்பது “சோமபுர” எனவும், நிலாப்பனை என்பது “நிலப்பேவ” எனவும், ஆண்டான்குளம் என்பது “ஆனந்தகம” எனவும் மாற்றம் பெற்றுள்ளன.

18. திருகோணமலையில் மாற்றம் பெற்றுவரும் ஊர்கள்.

அம்பாறை போன்றே திருக்கோணமலையிலும் பெரும்பாலான ஊர்ப் பெயர்கள் மாறிவிட்டதோடு தமிழ் இனமும் அருகிக்கொண்டு வருவதை கண்கூடாகக் காணமுடிகின்றது. பனிக்கட்டி முறிப்பு என்பது “பனிக்கட்டியாவ” எனவும், கந்தளாய் என்பது “கந்தளாவ” எனவும், குமரேசன்கடவை என்பது “கோமரன் கடவெல” எனவும் வெல்வேரி என்பது “வில்கம” எனவும், வெண்டரசன் குளம் என்பது “வெண்டரசபுர” எனவும், வானூர் என்பது “வான்வெல” எனவும், புடவைக்கட்டு என்பது “சாகரசபுர” எனவும் மாற்றப்பட்டு வருவது போன்று, புதிதாகப்பல குடியேற்றங்களை ஏற்படுத்தி பல புதிய சிங்களக் கிராமங்கள் உருவாக்கம்பெற்றும் உள்ளன. சிறிமாபுர, லிங்கபுர, விஜிதபுர, சேருவில, பதவிசிறிபுர, அவேபுர எனப்பல கிராமங்கள் புதிதாக உருவாக்கப்பட்டுக் கொண்டே வரப்படுகின்றனமையையும் காணமுடியும். தென்னவன் - மரவு - அடி என்பது தென்னமரவடி எனவும், குளக்கோட்டன் கட்டியதென தமிழ் மக்கள் வரலாறுகூறும் கந்தளாய்க் குளமே இன்று அக்ரபோதி கட்டியதாக நிலைநாட்டப்பட்டுள்ளது.

19. மட்டக்களப்பில் பெயர் மாற்றப்பட்டு வரும் தமிழ்க் கிராமங்கள்

இன்று கிழக்கு மாகாணத்தில் தமிழ் மக்கள் செறிந்து வாழுமிடம் மட்டக்களப்பாகும். எனவே ஒருசில

எல்லைக் கிராமங்கள் தவிர்ந்த பகுதி பழமை மாறாமல் உள்ளன.

கோறளைப்பற்று வடக்கு எனப்படும் வாகரைப் பிரதேசத்தில் வாகனேரியில் இருந்து ஐந்து மைல் தெற்கே கல்வெடுத்தவான் என்ற இடம் உள்ளது. இங்கு சில பிராமிக் கல்வெட்டுக்கள் காணப்படுகின்றன. கல்வெடுத்தவான் என்பது இன்று கல்வந்தவென என மாறிவிட்டது. இதேபோல வாகரையில் இருந்து தென்மேற்கே மூன்றரை மைல் தூரத்தில் கொங்கல் என்னுமிடத்தில் இன்றும் பிராமிக் கல்வெட்டுக்கள் உள்ளன. இது கொங்கல ஆகிவிட்டது. கல்கூட்டுப் பொத்தான என்பது “கட்டுப்பொத்தான” என மாறிவிட்டது. கதிரொளி என்பது “கதிரவெளி” என மருவியுள்ளது. வரகுணன் ஏரி என்பது “வாகனேரி” எனவும், கலிங்களல்லை என்பது “கலிங்கவெல” எனவும், வடமுனை என்பது “வீரநகர்” எனவும், மாதுறைப்பளிங்கு, மாதுறைப்பிரதேசம் “மாதுறு ஓயா” எனவும் மாறிவிட்டன. வேத்துச்சேனை என்பது “விகாரைத்திடல்” எனவும், பால்குளம் என்பது “கிரிபொக்குள” எனவும், குடும்பிமலை என்பது “தொப்பிக்கல”, “குடாத்திம்புலாகல” எனவும் வழங்கப்படுகிறது. இவைதவிர மல்வத்தை, வனத்தாப்பிட்டி, புதுநகரம், கணபதிபுரம், 13,14,11,16ம் எல்லைகள் தமிழ்க் கிராமங்களாக அம்பாறை - மட்டக்களப்பு எல்லையில் உள்ளன. இவையெல்லாம் ஒருகால கட்டத்தில் பெரும்பாண்மையினுள் முற்றாகவே மூழ்கிப்போகும் நிலையில் உள்ளன. கெவுளியாமடு என்பது தமிழ் மக்கள் குடியிருந்த இடம். இங்குள்ள தமிழ் மக்கள் விரட்டியடிக்கப்பட்டு உள்ளனர். இப்பிரதேசம் முழுவதுமே சிங்கள மக்களால் நிரப்பப்பட்டு மங்களகம என்னும் சிங்கள ஊர் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது.

அதுபோன்று குளங்களின் பெயர்களில் “கித்துள் வெவ”, “றுகம் வெவ” என மாறிக்கொண்டு சிங்கள உச்சரிப்பாகி விட்டன.

20. முடிவுரை

1948ம் ஆண்டு சுதந்திரம் பெறும் வரை தனித்தமிழ் இனம் தமிழ்ப் பிரதேசம் எனவிருந்தவை எல்லாம் பல்வேறு வகையில் மாற்றப்பட்டுக் கொண்டு வருவதும், தமிழ் இனம் திட்டமிட்டு குறைக்கப்பட்டு வருவதும் அதற்கேற்றாற்போல பயங்கரவாதம், போராட்டம், அதன் காரணமாக தமிழ் மக்கள் வெளிநாடுகளிற்கு இடம்பெயர்தல் போன்றனவும் காரணமாக அமைந்தது. கிழக்கிலங்கையில் மட்டுமல்ல வேறு மாவட்டங்களில் ஒருசில முக்கியமான இடங்களை நோக்கினால் வடக்கிலே முல்லைத்தீவில் பார்வதி கிராமம் என்பது “பதவியா” எனவும், வவுனியாவில் பறையன் குளம் என்பது “சகுமல்புர” எனவும், முல்லைத்தீவில் தண்ணிமுறிப்பு என்பது “ஜானகிபுரம்” எனவும், வடக்கே கடம்பன் நதி என்பது “மல்வத்து ஓயா” எனவும், தேவேந்திரமுனை என்பது “தெவிநுவர” எனவும், மாயவனாறு என்பது “தெதுறு ஓயா” எனவும் மாற்றப்பட்டுள்ளது. மேலும் பல இடங்கள் மாறிக்கொண்டு வருகின்றமையை கீழ்வரும் பட்டியல் மூலம் விளங்கிக் கொள்ளலாம்.

மாற்றப்பட்ட சில கிராமங்களின் பெயர்கள் வருமாறு

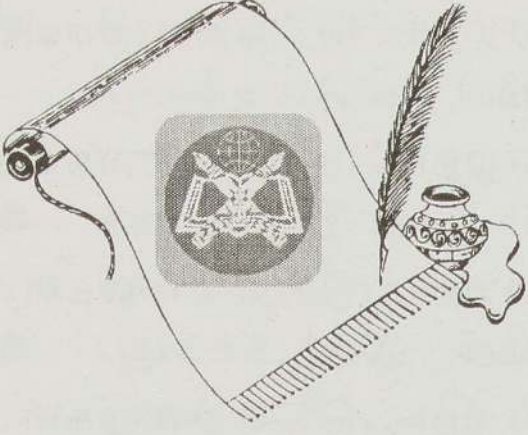
- தெவேந்திரமுனை - தெவிநுவர(தென் மகாணம்)
- மாதுறை - மாத்தறை(தென் மகாணம்)
- காளிதேசம் - காலி(தென் மகாணம்)

- வேலர் புரம் - களுத்துறை(தென் மகாணம்)
- மாயவனாறு - தெதுறு ஓயா(தென் மகாணம்)
- கூமுனை - குமனை(அம்பாறை மாவட்டம்)
- கடம்ப நதி, அருவியாறு - மல்வத்து ஓயா(வட மகாணம்)
- மாகமம் - திசமரகம(அம்பாறை மாவட்டம்)
- காலிங்களல்லை - காலிங்களல (பொலநறுவை மாவட்டம்)
- மாதுறைப்பளிங்கு - மாதுறு ஓயா(பொலநறுவை மாவட்டம்)
- பொன்னன் வெளி - தீகவாபி (அம்பாறை மாவட்டம்)
- வரகுணன் ஏரி - வாகனேரி (மட்டக்களப்பு மாவட்டம்)
- கல் வெட்டுத் தவான் - கல்வந்தவென(மட்டக்களப்பு மாவட்டம்)
- வடமுனை - வீரநகர்(மட்டக்களப்பு மாவட்டம்)
- விளாவானை - லாவென(மட்டக்களப்பு மாவட்டம்)
- குடும்பிமலை - தொப்பிக்கல (மட்டக்களப்பு மாவட்டம்)
- குடும்பிமலை - குடாதிம்புலாகல (மட்டக்களப்பு)
- பட்டிப்பளை - கல்லோயா(அம்பாறை மாவட்டம்)
- பார்வதி கிராமம் - பதவியா (முல்லைத்தீவு மாவட்டம்)
- முதலிக் குளம் - மொரவெவ (திருகோணமலை மாவட்டம்)
- பெரிய குளம் - நாமல்வந்த (திருகோணமலை மாவட்டம்)

- பெரியவிளாங் குளம் - மகாதிவுள் வெவ(திருகோணமலை மாவட்டம்)
- தண்ணிமுறிப்பு - ஜானகிபுர (முல்லைத்தீவு மாவட்டம்)
- புதுவைக் குளம் - சங்கர்புர (முல்லைத்தீவு மாவட்டம்)
- தீகவாவி - திகாமடுல்ல (அம்பாறை மாவட்டம்)
- அம்பாள் ஏரி, அம்பளை ஏரி - அம்பாறை (அம்பாறை மாவட்டம்)
- வோயுதர்வெளி - வெல்லாவெளி(மட்டக்களப்பு மாவட்டம்)
- பனிக்கட்டி முறிப்பு - பனிக்கட்டியாவ (திருகோணமலை மாவட்டம்)
- கந்தளாய் - கந்தளாவ(திருகோணமலை மாவட்டம்)
- குமரேசன்கடவை - கோமரன்கடவ(திருகோணமலை மாவட்டம்)
- வெல்வேரி - வில்கம(திருகோணமலை மாவட்டம்)
- வெண்டரசன் குளம் - வெண்டபுர(திருகோணமலை மாவட்டம்)
- கல்மட்டியான் குளம் - கல்மட்டியாவ(திருகோணமலை மாவட்டம்)
- வானூர் - வான்வெல(திருகோணமலை மாவட்டம்)
- புடவைக்கட்டு - சாகர்புர(திருகோணமலை மாவட்டம்)
- தம்பலகாமம் - தம்பலகமுவ(திருகோணமலை மாவட்டம்)
- வைரியூற்று - சுதேங்கபுர(திருகோணமலை மாவட்டம்)
- அரிப்புச்சந்தி - அலியொலுவ(திருகோணமலை மாவட்டம்)
- கல்லாறு - சோம்புர(திருகோணமலை மாவட்டம்)
- நிலாப்பனை - நீலபேவ(திருகோணமலை மாவட்டம்)
- ஆண்டான்குளம் கிராமம் - ஆனந்தகம(திருகோணமலை மாவட்டம்)
- ஆண்டான்குளம் - ஆனந்தவெவ(திருகோணமலை மாவட்டம்)
- தென்னவன் மரபு அடி - தென்னமரவடி(திருகோணமலை மாவட்டம்)
- பறையன் குளம் - சபுமல்புர(வவுனியா மாவட்டம்)
- கல்வீட்டுப் பொத்தானை - கல்லுருபொத்தானை(மட்டக்களப்பு மாவட்டம்)
- பருத்தித்தளவாய் - பதியந்தலாவ(மட்டக்களப்பு மாவட்டம்)
- பால்குளம் - கிரிபொக்குண(மட்டக்களப்பு மாவட்டம்)
- கதிரொளி - கதிரவெளி(மட்டக்களப்பு மாவட்டம்)
- கந்தரோடை - கதுறுகொட(யாழ்ப்பாண மாவட்டம்)

- உறுகுனை - றோகண(அம்பாறை மாவட்டம்)
  - விகாரைக்கல - வெகரகல(அம்பாறை மாவட்டம்)
  - ராசகல் - ரஜகல(அம்பாறை மாவட்டம்)
  - உகந்தை - உகனை(அம்பாறை மாவட்டம்)
  - மொட்டைக்கல்லு - மொட்டையாகல(அம்பாறை மாவட்டம்)
  - சங்கமன்கண்டி - சங்கமன்கந்த(அம்பாறை மாவட்டம்)
  - அளவைக்கல் - கிரலான(அம்பாறை மாவட்டம்)
  - கொம்புதாளை - பெம்புதாவ(பொலநறுவை மாவட்டம்)
1. சிந்தனை ஆடி 1983, கலாநிதி சி.க சிற்றம்பலம், கட்டுரை-ஈழத்து யக்ஷ நாக வழிபாடு
  2. Mahavamsa translated Willham Geigor. Vamsathipikasini Commenting on the Mahavamsa-PTS 11
  3. Census of Ceylon -1963- p a g e 112-113
  4. தமிழ் ஈழநாட்டு எல்லைகள், சின்னத்தம்பி, பக் 16
  5. தமிழ் ஈழநாட்டு எல்லைகள், சின்னத்தம்பி, பக்-21-22
  6. தமிழ் ஈழநாட்டு எல்லைகள், சின்னத்தம்பி, பக்-22
  7. தமிழ் ஈழநாட்டு எல்லைகள், சின்னத்தம்பி, பக் -22
  8. தமிழ் ஈழநாட்டு எல்லைகள், சின்னத்தம்பி, பக்-22
  9. R. Peries , Administration of Justice and Revenue in the Island of Ceylon under the Dutch Government "the clegon mirule JRAS New Series" Vol III, PL -II, 1954.PP 125-151
  10. தமிழ் ஈழநாட்டு எல்லைகள், சின்னத்தம்பி, பக் - 30-31
  11. தமிழ் ஈழநாட்டு எல்லைகள், சின்னத்தம்பி, பக் - 30-31
  12. தமிழ் ஈழநாட்டு எல்லைகள், சின்னத்தம்பி, பக் - 30-31
  13. தமிழ் ஈழநாட்டு எல்லைகள், சின்னத்தம்பி, பக் - 41
  14. கல்லோயா அபிவிருத்தித் திட்ட ஐம்பதாவது ஆண்டு நிறைவு மலர், ஏ.எச். விக்கிரமரெத்தின அரசதிபர் ஆசியுரை.
  15. Monography of the Batticaloa District. S.O Kanagaradnam.

ஈழத்துத் தமிழ்ப் பெண்களின் கூட்டுக் கவித்தொகைகள்

'சொல்லாத சேதிகள்' முதல் 'ஒலிக்காத
இளவேனில்' வரை ஓர் ஆய்வு

த. அஜந்தகுமார்

முன்னாள உதவி விரிவுரையாளர்,
தமிழ்த்துறை. யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்

1. முன்னுரை

ஈழத்து நவீன இலக்கிய வளர்ச்சியில் பெண்களின் இடம் மிக முக்கியமானது. ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சியில் ஆரம்ப காலம் தொடர்பெண்களின் பங்களிப்பு பல்வேறு வடிவங்களிலும் இருந்து வந்தபோதிலும் 1980களுக்குப் பிறகு வந்து சேர்ந்த பெண்ணியச் சிந்தனைகள் இலக்கியப் போக்கில் புதிய மாற்றங்களையும் புதிய பாதைகளையும் உருவாக்கின. "பெண்களின் பிரச்சினைகளை மட்டுமன்றி சமூகத்தை, கலை இலக்கியங்களை ஆண் நோக்கில் இருந்து இடம்பெயர்த்து பெண் நோக்கில் வைத்துப் புரிந்துகொள்வதற்கான முயற்சிகளும் அதன் வழியான பெண்மொழிகளின் உருவாக்கம் பற்றிய பிரக்ஞைகளும் இன்று பெண் எழுத்துகளில் பேசப்படும் பொருளாக முனைப்புக் கொண்டுள்ளது. அந்தவகையில் பெண் எழுத்தின் குறுக்குவெட்டுத் தோற்றம் பல்வேறு பரிமாணங்களில் மிளிர்வேண்டியுள்ளது எனக் கொள்ளலாம்".

"பெண்களை இரண்டாம் நிலைக்குத் தள்ளும் ஒரு சமூகத்தில் பெண் எழுத்தின் ஆளுமை என்பது அச்சமூகத்திற்கு

எதிராக மறுப்பு நடவடிக்கையாகவும் சுத்திகரிப்புச் செயலாகவும் அமைகிறது. பெண் எழுத்துப் பல்வேறு பரிணாமங்களில் தோன்றிக் கொண்டிருந்தாலும் பெண் அனுபவத்தையும் ஆணாதிக் க எதிர்ப்பையும் சமகால வாழ்வையும் பெண் தன் மொழியில் வெளிப்படுத்தியதில் கவிதைகளின் இடமே தனித்துவமானது.

'கவிதை மொழி என்பது மனத்துடன் நெருங்கிய தொடர்புடையது என்பதனாலும் கலகம் செய்வதற்கு ஏற்ற வடிவம் என்பதனாலும் மொழியைப் பற்றிய மொழியாக அமைந்துள்ளது என்பதாலும் அவளுக்குக் கிடைக்கும் எல்லையில்லாக் கற்பனை வளத்தைத் தாங்கிக்கொள்ளும் ஆற்றல் மிக்கது என்பதாலும் அழக்கப்பட்ட எந்தப் பெண்ணும் தனக்கான மொழியை உருவாக்கிக்கொள்ள கவிதையே சிறந்த சாதனம்' (Corakaplan)

ஈழத்தைப் பொறுத்தவரையில் பெண்களை அடையாளப் படுத்துவன வாகவும் பங்களியாகவும் பாதிப்புற்றவளாகவும் கலகக்காரியாகவும் போரில் குதித்தவளாகவும் கவிதையிலேயே அவள் குரல் அதிகம் ஒலிக்கின்றது.

பெண்களின் கவிதைகள் இதழ்களிலும் பத்திரிகைகளிலும் பிரசுரமாகிவந்தாலும் சில பெண் படைப்பாளிகளின் கவிதைகள் தனித்தொகுதிகள் வெளிவந்திருந்தாலும் இந்த ஆய்வானது சொல்லாத சேதிகள் (1986) தொகுதி முதல் ஒலிக்காத இளவேனில் (2009) வரை வெளிவந்த கூட்டுக் கவிதைத் தொகுப்புகளை மட்டுமே ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளுகின்றது. இந்தக் கூட்டுக்கவிதைத் தொகைகள் பற்றிய அறிமுகம், அவற்றின் பேசுபொருள் கிட்டத்தட்ட 25 வருடங்களை எட்டும் இந்த முயற்சியின் தடங்களும் அவற்றின் முக்கியத்துவமும், அவை கட்டியெழுப்பும் பெண் அனுபவங்கள் எட்டியிருக்கும் பெண் மொழிக்கான பிரக்ஞைகள், அந்தந்தக் காலத்தை உக்கிரத்துடனும் உண்மையுடனும் பிரதிபலிக்கும் சொல்முறை, இறுதியாக இம் முயற்சிகள் பற்றிய மதிப்பீடு என்பவற்றை இந்த ஆய்வின் வழி நிகழ்த்த விரும்புகின்றேன். ஏதோவொரு வகையில் ஈழத்தை மையமாகக்கொண்டு ஈழத்துப் பெண்களை மட்டுமே கொண்டமைந்த கவித்தொகைகள் மாத்திரமே ஆய்வின் பரப்புக்கருதியும் வசதி கருதியும் எடுத்துக்கொள்ளப்படுகின்றன. இதுவரை வெளிவந்த தொகுதிகளாக,

1. சொல்லாத சேதிகள் (1986)
2. மறையாத மறுபாதி (ஐரோப்பா 1992)
3. உயிர்வெளி - பெண்களின் காதற் கவிதைகள் - கிழக்கிலங்கை(1999)
4. எழுதாத உன் கவிதை - தமிழீழப் பெண்களின் கவிதைகள் (2001)
5. இசை பிழியப்பட்ட வீணை - மலையகப் பெண்களின் கவிதைகள் (2007)
6. பெயல் மணக்கும் பொழுது - ஈழத்துப் பெண்களின் கவிதைகள் (2007)

7. ஒலிக்காத இளவேனில் (2009) (வட அமெரிக்கா)

ஆகிய கூட்டுக் கவித்தொகைகள் முக்கியமானவை.

இவை தவிர மை (2007), பறத்தல் அதன் சுதந்திரம்(2001) போன்ற கூட்டுக் கவிதைத் தொகைகள் வந்திருந்தபோதிலும் அவை தனியே ஈழத்துப் பெண்களின் கவிதைகளை மாத்திரம் கொண்டமைய வில்லை.

2. கூட்டுக் கவித்தொகைகளின் நோக்கும் இலக்கும் உள்ளடக்கமும்

மேற்சட்டிய கவித்தொகைகளின் தோற்றத்துக்கான காரணங்களைப் பார்ப்பது எமது ஆய்வுக்கு நன்மை பயக்கின்ற ஒரு விடயமாகும்.

‘சொல்லாத சேதிகள்/ முன்னுரை
யானது

‘பெண்களிடையே பெண் என்ற இந்த நிலைப்பாடு தோன்றியுள்ள இக்கால வட்டத்தில் நாம் பெண்களுக்கான ஒரு கலை இலக்கிய நெறியை உருவாக்குவது முக்கிய தேவையாகும்’ என்றும்,

‘மறையாத மறுபாதி’ முன்னுரை
யானது,

ஈழத்தில் இதுவரை காலமும் இருந்த, இருக்கின்ற பெண்ணடிமைக் கலாசாரத்துக்குப் பலமான அடியின் நாதமாக வந்த “சொல்லாத சேதிகள்” கவிதைத் தொகுதியின் பிற்பாடு, அதன் இரண்டாவது அடிபுகலிடத்தில் ஒலிப்பதை இங்கே காணலாம்.

‘உயிர்வெளி’ தொகுப்புகளில்,

சமகாலக் காதல் கவிதைகள் காதலின் பல்வேறு சாயைகள் பற்றிப் பேசும் அதேசமயம் காதல் பற்றிய

பெண்களின் நவீன சிந்தனை யோட்டத்தையும் காட்டுகின்றன. காதல் பற்றிய விவாதத்தை எழுப்புகின்றன. மனிதருக்கு இடையேயான உறவில் ஏற்படும் பல்வேறு சுழிப்புகளும் ஏற்ற இறக்கங்களும் காதலர்களுக்கு இடையே ஏற்படுவது இயல்பேயாகும். இத்தகைய சிக்கல்களையும் பன்முகத்தன்மைகளையும் கூட இவை எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

‘இசைபிழியப்பட்ட வீணை’
முகவுரையில்

கல்வி, சுகாதாரம், வீடு, சம்பளம் என அனைத்தையும் போராடிப் பெறவேண்டிய சூழலில் பிறக்கும் இலக்கியம் தமை அடக்கும் சக்திகளுக்கெதிராக போர்க்கொடி உயர்த்துவது அவசியமாகின்றது என்றும்

‘பெயல் மணக்கும் பொழுது’
தொகுப்புரையில் பெயல் மணக்கும் பொழுது தொகுப்பில் இடம்பெறும் கவிதைகள் காட்டும் உலகம் தமிழகச் சூழலில் பெண்கவிஞர்கள் வெளிப்பாடு குறித்துக் கிளம்பும் விவாதங்கள் தளத்தில் இருந்து முழுவதும் மாறுபட்டது. பல பெண்களது அகவழிப்பயணம், வாக்கு மூலங்கள், கண்டங்கள் மாறினாலும் மாறாது தொடரும் தந்தைமை ஆதிக்கமதிப்பீடுகள், நாளை நிச்சயமற்றுப் போனதால் இன்றே காதல் செய்யவேண்டிய தவிப்பு, அத்தவிப்பிலும் சுயம் இழக்காமல் இருக்க விரும்பும் உறுதி, பெயர் தெரியாத மரங்கள், பூக்கள் மத்தியிலும் நகரும் வாழ்க்கை பெயர் தெரிந்தவை எல்லாம் மாறிப்போன கொடுமை என்று விரிகின்றன கேள்விகள்.

‘ஒலிக்காத இளவேனில்’
தொகுப்புரையில், இவற்றினைத் தொடர்ந்து ஈழத்தின் கவிதை வழியினைக் கடந்து தொடர்ந்து ஈழத்தோடு அவர்களுடைய

பண்பாட்டையும் நினைவையும் வெவ்வேறு விகிதங்களில் பகிர்கிற அல்லது பகிராத குறிப்பிட்ட சில பெண்களது அனுபவங்கள் ஊடாக ஓர் அந்நிய மற்றும் சமகால வாழ்வை இத்தொகுதி பதிய முனைகிறது.

இத்தொகுதி தமது அரசியல் நம்பிக்கைகளாலும் வாழ்வு முறைகளாலும் வேறுபடுகின்ற சமூகத்தில் வெவ்வேறு பாத்திரங்களைக் கொண்டிருக்கிற உலகின் வெவ்வேறு நகரங்களில் உள்ளவர்களை உலகின் வெவ்வேறு நகரங்களில் உள்ளவர்களை இலங்கைப் பெண்கள் என்கின்ற பொது உடன்பாட்டின் அடிப்படையில் கூட்டிணைக்க முனைந்திருக்கிறது. இதில் எழுதியிருக்கிற ஒவ்வொருவரது உலகம் ஒவ்வொரு தனித்தனி ஆட்களின் உலகங்கள்.

இவ்வாறு ஈழத்தை மையமாகக் கொண்ட தொகுதிகளின் நோக்கங்கள், இலக்குகள், உள்ளடக்கங்கள் அமைகின்றன.

இதில் ஒலிக்காத இளவேனில் தொகுதி வரை வெளிவந்த கூட்டுத்தொகைகளின் தலைப்புகளே பெண்களின் நோக்கத்தை வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றன.

‘சொல்லாத சேதிகள்’ - பெண்கள் இதுவரைக்கும் பேசமுடியாதவை சொல்ல முடியாதவை இப்போது சொல்லப்படும் தன்மையையும் **‘மறையாத மறுபாதி’** - என்பது அர்த்த நாரீஸ்வரர் ஆய் ஆண் - பெண் என்ற பாலடையாளத்தில் ‘மறையாத மறுபாதியாக அவள் உள்ளதையும்

‘உயிர்வெளி’ என்பது உயிரோடும் உணர்வோடும் கலந்த பெண்களின் காதலைப் பேசும் வெளியாக இருப்பதையும்,

‘பெயல் மணக்கும் பொழுது’ என்பது, ஈரக்கசுவை மறந்து தீய்க்கும் நெருக்கடி மிக்க மண்ணிலிருந்து கசிவுகளை

உடலிலும் மனத்திலும் சொல்லிலும் செயலிலும் ச்மக்கும் பெண்களின் பெயல் அது என்பதையும் 'இசை பிழியப்பட்ட வீணை' என்பது, உணர்வுகளாலும் அன்பினாலும் இசை நிரம்பிய பெண் வெறும் கதையாயும், பொருளாயும் கசக்கிப் பிழியப்பட்டு அவளின் சுயமற்றுப் போன அபத்தத்தையும் 'எழுதப்படாத உன் கவிதை' என்பது பெண் அங்கீகரிக்கப் படாத அவலத்தையும்

'ஒலிக்காத இளவேனில்' என்பது, இதுவரை ஐரோப்பாவில் ஒலிக்காத புதிய குரல்களையும் அதே நேரத்தில் பேசப்படாத பக்கங்களையும் உணர்த்தி நிற்கின்றது.

இவ்வாறு கூட்டுக்கவித் தொகுதிகளின் தலைப்புகளே அவற்றின் நோக்கங்களையும் பெண் விடுதலையை உயர்த்தியும் அழுத்தியும் நிற்பதை வெளிப்படையாகக் காணலாம்.

3. கவித்தொகைகளின் பாடுபொருள்

உன்னதமான மனித குலத்தின் அரைப்பகுதியினராகிய தம்மை மனிதன் அற்ப வெறும் இயந்திரங்களாகவும் கருவிகளாகவும் கருதும் நிலை மாறவேணும் என்பது இன்றைய பெண்ணிலைவாதப் போராட்டங்களின் முக்கிய கோரிக்கையாகும் என்று "சொல்லாத சேதிகள்" முன்னுரையில் சித்திரலேகா மௌனகுரு குறிப்பிட்டார். 1986இல் வைக்கப்பட்ட இந்தக் கோரிக்கை இன்றுவரை நிறைவேறியது என்று கூறிவிடமுடியாது. புலம்பெயர்ந்த சூழலிலும் அடக்குமுறைகள் வேறு வகையில் தொடரவே செய்கின்றன. இன்றும் அதே கோரிக்கையே உள்ளது. புலம்பெயர்வு பெண்களுக்கு தங்கத் தட்டில் தந்திட்ட சுதந்திரம் என்று சிலர் பேசினாலும்

அது 100% உண்மையானது அல்ல. "ஒலிக்காத இளவேனில்" (2009) தொகுப்பாளர்கள், "தாம் ஒலிப்பதை மறுக்கின்ற சூழலின் மீதும் சுய மரியாதையின்றி அவமதிக்கப்படும் ஆண் - பெண் உறவுச் சிக்கல்களின் மீதும் பேச்சை ஒடுக்கும் குடும்ப நிறுவனங்களின் மீதும் சற்றேனும் இவை தம் வசனங்களைப் பதிவு செய்திருக்கின்றன. இறுக்கமான சமூகக் கட்டமைப்பில் இத்தகைய பகிர்வுகள் மாற்றத்திற்கான சிறு சிறு சலனங்களே எனலாம் என்பதில் இருந்து நாம் அறியலாம்.

1986களில் 'சொல்லாத சேதிகள்' மூலம் வீறெய்தத் தொடங்கிய கவிதை மூலமான பெண்ணிய விழிப்புணர்வு, சிந்தனைத் தடங்கள் 1992இல் புலம்பெயர் சூழலில் இருந்து வெளிவந்த மறையாத மறுபாதி மூலம் இன்னும் அகலித்துக்கொள்ளத் தொடங்கியது. 'உயிர்வெளி' என்ற தனித்த பெண்களின் காதற் கவிதைகள் புதிய வெளிச்சத்தைப் பாய்ச்சின. 'குடத்து விளக்கன்ன கொம்பன்னார் கரம் புறப்படா' என்று முத்தொள்ளாயிரம் கூறியிருந்தாலும் சங்ககால பெண்கள் சிலரின் காதல் கவிதைகள், ஆண்டாள் மரபில் தனித்த அடையாளத்தை இத்தொகுதி உண்டாக்கியமை முக்கியமானது. தமிழீழப் பெண்களின் கவிதையான எழுதாத உன் கவிதை பேசும் போது அடுப்படிக்குள் இருந்து பணிவிடை செய்த பெண் பேர்க்களத்தில் நிற்கும் அனுபவமும் பேசப்படத் தொடங்கிற்று. 'இசை பிழியப்பட்ட வீணை' மூலம் கூடைக் கொழுந்தின் சுமை போல் அவர்களை அழுத்திய பொருளாதார அரசியல், குடும்பச்சுமைகள் பற்றிப் பேசினர். பெயல் மணக்கும் பொழுது 2007 வரை ஈழத்தில் எழுதிய பெண்களின் கவிதைகளை

பெண்ணெழுச்சி, காதல், காமம், போர் என்று பல தளங்களில் வெளிப்படுத்தியது. ஒலிக்காத இளவேனில் தேசம், புலம்பெயர்வு, பெண்ணின் வாழ்வியல் என்ற தளங்களில் பெண்ணின் உணர்வாயும் குரலாயும் ஒலித்தது.

இன்று 1986களில் இருந்த பெண்களுக்கான கலை இலக்கிய நெறியை உருவாக்குவது என்பது இலக்கிய நெறியை உருவாக்குவது என்பது பெண்மொழியை உருவாக்கல் என்ற தளத்துக்குள் இலங்கையை மையமாகக் கொண்டிருந்த பெண்ணியச் சிந்தனைதான் இன்று சர்வதேசியம் தழுவிய ஒன்றாகவும் மாறவேண்டிய அவசியம் உணரப்படுகின்றது.

இதனை 'ஒலிக்காத இளவேனில்' தொகுப்பாசிரியர் பின் வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்கள்.

'வடஅமெரிக்காவைக் களமாகக் கொண்டிருக்கிற இத் தொகுதியில் அமெரிக்காவில் 2001 செப்ரெம்பர் உலக வர்த்தக மையம் தாக்கப்பட்டதற்குப் பின்பான அரசியலில், ஓர் கால கட்டம் மறை முகமாக வேணும் பேசப்பட்டிருக்கவேண்டும். ஈழத்தில் மட்டுமல்ல உலகெங்கிலும் அதன் விளைவுகள் பற்றி இப் பெண்களுடைய எழுத்திலும் பதியப்பட்டிருக்கவேண்டும் என்பதே எமது விருப்பமாயிருந்தது. அதுவே தமிழ்க் கவிதைச் சூழலுக்கான வளர்முகமாகத் தோன்றிற்று.

இதையே பெயல் மணக்கும் பொழுது தொகுதிக்கு சேரன் காலச்சுவடு இதழில் எழுதிய மதிப்புரையில் வேறொரு விதத்தில் பின்வருமாறு கூறுகின்றார்.

'பெண்மொழியைப் பற்றி மட்டுமே பேசுவதை விடுத்து பெண்மொழி, பெண்ணிய அனுபவங்கள் என்கிற

சாளரத்துக் கூடாக விரியும் புதிய வடிவங்கள், புதிய உறவு நிலைகள், புதிய பண்பாட்டுக் கோலங்கள், புதிய கலாசார இலக்கணங்கள், புதிய பாலின, பாலியல்பு உறவுகள் என்பவற்றைப் பற்றிப் பேசவேண்டியிருக்கிறது'

எனவே 1996 - 2009 வரையான காலப்பகுதியில் வெளிவந்த கூட்டுக் கவிதைத்தொகுதிகள் வழியே பெண்ணிய எழுச்சியை, தடங்களை, விழிப்புணர்வை, எதிர்ப்பை, விடுதலை அவாவை, புலம்பெயர்வுச் சூழலை, அங்குள்ள புதிய விலங்குகளை, பெண்மொழிக்கான பிரக்ஞைகளை, சர்வதேசியத்தைத் தொட்டுத் தழுவமுனையும் பெண்ணெழுத்தின் தரிசனத்தை தீர்க்கத்தை கிட்டத்தட்ட 25 வருடகாலத்தின் ஊடாக ஒரு வரலாற்றைப் போல் தரிசிக்க முயல்வோம்.

அடிமைத்தனத்தை இனங்காணல், ஆணாதிக்க எதிர்ப்பு, அடிமைத்துவ கலாசார எதிர்ப்பு, புதிய சூழலிலும் பழைய விலங்குகளை இனங்காணல், ஆண்-பெண் சமத்துவக்குரல், புலம்பெயர் வாழ்வு சாதக-பாதகம், பாலியல் திருப்தியீனங்களின் வெளிப்பாடும்-உணர்வும், ஒருபாலுறவு, சர்வதேசப்பின்னணியில் தன்னை இனங்காணல், அடையாளச்சிக்கல்கள், தனிமை, போர் வாழ்வு, வன்முறை எதிர்ப்பு பெண் மொழிப்பிரக்ஞை என்று பல தளங்களில் பெண்களின் கவிதைகள் ஏதோவொரு வழியில் தொடர்ந்தும் இயங்குவதை இத்தொகுதிகளின் பொதுப் பண்பாகக் காணமுடியும்.

3.1 அடிமைத் தனத்தை இனங்காணல்

'வானில் பறக்கும் புள் எல்லாம் நாணாக மாற' எண்ணிய பெண்

‘அம்மியும் பாணையும்
தாலியும் வேலியும் என்னை
நிலத்திலும்

நிலத்தின் கீழ்
பாதாள இருட்டிலும்’
(சங்கரி)

அழுத்தும் நிஜத்தினை கனவுடைந்த
குரலோடு இவர்கள் கவிதைகள்
வெளிப்படுத்தின. . இது இந்த நிலத்தில்
மாத்திரமன்றி

குளிரோ வெயிலோ
காலத்தோடு புணர்தல்
கடமைக்காய்ப் பம்பரமாதல்
புலம்பெயர்ந்த போதும்
மாறுபடாத ஒன்று
(சுமதிநுபன்)

என்று புலம்பெயர் சூழலிலும்
தொடர்ந்தபடியிருக்கிறது. இதனையே
ஆழியாள்.

என் ஆதித்தாயின் முதுகில் பட்ட
திருக்கைச் சவுக்கடி
நான் காணும்
ஒவ்வொரு முகத்திலும்
தழும்பாய்
படர்ந்து கிடக்கிறது
என்று வெளிப்படுத்துகிறார்.

3.2 ஆணாதிக்க எதிர்ப்பு

பெண்ணை என்றும் பேதையாகவும்
வீரபுருச நாயகனாகவும்
நோக்கும் வரைக்கும் எனது நேசமும்
பேதை ஒருத்தியின் நேசமாகவே
உனக்கும் தெரியும்

(சங்கரி)

என்ன செய்வது
நான் விடுதலை அடைந்தவள் உன்னால்
அந்த உச்சிக்கு வர முடியாதே

என்று சொல்லாத சேதிகளில்
வெளிப்பட்ட பெருமிதம் ஆணின்
மொழியை அதிகாரத்தை இன்னும்
மூர்க்கமாக எதிர்ப்பதாக ஒலிக்காத
இளவேனில் தொகுதிக் கவிதைகளை நாம்
காணலாம்.

திணிக்கப்பட்ட காலை
திணிக்கப்பட்ட எழுத்து
திணிக்கப்பட்ட ரசனை
திணிக்கப்பட்ட குறி

(ஜெபா)

என்று ஆண்களால் திணிக்கப்பட்ட
வாழ்க்கையை அவர்கள் வெறுத்தார்கள்.

அவரின் மகள்
இவரின் மனைவி
உங்களின் தாய் என்பதைவிட
நான் என்பதாக
விட்டுச் செல்ல விரும்புகிறேன்
எனக்கான என் சுவடுகளை.

என்று ஆணினால் திணிக்கப்படும்
வாழ்க்கையை, அமைப்பை அவர்கள்
வெறுத்தார்கள். தமது தனித்துவத்தை
நிறுவுவதை விரும்பினார்கள்.

3.3 ஆண் பெண் சமத்துவக் குரல்கள்

“விலங்குகளுக்கெல்லாம்
விலங்கொன்றைச் செய்தபின்
நாங்கள் பெறுவோம்
விடுதலை ஒன்றை” (சிவரமணி)

என்றும்

“புதிய வாழ்வின்
சுதந்திர கீதத்தை
இசைத்துக் களிப்போம்
வாருங்கள் தோழிகளே” என்றும்
விடுதலைக்குரல்கள் சொல்லாத சேதிகளில்
ஒலித்தது.

சமையல் தொடங்கி
படுக்கை வரை
இலவசசேவை வழங்கியது போதும்

.....

சூழவுள்ள சகலவற்றிலும்
உனக்கும் சமபங்குண்டு
வெளியே வா (மைத்திரேயி) என்று
மறையாத மறுபாதியிலும்

நீயும் நானும்
திறப்புகளை வீசிவிட்டு
வெளியே வருவோம்
கொஞ்சம் வாழ்வதற்கு

என்று ஒலிக்காத இளவேனிலிலும்
அந்தக்குரல்கள் தொடர்ந்து ஒலிப்பதைக்
காணலாம். பெயல் மணக்கும் பொழுது
தொகுதியில்

ஆண்களின் அதிகாரத்தை மீசைப்
புடையனாக இனங்கண்ட பெண்(அனார்)
தான் ஆமையாக ஆக்கப்படுவதை
உணர்கிறாள்(விஜயகலா). வெளவாலாக
வேனும் தன்னிருப்பை நிறுவவேண்டும
(வாகுகி) என்று தலைப்பிட்டு நிற்பதையும்
தரிசிக்கிறோம்.

3.4 போர் வாழ்வைப் பேசலும் - எதிர்வினையும்

போர் வாழ்வின் அவலத்தை,
வன்முறையின் கொடூரத்தை, புலம்பெயர்
சூழலிலும் அகாலத்தில் நிகழும் சாவுகளின்
அபத்தத்தை, சிறுவர்களை போருக்குப்
பயன்படுத்தல் மீதான எதிர்வினையை, தம்
அவலத்தை மாத்திரம் அல்லாது
வேறொருவனின் துயரிலும் தன் நாட்டுத்
துயரைக் காணும் மனத்தை என்று பல
தொடர்ச்சிகளை பெண்ணிலை நின்று
அவர்களின் கவிதைகள் பேசுகின்றன.

தெருப்புழுதியில் உன் உடம்பு
முதுகெல்லாம் இரத்த வெள்ளம்
நீதானா என்று குனிந்து பார்த்தேன்
ஓம் ராசா நீயேதான்
'ஏன் ஆச்சி அழுகின்றாய்?'
என்று கூடிநிற்கும் சனம் கேட்க
"பொடியனைத் தெரியுமா உனக்கு?"
என்று மிரட்டுகிறான் காக்கிச்சட்டை
(சன்மார்க்கா -சொல்லாதசேதிகள்)

என்று தன்மகனையே மகனென்று
காட்டமுடியாத அவலத்தை ஒரு தாயின்
புலம்பலாக சொல்லியது.

சோட்டியைப் பிடித்தபடி திரிந்த
பிள்ளையைக்
கொண்டு போனீர்கள்
குண்டுதாரியென வீரரென வந்து
சொன்னீர்கள்

ஓ...ஓர் பிணத்திடம் சொன்னீர்கள்
(ஒலிக்காத இளவேனில்)

என்று இளம்பிள்ளைகள் போரில்
பயன்படுத்தப்படுவதை, 'பிள்ளைகளின்
பிணத்தில் நிலம் இருப்பதை'(கற்பகம்
யசோதரா) ஒருதாயின் மாற்றுக்குரலாக
இக்கவிதை பிரதிபலித்தது.

புலம்பெயர் சூழலில் அங்குள்ள
வன்முறைகளுக்கும், அரசியல்களுக்கும்
பிள்ளைகள் பலியாகும் பரிதாபமும் அங்கு
ஏற்படத்தொடங்கியது. போர்ச்சூழலில்
இருந்த தாயின் புலம்பல் அங்கும்
வேறுவடிவத்தில் தொடரத் தொடங்கியது.

காவெடுத்தவர்கள் நினைக்கப்
போவதில்லை

ஒரு பயித்தியக்காரியைப் போல
தமக்கான குழிகளை வெட்டியபடி
காத்திருக்கும் பெற்றவர்களை (தான்யா
-ஒலிக்காத இளவேனில்)

எப்போதும் போரிலும் வன்முறையிலும்
இலகு இலக்காக இருப்பவள் பெண்தான்.
அதற்கான எதிர்ப்பு கிடும் தொனியில்

கோணேஸ் வரிகள் கவிதையில்
கலா(ரேவதி) வினால்
வெளிப்படுத்தப்படுகிறது(பெயல்மணக்கும்
பொழுது)

சமாதானத்திற்காய்ப் போரிடும்
புத்தரின் வழிவந்தவர்களுக்காய்
உங்கள் யோனிகளைத் திறவுங்கள்

.....

சிங்களச் சகோதரிகளே
உங்கள் யோனிகளுக்கு
இப்போது வேலை இல்லை

இதே கடும் தொனியை ஒலிக்காத
இளவேனில் தொகுதியிலும்
காணமுடிகின்றது. (நிவேதா)

அப்பாவின் உயிரைப் பறி
அக்காவையும் ஆருயிர்த்
தோழிகளையும் சிதைத்து
பாழுங்கிணறுகளுக்குள் வீசியெறி
ஏன் என்னையும்
அணு அணுவாய்ப் பிடுங்கிப் போட்டு
குரூர இன்பங் கொள்.
இதற்கு இடையில்,
மெச்சாமலிருக்க முடியவில்லை
சீருடைக்காரரின் மீது காறி உமிழ்ந்து
மரணத்தைத் தழுவிய பெண்ணின்
தன்மானத்தை.(நிவேதா)

என்ற பெண் சார்ந்த உணர்வையும்
புரட்சிக்கான ஏற்றுக்கொள்ளலையும்
தரிசிக்கமுடிகிறது.

எமது போர் வாழ்வை உலக
வரலாற்றுடன் பொருத்தி நோக்கும்
சர்வதேசிய வியாபகத்தை இப்போதும் எம்
கவிதைகள் அடைந்துவருகின்றன. இது
ஏற்கனவே குறிப்பிட்டதைப் போல
பெண் கவிதைகளின் ஒரு
வளர்முகநிலையாகும்.

இன்று! பத்திரிகையின் முன்புறம்
மனம் நொந்து அழும்
ஒரு பலஸ்தீனக் கிழவன் முகம்
என் தாத்தாவின் அழகையை
ஒத்திருந்தது (பிரதீபா தில்லைநாதன்)
இதே போல பெண்ணினது மாதாந்திர
இரத்தத்தை வரலாற்றின் குருதிக்கறையாக
காணும் போக்கும்(மேலும் சில இரத்தக்
குறிப்புகள் - அனார்) இங்கு முக்கியமானது.

3.5 புலம்பெயர்வு சாதக - பாதகம்

புலம்பெயர்வு சார்ந்த அனுபவங்களை
மறையாத மறுபாதி, பெயல்மணக்கும்
பொழுது,மை, ஒலிக்காத இளவேனில்
ஆகிய கவித்தொகைகளில் இனங்காண
முடிகின்றது.

போர் தருகின்ற
சோகங்களுக்குள்ளாலேயும்
ரகசியமமாய்ச் சிலிர்த்துக்
கொள்கிறேன்
புலம் பெயர்ந்தமை தங்கத் தட்டில்
தந்திட்ட சுதந்திரம்
ஏன் மகளுக்கும்
நம் பெண்களுக்கும். (வசந்திராஜா
-பெயல் மணக்கும் பொழுது)

என்று முதலில் தோன்றினாலும்
புதியபண்பாட்டுச் சூழலில் அது அகதி
உணர்வையே அதிகம் விதைத்தது.

இரும்பு வலைப்பின்னல்
இடறுகின்ற தெருக்களில்
இலக்கின்றி அலைகின்ற
இலங்கைச் சருகு நான் (தயாநிதி
- மறையாத மறுபாதி) என்று எண்ண
வைத்தது.

கனவுகளும் கற்பனைகளும்
ஒளி கண்ட பனியாக
கலைந்து போகும் (மொனிக்கா -
ஒலிக்காத இளவேனில்) தன்மையை
அவர்கள் இனங்கண்டார்கள். ஒலிக்காத

இளவேனில் தொகுதியில் புலம் பெயர்வு - குடும்பம், புலம்பெயர்வு - மாணவம் என்ற தனி அலகுகளில் கவிதைகள் பகுத்து வழங்கப்பட்டுள்ளமை நோக்கத்தக்கது. தாம் மாத்திரமன்றி அந்த நிலத்துப் பூர்விக குடிகள் கூட வெள்ளையர்களால் சுரண்டப் படுவதையும் அடக்கப்படுவதையும் பெண்கள் அக்கறையோடு பதிவு செய்கின்றமை முக்கிய விடயமாகும்.

3.6 பாலியல் துன்பிரயோகம் - பாலியல் திருப்தியீனங்கள் - ஒரு பாலுறவு

பெண்களின் கவிதைகள் ஆண்கள் தம்மைப் போகப் பொருள்களாய்ப் பார்ப்பதையும், அறியாப் பருவத்தில் தம்மைச் சிதைக்கும் ஆணின் உடலதிகாரத்தையும், அதற்கான எதிர்வினையையும், அடுத்த கட்டத்தில் தமது பாலியல் திருப்தியீனங்களையும் வெளிப்படையாகப் பேசுகின்றன. அது மட்டுமல்ல ஒரு பாலுறவு விருப்பத்தையும் சொல்லிநிற்கின்றன.

பெண்களின் ஆத்மார்த்தமான உணர்வுகளைப் பேசுகின்ற உயிர்வெளி காதல் கவிதைகள் மிக முக்கியமான தொகுதியாகும்.

அதே நேரத்தில் சொல்லாத சேதிகள் தொகுதியில்

எனக்கு முகம் இல்லை
இதயம் இல்லை
ஆத்மாவும் இல்லை
அவர்களின் பார்வையில்
இரண்டு மார்புகள்
நீண்ட கூந்தல்
சிறிய இடை
பருத்த தொடை
இவைகளே உள்ளன

கணவன் தொடக்கம்
கடைக்காரன் வரைக்கும்
இதுவே வழக்கம் (சங்கரி)

போகப் பொருளாக மாத்திரமே பெண்ணைப் பார்க்கின்ற அபத்தம் சொல்லப்பட்டது.

அறியாப் பருவமதில்
அந்தரங்கங்கள் அத்துமீறப்பட்டு
கதறித் துடித்தபடி
கண் விழித்திருந்த
இரவுகளினதும்
இவர்களது அருவருப்பூட்டும்
தீண்டல்கள்

கலைத்துப் போன கனவுகளினதும்
நீட்சியில்

கற்பனையின் எல்லைகளை
மீறுவதாயிருக்கிறது

இவர்களில் ஒருவனோடு

காதலில் வீழ்வது. (நிவேதா - ஒலிக்காத இளவேனில்)

என்று ஆண் மீதான வெறுப்பும் சிறுவயதில் பெண்ணுடல் மீது நிகழ்த்தப்பட்ட வன்முறையும் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

இதை அடுத்த கட்டமாக பெண்ணானவள் தன்னுடைய ஆசைகளை அந்தரங்கங்களை பேசும் நிலைக்கு முன்னேறிவிட்டாள். இதன் முகிழ்ப்பாய் பாலியல் திருப்தியீனங்களை அவள் பேசத் தலைப்படுவதைக் குறிப்பிடலாம்.

முத்தங்களாகிக் கலவியில் மயங்கி
இறிக அணைத்து வியர்வையில் ஒட்டி
கரைந்து போகும் அடுத்த கணமே
நீ ஆணாகிவிடுகிறாய்

.....

ஒவ்வொரு நாளும்
பைத்தியமாகிறது உறவு

.....

எதையும் நீ புரிந்ததில்லை
(பாமினி)

எல்லாம் முடிந்து
அமைதியாய்த் தூங்குகிறான்
அருகே.

ஏன் இத்தனைய நாளைய
காதலும் கனிவும்
இதந்தரு மென்னுணர்வுகளும்
பொங்கியெழுந்த குறியின் முன்
ஒழுகிக் கிடக்கிறது கட்டிலின்
கீழே. (மைதிலி)

மேலும் கற்பின் ஒழுக்கக் கோடுகள்
கூட அழிந்து போய் விடுவதையும்
பெண்களின் கவிதைகள் பேசுகின்றன.

குறிகளும் யோனிகளும் இன்று
இப்படித்தான்

எதற்காகவும் யாருக்காகவும்
காத்திருப்பதில்லை

காதலனுக்காகக் காதலியும்
மனைவிக்காக கணவனும் என்ற
எல்லை தாண்டப்படுகிறது
நம்பிக்கை காயப்படுத்தப்படுகிறது
(ரேவதி - ஒலிக்காத இளவேனில்)

இது மாத்திரமல்ல ஆணரசியலுக்கு
ஆதிக்கத்துக்கு எதிராக ஒரு பாலுறவைக்
கூட பெண்களின் கவிதைகள் பேசத்
தலைப்பட்டுவிட்டன.

3.7 பெண்மொழியைக் கட்டமைத்தல்

பெண்ணனுபவங்களைப் பகிர்தல்
பிரச்சினைகளை எடுத்துரைத்தல் என்பது
ஆண்கள் உருவாக்கிய கலை இலக்கியச்
செந்நெறியிலேயே நிகழ்ந்தது. அதே போல
அவர்கள் மொழியும் எழுதும்
மொழியிலேயே தம் எழுத்துக்களையும்
கொண்டுவந்தனர். ஆயினும் பெண்ணியச்
சிந்தனைகளின் வருகை இவற்றில்
மாற்றத்தை ஏற்படுத்த விழைந்தது.
சொல்லாத சேதிகள் தொகுதி

முன்னுரையிலே (1986) பெண்களுக்கான
கலை இலக்கிய நெறியை
உருவாக்கவேண்டியதன் அவசியம்
கூறப்பட்டிருந்தது. இன்று பெண்மொழி
பற்றிய பிரக்ஞை அதிகரித்து வருகிறது.
இதை அவர்களின் கவிதைகளிலும்
காணலாம்.

ஏதுமற்ற வெளியில் குருதி துளிர்க்க
காற்றைக் கிழித்து சுழன்று கீழிறங்கும்
மனச்சாட்டையின் முறுக்கிய மொழியில்
என் முலைகளுக்கு நான்
பேசக் கற்றுக் கொடுத்தேன்

இனியெதற்கு என் தயவு?

முலைகளே பேசட்டும்...

கழுத்தை நெரிக்கும்

‘ஆம்பிளை’த்தனங்களைப் பற்றி..

குரல்களைப் பிணைக்கும்

யுத்த சங்கிலியைப் பற்றி.....

இன்னமும்,

அந்தரத்தில் அலைவுண்டிருக்கும்

என் எப்போதைக்குமான

கனவுகளைப் பற்றி (நிவேதா -

ஒலிக்காத இளவேனில்)

முலை என்பது தனியே முலை என்ற
பெண்ணுறுப்பு மாத்திரமல்ல. அது
பெண்ணின் அடையாளம். அவளின்
ஊற்று அடையாளம். இதனால்தான்
திருமாவுன்னி முலை திருகி எறிந்து தன்
எதிர்ப்பைக் காட்டினாள். கண்ணகி ஒரு
முலையெறிந்து மதுரையெரித்துக் கோபம்
காட்டினாள். குட்டிரேவதி தன் கவிதைத்
தொகுப்பிற்கு ‘முலைகள்’ என்று
தலைப்பிட்டாள். இங்கு முலைகள்
பெண்மொழியின் அடையாளமாய்
நிற்கின்றன.

தொடருகிற உன் துவேசங்கள்
நான் தாயாக அரவணைக்கிற

குழந்தைகளை அண்டவிடேன்
வஞ்சனையை மனித குரோதத்தை
பகைமையை
கொண்டு ஆடுகிற மொழி
அழிந்தால் என்ன?

ஒரு மரணத்தை
நியாயப்படுத்தவோ
மரணத்திற்குப் பழகியோ
போகாதவரை
அவர்களுடைய எந்த மொழியும்
எனது மொழியே (பிரதீபா -
ஒலிக்காத இளவேனில்)

இங்கு ஆண்மொழியின் குரோதம்,
வன்முறை சுட்டப்படுவதோடு
பெண்மொழியின் மென்னுணர்வும்
பகிரப்பட்டுள்ளது.

இவைதவிர “கூடையைத் தூக்கித் தூக்கி
கூனிப் போனது எங்கள் வாழ்க்கை”
என்று துன்பக் கேணியாய் விளங்கும்
மலையகச் சூழலையும் பல
விடயங்களையும் பேசி நிற்கின்றன.

இவ்வாறு பல உள்ளடக்கங்களை
விரிந்ததளத்தில் கூட்டுக் கவித்தொகைகள்
பேசியுள்ளன.

4. பெண் கவிதைகளின் வெளிப்பாடு மற்றும் அழகியல்

இந்தக் கவித் தொகைகள்
ஈழக் கவிஞர்களை அடிப்படையாகக்
கொண்டு ஈழம், தமிழகம், புகலிடம் என்ற
இடங்களில் இருந்து
தொகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சில
கவிதைகள் அடையாளத்திற்காகவும்
ஆவணத்திற்காகவும் தோன்றி
யிருக்கின்றன. குறிப்பாக, மலையகப் பெண்
கவிஞர்களின் ‘இசை பிழியப்பட்ட
வீணை’ உள்ளடக்கத் திற்காகத் தொகுக்கப்
பட்டது. அதனால் அத்தொகைக்
கவிதைகளில் சிறந்தவெளிப்பாட்டையும்

மொழியையும் எதிர்பார்க்கமுடியவில்லை.
ஆனால் ஏனைய கவிதைகள் ஒப்பீட்டு
ரீதியில் சிறந்த வெளிப்பாடும் மொழி
எளிமையும் இலாவகமும்
கொண்டவையாக அமைந்துள்ளன.
விரிவஞ்சி அவற்றின் வெளிப்பாடு
அழகியல் ஆகியவை இங்கு
ஆராயப்படவில்லை. உள்ளடக்கம்
மாத்திரமன்றி அவற்றின் வெளிப்பாடும்
பெண்மொழி நோக்கிய பயணமும்
இவற்றின் நிலைப்புக்கு சான்றாகி
வருகின்றன.

5. முடிவுரை

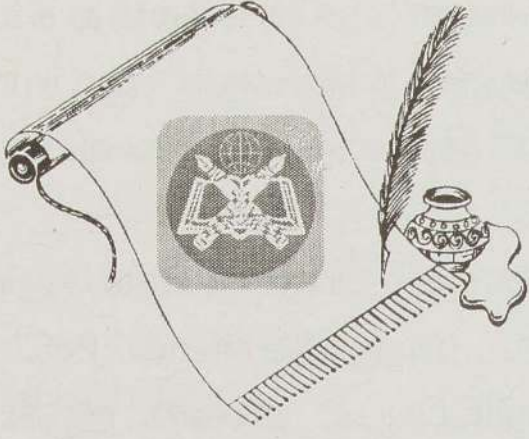
1986 இல் வெளிவந்த
“சொல்லாதசேதிகள்” கவிதைத்தொகுதி
‘முன்மாதிரியாக அமையத்தக்கது’ என்ற
குறிப்புடன் வெளிவந்தது. அன்றிலிருந்து,
ஒலிக்காத இளவேனில் (2009) வரை
ஈழத்துப் பெண்களின் கவிதைகளைக்
கொண்ட பலதொகுதிகள் வெவ்வேறு
காலங்களில் வெளிவந்திருக்கின்றன.
இவற்றின் மூலமாக ஈழத்தின் பெண்ணிய
அனுபவங்களையும், சிந்தனைகளையும்
ஒரு வரலாற்று நோக்கில் அறிந்துகொள்ள
முடியும். ஈழத்தின் போர்ச் சூழல்,
பெண்ணின் காதல் அனுபவங்கள்,
புலம்பெயர்வு வாழ்வு, மலையக வாழ்வு,
போர்க்களத்தில் போராளியாக அனுபவம்,
புதிய வாழ்வு முறைகள், அவை
மாற்றியமைக்கும் சொல்முறைகள் என்று
பலவற்றை இவை நிகழ்த்திக்காட்டுகின்ற
போது அவற்றின் முக்கியத்துவம் இன்னும்
அதிகரிக்கிறது. இஸ்லாமிய பெண்நிலை
அனுபவங்களும் சேர்ந்து கொள்கின்றன.
அன்பு, எதிர்ப்பு, மாற்றுக்குரல், கோபம்,
மகிழ்ச்சி, ஆற்றாமை என்று பல
சுருதிகளில் இயங்கும் அனுபவங்களை
ஒரு சேர படிக்கும் போது அவர்களின்

தனியான கலை இலக்கிய நெறி மெய்ப்பட்டுவருவதும், பெண்மொழி உருவாகி வருவதையும் தரிசிக்கமுடிகிறது. ஈழத்தினைக் களமாகக் கொண்டிருந்த தொகுதிகள் தமிழகம், புகலிடம் என்று பதிப்புப் பெறுவதும் கவனம் பெறுவதும் இவற்றின் முக்கியத்துவத்தினை உணர்த்துகின்றன. ஈழத்துப்பெண்களின் கவிதைகள் தமிழகப் பெண்கவிதைகளைவிட இறுக்கமான தளத்தில் இயங்குகின்றன என்பதையும் எழுந்தமானபோக்கு அற்றவை என்பதையும் இவை மெய்ப்பிக்கின்றன. ஈழத்துத் தமிழ்ப் பெண்களின் கவிதைகள் அவற்றின் சிந்தனையாலும், உள்ளடக்கத்தாலும், வெளிப்பாட்டு அழகியலாலும், மொழித்திறத்தினாலும் என்றும் பேசப்படும் - நிலைத்து நிற்கும் என்றால் அவை மிகையிலலை.

உசாத்துணை நூல்கள்

1. சொல்லாத சேதிகள், சித்திரலோகா மௌனகுரு, பெண்கள் ஆய்வு வட்டம், 1986.
2. மறையாத மறுபாதி - புகலிடப் பெண்கவிதைகள், புகலிடக்கருத்து இலக்கியம், 1993.

3. உயிர் வெளி..சித்திரலோகா மௌனகுரு (தொ.ஆ) சூர்யா பெண்கள் அபிவிருத்தி நிலையம், 1999.
4. பெயல்மணக்கும் பொழுது மங்கை.அ (தொ.ஆ) . . மாற்று, சென்னை. 2007
5. இசை பிழியப்பட்ட வீணை, றஞ்சி, தேவா(தொ.ஆ), ஊடறு, 2007.
6. மை, றஞ்சி, தேவா(தொ.ஆ), ஊடறு, 2007.
7. ஒலிக்காத இளவேனில், தான்யா, பிரதீபா கனகா தில்லைநாதன்(தொ.ஆ) வடலி, 2009.
8. உரத்துப் பேச, ஆழியாள், மறு, சென்னை, 2000.
9. சிவரமணி கவிதைகள், சித்திரலோகா மௌனகுரு(ப.ஆ), பெண்கள் ஆய்வு வட்டம், 1993
10. ஞானம் நூறாவது இதழ் - செப்ரெம்பர் 2008 ' சித்திரலோகா மௌனகுரு - ஈழத்தில் பெண்கள் இலக்கியம்
11. கலைமுகம் 50 ஆவது இதழ் - 2010, ஈ.குமரன், ஈழத்துப் பெண்களின் சிந்தனையில் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்திய சொல்லாத சேதிகள்.

ஜேர்மனியில் தமிழும் தமிழரும்

கே.கே. அருந்தவராஜா - ஜேர்மனி

மனிதனாக இம்மண்ணில் வாழுகின்ற ஒவ்வொருவருக்கும் அவர்களின் தாய்மொழிதான் முகவரி என்பதை எவரும் மறந்திடலாகாது. அதற்குத் தமிழர்கள் என்னவிதிவிலக்கா..? அந்த வகையில் புலம்பெயர்ந்த தேசங்களில் வாழுகின்ற ஈழத்தமிழர்கள் தம் தாய்மொழியைத் தாம் வாழுகின்ற நாடுகளில் வளர்ப்பதற்குப் பாடுபடுகின்றார்கள் என்பதனை எவரும் மறப்பதற்கோ மறைப்பதற்கோ முடியாதென்பது என் எண்ணம். அதனடிப்படையில் ஜேர்மனியில் வாழுகின்ற தமிழர்களின் பங்களிப்பானது மற்றைய நாடுகளுடன் ஒப்பிட்டுப்பார்க்கும் போது கணிசமானதென்றே கூற வேண்டியுள்ளது.

இலங்கையில் அரசியல் ரீதியிலான பாதிப்புகளுக்கு முகம் கொடுக்கமுடியாத தமிழ் மக்கள் 1975களில் இருந்து நாட்டைவிட்டு வெளியேறத் தொடங்கினர். வெளியேறியவர்கள் இன்று உலகளாவிய ரீதியில் எங்கும் பரந்துபட்டு வாழ்ந்தாலும் புலம்பெயர்ந்தவர்களின் வாழ்வில் ஜேர்மனி ஒரு தவிர்க்க முடியாத வரலாற்று முக்கியத்துவத்தைப் பெற்றுள்ளது என்பது மறுக்கப்படமுடியாத உண்மையாகவுள்ளது. ஆரம்ப காலங்களில் ஐரோப்பிய, அமெரிக்க நாடுகளுக்கு சென்றவர்

களுக்கான நுழைவாயிலாக ஜேர்மனி இருந்திருக்கிறது. இலங்கையிலிருந்து ரஷ்யா சென்று அங்கிருந்து சோவியத் யூனியனின் விமானம் மூலம் கிழக்கு ஜேர்மனிக்கு வந்திறங்கி அங்கிருந்து தரைவழிப்பாதை வழியாக ஜேர்மனிக்கே ஆரம்பத்தில் தமிழ்மக்கள் வருகை தந்தனர். இங்கு தங்கியவர்கள் போக மீதிப்பேர் ஐரோப்பிய, அமெரிக்க நாடுகளுக்குச் சென்றனர்.

இங்கைத் தமிழ் மக்களுடன் எந்த விதத்திலும் தொடர்பேயில்லாத ஜேர்மனியில் சுமார் 75ஆயிரம் தமிழ்மக்கள் வசித்து வருகின்றனர். கடந்த முப்பது வருடங்களாக இங்கு தமிழ்மக்கள் வசித்து வருகின்ற போதிலும் தமது மொழி, கலாச்சார, பண்பாட்டு அடையாளங்களைச் சிறப்பாகவே பேணிக்காத்து வருகின்றனர் என்பது பெருமை தரக்கூடிய விடயமாகும்.

தமது பிள்ளைகளுக்கு தாய்மொழிக் கல்வியாக தமிழ்மொழியைக் கற்றுக் கொடுப்பதில் புகலிட நாடுகளில் ஜேர்மனி முதன்மையாக விளங்குகிறது என்றே கூறவேண்டும். தமிழ் மொழிக் கல்வியை ஜேர்மனியில் உள்ள தமிழ்ச் சிறார்களுக்கு கற்றுக் கொடுப்பதற்காக 1989ம் ஆண்டு தொடங்கப்பட்ட ஜேர்மன் தமிழ்க் கல்விச்

சேவை என்ற அமைப்பு இன்று 21 வருடங்களைக் கடந்து ஐரோப்பிய ரீதியில் வளர்ந்து தன்னகத்தே 60 தமிழ்ப் பாடசாலைகளைக் கொண்ட அமைப்பாக இயங்கி வருகிறது. எந்த அரசியல், சமய நோக்கங்களும் இல்லாமல் தாய்மொழி கற்றுக் கொடுப்பதையே தனது பணியாகக் கொண்டு இயங்கிவருகிறது.

இரண்டாம் வகுப்பு முதல் பதின்மூன்றாம் வகுப்பு வரையில் இலங்கைப் பாடத்திட்ட தமிழ்நூல்கள் பாடசாலைகளில் கற்பிக்கப்படுகின்றன. வருடம்தோறும் ஐரோப்பிய ரீதியிலான தமிழ்மொழிப் பொதுப் பரீட்சை நடத்தப்படுகிறது. ஒவ்வொரு வகுப்பிலும் ஐரோப்பிய ரீதியில் ஆகக்கூடிய புள்ளிகள் எடுக்கும் முதல் மூன்று மாணவர்களுக்கு வெற்றிக் கிண்ணங்கள் வழங்கப்படுகின்றன. ஆகக்கூடிய புள்ளிகள் எடுக்கும் முதல் மாணவர்களுக்கு இலங்கையின் தமிழ் அறிஞர்களின் பெயரில் வெற்றிக் கிண்ணங்கள் வழங்கப்படுகின்றன. இந்நிறுவனம் வழங்கும் சான்றிதழை பலமாநிலங்களில் ஜேர்மன் பாடசாலைகளில் அங்கீகரித்துள்ளனர். ஜேர்மன் தமிழ்க் கல்விச் சேவையின் தலைவராக தமிழ் மணி. பொ. சிறிஜீ வகனும், உப தலைவராக தமிழ் மணி. கே.கே. அருந்தவராஜாவும் இயங்கி வருகின்றனர். வசிவராஜா, பொ.புத்திசிகாமணி, திருமதி. கலாமகேந்திரன், அம்பலவன் புவனேந்திரன், செல்வி. சிவதர்சினி சிவராஜா, செல்வன். ராகுலன் சிறிஜீ வகன், செல்வி. கார்த்திகா தர்மகுலசிங்கம் ஆகியோர் செயற்குழு உறுப்பினர்களாக இயங்கி வருகின்றனர்.

இது தவிர 1991களின் பிற்பாடு தொடங்கப்பட்ட தமிழ் ஆலயம் என்ற அமைப்பும் தனது கொள்கை சார்ந்தவர்களுக்கான பாடசாலைகளை ஆரம்பித்து இயங்கி வருகின்றது. இதில் நூற்றுக்கு

மேற்பட்ட பாடசாலைகள் இயங்கி வருகின்றன. இவ்விருகல்விச் சேவைகளும் ஜேர்மனியில் தாய்மொழி கற்பிக்கும் தமிழ்க் கல்விச் சேவையாக இயங்கி வருகின்றன. 1974ம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணத்தில் நடைபெற்ற தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட உலகத் தமிழர் பண்பாட்டு இயக்கம் ஜேர்மனியிலும் இயங்கி வருகின்றது. இவ்வமைப்பு வருடம்தோறும் சென்னை மாணவர் மன்றத்துடன் இணைந்து தமிழ் மணிப் பட்டப் பரீட்சையை நடத்தி தோற்றுபவர்களுக்கு தமிழ்மணிப் புலவர் பட்டத்தினை வழங்கி வருகின்றது. இதன் செயலராக துரைகணேசலிங்கம் இயங்கி வருகிறார். ஜேர்மனியில் ஆங்காங்கு தமிழ் மாணவர்களுக்கான பரதநாட்டிய வகுப்புகள், வயலின், வாய்ப்பாட்டு, மிருதங்க வகுப்புகள் ஆகியனவும் நடைபெற்று வருகின்றன. மாணவர்கள் ஆர்வத்துடன் பங்கேற்று வருகிறார்கள். பல பாடசாலைகள் மாணவர்களுக்கான திருக்குறள் போட்டிகளையும், திருவள்ளுவர் விழாக்களையும் கொண்டாடி வருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

அடுத்து தமிழ் வளர்ப்பதில் சைவசமயம் பெரும்பங்காற்றி வருகிறது. சுமார் 25க்கு மேற்பட்ட ஆலயங்கள் பல நகரங்களில் தோற்றுவிக்கப்பட்டு திருவிழாக்கள், சமயவிழாக்களை தமிழ்மக்கள் கொண்டாடி வருகின்றனர். இக்கோயில்களிலும், விழாக்களிலும் ஜேர்மனியர் கணிசமான அளவு ஆர்வம் காட்டுவது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கதாகும். பல கோயில் நிர்வாகங்கள் பஜனைகள் நடத்தி வருகின்றன. இதில் இங்கு பிறந்து வளர்ந்த இளையோரை ஈடுபடுத்தி யுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். பல கோயில்களில் வருடம்தோறும் சைவசமயப் பரீட்சைகள் நடத்தி பிள்ளைகளுக்கு

சான்றிதழ்களும், பரிசுகளும் வழங்கி வருகின்றன. ஆனாலும் ஆன்மீகப் பணியை செய்யப் புறப்பட்ட பல கோயில்களில் வியாபாரப் போட்டிகள் வெளிப்படையாகத் தெரிவது வேதனையளிக்கும் விடயமாகும். இலங்கையில் கடந்த ஐம்பது வருடங்களாக இயங்கிவரும் சைவப்புலவர் சங்கம் ஐரோப்பிய ரீதியில் நடத்திவரும் சைவப்புலவர் பட்டப்பரீட்சையை ஜேர்மனியிலும் நடத்தி வருகின்றனர். ஐரோப்பிய சிவநெறிக் கழகம் ஜேர்மனியில் வருடம்தோறும் மாணவர்களுக்கான சைவசமயப் பரீட்சையை நடத்தி வருகின்றது.

இதேபோல் கத்தோலிக்க ஆன்மீகப் பணியகம் என்ற அமைப்பு கிறிஸ்தவத் தமிழர்களுக்காக இயங்கி வருகின்றது. தமிழர்களின் திருமணங்களை ஜேர்மனியத் தேவாலயங்களில் தமிழ் பூசையுடன் செய்வது, நத்தார் போன்ற விசேட தினங்களில் தமிழில் பூசை, ஆராதனை செய்வது, தமிழ்ப் பிள்ளைகளுக்கான ஒளிவிழாக்களைக் கொண்டாடுவது போன்ற சேவை களினூடாக தமிழ் மொழி வளர்ச்சிக்கு உதவுகின்றது.

ஜேர்மனியில் இலக்கியத்துறை சார்ந்தும் கணிசமான வளர்ச்சி காணப்படுகின்றது. எழுத்தாளர்கள், கவிஞர்கள் என்று பல தமிழர்கள் வளர்ச்சி கண்டுள்ளனர். இவர்களை இணைத்து 2002ம் ஆண்டு தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம்-ஜேர்மனி என்ற அமைப்பு தொடங்கப் பட்டது. ஜேர்மன் தமிழர்களின் வரலாற்றில் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம் இலக்கியத் துறையில் பெரும்பங்காற்றி யுள்ளது. எழுத்தாளர் சங்கத்தின் தலைவராக மண்சிவராஜா, செயலாளராக தமிழ்மணி .கே.கே.அருந்தவராஜா, உபதலைவராக தமிழ் மணி .பொ.சிறிஜீவகன் ,

பொருளாளராக கவிஞர் அம்பலவன் புவனேந்திரன்ஆகியோரும் செயற்குழு உறுப்பினர்களாக எழுத்தாளர் பொ.புத்திசிகாமணி, கவிஞர் அன்ரனி வரதராசன், எழுத்தாளர் ப.பசுபதிராஜா, சங்கீத ஆசிரியை திருமதி.கலைவாணி ஏகானந்தராசா ஆகியோரும் செயற்பட்டு வருகின்றனர்.

வருடம்தோறும் சங்கம் ஒரு நூலை வடிவமைத்து வெளியிட்டு வருகின்றது. அந்தவகையில் “ஜேர்மனியில் தடம்பதித்த தமிழர்கள்” என்ற நூலில் ஜேர்மனியில் உள்ள எழுத்தாளர்கள், கவிஞர்கள், அறிஞர்கள், ஊடகத்துறை சார்ந்தவர்கள், நாடகத்துறை சார்ந்தவர்கள் என்று பல்துறை சார்ந்த தமிழ்ப் பெருமக்களின் ஒரு பகுதி விபரக்கொத்தாக இந்நூல் வெளிவந்தது. அதனைத் தொடர்ந்து நிறங்கள் என்ற சிறுகதைத் தொகுப்பு ஒன்றினை வெளியிட்டது. இதில் ஜேர்மனியில் உள்ள பதின்நான்கு எழுத்தாளர்களின் சிறுகதைகள் இடம் பெற்றன. தற்போது கவிதைத் தொகுப்பு ஒன்றினை வெளியிடுவதற்கான முனைப்புகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. ஜேர்மனியில் பிறந்து வளர்ந்து தமிழ் படித்துள்ள இளைஞர்களின் எண்ணங்களை கவிதைகளாக வடிக்கச் செய்து நூலாக வெளியிடும் முயற்சியும் நடைபெற்று வருகின்றது.

விளையாட்டுத்துறை சார்ந்து பல நகரங்களில் விளையாட்டுக் கழகங்கள் இயங்கி வருகின்றன. உதைப்பந்தாட்டம், கிரிக்கெட், கிளித்தட்டு, வலைப்பந்தாட்டம் போன்ற விளையாட்டுக்கள் இங்கு தமிழர்களினால் விளையாடப்படுகின்றன. இவை தொடர்பான போட்டிகள் ஆங்காங்கு நடைபெற்று வருகின்றன. இவை தவிர மாணவர்களுக்கான விளையாட்டுப் போட்டிகளும் ஆண்டுகள் தோறும் பல

விளையாட்டுக் கழகங்களினால் நடத்தப்படுகின்றன.

பல நகரங்களில் தமிழ்மன்றங்கள் தோற்றுவிக்கப்பட்டு இயல், இசை, நாடகத்துறையை வளர்ப்பதற்கு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. இவற்றில் பிராங்க்போர்ட் (Frankfort) தமிழ்மன்றம், நொய்ஸ் (Neuss) முத்தமிழ் மன்றம், பிறீமன் (Bremen) தமிழ்மன்றம், கீல் (Keel) விஜயலக்ஷ்மி ஞாபகார்த்த சிறுவர் கழகம், எசன் (Essen) தமிழ்க் கலாச்சார மன்றம் ஆகியவை குறிப்பிடத்தக்கவை. இவற்றில் விஜயலக்ஷ்மி ஞாபகார்த்த சிறுவர் கழக இயக்குனராகப் பணியாற்றும் பத்மகுணசீலன் அவர்கள் கீல்நகரிலுள்ள செஞ்சிலுவைச் சங்கத்துடன் இணைந்து இலங்கையில் உள்ளவர்களுக்கு தேவையான சக்கர நாற்காலிகளை வழங்கிவரும் பெரும்பணியைச் செய்து வருகிறார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

ஜேர்மனியில் நாடகத்துறையும் குறிப்பிடத்தக்க வளர்ச்சி கண்டுள்ளது. லூஸ்மாஸ்டர் புகழ் ஐசக் இன்பராஜா, நாச்சிமார் கோவிலடி ராஜன், இலங்கை வானொலி புகழ் ஜெயச்சந்திரன், பாலேந்திரா, பாலவடிவேற்கரசன், நடிகர் வைரமுத்துவின் புதல்வன் மயானகாண்ட லோகிதாசன் புகழ் சாரங்கன் ஆகியோர் புகழ்பெற்ற நாடக நடிகர்களாக விளங்கி தமிழ் வளர்த்து வருகின்றனர்.

ஜேர்மனியில் பிறீமன்(Bremen) நகரில் வசித்து வரும் நாச்சிமார் கோவிலடி ராஜன் புகழ்பெற்ற வில்லிசைக் கலைஞராக விளங்கி வருவதோடு, குறும்படங்களை தயாரிப்பது, நடிப்பது என தனது பங்களிப்பைச் செய்து வருகின்றார். ஜேர்மனியில் ஆங்காங்கு தமிழ் நூல்நிலையங்கள் இயங்கி வருகின்றன. ஆனாலும் குறிப்பாக பொகும் (Bochum) நகரில் நா.நாகேந்திரன் என்னும் அன்பர்

சுமார் ஐயாயிரம் தமிழ் புத்தகங்களைக் கொண்டு சிறந்த நூல்நிலையத்தை கடந்த 15 வருடங்களுக்கு மேலாக நடத்தி வருகின்றார்.

ஜேர்மனியில் பத்திரிகைத்துறை பாரிய வளர்ச்சி பெறவில்லை என்றே கூறவேண்டும். 85களின் ஆரம்பங்களில் பல்வேறுபட்ட சஞ்சிகைகள் வெளிவந்தன. அவற்றில் மண், சிந்தனை, எண்ணம், தேனீ, வெகுஜனம், கலைவிளக்கு, தூண்டில், கடல் போன்ற சஞ்சிகைகள் குறிப்பிடத்தக்க பங்காற்றின. இக்காலகட்டத்தில் சுமார் 35 சஞ்சிகைகள் வரையில் வெளிவந்தன. அப்போது சஞ்சிகை ஆசிரியர்கள், ஆர்வலர்கள் ஒன்று சேர்ந்து இலக்கிய சந்திப்பு என்ற ஒரு நிகழ்ச்சியை தொடங்கி அதனை ஒரு அமைப்பாக நடத்தி வந்தனர். இதேபோல் பெண்கள் விடுதலையில் அக்கறையுள்ள பெண்கள் இணைந்து பெண்கள் வட்டம் என்ற அமைப்பையும் நிறுவி இயங்கி வந்தனர். காலஓட்டத்தில் பல கரைந்து போக இன்று "மண்" என்ற சஞ்சிகை ஒன்றே குறிப்பிடும்படியாக இருப்பது வருடங்களாக வெளிவந்து கொண்டிருக்கிறது. இது தவிர பொ.சிறிஜீவகனை ஆசிரியராகக் கொண்டு வளர்த்து என்னும் சஞ்சிகை மாணவர்களுக்கு தமிழ் வளர்க்கும் நோக்கில் மூன்று மாதங்களுக்கு ஒரு முறை வெளிவருகிறது.

மண் சஞ்சிகையின் ஆசிரியராக வ.சிவராஜா உள்ளார். இரண்டு மாதங்களுக்கு ஒருமுறை வெளிவரும் இச்சஞ்சிகை ஜேர்மனியில் உள்ள தமிழ் அன்பர்களிடம் பணம் சேர்த்து தாயகத்தில் வடக்கு கிழக்கில் உள்ள ஆதரவற்றோரின் இல்லங்களுக்கு அனுப்பி உதவும் பெரும்பணியை செய்து வருகின்றது. சிவராஜா அவர்கள் தனிமனிதனாக இதுவரையில் சுமார் ஒரு கோடி

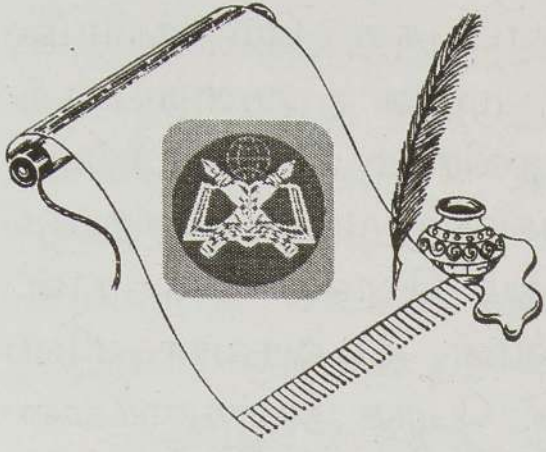
ரூபாய்களுக்கு மேலாக இலங்கை ரூபாய்களை சேர்த்து அனுப்பியுள்ளார் என்பதும், ஒவ்வொரு முறையும் சஞ்சிகை வெளிவரும் போதும் பணத்தின் கணக்குளை, பணம்பெற்றுக் கொண்டவர்களின் கடிதங்களை பிரசுரித்து வருவதும் பாராட்டுதற்குரியதாகும். பத்திரிகைகள் என்று பார்க்கும் போது ராஜகருணா ஆசிரியராக இருந்து ஈழம் என்ற பத்திரிகை கொண்டு வந்தார். அதுவும் நின்றுபோக சிவகுமாரன் என்பவரால் வெற்றிமணி என்னும் இலவச மாதாந்தப் பத்திரிகை வெளிவந்து கொண்டிருக்கிறது. இங்குள்ள வர்த்தக ஸ்தாபனங்களின் விளம்பரங்களை மூலதனமாகக் கொண்டு வெற்றிமணி இயங்கிவருகிறது.

பலதனியார் இணையத்தளங்கள் ஆங்காங்கு இயங்கிவருகின்றன. பல அரசியல் சார்ந்தே காணப்படுகின்றன. தேனீ என்னும் இணையத்தளம் நீண்டநாட்களாக தொடர்ந்து இயங்கி வருகின்றது. ஐரோப்பிய தமிழ் வானொலி என்னும் தமிழ் வானொலி ஹம் (Hamm) நகரிலிருந்து இயங்கி வருகின்றது. இதன் இயக்குனராக ரவிமாஸ்ரர் செயற்பட்டு வருகின்றார்.

மேற்குறிப்பிட்ட விடயங்கள் யாவற்றிலும் இலங்கையிலிருந்து புலம் பெயர்ந்தவர்களே செயற்பாட்டினை கொண்டுள்ளனர் என்பது வெளிப்படையான உண்மையாகும் அதனால் தாயகத்தில் இருக்கக்கூடிய நிறைகள்,

குறைகள் யாவும் இங்கும் காணப்படுகின்றன. பல தீர்க்கக்கூடிய குறைபாடுகள் 30 வருடங்கள் தாண்டியும் தொடர்வது துரதிஷ்டவசமானதே.

எமது அடுத்த சந்ததியினரில் முழுமையான தமிழ்வளர்ச்சி காணப்படுகின்றது. அல்லது அதற்கான அக்கறையுடன் காணப்படுகின்றார்கள் என்று கூறிவிடமுடியாது. உலக மயமாக்கலின் தாக்கங்களுக்குட்பட்டு முதலாளித்துவ விழுமியங்களைப் பேணுபவர்களாகவே பெரும்பான்மையினர் உள்ளனர் என்பதே உண்மையாக உள்ளது. ஆனாலும் புலம்பெயர்ந்தவர்களின் அதீத முயற்சிகளினால் இளைஞர்கள் ஐரோப்பிய சீரழிவுகளுக்குள் வீழ்ந்துவிடாது கணிசமான பகுதியினர் தப்பியுள்ளனர் என்பது சற்று ஆறுதல் அளிக்கும் விடயமாகும். ஏனைய ஐரோப்பிய நாடுகளுடன் ஒப்பிடும்போது இங்குள்ள இளம் சந்ததியினரில் பெரும்பான்மையினர் தமிழைக் கற்றுத் தேர்ந்துள்ளனர். அதனால் இருமொழிகளின் வல்லுனராக உள்ளனர். மருத்துவர்கள், பொறியியலாளர்கள், வழக்கறிஞர்கள், கணினித்துறை விற்பன்னர்கள் என பல்துறைசார்ந்து இவர்கள் முன்னேற்றம் கண்டுள்ளனர். ஜேர்மனியில் புலம் பெயர்ந்தவர்களின் முயற்சிகள் எந்தளவுக்கு வெற்றியளிக்கும் என்பதனை பொறுத்திருந்துதான் பார்க்க வேண்டும்.

கனடாவில் முக்கியமாக மொன்றியல் மாநகரத்தில் ஈழத்தமிழரின் வாழ்வும் வகைகளும்...

S.P.கனகசபாபதி
(கல்கிதாசன்)

(இலங்கைக்கு வெளியே ஈழத்தமிழர் அதிகமாக வாழும் தேசமாகிய கனடாவில் -
மொன்றியல் - அவர்களது வாழ்வின் விபரங்கள் பற்றிய சீறு ஆய்வு)

எந்த ஒரு தேசத்திலும் பார்க்கக் கனடாவில் தான் இலங்கைக்கு அடுத்தபடியாக ஈழத்தமிழர் அதிகப் படியான அளவில் வாழ்கின்றார்கள் என்ற யதார்த்தம் அந்த நாட்டில் அவர்களது வாழ்வியல் பற்றிய ஆய்வைப் பிரதானப் படுத்துகிறது.

இலங்கையின் சுதந்திரத்திற்கு முன்னரும் பின்னரும் மேற்படிப்பு சம்பந்தமாகவும் தொழில் காரணமாயும் ஈழத்தமிழர் பிற நாடுகளுக்கு பெயர்ந்தனர். ஐரோப்பிய நாடுகள் - குறிப்பாக பிரித்தானியா தான் இந்த புலம் பெயர்வின் இலக்காக இருந்தாலும், கனடா போன்ற நாடுகளிலும் சிறிய அளவில் படித்த பணவசதி படைத்த பலர் வாழத்தலைப் பட்டனர். ஹலிஃபக்ஸ் (Halifax), மொன்றியல் (Montreal), ஓட்டாவா (Ottawa), ரொறொன்ரோ (Toronto), கல்கறி (Calgary), வன்கூவர் (Vancouver) போன்ற நகரங்களில் பல்கலாசாலைகளில் மேற்படிப்புக்காக சிலர் அறுபது எழுபதுகளிலேயே இணைந்திருக்கின்றனர். இவர்களுள் பெரும்பாலானோர் படிப்பு முடிந்த கையுடன் அங்கேயே வேலை வாய்ப்புப் பெற்றுத் தங்கினர். இவர்கள் தவிர எழுபதுகளிலும் பின்னரும் வெளி

நாடுகளுக்கு வேலைவாய்ப்பு தேடிச் சென்றவர்கள் முக்கியமாகக் கப்பல் ஊழியத்தில் இணைந்தவர்கள் மேலைத்தேய நாடுகளில் தங்கியதும் உண்டு.

ஈழத்தில் இனப்பிரச்சினை சிறிது சிறிதாக கூர்ப்புப் பெற ஆரம்பித்ததும், எழுபதுகளின் இறுதிக் கட்டத்திலும் எண்பதுகளின் ஆரம்ப ஆண்டுகளிலும் ஜேர்மனி, ஃபிரான்ஸ், பிரித்தானியா போன்ற நாடுகளுக்கு அகதி விண்ணப்பத்துடன் பெயர்ந்த ஈழத்தமிழர் ஐ.நா.சபையில் அகதிகளை ஏற்பதற்கான சாசனத்தில் ஒப்பமிட்ட அயல் நாடுகளான பெல்ஜியம், நெதர்லாந்து, சுவிற்ஸர்லாந்து, சுவீடன், நோர்வே, டென்மார்க் ஆகியவற்றிலும் குடியேறினர்.

முக்கியமாக இவர்களில் பலர் கனடா வந்து சேர்ந்தனர். 1983இல் இலங்கையில் ஏற்பட்ட கலவரத்தையடுத்து ஈழத்தமிழர் பெரிய அளவில் உலகு பூராவும் அகதியுரிமை கேட்டுப் புலம்பெயர வேண்டிய கட்டாயத்திற்கு உள்ளாயினர். இதில் கனடாவின் தாராள அகதிக் கொள்கையினால் கவரப்பட்ட பெருந்தொகையானோர் அந்நாட்டுக்குச்

சென்று அகதியுரிமை பெற்று வாழ ஆரம்பித்தமை ஈழத்தமிழர் வரலாற்றில் ஒரு முக்கிய மைல்கல்லென கருதப்படத் தக்கது. இவர்களில் அறுதிப் பெரும்பான்மையானவர்கள் கனடாவில் முதலில் வந்தது மொன்றியல் மாநகரத்திற்குத் தான். பரந்த கனடா நாட்டில் ஈழத்தமிழிழருக்கு நுழைவாயிலாக முதன்முதலில் 'வரம்' கொடுத்த பெரும் பட்டினம் இதுதான். ஒரு மூன்று தசாப்தங்களுக்கு முன்பு வரை கனடாவின் ஆக முக்கிய பட்டினமாக இருந்தது மொன்றியல். உதாரணத்திற்கு, 1976ல் கனடாவில் நடைபெற்ற ஒரேயொரு கோடைகால ஒலிம்பிக்ஸ் போட்டிகள் கூட மொன்றியலிலேயே நடந்தது. காலப்போக்கில் பல்வேறு பொருளாதார, சமூக, புவியியல் ரீதியான காரணங்களினால் இந்த இடத்தை ரொறொன்ரோ கைப்பற்றிக் கொண்டது. இந்நகர் எவ்வளவு தான் சிறப்பு பெற்றிருந்தாலும் ஆரம்ப காலத்தில் எண்ணிக்கையில் குறைவாக இருந்த மொன்றியல் வாழ் ஈழத்தமிழர் நிறைவான வசதிகள் அற்ற கடின வாழ்க்கையையே மேற்கொண்டனர்.

படிப்படியாக அங்கு சென்று வாழத்தலைப்பட்ட ஈழத்தமிழர், தமது உறவினர், நண்பர்களை அழைத்து தம்முடன் இணைத்துக்கொண்டதன் மூலம் அவர்களது எண்ணிக்கை கொஞ்சங் கொஞ்சமாக உயரத்தொடங்கியது. இது அவர்களிடையே ஒரு குழுமயமான சமூகக் கட்டமைப்புக்கான ஈடுபாட்டை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தது. இந்த முனைப்புத்தான் அவர்களது வளம், வளர்ச்சிவகை பற்றிய விவகாரங்களின் அடிக்கருவாகும். கனடாவிலேயே ஈழத்தமிழருக்கான சரக்குச்சாமான்கள் கொண்ட மளிகைக்கடை முதலாவது தமிழ் உணவகம் போன்ற அவர்களது வியாபாரம்

சார்ந்த முனைப்புகள் மொன்றியல் நகரில் தான் முதன் முறையாகத் திறவுகண்டன. தவிரவும் பிற தொழில்சார் சிறு நிறுவனங்களும் முதன் முறையாக கால் கொண்டதும் மொன்றியலில் தான். ஈழத்தமிழர்களின் குடிவரவார்களின் தொகை பெருகப் பெருக அவர்களுக்கான வாய்ப்பு, வசதி, சௌகரியங்களைச் சேவை மனப்பான்மையுடன் செய்யவென்று சமூகநல அமைப்புகளும் அங்கு துவக்கப்பட்டன. இவர்களுடைய கலை கலாச்சாரத் தாகங்களுக்கு தீவனம் போடவென்று அமைப்புகளைத் தொடங்க வேண்டிய தேவையும் ஏற்பட்டது. கியூபெக் ஈழத்தமிழர் ஒன்றியம் (Eelam Tamil Association of Quebec) என்ற சமூக கலை கலாச்சார அமைப்புத்தான் கனடாவிலேயே முதன்முதலில் குழுமயமாக ஒருங்கமைக்கப் பட்ட ஈழத்தமிழர் அமைப்பாகும் மற்றும், இதையண்டி தமிழர் ஒளி இணையம், கனடாத் தமிழ் கலாச்சாரச் சங்கம் (Canada tamil Cultural Association) உலகத்தமிழர் இயக்கம் என்ற அமைப்புகளும் தோற்றுவிக்கப்பட்டன. ஒன்றியம், ஒளி இணையம் அகதிகளுக்கான சேவை மற்றும் பிற கலாச்சார விசயங்களில் அக்கறை காட்டியபோது உலகத்தமிழர் இயக்கம் ஈழ அரசியல் சம்பந்தமான வேலைத் திட்டங்களையும் முதன்மைப் படுத்தியது. சங்கம் எதையும் புதுமையாகச் செய்ய வேண்டும் என்ற நேரிய குறிக்கோளுடன் அரசியலைத் தவிர்த்து, கலை சம்பந்தமானதும் சமூகத்திற்கான சேவை சம்பந்தமானதுமான பற்பல முன் நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டது. கனேடியப் பெருஞ்சமூகத்துடன் இணைந்து அடிப்படை நீரோட்டத்தில் உள்வாங்கப் படுகின்ற அதேநேரம் ஈழத்தமிழரின் இன ரீதியான தனித்துவத்தையும் தக்க வைக்க வேண்டுமென்பதே சங்கத்தின்

கொள்கையாகவிருந்தது. முதன் முறையாக கனடாத் தேசியத் தின விழாவில் ஊர்தி பவனி போன்ற நிகழ்வுகளில் ஈழத்தமிழர்களையும் பங்கு பெறச் செய்வதில் சங்கம் முன்னோடியாக இருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

கணினி வசதிகளற்றபோதிலும், இலக்கிய ஆர்வம் மிகுதியுறப் பெற்று தமிழ் எழில் என்ற கலை இலக்கிய கையெழுத்துச் சஞ்சிகையை ஒன்றியம் வெளியிட்டது. வட அமெரிக்காவிலேயே, இன்றைக்கு கணினி வசதி மூலம் எத்தனையோ பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள் வந்தாலும் முதன் முறையாக வெளியிடப் பட்ட சஞ்சிகை தமிழ் எழில் தான் என்பது பிரதானமாக குறிப்பிடத்தக்கது. கனடாவின் முதலாவது ஈழத்தமிழர் வானொலியான 'உலவும் தென்றல்' என்ற வளியலைச் சேவை, பல்கலாச்சார தொலைக்காட்சி வரிசையில் ஈழத்தமிழ் குறுநேர நிகழ்ச்சி என்று சிறப்பான விடயங்களும். தொடக்கப்பெற்றதும் மொன்றியலில்தான்.

மொன்றியல் நகரமும் அது அமைந்த மாநிலமான கியூபெக்கும் பெரும் பான்மையாக ஃபிரெஞ்சு மொழியைக் கொண்டிருப்பதால் ஆங்கில மோகங்கருதி, அம்மொழி மாநிலமான ஒன்ராறியோவில் ரொறொன்ரோவிற்கும், பின்னர் அதன் புறநகர்ப்புறங்களுக்கும் (உம்:மிஸ்ஸிஸௌகா (Missisauga), ஸ்கார் பொரோ (Scarborough), நோர்த் யோர்க் (North York) ஈழத்தமிழர் சென்று வாழத்தொடங்கினர். ஹமில்ற்லன் (Hamilton), வின்ட்ஸர் (Windsor), பிறம்ப்ரன் (Brampton), கோல்ஃப் (Guelph) போன்ற நகர்களுக்கும் அதையண்டிய இடங்களுக்கும் கூட ஈழத்தமிழர் சென்று தங்கினர்.

கனடாவின் அதிமேற்கு மாகாணமான பிரிட்டிஷ் கொலம்பியா

(British Columbia) வின் பெருநகரான வன்கூவர் (Vancouver), அல்பேர்ட்டா (Albarta) மாகாணத்தின் கல்கறி (Calgary), எட்மொன்ற்றன் (Edmonton) மற்றும் ஒன்ராறியோவின் கோர்ன்வால் (Cornwell), கிங்க்ஸ்ரன் (Kingston), கனேடிய தலைநகரான ஓட்டாவா ஆகிய நகரங்களிலும் கணிசமான அளவு ஈழத்தமிழர் வசிக்கின்றனர்.

மொன்றியலினை ஆரம்ப நுழைவாயிலாகக் கொண்டிருந்தாலும் தமது பிள்ளைகளின் மேற்படிப்பு, தொழில் வாய்ப்பு ஆகியவற்றிற்கு ஆங்கில நகரவாயிலாகக் ரொறொன்ரோதான் சௌகரியமானது என்ற கெட்டித்த கருத்துக்கொண்டு அங்கு பல ஈழத்தமிழர் சென்றாலும் இவர்களில் சிலர் தமது எதிர்பார்ப்பு கைகூடாமல் மொன்றியலுக்குத் திரும்பி வந்ததும் உண்டு. உலகிலேயே ஆக முக்கிய மொழிகளான ஆங்கிலமும் ஃபிரெஞ்சும் ஆகப் பெரியளவில் புழங்கும் மிகப்பெரிய நகர் மொன்றியால்தான். (ஆபிரிக்க நாடாகிய கானாவின் தலை நகராகிய ஆக்ரா (Accra) நகரே மொன்றியலுக்கு அடுத்த படியான பிரெஞ்சுக்கும் ஆங்கிலத்திற்கும் முக்கியத்துவம் கொடுக்கும் நகராகும்.

ஈழத்தமிழ் மாணவர் சமுதாயத்திற்கு சர்வதேச ரீதியான அதி பிரதானமாக முதலிரு மொழிகளிலும் கல்வி கற்பதற்கான வாய்ப்பு மொன்றியலுக்கு வந்ததன் மூலம் கிடைத்தது. ஆனால் ஆங்கில மோகம் கருதி ரொறொன்ரோ சென்றவர்களுக்கு இந்த அதிஷ்டம் வாய்க்கவில்லை.

மொன்றியலில் கலை, கலாச்சார, சமூக விவகாரங்களுக்கு என்று அமைப்புக்கள் உருவானது போல காலப்போக்கில் விளையாட்டிற்கும் கழகங்கள் ஆரம்பிக்கப்பெற்றன.

இவையெல்லாம் தவிர, கனேடிய பெருநீரோட்டத்தில் (Main Stream) பெரிய அளவில் இணைந்து நீந்தும் விதத்திலான ஈழத் தமிழரின் செயற்பாடுகளும் தற்போதெல்லாம் தோன்ற ஆரம்பித்துள்ளன. ஒரு சமூகக் கட்டமைப்பின் சகல பாதைகளிலும் கனேடிய தமிழர் பயணிப்பதையும் அவதானிக்க முடிகிறது. சிறியளவில் கனேடிய அரசியல் கோதாவிலும் அவர்கள் இறங்கத் தொடங்கியுள்ளனர். ஈழத்தில் ஒரு முழுமையான தேசிய இனமாக ஈழத் தமிழினம் எவ்வாறு ஸ்திரம் பெற்றிருக்கிறதோ, அதன் பின் தொடர்ச்சியாக ஈழத்திற்கு வெளியே ஈழத் தமிழினம் அதிகமாக வாழும் கனடாவிலும் ஏராளமான இனக்குழுக்களின் மத்தியில் ஒரு முழுமை பெற்ற இணைத்தேசிய இனமாக பின்னொரு காலத்தில் வருவதற்கான சாத்தியக் கூறுகள் பற்றி இப்போது சிந்திக்கிறபோது வெளிச்சமான விடை கிடையாதுதான்.

உலகிலுள்ள முக்கியமான வளர்ச்சியுற்ற நாடுகளிலேயே பல்கலாசாரத்திற்கான வாய்ப்புக்களை அரசியல் சாசனத்தில் உறுதிப்படுத்தல், கால்பங்கிலும் குறைந்த அளவு சனத்தொகையைக் கொண்ட சிறுபான்மை இனத்துக்கான சகல உரிமைகளையும் சமத்துவமாக அளித்தல் (கியூபெக் பிரெஞ்சு சமூகம்) உச்சமான வளர்ச்சி கொண்ட நீதி பரிபாலனம், சிறந்த ஒருங்கமைப்பு கொண்ட சுதந்திரமான வாழ்விற்கான உரிமைகளை வழங்கல் போன்ற மனித வாழ்வின் செழுமையான விஷயங்களை உறுதி செய்வதில் முதன்மை பெற்ற நாடு கனடாதான்.

இந்த சுயாதீனமான சுதந்திரங்களை அளவிற்கு அதிகமாக பயன்படுத்தியும், சில சந்தர்ப்பங்களில் அளவிற்கு அதிகமாக உள்வாங்கியும், சடுதியாக முன்னேற்றத்துடித்து அபிவிருத்தி பெற்றும்,

சில சந்தர்ப்பங்களில் சிக்கலினுள் மாட்டுப்பட்டுக் கொண்டும் வாழுகிற சமூகங்களில் நமது ஈழத் தமிழினம் முன்னணி வகிப்பதும் உண்மைதான்.

தாய்நாட்டின் வாழ்க்கை முறையிலிருந்து மிகப்பெரிய அளவில் மாறுபட்டிருக்கின்ற கனேடிய வாழ் நிலைமை பெரும்பாலானவர்களுக்கு பிரச்சினையை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. நடுத்தர வயதிற்கு மேற்பட்டவர்கள் தான் இதனால் பெரிய அளவில் பாதிக்கப்பட்டவர்களாவர்.

இங்கு பிறந்தவர்களாகட்டும், இளந்தலைமுறையினராகட்டும் சமூக கலாச்சார வேறுபாடுகளினால் அதிர்வுற்று, இதன்காரணமாக தவறான பாதையில் சென்ற, செல்லுகின்ற அவஸ்தையும் உண்டு. தாய்நாட்டின் போர்ச்சுழலில் இருந்து கனடாவிற்கு புலம் பெயர்ந்த இளைஞர்கள் திடீரென ஏற்பட்ட கலாச்சார வேற்றுமையின் வேகத்தால் கோஷ்டி மோதல்கள், சட்டவிரோத நடவடிக்கைகள் போன்ற விவகாரங்களில் ஈடுபடுவதும் உண்டு. இப்போது அதன் வீச்சம் குறைந்து இருந்தாலும் இடையிடையே இவை தலை காட்டுவதும் உண்டு.

தனிமனிதத்துவம் (Individuality) என்ற உரமான விசயமொன்று இருக்கிறது. மனிதர் - ஏதோவொரு வகையில் எல்லோருமே - சுயநலவாதிகள் தான். இதன் காரணமாக பொறாமை, வன்மம், ஒற்றுமையின்மை என்பன பிறக்கின்றன. உலகில் உள்ள சகல இனத்தவர்களிடமும் இந்த பிரச்சினை உண்டு.

மொன்றியலில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட கலை, இலக்கியம், கல்வி, விளையாட்டு அமைப்புக்களினிடையே பூசல்கள் ஏற்படுவதும் வழமைதான். இது கனடா பூராவும் ஈழத் தமிழரிடையே நடைபெறுகின்ற ஒன்று. அமைப்புகளில் ஈடுபடுவோர் கருத்து வேறுபாடுகளின்

பின்னர் பிரிந்து, ஒரே விசயத்தில் ஈடுபடுகின்ற பிற அமைப்புகளையும் தொடங்குவதும் சாதாரண விசயம்.

விளையாட்டுக்கழகங்கள், வானொலி, பத்திரிகை நிறுவனங்கள், கல்வி நிலையங்கள் - ஏன் ஆலயங்கள் கூட, புதிதாக பெருக்கெடுப்பதும் வழமை. உதாரணத்திற்கு கனடாவில் இருபத்தைந்திற்கும் மேற்பட்ட வாராந்த பத்திரிகைகள் வெளியிடப்படுகின்றன. பல தொடர முடியாமல் மறைந்து போனாலும், அடிக்கடி புதியவை முளைக்கின்றன. தமிழ் மக்கள் தொகை விகிதாசாரத்திற்கு முரணாக இவற்றின் எண்ணிக்கை இருப்பதால் பலர் இவற்றில் பலவற்றினை கணக்கெடுப்பதில்லை. ஈழ அரசியல் போராட்ட அமைப்பின் முகவர்களாக கனடாவில் செயற்படுபவர்களின் தீவிர நடவடிக்கைகளையும் அங்கு காணமுடியும். இலங்கையின் உள்நாட்டு யுத்தம் முடிவுக்கு வந்தாலும் இத்தீவிரம் பெரிய அளவில் குறையவில்லை.

எது எப்படியாயினும், மூன்றரை இலட்சம் வரையிலான ஈழத்தமிழர் ஒப்பீட்டளவில் மிகவும் வசதியாக வாழும் கனடா, ஈழத்தமிழ் தேசிய இனம் என்கின்ற வகையில் மிகவும் முக்கியத்துவம் பெறுகின்ற உண்மை கவனத்திற்கு எடுக்கப்பட வேண்டியது.

இன்னும் ஒரு இருபத்தைந்து முப்பது ஆண்டுகளின் பின்னர் ஈழத்தமிழரின் செயற்பாடுகள், ஒழுங்கமைப்புகள் பற்றி இப்போது நிச்சயமாக எதுவும் கூற முடியாது உள்ளது. இலங்கை, இந்தியா (முக்கியமாக தமிழகம்), மலேசியா, சிங்கப்பூர், தென்னாபிரிக்கா போன்ற நாடுகளில் வாழுகின்ற தமிழர், புலம் பெயர்ந்த ஈழத்தமிழர் - "தமிழம்" (Tamilture) - என்கின்ற எண்ணக்கருவை வருங்

காலத்தில் தொடர்ந்தும் முன்னெடுப்பார்கள் என்று நம்புகிறார்கள். இது நிச்சயமாக கேள்விக்குரியது. வருங்கால சந்ததியினர் (உதாரணத்துக்கு புலம்பெயர்ந்த நாடுகளில் பிறந்த ஒரு பத்து வயதுப் பிள்ளையின், பத்து வயதுப் பேரப்பிள்ளை - ஆண்டு கிட்டத்தட்ட 2060 - நிச்சயமாக வாழும் நாட்டின் கலாச்சாரத்தால் உள்வாங்கப்பட்டு தமிழத்தை மறந்துவிடும் போலத் தெரிகிறது.) ஈழத்தமிழர் என்ற நினைப்பிலிருந்து விடுபடுவார்கள் போலத்தான் தெரிகிறது. இது மிகவும் கவலைக்குரிய உண்மை. எப்படியாயினும் இப்போது நிலைமை அவ்வளவு மோசமாயில்லை.

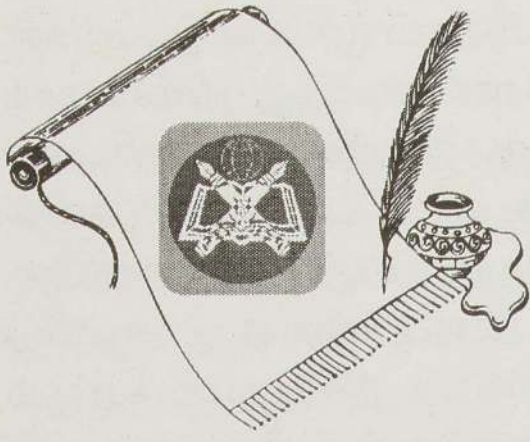
ஈற்றில் கனடாவில் இன்றைய ஈழத்தமிழர் பரந்துபட்டு வளர்ச்சியுற்று இருப்பதற்கு அடிப்படை ஆதார நகராகவிருந்த மொன்றியல் நன்றிக்குரியது என்பது முக்கியமாக சொல்லப்படவேண்டியது.

நதி மூலம் போல இந்த ஈழத்தமிழரின் சிறப்புக்கான நகர மூலத்தையும் மறக்கக் கூடாது.

அன்று மோகனமூட்டும் மொன்றியல் மாநகரத்துச் செயிற்ற லோறென்ஸ் (Saint Laurence) நதிக்கரையில் தவழ்ந்த தமிழோசை இன்று அன்டீஸ் (Andes), ரொக்கீஸ் (Rockies) வரை சென்று நடைபயில்கின்றது. இந்த வகையில் தேமதுரத் தமிழோசை உலகெலாம் பரவ வழிசெய்திட, ஈழத்தமிழினமும் தன்னால் இயன்ற காத்திரமான பணியையும், பங்களிப்பையும் செய்துள்ளதை யாரும், என்றும் மறக்க முடியாது.

நித்தமும் உழைப்போம்!

முத்தமிழ் காப்போம் !!

ஆத்திசூடி : ஓளவையார் -பாரதி-முருகையன் ஒரு கருத்தியல் ரீதியான ஒப்பாய்வு

இ. கிராஜேஸ்கண்ணன்

விரிவுரையாளர், சமூகவியல்துறை
யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழகம்.

முன்னுரை:

தமிழ் இலக்கிய வடிவங்களில் கவிதை இலக்கியத்தின் பொருள் காலத்துக்காலம் வேறுபட்டு வெளிப்பட்டு வந்துள்ளது. இலக்கியத்தில் அறக் கருத்துக்களின் வெளிப்பாடு எந்தக்காலத்துக்கும் பொதுவானது. எனினும் சங்கம் மருவிய காலத்தினை அறநெறிக்காலம் என வகுப்பார். எந்தவொரு காலத்திலும் மனிதனுக்கு வாழும் நெறி இது, வாழக்கூடாத நெறி இது என எடுத்துக்காட்டும் அறக்கருத்துக்களை தவிர்த்துவிட்டு இலக்கியத்தினைப் பார்க்கமுடியாது. தமிழ் கூறும் நல்லுலகம் போற்றும் அற இலக்கியங்களில் எவ்வாறு திருக்குறளை தவிர்த்துவிட முடியாதோ அவ்வாறே திரிகடுகம், ஏலாதி, சிறுபஞ்சமூலம், இன்னாநாற்பது, இனியவைநாற்பது எனத் தொடரும் சங்கமருவிய கால இலக்கியங்களையும் மறந்துவிட முடியாது. அறநெறி இலக்கிய மரபில் திருவள்ளுவர் பேசப்படும் அளவிற்கு ஓளவையாரும் பேசப்படுவது கவனிக்கத்தக்கது.

ஓளவையார் படைத்த அற இலக்கியங்களில் ஆத்திசூடி, கொன்றைவேந்தன், வாக்குண்டாம் போன்றன அழியாவரம் பெற்று இன்றும் நிலைப்பவை. முன்னைய இலக்கியம் ஒன்றின் வடிவம் மற்றும் பொருளை பிற்கால இலக்கிய கர்த்தாக்கள் மறுவாசிப்பு செய்வதும், அப்படியே பின்பற்றுவதும், வடிவ உடைப்பு செய்வதும் நிகழ்ந்து வருகின்ற ஒரு செயற்பாடு ஆகும். இந்த நெறியில் ஓளவையார் அருளிய ஆத்திசூடியினை அடிப்படையாகக் கொண்டு மகாகவி பாரதியார் “புதிய ஆத்திசூடி” பாடியுள்ளார். இதன் தொடர்ச்சியில் நின்று ஈழத்து கவிஞரான முருகையன் “எழுபத்தாறு” என்ற தலைப்பில் இன்னொரு வகையான ஆத்திசூடி பாடியுள்ளார். மூன்று வேறுகால கட்டத்துக்கு உரிய கவிஞர்கள் வடிவத்திலும் சொல்லும் முறையிலும் ஒத்திருப்பினும் கருத்தியல் ரீதியில் வேறுபாடுகள் கொண்டு தமது காலத்தினை பிரதிபலித்து நிற்பதனைக் காணலாம்.

மூன்று கவிஞர்களும் அறம் பிழைத்துப்போன காலப்பகுதிகளின் பிரதிநிதிகள் ஓளவையின் காலம் பற்றிய விவாதங்கள் பல இருந்தாலும் அறநெறி பிழைத்த இடைக்கலாத்துக் கவிஞர் அவர். பாரதி காலனிய ஆதிக்க கால நெறிபிறழ்ந்த சமூகப் பிரதிநிதி. முருகையன் ஒரு போர்க்காலத்தின்-முரண்பாட்டுக் காலத்தின் பிரதிநிதி. இந்தப்

பின்னணியில்தான் அவர்களின் ஆத்தி சூடிகளைக் கருத்தியல் ரீதியாக ஒப்பாய்வு செய்ய வேண்டியுள்ளது.

ஆத்திசூடிக்கான வடிவம் பற்றி நோக்கும் போது, அது ஔவையின் வடிவமே. திருக்குறள் எவ்வாறு குறுகத்தறித்த குறள் எனப்பட்டதோ அவ்வாறுதான் ஆத்திசூடியும். அறக் கருத்துக்களை நீள இருந்து கேட்கும் மனோபாவம் மக்களிடம் இல்லை. நறுக்காக ஒரு விடயத்தை மக்களுக்கு உணர்த்தவல்ல கட்டிறுக்கமான “ஒருவரி உபதேசமாக” இது அமைந்தது. ஔவையின் ஆத்திசூடி 108 வரிகளைக் கொண்டது. பாரதியின் புதிய ஆத்திசூடி 110 வரிகளைக்கொண்டது. முருகையனின் எழுபத்தைந்து வரிகளைக் கொண்ட ஆத்தி சூடி “எழுபத்தாறு” (முருகையன் எனும் முடியா நெடும் பகல் 2009) என்று வெளிவந்துள்ளது.

இந்த மூன்று கவிஞர்களும் பாடிய ஆத்திசூடியின் ஒரு வரியில் ஆகக்கூடுதலாக மூன்று சொற்கள் உள்ளன. பாரதி பாடிய “நாளெல்லாம் வினை செய்” என்ற வரியை “நாள் எல்லாம் வினை செய்” என்று பகுத்தாலொழிய மூன்று சொற்களே ஆகக்கூடுதலானது.

மூவரது ஆத்திசூடிகளிலும் அசைகளின் சேர்க்கை, ஒலிப்புக்காலம், சந்தம் என்பவற்றில் ஒருமைப்பாடே காணப்படுகின்றது. சொற்செட்டும், உள்ளுறைப் பொருளின் வீச்சும் ஒத்த தன்மையானதே. எனினும், கூறப்படும் பொருளிலும் கருத்தியல் நிலைகளிலும் பல வேறுபாடுகள் மிகுந்திருப்பதை அவதானிக்கலாம். இத்தகைய கருத்தியல் ஒற்றுமை வேற்றுமைகளை வெளிக் கொணர்வதே இந்தக் கட்டுரையின் பிரதான நோக்கமாகும்.

ஆத்திசூடிக் கவிஞர்களிடையே சமூக நீதி, ஆன்மீக வாழ்வு, அறிவுத்தேடல் மிக்க கல்வி, உழைப்பின் உயர்வு, கலை நாட்டம், வீரமும் தன்னம்பிக்கையும், தேசப்பற்று, உலகியல் நாட்டம், பழமைவாத எதிர்ப்பு, தொடர்பான பல்வேறு கருத்துக்களில் ஒருமைப்பாடான கருத்தியல்கள் வந்துள்ளன எனினும் இவர்களின் கருத்துக்களில் பல வேறுபட்ட கருத்தியல்களும் உள்ளன.

ஆத்திசூடியில் சமூக நீதி.

ஒரு அற இலக்கியம் சமூக நீதி பற்றிப் பேசும் என்பதில் எவ்வித புதுமையும் இல்லை. ஆனால் ஒரே வகை இலக்கிய வடிவம் அதனைப் பாடும்போது பாடுபவர் சார்ந்த கருத்தியலும் காலத்தின் செல்வாக்கும் பொருளில் புதுமைகளையும் மாற்றங்களையும் கொண்டு வரும். ஔவையார் கூறும் சமூக நீதிகளில்,

“ஒப்புர ஒழுகு”

“தேசத் தோடொத்து வாழ்”

“நாடொப்பன செய்”

என்று வரும் வரிகள் ஒப்புரவின் பெருமையை பேசுகின்றன. உலகின் போக்கறிந்து அதனுடன் ஒத்தியங்குதல் பிரதான அறம் என்பதை இவை உணர்த்துகின்றன.

“நுப்போல் வளை” என்பது நெகிழ்ச்சித் தன்மையுடன் நிலைத்து வாழ்வதை கூறுகிறது. எதையும் சீர்தூக்கிப் பார்த்தல் வேண்டும் என்பதை “தூக்கி வினை செய்” என்பது உணர்த்துகின்றது.

ஓளவையார் கூறும் இந்த ஒப்புரவு, நெகிழ்ச்சித்தன்மை, சீர்தூக்குதல் போன்ற சமூக நீதிக் கருத்துக்கள் பாரதியாரின் புதிய ஆத்திசூடியில் வேறொரு வடிவில் கூறப்படுகின்றது. அதாவது,

“சேர்க்கை அழியேல்”

“ஒற்றுமை வலிமையாம்”

என்று ஒருமைப் பாட்டினை வலியுறுத்தும் பாரதி,

“கொடுமையை எதிர்த்து நில்”

“வருவதை மகிழ்ந்துண்”

“தூற்றுதல் ஒழி”

“பொய்மை இகழ்”

“நன்று கருது”

என்று தனது சிந்தனையின் எல்லையை விரிவு படுத்துகின்றார். பொய்யை இகழ்ந்து, வருவதை மகிழ்ந்துண்டு, பிறரை தூற்றுவதை ஒழித்து, எண்ணும் போதெல்லாம் நல்லதை எண்ணி வாழும் போதே சமூக நீதியை உண்டாக்க முடியும் என்பது பாரதியின் கருத்து. பாரதியின் வாழ்நிலை அனுபவம் இவற்றைத் தந்திருக்கலாம்.

முருகையன் சமூக நீதி பற்றிக் கூறும் கருத்து பொதுவுடைமைச் சிந்தனையின் வெளிப்பாடாகத் தோன்றுகின்றது. சாதி எதிர்ப்பு, சமத்துவம், சுரண்டலை எதிர்த்தல், சொத்தின் பகிர்தல், வலுவற்றதை வலுவாக்கல், உலகத்தை சீர்திருத்துதல், கொடுமையை எதிர்த்து நீதியை நிலை நாட்டுதல், அன்பின் பொதுமை என்பன தொடர்பாக முன்னைய இருவரிலும் சற்று தீவிரமாகச் சிந்திக்கின்றார்.

“ஒற்றுமை நல்லது

கூடி உழைத்திடு

சமன் செய விரும்பு

சாதிகள் வேண்டாம்

சிவப்பது சிறப்பு

சுரண்டலைச் சகியேல்

செல்வம் பகிர்ந்து கொள்.

சொத்துக்கள் பொதுமை செய்.

நொய்யது நையும்

நாங்கள் மனிதர்

மாற்றுக உலகை

நீதியை நிறுவு

தூள் செய் கொடுமையை

மூழ்குக அன்பிலே”

என்ற வரிகளில் ஏற்றத் தாழ்வில்லாத ஒரு சமூகத்தை நிலை நாட்டுவதற்கு என்ன செய்யலாம் என்பது தொடர்பாக தனது கொள்கைகளை வெளிக்கொண்டு வருகின்றார். “சிவப்பது சிறப்பு” என்பது இவ் வரிகளில் சிந்தனைக்குரியதே.

ஆத்திசூடியில் அறிவுத்தேடல்.

அற இலக்கியங்கள் நூல்பயிற்சிக்கும் அறிவுத்தேடலுக்கும் முதன்மையளிக்கின்றன. கல்வி, சான்றோர் பெருமை, கற்றாரின் உறவு என்பன பற்றி அதிகமாகப் பாடுகின்றன. மனிதப் பண்பாட்டின் விருத்திற்கான சாதனமாக இதனை வகுத்துக் கூறுகின்றன. ஒளவை,

“எண்ணெழுத்து இகழேல்

ஓதுவது ஒழியேல்

இளமையிற் கல்

கேள்வி முயல்

சான்றோர் இனத்திரு

நூல் பல கல்

மேன்மக்கள் சொற்கேள்”

என்று கூறும் வரிகளில் கற்றறிந்தாரை மேன்மக்கள் என்று கூறுவதனைக் கவனித்தல் வேண்டும். இது “சீரியர் கெட்டாலும் சீரியரே” என்ற அவரின் மிகைக் கூற்றுடன் ஒருங்கு வைத்து நோக்கத்தக்கது.

பாரதியின் அறிவுத்தேடல் தொடர்பான கருத்துக்களில் அறிவின் உச்சத்துக்குச் செல்லுதல், சந்தேகத்தைத் தவிர்த்தல், வரலாற்று பயிற்சி பெறுதல், ஊகத்தைத் தவிர்த்தல் போன்ற பல புதுமையான கருத்துக்களைக் காணலாம்.

“கற்றது ஒழுகு

சோதிடந்தனை இகழ்

நீதி நூல் பயில்

நுனியளவு செல்

நூலினைப் பகுத்துணர்

நெற்றி சுருக்கிடேல்

லோக நூல் கற்றுணர்

மீளுமாறு உணர்ந்து கொள்

சரித்திரத் தேர்ச்சி கொள்”

என்று வரும் சிந்தனைகளில் மீண்டுவரும் அறிவின் உணர்வு தொடர்பாகச் சிந்திக்கின்றார் பாரதி.

ஈழத்துக் கவிஞர் முருகையன் கல்வி தொடர்பாகக் கூறும் கருத்துக்களில் நுட்பவியல், விஞ்ஞானம் என்பவற்றை முதன்மையாகப் பேசுகின்றார்.

“அறிவினை விரிவு செய்

ஆற்றல் பெருக்கு

கேட்டறிந் தொழுகு

நுட்பவியல் பயில்

நூல்களை ஆராய்

போதனை புகுந்து காண்

விஞ்ஞானம் பயில்”

என்று முருகையன் பேசுவதைக் காணலாம். வள்ளுவன் கூறும் “நுண் மாண் நுழை புலத்துடன் “போதனை புகுந்துகாண்” என்ற வரியினை ஒருங்கே வைத்தே நோக்கலாம்.

ஆத்திசூடியில் உலகியல்

உலகியல் வாழ்வுக்கும் மறுமை வாழ்வுக்கும் இடையிலான சரியான இடைவெளியை பழந்தமிழ் அறநூல்கள் வரையறுக்கின்றன. உலகியல் வாழ்வின் உயர் நெறிகள்தான் மறுமை வாழ்வின் உன்னதத்திற்கு அடிப்படை என்பதை அவை விளக்கியிருந்தன. ஓளவையின் ஆத்தி சூடியில் நோயற்ற வாழ்வு, உறவுகளுடன் வாழ்தல், பொருளின் அவசியம், உணவின் தேவை, தகுதிக் கேற்ற வீடு, இணங்கிவாழ்தல் என்பன தொடர்பான குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. அவரின் உலகியல் தொடர்பான எண்ணக் கருத்துக்களைத் தாங்கி

“இணக்க மறிந் திணங்கு
இடம் பட வீடேடேல்
கிழமைப் பட வாழ்
நோய்க்கு இடங் கொடேல்
பொருள் தனைப் போற்றி வாழ்
மீதூண் விரும்பேல்
ஊருடன் கூடி வாழ்”

என்ற வரிகள் வந்து வீழ்ந்துள்ளன.

பாரதியாரின் உலகியல் தரிசனம் வித்தியாசமானது. ஒருவனது உலக வாழ்வுக்கு உறுதியாக அவர் கருதுவது பணம், கவிநாட்டம், இளமை, செளரியம் என்பவற்றையே ஆகும். பாரதியின் லௌகீகம் எப்படி அவரின் “காணி நிலம் வேண்டும்.....” என்ற பாடலில் வெளிப்படுகின்றதோ அவ்வாறுதான் புதிய ஆத்திசூடியிலும் வெளிப்பட்டுள்ளது.

“திருவினை வென்று வாழ்
பணத்தினைப் பெருக்கு
பாட்டினில் அன்பு செய்
மூப்பினுக்கு இடங் கொடேல்
யௌவனங் காத்தல் செய்
லீலை இவ்வுலகு
சௌரியம் தவறேல்
உடலினை உறுதி செய்
ஒளடதம் குறை”

என்று வரும் சிந்தனைகள் உலக வாழ்வில் இன்றும் சவாலாக உள்ள பல விடயங்கள் தொடர்பாகச் சிந்திக்க வைக்கின்றன.

முருகையன் தனது “எழுபத்தாறு” என்பதில் இந்த உலகந்தான் உயர்ந்த மோட்சம் என்று வரையறுத்துள்ளார். தத்துவ விசாரங்கள் முருகையனிடத்தில் அதிகம். உலகம் தொடர்பான கருத்துக்களில் ஒரு பூ மொட்டினை மோந்து பார்ப்பதே பெரியதொரு வாழ்வாகி விடுவதைக் காணலாம்.

“நல்ல திவ்வுலகம்
 புவி மிக இனிது
 பூஞ்செடி பேணு
 மொட்டுக்கள் மோந்து பார்
 மோட்சம் இவ் வையகம்”

என்று முருகையன் உலகத்தை இனிதாகக் காணுகின்றார்.

ஆத்திசூடியில் ஆன்மீகம்.

உலகியலை மாத்திரமன்றி சமய வாழ்வு, ஆசாரங்கள், ஆன்மீகம் என்பன தொடர்பிலும் “ஆத்திசூடி” பாடிய இம்மூவரது சிந்தனைப் போக்குகள் வெளிப்பட்டுள்ளன. ஒளவையாரின் இறையியல் தரிசனம் நாம் எல்லோரும் அறிந்ததே. இவர்,

“தெய்வ மிகழேல்” என்று கூறும் ஒரு வரியில் இவரின் சிந்தனை வெளிப்பாட்டை உணரலாம்.

பாரதியாரின் தரிசனத்தின் வீச்சு வேறுபட்டது புலனடக்கம், தன்னை உணர்தல், இயற்கையைப் போற்றுதல், தியானம் செய்தல், அருளின் நெகிழ்ச்சி என்பன பற்றி பாரதி சிந்தித்தார். மனிதனுள் உள்ளுறையும் ஆற்றல் வழி இறைவனை உணருதல் அல்லது ஆன்மீக உயர்வடைதலை வலியுறுத்தும் மெய்ஞ்ஞானம் பாரதியினுடையது.

“தெய்வம் நீ என்றுணர்
 மந்திரம் வலிமை
 ஐம்பொறி ஆட்சி கொள்
 ஞாயிறு போற்று
 நெகிழ்வது அருளின்
 மொய்ம்புறத் தவம் செய்
 மோனம் போற்று
 லாவகப் பயிற்சி கொள்”

என்பவை ஆன்மீகம் தொடர்பான பாரதியின் நோக்கினை தெளிவாகக் காட்டுகின்றன.

முருகையனின் ஆன்மீகம் தொடர்பான உசாவலும் வித்தியாசமானது. ஒரு மனிதனிடத்தில் உள்ள உறுதிப்பாடும், தெளிவுமே இவரைப் பொறுத்தவரை “தெய்வம்” என்று வரையறுக்கின்றார்.

“நின்ற நிலையில் நில
 தெளிவே தெய்வம்”

என்று வரும் சிந்தனைகளை குறித்து நோக்கலாம்.

ஆத்திசூடியில் உழைப்பும் தொழிலும்.

ஒருவன் தன் தொழிலிலும் உழைப்பிலும் எவ்வாறு விளங்க வேண்டும் என்பதனை பாடுகின்ற ஒளவையார் “இரந்துண்ணுதல்” என்ற நிலையினை இழிவானது என்றும், அதனைத் தவிர்த்தலின் பொருட்டு உழைப்பையும் வலியுறுத்துகின்றார்.

“செய்வதை திருந்தச் செய்
சோம்பித் திரியேல்
நெற்பயிர் விளை”

என்றெல்லாம் கூறுகின்ற ஓளவையார் விளை நிலத்தை குறைக்காதே, சிறப்பான செயல் புரிவதை மறவாதே, அளவுக்கு அதிகமாக தூங்காதே என்றெல்லாம் கூறுகின்றார். இதனை,

“அஃகஞ் சுருக்கேல்
சீர்மை மறவேல்
அனந்த லாடேல்”

என்று கூறி “ஏற்பது இகழ்ச்சி” என்றும் கூறியுள்ளார்.

பாரதியார் முயற்சி, உழைப்பு, தொழில் என்பவற்றை எந்த வகையில் ஆற்றுதல் வேண்டும்? உலகில் அதற்கான உதாரணங்கள் எவை? போன்ற கேள்விகளுக்கு பதில் கூறுகின்றார்.

“கூடித் தொழில் செய்
கெடுப்பது சோர்வு
நாளெல்லாம் வினை செய்
யவனர்போல் முயற்சி கொள்
கைத்தொழில் போற்று
ஓய்தல் ஒழி”

போன்ற வரிகளில் பொதிந்துள்ள கருத்துக்கள் கவனிக்கத்தக்கவை.

பாரதிக்கு அப்பால் முருகையனின் ஆத்திசூடி வரிகளில் நிகழ்கால வாழ்வின் தொழில்கள் உழைப்புக்களின் உயர்வு பேசப்படுகின்றது. சமூக வாழ்வின் கிராமிய ஆதாரத் தொழில்கள் பற்றி இவர் சிந்திப்பது வாழ்வியலுடன் மிக நெருக்கமானது. முருகையனது எழுபத்தாறில்,

“உழவு விரும்பு
ஊர்திகள் ஓட்டு
எந்திரம் பழகு
கமம் செய்ய விரும்பு
காணி திருத்து
கிண்டி ஒரு இடு
கீரையும் பயிர் செய்
குளங்கள் திருத்து
கூடி உழைத்திடு
கெதியைக் குறையேல்
கொத்திச் சாறு
கோழிப் பண்ணை வை
பாடு படுக
மின் வலுப் பயன் கொள்
வேலையால் உய்தி காண்
சோர்வே பெரும் பகை”

என்று வரும் சிந்தனைகள் சாதாரண வாழ்நிலை அனுபவங்களின் வழியான உறைப்பான கருத்துக்களாய் அமைந்துள்ளன.

ஆத்திசூடியில் வீரம், தன்னம்பிக்கை.

தன்னம்பிக்கையான வாழ்வுக்கும் வீரத்துக்கும் முக்கியம் கொடுப்பதாக ஆத்திசூடி அமைந்துள்ளது. ஒருவன் தனது இயலுமையை தானே சந்தேகிக்கக் கூடாது என்பதை “இயல்வது கரவேல்” என ஒளவையார் கூறுகின்றார். இது தனி மனித முன்னேற்றத்தின் முக்கிய அடிப்படையாகும். அத்துடன்,

“தோற்பன தொடரேல்
போர்த் தொழில் புரியேல்
மாற்றானுக் கிடங் கொடேல்
முனை முகத்து நில்லேல்”

என்ற வரிகளில் தோல்வியற்ற வாழ்வுக்கான வழிமுறைகள் ஒளவையாரால் கூறப்படுகின்றன.

ஒப்பீட்டளவில் வீரம், தன்மானம் என்பன தொடர்பாக அதிகம் பேசியவர் பாரதியே ஆவார். அவரது காலத்து மனிதனின் போக்குகள் அதற்கான காரணமாய் அமைந்திருக்கலாம். அந்நியர் ஆட்சிக்கு உட்பட்ட ஒரு சமூகத்தின் பிரதிநிதியாக நின்று..

“அச்சந் தவிர்
ஆண்மை தவறேல்
ஊடலிலை உறுதி செய்
ஏறு போல் நட
கீழோர்க்கு அஞ்சேல்
சாவதற்கு அஞ்சேல்
சிதையா நெஞ்சு கொள்
சூரரைப் போற்று
ஞமலிபோல் வாழேல்
தாழ்ந்து நடவேல்
தோல்வியிற் கலங்கேல்
பகைக்கு இடங்கொடேல்
முனையிலே முகத்து நில்”

என்று இன்னும் ஏராளம் சொல்லுகின்றார் இந்த வரிகளை ஒளவையாரின் வரிகளுடன் ஒப்பிட்டு நோக்குகின்ற போது “தோற்பன தொடரேல்” என்று ஒளவையார் கூறும் கருத்து பாரதியாரால் “தோல்வியில் கலங்கேல்” என்று சிந்திக்கப் படுகின்றது. அவ்வாறே ஒளவையார் “முனைமுகத்து நில்லேல்” என்று கூறும் கருத்தினை பாரதியார் “முனையிலே முகத்து நில்” என்று மறுதலிக்கின்றார். ஒளவையார் “போர்த் தொழில் புரியேல்” என்றார். பாரதியாரோ மிக ஆவேசமாக “போர்த் தொழில் பழகு” என்று கூறியுள்ளார்.

முருகையனிடம் பாரதியைப் போலவே வீறாப்பான சிந்தனைகள் தோன்றின.

“வருந்துதல் தவிர்க்க
வீண்பயம் நீக்கு
வெற்றிமேல் வெற்றி கொள்”

என்றெல்லாம் பாடுகின்ற முருகையன் மேகத்தின் மேலே உலாவி வருவதற்கான வழியாக வீரத்தினை விளம்புகின்றார். அதாவது,

“சேவகஞ் செய்யேல்
தொல்லைகள் நீக்கு
துரைகளுக்கு அஞ்சேல்
தோல்விக்கு இணங்கேல்
பீடைகள் நொருக்கு
மேன்மையைத் தழுவு
மேகமேல் உலாவி வா”

என்று பாடுவதைக் குறிப்பிடலாம்.

ஆத்திசூடியில் பழமைவாத எதிர்ப்பு.

மூன்று கவிஞர்களையும் ஒப்பீடு செய்யும் போது பழமைவாத எதிர்ப்பு என்ற விடயத்தில் ஒளவையாரை மறுதலிப்பவர்களாக மற்றைய இருவரையும் காணுவது பொதுநிலை உண்மையே. பாரதியார் பழமையை நிராகரித்த ஒருவரல்ல என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. எனினும்,

“தொன்மைக்கு அஞ்சேல்
புதியன விரும்பு
வேதம் புதுமை செய்
பெரிதினும் பெரிது கேள்”

என்ற நான்கு வரிகளையும் ஒருங்கே வைத்துப் படிக்கும்போது பழமை தொடர்பான இவரின் கருத்தியல் புலனாகும். பழைய வேதங்களால் புதிய உலகை அளக்க முனைந்தால் பெரியதிலும் பெரியது என்று ஒன்று இல்லாது போய்விடும் என்று பாரதியார் எண்ணுகின்றார்.

பாரதிக்குப் பின் வந்தவர் என்றாலும் கூட பாரதியிடம் இருந்த இந்தத் தெளிவின் வீச்சு முருகையனின் ஆத்திசூடியை விட “இரண்டாயிரம் ஆண்டுப் பழைய சுகமை எங்களுக்கு” என்ற கவிதையில் தான் சிறப்பாக வெளிவந்தது. எனினும் முருகையனின் “எழுபத்தாறு” வில்,

“மேன்மையைத் தழுவு
முந்திய துயர் விடு
மாற்றுக உலகை”

என்று வரும் வரிகள் சிந்திக்கத்தக்கவை.

பாரதி முருகையன் இருவரும் கூட பழமையின் மாண்பினை பாடாதவர்களல்ல. பழம் பெரும் பண்பாட்டு வாழ்வின் உயர்வெல்லாம் அவர்களது ஏனைய பாடல்களில் அதிகம் இடம் பெற்றுள்ளன. ஆனால் ஒளவையார்,

“தையல் சொற் கேளேல்”

என்று பாடுவதனை மறுதலித்து பாரதி.

“தையலை உயர்வு செய்” என்றும்

முருகையன்.

“பெண்மையை உயர்வு செய்” என்றும் பாடியிருந்ததனைக் குறிப்பிடல் வேண்டும்.

ஆத்திசூடியில் தேசப்பற்று.

தேசப்பற்றினை பாரதிபோல் ஏனைய இருவரும் பாடியிருக்க முடியாது என்பது பொதுப் புத்திக்கு தெரிந்ததே. எனினும் முருகையனும் பாரதியும் தமது ஆத்திசூடிகளில் தேசப் பற்றுத் தொடர்பில் கொண்ட கருத்தியல்களை ஒப்பிடுதல் பொருத்தம். பாரதி.

“தேசத்தைக் காதல் செய்

பூமி இழந்திடேல்

மானம் போற்று’

என்றெல்லாம் தேசியப் பற்றினை வலியுறுத்துவதைப் போலவே முருகையனும்.

“ஈழம் எம் அன்னை

தாயகம் போற்று”

என்று அதே குரலில் பேசுவதைக் காணலாம்.

ஆத்திசூடியில் கலை நாட்டம்.

ஒரு மனிதனின் வளமான இருப்புக்கு அவனது கலாரசனை முக்கிய வழியாகின்றது இதனை ஒளவையார் தனது ஆத்திசூடியில்.

“அழகலாதன. செய்யேல்” என்று கூறியுள்ளார். எதனையும் அழகியல் நாட்டத்துடன் செய்பவன் உயிருட்டம் மற்றும் உணர்வூட்டம் பெறுவான் என்பதை ஒளவையார் நன்கு உணர்ந்திருந்தார். இதனை பாரதியார் தனது புதிய ஆத்திசூடியில்.

“ரஸத்திலே தேர்ச்சி கொள்

ரூபம் செம்மை செய்

ருசிபல வென்றுணர்.”

என்று பாடுவதை காணலாம். முருகையன் இதனைப் பாடும் போது

“ஓசை நயம் உணர்

மகிழ்ந்திட வழிவகு

மீட்டுக வீணைகள்

மொட்டுகள் மோந்து பார்”

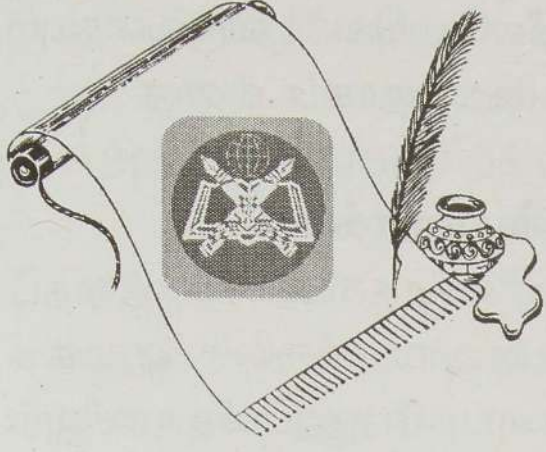
என்ற வரிகளில் வெளிப்படுத்தினார். ஓசை நயம், இசை, வாசை எனப்பவற்றால் வாழ்வை மகிழ்ச்சிக்கு உரியதாக்குமாறு முருகையன் கூறுகின்றார்.

முடிவுரை

ஓளவையார், பாரதி, முருகையன் ஆகிய மூவரும் கவிஞர்கள் என்ற வகையில் அவர்களின் பாடுபொருள்கள், பாடல் வடிவங்கள், கருத்தியல்கள் ஏராளமாய் விரவிக் கிடக்கின்றன. ஆயினும் முதன் முதலில் ஒரு அற நூல் பாரம்பரியத்தில் ஆத்திசூடியை ஓளவையார் அருளினார். ஓளவையாரின் செல்வாக்கிற்கு உட்படாமல் பாரதி புதிய ஆத்திசூடியை தந்திருக்க முடியாது. பாரதியின் வரிகளில் இதனை நன்கு உணர முடியும். இவர்கள் இருவரின் செல்வாக்கும் முருகையனிடத்தில் உள்ளதை மறுதலிக்க முடியாது. ஆனால் மேலே கருத்தாடப்பட்ட விடயங்களின் பிரகாரம் காலத்தோடு அண்டிய கருத்தியல் நெறி மாற்றத்தில் பாரதியிடமும் முருகையனிடமும் ஓளவையின் மனப் போக்கை மறுதலிக்கும் போக்கும் வீறார்ந்த கருத்தியல் வீச்சும் அதிகம் உள்ளதை அவதானிக்கலாம். இதற்கு இவர்களின் மொழியிலுள்ள சாதாரண வாழ்வியலுடனான சிநேகிதப் போக்கு காரணமாக அமைந்திருக்கலாம். இது எவ்வாறாயினும் ஓளவையாரின் ஆத்திசூடியின் புதிய பரிமாணங்களாக பாரதியின் புதிய ஆத்திசூடியும், முருகையனின் எழுபத்தாறும் அமைந்துள்ளன எனலாம்.

நூல் பட்டியல்

1. ஓளவையார், ஆத்திசூடி, விநாயகர் தரும நிதிய வெளியீடு(1998)இ பருத்தித்துறை.
2. முருகையன் என்னும் முடியா நெடும் பகல் தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை வெளியீடு(2009), கொழும்பு.
3. சந்திரகாந்தன் - தொகுப்பாசிரியர் (1994), பாரதியார் கவிதைகள், நியு செஞ்சுரி புக்கவுஸ் சென்னை.
4. அருணாசலம்.க., (1984), பாரதியார் சிந்தனைகள், சோமு புத்தக நிலையம் சென்னை.
5. இரவிந்திரன்.ந. (2003)ஃ இந்துத்துவக் காலச் சூழலின் மறு வாசிப்பில் பாரதியின் மெய்ஞ்ஞானம், சவுத் விஸன், சென்னை.

ஈழத்தில் தமிழில் வெளிவரும் கலை இலக்கியச் சிற்றிதழ்கள்

க. பரணீதரன்

அறிமுகம்

இன்று ஈழத்திலே ஏறத்தாழ முப்பது சிற்றிதழ்கள் வரை தமிழில் வெளிவந்துகொண்டிருக்கின்றன. இவற்றுள் பல மாதாந்த இதழ்களாகவோ அல்லது இருமாத இதழ்களாகவோ அல்லது பருவ இதழ்களாகவோ வெளிவருகின்றன. வரையறையான கால ஒழுங்கின்றி, அவ்வப்போது வெளிவரும் இதழ்களும் இவற்றுள் அடங்குவன. இந்த இதழ்களின் நோக்கம், உள்ளடக்கம் என்பவற்றில் காணப்படும் வேறுபாடுகள் காரணமாக, இவை பல்வேறு வகையாக வகைப்படுத்தப்படக்கூடியன. இவ்வகைப்பாடுகளுள் பிரதானமானவையாக கலை இலக்கிய இதழ்கள், கவிதை இதழ்கள், நாடக இதழ்கள், சமய இதழ்கள், சிறுவர் இதழ்கள், மகளிர் இதழ்கள், வணிக இதழ்கள், உளவியல் இதழ்கள் என்பன குறிப்பிடக்கூடியவை. இவற்றுள் இன்று ஈழத்தில் தமிழில் வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் கலை இலக்கியச் சிற்றிதழ்களின் இன்றைய நிலை, எதிர்காலம் என்பன குறித்த ஓர் உசாவலாக இக்கட்டுரை அமைகின்றது. இதழ் என்ற தமிழ்ப் பதத்திற்கு ஈடாக 'சஞ்சிகை' எனும்

வடமொழிச் சொல்லைப் பயன்படுத்தும் வழக்கும் இருந்து வருவதால் இவ்விரு பதங்களும் இக்கட்டுரையில் ஒரே கருத்தில் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

ஆரம்பகாலம்

ஈழத்துத் தமிழ்க் கலை இலக்கிய சிற்றிதழ்களுக்கு நீண்ட வரலாறு ஒன்றுண்டு. ஆரம்பகாலங்களில் வெளிவரத் தொடங்கிய ஈழகேசரி, மறுமலர்ச்சி, கலைச்செல்வி ஆகிய கலை இலக்கிய சிற்றிதழ்கள் இன்றும் பேசப்படுவன. தமிழகத்தில் 'மணிக் கொடிக் காலம்', சரஸ்வதி காலம் என இன்றும் குறிப்பிடப்படுவதுபோல, ஈழத்திலும் ஈழகேசரிக் காலம், 'மறுமலர்ச்சிக் காலம்', கலைச்செல்விக் காலம் என அவை வெளிவந்து கொண்டிருந்த காலம் சிறப்பிக்கப்படுவதுண்டு. ஈழத்து இதழ்களின் வளர்ச்சியில், பாரதி, சிரித்திரன், மல்லிகை, குமரன், அலை போன்ற சஞ்சிகைகளின் வருகையும் கூட குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

கே.கணேஷ், கே.இராமநாதன் ஆகியோரை இணையா சிரியராகக் கொண்டு 1948இல் வெளிவந்த, முதலாவது

முற்போக்குக் கலை இலக்கிய சஞ்சிகை என்ற வகையில் 'பாரதி' சிறப்புப்பெறுகின்றது. 1963 முதல் 32 வருடங்களாக தொடர்ச்சியாக வெளிவந்து கொண்டிருந்த நகைச்சுவை இலக்கிய இதழ் என்றவகையில் சிரித்திரன் முக்கியத்துவமுடையது. 1966 முதல் 'மல்லிகை' தொடர்ந்து வெளிவந்து கொண்டிருப்பது, 46 ஆண்டுகள் தொடர்ச்சியாக வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் கலை இலக்கிய இதழ் என்ற பெருமையையும் மல்லிகை பெறுகிறது. 1971இல் மாணவ மாத இதழாக ஆரம்பித்து, தீவிர மார்க்சிய சஞ்சிகையாக தன்னை மாற்றிக்கொண்டது, குமரன் இலக்கியத்தின் நவீன செல்நெறியில் அக்கறைகொண்டு 1975 முதல் 1990 வரை 35 இதழ்களை 'அலை' வெளிக் கொணர்ந்தது.

இன்றைய சிற்றிதழ்கள்

இன்று ஈழத்தில் வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் கலை இலக்கிய சஞ்சிகைகளாக மல்லிகை, ஞானம், ஜீவநதி, செங்கதிர், படிகள், கலைமுகம், தாயகம், அம்பலம், கொழுந்து, ஓலை, பெருவெளி, மாருதம், வடந்தை, மறுகா, கூத்தரங்கம், ஆற்றுக்கை, கூடம், சுவைத்திரள், பூங்காவனம் என்பவற்றைக் குறிப்பிடலாம். இவற்றுள் தொடர்ச்சியாக வெளிவந்துகொண்டிருக்கும் மாதாந்த சஞ்சிகைகளாக மல்லிகை, ஞானம், ஜீவநதி, செங்கதிர் ஆகியவற்றையே குறிப்பிடலாம். ஏனைய இதழ்கள் அவ்வப்போது வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றபோதும் ஒழுங்கான கால இடைவெளிகளில் அவை வெளி வருவதில்லை. மல்லிகை, ஞானம், ஜீவநதி ஆகியவை ஒவ்வொரு மாதத்திலும் அதன்

முதல் வாரத்திலேயே வெளி வருவதையும் அவதானிக்கக் கூடியதாக உள்ளது.

சிற்றிதழ்களின் நோக்கம்

பொதுவாக, சமூக யதார்த்தத்தைப் பிரதிபலிப்பனவாய், ஒழுக்க விழுமியங்களைப் பேணுபவையாகவும் உயர்ந்த எண்ணங்களை விதைப்பனவாகவும் கலை இலக்கியச் சிற்றிதழ்கள் விளங்கவேண்டும். 'பொதுமக்களின் உணர்ச்சியைப் புரிந்துகொண்டு அவற்றை வெளிப்படுத்துவதும் மக்களிடையே சிறந்த உணர்வுகளை எழுப்புவதும் குறைகளை அச்சமின்றி எடுத்துரைப்பதும் இதழ்களின் செல்நெறிகளாக இருக்கவேண்டும்' என காந்தியடிகள் ஒரு சமயம் கூறியவை இங்கு நோக்கத்தக்கது.

ஈழத்துக் கலை இலக்கிய சிறுசஞ்சிகைகள் தமது நோக்கங்களை மகுடவாசகத்தின் மூலமோ அல்லது புகழ்பெற்ற சில பாடல் வரிகள் மூலமோ உணர்த்திநிற்கும் போக்கு காணப்படுகின்றது. உதாரணமாக,

ஆடுதல் பாடுதல் சித்திரம் கவி

ஆதியினைய கலைகளில் உள்ளம்

ஈடுபட்டென்றும் நடப்பவர் பிறர்

ஈனநிலை கண்டு துள்ளுவார்

என்ற பாடல் வரிகளை, மல்லிகை,

தனது நோக்கக்கூற்றாக முன்வைத்துள்ளது. அதேவேளை, இதுவரை 127 இதழ்களை தொடர்ச்சியாக வெளியிட்டுவைத்துள்ள ஞானம், 'பகிர்தலின் மூலம் விரிவும் ஆழமும் பெறுவது ஞானம்' என்ற மகுடவாசகத்துடன்,

வெள்ளத்தின் பெருக்கைப்போல் கலைப்பெருக்கும்

கவிப்பெருக்கும் மேவுமாயின்,

பள்ளத்தில் வீழ்ந்திருக்கும் குருட ரெல்லாம்

விழிபெற்றுப் பதவி கொள்வார்
என்ற பாடல் வரிகளை நோக்கக்
கூற்றாக உணர்த்திநிற்கின்றது.

இரு வருடங்கள் இருமாத இதழாக
தொடர்ச்சியாக வெளிவந்து, மூன்றாம்
வருடத்திலிருந்து மாத இதழாக வெளிவரும்
ஜீவநதி, இதுவரை 27 இதழ்களை
வெளிக்கொணர்ந்ததோடு,

அறிஞர்தம் இதய ஓடை

ஆழநீர் தன்னை மொண்டு

செறிதரும் மக்கள் எண்ணம்

செழித்திட ஊற்றி ஊற்றி

புதியதோர் உலகம் செய்வோம்

என்ற பாரதிதாசனின் பாடல் வரிகளை
நோக்கக்கூற்றாகவும் கொண்டுள்ளது.

இவ்வாறே, ஈழத்துத் தமிழ்ச்
சிற்றிதழ்கள் பயன்படுத்தும் மகுட
வாசகங்களும் நோக்கக் கூற்றை
வெளியிடும் பாடல் வரிகளும் கலை
இலக்கிய சஞ்சிகைகளுக்கு இருக்க
வேண்டிய கடமைப்பொறுப்பை உணர்ந்து
வெளிப்படுத்துவனவாய் அமைந்துள்ளன.
இந்நோக்கங்களுக்கு ஏற்ப, உள்ளடக்கமும்
அமையவேண்டும் என்பதில் சஞ்சிகைகள்
கவனம் எடுக்கவேண்டும். பெரும்பாலும்
இச்சஞ்சிகைகள் இக்கவனத்தைக்
கருத்திற் கொண்டு செயற்பட்டு
வருவனவாய்த் தெரிகின்றன.

கலை இலக்கியச் சிற்றிதழ்களின் உள்ளடக்கம்

ஈழத்துக் கலை இலக்கியச்
சிற்றிதழ்களின் உள்ளடக்கம் பல்வேறு
வகைகளைக் குறிக்கும் அடங்கும்
உட்கூறுகளைக் கொண்டனவாய்க்
காணப்படுகின்றன. ஒரே சஞ்சிகையில்
எல்லா உட்கூறுகளையும் காண
முடியாவிடினும், பொதுவாக சிறுகதை,
கவிதை, கட்டுரை, நாடகம், நூல் விமர்சனம்,

நேர்காணல், பத்தி எழுத்து, வாசகர்
எண்ணம் போன்ற பல்வேறு படைப்புகளை
இன்று இச்சஞ்சிகைகளில் காணக்
கூடியதாக உள்ளது.

உள்ளடக்கக் கூறுகளை
ஒழுங்கமைத்து, கருத்துவெளிப்பாட்டுச்
சித்திரங்களையும் சேர்த்து கணினி
அச்சுப்பதிப்பில் இன்றைய கலை இலக்கிய
சஞ்சிகைகள் வெளிக் கொண்டு
வரப்படுகின்றன. படைப்புகளை
அச்சுப்பதிக்கும் போது அவற்றினை
ஒழுங்குபடுத்தும் திட்ட ஏற்பாட்டிலும்
அதிக சிரத்தை காட்டுவதையும்
அவதானிக்கக்கூடியதாக உள்ளது.

கலை இலக்கியச் சிற்றிதழ்களின் இன்றைய நிலை

- கால ஓட்டத்தில், கலை இலக்கிய
இதழ்கள் பல்கிப் பெருகுவதை நாம்
காண்கின்றோம். புதிய புதிய இதழ்கள்
உருவாக்கம் பெற்று, குறுகிய கால
இடைவெளியில் அவை வந்த
வேகத்திலேயே பல
நின்றுவிடுவதையும் காண்கின்றோம்.
- பொதுவாக, இச்சஞ்சிகைகளில் மூத்த
எழுத்தாளர்களும் இளைய
தலைமுறையினரும் எழுதி
வருகிறார்கள்.
- இளைய தலைமுறையினர் பெரும்
பாலும் கவிதைகளையே எழுது
கின்றனர். எழுத்தாளர்களின்
அனுபவத்தைப் பொறுத்து,
இக்கவிதைகளின் தரம் காணப்
படுகின்றது. சில கவிதைகளைப்
படிக்கும்போது, படைப்பாளியின்
அனுபவத்தளவிரிவு பற்றிய ஐயப்பாடு
எழுவது தவிர்க்கமுடியாததாகிறது.

- கலை இலக்கியச் சிற்றிதழ்களுக்கு பாடசாலைகளில் ஆசிரியர்களிடமிருந்தும் மாணவர்களிடமிருந்தும் அதிக வரவேற்புக்கிடைக்காத நிலையே காணப்படுகிறது. இதற்கு, மாணவர்களிடத்தும் ஆசிரியர்களிடத்தும் வாசிப்பு ஆர்வமின்மையே காரணம்.
- தனி இதழ் ஒவ்வொன்றும் பொதுவாக 40 – 60 பக்கங்களைக் கொண்டனவாய், ரூ. 40 முதல், ரூ. 100 வரை விலை நிர்ணயம் செய்யப்பட்டுள்ளன.
- பல சஞ்சிகைகளின் உள்ளடக்கம், தமது வாசகர்கள் யார் என்ற தெளிவின்றி, பலமட்டத்து வாசகர்களையும் திருப்திப்படுத்தும் வகையில் அமைவதனால், **கனதித்** தன்மையை இழந்துவிடுகின்றன.
- புதிய இலக்கியக் கோட்பாடுகளை வாசகர்க்கு அறிமுகம் செய்வதற்கான கட்டுரைகளை துறைசார் விற்பன்னர்களிடமிருந்து பெற்றுப் பிரசுரிக்கும் நிலை காணப்படுகின்றது. அதேவேளை, புதிய எழுத்தாளர்கள் போதிய அநுபவமும் அறிவுமின்றி, கோட்பாட்டு ரீதியான கட்டுரைகளை எழுதி வருகின்ற போக்கும் காணப்படுகின்றது.
- சிறுசஞ்சிகைகளிற் சில, இடைஇடையே, தேவை கருதி சிறப்பிதழ்களையும் வெளியிட்டு வருகின்றன.

கலை இலக்கியச் சிற்றிதழ்கள் எதிர்கொள்ளும் சவால்கள்

- சிறுசஞ்சிகை ஒன்றை உருவாக்குவதற்கான செலவு அதன் விலையிலும் அதிகமாக இருக்கிறது.
- சஞ்சிகை விநியோகம் சிரமத்திற்குரிய ஒன்றாகக் காணப்படுகின்றது.

- ஓர் இதழை ஐம்பது ரூபா அல்லது அறுபது ரூபாவுக்கு வாங்கிப் படிக்கும் மனோநிலை பலருக்கு இல்லை.
- பலரிடத்து, தொடர்ந்தும் இதழ்களை இலவசமாகத் தந்தாலென்ன என்ற மனப்பாங்கு காணப்படுகிறது.
- சஞ்சிகைக்கான விளம்பரங்களைப் பெற்றுக்கொள்வதில் சிரமம் உள்ளது.
- சிறுசஞ்சிகைகளுக்கு எழுதும் எழுத்தாளர்கள், உடனடியாக தமது படைப்பை அச்சில் பார்த்துவிடத் துடிக்கிறார்கள்.
- சிலவேளைகளில், ஒரே சமயத்தில் இரண்டு மூன்று சஞ்சிகைகளுக்கு தமது ஒரே படைப்பின் பிரதிகளை அனுப்பிவைக்கின்றனர்.
- விமர்சனக் கட்டுரை எழுதும் ஆரம்ப எழுத்தாளர்களிற் சிலர், தம்மை விமர்சனப் பண்டிதர்களாகக் கருதிக் கொண்டு, தெளிவின்றி, மூத்த எழுத்தாளர்களை, அவர்தம் படைப்புகளை, விமரிசன முறையியலுக்குப் பொருத்தமற்ற வகையில் அவதூறு சொல்கின்றனர்.
- முன்னைய நாட்களில், ஆரோக்கியமான இலக்கிய விவாதங்கள் பல இச்சிறுசஞ்சிகைகளில் இடம்பெற்றன. இந்நிலை மாறி, புனைபெயர்களுள், ஒளிந்துகொண்டு, படைப்பாளிகளைச் சீண்டும் வகையில் கடிதங்களை எழுதும் போக்கு காணப்படுகிறது.
- புதிதாகக் கட்டுரை எழுதுபவர்களிற் சிலரிடம் வெட்டி ஒட்டும் (cut and paste) போக்கு காணப்படுகிறது.
- இலக்கியத் திருட்டை (plagiarism) மிகவும் லாவகமாக சில எழுத்தாளர்கள் மேற்கொள்ளும் நிலை காணப்படுகிறது.

- இச்சஞ்சிகைகளுக்கூடாக இடம்பெறும் சிறுகதைப் போட்டிகளுக்கென பிரபலமான எழுத்தாளர்களின் முன்னைய எழுத்துகளை தங்கள் படைப்புகளாக அனுப்பிவைக்கும் போக்கும் காணப்படுகின்றது.
- சிறுசஞ்சிகைகளின் மூலம் இலாபம் பெறும் நிலை என்று எதுவும் இல்லை. ஆயினும், சஞ்சிகை விற்பனையை வர்த்தகக் கண்ணோட்டத்தில் நோக்கி, உதாசீனம் செய்யும் நிலை உள்ளது.
- சிறுசஞ்சிகைகளுக்கான சந்தாவைப் பெற்றுக்கொள்வதில் பாடசாலைகளோ நிறுவனங்களோ ஆர்வம் காட்டுவதில்லை.
- சந்தாதாரர்களுக்கான இதழ்களை அனுப்புவதற்கான முத்திரைச் செலவு உயர்வாக உள்ளது.
- வாசிப்புத்திறனை ஊக்குவிக்கும் திட்டங்கள் பொதுவாக பாடசாலைகளில் காணப்படுவதில்லை.
- இலத்திரனியற் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சி காரணமாக ஏற்பட்டுள்ள சாதன வளர்ச்சிகள் வாசிப்பின் முக்கியத்துவத்தைக் குறைத்துள்ளன.
- இணையத்தளங்களில் வலைப்பூக்களை உருவாக்கி, தமது படைப்புகளை அவற்றினூடாக வெளியிடுகின்றனர். அவர்களிடத்து தமது படைப்புகளை சிறுசஞ்சிகைகளுக்கு அனுப்பும் ஆர்வம் குறைந்துவருகிறது.

மதிப்பீடும் எதிர்காலத் திட்டங்களும்

மதிப்பீடு: ஈழத்துக் கலை இலக்கிய சஞ்சிகைகளைப் பொறுத்தவரை, தனிமனித முயற்சிகளுக்கூடாக முன்னெடுக்கப்பட்டுவரும் சஞ்சிகைகளே நின்று நிலைத்துள்ளன. நிறுவனரீதியாகவோ அல்லது குழுமுறையிலோ ஆரம்பிக்கப்

பட்ட இதழ்கள் ஆரம்பநிலையிலேயே நின்றுபோய்விட்டன. ஆசிரியர்குழுவினரிடையே காணப்பட்ட கருத்து முரண்பாடுகளும் இதற்குக் காரணமாகும்.

இன்று மல்லிகை, ஞானம், ஜீவநதி, செங்கதிர் போன்ற சஞ்சிகைகள் நின்றுநிலைப்பதற்குக் காரணம் முறையே, அவற்றின் ஆசிரியர்களான டொமினிக் ஜீவா, தி.ஞானசேகரன், க.பரணீதரன், செங்கதிரோன் ஆகியோர் தம்மை அர்ப்பணித்துச் செயற்பட்டு வருதலே யாகும். அதேவேளை, உண்மையான, விசுவாசமான உழைப்பும் சவால்களைச் சமாளிக்கும் திறனும் வாசகர்களையும் ஆதரவாளர்களையும் படைப்பாளிகளையும் அரவணைத்துச் செல்லும் பண்புமே, இச்சஞ்சிகைகள் தனியார் முயற்சிகளினூடாக வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்ற நிலையிலும், வாசகர்களிடமிருந்தும் படைப்பாளிகளிடமிருந்தும் பரந்த அளவில் ஆதரவைப் பெற்றுத் தந்துள்ளன. அத்தோடு, இந்த ஒத்துழைப்பின் காரணமாகவே மல்லிகை, ஞானம், ஜீவநதி ஆகிய சஞ்சிகைகள் பதிப்பு முயற்சிகளையும் இன்று மேற்கொள்ளமுடிகின்றது.

நிறுவனரீதியாகவோ அல்லது கூட்டுமுயற்சியிலோ வெளிவரும் சஞ்சிகைகளில் குறிப்பிட்ட சில எழுத்தாளர்களின் படைப்புகளே இடம்பெறுவதனால், இக்குழுநிலையை விரும்பாத படைப்பாளிகள் இச்சஞ்சிகைகளை நாடுவதில்லை.

வளமாக்குவதற்கான எதிர்காலத் திட்டங்கள்

ஈழத்துத் தமிழ்க் கலை இலக்கிய சஞ்சிகைகளின் முயற்சிகளுக்கு ஒத்துழைப்பு வழங்கி அவற்றை

வளப்படுத்துவதற்கான திட்டங்களாக பின்வருவன முன்வைக்கப்படுகின்றன:-

- சில நியமங்களை வகுத்து, கலை இலக்கிய சிற்றிதழ்களுக்கு அரசு மானியம் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.
- வாசிப்பின் முக்கியத்துவத்தை உணர்த்தி, கலை இலக்கிய சிற்றிதழ்களினூடாகப் பெற்றுக் கொள்ளக் கூடிய அங்கூலங்களைப் பற்றி பரப்புரை செய்தல்வேண்டும்.
- 'இதழியற் கல்வி' என்ற பாடத்தை பாடசாலைக் கலைத்திட்டத்தில் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும்.
- பிரதேசம் தோறும் வாசகர் வட்டங்களை உருவாக்கி, கலை இலக்கிய சிற்றிதழ்களில் வெளிவரும் விடயதானங்கள் குறித்து கருத்தாடற் களங்களை உருவாக்குதல் வேண்டும்.
- புதிய இளந்தலைமுறைப் படைப்பாளிகளுக்கு படைப்பு உத்திகள், செவ்விதாக்கம் போன்ற தலைப்புகளில் பயிற்சிப் பட்டறை களை ஒழுங்கு செய்து, பயிற்சி வழங்கவேண்டும்.
- நாடு தழுவிய ரீதியிலும், பிரதேசரீதியிலும் கலை இலக்கிய ஆய்வு அமர்வுகளை ஒழுங்கு செய்து, ஆய்வுகளை ஊக்குவிக்கவேண்டும்.
- தமிழ்ச் சிற்றிதழ்களின் ஒழுங்கான வரவின்மைக்கான காரணங்களை அறிந்துகொள்வதற்கான ஆய்வுகளை ஊக்குவிக்கவேண்டும்.
- இதழியல் தொடர்பான போட்டிகளை நாடு தழுவிய ரீதியில் ஒழுங்கு செய்யவேண்டும்.

நிறைவுரை

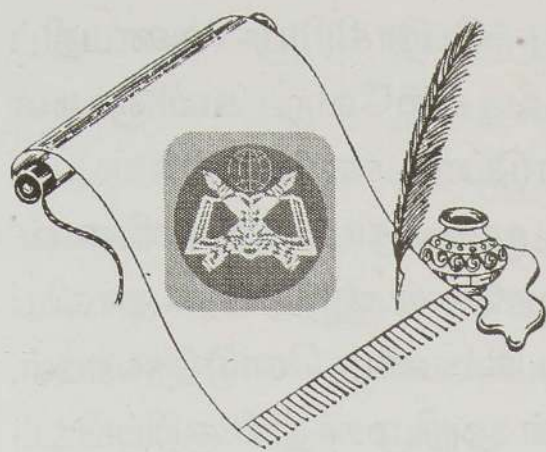
நாம் இதுவரை நோக்கியவற்றைச் சுருக்கிக் கூறுவதாயின், ஈழத்தில் தமிழில் கலை இலக்கியச் சிற்றிதழ்கள் நீண்ட

வரலாற்றுப் பாரம்பரியம் கொண்டவை. அதிக எண்ணிக்கையான இச்சிற்றிதழ்கள் ஈழத்துத் தமிழ் கலை இலக்கிய வளர்ச்சியில் கணிசமான பங்களிப்புச் செய்துள்ளன. சிற்றிதழ்களுக்கான சவால்களுக்கு மத்தியில் பல இதழ்கள் நின்றுநிலைக்க முடியாமற்போயின. ஆயினும், இன்றும் பல இதழ்கள் வெளிவந்துகொண்டிருக்கின்றன. இவை கால ஓட்டத்தில் இலக்கியச் செல்நெறியைத் தீர்மானிப்பனவாய், இன்றைய ஈழத்துத் தமிழ் கலை இலக்கிய வளர்ச்சிக்குத் தம்மாலான அர்ப்பணிப்பை வழங்கி வருகின்றன. இவற்றின் வளர்ச்சிக்கு வேண்டிய திட்டங்களை முன்னெடுக்கவேண்டியது காலத்தின் தேவையாகும்.

உசாத்துணை

1. கோவிந்தராசன், மு. (2006). 'இதழியல் நிலை அல்லது போக்கு'. (தொ.ஆ.) வ.ஜெயதேவன் & சிராஜ் உன்னிஜா நாசர். **தமிழியலின் எதிர்காலவியல் : பாகம் இரண்டு**. சென்னை : கலைஞன் பதிப்பகம்.
2. சரவணகுமார், பெ. (2008). ஈழத்து இலக்கிய இதழியலில் ஞானம். **ஞானம்**, 9 (4), 266 – 270.
3. சிவானந்தசர்மா, ப. (1985). **இலங்கையில் தமிழ்ப் பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள்**. புத்தூர் : ஆசிரியர்.
4. செல்வநாயகம், வி. (1965). **தமிழ் இலக்கிய வரலாறு**. யாழ்ப்பாணம் : ஸ்ரீலங்கா அச்சகம்.
5. ஞானசேகரன், தி. (2008). ஞானம் - 100ஆவது சிறப்பிதழ், 9 (4), 2 – 3.
6. டொமினிக் ஜீவா. (2009). மல்லிகை - 44ஆம் ஆண்டு மலர், 356, 1.
7. பரணீதரன், க. (2010). ஜீவநதி - மூன்றாவது ஆண்டு வெள்ளி மலர், 25, 2.

எம். ஏ. நுஃமானின் காவியங்கள்

- ஓர் அறிமுகம்

றமீஸ் அப்துல்லாஹ்

மொழித்துறை, தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்.

“நம் காவிய மரபுகள் எப்படி இருந்தாலும் அவைகளை அப்படியே தூக்கி வைத்துவிட்டு நவீன வாழ்வின் கதையை யதார்த்தமாகவோ குறியீடாகவோ செய்யுளில் வடித்துக் காட்டிய மூவர்களில் நீயும் ஒருவன். மூத்தவர் மஹாகவி அடுத்தது நீயும் முருகையனும்”

என **நீலாவணன் காவியங்கள்** (நன்னூல் பதிப்பகம், கொழும்பு - 2010) என்ற நூலுக்கு சண்முகம் சிவலிங்கம் எழுதிய அணிந்துரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார். இக்கூற்று இன்னும் அகலிக்கப்பட வேண்டியது. ஈழத்தில் நவீன காவியங்களை எழுதியோர் வரிசையில் கவிஞர் எம்.ஏ.நுஃமானும் மிக முக்கியமானவராகின்றார். அவரது காவியங்கள் பற்றிய அறிமுகத்தை வழங்குவதாகவே இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் காவியங்களுக்கு தனித்துவமானதோர் இடமுண்டு. சோழர் காலம் ‘காவிய காலம்’ என்ற பெயர் பெற்றிருக்கின்றது. நிலப்பிரபுத்துவ சமூகத்தின் ஓர் இலக்கிய

வடிவமாகத் திகழ்ந்த காவியங்கள் இன்றைய காலகட்டத்தில் தோன்றுவதற்கு வாய்ப்பில்லை. எனவேதான் இன்றைய காலகட்டத்தில் தோன்றும் காவியங்கள் போன்றதோர் இலக்கியம் நவீன காவியங்கள் எனப் பேசப்படுகின்றது. ஆனால், இதற்குள்ளும் பல கருத்து வேறுபாடுகள் உண்டு.

நவீன காவிய வடிவத்தின் முன்னுதாரணமாக பாரதியாரின் பாஞ்சாலி சபதத்தையும் குயிற் பாட்டையும் குறிப்பிடுவர்.

“எளியபதங்கள், எளியநடை, எளிதில் அறிந்து கொள்ளக்கூடிய சந்தம், பொதுசனங்கள் விரும்பும் மெட்டு, இவற்றினையுடைய காவியம் ஒன்று தற்காலத்திலே செய்து தருவோன் நமது தாய்மொழிக்குப் புதிய உயிர்த்தருவோனாகிறான்”

என பாரதி குறிப்பிடுகின்றான். பாரதி பாடிய காவியங்களைப் பின்பற்றி பல காவியங்கள் தமிழகத்தில் பல்வேறு கவிஞர்களால் பாடப்பட்டுள்ளன.

இவ்வகையான காவியங்களை நெடுங்கவிதை, கதைப்பாடல்,

குறுங்காவியம் என்றும் விமர்சகர்கள் குறிப்பிடுவர். இது பற்றி நவீன தமிழ்க்காவியங்கள் என்ற கட்டுரையில் எம்.ஏ.நுஃமான் (திறனாய்வுக் கட்டுரைகள் அன்னம், சிவகங்கை 1985) விரிவாகக் குறிப்படுகின்றார். அக் கட்டுரையில் எம்.ஏ.நுஃமான் பின்வரும் முடிவுக்கு வருகின்றார்.

“.... நெடுங்கவிதை, கதைப்பாடல், குறுங்காவியம், கவிதைக்கதை போன்ற சொந்தொடர்கள் இத்தகைய இலக்கியவடிவத்தைக் குறிக்கப் போதுமானவையல்ல என்பது வெளிப்படை, நவீன காவியம் என்ற பெயரால் அழைப்பதே பொருத்தமானதாகத் தோன்றுகிறது. செய்யுள் நடையில் அமைந்திருப்பதும், கதைகூறும் இயல்பு கொண்டிருப்பதும் பழைய காவியங்களுக்கும் இவற்றுக்கும் இடையே உள்ள பொதுப்பண்புகள் ஆகும். ஆகவேதான் இவை காவியம் எனப்படுகின்றன. ஆயினும் உள்ளடக்கத்திலும் உத்தி முறையிலும் உருவப் பரப்பிலும் பழையவற்றிலிருந்து இவை பெரிதும் வேறுபடுகின்றன. ஆகவேதான் இவை நவீன காவியம் எனப்படுகின்றன.”

இந்த பின்னணியோடு ஈழத்தின் காவிய மரபு பற்றி சிந்திப்போம். கண்ணகி வழக்குரையே ஈழத்தில் தோன்றிய குறிப்பிடத்தக்கதோர் காவியமாகும். அது போன்று காவியம் என்ற பெயரில் மழைக்காவியம், பிள்ளைக் காவியம், கல்லோயாக் காவியம் போன்றனவும் வாய்மொழி இலக்கிய மரபில் வழங்குகின்றன. ஆனால், 1950களில் இருந்து ஈழத்திலும் ஒரு நவீன காவிய மரபு

உருவாகின்றது. பேராசிரியர் கணபதிப் பிள்ளை முதல் பல்வேறு கவிஞர்கள் இத்துறையில் ஈடுபாடு காட்டினர்.

மஹாகவி, முருகையன், நீலாவணன், நுஃமான் முதலானோர் இந்நவீன காவிய மரபுக்கு புதிய பரிமாணம் கொடுத்தவர்கள். இக்கட்டுரையின் அறிமுகத்தில் குறிப்பிடப் பட்டுள்ள சண்முகம் சிவலிங்கத்தின் கூற்று நுஃமானையும் சேர்த்ததாக அமைய வேண்டும். ஈழத்தின் நவீன காவிய மரபுக்கு அந்தளவுக்கான முக்கியத்துவத்தை நுஃமான் வழங்கியிருக்கிறார். அதற்கு அவரது **தாத்தாமாரும் பேரர்களும்** என்ற தொகுதி ஆதாரமாகும். மஹாகவியின் ‘கல்லழகி’, ‘சடங்கு’, ‘கண்மணியாள் காதை’, ‘ஒரு சாதாரண மனிதரது சரித்திரம்’, ‘கந்தப்ப சபதம்’, ‘தகனம்’ ஆகியவற்றுக்கும் முருகையனின் ‘நெடும்பகல்’, ‘ஆதிபகவன்’ ஆகியவற்றுக்கும் நீலாவணனின் ‘பட்டமரம்’, ‘வடமீன்’, ‘வேளாண்மை’ முதலானவற்றுக்குமுள்ள முக்கியத்துவம் நுஃமானின் ‘உலகப்பரப்பின் ஒவ்வொரு கணமும்’, ‘அதிமானிடன்’, ‘கோயிலின் வெளியே’, ‘நிலம் என்னும் நல்லாள்’, ‘தாத்தாமாரும் பேரர்களும்’ முதலான படைப்புக்களுக்கும் உண்டு. மஹாகவி, முருகையன், நீலாவணன் முதலானோரின் மேற்கூறியபடைப்புக்கள் நவீன காவியங்கள் எனின் நுஃமானின் மேற்கூறிய படைப்புக்களும் நவீன காவியங்களே.

1960இன் பின்னர் ஈழத்தில் எழுந்த காவியங்கள் நவீன வாழ்க்கை பற்றிப் பேசுவனவாகவே அமைந்திருந்தன. அவை உருவத்திலும் உள்ளடக்கத்திலும் நவீன தன்மையையே பெற்றிருந்தன. நாவல், சிறுகதை முதலான இலக்கியங்களின் உத்திமுறையும் கலை

நுட்பங்களும் இவற்றிற்கு பெரிதும் பயன்பட்டன. இத்தகைய பண்புகள் கொண்டனவாகவே நுஃமானின் காவியங்களும் அமைந்திருந்தன.

தாத்தாமாரும் பேரர்களும் என்ற தலைப்பில் நுஃமானின் காவியங்கள் ஐந்தும் 1977இல் வாசகர் சங்க வெளியீடாக கல்முனையில் இருந்து வெளிவந்தது. ஐந்து நெடுங்கவிதைகள் என்ற குறிப்புடன் வந்த இவற்றையே இக்கட்டுரையில் நவீன காவியங்கள் என குறிப்பிடப்படுகின்றது. கவிதைகளையும் சிறுகதைகளையும் எழுதிய நுஃமானின் அடிச்சரடேயதார்த்தம் பற்றியும் புதியன பற்றியும் கருத்துரைப்பதே ஆகும். அழகியலோடு நவீன வாழ்வு பற்றி சித்திரிக்கின்ற அற்புதமான ஆக்கங்களையே அவர் படைத்துள்ளார். அவ்வாறே அவர் காவியங்கள் பொருள் உருவமும், ஓசை உருவமும் கலந்து கலை நயம் மிக்கனவாக வெளிப்படுகின்றன.

1966இல் அவர் எழுதியது 'உலகப் பரப்பின் ஒவ்வொரு கணமும்...' என்ற காவியம். இக்காவியத்தின் மூலம் நுஃமான், தனிமனிதனுக்கும் உலகத்துக்கும் உள்ள உறவினை கேள்வி எழுப்புகின்றார். ஒரு வகையில் மஹாகவியின் 'ஒரு சாதாரண மனிதனின் சரித்திரத்தினை தத்துவ ரீதியாகப் பார்க்கின்ற ஒரு பார்வையாகக் கூட இதை நோக்க முடியும். இயற்கை பற்றியும் மனித வாழ்வு பற்றியும் அதன் இன்ப துன்ப நெகிழ்ச்சி பற்றியும் நவீனத்துவ நெருக்கடி பற்றியும் அவர் எழுப்புகின்ற கேள்விகள் இக்காவியத்தின் சுவைமிக்க பகுதிகளாகும்.

'குளத்தங்கரையின் குளிர்ந்த புற்களைப் பச்சைக் கம்பளப் படுக்கையாய் நினைத்து ஓய்வுக் காகச் சாய்ந்திருக்கின்ற இந் நேரத்தில் .....

இந் நேரத்தில்
இந்த உலகின் சந்தையில் நிகழும்
நிகழ்ச்சிகள் பற்றி
நினைத்துப்பார்க்கையில்

அக உலகத்தின் ஆழத்தே. நான்
எதை உணர்கின்றேன் என்பதைத்
தெளிவாய்
எடுத்துச் சொல்ல இயல வில்லையே!

எறும்பொன்று எனது எழுதும் தாளில்
உலாவி உலாவி
ஊர்ந்து திரிந்தது.
ஏன் அவ் எறும்பு என் எழுதும் தாளில்
ஊர்ந்து திரிந்ததோ?//

என்றுகலை நயத்துடன் மனித வாழ்வு பற்றி நுஃமான் இக்காவியத்தில் சித்திரிக்க முற்பட்டிருக்கின்றார்.

1968இல் அவர் எழுதிய மற்றுமொரு காவியம் 'அதிமானிடன்'. மனித சமூகத்தின் வரலாற்றுப் பாத்திரத்தை மிக அற்புதமாக இக்காவியத்துள் அவர் வெளிப்படுத்துகின்றார். மனிதனின் அதிசயிக்கத்தக்க வளர்ச்சி இக்காவியத்தின் அடிச்சரடாக அமைகிறது. மனிதனின் அசுர வளர்ச்சி சந்தடி மிக்க உலகத்திற்குள் அவனைப் போர்புரியும் ஒருவராகக் காண்பது நயக்கத்தக்கதாக உள்ளது. மனித சமூகத்தின் ஒவ்வொரு காலகட்ட வளர்ச்சியும் இக்காவியத்துள் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

"....

தொழிற்சாலைகளின் உலைக்
களங்களிலே

வெந்து வெந்து மேனியின் வலிமை
அனைத்தையும் யார்க்கோ அர்ப்பணம்
செய்தான்.

கழனிச் சேற்றில் வியாவையைக் கலந்து
பொன் விளைவித்துப் போடிமார் களித்தான்

பழைய கஞ்சியைப் பருகி இருந்தான்.
ஆலயக் கதவுகள் அவன் நுழையாது
மூடிக்கிடந்தன....

முடிவிலே மனிதனின்
இரண்டு பாதியும் இரு வேறாக
முதிர்ச்சியடைந்ததால் மோதிக்
கொண்டன.

இளைத்த பாதியின் இதயத் துள்ளே
உயிர் வாழ்தற்கோர் வேட்கை
உதித்ததால்
பூமியில் அவன் ஒரு போரிலே
குதித்தான்.

இளைத்த பாதியின் இதயத் துள்ளே
உயிர் வாழ்தற்கோர் வேட்கை
உதித்ததால்

அவன் அதிமானிடன் ஆக மாறினான்.
மாறிய அந்த மனிதன்
பூமியில் புரியும் போர் மிகப் பெரிதே.
தமிழர் சமூகத்துள் சாதி பற்றி
அமைந்திருந்த உள் முரண்பாடு
'கோயிலின் வெளியே' என்ற
காவியமாகியது. இக்காவியம் 1969இல்
வெளிவந்தது. காட்சிச் சித்திரிப்புடன்
அமைந்த இக்காவியம் அக்கால கட்ட
சமூக நடத்தையை கேள்விக்குட்படுத்திய
அற்புதமான காவியமாகும். சாதி
முரண்பாடு பற்றிப் பேசும் பல இலக்கியப்
படைப்புக்கள் தமிழில் உள. குறிப்பாக
மஹாகவி, நீலாவணன் முதலியோரும்
இது பற்றி பல கவிதைகளைப்
படைத்துள்ளனர். அவ்வகையில் நுஃ
மானின் இக்காவியமும் விதந்து
குறிப்பிடத்தக்கது.

“காய்ந்த உடலும் கசங்கிய உடையும்
வேர்வை நாளும் மேனியுமாக
நின்ற அம்மக்களின்
நெஞ்சம் சுரமும்
ஆவேசத்தால் அதிர்ந்து துடித்தன.

இரும்புக் கதவை இழுத்தசைத் தார்.
புழுதி எழுந்து புரண்டு பறந்தது.

கதவை உடைப்போம்
கதவை உடைப்போம்
கடவுளை நாங்கள் விடுதலை
செய்வோம்

எங்கள் உயர்வை
எங்கும் இசைப்போம்
பறையர் எனினும் பார்ப்பனர் எனினும்
வியர்வைத் துளியில் மேன்மை
காண்போம்

.....
.....

தாவிச் சென்ற தர்ம கர்த்தாக்கள்
பொலிஸ் வண்டியில் உட்புகுந்தார்கள்.
கோயிலின் வெளியே குழப்படி செய்து
தெய்வத்தலத்தை தீட்டுப் படுத்திய
மனிதரின் உள்ளே வந்து பாய்ந்தனர்.

என கலகம் மூண்டு நடந்த செய்தியை
கலை நயத்துடன் காவியமாக்கிய நுஃமான்
அதனை பின்வருமாறு முடிக்கின்றார்.

இரும்புக் கதவை இழுத்துப் பூட்டிய
குருக்கள் தனது குடுமியை
அவிழ்த்துக்

கட்டிக் கொண்டார்: கடவுள்
இருந்த இடத்திலும் இருள் மூடியது.

1968இல் நுஃமான் எழுதிய 'நிலம்
என்னும் நல்லாள்' எனும் காவியம் ஒரு
வகையில் நீலாவணனின் 'வேளாண்மை'
யை ஒத்தது. ஆனால், கிழக்கிலங்கையின்
விவசாய சமூகத்தினை ஒட்டு மொத்தமாகப்
படம் பிடித்துக் காட்டுவதாக நுஃமானின்
இக்காவியத்தையே கருத முடியும்.

இக்காவியத்தில் வரும் போடியார் -
வயற்காரன் உறவினை விபரிப்பதன்
ஊடாக விவசாய சமூகத்திற்குள்ளே
இருக்கின்ற கஷ்டங்களையும்
சுரண்டல்களையும் உள் முரண்பாடு
களையும் மிக அற்புதமாக நுஃமான் பதிவு
செய்துள்ளார்.

ஆனால்
அவர் உழைப்பால்
எப்போதும் எங்கள் வளவுள் இடமின்றி
முப்பதுக்கு மேல் வண்டி
மூட்டை சுமந்து வரும்

மண்டபத்துக் குள்ளேயும்
வாசல் விறாந்தையிலும்
கொண்டு வந்த நெல்லையெல்லாம்
கூரைவரை உயர்ந்த
பட்டடைகள் கட்டி
அவற்றுள் பவித்திரமாய்க்
கொட்டிவைப்போம்.

பட்டடைகள் கொள்ளாத நெல்லை
எல்லாம்

மூட்டைகளாய்க் கட்டி
அறைகள் முழுவதிலும்
மோட்டுயரத்துக்கே
அடுக்கி முடித்து வைப்போம்

வீட்டுக்குள் நெல்வாடை வீசும்
எனக் கென்றால்
தும்மல் பறக்கும் தொடர்ந்து

இக்காவியம் முடிவுறும் கீழ்வரும் பகுதி
எழுப்பும் அதிர்வுகள் கலைத்துவமும்
பொருள் நயமும் மிக்கவை.

விழித்தபடி
அட்டுழியம் செய்யும்

எலியை அழிப்பதற்குப்
பட்டடையில் எங்களது
பூனை படுத்திருக்கும்

நுஃமானின் 'தாத்தாமார்களும்
பேரர்களும்' முஸ்லிம் சமூகத்தின்
வரலாற்றுப் பெருமையை விமர்சிக்கும்
அற்புதமான காவியமாகும். முஸ்லிம்
சமூகத்தின் வீழ்ச்சிக்கு காரணமான
வரலாற்றுக் கருத்தினை இக்காவியத்தில்
விமர்சிக்கும் நுஃமான் அதனை ஒரு
அதிகாரத்துவத்தின் சுரண்டலாகவே
காண்கின்றார்.

இந்தக்குருதியைச்
சிந்தியோர் யாவர்கள்?

இந்தக் குருதியைச் சிந்திய மக்களின்
நெஞ்சைப் பிளந்த
தோட்டா யாரது?

உனக்கும் அவர்க்கும் ஆண்டவன்
ஒன்றே

உனக்கும் அவர்க்கும் வேதமும்
ஒன்றே.

நீங்கள் உங்கள் வாழ்க்கையை
மீண்டும்

கேட்கும் வரைக்கும்

கேட்கும் வரைக்குமே

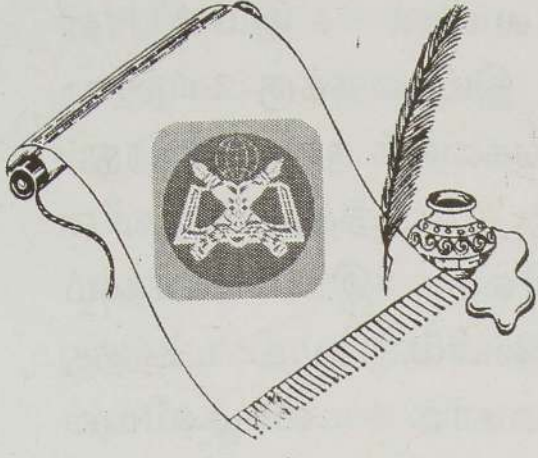
பள்ளிவாயிலில் ஒன்றாய் தொழலாம்
சகோதரத்துவச் சரடு திரிக்கலாம் ...

யானைக் காரரின் பேரப்பிள்ளாய்
கண்விழித்தெழுக
கண்விழித்தெழுக!

அவர்கள் உனது தாத்தா அல்லர்
அவர்கள் உனது உறவினர் அல்லர்
அவர்கள் உன்னைச் சுரண்டிக் கொழுத்தோர்
இப்படிப்பேசும் நுஃமான் முஸ்லிம்
சமூகத்தை இருசாராராகவே பார்க்கின்றார்.

மீண்டும் மீண்டும்
 சுரண்டுதற் காசு
 சகோத ரத்துவச் சரடு திரிப்போர்...
 பிறைக் கொடி பறக்கும்
 இடங்கள் தோறும்
 உலகில் உள்ள மூலைகள் தோறும்
 மஞ்சத் தோடும்
 மாளிகை யோடும்
 ஆட்சி யோடும்
 ஆணவத் தோடும்
 வாழ்வோ ரெல்லாம் மற்றொரு
 சாரார்....
 பஞ்சத் தோடும்
 பட்டினி யோடும்

வெஞ்சத் தோடும்
 வேதனை யோடும்
 வாழ்வோ ரெல்லாம் மற்றொரு சாரார்...
 மொத்தத்தில் நுஃமானின் காவியங்கள்
 சாதாரண மக்களின் அபிலாசைகளை
 வெளிப்படுத்துவனவாக அமைந்துள்ளன.
 கருத்துன்றிப் படிக்க வேண்டிய மிக
 முக்கியமான காவியங்களாக அவை
 அமைந்துள்ளன. பல யதார்த்தமான
 கருத்துக்களை துணிச்சலுடன்
 முன்வைக்கும் நுஃமானின்
 இக்காவியங்கள் குறித்து ஆய்வாளர்கள்
 நிறையப் பேசுவதற்குண்டு.

மட்டக்களப்பின் ஓவியச் செயற்பாட்டில் ஓவியர் வாசனின் ஓவிய வெளிப்பாடுகள் ஓர் பார்வை

விஜயபிறைபி

1. அறிமுகம்

இலங்கை கலை அரங்கில் ஓவியத் தலை முறை இருந்த போதும் வலிந்து கனதியாகச் சொல்லக் கூடிய வகையில் மட்டக்களப்பிற்கு என்றொரு தனித்துவமான ஓவிய வரலாற்றினை இதுவரை காணமுடியாதுள்ளது. இருந்தபோதிலும் ஓவியக் கலை ரசனையுடன் ஓவிய வரைதலில் ஈடுபட்டுள்ள ஓவியர்கள் பலர் காணப்படுகின்றனர். இவர்களுள் முறைப்படி கற்றதில் ஓவியம் வரைவோர், சுய ஆர்வத்தில் ஓவியம் வரைவோர், வர்த்தக நோக்கில் ஓவியம் வரைவோர் என்ற பாகுபாட்டில் பலர் இருக்கின்றார்கள்.

இதனடிப்படையில் ஓவியம் பற்றிய பிரக்ஞையுடன் புறச்சூழலினது பண்பாட்டுத் தளத்தில் நின்று கொண்டு அது கொடுக்கும் வடுக்களையும் வலிகளையும் வாழ்வியலின் பரிணாம பரிமாறல்களாக தமது ஓவியப் படைப்புக்கள் மூலம் வெளிக் கொணர்வதில் ஓவியர் நிர்மலவாசன் தனிசிறப்பு பெறுகின்றார்.

2. ஓவியப் பாணியும் வெளிப் பாடுகளும்

ஓவியத்தின் உட்பொருளை தனித்துச் சொல்லும் விதமாக அழுத்தமாக

வெளிப்படும் ஓவியத் தன்மையை இவரது ஓவியங்களில் காணலாம்.

இவரது அண்மைக் கால படைப்புக்களில் வெளிப்படுவது மண் ஓவியங்களாகும். மண் ஓவியங்களை உருவாக்கும் போது தான் மண்ணில் விழுந்து உழத்திப்படுக்கும் அனுபவத்தைப் பெறுவதாகக் கூறுகின்றார். இங்கு மண்ணில் படுத்து உழல்வது துயரத்திலும் ஒருவகை அமைதியை வழங்க வல்லது. இங்கு மண் துயரங்களைப் பகிர்ந்து கொள்ள துயரங்களிலிருந்து தற்காலிக அமைதி பெற உதவுகிறது.

எனவே, காலத்தின் துயரங்கள் மனதில் உண்டாக்கும் காயங்களுடன் ஓர் கலைஞனாகத் தான் உழல்வதனை வெளிக் காட்ட மண் ஓவியங்கள் நிர்மலவாசனுக்கு உதவி வருகின்றன. இவரது ஓவியங்கள் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு கதைகளைக் கூறி சமகால வாழ்வியல் அனுபவங்களுடன் உணர்வு பூர்வமாக எம்மை இணைத்து விடுகின்றன. இவரது ஓவியப் படைப்புக்களில் பெருமளவானவை எந்தக் காலத்திலும் எத்தகைய சூழலிலும் கிடைக்கும் வளங்களைக் கொண்டு உருவாக்கப்படும்

தன்மையில் அமைந்திருப்பதனை அவதானிக்க முடியும்.

அதாவது வர்ணங்களோ கித்தான்களா (canvas) இல்லாவிட்டாலும் இன்னோரன்ன பயன்பாட்டுப் பொருட்கள் கிடைக்காவிட்டாலும் இவரது ஓவியப் படைப்புக்கள் ஒருபோதும் ஸ்தம்பித்து விடமாட்டாது. ஏனென்றால் கிடைக்கும் வளங்களைக் கொண்டு உலகத்தரத்தில் ஓவியங்களை சிருஷ்டிப்பவராக இயங்கி வருகின்றார். இதனையே அண்மைக் காலத்தில் மண்ணை ஊடகமாகக் கொண்டு இவர் படைத்து வரும் ஓவியங்கள் நன்கு உணர்த்தி நிற்கின்றன. இதற்கான அடிப்படைக் காரணம் தன்னை ஓர் சுயசார்பான படைப்பாளியாகக் கருத்திற் கொண்டு அவர் செயற்படுவதே ஆகும்.

இத்தகைய சுயாதீனமான படைப்பாக்கம் சிறுபராயத்திலிருந்து நண்பர்களுடன் தான் விளையாடிய விளையாட்டுக்களிலிருந்தே ஆரம்பித்து விட்டதாக இவர் கூறுகின்றார். வீட்டு முற்றத்தில் வரையப்படும். வீட்டுச் சுவர்களில் கரியால் கீறப்படும் ஆவணமாக்கப்படாமல் அழிக்கப்பட்டு விட்ட தனது சிறுபராயத்து ஓவியங்கள் தந்த அனுபவங்களும் சின்னச்சோறு கறி ஆக்கி விளையாடிய போது செங்கற்களை அரைத்துத் தூளாக்கி மிளகாய்த் தூளுக்குப் பயன்படுத்தியதும், கூரை ஒட்டுத் துண்டுகளில் இருந்து எழுத்துக்களை உடற்பாகங்களில் பதிப்புச் செய்து மகிழ்ந்த அனுபவங்களும் ஒன்று சேர்ந்து இன்று சுயாதீனமான வகையில் ஓவியங்களை உருவாக்குவதற்கான பயிற்சியையும் அறிவையும் கொடுத்துள்ளதாகக் கூறுகின்றார். இயற்கை வர்ணங்களைப் பயன்படுத்துவது வாழும் பாரம்பரிய

ஓவியக் கலையின் இயல்பான தன்மையாகவும், இயற்கைக்கு மாற்றாக செயற்கை வர்ணங்களைக் கண்டுபிடித்துப் பயன்படுத்த ஆரம்பித்தமை நவீன ஓவியக் கலையின் இயல்பாகவும் கருதப்படும் நிலையில், புழுதி படிந்தது போலான சமகால வாழ்வியல் அனுபவங்களை இயல்பாகவும் உயிர்த்துடிப்புடனும் வெளிப்படுத்திப் பகிர்ந்து கொள்ள தனக்கு மிகவும் பொருத்தமாக அமைந்து கொள்வதாகக் கூறுகின்றார்.

இவரது ஓவிய வெளிப்பாடுகளில் அடயாளங் காணக் கூடிய மற்றொரு முக்கிய பண்பு, பண்பாட்டுடன் பழகிப் போன பாரம்பரிய கதைகள், நம்பிக்கைகள் ஐதீகங்கள் ஆகியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்ட சமகால அனுபவங்களை படைப்பாக்குகின்ற தன்மையாகும். இத்தகைய பண்பு நவீன கலை இலக்கியங்களில் உள்ளமை குறிப்பிடத் தக்கது.

இத்தகைய பண்பினை உணர்த்தும் வாசனின் ஓவியங்களை தோமையாரின் கைகள், பொருந்தேகோஸ்தே, வெள்ளைக் கரம்பசு முதலியவைகள் உணர்த்துகின்றன. இதில் தோமையாரின் கைகள் பெருந்தேகோஸ்தே ஆகிய இரு ஓவியங்களும் விவிலியத்தில் உள்ள கதைகள் இரண்டினை ஞாபகமூட்டி அதனுடாக சமகால வாழ்வியல் அனுபவங்களைப் பகிர்ந்து கொள்கின்றன. பாதுகாப்புக் காரணங்களுக்காக எனக் கூறி சோதனைச் சாவடிகளில் மேற் கொள்ளப்படும் அருவருப்பு மிக்க உடற்பரிசோதனைகளைப் பற்றிய அனுபவத்தை இவரது தோமையாரின் கைகள் எனும் ஓவியம் வெளிப்படுத்துகிறது. வெள்ளைக்காராம் பசு எனும்

ஓவியம் எல்லாவற்றையும் வழங்கும் காராம் பசுவினை ஞாபகத்திற்கு கொண்டு வந்து எல்லாவற்றுக்குமே கையேந்தப் பழக்கப்படுத்தப்பட்டு வரும் பேரரசு உருவாக்கத்தின் சூட்சுமத்தையும் குறித்து வளமாகச் சிந்திக்கத் தூண்டுகின்றது. ஓவியர் சுசிமண் நிர்மலவாசன் இன்னொரு தளத்தில் ஓர் ஓவியச் செயல்வாதியாக இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்.

இன்று இந்த உலகத்தில் கலைகளைச் செயல் வாதங்களுக்கான பிரதான சாதனமாகப் பயன்படுத்தும் போக்குகள் அதிக கவனத்தைப் பெற்று வருகின்றன. மக்கள் மைய நோக்குடன் ஓடுக்கு முறைகளுக்கு எதிராக, ஆக்க பூர்வமான கருத்தியல் தெளிவுடன் மேற்கொள்ளப்பட்டு வரும் தொடர் செயற்பாடுகளை செயல்வாதம் என விளங்கிக் கொள்கின்றோம்.

இவ்வாறு தொடர் ஓவியச் செயற்பாடுகளில் மட்டக்களப்பிலே தொடர்ந்து பணியாற்றிக் கொண்டு வருகின்ற வாசனது ஓவியங்கள் யதார்த்தம் சார்ந்து பேசுகின்றன. 2005 இல் யாழ்ப்பாணத்தில் காட்சிப் படுத்தப்பட்ட இவரது படைப்பான கறுப்புக்கடல் என்ற ஒலி எழுப்பும் தாபனக்காலை அச் சூழலில் பெரும் அதிர்வுகளை ஏற்படுத்தியது. அது ஆழிப் பேரலை பற்றிய தாபனக்கலை. படைப்பிற்கும் அச் சமூகத்திற்கும் இடையில் ஓர் தொடர்பு இருக்கிற போது அப்படைப்புக்கள் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும் என்பதனை நிரூபிப்பவராக வாசனது ஓவிய வெளிப்பாட்டுத் தன்மை காணப்படுகின்றது.

வாழ்வியல் ஓவியங்கள்

புறச் சூழலது தாக்கங்களே ஒருவனை எழுதத் தூண்டுகிறது என்றால்

அது மிகையாகாது. எப்போதும் ஒரு கவிஞனின் படைப்பில் அவனது இயலாமைகளே கொட்டப்பட்டிருக்கும். வடுக்களும் வலிகளும் நிறைந்த வாழ்வில் எதையும் நேரடியாகச் சொல்ல முடிவதில்லை. அப்படியே சொல்ல நினைத்தாலும் பல கட்டுகளை உடைத்து எறிய வேண்டியது முதற்கட்ட தேவையாக இருக்கும். அதனால்தான் அந்த வலிகள் படைப்புக்களாய் எம் முன்னே பிரவிக்கின்றன. வெள்ளைத் தாளில் கறுப்பு மையிலான சிறுகீறல்கள் ஓவியனுக்கு ஓவியமாகவே தெரியும். அந்தக் கீறல்களினூடாக சிந்தனையைத் தூண்டும் சிறந்த ஓவியத்தை ஓவியனின் தூரிகை நிச்சயம் கீறும்.

இதனடியிலேயே, ஓவியங்ளை வரைந்து அதனை அழகு பார்த்து அந்தப் படங்களை சேமித்து வைப்பதும் தன்னை ஓவியனாக அடையாளப்படுத்திக் கொள்வதுமே ஓவியன் வாசனுக்கு அதிகமாய்ப் பிடித்தது. தன் மன உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தும் ஊடகமாக ஓவியங்களை கையிலெடுத்துக் கொண்டார். ஓவியங்களின் கருத்துக்களை நேரடியாகச் சித்திரிக்காமல் சிந்தனையைத் தட்டி நவீனத் தன்மையுடன் குறியீட்டு வடிவிலே கிறுக்கி விடுவது இவரது இயல்பு. நவீன தளத்திற்கு ஏற்ப வரையும் ஓவியன் என்பது நிர்மலவாசனின் சிறப்புக்களில் ஒன்று. பாரம்பரிய நம்பிக்கை சார் விடயங்களை தற்காலத்திற்கு ஏற்ப ஓவியமாக்கும் தனித்திறமையை வாசனிடம் காணலாம்.

ஓவியங்களை கீறுவதற்காய் உருவாக்கப்பட்ட பொருள் மட்டுமன்றி கால சூழலுக்கு ஏற்ப தனக்கு கிடைக்கும் பொருட்களைக் கொண்டு அதனை ஓவியமாக படைத்து வரும் ஆற்றல் வாசனிடம் இயல்பாக இருப்பது

வியக்கத்தக்கது. ஓவியம் வரைவதற்கு உரித்தான வர்ணங்கள் அல்லது ஓவியம் வரைவதற்கு தேவையான வேறு பொருட்கள் இல்லாவிட்டாலும் வாசனின் கரங்கள் கட்டுப்பட்டு விடுவதில்லை. எந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும் எந்தப் பொருள் கிடைத்தாலும் அதைக் கொண்டு ஓவியம் வரைந்து விட வேண்டும் என்பதே இவரது தனிப்பாணியாக அமைகிறது.

ஓவ்வொரு கலையும் சமூகத்திற்கு ஏதோ ஒரு விடயத்தை போதித்துக் கொண்டே இருக்கும். எந்தக் கலையும் சமூகத்திற்கு சேதி சொல்ல மறந்து விடுவதில்லை. அதேபோல் ஓவியங்களும் அந்தச் செயலை செய்ய தவறியதில்லை. அந்தவகையில் வாசனின் சித்திரங்கள் வெறும் சுவர் சித்திரங்களாக மட்டும் அமைந்து விட வில்லை. பல எழுத்தாளர்களினதும் சமூகத்தினதும் உணர்வுகளையும் எழுத்துக்களையும் வெளிப்படுத்தும் வெளிப்பாட்டுக் கருவியாக இவரது ஓவியங்கள் வெளிப்படுகின்றன. இன்றைய சூழலில் இவர் படைத்து வரும் புழுதி ஓவியத் தொடர் சமகால வாழ்வியல் அனுபவங்களில் வெளிப்பாடுகளாக அமைந்துள்ளன. தனி மனிதனாகவும் சமூகத்தின் ஓர் உறுப்பினராகவும் தனது வாழ்வியல் அனுபவங்களை வாசன் தனது புழுதி ஓவியங்களுடாக வெளிப்படுத்தி வருகின்றார்.

புழுதி படிந்தது போலான சமகால வாழ்வியல் அனுபவங்களை தோமையாரின் கைகள், பெந்தேகோஸ்தே, வெள்ளைக்காராம் பசு, மண்ணுலகம், நேற்றைத்தேடி, பதிவைத்தல், சுயபிரதிமை பூச்சி உண்ணும் தாவரங்கள், என்மேல் உறங்கும் கட்டில், உள்ளே நுழையும் வண்டு, தலைமேல் நிற்கின்றேன் போன்ற

ஓவியங்கள் சித்தரிக்கின்றன. இந்த ஓவியங்கள் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு கதையை கூறி நிற்கின்றன. நாம் வாழும் இந்த உலக நடப்புக்களின் தகவல்களுடன் மேற்படி வாசனின் ஓவியங்களைப் பார்ப்போமாயின் ஒவ்வொரு ஓவியப் படைப்பினதும் உள்ளார்ந்த வெளிப்பாடுகளையும், அதன் படைப்பாக்க வல்லமையையும் உணர்வு பூர்வமாக விளங்கிக் கொள்ள முடியும்.

இரண்டாம் உலக மகாயுத்தம் ஏற்படுத்திய வடுக்களால் சமநிலையற்ற சர்வதேச பொருளாதார அரசியல் போக்குகளும் 19ம் நூற்றாண்டின் பின்னர் புகைப்படக் கருவியின் வருகையும் கலைப்படைப்புக்களிலே பல்வகைத் தாக்கங்களை விளைவித்திருக்கின்றன. ஓவியத்தில் யதார்த்த வாதப் பண்புகள் அருகி இயற்கையின் புறத்தோற்றத்தை அகற்றி அக நிலைப்பட்டதான ஓவியத் தழுவல்களிலே மேற்கத்தைய ஓவியக்கலை அதிகம் மூழ்கியிருக்கிறது.

இதேவகையிலே ஓவியர் வாசனின் படைப்புக்களையும் அணுகலாம். ஓவியத்தின் பணி வெறுமனே புற உலகின் தோற்றத்தைப் பிரதிமை செய்வதோ அல்லது மெய்யான நிகழ்வுகளைப் பிரதிபலிப்பதோ அல்ல. அது முற்றிலும் கட்புலத் தோற்றத்தைத் தர வேண்டும். என்கின்ற வெளிப்பாட்டு வாதத்தின் அடிப்படை கீழைத்தேய ஓவியப் புலங்களில் படர்வதும் தவிர்க்க முடியாத ஒன்றாகின்றது. அவ்வாறே வாசனின் படைப்புக்கள் வெறும் தூரிகை ஒட்டங்களிலான வர்ணப் பூச்சுக்கள் அல்ல அவை கட்புல வீச்சுக்கு அப்பால் பல கருத்துக்களைக் காவிச் செல்லும் காத்திரப் பாங்குடையவை. கோடுகளாலும், வர்ணங்களாலும் உருவங்களாலும்

வெளிப்படுத்துவதே ஓவியம் என்ற மரபுச் சிந்தனையிலிருந்து மாறுபட்டதாக இவரது படைப்புக்கள் விளங்குகின்றன.

அரிமரத்தூள், சாயம் சாம்பல் மணல் கரி கடதாசி, துணிகள், கம்பிச் சுருள், ஆணி, இறந்த உயிரிகளின் எச்சங்கள் போன்ற பல வெவ்வேறான ஊடகங்களையும் ஒன்று சேர்த்து ஓவியத்தினது திணிவையும் மேற்பரப்பையும் மாற்றியமைப்பதன் ஊடாக ஓவியப் பரிணாமத்தில் புதியதோர் வீச்சைக் காட்டியுள்ளார். வாசனது வாழ்வின் அனுபவ கதை கூறும் ஓவியங்கள் தன்னளவில் பெறுமதியானது. அதற்கு அப்பாற்பட்டது வேறெதுவுமில்லை. இவை உயர்ந்த உன்னுணர்வை ஏற்படுத்தி விடுகின்றன. இவற்றைக் கண்ணுறும்போது அதன் ஆழம் நெஞ்சை நெருடி விடுகின்றது. இவை வாழ்வின் அவஸ்தைகளையும் அழுத்தங்களையும் தேவையான ஆற்றுப்படுத்தலையும் மீண்டும் அரங்கேற்றுகிறது.

செத்துப்போகும் யுத்தப் பூக்களை சப்தம் போடாமல் சாடியில் வைத்திருப்பது இவரது உயர்ந்த சிந்தனை. சீதன வேதனத்தால் தன்னை இழக்கும் மனிதத்துவத்தை எரித்துக் காட்டுவது ஓவிய மரபில் புதிய திருப்புமுனையே.

பொதுவாகவே பெண்களை ஓவியங்களில் கொண்டு வரைவது என்றால் அது அவர்களது உடலை கருத்தில் கொண்டதாக இருப்பது தான் வரலாறாக இருக்கின்றது. ஓவியக் கலை பெரும்பாலும் ஆண்களின் ஆதிக்கத்தில் இருப்பதன் காரணமாக (பாரம்பரிய ஓவியங்களில் இருந்து நவீன ஓவியங்கள் வரை) கதை இதுவாகத் தான் இருக்கிறது.

நவீன ஓவியத்தில் பெண்களை நிர்வாணமாக வரைவது ஒரு சிறப்புத் துறையாகவே இருந்து வருகிறது. இதனை

நிர்வாண ஓவியங்கள் (Nudis) என அழைப்பர். ஆயினும் பெண்ணிலை நோக்குடைய பெண்கள் ஓவியர்களாக உருவெடுத்து ஓவிய வரலாற்றில் மிகவும் குறிப்பாக நவீன ஓவியத்தில் புதியதொரு பரிணாமத்தை ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள்.

பெண் பற்றிய காலங் காலமான ஓவியச் சித்திரிப்புக்களின் பொய்மை களைத் தகர்த்து வருகின்றார்கள். உலக நவீன ஓவிய வரலாற்றிலும் ஈழத்து நவீன ஓவிய வரலாற்றிலும் இந்த வலுவான நிலை மாற்றத்தினை தெளிவாகக் காணக்கூடியதாக உள்ளது. இம் மாற்றத்தில் பெண்ணிலை நோக்குடன் நவீன ஓவியங்களைப் படைத்து வரும் பெண்களுடன் ஆண் ஓவியர்களது பங்களிப்பையும் காணக் கூடியதாக இருக்கிறது. பெண்களின் உடலுக்கும் அப்பால் அவர்களது உணர்வுகளை, ஆற்றல்களை, ஆளுமைகளை உள்வாங்கி புதிதான சக வாழ்வை நேசிக்கின்ற சமூக மாற்றங்களுக்கான கருத்தியல் ரீதியான செயற்பாட்டின் அம்சமாக ஓவிய வெளிப்பாடுகள் நிகழ்ந்து வருவது யதார்த்தமாகி இருக்கிறது.

இந்தப் பின்னணியில் எமது சூழலில் அன்றாடம் நாம் காணுகின்ற புளங்குகின்ற பலதரப்பட்ட பெண்கள் சுவை தாங்கிகளாக இடிதாங்கிகளாக சவால்களை எதிர்கொண்டு வாழ்ந்து வருதல் சர்வசாதாரணமானது. இந்தப் பெண்கள் சாமானியர்களாக சூழலில் எம்முடன் வாழ்ந்து வருகின்றார்கள். ஆனால் சவால்களை எதிர்கொண்டு வாழும் இவர்களது ஆற்றல் பிரமிக்க வைப்பது. இத்தகைய பிரமிப்புக்களை மனதில் அதிரவைக்கும் சாமானியப் பெண்கள் நிர்மலவாசனின் ஓவியப் பெண்களாகி இருக்கிறார்கள்.

கலைப்படைப்பின் இலட்சணம் அழகியல் சார்ந்த படைப்பாக்கத் திறன் படைப்பாளியின் கருத்தியல் தெளிவு இந்த இரண்டு அம்சங்களும் சீராக இணையும் போதே அக்கலைப்படைப்பு முழுமை பெறுகிறது. இந்த வகையில் முழுமை பெற்ற ஓர் ஓவியக் கலைஞனாக வாசன் நம் மத்தியில் இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறார். ஓவியம் குறித்த மிகுந்த தேடலுடனும். செயற்பாட்டுடனும் தன்னை வளர்த்துக் கொண்டு தன் படைப்புகளுக்கு உயிரோட்டமளித்து ஓவியக்கலை வரலாற்றில் தனக்குரிய தடத்தினைப் பதித்தவராக ஓவியப் பயணத்தினை தொடர்ந்து வருகின்றார்.

அண்மைக் காலத்தில் கலப்பூடகங்களைப் பயன்படுத்தி கருவாடு என்ற தலைப்பில் இவர் படைத்துள்ள ஓவியத் தொடர்களும் இவரது படைபாளுமையை வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றன. இன்றைய சூழலில் வாழ்கின்ற ஒவ்வொரு மனிதரும் தமது உண்மையான உள்மன உணர்வுகளைப் பகிர்ந்து கொள்ள முடியாதவாறு வாழும் நிலையில் ஓர் ஓவியக் கலைஞனாக தனது மன உணர்வுகளின் தன்மைகளை இவர் தனது கருவாடு புழுதி ஓவியங்கள் ஊடாக வெளிப்படுத்தி வருகின்றார்.

மனிதரும் மனித உயிரும் மதிப்பிழந்து போய் விட்ட இந்த உலகத்தின் அவலத்தை கருவாடு எனும் ஓவியத் தொடர் வெளிக்காட்டி நிற்கின்றது. கருவாடுகள் பரப்பி வைக்கப்படும் பூமியாக உலகம் மாறுவதன் துயரத்தையும் அபாயத்தையும் தான் உணர்ந்து மற்றையோருக்கும் உணர்த்தி நிற்கிறார் வாசன்.

மனித உயிர் பறிப்புக்கள் நியாயம் கற்பிக்கப்படும் மனித உயிர் அழிப்புக்கள் வெற்றியின் சின்னங்களாக

கொண்டாடப்படும் மனித உயிரிழப்புக்களின் எண்ணிக்கை கூறுதல் ஊடகங்களின் விற்பனைக்குரிய பிரதான செய்திகளாக முக்கியப்படுத்தப்படும் வரும் இன்றைய உலகச் சூழலில் உயிரற்ற பெறுமதிமிக்க கருவாட்டுக் கூறுகளைக் குறித்து இவரது ஓவியங்கள் படைக்கப்பட்டுள்ளமை காலத்தின் மீது கொண்ட கோபத்தையும் வெறுப்பையும் அருவருப்பையும் மௌனமாகப் பகிர்ந்து கொள்ள வைத்துள்ளது.

ஓவிய உருவாக்கத்தின் பின்னாலுள்ள தனது உணர்வுகளை பின்வருமாறு கூறுகின்றார். ஆரம்ப பிரிவில் கற்கும் நாட்களில் பாடசாலைக்கு அருகிலிருந்த பாம்புப்புற்று, அறுவடை முடிந்த வயல்வெளி, அதற்குள் தனியாக நிற்கும் ஆலமரம், தூரத்தில் தெரியும் களிமண் எடுக்கும் இடம் அதற்கு அடுத்துள்ள சவக்காலை இவை அனைத்தையும் ஒருங்கிணைத்து இருக்கின்ற நிலப்பரப்பு ஏற்படுத்துகின்ற அருபத் தன்மையானதும் அருவருப்பானதும் அச்சத்திற்குரியதும் புலக்காட்சிகள் நிலை பெறாமல் போனதுமான சிறுபராய அருப அனுபவத்துடன் சமகால வாழ்வியல் அனுபவங்களை இணைக்கின்றபோது அதே நிலவெளிக்குள்ளிருந்து புழுதி படிந்த ஓவியங்கள் முளைப்பது போல் உணர்கின்றேன் என்கிறார்.

இந்தவகையில் ஈழத்தமிழராகிய நாம் எதிர் கொண்ட முப்பது வருடகால கடும் போரும் அதனால் ஏற்பட்ட காயங்களும் வடுக்களும் ஓவியரின் உணர்வு நிலைகளில் ஏற்படுத்திய தாக்கமும் கொடுமைகளை உள்வாங்கி வெளிப்படுத்திய விதமும் நுகர்வோரை ஓவியனுக்கு அண்மையில் கொண்டு சென்று நிறுத்துவதாக உள்ளது.

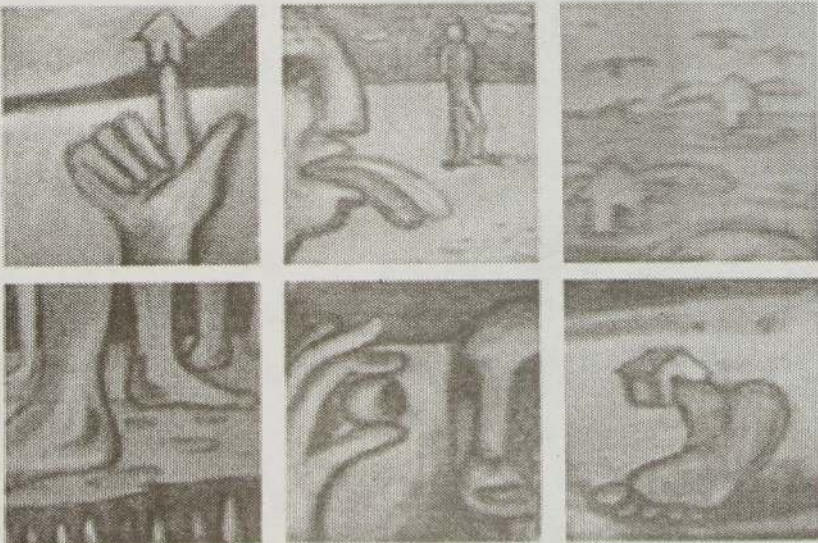
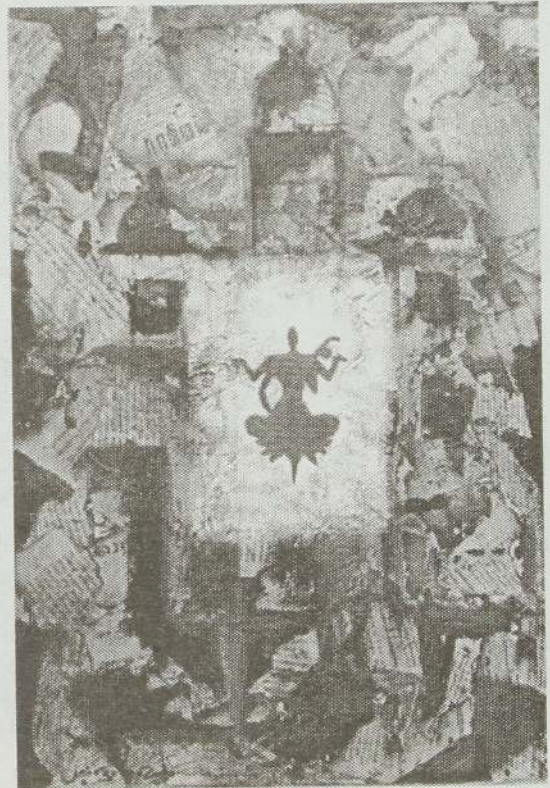
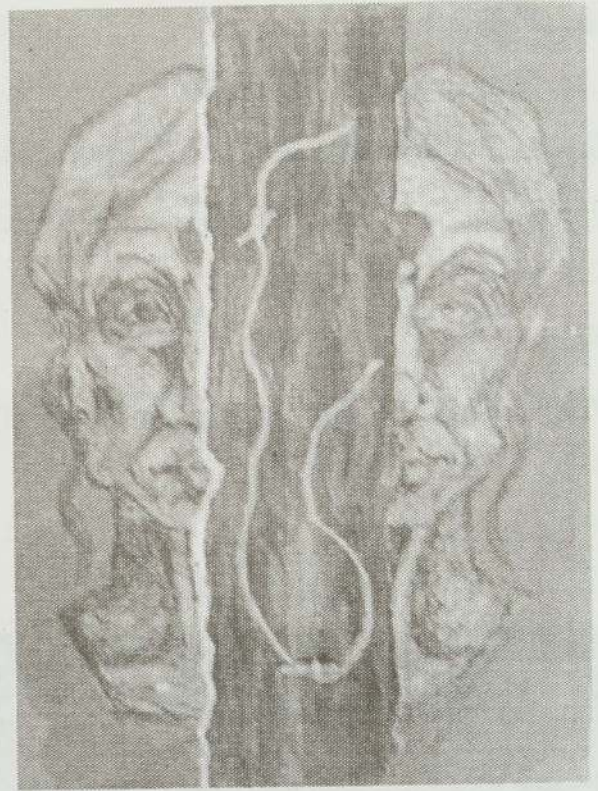
முடிவுரை

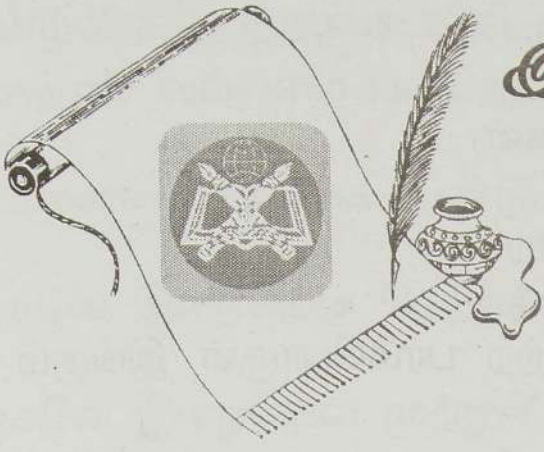
வாழ்க்கை வெளியும் அதனைச் சூழவுள்ள எல்லைகள் வியாபிக்கின்ற அழுத்தங்களையும் மற்றும் மறைமுகமாக

சமகால சமூகத்தின் மாற்றம் தேவை அரசியல் நிலைப்பாடுகள் போன்றவற்றினையும் வாசனது ஓவியங்கள் முதன்மைப்படுத்தி நிற்கின்றன.

ஓவியர் வாசனது ஓவியங்களுள் சில:

இலங்கையில் வளர்ந்த சித்தர் இலக்கியமும்:

ஆராயப்படாமல் காத்துக்கிடக்கும்

சித்தர்களின் அறிவியல் உண்மைகள்

அண்ணாமலை சுகுமாரன் - தமிழ்நாடு

சித்தர்கள் என்றாலே இப்போதெல்லாம் பெரும்பாலோரின் மன சித்திரிப்பு உண்மைக்குமாறான புரிதலுடன் கூடியதாகத்தான் இருக்கிறது. தாடிவைத்து, சுலபத்தில் புரியாமல் பேசினால் அவரை சித்தர் என ஒரு பொதுப்பெயர் சூட்டி பாராட்டிவிடுவது இப்போது புழக்கத்தில் வந்து விட்டது .

சித்தர்களில் தலைசிறந்த திருமூலர்,

“என்னை நன்றாக இறைவன் படைத்தனன்
தன்னை நன்றாக தமிழ் செய்யுமானே”

என்கிறார். சித்தர்கள் என்போர் அமுதூறும் தமிழில் பெரும் வித்தைகள் படைத்தோர். அரியபல வாழ்வியல் கலைகளை நடைமுறைப்படுத்தும் முறை அறிந்த விற்பன்னர்கள்

சித்தர்கள் என்போர் வெறும் மருத்துவர்கள் மட்டுமல்லர் ,

வெற்று வேதாந்தம் பேசும் வறட்டு புலவர்களும் அல்லர்

வெந்ததை தின்று விதி வந்ததும் போகச் சொல்லும் கர்மவினையை

போதிக்கும் வைதீக சமய கும்பலைச் சேர்ந்தவருமல்லர்.

அவர்கள் வாழும் போதே வாழ்வின் பயனை , மண்ணிலேயே விண்ணைக் காணச் சொன்னவர்கள்

தற்போது கிடைத்த உடலைக்கொண்டே , அதை கற்பங்கள் உண்டு

பலகாலம் வாழும் வழி அறிந்து , மரணமில்லா பெருவாழ்வு வாழும் வித்தை அறிந்தவர்கள் . கர்ம வினையை வாழும் போதே கழிக்கும் வித்தை அறிந்தவர்கள்

பிறத்தலின் பயன் முடியும்வரை இங்கேயே வாழக்கற்றவர்கள் .

பிறத்தலின் பயனே பரிணாமத்தின் அடுத்தபடி போவதுதானே !

விரும்பும் வரை இறப்பை தள்ளிவைக்கும் வித்தை கற்றவர்கள் .

இந்த அண்ட பிண்ட சராசரங்கள் அத்தனையும் இயக்குகின்ற

சக்தியை உணர்ந்தவர்கள் . அவர்கள் காண்கின்ற எல்லையற்ற பரம்பொருள் இங்கும் எங்கும் விரவி இருப்பதை உணர்ந்தவர்கள் .

சமயங்களுக்கு அப்பாற்பட்டவர்கள் .

எந்த மதத்தில் இருந்தாலும் பரம்பொருளை உணர்ந்தவர்கள்

சொல்லப்போனால் மனித குலத்தில் யார் ஒட்டுமொத்தமாக ஆனந்தமாக இருக்கிறார்கள் ?

இறப்பு இல்லாத மனிதர்கள் யார் ?

மூப்பு இல்லாத மனிதர்கள் யார் ?

நோய் இல்லாத மனிதர்கள் யார் ?

புத்தர், இறப்பு, மூப்பு நோய் முதலிய மனிதனின் துக்கங்களை பார்த்துத்தானே அதற்கு வழி காண துறவு பூண்டார் என்று கதைகள் கூறுகின்றன .

ஆனால் இதுவரை மனித குலத்தின் மாறாத இந்த துயரங்களுக்கு விடிவு வந்ததா ?

யாராவது எந்தமதமாவது, இது செய்தால் இறப்பு, மூப்பு நோய் வராது என்று அறுதி இட்டு கூறி வழியைக் கூறி இருக்கிறார்களா ?

ஆனால், சித்தர்கள் அனைவரும் இந்த மானுடத்தின் இத்தகைய ஒட்டுமொத்த துயரங்களுக்கு வழி முறை கூறி இருக்கிறார்கள்

அதுவும் ஒரேமாதிரியே கூறியிருக்கிறார்கள்

மரணமில்லா பெருவாழ்வே அவர்கள் லட்சியம். வாழும் இதே உடலில் இருந்தே முக்தி பெறும் ,விடுதலை பெறும் ஆர்வம் கொண்டவர்கள்

வாழ்வின் அத்தனை புதிர்களுக்கும் விடையைக் கண்டவர்கள் .

அவர்கள் தொடாத வாழ்வின் நெறிகளோ உண்மைகளோ எதுவும் இல்லை எனலாம்

ஆனாலும் சித்தர்கள் எனப்படுவோர் மிகவும் நடைமுறை வாதம் கொண்டோர்

அவர்களின் அறிவுப்பாதையில் வெறும் வேதாந்த, சித்தாந்த பேச்சுகள் மட்டும் இல்லை. கூடவே அத்தனைக்கும் நடைமுறைப்படுத்தும் விதிமுறை அறிந்தவர்கள் .

வாழ்வின் அத்தனை விதி முறைகளும் அறிந்து வாழ்வின் விதியை வாழும் போதே மாற்றும் வல்லமை படைத்தவர்கள் .

வினையைப்போக்க மீண்டும் மீண்டும் பிறப்பதை மறுத்தவர்கள் .

தானே இறையென தெரிந்தவர்கள் மட்டுமல்லர் .

தானே இறையென முற்றும் உணர்ந்தவர்கள் .

இனி அவர்கள் சிந்தையில் மலர்ந்த அறிவியல் உண்மைகளை ஒவ்வொன்றாகப் பார்க்கலாம் .

உயிரே ! உயிரே !

அரிது அரிது மானிடராய் பிறத்தலரிது என்கிறார் பெண் சித்தர் அவ்வை. அரிதாய் தோன்றிய மனித உடல் அழியக்காரணம் என்ன என சிந்திக்கிறோம் . உயிர்போய்விட்டது என்கிறோம். அந்த உயிர் இத்தனை நாள் எங்கிருந்தது என்ற கேள்வி வருகிறது . உயிர் எங்கே இருக்கிறது என நவீன விஞ்ஞானம் இதுவரை அறுதியிட்டுக் கூறவில்லை. அதைப் பற்றி அதிகம் ஆராயவும் இல்லை. நமது சித்தர்கள் உயிரின் இருப்பிடம் குறித்து ஏதாவது கூறியிருக்கிறார்களா ? எனப் பார்ப்போம். அது உண்மையா என ஆராயவும் யாராவது வருகிறார்களா எனப் பார்ப்போம் .

“இந்த உடலுக்கு உயிர் வந்தது எப்படி சிங்கி ? - அது

தொந்தி நடுக்குழி தொப்புழ் வழியடா சிங்கா !

இந்த உடலுக்கு உயிர் எங்கே நின்றது சிங்கி ? - அது

அந்தரமாயண்ட மாக்கொடி யல்லவோ சிங்கா !” - ஞானக் குறவஞ்சி - பீர்முகமது

தாயின் கர்பத்தில் குழந்தை இருக்கும் போது அதன் தொப்புழ்கொடியில்

உயிர் அந்தரந்தமாக இருக்கிறது என்கிறது இந்தப்பாடல் .

எனவேதான் பிறக்கும் குழந்தை தொப்புழ்கொடியுடன்

சேர்ந்தே பிறக்கிறது போலும் .

குழந்தை தாயின் வயிற்றில் இருந்து வெளிவந்து இந்த மண்ணைத் தொட்டதும் அது அழுதே ஆகவேண்டும் .. இல்லையேல் மற்றவர் அழத்தொடங்குவர் .

அழுகையே பிறக்கும் ஒவ்வொருவரும் செய்யும் முதல் காரியம் .

குழந்தை அழும்போது முதல் முதலாக காற்று உடலின் உள்ளே புகுகிறது. உயிரும் சுவாசத்துடன் கலந்து உள்ளே செல்கிறது .

உள்ளே சென்ற உயிர் உடலில் எங்கே சென்று அமர்வதாக சித்தர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள் என்று பார்ப்போமா ?

“உச்சிக்குக் கீழே உண்ணாக்கு மேலே

வச்ச பொருளின் வகையரிவாரில்லை” ! - திருமந்திரம் 309

“உற்றாரும் ஆவி அமர்ந்திடம் உச்சியே” ! - திருமந்திரம் 197

இவ்வாறு உச்சிக்குக் கீழே உண்ணாக்கு மேலே உயிர் இருப்பதாக நமது சித்தர்கள் கூறுகிறார்கள் .மேலும் அது 1008 இதழ் தாமரை மலரில் வீற்றிருப்பதாக கூறுகிறார்கள்

அங்கே வீற்றிருந்தாலும் அதன் வடிவம் எத்தகையது என யாருக்காவது தெரியுமா என்றால் அதையும் கூறுகிறார்கள் நமது சித்தர்கள் .

“மேவி எழுகின்ற செஞ்சுடர் ஊடுசென்று” - திருமந்திரம் 1777

“ ஜோதியே ! சுடரே ! சூழ் ஒளிவிளக்கே ! ” - மாணிக்கவாசகர்

“ஊனறிந்துள்ளே உயிர்க்கின்ற ஒண்சுடர்” - திருமந்திரம் 1797

“ உற்றிந்து பாரடா உள் ஒளிக்கு மேல் ஒளி

அத்தனார் அமர்ந்திடம் அறிந்தவன் அனாதியே ! ” - சிவவாக்கியர்

இவ்வாறு அணுவுக்கு அணுவாக நீல நிற ஒளிவட்டமாக விளங்கும் சக்தியின் பீடத்தின் நடுவில் தீபச் சுடராக சிவம் விளங்குகின்றது எனவும் அந்த தீப வடிவே உயிரின் வடு எனக் கூறப்படுகிறது .

இத்தகைய தீபச் சுடரின் வடிவத்தையே நாம் சிவலிங்கம் என்று வழிபடுகிறோம் போலும் .

இதையே திருமூலர் உயிர்தான் சிவலிங்கம் என தெளிவாகக் கூறுகிறார் .

“ தெள்ளத் தெளிவோர்க்குச் சீவன் சிவலிங்கம் “ - திருமந்திரம் 1823-

வடிவத்தைக் கூறிய நமது சித்தர்கள் சித்தர்கள் உயிரின் அளவைப் பற்றி மட்டும் கூறாமலா விட்டிருப்பார்கள் .

ஒரு பசுவின் உடலில் இருந்து ஒரு மயிரை எடுத்து அதை ஒரு லக்ஷம் பிரிவாக பிரித்தால் அதன் ஒரு பிரிவின் அளவே உயிரின்

அளவாகுமாம் இதைக் கூறுவது நமது திருமூலர்தான் .

“மேவிய சீவன் வடிவது சொல்லிடி
கோவின் மயிரொன்று நூறுடன் கூறிட்டு
மேவிய கூறது ஆயிரம் ஆயினால்
ஆவியின் கூறது நாராயிர்த்தொன்றே !” - திருமந்திரம் 2011

இவ்வாறு உயிரைப்பற்றி நமது சித்தர்கள் பலர் நீண்ட பல விளக்கங்கள் கொடுத்திருந்த போதிலும் இதுவரை சித்தர்களின் இத்தகைய கருத்துக்கள் இன்னும் நவீன ஆய்வுக்கு உட்படுத்தாமலேயே காத்துக் கிடக்கிறது .

மனமே ! ஓ ! மனமே !
மனமது செம்மையானால் மந்திரம் செபிக்கவேண்டாம்
மனமது செம்மையானால் வாயுவை உயர்த்தவேண்டாம்
மனமது செம்மையானால் வாயுவை நிறுத்தவேண்டாம்
மனமது செம்மையானால் மந்திரம் செம்மையாமே . - அகத்தியர் ஞானம் 23

மனம் செம்மையானால் மந்திரங்களும் வேண்டாம் ,

எந்த கிரியைகளும் வேண்டாம் என்று மனத்தின்

மாண்பை அகத்தியர் விளக்குகிறார் .அத்தகைய

மனம் மாயங்கள் எத்தனை ?

மனதை செம்மைப்படுத்தும் மார்க்கம் என்ன என்று சித்தர்கள் என்ன கூறுகிறார்கள் என்று பார்த்தால் .

“ மன்மனம் எங்குண்டு வாயுவும் அங்குண்டு
மன்மனம் எங்கில்லை வாயுவும் அங்கில்லை “
மன்மனம் என்றால் நிலைபெற்ற மனம் .

இவ்வாறு வாயுவுக்கும் மனதிற்கும் இடையில் இருக்கும் தொடர்பை விளக்குகிறார் திருமூலர் .

மூச்சுக்கும் மனத்திற்கும் இடையில் இருக்கும் பந்தத்தை

மூச்சைவைத்து மனதை மடக்கும் மாயத்தை நம் சித்தர்கள் ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னேயே தெளிவாக பல்வேறு வழிகளில் கூறிவிட்டார்கள்

இன்னும் சிவவாக்கியர் என்னும் சித்தர்
உருத்தரித்த நாடியில்
ஓடுகின்ற வாயுவை
கருத்திலே இருத்தியே

கபாலமேற்ற வல்லிரேல்
விருத்தரும் பாலனாவார்
மேனியும் சிவந்திடும்

அருள் தரித்த நாதர் ஆணை
அம்மை ஆணை உண்மையே

வயது முதிர்ந்த கிழவரும் மனத்தின் சக்தியை பயன் படுத்தி வாயுவை நெறிப்படுத்த
முடிந்தால் அவரே குமாரனாவர் .மேனியும் சிவந்திடும் என ஆணை இடுகிறார்
சிவவாக்கியர்

இவ்வாறு மனத்தின் மாட்சியைப் பற்றி நம் சித்தர்கள் கண்ட பல உண்மைகள் இன்னும்
ஆராயப்படாமல் காத்துகிடக்கின்றன .

மூச்சிலே இருக்குது சுஷமம் !

ஈராறு கால் கொண்டெழுந்த புரவியைப்

போராமற் கட்டிப் பெரிதுண்ண வல்லிரேல்

நீராயிரமும் நிலமாயிரத்தாண்டும்

போராது காயம் பிரான் நந்தி ஆணையே !

பதினாறு மாத்திரை ஓடி வீணாகக் கழிந்து கொண்டிருக்கும் மூச்சை

முறையாக விதிப்படி அடக்கியாளும் ஆற்றல் பெற்ற யோகியர் ஆயிரம் ஆண்டுகள்
நீரில் முழுகி இருந்தாலும் , மண்ணில் ஆயிரம் ஆண்டுகள் புதையுண்டு கிடந்தாலும்
உடல் அழியாது என்கிறார் .

ஆக மூச்சை நெறிப்படுத்தினால் உடம்பிற்கு அழிவில்லை என்கிறார்கள் ஆனால் அதை
ஏன் முறையாக ஆராய்ந்து மூச்சை நெறிப்படுத்தும் முறைகள் மக்களுக்கு
அறியப்படுத்தப்படவில்லை ?

தவறு என்றால் இந்தக் கூற்று தவறு என நிரூபிக்கட்டுமே ! .

பிறகு இதை ஏன் பேசிக்கொண்டிருக்கப்போகிறோம் ?

ஏற்றி இறக்கி இருகாலும் பூரிக்குங்

காற்றைப் பிடிக்கும் கணக்கரிவாரில்லை

காற்றைப் பிடிக்குங் கணக்கறிவாளர்க்குக்

கூற்றை உதைக்குங் குறியதுவாமே

இரு நாசிகள் வழியே ஏறியும் இறங்கியும் இயங்கும்

காற்றினை கணக்காக ஆளும் திறமைகொண்டோர்

எமனை அருகில் வராமல் விலக்கி வைக்கலாம் என்கிறார்கள் நமது சித்தர்கள் .

இதை ஏன் நாம் முக்கியமாக எடுத்து ஆராயவில்லை ?

குழந்தை பிறந்ததும் எதை எதையோ சொல்லித்தரும் நாம்

குழந்தைக்கு ஏன் முறையாக சுவாசிக்க சொல்லித்தருவதில்லை ?

நமக்கே தெரிந்தால் தானே சொல்லித்தர என்கிறீர்களா ? அதுவும் சரிதான் .

காற்றைப் பிடிக்குங் கணக்கறிவாளர்க்கு என்று சித்தர்கள் கூறுகிறார்களே . இத்தனை பலனைத்தரும் கணக்குதான் என்ன ? என்று பார்க்கலாமா ?

ஏறுதல் பூரகம் ஈரெட்டு வாமத்தால்

ஆறுதல் கும்பம் அறுபத்து நாலதில்

ஊறுதல் முப்பத்திரண்டதி ரேசகம்

மாறுதல் ஒன்றின்கண் வஞ்சகமாமே .

இடது மூக்கு வழியாக 16 மாத்திரை உள்ளே இழுப்பது பூரகமாகும் .

64 மாத்திரை அளவு உள்ளே அடக்குதல் கும்பகமாகும்

பின்னர் வலது மூக்கின் வழியாக 32 மாத்திரை வெளியிடுதல் ரேசகமாகும் .

இதுவே காற்றைப்பிடிக்கும் கணக்கு .

ஆனால் இதை முறைப்படுத்தல் அத்தனை சுலபமல்ல .

தக்க ஒரு குருவின் வழிகாட்டல் இல்லாமல் இதுவும் கைக்கூடாது .

எனவே இதை தானே செய்ய முயலவேண்டாம் .

வெற்றிக்கு வழிவகுக்கும் சுவாசம்

விதியை மாற்றும் அறிவை அடைந்தவர்கள் சித்தர்கள் என்றோம். நாளும் நடைபெறும் நடப்புகளை தங்கள் சுவாசம் மூலமாகவே தங்கள் விருப்பப்படி நிறைவேற்றிக் கொள்ள எளிய முறைகளை கண்டு கூறியிருக்கிறார்கள் நமது சித்தர்கள் . இதற்கு “சரம் பார்த்தல்” என்று பெயர் .

‘ஞான சர நூல்’ என சரம் பார்த்தல் பற்றியும் நமது வாழ்வில் நாம் விரும்பும் வெற்றியை விரும்பிய விதமே பெறும் ஆற்றலைப் பெறும் வழிகளையும் நமக்காக விட்டுச் சென்றிருக்கிறார்கள் .

ஆனால் நாமோ “தொடத்தொட தங்கமாகும் வித்தையை” கையில் வைத்துக்கொண்டே
வறுமையில் நம் வாழ்வை ஒட்டி வருகிறோம் .

கேட்க்கில் இடம் தூது ஆடை அணி பொன்பூணல்

கிளர்மனம், அடிமைகொளல் கிழ்நீர் கிண்டல்

வாழ்க்கை மனை எடுத்தல் குடிபுகுதல் விற்றல்

மன்னவரைக் காணல், உண்மை வறுவல் சாந்தி

வேட்கை தெய்வப் பதிட்டை சுரம் வெறுப்புத் தீர்த்தல்

விந்தைப் பெறுதல் தனம் புதைத்தல் மிகவும் ஈதல்

நாடகமல மலர் முகத்தாய் நரகம் தீர்த்தல்

நன்றேயாம் இவ்வை எல்லாம் நயந்து பாரே !

சந்திர கலை அதாவது இடது நாசியில் மூச்சு ஓடும் போது செய்யத்தக்க காரியங்களின்
பட்டியல் இது .

செய்தால் இவைகளில் வெற்றி நிச்சயம் என ஞான சர நூல் 8 கூறுகிறது .

பார்க்கில் வலம் : உபதேசம், வித்தை , சேனை,

படையோட்டல், பயிர்செட்டுக் களவு ,சூது,

பேர்க்கவொணா வழக்குக் கரிபரி, தேருர்தல்

பிறங்கும் எழுந்திடுதல் ,சங்கீதம், பாடல்

வார்த்தை , பகைப் பக்கம் கோள் ,பசாசு தீர்த்தல் ,

மந்திரஞ் சாதித்தல் ,மருந்துண்ணல், உறங்கல்,

கோத்த புன்னாடல் ,கொல்விடங்கள் தீர்த்தல்

கொடும்பிணி , தம்ன்பன யோகங் குறிக்கும் தானே - ஞான சர நூல் 9

இவை சூரியகலை எனப்படும் வலது நாசியில் சுவாசம் ஓடும் போது செய்யத்தக்கவை
யாகும் .

இந்த சர ஞானமும் சரிவர அஆவுக்கு உட்படுத்தப்பட்டு முறைப்படுத்தப்படுமானால்
தமிழர் சமுதாயம் உலகின் வளமான சமுதாயமாக ஆகிவிடும் .

நமது பாரம்பரிய அறிவு நமக்கு பயன்படாமல் இன்னும் இருக்கலாமா ?

மருத்துவத்தின் இலக்கணம் .

சித்தர்கள் கடைபிடித்த மருத்துவ முறை சித்தவைத்தியம் ஆகும் .

சித்த வைத்தியம் ஒரு வருமுன்னர் காக்கும் அதிசய வைத்தியம் .

சித்தர்களின் ஒரேகுறிக்கோள் , இறை உணர்ந்து .இறையுடன் கலக்கும் வரை மூப்பைத்தள்ளிவைத்து, நோய் இல்லாமல் .இதே உடம்பை மரணமில்லாமல் தான் விரும்பும் வரை வாழும் மார்க்கம் அறிந்து அதை மக்களுக்கு அறிவித்தவர்கள் தான் சித்தர்கள் .

மருத்துவம் என்றால் எவ்வாறு இருக்கவேண்டும் என்று இலக்கணம் வகுத்தவர்கள் சித்தர்கள் .

மறுப்பதுடல் நோய் மருந்தெனல் சாலும்

மறுப்பதுள நோய் மருந்தெனல் சாலும்

மருப்பதினி நோய் வாராதிருப்ப

மறுப்பது சாவை மருந்தென லாகும்

மருந்து என்பது உடல் நோயை தீர்க்கக் கூடியதாக இருக்கவேண்டும் .

மருந்து என்பது உள நோயைத் தீர்க்கக் கூடியதாக இருக்கவேண்டும் .

மருந்து என்பது இனி நோய் வாராது இருக்கச் செய்யவேண்டும் .

மருந்து என்பது சாவு வாராமல் செய்யவேண்டும் .

எத்தனை உயர்வான மருத்துவ முறை பாருங்கள் .உடல் நோய் மட்டுமல்ல; உள நோயையும் தீர்க்க வேண்டுமாம் .

இன்று நவீன மருத்துவம் கூறும் மன சார்ந்த நோய்களைப் பற்றியும் எத்தனை காலம் முன்பே கூறியிருக்கிறார்கள் பாருங்கள்.

நோய் வந்த பின் தீர்ப்பது மட்டுமல்லாது இனி நோய் வாராது இருக்கசெய்யவேண்டுமாம் .

மருந்துண்டால் சாவே வாராது செய்யவேண்டுமாம் .

இத்தகைய உயர்வான மருத்துவ முறைகள் அறிந்திருந்த தமிழர்

மருத்துவம் இன்று “போலி மருத்துவம்” என்று குறைகூறி சந்தேகிக்கப்படுகிறது .நமது சொந்த மருத்துவம் நமது நாட்டிலேயே மாற்று முறை மருத்துவம் என்று அழைக்கப்படுகிறது.

இத்தனை பெருமை மிகு சித்தர்கள் இந்தியாவில் மட்டுமல்ல; இலங்கையிலும் நீண்ட காலமாகப் போற்றி மதிக்கப்பட்டு வந்துள்ளனர் .

இலங்கையில் கதிர்காமமும் சித்தர்கள் தொடர்புடைய இடமாக பண்டைய நாளில் இருந்து கருதப்பட்டு வருகிறது .

தமிழ் நாட்டைப் போலவே சித்தர்கள்பாலும் அவர்தம் இலக்கியங்கள் மீது பற்றும் .மதிப்பும் நிறைந்த நாடு இலங்கை ஆகும் .

இலங்கை சித்தர்கள் பலரில் கடையிற் சுவாமிகள் இலங்கையின் ஒரு சித்தராக கருதப்படுவதுடன், இலங்கையின் சித்தர் பரம்பரையின் ஆரம்பமாகவும் அறியப்படுகிறார். இவர் ஆதிகடைநாதன் என்ற பெயராலும் அறியப்படுகிறார். சித்தானைக்குட்டி சுவாமிகள், சிவயோக சுவாமி, சிவாச்சித்தர் பரமகுரு சுவாமிகள் ,பெரியானைக்குட்டி சுவாமிகள் என்று பலரும் போற்றப்படுகிறார்கள். சித்தர்களின் தலைவராகக் கருதப்படும் அகத்தியர் கூட இலங்கை வந்து இசையில் இராவணனை வென்றதாக ஒரு கதை உண்டு .

ஆறுமுக நாவலரும் சித்தர் மரபுபற்றி பெருமதிப்புக் கொண்டிருந்தார்

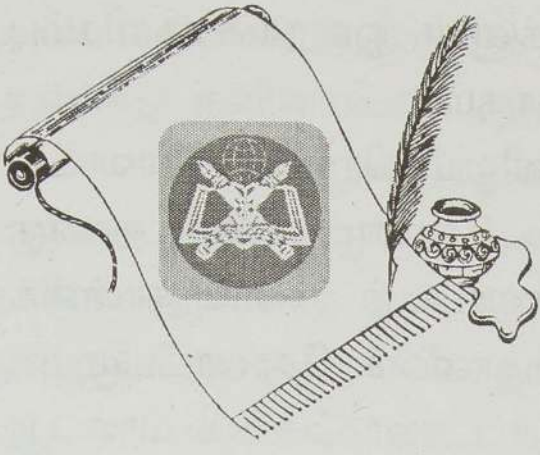
ஒருகோடி சித்தருண்டு அவர்கள் பெயரை

ஓகோகோ எழுதிடவே அடங்காதையா

— சச்சிதானந்த சுழுமுனை சூத்திரம் 23

என்று கூறியபடி வாழையடி வாழையாக விளங்கி வரும் சித்தர்கள் வழங்கிய அறிவியல் உண்மைகளில் சிலவற்றையாவது நாம் நவீன ஆய்வுக்கு உட்படுத்தி அவைகளை மக்களின் பயன்பாட்டிற்கு கொண்டுவருவதே இப்போது காலத்தின் கட்டாயமாகிவிட்டது.

முஸ்லிம்களின் ஆடற்கலைகளில் களிகம்பு

பாவ்லர் சாந்தி முஹ்யித்தீன்

மனிதனிடம் வெளியான முதல் மொழி சைகை. இதன் மூலமே மனிதன் உணர்வுகளை வெளிப் படுத்தினான். எண்ணங்களை எடுத்துப்பேசினான் . தனது உறுப்புக்களை அசைப்பதில் ஒருவகையான இன்பம் இருப்பதை அவன் கண்டான். அக்கவித்துவ உணர்வின் உந்துதலால் அவன் இயற்றிய ஆதிக்கவிதையே ஆடல் மனத்தளவில் ஏற்படுகின்ற இன்ப நிலையை சக மனித உள்ளங்களோடு பகிர்ந்து கொள்வதே ஆடலாகும்.

ஆடல் கலைக்கு ஒரு பெரிய வரலாறு உண்டு. தமிழ் மக்கள் மத்தியில் ஆதிகாலந்தொட்டு போற்றிப்பாதுகாக்கப்பட்டு மதிக்கப்படுவது தமிழ் மரபு வழி ஆடற்கலைகள். ஆடல்கலை பலவகைப்பட்டதாகும். சேரநாட்டின் மரபு வழி நடனம் “கதகளி” சேரத்தின் அழகு மிகு ஆட்டம் “மோகினி ஆட்டம்” தெலுங்கு தேசத்தின் பெருமை பேசுவது “குச்சப்பிடி” பண்டைய கலிங்கத்தின் மரபுவழி ஆடல் “ஒடிசி” கன்னடத்தின் பெருமை பேசுவது “யக்” “கானம்” மணிப்பூர் பாரம்பரியத்தின் வெளிப்பாடு “மணிப்புரி” நடனம். வடஇந்தியாவின் மரபு வழிக்கலை நடனம் “கதக்” தெலுங்கின் இசையினையும் தமிழின் இயலினையும் கொண்டது “பாகவதமேளா” பிரபஞ்ச செயற்பாட்டின் வெளிப்பாடு “தாண்டவ நடனங்கள்”

முத்தமிழ் ஆடற்கலை “குறவஞ்சி” கேரளத்து மக்கள் கலை “ஓட்டம் துள்ளல்” அழகு மிகு ஆட்டம் “கரகாட்டம் அருகிவரும் நிழற்கலை “பாவைக்கூத்து” தமிழ்நாட்டில் மரபுவழி நிகழ்கலை “தெருக்கூத்து” வங்கத்தின் பெருமை கூறுவது “யாத்ரா” இப்படி பல வகை ஆடல்கள் பார் எங்கும் பரந்து விரிந்துள்ளது. இலங்கைத்திருநாட்டின்.

தமிழ் முஸ்லிம் கிராமிய கலை இலக்கிய வழக்கில் “கோலாட்டம்” ஒரு முக்கிய இடத்தை பெறுகிறது. கோலாட்டம் பல சமூகத்தவர்கள் மத்தியிலும் இருந்து பாதுகாக்கப்பட்டு வருகின்ற அரும்பெரும் கலையாகும். இவை சமூகத்திற்கும் நாட்டிற்கும் தக்கவகையில் வேறுபட்டிருப்பதை நாம் காணக்கூடியதாக உள்ளது.

தமிழ் சகோதரர்களுக்கு மத்தியில் கும்மி , கோலாட்டம் , வசந்தன் , வில்லுப்பாட்டு , நாட்டுக்கூத்து ஆகியன கிராமிய கலை வடிவங்களாகக் கருதப்படுவது போன்று முஸ்லிம்களிடமும் பக்கீபைத்து , நாட்டார் பாடல் , களிகம்பு , சிலம்பு, சீனடி ஆகியன அவர்களது கலைகளாகப் பாதுகாக்கப்பட்டு வருகின்றன.

இவற்றுள் முஸ்லிம் மக்களது கிராமிய கலை வடிவங்களுள் ஒன்றான களிகம்பு ஆட்டத்தினை உற்று நோக்குவதே இக்கட்டுரையின் இலக்காகும்.

நமது அண்டை நாடான இந்தியாவின் சகல மாகாணங்களிலும் கிராமிய கோலாட்ட வடிவங்கள் உரிய இடத்தை வகிக்கின்றன. தமிழ் நாட்டில் கோலாட்டங்கள் நான்கு வகையாக ஆடப்படுகின்றது. அவையாவன பின்னல் கோலாட்டம் , வைந்தானைக் கோலாட்டம் , அயிந்தரை , களியல் ஆகியனவாகும் .வைந்தானைக் கோலாட்டமும் , களியலும் ஆண்கள் பங்கு கொள்கின்ற ஆட்டங்களாகும்.

கர்நாடக மானிலத்தில் கோலாட்டம் சித்தல்தூர்க் என்றும் ராஜஸ்தானில் “டாண்டியராஸ்” என்றும் செளராஷ்டிரத்தில் “பாண்டிய” என்றும் கேரளத்தில் “கோள்களி” என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. “களியல்” என்றால் மலையாளத்தில் ஆட்டம் என்பது பொருள். “கோல்” தடியையும் “களி” ஆட்டத்தையும் கோல்களி என்ற வார்த்தை குறிப்பிடப்படுகின்றது.

இலங்கை முஸ்லிம்களின் கலாசார கலை இலக்கிய பாரம்பரிய வடிவங்களில் கோலாட்டம் மிக முக்கியமானது. இக்கலை மிக நீண்ட நெடுங்காலமாக முஸ்லிம்களால் பாதுகாத்து வருகின்ற ஓர் கிராமியக்கலையாகும்.

தற்பொழுது இக்கலை நமது இலங்கைத் திருநாட்டில் முஸ்லிம்கள் செறிந்து வாழும் பகுதிகளான மன்னார், மட்டக்களப்பு, புத்தளம், கற்பிட்டி, குருநாகல், பேருவலை போன்ற இடங்களில் ஆங்காங்கே வழக்கத்தில் உள்ளன.

பாரம்பரியக் கலைகளுக்கான வளர்ச்சி, நகரங்களை விட கிராமங்களிலேயே அதிகமாகக் காணப்படுகின்றது. விவசாய வளம் நிறைந்த கிராமங்களிலும் கடற்றொழில் முயற்சியுள்ள இடங்களிலும் இக்கலை போன்ற ஆடற்கலைகள் வளர்ச்சி சாத்தியங்கள் அதிகம். விவசாயிகள் விதைப்பு, அறுவடை சூடுஅடிப்பு ஆகிய காலங்களிலும் கடற்றொழிலாளர்கள் கடலில் வலை விரித்த பின் ஏற்படும் ஓய்வு நேரங்களிலும் இக்கலையில் ஈடுபட்டு மகிழ்கின்றனர்.

முஸ்லிம்கள் கோலாட்டத்தை கம்படி, பொல்லடி, களிகம்பு, களிகம்படி என்று பலவாறாக அழைத்தாலும் “களிகம்பு” என்றே அதிகமாகப் பேசப்படுகின்றது. இலங்கை முஸ்லிம்களின் களிகம்புக்கலை இந்தியாவில் உள்ள களியல் ஆட்டத்தையும் மலையாளத்திலுள்ள கோல்களி ஆட்டத்தையும் உள்ளடக்கியதாகும். இதனை வைத்து ஆராயும்போது முஸ்லிம்களது களிகம்பு ஆட்டம் கேரள முஸ்லிம்களிடமிருந்து தோற்றம் பெற்றிருக்கலாம்.

கும்மி, கோலாட்ட வகைகள் ஏற்கனவே கூறியது போன்று நாட்டார் இலக்கிய வகுப்பை சார்ந்ததாகும். இதற்கான சாஸ்திரிய முறைப்படியான வடிவமைப்புக்கள் குறைவு . இது போன்றதுதான் களிகம்பும் சந்தர்ப்பத்திற்கு ஏற்றவாறு சமாந்திரமான இரட்டை அணியாகவும் , வேறு வடிவங்களிலும் இது ஆடப்பட்டாலும் களிகம்பு ஆடுவதற்கு வட்டம் முக்கியமானது. ஒன்றுக்குள் ஒன்றாக இரட்டை வட்டத்தில் எதிரும் புதிருமாக நின்று ஆடும் களிகம்பு ஆட்டம் மிகவும் சிறப்பானதும் கவர்ச்சிகரமானதும் ஆகும்.

இதில் எட்டுப்பேர் முதல் முப்பத்திரண்டு பேர் வரை ஆடுவர் . கேரளத்தில் இதற்கு அதிகமானவர்கள் சேர்ந்து ஆடுவதும் உண்டு. இவ்வாட்டம் வட்டவடிவமாக

அமைவதினால் அதிகமான ஆட்டக்காரர்களை சேர்த்து ஆடமுடிகின்றது. அது மாத்திரம் அல்லாது தனிமையான அமைதியையும் ஏற்படுத்துகின்றது.

சாஸ்திரிய முறை ஒன்று இல்லாததால் இதன் ஆட்ட வடிவங்கள் இதனை உருவகப்படுகின்ற (குரு) அண்ணாவிமார்களின் எண்ணத்திற்கு ஏற்றவாறு மாறுபடுவது தவிர்க்க முடியாத ஒன்றாகும். ஆகையால் ஒரேவிதமான ஆட்டத்தைப் பழகியவர்கள் ஒன்றுசேர்ந்து ஆடும் போது சீர்-அடி-அசை-கால்மானம் எதுவும் பிழைக்காமல் சிறப்பாக ஆடலாம். களிக்கோலாட்டத்தில் கவர்ச்சிகரமான வித்தியாசமான ஆட்டங்கள் பல உண்டு. மிக நுட்பமாக அவதானித்தால் அதன் ஆடற்சிறப்பை கண்டு வியந்து ரசிக்கலாம்.

அண்ணாவியார்

களிக்கோலாட்டத்தில் முக்கிய இடம் அண்ணாவியாருக்கு உண்டு. கோலாட்டத்தின் சூத்திரதாரி அண்ணாவியார் ஆவார். ஆகையினால் இவ்வாட்டக்காரர்கள் எப்பொழுதும் தன் குருவைப் பெரிதாக மதிப்பார். ஆட்டம் சம்பந்தமான விடயங்களில் அவருடைய ஆலோசனையின் படி செயல்படுவர். ஓர் அண்ணாவியாரின் குழுவில் உள்ளவர்கள் வேறு ஓர் குழுவுடன் சேர்ந்து ஆட நேர்ந்தால் தனது குருவிடம் அனுமதியைப் பெற்றுக்கொள்வர். ஆட்டத்திற்காக சபைக்கு வரும்போது கூட அண்ணாவியாருக்கு பின்னாலேயே குழுவினர் வருவர்.

களிகம்பு ஆட்டம் முஸ்லிம்களது ஹஜ்ஜுப் பெருநாள், நோன்புப் பெருநாள் காலங்களிலும் விசேட வைபவங்களிலும், திருமண - கத்னா (விருத்தசேதன) வீடுகளிலும் சிறப்பாக நடைபெறுவதுண்டு. தற்போது இவ்வழக்கம் சற்று அருகி இருந்தாலும் கடந்த காலங்களில் பெருநாளாளுக்கு அடுத்தடுத்த நாட்களில் ஒரேநாளில் பல குழுக்கள் களிகோல் ஆடுவதைக் கண்டிருக்கின்றோம்.

ஓர் இடத்தில் களிகோல் ஆடவேண்டுமானால் அப்பகுதி மக்கள் அண்ணாவியாரிடம் சென்று வட்டாவில் வெற்றிலை, பாக்கு, பழம் ஆகியவைகளை வைத்து முன் அனுமதி பெற்றுக்கொள்வது வழக்கமாகும். (இதனை வட்டாவைத்தல் என்று கூறுவர்) இதன்பின் குறித்த நாளில் அப்பகுதி மக்கள் அண்ணாவியாரையும் ஆட்டக்காரர்களையும் ஊர்வலமாக அழைத்துவருவர். ஒரு களிகம்புக்குமுனின் ஆடற்சிறப்பு அண்ணாவியாரின் அனுபவத்திலும் நெறிப்படுத்தலிலுமே தங்கியுள்ளது.

சில கலைகளைப் பார்த்த அனுபவங்களை வைத்து, படித்த விடயங்களை கொண்டு கற்பிக்கலாம். ஆனால் களி கோலாட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் இது முடியாத காரியமாகும். அண்ணாவியாராக இருப்பவருக்கு இரண்டு தகைமைகள் மிக முக்கியமானது. ஒன்று தனது குழு ஆடுகின்ற ஆட்டங்கள் யாவும் தனக்கும் தெரிந்திருக்க வேண்டும். சிலவேளைகளில் ஆட்டத்தில் தவறு ஏற்படும் போது அண்ணாவியாரே களிக்கோலை கையில் எடுத்து உரிய ஆட்டத்தை ஆடிக்காட்ட வேண்டும். மற்றது, ஆடுகின்ற ஆட்டங்கள் அத்தனைக்கும் இசைவான தாளம்தப்பாத சீர் பிழைக்காத பாடல்கள் பாடக்கூடியவராக இருக்கவேண்டும். தாளமும் பாடலும் வேறுபடுமாயின் ஆட்டம் பிழைத்துவிடும். ஆகையினால் ஆட்டத்திற்கு தக்கவாறான பாடல் ஆரம்பத்திலே அமைத்துவிட வேண்டும். இவ்விரு தகைமைகள் உடன் அண்ணாவியார் பாடல் இயற்றும் திறமையும் உடையவராக இருப்பாரானால் அது மிகச்சிறப்புடையதாகும்.

“களிகம்புப் பாடல்கள்”

களிகம்பு ஆட்டத்தில் அதிகமாக இஸ்லாமிய இலக்கிய நூல்களில் உள்ள சரித்திரம் சம்பந்தமான பாடல்களே பெரிதும் பாடப்படுகின்றது. அலிபாதுஷா நாடகம், அப்பாஸ் நாடகம், குறமாது, பயகாம்பர், அவ்தாரப் பலவாணச்சிந்து, கப்பற்பாட்டு, மஃஷுக்கு மாலை, காஷீம் படைப்போர் ஆகியவை களிகம்புப் பாடல்களில் பிரசித்தமானவை. இதுதவிர புயல் காவியம், பெரு வெள்ளக்காவியம், மீன்புழுக்காவியம் ஆகியவைகளுடன் சமகாலத்தில் நடைபெறும் சம்பவங்களை வைத்து எழுதப்படும் பாடல்களும் பாடுவதுண்டு.

கடந்த அறுபது வருடங்களுக்கு முன்னதாக காத்தான்குடியில் களிகம்பு ஆட்டக்குழுவினை வைத்து நடத்திய அண்ணாவிமார்களுள் தேன்பாணியர் என்று செல்லமாக அழைக்கப்பட்டு வந்த அகமது லெவ்வை அண்ணாவிமார் ஒருவர். இவர் சமகால சம்பவங்களை வைத்து அவ்வப்போது பல கோலாட்டப் பாடல்களைப் பாடியுள்ளார். அவரது பல பாடல்கள் இன்னும் அழியாமல் உயிர் வாழ்கின்றது. அவற்றுள் பாலப்பாட்டும் கோச்சுப்பாட்டும் முக்கியமானது.

1931ம் ஆண்டு மட்டக்களப்பில் கல்லடிப்பாலம் கட்டப்பட்டுக்கொண்டிருந்த வேளை காத்தான்குடியிலிருந்து இரவு நேரங்களில் பலர் நடந்து சென்று பாலம் கட்டப்படுவதை பார்த்து வருவர். இதனைக் கருவாகக்கொண்டு களிகோலாட்டத்திற்கு இயற்றிய பாடல் இது.

01. பாலம் பாக்கப் போவோம் வாருமே! – என்

பாவையரே பெண்ணே

பாலம் பாக்க போவோம் வாருமே!

பாலம் பாக்க போவோம் வாருமே

பாவையரே சேர்ந்து நாமள்

கால்நடையாப் போனோம் எண்டா

காணலாமே காட்சிகள் எல்லாம்.

(பாலம் பாக்கப் ...)

பெட்டகத்தை திறந்து பொன் வெள்ளிச்சாமானை

பொற்கொடியே நீயும் போடு

வாட்டி மறிச்ச வடக்கத்திச்சோமனை

வண்ணக்கிளியே கொசுவிஉடு

சாரிக்கு ஏத்த சயிசான சட்டையை

சட்டென எடுத்துப்போடு

முகத்தையும் மூடி நீ மொக்காட்டைப் போட்டுக்க

முன்னால போறன் நான் பின்னால வா பொண்ணே

(பாலம் பாக்கப் ...)

இப்பாடல் ஓர் வழிநடைச்சிந்தாகும். காத்தான்குடியில் இருந்து புறப்பட்ட தம்பதிகள் மட்டக்களப்பு வரை நடந்து சென்று திரும்பி வரும்வரை கண்ட புதுமைகளை எடுத்துக்கூறுகின்றது. மற்றது கோச்சுப்பாட்டு என்னும் ரெயில் பாட்டு மட்டக்களப்புப் புகையிரதம் ஓடவிடுவதற்காக பாதை அமைத்துப் புகையிரதம் ஓடி வருவது வரையுள்ள விடயங்களை உள்ளடக்கி அதனை ஒரு கருவாகக்கொண்டு அண்ணாவிமார் இப்படிப்பாடுவார்.

02. ஆதியருளல் என்னாவில் பிழை
யானதொரு குற்றம் வராமல்
பாருலகில் றெயில் பாட்டதைப் பாடிடப்
பாத்திபனே வந்து காத்தருள்வாய்

(தன்னன்மம் தானியம்)

தன்னன்ன தானினம் தன்னானாத் தன
தானதானினம் தன்னானா
தன்னன்னதானினம் தன்னானாத் தன
தானதானினம் தன்னானா

(தன்னன்மம் தானியம்)

கானகத்தில் பல இங்கிலீசர் கூடிக்
காட்டு ரெயில் தன்னை ஓட்டுதற்கு
தானமே தானமே றோட்டுகள் போட்டிடும்
சங்கதியைக் கொஞ்சம் சொல்லுகிறேன்.

(தன்னன் தானியம்)

கல்லு மலைகளை தானுடைத்து அந்த
காடு செடிகளைத் தான் பிடுங்கி
உச்ச மலையில் சுரங்கமிட்டு வெகு
ஓடர்கள் போடுகிறார் தாய்மாரே!

(தன்னன் தானியம்)

கட்டுக்கடங்காத மட்டக்களப்பென்னும்
காரிளைக் கோறளப்பற்றுதன்னை
எட்டிப்பிடுங்க மனந் துணிந்து கொண்டு
ஏகிப்பறக்குதொரு கோச்சி

(தன்னனத் தானியம் தன்னானாயம்)

அதிகமாக இஸ்லாமிய வரலாற்றுச் சம்பவங்களை உள்ளடக்கிய பாடல்களும் சமகாலச்சம்பவங்கள் சம்பந்தமான பாடல்களும் பாடப்படுவதால் ஒரேநேரத்தில் ஆட்டத்தைக்கண்டு ரசிக்கவும் சரித்திர சம்பவங்களைக் கேட்டுச் சுவைக்கவும் கூடியதாக உள்ளது . ஆகையினால் தமது பகுதிகளில் களிக்கம்பு ஆட்டத்தைப்பார்த்து ரசிப்பதற்கு ஆண்களைவிடப் பெண்களே அதிகமாக வருவதைக்காணலாம்.

“களிகம்பு ஆட்டம்”

களிகம்பு ஆட்டம் தொடங்குவதற்கு முன்னதாக பிரார்த்தனை நடைபெறும் . முஸ்லிம்கள் எந்த ஒரு விடயத்தை ஆரம்பிப்பதாயினும் பிரார்த்தனையோடு ஆரம்பிப்பது வழக்கம் . கோலாட்டம் மிகவும் சிக்கலான ஆட்டமாதலினால் ஆடும் போது கைத்தடிகள் தலையையோ கையையோ பதம்பார்த்து விடாமலும் ஆடும் போது ஆட்டம் இடையில் பிழைக்காமலும் இருக்க வேண்டி இப் பிரார்த்தனை அமையும். இதன் பின் ஆட்டக்காரர்கள்

அனைவரும் அண்ணாவியாரிடமிருந்து தனது ஆட்டத்திற்கான இரு கோல்களையும் பெற்று இரு கைகளிலும் பிடித்தவர்களாக நிற்பர். இதனிடையில் ஆடப்போகின்ற இடத்தின் நடுவில் ஓர் உரலைக் கவிழ்த்து அதற்கு மேல் ஒரு விரிப்பு விரித்து அதன் மேல் ஓர் குத்துவிளக்கினை ஏற்றி எரிய விடுவர் . இது வட்டமாக நின்று ஆடும் ஆட்டக்காரர்கள் மிகவும் நெருங்கி ஒன்று கூட விடாமலும் ஆட்ட அரங்கில் உள்ள விளக்குகள் அணைந்தால் நடுவில் இருக்கும் குத்துவிளக்கினுடைய வெளிச்சத்தில் தொடர்ந்து ஆடிமுடிப்பதற்கும் உதவியாக இருக்கும் சில இடங்களில் குத்துவிளக்கினை எடுத்துவிட்டு அண்ணாவியார் உரலின் மேல் ஏறிநின்று பாடுவார். இதன் பின் ஆட்டம் ஆரம்பமாவதற்காக அண்ணாவியார் விருத்தம் சொல்வார். விருத்தங்கள் அதிகமாக சீறாப்புராணம், செய்யிதத்துப் படைப்போர், மஸ்தான் சாகிபு பாடல் போன்ற நூல்களில் உள்ளதாகவே இருக்கும்.

(உ+ம்) 03. திருவினுத் திருவாய் பொருளினும் பொருளாய்த்
தெளிவினும் தெளிவதாய்ச் சிறந்து (குழுவினர் :- நல்லதே)
மருவினும் மருவாய் அணுவினுக்கணுவாய்
மதித்திடாப் பேரொளி அனைத்தும் (குழுவினர் :- மர்ஹபா)

பொருவினும் பொருவாய் வடிவினும் வடிவாய்
பூதலத்துறைந்த பல்லுயிரின் (குழுவினர் :- நல்லதே)

கருவினுங் கருவாய்ப் பெருதலம் புரந்த
கருத்தனைப் பொருத்துதல் கருத்தே (குழுவினர் :- கருத்தே)

(உ+ம்)

04. ஆதியே ஹூதுபே ஹௌதே செய்ஹே
ஆசிக்கே சிரோன்மணியே (குழுவினர் :- நல்லதே)

நீதியே நிறைந்த வாழ்வே
நித்தியமான ஹூவே (குழுவினர் :- மர்ஹபா)
சோதியே சுடரே மணியே
சூட்சும கலிபத்துல்லாஹ் (குழுவினர் :- நல்லதே)

காதிரே தஸ்கிகீரே
கண்மணி முகியித்தீனே (குழுவினர் :- தீனே)

விருத்தம் ஆரம்பமானவுடன் ஆட்டக்காரர்கள் ஒன்றை வட்டமாகி வலப்பக்கமாகவும், பின் இடப்பக்கமாகவும் சுற்றிவருவதுடன் விருத்தத்தின் ஒவ்வொரு அடிகளின் பின்பும் மர்ஹபா நல்லதே! என்று கூறிக்கொள்வர். விருத்த முடிவை அண்ணாவியாருடன் சேர்த்து ஏகாரத்துடன் முடித்து ஒன்றை வட்டமாக உள்ளவர்கள்

இரட்டை வட்டமாக மாறி தனது இரு கைகளில் உள்ள தடிகளையும் ஒத்த ஓசையோடு தட்டிக்கொள்வர்.

விருத்தம் பாடி முடிந்தவுடன் அண்ணாவியார் “தெய்தாம்தை” என்று கூறித் தாம் பாட இருக்கும் பாடலின் தருவை ஆரம்பிப்பார் . அதைத்தொடர்ந்து ஆடுவோர் தருவைப்பாடுவார்கள். அண்ணாவியாரும் அவருக்கு உதவியாக இருப்பவரும் பாடலைப்பாட எதிரும் புதிருமாக நிற்கும் இரட்டை வட்டத்தில் உள்ள ஆட்டக்காரர்களும் தாளத்திற்கு அமைவாக ஆடத்தொடங்குவர். மட்டக்களப்பை அண்மிய பகுதியில். உள்ள களிகம்பு ஆட்டக்குழுவினர் ஆரம்ப ஆட்டமாக தன்னாளைச்சுற்றி ஆடுவர். இது “திகிர்தை” என்று வழங்கப்படுகிற மிக இலகுவான ஆட்டம். இதற்கான பாடல்கள் இறைஞ்சுதல் - பிரார்த்தனை - அவையடக்கம் ஆகிய கருப்பொருட்கள் கொண்டதாக இருக்கும் . இதன் தரு பின்வருமாறு

(உ+ம்)

05. திருத்திகு திருத்திகு தாம் - திருத்தை

திருத்திகு திருத்திகு தாம்

தகதக திருத்திகு தாதும்பதை தாம்

தக தக திருத்திகு தாம்

(திருத்திகு)

அவ்வலஹதான இறைவனை

அன்புடனே நினைப்போ மும்பதைதாம் .

(திருத்திகு)

குல்லும் படைத்தழிக்கும் ஹிதாவருள்

கூடி டக் கப்படிப்போ மும்பதைதாம்

(திருத்திகு)

வள்ளல் முஹம்மது றதுலினை

வாழ்த்தியே கம்படிப்போமும்ப தைதாம்

(திருத்திகு)

அண்ண லபூபக்க ருமறுது

மானலியைப் புகழ்ந்தோற்றுவம் தைதாம்

(திருத்திகு)

பாத்திமா நாயகியை புகழ்ந்து நாம்

பண்புடன் கம்படிப் போமும்ப தைதாம்

(திருத்திகு)

மெய்ஞானப் பேரரசர் முஹியித்தீன்

மேற்புகழ் பாடிடுவோ மும்பத் தைதாம்

(திருத்திகு)

ஹைதரா பாதொலியாம் ஷெகய்கப்துல்

காதிறைப் போற்றிடு வோமும்ப தைதாம்

(திருத்திகு)

அதன் பின் ஆட்டங்கள் ஒன்றன் பின் ஒன்றாக தொடரும் சிக்கலான ஆட்டங்களும் • ஆவேசமான கம்புவீச்சும் இலக்கியநயம் ததும்பும் பாடல்களும் பார்ப்போர் மனதை பற்றி இழுக்கும் - நமக்கு தெரிந்த வகையில் களிகோலில் 24 வகையான ஆட்டங்கள் உண்டு. இதைவிட அதிகமாகவும் இருக்கலாம். இவ்வாட்டங்கள் அனைத்திலும் சிறப்பானதும் அதிகநேரம் எடுக்கக்கூடியதுமான ஆட்டம் கயிறு பின்னுதலாகும்.

பாட்டின் தலைப்பை வைத்து அல்லது ஆட்டத்தின் சீர் அடிகளை வைத்து ஒவ்வொரு ஆட்டத்திற்கும் பெயர் வைத்துக்கொள்வர். பாட்டைக் கொண்ட பெயராயின் திருத்தை தாராட்டு - கப்பலடி - ஆவிதியே - ஓடைக்காரன் பள்ளி விட்டடி எனவும் சீர் அடிகளைக் கொண்ட பெயராயின் தன்னாள் கீச்சான்போர் - தரித்தடித்தல் நாலுவீடு செல்லுதல் - தேன்கூடு மான்வளையம்

ஒற்றை மல்லி - இரட்டை மல்லி - ஐந்து வெட்டு - வாள் அறுப்பு - பறவையடி ஆகியன அவற்றுள் சிலவாகும்

ஓர் ஆட்டத்தை ஆடும் முன் இது எந்தவகையான ஆட்டம் என்பதனை அண்ணாவியார் கூறுவர் அல்லது சொல்கின்ற தருவில் கண்டுபிடிப்பர் இது தவிர்த்து விருத்தத்தில் ஆடப்போகின்ற ஆட்டம் இதுதான் என்பதனையும் கூறலாம். (உ+ம்)

06. சீரடி மல்லி தாளம்

சிறப்புறத் தன்னாள் சுற்றி
போயிரு மல்லி கோத்துப்
புதுக்கிவந் திடத்தில் நின்று
ஆறிரண்டடியும் வைத்து
அடுத்து நாம் மல்லிகோக்க
பேரருளுடையோன் அல்லாஹ்
பெருந்துணை செய்வாய் நீயே!

இது இரட்டை மல்லி ஆறு இரண்டு அடிக்குரிய விருத்தம் ஆட்டக்காரர் எப்படி ஆடவேண்டும் என்பதும் இதில் விபரப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. (இது போன்ற நவீன யுக்திகள் இக்கட்டுரையாளரால் உருவாக்கப்பட்டது.)

களிகம்பு:

களிகம்பு ஆடுவதற்கு பயன்படுத்துகின்ற கம்பு (கோல்) வளையாததாக, உடையாததாக நன்கு காய்ந்ததாக, மிகவும் உறுதியுடையதாக எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக அதி உயர்ந்த ஒலி எழுப்பக்கூடியதாக இருக்கவேண்டும். அதற்காக இதற்குப் பெரும்பாலும் காட்டில் உள்ள விப்பனை - சீந்தி - முப்புடல் - காட்டு மல்லி - அச்சபண்ணை - கண்டல் - பீஞ்சாசெடி ஆகிய தடிகளைத்தேடி எடுப்பர். காய்ந்த விப்பனைக்கம்பில் இருந்து உயர்ந்த ஓசை எழும்புவதுடன் மிக எளிதில் உடைந்து விடாமல் இருக்கும்.

இந்தத் தடிகள் யாவும் ஒரே பருமனானதும் சமமான நீளமுடையதுமாகும். இத்தடிகளின் நீளம் பதினைந்து அங்குலம் இதைவிடத்தடி (கோல்) நீளமாக இருந்தால் எதிராட்டக்காரர்களின் முகத்தையும் தலைமையையும் நீளம் குறைந்ததாக இருந்தால் எதிராட்டக்காரர்களின் கை விரல்மொழிகளையும் காயப்படுத்தி விடும் ஆகையால் ஆடும் களிகோல்கள் அனைத்தும் ஒரே சமனாக இருக்க வேண்டும் என்பது விதியாகும் . களிக்கோலின் கீழ் பகுதியில் இசை எழுப்புவதற்காக இரண்டு சிறிய சலங்கைகளை தொங்க விடுவது வழக்கம். இதுதவிர ஒவ்வொரு கோலிலும் ஆட்டக்காரர்கள் கை பிடிப்பதற்கு கீழ் ஒவ்வொரு வெண்டயம் கட்டிக்கொள்வதும் கோல்களுக்குச் சாயம் இட்டு அழகு படுத்திக்கொள்வதும் உண்டு.

பரிபாஷை :

களிகம்பு ஆட்டத்திற்கான பரிபாஷைச்சொற்கள் சில உண்டு. இச்சொற்கள் ஆட்டத்தின் இடையிடையே ஏற்படுகின்ற நெளிவு சுழிவுகளைச் சீர்படுத்தவும் ஆட்டக்காரர்களைத்திருப்பி விடவும் ஓரிடத்தில் தரிப்படுத்தவும் வேகப்படுத்தவும் ஆட்டங்களை மாற்றிக்கொள்ளவும் இச்சொற்கள் மிகவும் உதவியாக இருக்கும்.

தெய்லாம்.....தை மல்லி- தைதை- கிறுகு-போபோ- சொல்லு -நில்லு இதுபோன்ற பல சொற்கள் களிகம்பாட்டத்தின் பரிபாஷைகளாகும். சில இடங்களில் வெளிப்போக்காகவும் சில வேளைகளில் மறைமுகமாகவும் ஆட்டத்தைச் செம்மைப்படுத்துவதற்கு இது வழி வகுக்கும்.

இறுக்கமானதும் , எளிமையானதுமான ஒழுங்கு விதிகள் , களிகம்பு ஆட்டத்தைக்கற்பனையுடன் கூடிய இயற்கை எழில் கொண்ட அழகுக்கலையாக வடிவமைக்கிறது. ஆட்டத்தின் வேகமும் அங்க அசைவும் கால் பாய்ச்சல்களும் துள்ளி ஆடும் துடியும் கோல்களை மோதவிடுகின்ற வேகமும் நாட்டிய நுட்பத்துடன் செயல்படும் அண்ணாவியாரின் விவேகமும் களிக்கோலாட்டத்தைக் களைகட்டச் செய்கின்றது.

முற்றிலும் இஸ்லாமிய சமய வரம்புக்குட்பட்ட கலாசார நிகழ்ச்சியான களிகோலாட்டம். முஸ்லிம்களின் தனித்துவமான ஆடல் கலைகளில் ஒன்றாகப் பேணிப்பாதுகாக்கப் படுகின்றது. இக்கலை மேலும் நவீனப்படுத்தப்பட்டுப் புதிய யுத்திகளை உள்ளடக்கியதாக மெருகூட்டப்பட வேண்டியது இக்காலத்தின் அவசியமாகும்.

முஸ்லிம்களின் தனித்துவமான ஆடல்கலை வடிவங்களில் ஒன்றாக களிகம்பு ஆட்டம் அதன் ஆட்டவடிவில் மாறுதல்களை உள்வாங்காத போதிலும் சில ஆட்ட வடிவங்களை ஒன்றிணைத்து நீண்டநேரம் ஆடக்கூடியதான முறையில் நெறிப்படுத்தப்படுவதை அவதானிக்கக்கூடியதாக உள்ளது. கடந்த காலங்களில் ஒரு தருவில் தொடங்கப்படுகின்ற ஆட்டம் ஆடிமுடியும் வரை அதே அசையில் ஆடப்பட்டு நிறுத்தப்படுவதும், வேறு ஒரு வகையான ஆட்டத்திற்கு ஒரு விருத்தம் சொல்லி ஆட்டம் ஆரம்பிக்கப்படுவதும் வழக்கமாகும் தற்காலத்தில் பல வகையான ஆட்டங்கள் ஒன்றிணைக்கப் பட்டு நீண்டநேரம் ஆடக்கூடியதான நவீன யுகத்தினை இக்கலையில் தேர்ந்த அண்ணாவிமார்கள் கடைப்பிடிக்கின்றனர்.

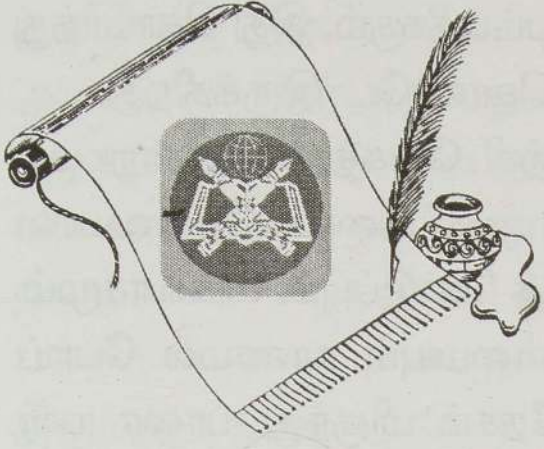
இது ஆட்டம் சோடைபோகாமல் நீண்டநேரம் பார்த்து ரசிக்கக்கூடியதாக உள்ளது. களிகம்பாட்டத்தின் ஆடல் வடிவங்கள் மாறாவிட்டாலும் அதற்கான ஆடை அணிகள் மாறிவருவதை காணக்கூடியதாக உள்ளது.

ஆரம்ப காலத்தில் மேற்படி ஆட்டத்தை ஆடிய கலைஞர்கள் அக்காலத்துக்குரியதான சாறம், சிறுவால், பெனியன், தலைப்பா ஆகிய உடைகளிலும் பிந்திய காலத்தவர்கள் சாறம், சேட், தொப்பி ஆகிய உடைகளிலும் இதற்குப்பிந்தி வந்த இளைஞர்கள் றவுசர் அல்லது பொட்டம், சேட் அல்லது ரி.சேட் ஆகியவைகளோடும் ஆடிவந்தார்கள். தற்போது இக்கலையைப் பழகிவருகின்ற இளைஞர்கள் ஒரே நிறத்திலான நெசனல், றவுசர், தலைப்பா ஆகியவைகளை அணிந்து ஆடுகின்றனர். இன்றைய ஆடை அமைப்பு பார்ப்பதற்கு கவர்ச்சிகரமாக இருந்தாலும் இக்கலைக்குரியதான அன்றைய கிராமிய வடிவத்தை எடுத்துக்காட்டுவதாக இல்லை. “பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும் வழுவல” என்பதற்கு ஏற்ப இதனை நாம் ஏற்றுக்கொள்வோம்.

களிகம்பு ஆட்டம் நீண்ட வரலாற்றைக்கொண்ட முஸ்லிம்களுக்கே சொந்தமான தனியான கிராமியக்கலை வடிவம். அதனை ஆடும் போது அதன் தனித்துவம் கெடாமலும் மகத்துவம் குறையாமலும், கிராமியத்தன்மை மறையாமலும் பண்பாட்டு வடிவங்கள் மாறாமலும் பாதுகாத்து இக்கலையை கட்டிக்காப்பது முஸ்லிம் கலை இலக்கியக்காரர்களின் கட்டாய கடமையாகும்.

கட்டுரையில் உள்ள பாடல்கள்:

01. அகமது லெவ்வை அண்ணாவியார். காத்தான்குடி
02. அகமது லெவ்வை அண்ணாவியார். காத்தான்குடி
03. உமறுப்புலவரின் சீறாப்புறாணம்
04. முஹியத்தீன் முனாஜாத்து
05. பாவலர் சாந்தி முஹியித்தீன் எழுதிய களிகம்புப் பாடல்கள்
06. பாவலர் சாந்தி முஹியித்தீன்

பண்டைய இலக்கியமும் ஈழத்தமிழரின் சமகால வாழ்க்கையும்

மன்னார் அமுதன்

“நெஞ்சு பொறுக்குதில்லையே - இந்த நிலைகெட்ட மனிதரை நினைந்துவிட்டால்” என எதிர்மறைச் சமூகச் சூழலுக்கும், பிரிவினைகள் மற்றும் மூடநம்பிக்கைகளுக்கும் எதிராக அன்றே பாடினான் மகாகவி. மூடநம்பிக்கைகளில் இருந்து பெருமளவில் விடுபட்டிருக்கும் இன்றைய பகுத்தறிவுச் சமுதாயம், நாகரிக மோகத்திலும், வழி தவறிய வாழ்வியல் நெறிகளிலும் சீரழிந்து கொண்டிருப்பது மனக்கசப்பான விடயமே. அன்றைய காலம் தொட்டு, இன்றை காலம் வரை வெளிவருகின்ற அனைத்து இலக்கிய நூல்களும், கலை வடிவங்களும் மக்களுக்கு ஏதோவொரு வகையில் விழிப்புணர்வூட்டக் கூடிய கருத்துக்களையே மையக் கருக்களாகக் கொண்டுள்ளன. படைப்பாளிகள் காலத்தின் கண்ணாடிகள் என எடுத்துக் கொண்டால் “இவர்கள் சமகாலத்தில் இருட்டில் நடக்கும் நிகழ்வுகளைத் தான் வெளிச்சமிடுகிறார்கள்” என்பதை உணர முடியும். “மக்களை நோக்கி இவ்வாறு தான் வாழ வேண்டும்” என்று சில இலக்கியங்களும், எவ்வாறெல்லாம் வாழக் கூடாது என்பதைச் சில இலக்கியங்களும், இப்படித் தான்

சீரழிந்து வாழ்கிறீர்கள் என சில இலக்கியங்களும் சுட்டிக்காட்டுகின்றன. ஆக மொத்தத்தில் இலக்கியம் என்பது தனது சமூகத்தை இருக்கும் நிலையிலிருந்து ஒரு படி உயர்த்துவதற்காகவே அன்றி, தாழ்த்துவதற்காக அல்ல என்பது தெளிவாகிறது.

பல தனி மரங்களின் கூட்டே தோப்பாகும். இது போன்றதே நம் ஈழத்தமிழ் சமூகமும். சமூகம் என்பது மனிதர்களின் கட்டமைப்பாகும். இத்தகைய சமூகத்திற்குத் தேவையான மனித வளத்தையும், தலைமைகளையும், உற்பத்தி செய்வதிலும், அவர்களைச் சமூகத்திற்கு வழங்குவதிலும், குடும்பம் எனும் உற்பத்திக் கூடம் மிக முக்கிய பங்காற்றுகிறது. தமிழர்களின் வாழ்வியல் நெறிகளில் சங்க காலம் தொட்டு மாற்றமின்றி கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வரும் ஒரு கலாச்சாரமே “காதல்” எனத் துணிந்து கூறலாம். காதலைப் பேசும் காலங்களிலெல்லாம் நம் மனக் கண்ணில் வந்து நிற்பது

“செம்புலப் பெயனீர் போல

அன்புடை நெஞ்சம் தாங்கலந் தனவே”
எனும் மனமொத்த துணைகளின்

அன்பினைக் குறிக்கும் குறுந்தொகைப் பாடல் தான். செம்மண்ணில் விழும் மழைநீர் மண்ணின் நிறத்தை பெற்று, மணத்தைப் பெற்று, அதில் கலந்துள்ள அத்தனை அம்சங்களையும் தன்னுள் ஏற்றுக் கொண்டு செல்வதைப் போல காதல் கொண்ட தலைவனும், தலைவியும் வாழ வேண்டும் எனும் இல்லற நெறியினை எடுத்தியம்புகிறது இப்பாடல். இல்லறக் கட்டிடத்தின் அடித்தளங்கள் எவையென்றால், அவை அன்பும், விட்டுக்கொடுப்புமே. இவை இரண்டும் இல்லாத குடும்பத்தில் இருந்து சமூகத்திற்கு வழங்கப்படும் உறுப்பினர்களே சமூகத்தின் புற்று நோயாகக் கருதப்படுகிறார்கள்.

ஈன்று புறந்தருதல் என் தலைக்கடனே!
சான்றோன் ஆக்குதல் தந்தைக்குக் கடனே!
வேல் வடித்துக் கொடுத்தல் கொல்லற்குக் கடனே!
நன்னடை நல்கல் வேந்தற்குக் கடனே!
ஒளிறு வால் அருஞ்சமம் முருக்கிக்
களிறு எறிந்து பெயர்தல் காளைக்குக் கடனே!

எனும் பொன்முடியாரின் புறநானூற்றுப் பாடலில் இருந்து ஒரு இளைஞனை சமூகப் பங்காளியாக மாற்றுவதில் குடும்ப உறுப்பினர்களுக்கும், சமூக உறுப்பினர்களுக்கும் உள்ள கடமைகள் பற்றி நாம் அறிந்து கொள்ள முடியும். நவீன இளைஞனொருவன் தன் வாழ்நாளில் ஒரு பகுதியைத் தன் குடும்பத்திற்குள்ளேயும், பெரும் பகுதியைச் சுற்றியுள்ள சமூகத்திலும் கழிக்கிறான் என்பது கண்கூடு. கால சுழற்சியில் ஒவ்வொரு பிள்ளையும் ஒரு குடும்பத்திற்கு தலைவர்களாகிறார்கள். பின்பு தன் பிள்ளைகளையும் சமூக உறுப்பினர்களாக மாற்றி, அவர்களையும் ஒரு குடும்பத் தலைவராக மாற்றி விடுகிறார்கள். இந்தப் படிமுறை ஒரு

சுழற்சிக்கு உட்பட்டதாகும். இது தொடர்ந்து நடைபெற்றுக் கொண்டே இருக்கிறது.

இந்தச் சுழற்சி வேகத்தில், இன்று பல குடும்பங்களின் அடிப்படைத் தேவையான அன்பும், விட்டுக் கொடுப்பும், விசுவாசமும், ஒளிவுமறைவின்மையும் காணமல் போய் விடுகிறது. சந்தேகம் மிகுந்து யாரை யார் கட்டுப்படுத்துவது என்ற ஆதிக்க வெறியில் பல குடும்பங்கள் சிதைந்து விடுகின்றன. ஒருவரை ஒருவர் பழி வாங்குவதாகக் கூறிக் கொண்டு, நெறியற்ற வாழ்க்கை முறையினைக் கடைப்பிடிக்கிறார்கள். இவர்களே சமூக குற்றங்களுக்கும், சீரழிவுகளுக்கும் வித்திடுபவர்கள்.

ஒவ்வொரு சமூகமும் ஓர் இனக் குழுமத்திற்குள் உள்ளடக்கப் பட்டுள்ளன. ஒவ்வொரு இனக்குழுமத்திற்குமென சில வாழ்வியல் நெறிகளும் கடைப்பிடிக்கப் படுகின்றன. அவைதான் கலாச்சாரமும், பண்பாடும். கலாச்சாரமும் பண்பாடும் ஆங்கிலத்தில் culture என்ற ஒற்றை வார்த்தையில் அர்த்தப் படுத்தப் படுகின்றன. கலாச்சாரம் என்பது பண்டைய காலம் தொட்டு நம் முன்னோர்களால் வாழையடி வாழையாக வழக்கில் இருந்து வரும் நிகழ்வுகளாகும். இவை உணவுப் பழக்க வழக்கங்கள், வாழ்க்கை முறைகள், வழிபாட்டு முறைகள், பிறப்பு, இறப்பு மற்றும் திருமணச் சடங்குகள் போன்றவையாகும். சில இனக் குழுமங்களின் கலாச்சாரம் என்பது பிற குழுமங்களால் மூடநம்பிக்கைகளாகவும் பார்க்கப்படுகின்றன.

ஆனால் பண்பாடு எனும் வார்த்தை “பண்படுத்தல்” (refine - நேர்த்தியாக்குதல்) என்ற மூலச் சொல்லிருந்து வருகிறது. கலாச்சாரம் என்பது, வழி வழியாக

முன்னோர் செய்த விவசாயத்தை நாமும் அப்படியே பின்பற்றுவது போன்றதாகும். ஆனால் பண்பாடு என்பது களர் நிலத்தை விளைநிலமாக்குதல் (பண்படுத்தப் பட்ட நிலம்) போன்றதாகும். ஒரு காலத்தில் பலதார மணம் என்பது கலாச்சாரமாக இருந்தது. பலவாறான பண்படுத்தலுக்கு உட்படுத்தப்பட்ட இன்றைய நாகரிக வளர்ச்சி பெற்ற சமுதாயம் முதல் மனைவி உயிருடன் இருக்கும் போது, அல்லது அவரது சம்மதமின்றியோ மறு மணம் முடித்தலை தடைசெய்துள்ளது. இதுவே பண்பாடாகும்.

இவ்வாறான ஒரு பண்பாடாகவே இருந்து வந்த சங்க காலக் காதல், இன்று ஒரு கலாச்சாரமாக மாறியுள்ளது. “செம்புலப் பெயனீர்க் காதலை” எவ்வாறு வெளிப்படுத்த வேண்டும், எங்கு காதல் புரியக் கூடாது எனவும் நற்றினை அழகாகக் கூறுகிறது.

விளையாடு ஆயமொடு வெண்மணல் அழுத்தி
மறந்தனம் துறந்த காழ்முளை அகைய
நெய்பெய் தீம்பால் பெய்தினிது வளர்ப்ப
நும்மினும் சிறந்தது நுவ்வை ஆகுமென்று
அன்னை கூறினள் புன்னையது சிறப்பே
அம்ம நாணுதும் நும்மோடு நகையே
விருந்திற் பாணர் விளரிசை கடுப்ப
வலம்புரி வான்கோடு நரலும் இலங்குநீர்த்
துறைகெழு கொண்க நீ நல்கின்
நறைபடு நிழல் பிறவுமார் உளவே-
நற்றிணை 172

காலத்தால் முந்திய அகநானூற்றிலும், நற்றிணையிலும் புன்னையின் சிறப்புகள் வெகுவாகக் பேசப்படப் பட்டுள்ளன. மாலை மயங்கியதொரு வேளையிலே புன்னை மரத்தடியில், காதல் கொள்ள தலைவியை அழைக்கிறான் தலைவன். அவளோ புன்னை என் சகோதரி என

செல்ல மறுக்கிறாள். தலைவன் தன் காதலை வெட்டி விடவே தலைவி வெட்டிப் பேசுகிறாள் என மனமொடியும் வேளை, தலைவி உரைக்கிறாள் “சிறுவயதில் புன்னை விதைகளை வைத்து விளையாடுகையில், விளையாட்டாய்ப் புதைத்த விதை இன்று மரமாகி நிற்கிறது. நெய்யையும், பாலையும் ஊற்றி, வளர்க்கப்பட்ட இப்புன்னையின் நிழலிலே தான் எமது இளமைப் பிராயத்தைக் கழித்தோம். ஆகவே இப்புன்னை என் சகோதரி. இவள் முன்னால் என்னால் உன்னோடு காதல் கொள்ள முடியாது” எனும் வார்த்தைகளில் இன்றைய பேருந்தின் பின்னிருக்கைகளில் நடைபெறும் காதல் லீலைகள் அனைத்தும் தூக்கிட்டுக் கொள்ள வேண்டும்.

தமிழனின் பண்பாட்டையே இப்பாடல் வரிகள் தெளிவு படுத்துகின்றன. நம் பண்பாடு, இன்று எந்த நிலையில் உள்ளது என்பதை பேருந்தில் பயணிக்கும் ஒவ்வொருவரும் கண்டு கொள்ளலாம். காதல் என்பது தவறல்ல. அத்தகைய காதலை வாழ்வியல் நெறிகளை மீறிப் பிரக்கொயற்று வெளிப்படுத்தலே பண்பாடற்ற செயலாகும்.

என்னதான் சமூக மாற்றம், மறுமலர்ச்சி, எழுச்சி என்று சந்திக்கு, சந்தி நின்று நாம் முழங்கினாலும், இவை தனி மனித மன மாற்றம் மற்றும் சீரான குடும்ப வாழ்விலிருந்து தான் உருவாக முடியும். பெற்றோர் ஒருவரை ஒருவர் பழி தீர்த்துக் கொள்வதால் சீரழிவது, அவர்களின் சின்னச் சிறு குழந்தைகளே. அதனாலேயே “நல்லதொரு குடும்பம் ஒரு பல்கலைக் கழகம், அன்பு மணி வழங்கும் சுரங்கம்” என்று பாடுகிறான் ஒரு கவிஞன்.

இன்றைய ஈழத்துக் குழந்தைகள் பெரும்பாலும் பெற்றோரில் ஒருவரையே சார்ந்து வாழ்கின்றனர். பெரும்பாலான குழந்தைகளின் தந்தை அல்லது தாய் இறுதியுத்தத்தில் இறந்தவர்களாகவோ அல்லது தடுப்பு முகாம்களிலோ காலத்தைக் கழிக்கிறார்கள். இத்தகைய குழந்தைகளின் எதிர்கால வாழ்க்கை எவ்வாறு இருக்கும் எனும் கேள்வி மனதில் ஒரு உளைச்சலை ஏற்படுத்திக்கொண்டே இருக்கிறது.

இவ்வாறு அழிந்த சமுதாயம் ஒரு பக்கமும், மற்றொரு பக்கம் மீதமுள்ள எம்மினம் போதை வஸ்துக்களிலும், தீய ஒழுக்கங்களிலும் தம்மைத் தாமே அழித்துக் கொள்பவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். வெளிநாட்டு மணமகன் மோகத்தில் எத்தனையோ முதிர்கன்னிகள் வாழ்க்கையின் மதியத்தைத் தாண்டி விட்டார்கள். இதற்கு ஆண்களும் விதிவிலக்கல்ல.

“வாரார் ஆயினும் வரினும் அவர் நமக்கு யாராகியரோ தோழி”

எனும் (குறுந்தொகை) பாடலுக்கு இணங்க சில தலைவியர் “திரைகடல் ஓடித் திரவியம் தேடச்” சென்ற தலைவர்களைத் துறந்து, அவர் தம் நண்பரொடு உறவாடித் திளைப்பது மலிந்துவிட்டது. தலைவனின் அருகாமையின்றி குளிர் இரவின் கடும் பனியில் தலைவி எவ்வாறு ஆற்றாமையை வெளிப்படுத்துகிறாள் என ஒளவையின் குறுந்தொகைப் பாடல் மிக அருமையாக விளக்குகிறது

முட்டு வேன்கொல்?தாக்கு வேன் கொல்?
ஒரேன் யானும்ஓர் பெற்றி மேலிட்டு
'ஆஅ! ஒல்! எனக் கூவு வேன்கொல்?
அலமரல் அசைவளி அலைப்பஎன்
உயவுநோய் அறியாது துஞ்சும் ஊர்க்கே.

இவ்வாறு பிறந்த மண்ணைத் துறந்து, மணந்த பெண்ணைத் துறந்து, சுற்றத்தையும்

நட்பையும் துறந்து, உழைக்கச் சென்றவர்கள் இளமையையும், உறக்கத்தையும் விற்று ஈட்டும் பணம் பெரும்பாலும் விழலுக்கு இறைத்த நீராகி விடுகிறது.

இவை இப்படி என்றால், காதலியைக் காணாத ஒருவன் தன் நிலையை எவ்வாறு வெளிப்படுத்துகிறான் என்பதை,

“ஞாயிறு காயும் வெவ்அறை மருங்கில்
கைஇல் ஊமன் கண்ணின் காக்கும்
வெண்ணெய் உணங்கல் போலப்
பரந்தன்று இந்நோய் நோன்றுகொளற்கு அரிதே”
என்னும் குறுந்தொகைப்பாடல் மூலம் அறியலாம். சூரியன் சுட்டெரிக்கும் மதியப் பொழுதில் ஒரு பாறையின் மேல் வைக்கப்பட்டுள்ள வெண்ணையைக் காணும் கையில்லாத ஊமை ஒருவன், அந்த “வெண்ணை” வீணாவதை எவ்வாறு தடுக்க முடியாதோ அவ்வாறே காதலியைக் காணாததால் ஏற்பட்ட ஏக்க உணர்விலிருந்து தன்னைக் காத்துக் கொள்ள முடியாமல் தவிப்பதாய்க் கூறுகிறான்.

இலக்கியக் காதல் பாடல்கள் காதலை உரைப்பதற்காக மட்டும் பாடப்படவில்லை. இவை நம் முன்னோர்கள் தம் வாழ்வில் கற்றறிந்த பாடங்கள். அவர்கள் தம் கருத்துக்களைத் தெளிவாக நம்முடன் பகிர்ந்து சென்றுள்ளார்கள். இருப்பினும் நாம் அவற்றைக் கற்பதும் இல்லை. தவறிக் கற்றாலும், கடைப் பிடிப்பதும் இல்லை.

“வம்ச விருத்தி” மட்டுமே திருமணத்தின் நோக்கமல்ல. “ஒருவனுக்கு ஒருத்தி” எனும் நெறி பிறழாத வாழ்வைக் கடைப்பிடிப்பதற்காகவே திருமணங்கள் தேவைப்படுகின்றன. பால்ய காலம் முதல், பாடையில் செல்லும் வரை மனிதனுடைய தேவைகள் காலத்திற்குக் காலம்

வித்தியாசப்படுகிறதே இன்றி, ஒருபோதும் குறைவதே இல்லை. ஆணும் பெண்ணும் ஒருவரோடு ஒருவர் சேர்ந்தும், ஒருவரை ஒருவர் சார்ந்தும் வாழும் படி அமைக்கப்பட்டுள்ள நம் சமூகக் கட்டமைப்பு இரு மனம் ஒத்த திருமணத்தை வலியுறுத்துவது “திறன்மிக்க மனித வளத்தைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கும், சமூகக் குற்றங்களைக் குறைப்பதற்குமே.

பெருங் குற்றங்களுக்கும் துஷ்பிரயோகங்களுக்கும் அடிப்படையாக அமைவது பூர்த்தியாகாத பாலியல் தேவைகளே என்கிறது அண்மைய ஆய்வு ஒன்று. இத்தகைய பாலியல் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்காக முறையற்ற உறவுகளைப் பேணுவதால் கடந்த வருடத்தில் மட்டும் (19 வயதிற்குட்பட்ட) இலங்கையில் 1300க்கும் மேற்பட்ட பெண்களுக்கு கருக்கலைப்பு நடத்தப்பட்டுள்ளது. இவர்களில் பெரும் பாலானவர்கள் தமது உறவினர்களாலேயே இந்நிலைக்கு தள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதிலிருந்து இன்று உறவு முறைகளில் ஏற்பட்டுள்ள சிக்கல்களை அறிந்து கொள்ள முடியவில்லையா?

உள் இறைக் குரீஇக் கார் அணற் சேவல்
பிற புலத் துணையோடு உறை புலத்து அல்கி
வந்ததன் செவ்வி நோக்கி பேடை
நெறி கிளர் ஈங்கைப் பூவின் அன்ன
சிறு பல் பிள்ளையடு குடம்பை கடிதலின்
துவலையின் நனைந்த புறத்தது அயலது
கூரல் இருக்கை அருளி நெடிது நினைந்து
ஈர நெஞ்சின் தன் வயின் விளிப்ப நற்றினை

இந்த நற்றிணைப் பாடலானது வீட்டுக் குருவிகளின் வாழ்க்கை முறை மூலம் தலைவன் பரத்தையரோடு கொண்டிருந்த முறையற்ற உறவை மறைமுகமாக விளக்குகிறது. பிறிதொரு துணையோடு

கூடி விட்டு வீட்டிற்கு வரும் ஆண் குருவியை, பெண் குருவியும் அதன் குஞ்சுகளும் சேர்ந்து கூட்டிற்குள் வர விடாமல் தடுக்கின்றன. அதே போன்று தலைவியும் வீட்டிற்குள் வர விடாமல் தடுத்தாள் என்று கூறுகிறது.

ஆணிற்கு அழகு எது?

மலைஎன, எழுஎன வழங்கும் தோள்களும்
பாயல் ஆம்எனப் படர்தரு மார்பமும்
காளையார்க்கு உரித்துஎனக் கழறினர் கற்றோர்.
(அறுவகை இலக்கணம்)

கற்றறிந்த பாவலர்கள் குன்றுகள் எனவும், எஃகு எனவும் சொல்லப்படுகின்ற புயங்களும், படுக்கையைப் போன்று பரந்து அகன்றுள்ள மார்பும் வாலிபர்களுக்கு உரியன என்று கூறியுள்ளனர். மனையாள் கட்டித் தளுவுவதற்கும், பிள்ளைகள் ஏறி விளையாடுவதற்கும் உகந்த அகன்ற மார்பைப் பெறுதலே ஆணிற்கு அழகென்கிறது இப்பாடல். மேலும் இப்பாடல் மூலம் நாம் ஆணிற்கு அழகு வினைமாட்சி என்பதையும் அறிந்து கொள்ளலாம். ஆணெனப்படுபவன் கடுமையாக உழைத்து தன் குடும்பத்தைக் காப்பதென்பது கட்டாயமாக்கப்பட்டுள்ளது என்பதையும் அறிந்து கொள்ளலாம். அதனையும் தாண்டிய அழகு அவன் ஆண்மை என்கிறது வள்ளுவம்
பிறன்மனை நோக்காத பேராண்மை சான்றோர்க்கு
அறனோன்றோ ஆன்ற ஒழுக்கு
எனும் குறள் மூலம் பிறருடைய மனைவியை காமக் கண் கொண்டு நோக்காமல் இருப்பதே பேராண்மையிலும் சிறந்த ஒழுக்கம் என்கிறது. ஆனால் இன்று வயது பேதமின்றி அனைவரையும் காமக்கண்களால் துகிலுரிப்பதும், மது மற்றும் போதையில் திளைப்பதையுமே ஆண்மையாகக் கொண்டு பலர்

வாழ்கிறார்கள். இவர்கள் தம்மைத் தாமே அழித்துக் கொள்வதுடன், தாம் சார்ந்து வாழும் குடும்பங்களையும் மீள முடியாத துன்பங்களுக்குள் தள்ளிவிடுகிறார்கள்.

யார் யாரோடு இருக்கிறார்கள்? யாரை யார் வைத்திருக்கிறார்கள்? என்பதை அறிந்து கொள்வதும், பேசுவதும் தான் இன்றைய பெரும் பொழுதுபோக்காக உள்ளது.

உரிய கல்வியறிவை அளித்து, அறியாமையை அழிக்கும் போதே நமது சமூகம் இத்தகைய சீரழிவிலிருந்து வெளியேறி ஒரு பண்பட்ட சமூகமாக மாறும். உரிமையை இழந்துவிட்டோம். நாம் உணர்வையும் இழந்து விடுவோமோ எனும் கேள்வி இன்றைய இளைய சமுதாயத்தின் கைகளில் தான் உள்ளது. அதற்கு அவர்களுக்கு தேவையான கல்வியை உரிய முறையில் வழங்க வேண்டும்.

குஞ்சி அழகும் கொடுந்தானைக் கோட்டழகும்
மஞ்சள் அழகும் அழகல்ல - நெஞ்சத்து
நல்லம்பாம் என்னும் நடுவு நிலைமையால்
கல்வி அழகே அழகு

என்று நிலையான அழகு பற்றி நாலடியார் கூறுகிறது. கல்விக்கான முக்கியத்துவம் இன்று சிறிது சிறிதாக அழிந்து வருவது பெருகி வரும் தனியார்க் கல்வி நிலையங்கள் மூலம் அறியக் கூடியதாக உள்ளது. இன்றைய ஈழத்து மாணவர்கள் ஒரு பாடத்திற்கு நான்கு ஆசிரியர்களிடம் சென்று கற்கிறார்கள். இந்த நான்கு ஆசிரியர்களின் வேறுபட்ட பயிற்றுவிப்பு முறைகளை மாணவர்கள் கிரகித்துக் கொள்ளும் தன்மையுடன் உள்ளார்களா என்பது கேள்விக்குறியே. மாணவர்களுக்காக ஆசிரியர்கள் என்ற நிலை இன்று மாறிவிட்டது. இலவசமாகக் கிடைக்க வேண்டிய கல்வியை மணித்தியாலக் கணக்கில் விற்கும்

விற்பனைப் பிரதி நிதிகளாக கற்றறிந்த ஆசிரிய சமூகம் செயல்பட்டு வருவது வேதனையளிக்கிறது.

எதற்குச் செலவு செய்ய வேண்டுமென்ற எந்த வரையறையுமின்றி, செலவு செய்து இறுதியாக பிள்ளைகளை மருத்துவராகவோ, பொறியியலாளராகவோ, கணக்காளராகவோ, அல்லது வெளிநாட்டில் எரிவாயு நிறப்புவராகவோ உருவாக்கி விடும் பெற்றோர், தாம் செய்த செலவுகளை வரதட்சனை மூலம் பெற்றுக் கொள்ள பெற்ற பிள்ளைகளையே விற்கத் துணிவது சமூக சீரழிவைத் தொடர்ந்து மேற்கொள்ள உதவி புரிகிறது.

கல்விக்காக 30 வயது வரை பாடுபடும் நம் இளைஞர்கள், அதன் பின் தான் உழைப்பதற்கான முனைப்புகளில் ஈடுபடுகிறார்கள். நாற்பது வயது வரை உழைத்து விட்டு, தன்னால் முடியாது எனும் சூழலில், இறுதி வருமானமான சீதனத்தையும் வாங்கிக் கொண்டு திருமண பந்தத்தில் ஈடுபடுகிறார்கள். இந்த நாற்பது வயதில் யாருமற்ற தனிமையில், எவராவது என் மேல் அன்பு காட்ட மாட்டார்களா என்ற கழிவிரக்கமே மிஞ்சி நிற்குமே தவிர, நிச்சயமாக நம்மிடம் இருக்கும் அன்பைப் பகிர்ந்து கொள்ளும் மனநிலை இருக்காது.

இதை விட சற்று இராஜாங்க மனநிலையுடன் தான் சீதனம் கொடுத்து வந்த மணமகள் இருப்பார். “நீ கேட்டதெல்லாம் தான், கொடுத்தாகி விட்டதே, பிறகென்ன” என்ற மனநிலையில், அவர் நிச்சயமாக மணமகன் எதிர்பார்க்கும் அன்பைப் பகிர்ந்து கொள்ள மாட்டார். மேலும் இந்தத் திருமணத்திற்காய் கடன் வாங்கிச் சீதனம் கொடுத்த மற்றுமொரு அண்ணனோ, தம்பியோ ஏதோவொரு நாட்டில் தன் இளமையை விற்றுக் கொண்டிருப்பான்.

இலங்கையில் பெண்கள் முதிர் கன்னிகளாக இருக்க வரதட்சணை மட்டும் ஒரு காரணமாக இருப்பதில்லை... ஏனென்றால் இவர்களில் பலர் வெளிநாட்டு மணமகனைத் தவிர வேறொருவரை முடிக்க மாட்டேன் என்று ஒன்றைக் காலில் நிற்பவர்கள். இன்று பெண்களே மணமகனைப் பெரும்பாலும் தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள். இது வரவேற்கக் கூடிய விடயமாக இருந்தாலும், மணமகன் தெரிவு முறை என்பது முற்று முழுதாக “வெளிநாடு” சார்ந்த ஒன்றாகவே உள்ளது.

சப்பிரதாயச் சந்திப்பின் போது பெரும்பாலான மணமகளின் தாயார்கள் கேட்கும் கேள்வி, “வெளிநாடு போறவாய்ப்பு இருக்கா..?, சீவியத்தில ஒருக்காவாவது சுவிசுக்கு கூட்டிட்டு போவிங்களா..? இவவுக்கு அந்த லண்டன் மணியைப் பார்க்க சரியான விருப்பம்.. அங்கயாவது ஒருக்கா கூட்டிட்டுப் போவிங்களா..?”

இவ்வாறு கேள்விகளைக் கேட்பவர்கள் இலங்கையில் உள்ள நுவர எலியாவிற்சுக் கூடச் சென்று எட்டிப் பார்த்திருக்க மாட்டார்கள்.

திருமணம் என்பது நாட்டைச் சுற்றிப் பார்ப்பதற்கான ஒரு வாய்ப்பாக பயன்படுத்திக் கொள்ளாதீர்கள். நல்ல குணத்தினையும் அளவான வருமானத்தையும் பார்த்து, விட்டுக் கொடுப்போடு வாழ முன்வந்தால் திருமணம் என்பது ஒரு சிக்கலாக இருக்காது.

நான் சார்ந்து வாழும் சமூகத்திலிருந்து அறிந்து கொண்டது என்னவென்றால் சாதாரண தரம் அல்லது உயர்தரம் வரை படித்த மத்திய தர குடும்பத்தைச் சேர்ந்த பெண்கள், சிறிது அழகு குறைந்தவர்கள் என்று பிறர் சொல்லும் நிலையில்

இருந்தாலும், திருமணம் முடித்து நன்றாகவே வாழ்கிறார்கள். ஆனால் நல்ல நிறமாக இருந்து, சிறிது வசதியாகவும், கையில் தொழிலுடனும் இருப்பவர்கள் தான் முதிர் கன்னிகளாகவும், மண முறிவுடனும் வாழ்கிறார்கள்.

இதற்கான காரணம், பட்டதாரிப் பெண்களோ, ஆசிரியைகளோ ஒரு ஆசிரியரை முடிக்க பெரும்பாலும் விரும்புவதில்லை. அவர்கள் ஒரு மருத்துவரையோ, பொறியியலாளரையோ, அல்லது வெளிநாட்டு மணமகனையோ தான் மணமுடிக்க விரும்புகிறார்கள். இது போல பல காரணங்கள் உள்ளன. பல பெண்கள் தம் திருமண வயதில் பெற்றோர் பார்க்கும் உள்ளூர் வரன்களை தட்டிக் கழித்து விட்டு, வெளிநாட்டில் உள்ள ஒருவரை அலைபேசியில் விரும்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஐரோப்பிய நாடுகளில் பகலாக இருக்கும் போது இலங்கையில் இரவாக உள்ளது. அங்குள்ள இளைஞர்கள் பொழுதுபோக்காக கணினியில் பகலில் உரையாடுவார்கள். ஆனால் நம்மவர்கள், இரவுத் தூக்கத்தை தொலைத்துவிட்டு விடி விடிய பேசுகிறார்கள். இதன் விளைவாக, சிறு வயதிலேயே, கண்ணின் கீழ் கருவளையமும், முதுமைத் தோற்றமும் வந்து விடுகிறது.

கனடாவில் வாழும் இலங்கை எழுத்தாளர் ஒருவர், இலங்கைப் பெண்ணை மணமுடித்து விட்டுச் சென்றவர்தான். இன்று வரை வரவேயில்லை.. இப்பொழுது தகவல் அனுப்பியுள்ளாராம்.. ஜனவரியில் இலங்கையில் நடைபெற இருக்கும் ஒரு மாநாட்டிற்கு வருகை தர உள்ளதாக... இவர்களை என்ன செய்வது..? யாரைக் குறை சொல்வது..? அதிஷ்டமற்ற

பிள்ளை என மணமகளைக் குறை கூறி
தம் தவறை பெற்றோரை என்ன செய்வது.

பெற்றோரிடமும், இளைஞர்,
யுவதிகளிடமும் இருக்கும் இந்த வெளிநாட்டு
மாயைகள் மறைய வேண்டும். திருமணம்
என்பதை அதிஷ்ட லாபச் சீட்டுப் போல்
பயன்படுத்துவதைத் தவிர்க்க வேண்டும்.
வாழ்வில் படிப்படியான வளர்ச்சியே
நிரந்தரமான இன்பத்தைத் தரும். ஒரே நாளில்
வெளிநாட்டு மணமகனாகவோ,
மணமகளாகவோ மாறி எல்லா
இன்பத்தையும் அனுபவித்து விட வேண்டும்
எனும் அதிகப் படியான எதிர்பார்ப்பே
“முற்று முழுதான தோல்விக்கும்”
மணமுறிவிற்கும் வழி வகுக்கிறது.

வரதட்சணையையும், முதிர்கன்னி
களையும் பற்றிப் பேசுமளவிற்கு நாம் ஒரு
போதும், திருமணத்திற்கு பின்னரான
வாழ்வையும், மணமுறிவுகளையும் பற்றிப்
பேசுவதில்லை. நம்மைப் பொறுத்தவரை
எப்பாடு பட்டாவது திருமணம் முடிந்தால்
சரி என்ற மனோநிலையே
பெரும் பாலோனோருக்கு உள்ளது.
மணமகன் தேவை எனும் விளம்பரங்கள்
எல்லாம் “வெளிநாட்டு மணமகன்,
மணமகளுக்கு முன்னுரிமை” என்று
கொடிபிடிப்பதை இலங்கையின் எல்லா
திருமண விளம்பரங்களிலும் காணலாம்.

சிலர் திருமணத்தின் பின்
பொருளாதார தேவைகளுக்காக
வெளிநாடுகளுக்குச் சென்று தம்மை அடகு
வைத்து வீட்டிற்கு பணம் அனுப்புகிறார்கள்.
இத்தகையவர்களின் நோக்கம் தம்
குடும்பத்தின் பொருளாதார உயர்வாக
இருந்தாலும், குடும்ப அங்கத்தவர்கள்
ஆடம்பர வாழ்க்கையை காலம் முழுதும்
அணிந்து கொள்வதற்காகவும், கானல்
கௌரவத்திற்காகவும் இவர்களை மீண்டும்

வீடு திரும்ப அனுமதிபதே இல்லை.
இவர்களின் பிள்ளைகளும், சமூக
உணர்வோ, பொறுப்போ அற்றவர்களாக
சார்ந்து வாழும் ஒட்டுண்ணிகளாகவே
வாழப் பழகி விடுகிறார்கள்.

“சுனைவாய்ச்சிறுநீரை எய்தா தென்று எண்ணியப்
பிணைமான் இனி துண்ண

வேண்டிக்கலைமாத்தன்

கள்ளத்தின் ஊச்சம் சுரமென்பர் காதலர்

உள்ளம் படர்ந்த நெறீ

என்னும் மாறன் பொறையனாரின்
ஐந்திணைப் பாடல் கணவன் மனைவியின்
அன்பைப் பறை சாற்றுகிறது. நதிகளற்ற
நிலத்திலே, தாகத்தோடிருக்கும் ஜோடி
மான்கள் ஒரு குட்டையில் தேங்கிக்
கிடக்கும் சிறிதளவிலான நீரைக்
காண்கிறது. நீரோ சிறிது. ஒருவர்
குடிப்பதற்குக் கூட காணாது. இந்த
நிலையில் ஆண்மான் “நீ போய் நீரைப்
பருகு” என தன் துணையிடம் சொல்கிறது.
நீர் இருவர் பருகக் காணாது என்பதால்
பிணை கூறுகிறது “இல்லை. எனக்குத்
தாகமாக இல்லை, நீயே பருகு”. சரி, இந்தப்
பிரச்சினை வேண்டாம் “வா, இருவரும்
சேர்ந்தே பருகுவோம்” என இரண்டும்
சேர்ந்து சுனையில் வாயை வைத்து நீரைப்
பருகுகிறது. ஆனால் நீரின் அளவு
குறையவே இல்லை. ஏனென்றால்
கலைமான் குடிக்கட்டும் என பிணையும்,
பிணைமான் குடிக்கட்டும் என கலையும்”
ஒருவருக்கு ஒருவர் விட்டுக் கொடுத்ததால்
இருவருமே குடிக்கவில்லை என
இல்லறத்தைப் பாடுகிறது இப்பாடல்.

சங்க இலக்கியங்கள், விலங்குகளின்
ஊடாக நம் முன்னோர்களின் காதல்
நெறியினை எவ்வளவு அழகாக
எடுத்துரைக்கிறது. தாம் வாழும் இயற்கை

எழில் கொஞ்சம் காட்டுப் பகுதியிலிருந்து விதி வசத்தால் இடம் பெயர்ந்த மான்கள், பாலை நிலத்திலும் தம் அடிப்படைப் பண்பான அன்பை விட்டு விடவில்லையே... நாம் மட்டும் ஏன், முற்று முழுதாக மாறி விடுகிறோம்.

பொருளாதாரத் தேவைக்காகவும், உயிரைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளவுமென வெளிநாடுகளுக்குப் புலம் பெயர்ந்து வாழும் குடிமகன்களில் எத்தனை பேரால் தம் பிள்ளைகளை அன்போடும், அரவணைபோடும் வளர்க்க முடிந்துள்ளது. எத்தனை பிள்ளைகள், தாய் தந்தையரின் சொல்லிற்கு கீழ்ப்படிகிறார்கள்? எத்தனை தாய் தந்தையர்களால் தம் பிள்ளைகளோடு நேரத்தைச் செலவிட முடிகிறது...

பெற்றோர்களே,

உங்கள் பிள்ளைகளுக்கு சிறந்த கல்வியையும், நம் பண்பாட்டையும் கற்றுக் கொடுத்து இச்சமுதாயத்தில் சிறந்த குணங்களையுடைய ஒருவராக, அவரை அறிமுகப் படுத்த வேண்டியது உங்கள் கடமை தான். அதற்கு உங்கள் அன்பும் அரவணைப்பும் தான் அவர்களுக்கு அதிகமாகத் தேவைப்படுகிறது.

கணவன்மார்களே,

உங்கள் குடும்பத்தின் பொருளாதாரத்தை உயர்த்த வேண்டியது உங்கள் கடமையே...

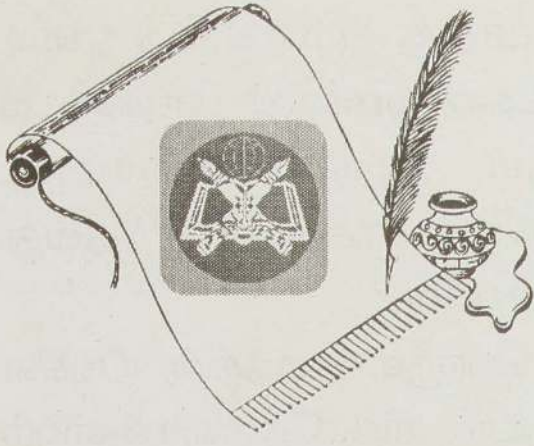
அதே அளவிற்கு முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது உங்கள் மனைவி உங்களிடம் எதிர்பார்க்கும் அருகாமையையும், அன்பையும் அவர்களுக்கு உணர்த்துவது. மனைவியர்களே,

குடும்பப் பொருளாதாரத்தில் நீங்கள் உதவினாலும், உங்களின் தேவைகளையும் நிறைவு செய்யும் பொருட்டே உங்கள் கணவன், உறக்கத்தை விற்றுக் கொண்டிருக்கிறான்... நீங்கள் சிறந்த தாயாகவும், தாரமாகவும் இருப்பதே அவர்களுக்குச் செய்யும் கைமாறு.

பிள்ளைகளே,

ஒவ்வொரு பெற்றோரின் கனவுகளும் நீங்கள் தான். உங்கள் அழகான உடைகளும், போசாக்கான உணவும் அவர்களின் இரத்தமே. பெற்றோர்கள் தமது நிகழ்காலத்தை விற்று, உங்களுக்கான எதிர்காலத்தை அமைத்துத் தருகிறார்கள் என்பதை ஒரு போதும் மறந்துவிடாதீர்கள்.

நமது சமூகம் சீரழிந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதில் எத்தகைய மாற்றுக் கருத்தும் இல்லை. நாம் ஒவ்வொருவரும், ஏதோ ஒரு உருப்படியான செயலைச் செய்வதற்காகவே இவ்வுலகிற்கு அழைக்கப் பட்டிருக்கிறோம். தனி மனித மாற்றமே சமூக மாற்றம் என்பதை மனதில் நிறுத்தி நாம் சார்ந்து வாழும் சமூகத்தில் மாற்றத்தை உருவாக்குவோம்.

நாட்டார் பாடல்களும் அவற்றின் இலக்கிய இரசனைகளும்

வயலற் சரோஜா

முதலில் நாட்டார் என்பவர்கள் யாவர்? என்ற கேள்விக்கு, விடை கண்டபின்பு, நாட்டார் பாடல்களையும், அவற்றின் இலக்கிய, இரசனைகளையும், இரசித்து இன்புறுவோம். இயற்கையின் எழிலோவியங்களாகும். இக்கிராமங்களுக்கே உரிய மரபு-பாரம்பரியம், பண்பாட்டு கலாச்சாரம், பழக்கவழக்கங்கள், இறைவழிபாட்டுமுறைகள், தொழில் முறைகளுக்கேற்ப வாழுகின்ற சமூகக்குழுக்கள் எனக்கூறலாம். இவர்களுக்கே உரித்தான கலை இலக்கியப் பண்பாடுகளை உள்ளடக்கிய ஆய்வுத்துறையே நாட்டாரியல் (Folk Lore) அல்லது நாட்டுப் புறவியல் எனப்படும். நாட்டுப்புறவியல் என்ற சொல்லை 1846ஆம் ஆண்டு வில்லியம் தோமஸ் என்பவரே முதல் முதலில் ஆங்கிலத்தில் ஃபோக்லோர் (Folk Lore) எனப் பயன்படுத்தினார். இதனைத் தொடர்ந்தே ஆய்வாளர்கள் இச்சொல்லைப் பயன்படுத்தினர் எனலாம். இந்த நாட்டார் இலக்கியமானது நாட்டார்கதைகள், பழமொழிகள், நாட்டார்பாடல்கள், நாட்டுக் கூத்து, போன்றவற்றை உள்வாங்கியுள்ளது.

ஏட்டுக் கல்விபெரும்பாலும் இல்லாத நாட்டுப்புறமக்களால் மரபுவழியாகப் பாடப்பட்டு வரும் பாடல்கள் தான் நாட்டார் பாடல்கள் எனலாம். இவற்றை வாய்மொழி இலக்கியம், கிராமியப்பாடல்கள் எழுதாக்கவிதைகள், பாமரர் பாடல்கள் என்றெல்லாம் அழைப்பார்கள். பாமரமக்களாற் பாடப்பட்டபோது, இனிமையான இசை நயமும், கவிநயமும், எதுகைமோனையும், உவமை, உவமையங்களும் தத்துவங்களும், மொத்தத்தில் நவரசங்களும் கரைபுரண்டோடுவதால் அன்றோ, இவை இலக்கியம் என்ற இலட்சினை குத்தப்பட்டுள்ளது. இப்பாடல்களை இயற்றியோரை இனங்காணமுடியாது. இது ஒரு வாய்மொழி இலக்கியமாகும். நாட்டுப்புற இலக்கியம் முறைசாராக் கல்வியின் முதற்படி என்றால் அதுமிகையாகாது. இலக்கியங்களின், முன்னோடி இலக்கியம் நாட்டாரியலாகும், உலக, இலக்கியங்களிலே ஒப்பற்ற பெருங் காப்பியங்களாகப் பேசப்படும் இலியட், ஒடிசி, இராமாயணம், மகாபாரதம் போன்ற இலக்கியங்கள் எல்லாம் ஒரு காலத்தில் நாட்டுமக்களிடையே புகழ்பெற்று விளங்கிய கதைப்பாடல்களிலிருந்தே உருவாக்கப்பட்டவை என்பதை, இலக்கிய ஆராய்ச்சியாளர்கள் எடுத்துக்காட்டியுள்ளனர், ஏட்டிலக்கியப் பாடல்கள் நாட்டுப்பாடல்களிலிருந்தே தோன்றியதாகக் கூறப்படுகின்றது.

நாட்டார் பாடல்கள், தாலாட்டு, குழந்தைப்பாடல், நகைச்சுவைப்பாடல்கள் நையாண்டிப் பாடல்கள், தொழிற்பாடல்கள், காதற்பாடல்கள், தூதுவிடுபாடல்கள், பிரார்த்தனைப் பாடல்கள், சத்தியப் பாடல்கள், தத்துவப்பாடல்கள், பொல்லடிப் பாடல்கள் வழிநடைச் சிந்து, என்று பரந்துபட்டுக் காணப்படுகின்றது. இவ்வாறு மலர்ந்துள்ள நாட்டார் பாடல்களின் சாயல்கள் தொல்காப்பியம், சங்க இலக்கியங்கள், சிலப்பதிகாரம், திருவாசகம், கம்பராமாயணம், கந்தபுராணம், சித்தர்களின் பாடல்கள், பாரதியார் பாடல்கள், பாரதிதாசன் பாடல்கள், வட்டுக்கோட்டை கல்யாண சுந்தரத்தின் பாடல்கள், பாபநாசம்சிவன் பாடல்களிலும், கண்ணதாசன் பாடல்களிலும். காணப்படுவதாக ஆய்வாளர்கள் ஆதாரங்களையும், முன்வைத்துள்ளார்கள், நதி மூலங்களையும் ரிஷி மூலங்களையும் காணமுடியாதிருப்பது போல இந்நாட்டார் பாடல்களின் மூலங்களையும் காணமுடியாதுள்ளது.

பிறப்பில் ஆரம்பித்து இறப்புவரை இப்பாடல்கள் பாடப்பட்டுள்ளது கண்கூடு.மருத்து விச்சி பாடலின் சில வரிகள்

அயலும் புடையும் வாழ வேண்டும்
அன்னமும் சுற்றமும் வாழவேண்டும்
ஆச்சியும் அப்பாவும் வாழவேண்டும்
அம்மானும் மாமியும் வாழ வேண்டும்

இவ்வாறு மண்ணில் குழந்தை ஜனனமானதும் மருத்துவிச்சிபாடுகிறார். அதற்கடுத்த கட்டமாக “தாய்மை முதல் முதலாக உலகிற்கு வழங்கிய இலக்கியப் பரிசு தாலாட்டு” என்று தமிழண்ணல் கூறுகிறார்.

குழந்தை முதல் முதல் செவிகுளிர்க் கேட்கும் பாட்டே தாலாட்டுத்தான். தாலாட்டுப் பாடலில் இலகித்து இன்புகிறது குழந்தை.

ஆராரோ.....ஆராரோ..... என்கண்ணே நீ
ஆராரோ.....ஆராரோ.....ஆரிரரோ.

ஆரடித்தார் நீயமுக என் கண்ணே. நீ அடித்தாரைச் சொல்லியமு.....
அடித்தாரைச் சொல்லியமு,
ஆண்பனையின் நொங்கே,
அணில்கோதா மாம்பழமே,
அண்ணன் அடித்த துண்டோ?.....

இவ்வாறு நீளுகிறது இப்பாடல். இவ்வாறு குழந்தைகளை இசையால் மயக்கி வருடி அனைக்கும் அற்புதப் பாடல்கள் உவமை நயம் ஒப்பனை அழகு, பூ விழுந்தாலும் தன் பிஞ்சுக் குழந்தையில்பஞ்சு விழுந்தாலும் மேனி புண்ணாகும் என்ற பாச உணர்விற் பாடப்பட்ட இப்பாடல்களில் பாசம், கருணை, பரிதவிப்பு போன்ற இரசங்கள் இலக்கியச்

சுவையோடு இழையோடுவதைக் காணலாம், தாலாட்டிற்கு உயிர்நாடி இசையாகவே காணப்படுகின்றது. பல்வேறு இராகங்களில் இப்பாடல்களை பல்வேறு ஆய்வாளர்கள் இனங்கண்டுள்ளார்கள், கீரவாணிஇராகம், நீலாம்பரி, ஆபோகிஇராகம் என்று இவர்கள் பல இராகங்கள் கோட்டுக் காட்டியுள்ளார்கள். தாலாட்டுப் பாடல்கள் அனேகவர்களைக் கொண்டாடப்படுகிறது. “ஆண்பனையின் நொங்கு” “அணில் கோதாமாம்பழமே” ஆண்பனைகாய்ப்பதில்லை: அப்படி அது காய்த்தால் அதுவொரு அற்புதமாகும். அதுபோலவே தனது குழந்தையும் ஒரு அற்புதப் பிறவி என்பதை துல்லியமாகத் துலங்க வைக்கிறாள், அது மட்டுமா, பழுத்த மாம்பழத்தை அணில் விட்டு வைக்காது. நாட்டுப்புறங்களில் மாமரங்களை நோக்கினால் பழுத்த பழமெல்லாம் அணில் கோதி இருப்பது தெரியும், ஆனால் எனது மகனை அணில் அணுகவும் முடியாத அளவிற்கு மேன்மையான உயர்ச்சியான மாம்பழம் என்மகன் என்பதை இசையாக்கி மகிழ்கிறாள். ஏட்டுக்கவிதைகளில் இல்லாத பாட்டுத்திறம் இலக்கிய இரசனையாகக் கசிவதைக் காணக்கினக்கிறது இந்த நாட்டுப்புறப்பாடல்களில்.

இவ்வாறு ஆயிரக்கணக்கான தாலாட்டுக்களை, நாட்டார் பாடல்கள் படைத்துள்ளன. தொழிற்பாடல்களை எடுத்து நோக்கினால், தொழிற்களைப்பு தெரியாதிருக்க இவ்வகைப் பாடல்களைப் பாடுவார்கள். இங்கே தொழில் தொடர்பாகவும் பாடுவார்கள் காதல் பற்றியும், தத்துவங்கள் பற்றியும், நகைச்சுவை, நையாண்டி, வசைப்பாடல் பற்றியும் பாடுவார்கள். சிலர் தம்மைப் பெண்ணாகச் சித்திரித்து தூதுப்பாடல்களைக் கூடப்பாடுவார்கள்.

விவசாயிகள் ஏர் பூட்டும்போது பாடும் பாடலொன்று

பட்டி பெருக வேணும் தம்பிரானே
பாற்பானை பொங்க வேணும் தம்பிரானே
மேழி பெருகவேணும் தம்பிரானே
வேளாண்மை விளையவேணும் தம்பிரானே
நாடுதழைக்க வேணும் தம்பிரானே
நல்ல மழை பெய்ய வேணும் தம்பிரானே
ஏர் தழைக்க வேணும் தம்பிரானே
எல்லோரும் வாழவேணும் தம்பிரானே.

ஏரோட்டம் தின்றுபோனால் கார் ஓட்டமே நின்று போகும். பசிவந்தால் பத்தும் பறந்து போய்விடும் கிராமங்களிற்ந்தான் நெல் அரிசி, பால், தயிர், நெய் என்று உற்பத்திகள் பெருகி பசிதீர்க்கிறது: ஆரோக்கியமாக அனைவரும் வாழவேண்டும் என்ற பரந்த நோக்கோடு பாடியிருக்கிறார்கள். ஓசைநயங்கூட இயல்பாகவே காணப்படுகின்றது. வெறும் கருத்தற்ற சொற்சிலம்பங்களைக் கவிதை என்று கூறும் இக்காலத்திற் கூட நாட்டார்பாடல்கள் அழியா இலக்கியங்களாக பல்கலைக் கழகங்கள் வரைநகர்ந்து கட்டியங்கூறி நிற்கின்றன. என்றால் அது பொய்யாகாது.

தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்களது வேதனையும் மனப்பாரத்தையும்
புடமிட்டுக் காட்டும் இன்னொரு பாடல்

எண்ணிக் குழிவெட்டி இடுப்பொடிஞ்சு நிக்கயிலே
வெட்டு வெட்டு என்கிறாரோ பொட்டுவச்சு கங்காணி

இவ்வாறாக .....மீன் பிடிப்பாடல்கள் அருவிவெட்டுப் பாடல்கள் சூடாக்கும் பாடல்கள்
என்று விரிந்து செல்கிறது. இனிக் காதற்பாடல்களை நோக்கினால் உலகம் எப்போது
தோன்றியதோ அப்போதே காதலும் தோன்றியிருக்க வேண்டும். காதலை நேசிக்காத
மனிதர்களே கிடையாது. காதலைப் பாடாத நாவுகளும் கிடையாது. நாட்டார் பாடல்களில்
அனேக பாடல்கள் காதற்பாடல்கள் தான் என்று வகைப்படுத்தியோர் கூறியுமுள்ளார்கள்.

உள்ளம் கவர்ந்தவளுக்காக உயிரையே விட்டுக் கொண்டிருக்கும் தலைவனின்
மனக்கிடக்கையை புடமிட்டுக் காட்டும் பாடலொன்று.....

குஞ்சு முகத்தழகி
கூர் விழுந்த முக்கழகி
சாம்பல் குருத்தழகி - இப்ப
சாகிரண்டி ஒன்னால

பொதுசன நூலகம்
யாழ்ப்பாணம்.

இங்கே ஓசைநயம் ஒப்பனை என்பன மிக நயக்கத் தக்கவகையில் கையாளப்பட்டுள்ளது.
இலைதுளிர் காலத்தில் மரங்களிற் குருத்துக்கள் மிகபளபளப்பாகவும் அழகாகவும்
ஜொலிப்பதைக் கிராமங்களிற் காணலாம். அவ்வாறான இயற்கைச் சூழலில் உதயமான
உயிரோட்டம் மிக்க பாடல் இது. மேலும் ஆண்களே தம்மைப் பெண்ணாகச் சித்திரித்துக்
கொண்டு பாடுவதாக அமைந்த பாடலொன்று.

பச்சைக் கிளியே
பறந்து செல்லும் பச்சிகளே
இச்சை உள்ள மச்சானுக்கு - நீங்க
என் துயரம் சொல்லிருங்கோ

வயல் நிலங்களில் வேளாண்மை விளைந்து கதிர் முற்றியிருக்கும் காலங்களில் கிளிகளும்
ஏனையபட்சிகளும் கூட்டம் கூட்டமாக பறந்து திரிவதைக்காணலாம். இப்பாடலைப் பாட
இயற்கைக் காட்சி அடி எடுத்துக் கொடுத்தது போலும். இலக்கியங்களிலும் முதன்மையாகக்
காணப்படுவது காதல் உணர்வே. இக்காதலுணர்வில் வாடுவோர் தூது விடுவது வழக்கம்.
நளவெண்பாவில் நளனுக்கும் தமயந்திக்குமிடையில் அன்னம் தூது போகின்றது. இவ்வாறு
நாட்டார் பாடல்களிலும் தூது விடுபாடல்கள் அனேகமுண்டு. இன்னொரு தூது விடு
பாடலொன்று

கத்துறயே காகம் என்
கண் மணியைக் கண்டா யோ?
சந்தித்துக் கேட்டால் என்
சரித்திரத்தைச் சொல்வாயா?

கிராமங்களில் காகங்கள் வீட்டுப்புறங்களில் இரைதேடி அலைவதுண்டு இவ்வாறு
அலையும் காகத்திடம் இக்காதலன் தூதுவிடுகிறான்

நாட்டார் பாடல்களில் தத்துவப் பாடல்கள் தனிச்சுவை மிக்கவை. வாழ்க்கையில் எல்லாமே
நிலையற்றது என்பதைச் சிந்திக்கவைத்தது விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்துவது தத்துவமாகும்.
இவ்வாறான ஆழமானகருத்துக்களைக் கொண்ட பாடல்களை நாட்டார் இலக்கியம்
வாய்மொழிமூலம் கைமாற்றி இன்றுவரை அழியாச் செல்வங்களாக நிலை நிறுத்தியும்
உள்ளது. விதியின் நியதியை இவ்வாறு பாடுகிறார்கள்.

மண்டையில எழுதி
மயித்தால முடினத
ஆரறிவார் இவ்வுலகில் - அந்த
ஆதிவல்லோன் தானறிவான்

இறைவன் மனிதனுக்கு எது, எப்படி, எப்போது, எங்கே, நடக்கும் என்பதை முன்கூட்டியே
எழுதிவிட்டான். அதை யாருமே மாற்றியமைக்க முடியாது. கீதையில் கிருஷ்ணபர மாத்மா
கூறும் அரிய பெரிய தத்துவத்தை. இச்சிறிய பாடல் செப்பிநிற்கிறது. ஏடறியா, எழுத்தறியா,
இலக்கணவரம் பறியா,பாமர மக்களாற் பாடப்பட்ட பாடல் இன்றும் அழியாவரம் பெற்று
ஏடுகளில் மட்டுமல்ல அறிஞர்கள் எண்ணங்களிலும் நின்று நிலைக்கிறது

ஆரும் எழுதினத
அழிச் செழுதிப் போட்டிரலாம்
அந்த ஆதி எழுதினத - அவன்
ஆழிச் செழுதப் போறதில்ல இப்பாடலும் விதியைமாற்ற முடியாது என்றே அடித்துக்
கூறுகிறது.

இன்னொரு பாடலை நோக்குவோம்
ஆனையோடு ஆன
அசைந்தணையும் அல்லாமல்
புனையோடு ஆன - என்றும்
புணர்ந்தணையப் போறதில்ல

உலகில் ஆற்றலும், அறிவும், நற்பண்புமுள்ள உயர்குலமக்கள் , தங்களைப் போன்ற மக்களோடுதான் பழகுவார்கள், உறவாடி மகிழ்வார்கள் பண்பாடற்றவர்களோடு இவர்கள் உறவுவைக்க விரும்பமாட்டார்கள். கிராமங்களிலும் உயர்கௌரவமான குடும்பங்களும் சமூக ஏற்பற்ற குடும்பங்களும் காணப்படுவதை இப்பாடல் சித்திரிக்கின்றது. நகைச்சுவை மிக்க நையாண்டிப் பாடல்களும் இலக்கிய இரசனைகளாக மிளிர்வதைக் காணலாம் கிராமங்களில் நிலச்சுவாந்தர்கள், போடிமார் செல்வச் செழிப்போடுவாழும் வயதுபோனவர்கள். அழகிய ஏழைக் குமரிகளை தமது பணவலிமையைக் காட்டிமணம் புரிவதுண்டு. இவ்வாறு ஒரு இளம் கன்னிக்கு வயதானவரை திருமணம் செய்யப் பேசி இருந்த போது அவள் தன்தோழியிடம் கேட்கிறாள். மாப்பிள்ளை எப்படி இருப்பரென்று, உடனே அவள்

கச்சான் அடிச்ச
காட்டில் மரம் நிண்டதுபோல்
உச்சியில் நாலு மயிர்-அவர்
ஓரமெல்லாம் தான் வழக்கை

இப்பாடல் சிரிக்கவும் சிந்திக்கவும் வைக்கிறது. கிராமங்களில் கச்சான் காற்று அடித்தபிறகு மரங்களில் இலையெல்லாம் உதிர்ந்து கம்பும் கவருமாக உச்சியில் சில இலைகளோடு காட்சிதரும் இக்காட்சியை வழக்கைத் தலை வயதான மணவாளனுக்கு உவமையாக அமைத்துப் பாடும் நயம் வியக்க வைக்கின்றதல்லவா? இன்னோர் பாடல்

நாணப் பூப்போல
நரச்ச கிழவனுக்கு
குங்குமப் பூப்போல-இந்த
குமராகா வாச்சிருக்கு

நாணப்பூ வெள்ளை நிறமானது. அதுபோன்றே அந்தவயோதிபரது தலையும் இருப்பதாக உவமை கொண்டு பாடப்பட்டுள்ளது இப்பாடல். இங்கே குமரியின் அழகு குங்குமப் பூவிற்கு ஒப்பனையாக்கப்பட்டுள்ளது.

இன்னுமோர் நையாண்டிப் பாடல்

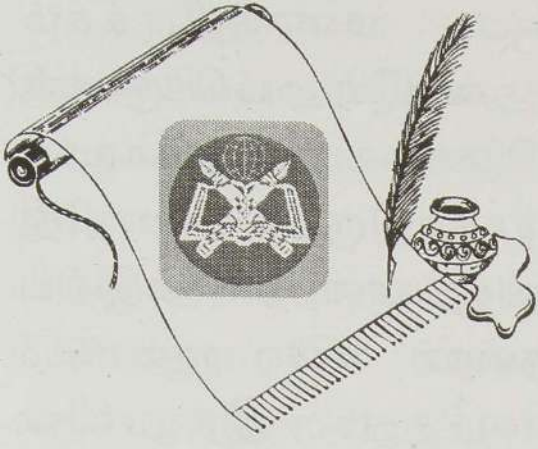
நாகப் பழத்திலையும்
நற்காசாம் பூவிலையும்
காகச் சிறகிலையும்-மச்சி நீ
கடும் கறுப்பாய் ஆனதென்ன?

இங்கு ஒப்பனை, உவமை நயம் நன்றாகக் கையாளப்பட்டிருப்பதை அவதானிக்க முடிகிறது.
ஓசைநயம் கூட ஓங்கி ஒலிக்கிறது அழகாகவே.
இன்னோர் பாடலையும் நோக்குவோம்
பத்தேக்கர் காணியும்
பால்மாடும் வேணு மெங்காய்
இத்தமையும் தாறத்திற்கு -ஓங்கிட
உத்தியோகம் என்னகிளி?

சீதனம் கேட்கும் ஒரு மணவாளனிடம், கிண்டலாக அவரது உத்தியோகம் என்ன?
என்று கேட்கின்றாள் மாமியாக வரவிருப்பவள். தன்நிலை உணராது சீதனத்திற்காக
அலைவோரின் கண்ணைத் திறந்து விடும் பாடலாக இது சிந்திக்கவும் சிரிக்கவும்
வைக்கிறது. இன்னோர் பாடலை நோக்குவோம்

ஆமை ஆயிரம் முட்டையிட்டு
ஆன பலன் ஒண்டுமில்லை
எங்கட கொம்பன் ஒரு குட்டிபோட்டா
கோடி பெறும் ஊர்வர்க்கு

கிராமத்து விவசாயிகளுக்கு ஆமை ஒரு எதிரி வயல்களைச் சிதைத்து விடுகிறது. இவ்வாறு
சமூகத்திற்கு தீங்கிழைப்போர் ஆயிரம் பேச்சு பேசி என்னபயன்? கொம்பன் என்பது,
யானை ஒரு குட்டி போட்டாலே அது, அனேக பயன்தரவல்லது, ஒரு திறமைசாலிபிறந்தால்
சமூகத்திற்கு கோடி நன்மை உண்டு என்பதை, இப்பாடல் மிகத் துல்லியமாக விளக்கி
நிற்கிறது. இறுதியாக, உலக இலக்கியங்களின் தாயாக இருந்து தாலாட்டுவது, நாட்டார்
இலக்கியங்களே, ரசிக்கரசிக்க ரசனைகுன்றாது. நிமிர்ந்து நிலைத்து நிற்கும் இலக்கியம்
நாட்டார் இலக்கிய மென்றுரைப்பின் அது மிகையாகாது.

ஒன்பது நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னிருந்து முஸ்லிம் புலவர்கள் உயர்த்திய தமிழ்

மானா மக்கீன்

இந்தத் தலைப்பில் பல நூறு வரலாற்றுப் பதிவுகளையும் தகவல்களையும் திரட்டித்தர முடியும். ஆயிரம் பக்கங்களுக்கு மேலாக நூலொன்றையும் உருவாக்க முடியும். உருவாக்கப் பட்டுமுள்ளது. அவை நான்கு தொகுதிகளாக 1986-90-94-96 களில் வந்துள்ளன. **‘இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு’** எனவும் மகுடமிடப்பட்டுள்ளன. அப்பெரு நூலின் பிதாமகனார் ஓர் இலங்கை முஸ்லிம்!

அவர் யார், எவர் என்பதை சற்று தாமதித்தே வெளிச்சமிட விரும்புகிறேன்.

இப்பாரிய ஆய்வுத்தொகுப்பு நூல் வருவதற்கு முன்பாக சிறு சிறு நூல்களாக **‘இஸ்லாமும் தமிழும்’**, **‘இஸ்லாம் வளர்த்த தமிழ்’**, **‘இஸ்லாமிய தமிழ்த் தொண்டு’**, **‘இஸ்லாமும் இன்பத்தமிழும்’** என்ற தலைப்புக்களில் சிலர் பங்களிப்புகள் செய்துள்ளனர்.

உண்மையில் முஸ்லிம்கள் ஆற்றிய தமிழ்ப்பணிகள் குறித்து கடந்த நூற்றாண்டின் பிற்பகுதி வரையில் மறைக்கப்பட்டும், மறுதலிக்கப்பட்டுமே வந்துள்ளன.

பேரறிஞர், வித்துவான் கி.வா. ஐகந்நாதன் 1960 களில், “தமிழ்த் தொண்டாற்றிய முஸ்லிம்களைக் கண்டு பிடித்து அவர்களை அறிமுகப்படுத்த வேண்டிய பொறுப்பும், கடமையும் முஸ்லிம்களுக்கே உண்டு. எங்களுக்கில்லை!” என்றுரைத்து முஸ்லிம் புத்திஜீவிகளை உசுப்பி விட்டதுண்டு.

கி.வா.ஐ. வின் கருத்தை வேதவாக்காகக் கொண்டு, குமாரசாமிப் புலவர் தனது ‘தமிழ்ப்புலவர் சரித’த்திலும், பிரம்மபூரி கணேசையர் ‘தமது ஈழத் தமிழ்ப்புலவர் சரித’த்திலும் இந்தியா, இலங்கையில் தமிழ் வளர்த்த முஸ்லிம்களைச் சொல்லாமல்

பேராசிரியர் வி.செல்வநாயகமோ அப்படிச் செய்யாமல், தனது ‘தமிழ் இலக்கிய வரலாறு’ ஆய்வு நூலில் சிலவற்றைத் தெரிவித்து ஒன்றரைப் பக்கத்தில் முடித்துக் கொண்டார்.

ஆனால், அந்த குறுகிய பக்கத்திலும் ஒரு முத்திரை பதிக்கப்பட்டிருந்தது இப்படி:

இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியங்கள் பிறமதக் கண்டனங்கள் அற்றவை. பிறரைத்

தம் வயப்படுத்தும் சமயப் பிரசாரங்கள் இல்லாதவை.

திரு. செல்வநாயகம் அவர்களுக்கு இந்தச் சில வரிகளுக்காக நிச்சயம் நன்றி தெரிவிக்க வேண்டியிருக்கிறது.

ஆனால், கூட்டு மொத்தமாக மாபெரும் நன்றிக் கடனை முஸ்லிம் சமூகம் செலுத்த வேண்டியது 'பிறை அன்பன்' என அவதாரம் எடுத்து சில பல சேவை செய்த ஒரு தமிழ் கலாநிதிக்கு!

1978 ல் திருச்சிப் பேராசிரியர் நயினார் முகம்மதுவைப் பதிப்பாசிரியராகக் கொண்டு இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியக் கழகம் வெளியிட்ட 'இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியக் கட்டுரைக் கோவை' தொகுப்பில் 154-155 ஆம் பக்கங்களில் அந்தப் 'பிறை அன்பன்' இப்படி எடுத்துக் காட்டுகிறார்.

“எண்ணிறந்த இஸ்லாமியப் புலவர்கள், நூல்கள் பலவற்றைத் தமிழிலே படைத்திருக்கின்றனர். ஆனால் இவ்விலக்கியங்களைப் பற்றிப் பலருக்குத் தெரியாது. சீறாப்புரணம் போன்ற சில நூல்கள் தமிழ் உலகிற்கு அறிமுகப்படுத்தப் பட்டிருக்கின்றனவேயொழிய தமிழ்த் தொண்டிலே ஊறித்திளைத்த நூற்றுக் கணக்கான முஸ்லிம் புலவர்களின் படைப்புக்கள் அறிமுகப் படுத்தப்படவில்லை”

“அவர்கள் சைவரும் வைணவரும் பாடிய பிரபந்தங்களைப் பாடுவதோடு நின்று விடவில்லை. புதிய பிரபந்த வகைகளைத் தமிழில் புகுத்தித் தமிழன்னையைப் பொலிவுடன் வாழச் செய்திருக்கின்றனர்.”

இவ்வாறு குறித்துள்ள அவர் ஒரு முஸ்லிம் அல்லர். எம் காலத்தில் சிறப்புற்றுத்

தொண்டாற்றி மறைந்திருக்கம் வித்தியானந்தன் அவர்களே அப் பெருமகன்.

யாழ்ப்பாணம் பல்கலைக்கழகத் துணைவேந்தராக இருந்த கலாநிதி (முனைவர்) சு.வித்தியானந்தன் எழுதிய 'இலக்கியத் தென்றல்' என்ற நூல் 1953 இல் வெளிவந்தது. இந்நூலில் 'இஸ்லாமியர் தமிழ்த்தொண்டு' என்று ஒரு அதிகாரம் உண்டு. 20 பக்கமுள்ள இந்த அதிகாரந்தான். இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றுக்கு இலங்கையில் கடந்த முதல் அறிமுகமாகும்.

பேரா. 'வித்தி' அவர்கள் முஸ்லிம் இலக்கியங்கள் பற்றிய பயன்தரக்கூடிய ஆய்வுகளை நிகழ்த்தியமைக்காகவும், யாழ்.துணைவேந்தராக நியமிக்கப்பட்டமை குறித்தும் ஒரு பாராட்டு விழா 1979 இல் யாழ்.முஸ்லிம் நடத்தப்பட்டதை இந்த இடத்தில் பெருமையாக நினைவு கூறப்படல் வேண்டும்.

ஒரு சில ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர், அவரது நிழலில் நின்று சுவாமி விபுலானந்தரின் வழிகாட்டலில் வளர்ந்து, கலாநிதியாகப் பரிணமித்த ஒருவரால் இருட்டில், கடந்த பல நூறு முஸ்லிம் தமிழிலக்கியங்கள் பளிச்சிடத் தொடங்கின.

தொடர்ந்து அந்தச் சேவையை அவர் ஆற்றுவதற்கு அலைகடலுக்கு அப்பால் பயணித்து, தமிழ் வளர்த்த நான் மாடக்கூடலாகிய மதுரையம்பதி காமராசர் பல்கலைக்கழகம் நுழைய வேண்டியிருந்தது.

அதற்குக் கண்டியில் பிறந்த ஒரு மக்கள் திலகம் கேரளத்து எம்.ஜி.ஆர் 'தமிழக முதல்வர்' என்ற தகுதியில் ஆற்றிய பங்களிப்பை முஸ்லிம் சமூகம் குறிப்பாக இலங்கை முஸ்லிம்கள் மறக்கவில்லை.

‘காமராசர் பல் கலைக் கழக இஸ்லாமியத் தமிழியல் துறைத்தலைவர் அவர் பெற்ற இருக்கை இலேசமான தன்று. இத்தனைக்கும் அவர் ஒரு சிங்களப் பிரதேசத்தில் களுத்துறை மாவட்டம். பாணந்துறையில் பிறந்து வசதியற்ற வறுமைச் சூழலில் தமிழ் கற்றவர்.

இசை வித்தகர் உரைப்பது போல் எல்லாப்புகழும் இறைவனுக்கே!

இந்த இடத்தில் அவரது பெயரைத் தெரிவித்துப் பெருமை கொள்கிறேன். பலர் யூகித்தும் விட்டிருப்பீர்கள். அவர் கலாநிதி அல்லாமா ம.முகம்மது உவைஸ் அவர்கள். அந்த இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு பெரும் நூலின் நான்கு தொகுதிகளில் மூன்றினை தமிழ் பேசும் மக்களுக்கு வழங்கிய பெருமகன். இறுதியான நாலாவது அவர் தம் மறைவின் பின் **பீ.மு.அஸ்மல்கான்** உழைப்பில் வந்துள்ளது. இப்பொழுது இவர் எமது கலாநிதி வகித்த பதவியிலமர்ந்து பணியைத் தொடர்கிறார்.

“தமிழ் இலக்கியங்கட்கு ஒரு தமிழ் தாத்தா உ.வே.சா. அவர்களைப் போல இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியங்கட்கு ம.மு.உவைசு அவர்கள் என்று கூறலாம். முஸ்லிம் அல்லாத தமிழ்ப்புலவரும் இஸ்லாமியத் தமிழுக்குத் தொண்டாற்றியுள்ள அருமைப் பாட்டினையும் எடுத்துக் காண்பித்துள்ளார்.” என 1988 களில் ஒரு கட்டுரைப் போட்டியில் இரண்டாம் பரிசு பெற்ற திருச்சி தூயவளனார் தன்னாட்சி கல்லூரியின் தமிழ் முதுகலை இரண்டாம் ஆண்டு மாணவி கி.கீ.தா என்பவர் சுட்டியிருப்பது எம்மவருக்குத் தமிழகத்தில் இருந்த செல்வாக்கைக் காட்டுகிறது. (இப்பொழுது இவர் ஒரு முனைவராக - கலாநிதியாகப் பரிணமித்திருக்கலாம்)

இவ்வாறு, கலாநிதி அல்லாமா உவைஸ் அவர்களது பெரும்பங்களிப்பில் அறுவடையான ‘இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு’ தொகுப்பிலிருந்தும் வேறு பல சிறு ஆய்வு நூல்களிலிருந்தும் முஸ்லிம் புலவர்கள் உயர்த்திய தமிழைப் பரவலாக பக்கம் பக்கமாக அடையாளப் படுத்த முடியும்.

இங்கு அரங்கு, நேரத்தோடு போராட வேண்டிய நெருக்கடியில் சிலவற்றை மட்டும் பறவைப் பார்வை பார்க்க விழைகிறேன்.

“உண்மையில் 19 - ஆம் நூற்றாண்டு வரை கவிதைகள் உருவில் வந்த காப்பியங்கள் மட்டுமே இலக்கியம்” என்று கருதப்பட்டன. 20 ஆம் நூற்றாண்டில் உரைநடை வளர்ச்சி பெற்று, இலக்கியத்தையும் வளர்த்தது. சிறுகதை, பெருங்கதை, சிறுபாடல்கள், நாடகங்கள், கட்டுரைகள் எல்லாமே இலக்கியம் ஆயின. சிறு துணுக்குகள், சிரிப்புகள் கூட இலக்கியமாக வளர்ந்தன. அச்சேறிய எல்லாமே இலக்கியத்தில் அடக்கப்பட்டது. முத்தமிழும் இலக்கியமாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது என்பார் முதுபெரும் இதழாளர் ஆய்வாளர் மா.சாமி.

முஸ்லிம்களின் தமிழ் தொண்டானது இஸ்லாமிய சமயம் தமிழகத்திற்கு வந்த 400 ஆண்டுகளுக்குப் பின் 12 - ஆம் நூற்றாண்டில் முதல் இஸ்லாமிய இலக்கியமாக பல்சந்த மாலையில் தொடங்கி 21 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியான இன்றுவரை ஏறக்குறைய நாலாயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட இலக்கியங்கள் படைத்து இன்றும் தொடர்ந்து தொண்டாற்றி வருகின்றனர்.

இந்த 12க்கும் 21க்கும் இடைப்பட்ட 16-17-18-19 ஆகிய 400 ஆண்டுகளில்

நவாபுகளும், நாயக்க மராத்தில் மன்னர்களும் தமிழகத்தை ஆக்கிரமித்திருந்த காலத்தில் சிறந்த தமிழிலக்கியங்கள் அவ்வளவாகத் தோன்றாததால் 'இருண்ட காலம்' எனப்பட்டது. அக்கால கட்டத்திலே திசைமாறிப் போய்க் கொண்டிருந்த தமிழிலக்கியப் போக்கினைக் கட்டுப்படுத்திப் பேரிலக்கியங்களையும், சிற்றிலக்கியங்களையும், புதிய இலக்கிய வகைகளையும் ஏராளமாக எழுதித் தமிழின் உயர்ச்சிக்கு வித்திட்டவர்கள் இஸ்லாமியத் தமிழ்ப் புலவர்கள் என்பதை மறுக்கவோ, மறைக்கவோ முடியாது.

“தமிழுக்கேயுரிய இலக்கண இலக்கியப் பண்புகளைப் போற்றி அவற்றை நிலைபெறச் செய்ய வேண்டும் என்ற உயரிய நோக்கத்தோடு அறிவியல் கால வளர்ச்சிக்கேற்ப புதிய இலக்கியங்கள் பலவற்றையும் இஸ்லாமியத் தமிழ்ப் புலவர்கள் எழுதியுள்ளனர்” என்று அறிஞர் மணவை முஸ்தபா அவர்கள் கூறுவது இங்கு எண்ணத்தக்கது.

அவ்வாறு அவர்கள் புதிதாக அறிமுகப்படுத்திய சிற்றிலக்கியங்கள் **கிஸ்ஸா - நாமா - படைப்போர் - மசலா - முனாஜாத்து** என்னும் பெயர்களால் குறிப்பிடப்படுகின்றன.

'கிஸ்ஸா' என்பதன் பொருள் 'கதை' என்பதாகும். இவ்வகையில் 20 நூல்கள் கிடைத்துள்ளன.

'நாமா' நாமே என்கின்ற பாரசீகச் சொல்லிலிருந்து உருவாகிய கதை அல்லது நூல், அல்லது தொடர் வரலாறு எனப் பொருள் வரும். இவ்வகையிலும் 25 நூல்கள் கிடைத்துள்ளன.

'படைப்போர்' தமிழில் உள்ள பரணி நூலினைப் போன்று போர்க்களக்

காட்சிகளை வர்ணிப்பதாகும். இவற்றிலும் பத்திற்கும் மேற்பட்ட நூல்கள் மலர்ந்துள்ளன.

'முனாஜத்து' இந்த அரபு மொழிக்கு இரகசியம் சொல்லுதல் எனக் கருதப்படும். சிருஷ்டி கர்த்தாவையும், அவனது தலைசிறந்த அடியார்களையும் அருள் புரிய இறைஞ்சும் பாக்கலர்.

'மஸலா' என்ற இலக்கிய வகை வினா-விடை முறையில் அமைந்துள்ளது.

மேற்கண்ட சிறப்பு இலக்கியங்கள் இருநூற்றுக்கும் மேற்பட்டவை தோன்றியுள்ளன.

எனினும், ஆரம்ப காலத்தில் இலக்கியம் படைக்க அவர்கள் கையாண்ட மொழி தமிழ் அல்ல!

ஆனால் தமிழ் தான்!

ஒரு நகைச்சுவை நடிகரின் பாணியில் நான் சொல்லும் பொழுது நகைப்பே வரும். ஆனால் யதார்த்தம் அது தான்!

அக்காலத்தில் **அரபுத்தமிழ்** என்றொரு மொழிவடிவம். அதாவது, தமிழை வரிவடிவத்தில் அரபு எழுத்துக்களில் எழுதி அதனை **அரபுத் தமிழ்** என முஸ்லிம்கள் அழைத்தனர். வலமிருந்து இடமாக வாசித்தனர்.

இதற்கு முக்கிய காரணமாக அமைந்து அவர்களது இறைவேதமாக அல்-குர்ஆன் அரபில் இருந்ததும், சிறுவயது ஆரம்பக்கல்வியானது **மதரசா** என்கிற அரபுப் பாடசாலைகளில் அமைந்ததுமாகும். தமிழ் பேசும் மொழியாக, அன்னை மொழியாக வழக்கிலிருந்து, தமிழை எழுதப்படிக்கத் தெரியாத பலர் இருந்தனர். ஆனால் ஒவ்வொருவரும் அரபை வாசிக்கக் கற்றிருந்தனர்.

செம்மொழி தமிழ் அரபு லிபியில் அறிமுகமாகிய பொழுது பாசமும், நேசமும் மிகுதியாயின. படித்தின்புற ஆர்வப் பட்டனர். என்றாலும், தமிழ் எழுத்துக்களின் உச்சரிப்புக்கு ஒத்த அரபு எழுத்துக்கள் இல்லாமையால் 28 அரபு எழுத்துக்களுடன் சில மாற்றங்களைக் கொண்ட புதிய எழுத்துக்களும் சேர்க்கப்பட்டன.

அந்த எட்டாம் நூற்றாண்டிலிருந்து 19 ஆம் நூற்றாண்டு வரையில் அரபுத்தமிழ் தமிழ்நாட்டில் மட்டுமல்ல, இலங்கையிலும் குறிப்பாக தென்னிலங்கையில் மிகுந்த செல்வாக்கு பெற்றது.

அரேபியத் தீபகற்பத்தின் தாய்மொழியான அரபு மூலமாக செம்மொழி தமிழ் இங்கே தமிழ் பேசிய முஸ்லிம்களிடம் கோலோச்சியது.

இது கேரள - மலையாள மக்களுக்கும் மிகப்பொருந்தும், அங்கும் மலையாள மொழி அரபு எழுத்துக்களில் அறிமுகமானது. இலக்கியங்கள் பிறந்தன. பிரபல கல்விமான், எழுத்தாளர், ஆய்வாளர், யாழ்.மண்ணின் மைந்தர் காலஞ்சென்ற ஏ.எம்.ஏ அஸீஸ் அவர்கள் இன்று இருப்பார்களேயானால் இதுபற்றிப் பெரியதொரு ஆய்வையே இந்த அரங்கில் அளித்திருப்பார்கள்.

மேலும், பேராசிரியர் செல்வநாயகம் எடுத்துக்காட்டியது போல், இவ்வாறு உருவான அரபுத் தமிழ் இலக்கியங்களில் பிறசமயக் காப்பையோ மதம் மாற்றம் செய்யும் சமயப் பிரசாரத்தையோ காண இயலாது.

இறைவேதமாகிய அல் - குர் ஆனில் அரபில் ஒரு வசனம் உள்ளது. 'லக்கும் தீனுக்கும் வலியத்தீன்' அதாவது அவரவர் மார்க்கம் அவரவர்களுக்கே!

இந்த உயரிய தத்துவத்தை மனத்திலிருந்து தமிழை உயர்த்த வந்த முஸ்லிம் புலவர்கள் மிகவும் அவதானத்துடன் அல் - கலம் கொண்டு, அதாவது 'இறகுப் பேனா' 'எழுத்தாணி' ஆகியவற்றால், தமிழ் இஸ்லாமிய இலக்கியங்களை உழுது பயிரிட்டனர். அறுவடை செய்தனர். அத்தனையும் அறுசுவை, அற்புதம்!

அதே காலகட்டத்தில் தமிழகத்தில் தலையெடுத்து கரகாட்டம் ஆடிக் கொண்டிருந்த சமணர்கள், சீவகசிந்தாமணி, வளையாபதி, பெருங்கதை என்னும் மூன்று பெருங்காப்பியங்களையும், சூளாமணி, நீலகேசி, யசோதர காவியம், நாக குமார காவியம், உதயண குமார காவியம் என்னும் ஐஞ்சிறு காப்பியங்களையும் மட்டுமே பாடியுள்ளனர். எல்லாம் சேர்ந்து எட்டுக் காப்பியங்களே சமணர்கள் தமிழுக்குத் தந்தவையாகும். ஆனால், முஸ்லிம்கள் படைத்துள்ள பெருங்காப்பியங்களோ 18! சிறு காப்பியங்களோ 09!

ஆக, 18 பெருங்காப்பியங்களும், 9 சிறுகாப்பியங்களும் சேர்த்து முஸ்லிம்கள் வழங்கிய காப்பியங்களின் எண்ணிக்கை 27 ஆகும். இவற்றில் காப்பிய இலக்கணங்கள் முறையாகப் பின்பற்றப்பட்டுள்ளன. அதுவும் 15 குறுகிய ஆண்டுகளில் ஒன்பது காப்பியங்கள் படைத்திட்ட வேகம் அவர்கள் தமிழின் பெயரால் கேட்டுவந்த அருட்கொடை! அதிகமான அளவில் காப்பியங்கள் இயற்றி அருந்தமிழுக்கு உயர்வு சேர்த்த சிறப்பும் அவர்களுக்கே!

அந்த வகையில் சற்று முன் குறித்தது போல் 12 ஆம் நூற்றாண்டில் இயற்றப்பட்ட பல்சந்த மாலை, 15 ஆம்

நூற்றாண்டில் யாக்கூபு சித்தர் பாடல்கள், 16 ஆம் நூற்றாண்டின் ஆயிர மசாலாப் புராணம், மிகுராஜ் மாலை (1590), 17ஆம் நூற்றாண்டின் திருநெறி கீதம்(1648) சக்கூன் படைப்போர்(1686), கனகாபிஷேக மாலை முதுமொழிமாலை, சீறாப் புராணம் முதலியன தமிழுக்கு இஸ்லாமியக் காப்பியங்களாகக் கிடைத்துள்ளன.

அவ்வாறு படைத்தவற்றுள் 2000க்கும் மேற்பட்ட தூய தமிழ்ச் சொற்களை முஸ்லிம்கள் எடுத்தாண்டுள்ளனர்.

அதே நேரத்தில், அரபு, பாரசீக, உருதுச் சொற்களையும் தமிழுக்கு அறிமுகப்படுத்தியுள்ளார்கள். இதன் தாக்கத்தை அருணகிரிநாதரிடமும், குமரகுருபரரிடமும் கூடக் காணக் கூடியதாக உள்ளது!

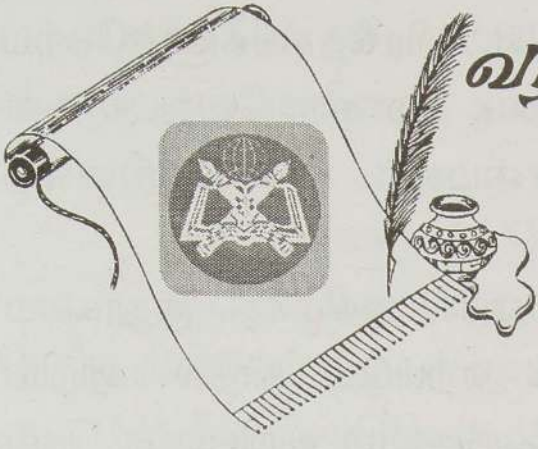
‘விஞ்சையர் மாதர் சபாஷ்’ என்கிறார் அருணகிரியார். **‘குறவர் மகட்குச் சலாம் இடற்கு ஏக்கறு குமரனை’** என்பது குமரகுருபரரின் வணக்கம்.

இந்த இடத்தில் இன.மத.பேதம் கடந்த ஒரு சிறப்பு நிலையை நாம் காண்கிறோம். மொழிப்பற்றின் முன் மதப்பாகுபாடுகளைக் கடந்து நின்ற பான்மைக்கு உதாரண புருசர்களாக உமறுப் புலவரிலிருந்து சவ்வாதுப் புலவர், பிச்சை இபுறாஹிம் புலவர், மஸ்தான் சாகிபு, ஈறாக சதாவதானி சேகுதம்பிப் பாவலர் வரை நூற்றுக்கணக்கானோரைக் காணலாம். ஓரிரு எடுத்துக்காட்டுக்கள் இங்கே:

எட்டயபுர சமஸ்தானத்தின் அதிபதி ஒரு இந்துப் பெருமகன். அவரது ஆஸ்தானக் கவிஞரான கடிகை முத்துப்புலவர் ஓர் இந்து. அவரிடம் கற்ற பல சைவ சிஷ்யர்கள் மத்தியில் ஒரேயொரு முஸ்லிம் உமறுப்புலவர்! பிற்காலத்தில் அந்த ஒரே முஸ்லிமுக்கே ஆஸ்தானக் கவிஞர் பதவி.

அவர்கள் அவரை மதக்கண் கொண்டு பார்க்கவில்லை. மொழிக்கண் கொண்டும் தமிழ்க் கண் கொண்டும் பார்த்தார்கள்.

வரலாறு, அரசியல், சமூக நிலைபாடி

நிற்கும் மலையகத் தமிழர்

நாட்டுப்புறப் பாடல்கள்

ஓர் ஆய்வு

மு. சீவலிங்கம்

இன்றைய நவீன இலக்கிய உலகில் அனைத்து மொழிகளிலும் முதுமை இலக்கியம் எனும் நாட்டுப்புற இலக்கியங்களைத் தேடும் முயற்சிகள் ஆர்வமுடன் எடுக்கப்படுகின்றன. அவ்வாறு கிடைக்கப்பெறும் இலக்கியங்களில், மிதமாகப் பாடல் இலக்கியங்களே தென்படுகின்றன. ஒவ்வொரு மொழியின் இலக்கியப் பெறுமதிக்கு நாட்டார் இலக்கியங்களே வலுவூட்டுகின்றன என்ற ஒத்த கருத்து அனைத்து ஆய்வாளர்கள் மத்தியிலும் நிலவுவதை அவதானிக்க முடிகின்றது.

இன்று இலக்கியவாதிகளின் வலியுறுத்தல்களால், கல்வித் துறையினர் கிராமிய இலக்கியங்களில் ஆய்வுகள் மேற்கொள்வதற்கு ஆர்வம் காட்டி வருகின்றனர். பாடசாலைகள் மட்டத்திலும், பல்கலைக் கழகங்கள் மட்டத்திலும் மாணவர்களின் கற்றலும், ஆய்வுகளும் நாட்டார் இலக்கியங்களை மக்கள் மத்தியில் பிரபல்யப்படுத்தி வருகின்றன.

நாட்டார் இலக்கிய வளர்ச்சிக் காலம் இந்தியாவில் 1800 ம் ஆண்டிலிருந்து தொடங்கியதாக ஆய்வுகள் கூறுகின்றன. 1950 களில் மக்கள் மத்தியில் நாட்டார் இலக்கியம் ஆர்வத்தோடு அறிமுகமாகின. இந்திய பல்கலைக்கழகங்களில் கூட 1970 களிலிருந்தே நாட்டுப்புற கலை இலக்கியங்கள் பற்றிய பாடநெறி ஆரம்பமாகியதென்கின்றனர். இலங்கையில் தமிழர் நாட்டார் இயல் சம்பந்தமான ஆய்வு முயற்சிகள் 1875 ம் ஆண்டளவில் மேற்கொள்ளப்பட்டதாக அறிகின்றோம். 1980 ம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த் துறையினர் நாட்டுப்புறவியல் பற்றிய ஆய்வு முயற்சிகளை மேற்கொண்டனர்.

அதன் பின்னர் 1993 ம் ஆண்டில் இலங்கை தமிழ் சாகித்திய விழாவினையொட்டி இந்து கலாசார திணைக்களம் இலங்கைத் தமிழர் நாட்டார் வழக்காறுகள் பற்றிய கருத்தரங்கு நிகழ்வொன்றை மிகவும் சிறப்பாக நடாத்தியமை குறிப்பிடத்தக்கது.

நாட்டார் கலை இலக்கியங்களில் பாடல்கள், கதைகள், பழமொழிகள், விடுகதைகள், கிண்டல், கேலி, நையாண்டி உரையாடல்களும் சேர்ந்திட, நாட்டுப்புற கலைகள் என்றும், சபைக் கூத்துக்கள், தெருக்கூத்துக்கள், ஆட்டங்கள், வீர விளையாட்டுக்கள், சித்திரங்கள், சிலைகள், வீட்டுப் பாவனைப் பொருட்கள் என்னும் காட்சிப் பொருட்களும் இணைகின்றன. நாட்டு மருத்துவங்களும், மருந்துகளும் கூட நாட்டாரியலோடு சம்பந்தப்படுகின்றன.

இவ்வாறான நாட்டுப்புற அம்சங்கள் இலங்கையின் பிரதேசங்களுக்கேற்ப வேறுபட்டு நிற்கின்றன. தமிழ், முஸ்லிம் மக்களிடையே சமய, கலாசார வேறுபாடுகள் இருப்பினும், கிராமிய இலக்கியங்களில் ஒருமித்த தன்மைகள் காணப்படுவதை அவதானிக்கலாம்.

வயல் வெளி, வேலைத்தளங்களையொட்டிய இடங்களில் மகிழ்ச்சி, குதூகலம் பற்றிய பாடல்களும், ஆண், பெண் இவர்களுக்கிடையில் ஏற்படும் காதல் பற்றிய பாடல்களும் மிகையாகவே காணப்படுகின்றன. விவசாய நிலங்களில் குறிப்பாக நெல் வயல்களில் நாற்று நடுதல், ஏர் ஓட்டுதல், அறுவடைக் காலங்களில் சூடு பிடித்தல், பரம்படித்தல் போன்ற தொழில் நேரங்களில் களைப்பைப் போக்கும் கிண்டல் கேளிக்கை, குறும்புக்குரிய பாடல் பிரயோகங்கள் வழக்கத்தில் இருந்து வந்துள்ளன. இவைகளுக்கப்பால் தாலாட்டு, கடவுள் பாட்டு, சமய சடங்கு பாடல்கள், பிரார்த்தனைப் பாடல்கள், ஒப்பாரிப்பாடல்கள் என்றும் விரிவடைகின்றன.

மலையகத் தமிழ் மக்களின் நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் மேற்காட்டிய பொதுத்தன்மைகளுக்கப்பால், மிக மிக வேறுபாடுகள் அமைந்த பாடல்களையும் கொண்டுள்ளமை இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

மலையகத் தமிழர்கள் தென்னிந்திய பூர்வீகத் தமிழ்க்குடிகளாவர். தொழில் நிமித்தம் 19 ம் நூற்றாண்டின் முதல் பகுதியில் இலங்கைக்குப் புலம் பெயர்ந்தவர்கள். இலங்கை சுதேசிய மக்களின் பாரம்பரிய கிராமிய குடிசைத் தொழிலுக்கப்பால், மரபு ரீதியான விவசாயம், கால்நடைத் தொழிலுக்கப்பால், புணப் பயிர் ஏற்றுமதி விவசாயம் என்னும் பெருந்தோட்டப் பயிர்ச் செய்கையில் ஈடுபடுவதற்கென, வந்தேறு குடிகளாக பிரித்தானிய வெள்ளையர்களால் அழைத்து வரப்பட்டவர்கள். இந்தப் புறச் சூழலில் இங்கு குடியேறிய மக்கள், தாங்கள் அனுபவித்த, முகம் கொடுத்த துயரங்களை புலம்பல், அழுகை, குமுறல் என தங்களது உணர்ச்சிப் பிரவாகங்களை வெளிக் காட்டியமையே, பாடல்களாகத் தென்பட்டன. மகிழ்ச்சி குதூகலத்துக்குரிய பாடல்கள் மிக மிகத் தாமதமாகவே இவர்கள் மத்தியில் பாடப்பட்டன.

இலங்கையின் ஏனைய பிரதேசப் பாடல்களைப் போலல்லாது, மலையகப் பாடல்கள் சில படிமுறைகளைக் கொண்டுள்ளன. அப் பாடல்கள் அனைத்தும் சமூகம், அரசியல், வரவாறு என்று ஒவ்வொரு பிரிவாக தங்களது வாழ்வியலைப் பாடி நிற்கின்றன.

இலங்கைக்கான அவர்களது ஆரம்ப வருகை, அந்த ஆரம்ப பயணத்தில் அனுபவித்தத் துயரங்கள் - கால் நடை தொடர்ந்து காட்டு வழிப் பயணத்தில் மடிந்து போன உயிர்கள், கடல் வழிப் பயணத்தில் கவிழ்ந்து போன உயிர்கள், மீண்டும் இலங்கை கரையேறி தலை மன்னார் தொடக்கம் மாத்தளை வரையிலான நான்கு மாதங்கள் காட்டுக்குள்ளேயே நடந்த பயணம்..... பாதிப் பயணத்தின் போதே பாதி உயிர்கள் மடிந்து போன சம்பவங்கள்.....

மலைப் பிரதேசத்தின் காடுகளை அடைந்து, கூடாரங்கள் அமைத்து, 'குடி அமரும்' வரை ஏற்பட்ட பயங்காரமான துயர நிகழ்வுகள் பற்றியும், காடுகளை அழித்து, கோப்பி, தேயிலை பயிர்களை உன்டாக்கிய பின்னர் ஏற்பட்ட வாழ்க்கை மாறுதல்கள் பற்றியும், பிரிட்டிஷ் வெள்ளை வியாபாரிகளின் கைக் கூலிகளான கங்காணிகளிடமே தொடர்புகள்

வைத்துக் கொண்ட மக்கள், கங்காணிகளின் ஏமாற்று, களவு, ஒடுக்குமுறை, இவைகளுக்கெதிரான உணர்வுகள், இவை பற்றியே ஆரம்பக் காலப் பாடல்கள் அமைந்தன.

இனி தங்களுக்கு நேர்ந்த சம்பவங்களோடு பிறந்த பாடல்களைப் பார்ப்போம்.

தாய் நாட்டில் வாழ்ந்த காலத்தின்போது, பிரிட்டிஷ் காலணித்துவ ஆட்சியாளர்களால் சொந்த நிலங்கள் வரிகள் மூலம் பறிக்கப்பட்டமை... சொந்தத் தொழில்கள் அழிக்கப்பட்டமை, முழு இந்திய நிலங்களை சுவீகரித்துக் கொண்ட நிலைமை..... இந்த நிலையில் தங்களது சொந்த மண்ணில் உரிமை இழந்தமை பற்றிய முதல் பாடல் ஒன்றைப் பார்ப்போம். இப்பாடல், நாடகம், சினிமா என இரண்டு நாடுகளிலும் பிரசித்திப் பெற்ற பாடலாகும்.

ஊரான்... ஊரான்... தோட்டத்தில்

ஒருவன் போட்டானாம் வெள்ளரிக்காய்

காசுக்கு நாலு விக்கச் சொல்லி..

காயிதம் போட்டானாம் வெள்ளைக்காரன்....!

யாருடைய நிலம்...? யாருடைய விதை...? யாருடைய உழைப்பு...? யார் அறுவடை செய்வது...? யார் விலை நிர்ணயிப்பது...? யார் சந்தைப்படுத்துவது...? எங்கே உள்ளவன் காயிதம் போடுவது...? என்று பல ஆவேசம் நிறைந்த, ஆத்திரம் நிறைந்த கேள்விகள் கொண்ட ஒரு பாடல் இதுவாகும். ஆங்கிலேயரின் ஆட்சி... கடுமையான பஞ்சம்.. நிலங்களை இழந்த நிர்க்கதி... இந்த நிலைமைகளே தென்னிந்திய மக்களை கடல் கடந்து, தொழில் தேடும் பரதேசி நிலைக்குள் தள்ளியது.

பிஜித்தீவுகள், மேற்கிந்தியத் தீவுகள், மொரிசியஸ், பர்மா, கயானா, மலேஷியா, தென்னாபிரிக்கா, இலங்கை என்று கடலில் இறங்கினார்கள். கடல் பயணத்தின் போது அழிந்து போன மக்களின் துயரங்களைப் பாடிய பாடல்கள் சில கவிமணி சி.வி. வேலுப்பிள்ளையின் ஆங்கிலப் பாடல்களாக இருக்கின்றன. அந்த ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புக்குரிய தமிழ் பாடல்கள் சில எம்மிடம் வழக்கத்தில் இல்லை. உதாரணத்துக்கு தென்னிந்திய கரையிலிருந்து மன்னாரை நோக்கி புறப்பட்ட கடல் பயணத்தில் மலபார் படகோட்டிகளால் வள்ளத்தில் ஏற்றப்பட்ட மக்கள் கூட்டம் நடுக்கடலில் புயலில் சிக்கித் தவித்த ஒரு சம்பவத்தை நினைவூட்டும் ஒரு பாடலை இங்கு பார்ப்போம்.

வாரியடிக்குதடி...

வட காத்து புயலும் ஐயோ...

பேய்க் காத்து குமுறுதடி...

பேரலையும் பாயுதடி...

சேதம் எத்தனையோ - நாங்க

சேர்ந்து வந்த கப்பலிலே.....!

இவ்வாறு கடல் வழி பயணத்தின் போது, ஆயிரமாயிரம் நிர்க்கதியான தென்னிந்தியக் கூலி விவசாயிகளும், நிலங்களைப் பறி கொடுத்த விவசாயிகளும், பஞ்சம் பிழைப்பதற்கு கடலில் மூழ்கி மடிந்து போன காவியங்கள் ஏராளமாகும்.

இவ்வாறான பாடல்களை மனதிலிருத்தி பல ஆரம்ப கால கவிஞர்களும், பாமர மக்களின் மொழியில் பாடல்கள் இயற்றியுள்ளதை நாம் காணக் கூடியதாகவிருக்கின்றது.

நாட்டார் பாடல்கள் பாடியவரின் பெயர்கள் அறியாதவைகளாகும். இவ்வாறு பாடியவர்களின் பெயர்கள் அறியாமலிருப்பதாலேயே நாட்டார் பாடல்கள் மகத்துவம் நிறைந்தவைகளாகவிருக்கின்றன. ஏடறியாத, எழுத்தறியாத மக்களின் வாய் மொழிப் பாடல்களுக்குப் பிறகு, அதே நாட்டார் பண்பியலோடு பாடல்கள் படைத்த நவீன கவிஞர்களின் படைப்புகளும் இன்று நாட்டார் பாடல்களாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

இந்த புதிய கலப்புக்களால் மொழி வளம், கற்பனை வளம் மேலோங்கியதால், அன்றைய ஆத்ம உணர்வுகளும், உண்மையும் அழிக்கப்பட்டுள்ளமையை நாம் அறியக் கூடியதாகவுள்ளது.

1920 களுக்குப் பிறகு, கோ.நடேச ஐயர் போன்ற சமூகவாதிகள் இலங்கைக்கு வந்த பின்னர், மலையக மக்கள் வாழ்வில் ஆரம்ப இலக்கியங்களும் தோன்றலாயின.

நடேச ஐயரின் துணைவியார் திருமதி மீனாட்சியம்மாள் பாடிய பாடல் ஒன்றின் மூலம் கடல் பயணத்தின் துயரத்தை அறியலாம்.

பாய்க்கப்பல் ஏறியே வந்தோம் - அந்நாள்
பல பேர்கள் உயிரினை
இடைவழி தந்தோம்.

பாய்க்கப்பல் என்றும், வள்ளம், தோணி என்றும் பாதுகாப்பு ஒழுங்கு எதுவுமின்றி பணத்துக்காக படகுகளில் நிறையப் பேர்களை ஏற்றி நடுக் கடலில் மூழ்கிப் போன சம்பவங்கள் அடிக்கடி தொடர்ந்தன. அவர்களுள் அபூர்வமாகத் தப்பித்து, கரை சேர்ந்தவர்கள் தங்களின் உறவுகளை ஏற்றி வந்த வள்ளங்களை எதிர்பார்த்து ஏமாற்றமடைந்த கண்ணீர்க் கதைகளும் ஏராளமுண்டு. அவ்வாறு கரையேறிய மக்கள் தங்கள் உறவுகளை எதிர்பார்த்து காத்திருந்த ஒரு பாடலை இங்கு கவனிப்போம்.

தோணி வருகுதுண்ணு
துறைமுகமே காத்திருந்தோம்.....
தோணி கவுந்துறுச்சே...
துறைமுகமே ஆசையில்லே.....!

அவர்கள் துறைமுகம் என்று தலைமன்னார் கடல் பாதையில் இறங்குதுறையைத்தான் சொன்னார்கள். இனி....மன்னார் காட்டிலிருந்து... மாத்தளை காடு வரை காட்டுக்குள்ளேயே குதிரையோட்டிகளின் வழி காட்டலில் நடக்கத் தொடகினார்கள். இந்த பாமர மக்களின் நாட்டுப்புறப் பாடல் வரி ஒன்று இன்றைய ஆய்வாளர்களால் பெரிதாகப் பேசப்பட்டு வருகின்றது.

பாதையும் வெட்டி.. பயணம் செய்த மக்கள்

மக்கள் புழக்கமில்லாத இலங்கைக் காடுகளில் முதல் மனிதப் பயணத்தை தென்னிந்தியத் தமிழர்களே ஆரம்பித்தனர் என்பது வரலாறாகும். வன விலங்குகள் நிறைந்த இருண்ட காட்டுப் புதர்களில் காலடி வைத்து, தலை மன்னார், மன்னார் ஆகிய இடங்களிலிருந்து பயணத்தை ஆரம்பித்து, பேசாலை, செட்டிக்குளம், மதவாச்சி, தம்புள்ள, நாலாந்த மார்க்கமாய் மாத்தளையை வந்தடைந்தனர். இது நான்கு மாதங்கள் எடுத்த நடைப் பயணமாகும்..

காடுகள் அழிக்கப்பட்டன. கோப்பிச் செய்கை ஆரம்பமாகின. கோப்பி அறுவடை நடந்தது. ஒரு அரை நூற்றாண்டு கால துயரம் குறையத் தொடங்கியது. இருந்தும் இங்கே வாழ விரும்பாத மக்கள் இந்தியா திரும்ப வேண்டும் என்றே கலங்கி நின்றார்கள்.

கப்பலேறி.. கடல் தாண்டி..
காடும் மலையும் ஏறி..
காலம் செழுச்சி - நாம
காணிப் போயி சேரலியே..

என்ற ஏக்கப் பெருமூச்சோடு காலத்தை ஓட்டியவர்கள் இந்தியாவை விட்டு இலங்கைக்கு வந்தது எவ்வளவு பெரிய தவறு என்று தங்களுக்கள்ளேயே மனம் நொந்துக் கொண்டார்கள்.

பாதையிலே வீடிருக்க..
பழனிச் சம்பா சோறிருக்க..
எரும தயிரிருக்க..
ஏண்டி வந்தோம் கண்டி சீமை....?

இத்தனை வளங்களும் சொந்த நாட்டில் இருக்க, இலங்கைக்கு ஏன் வந்தோம்... என்று வருந்திப் பாடிய பாடலைப் பார்த்தோம்... இலங்கையை அவர்கள் கண்டி சீமை என்றே சொன்னார்கள். அவர்களது ஏக்கப் பெருமூச்சு ஒரு பாடலோடு நின்றுவிடவில்லை.

அடியளந்து வீடு கட்ட
ஆண்ட மனை அங்கிருக்க..
பஞ்சம் பொழைப்பதற்கு
பாற் கடலைத் தாண்டி வந்தோம்..
பஞ்சம் பொழைக்கல்லியே - நாம
பட்டினம் போய் சேரலையே....!

என்று புலம்பல்கள் தொடர்ந்து நீடித்தன. தங்கள் தொழில் வழி துயரங்களை ஒரு பாடலின் மூலம் பிரிட்டிஷ் வெள்ளைக்கார தோட்ட அதிகாரியின் கொடுமையை ஒரு கூலிப் பெண் இங்கே கூறுகின்றாள்.

கோணக் கோண மலையேறி..
கோப்பிப் பழம் பறிக்கயிலே..
ஒரு பழம் தப்பிச்சினு..
ஓதைச்சானே சின்னத் தொரை....!

பெருந்தோட்ட விவசாயம் என்பது காடுகளைச் சேர்ந்த விவசாயமாகும்.. இங்கு வயல் வெளி, வேலைத்தளம், என்று பண்படுத்திய விளை நிலங்கள் என்பதற்கே இடமில்லை.. அன்று பிரிட்டிஷ்காரர்கள் காடுகளில் கட்டிக் கொடுத்த கூடாரங்களில் குடியிருந்துக் கொண்டு, கொழுந்து பறிக்கச் செல்ல வேண்டும். குழந்தைகளை குடிசைகளில் விட்டுச் செல்ல முடியாது. காட்டு மிருகங்கள் காவிச் சென்று விடும். ஆகவே, கூலித் தொழிலாளப் பெண்கள் கூடவே தங்கள் குழந்தைகளை காடுகளுக்குத் தூக்கிச் செல்வார்கள். காட்டு மரங்களில் தொட்டில் கட்டி, குழந்தைகளை தூங்கவிட்டு தொழில் செய்வது வழக்கம். இவ்வாறான நிலையில் ஒரு குழந்தைகளுக்குத் தாயான பெண்ணின் காட்டுத் தொட்டிலையும், காட்டுத் தாலாட்டையும் இங்கே கவனிப்போம்.

ஆராரோ ஆரிராரோ.. - என் கண்ணே
 ஆரடிச்சி நீ அமுதாய்..
 சீரான சீமை விட்டு
 சீரழியக் காடு வந்தோம்..
 கூடை தலை மேலே..
 காடு மலைகளிலே..
 கரடி, புலி, ஆனை, சிங்கம்..
 கூடி வாழுமிந்த
 கொடு வனத்தே நித்திரை போ...!

இப்படி ஒரு தாலாட்டு பாடலை எந்த இனத்திலும், எந்த மொழியிலும் நாங்கள் கேட்டிருக்க மாட்டோம். தொட்டில் என்பது வீடுகளிலே கட்டப்படும் ஒரு தூளி தாலாட்டு என்பது, அழகையை நிறுத்தப் பாடும் ஆனந்தப் பாடலாகும். ஆனால், ஒரு தென்னிந்தியத் தமிழ் குடும்பம் பஞ்சம் பிழைப்பதற்கு, நாடு கடந்து, கடல் கடந்து, பெருந் தோட்டம் எனும் காடுகளில் தொட்டில் கட்டி, தாலாட்டு பாடிய வரலாறை அறிகின்றோம். இந்தக் காட்டில் பாடப்பட்ட தாலாட்டு அழகின்ற குழந்தையின் அழகையை நிறுத்துவதற்கு, தன் அழகையையே தாலாட்டாக பாடிய ஒரு புதுமை வரலாற்றை இந்த மக்களின் வரலாறு படைத்திருக்கிறது.

இவ்வாறான சோதனையும், வேதனையுமே வாழ்க்கை என்றிருந்த காலம் படிப் படியாக சகித்துக் கொள்ளும் பழக்கத்திற்கு வந்து, துயர நிலை மறந்து போயின. இந்த நிலையிலும் இவர்கள் மத்தியில் ஆடலும், பாடலும், காதலும், களியாட்டங்களும், குறும்பும், குதூகலமும் மெள்ளத் தோன்றின.

வேலைத் தளத்தில் கொழுந்தாயும் ஒரு குமரிப் பெண், கொழுந்துக் கூடையை தலையில் மாட்டிக் கொண்டு, தனியாகச் செல்கின்றாள். அவளைப் பின்தொடரும் ஒரு தொழிலாள இளைஞன் அவள் மேல் காதல் வசப்பட்டு, தன் உள்ளடக்கிடக்கையை வெளிக்காட்டுகிறான். இக் காதல் உணர்வை இங்கொரு பாடலில் பார்ப்போம்.

கூடை மேல கூடை வச்சு..
 கொழுந்தெடுக்கப் போறப் பொண்ணே..
 கூடையை எறங்கி வச்சு - ஒரு
 குளிர்ந்த வார்த்தை
 சொன்னாலென்ன...!

அதற்கு அவளும் பதில் கூறுமுகமாக இவ்வாறு பாடுகிறாள்.

முன்னூறு ஆளுக்குள்ள
 முள்ளுக் குத்தும் என் சாமி
 முள்ளு மூனும் மண்ணுக்குள்ளே - ஒங்க
 முழிக ரெண்டும் எம்மேலே - நீங்க
 ஆளோடு போகும் போது - நான்
 ஆரை விட்டு கூப்பிடட்டும்...!

அதற்கு அந்த இளைஞன் அவளைச் சந்திப்பதற்கான ஒரு தந்திரத்தை கூறுகின்றான்.

வெத்தலைய கையிலேந்தி
வெறும் பாக்க வாயில் போட்டு
சுன்னாம்பு இல்லையின்னு
சுத்தி வந்தால் ஆகாதா...!

அந்த ஏகாந்தமான காட்டுச் சூழலில் அவர்கள் இருவரும் தங்கள் காதல் சம்பாஷனையை மகிழ்ச்சியோடு இன்னும் தொடர்கின்றனர். அவள் தன் விரக தாபத்தை கூறுகின்ற அழகைப் பாருங்கள்.

படுத்தா பல நெனவு...
பாய் நெறையக் கண்ணீரு...
நெனச்சி படுத்தாலும்
நித்திரையும் போகுதில்ல..

அவளது இன்பக் கவலையை ஏக்கத்துடன் கேட்ட அவன், இன்னும் சற்று அவளை நெருங்குகிறான்.

ஈரப் பிலாக்காவே..
இன்பமுள்ள தேங்காய் பாலே..
வன்னி நாட்டு கொச்சிக்காயே..
வாஞ்சையடி உம் மேலே..

இவ்வாறு அழகிய காதல் பாடல்கள் இந்த மக்களிடம் மகிழ்ச்சியூட்டுகின்ற வேளையில் வெள்ளைக்காரர்களின் கைக் கூலிகளான கங்காணிமார்களின் கொடுமைகளைப் பற்றியும் அவர்கள் பாடாமலில்லை.

மிகக் கடினமான பெருந்தோட்ட கோப்பி, தேயிலை வேலைக்கு ஒழுங்காக தொழிலாளர்கள் வரா விட்டால், வேலைகள் ஸ்தம்பித்து விடும். தோட்ட நிர்வாகத்திற்கு தொழிலாளர்களின் உழைப்பு கிடைக்காத பட்சத்தில் உற்பத்தித்துறையில் பெரிய பாதிப்பை ஏற்படுத்திவிடும் என்பதை இங்கு ஒரு பாடலில் காணலாம்.

கங்காணி.. கங்காணி..
கறுப்புக் கோட்டு கங்காணி..
நாலாலு வரல்லேன்னா
நக்கிப் போவான் கங்காணி...!

பெருந்தோட்ட வரலாற்றில் பிரிட்டிஷ் வெள்ளையர்களின் கைக்கூலிகளான கங்காணிகளின் கொடுமைகளே ஓங்கி நின்றன. அவர்களின் அட்டூழியங்கள் கொஞ்ச நஞ்சமல்ல.. அந்த காலத்தில் உழைத்துக் கொடுத்த தொழிலாளர்கள் மாதக் கணக்கில் அல்லது வருடக் கணக்கில் கூட தங்களது ஊதியத்தைப் பெறாமல், கங்காணிகளின் மிரட்டல்களால் வெறுங்கையோடு சொந்த ஊருக்குத் திரும்பியத் துயரக் கதைகள் ஏராளமுண்டு. இந்தத் துயரத்தைக் காட்டும் இன்னுமொரு பாடலைக் கவனிப்போம்.

தோட்டம் பெரளியில்லை
தொரை மேலே குத்தமில்லே..
கங்காணிமாராலே
கன பெரளி ஆகுதையா...!

தங்களது உழைப்புக்கேற்ற கூலியை இன்று வரை பெறமுடியாமல் வறுமையில் வாடும் பெருந்தோட்ட மக்களின் நிலைமை நாமறிந்த உண்மையாகும். அந்தக் காலத்திலேயே தொழிலாளர்கள் தங்களுக்குக் கிடைத்த அற்ப சம்பளத்தை இழிவுபடுத்திப் பேசினார்கள். நையாண்டி செய்து விமர்சனம் செய்தார்கள். தங்களை ஏமாற்றி பிச்சைக் காசாக தோட்ட நிர்வாகம் கொடுத்தக் கூலியை இவ்வாறு கிண்டல் செய்து பாடுகின்றார்கள்...

சம்பளமாம் சம்பளம்..

சனிக்கெழும் சம்பளம்..

செக்குரோல பாக்கப்போனா

முக்கா பேரு சம்பளம்.

இன்னைக்குத்தான் சம்பளம்..

ஈயி சூத்துல பம்பரம்

நாளைக்குத்தான் சம்பளம்

நாய் சூத்துல பம்பரம்..!

இப் பாடலில் முக்கால் பேரு சம்பளம் என்றால், முழு சம்பளத்தில் முக்கால் பங்காகும். ஒரு நாள் முழு சம்பளத்தை ஒரு பேர் சம்பளம் என்று சொல்வார்கள்.

மலையகத் தமிழர் நாட்டுப்புறப் பாடல்களில் இன்னுமொரு முக்கியம் அம்சம் என்னவெனில் கோமாளிப் பாடல்களாகும். தொழிலாளர்கள் திருவிழாக் காலங்களில் அவர்கள் நடத்தும் கலை நிகழ்ச்சிகளின் போது, வேசம் கட்டி, பலர் ஆடிப் பாடுவதுண்டு. இந் நிகழ்ச்சிகளில் கோமாளி வேசம் கட்டி ஆடிப் பாடுகின்றவர்கள் துயரத்தில் வாழ்ந்த தொழிலாளர்கள் தங்களது துயர் மறந்து, சிரித்து மகிழும்படி கேலி, கிண்டல் பாடல்கள் பாடவார்கள் இவர்களின் சில பாடல்கள் கொச்சையாகவும், விரசமாகவும் காணப்படுவதுண்டு. அநேகமான பாடல்களில் தொழிலாளர்களை எழுச்சிப் பெற வைக்கும் சிந்தனைக் கருத்துக்கள் தென்படுகின்றன... ஒரு கோமாளியின் நகைச்சுவைப் பாடலை இங்கே பார்ப்போம்.

வண்டின்னா வண்டி..

வடக்கே போகும் வண்டி.. - அந்த

வண்டிக்காரன் நொண்டி - அவன்

மாடு ரெண்டும் சண்டி!

இப்பாடல் இந்திய கிராமங்களில் விவசாயிகள் பாடிய பாடலாகும். இப் பாடலையொட்டிய கோமாளியின் பாடல் ஒன்றைக் கவனிப்போம்.

கண்டின்னா கண்டி - நாங்க

பொழைக்க வந்த கண்டி - எங்க

அயித்த மக குண்டி - அது

சோத்துப் பாளை தன்டி..!

ஏடறியாத, எழுத்தறியாத யாப்பிலக்கணம் படிக்காத பாமர மக்களின் இந்த வாய் மொழி பாடலில் எதுகை, மோனை, சந்தம், சீர் எல்லாம் எவ்வளவு துல்லியமாக இணைந்திருக்கின்றன என்பதை அறியும்போது, வியப்பு மேலிடுகின்றது. தோட்டப்புறக்

கங்காணிகள், தோட்டப்புற கணக்குப்பிள்ளைகள் ஆகிய அதிகாரிகளுக்கு எதிரான எத்தனையோ வசை பாடல்களையும் இந்தக் கோமாளி பாடியுள்ளான்.

கங்காணி பொண்டாட்டி..

காசுக்காரி என்றிருந்தோம்..

பச்சைக் காட்டு தொங்கலிலே..

மொச்சைக் கொட்டை விக்கிறாளே..!

என்றும் கங்காணியின் மனைவியையும் அவமானப் படுத்துகின்றான். கணக்குப்பிள்ளையின் மேலும் கோமாளிக்கு வெறுப்பு ஏற்படுகின்றது.

தோட்டங்களில் தொழிலாளர்களை காலையில் வேலைக்கு வரச் செய்வதற்கு தொழிற்சாலை சங்கு சத்தத்திற்கு பதிலாக 'பெரட்டுத் தப்பு' என்னும் பறையடித்து எழுப்புவது வழக்கமாகும். பெரட்டு என்பது 'parade' என்னும் ஆங்கிலச் சொல்லாகும். அந்த பெரட்டுத் தப்பின் சத்தத்தை கோமாளி ராகம் இசைத்து பாடுவான்.

டென்ட னக்கடி...!

டெனக்கு னக்கடி..

டென்ட னக்கடி..

டெனக்கு னக்கடி..!

இவ்வாறு ராகமிசைத்த கோமாளி, கூத்துப் பார்க்க வந்த சபையோரிடம் மேலும் பேசுவான். "சபையோர்களே...! இந்தத் தப்புச் சத்தம் என் காதுல எப்படி விழுந்திச்சு தெரியுங்களா...?" என்று கேட்டு கீழ் கண்டவாறு பாடுவான்.

கணக்கன் பொண்டாட்டி..

எனக்கும் பொண்டாட்டி..

கணக்கன் பொண்டாட்டி..

எனக்கும் பொண்டாட்டி..

டென்ட னக்கடி..

டெனக்கு னக்கடி...!

தோட்டப்புறங்களில் கோமாளிகளின் நையாண்டிப் பாடல்களையடுத்து, ஒப்பாரி பாடல்களிலும் தோட்டப் பெண்கள் நையாண்டிப் பாடல்கள் பாடிய சுவாரஷ்யங்கள் உண்டு. பொதுவாக கணவனுக்கு, தந்தைக்கு, தாய்க்கு, மகனுக்கு, சகோதரனுக்கு, மாமன், மச்சான், மருமகள், கொழுந்தி, மாமியார், சகோதரி என்னும் உறவுமுறைகளுக்கு தனித் தனி ஒப்பாரிப் பாடல்கள் பாடப்பட்டு வருகின்றன. இங்கு தொழிலாளர்களை தொடரும் புதிய பிரச்சினையாகிய தொழிற்சங்கங்கள், அரசியல் கட்சிகள், தொழிற்சங்க அரசியல்வாதிகள் பற்றிப் பாடிய ஒரு தற்கால ஒப்பாரிப் பாடலைப் பார்ப்போம்.

சந்தாப் பணத்தக் கட்டி - நாங்க

சங்கத்த கொண்டு வந்தோம்...

சங்கம் வந்த நாயம் என்ன..? - இப்போ

சண்ட வந்த நாயம் என்ன...? - எஞ்சாமி

சண்டையில மாண்டதென்ன...? - அட

சண்டாளப் பாவிகளா... - இப்போ
 சண்ட வந்த நாயம் என்ன...? - இனி
 தேம்பி அழுதும் என்ன...? - இனி
 தேம்பி அழுதும் என்ன...? - நாங்க
 தேர்ந்தெடுத்த மந்திரியும்
 தெச மாறி போனான்டி...!

இவ்வாறு வாக்களித்த மக்களைக் காட்டிக் கொடுத்துவிட்டு, சுய லாபங்களுக்காக அரசியல் குத்துக்கரணம் போடும் தங்களது தொழிற் சங்கத் தலைவர்கள் திசை மாறிப் போனார்களென்று எள்ளி நகையாடும் சிந்தனைக்குரிய பாடல்கள் இடைக்காலங்களில் தொழிலாளர்களினாலேயே இயற்றிப் பாடப்பட்டன. இப் பாடல்களும் நாட்டார் பாடல்களென ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளன. தமிழகத்தில் கவிஞர் கொத்தமங்கலம் சுப்பு, கவிஞர் பட்டுக்கோட்டை கல்யாணசுந்தரம் ஆகியோரின் நாட்டார் பண்பியல் நிறைந்த பாடல்கள் தமிழக அறிஞர்களால் நாட்டுப்புறப் பாடல்களாக ஏற்றுக் கொண்டதைப் போன்று, மலையகத்தில் வீதிப் பாடகர்களான கோவிந்தசாமி தேவர், ராமையா தேவர், கே.கே.ஜில் ஐபார் சுல்தான், காசி ரெங்கநாதன் போன்றோரின் வீதிப் பாடல்களும் இவ்வாறு ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

கே.கே.எஸ்.ஜில் தோட்ட நிர்வாகிகளுக்கும், தொழிலாளிகளுக்கும் இடையில் ஏற்படும் துப்பாக்கிச் சூடு, அரிவாள் வெட்டு என்னும் கொலைகள் பற்றி உருக்கமான அத்தோடு சுவாரஷ்யமான கொலைச் சிந்துப் பாடல்களை எழுதியுள்ளார்.

தண்டுகலா தோட்டத்திலே..
 தண்டு முண்டு கணக்கப்பள்ள..
 துண்டு துண்டா போன
 கதை தெரியுமா..? - அவர்
 பொண்டாட்டி.. புள்ளக்குட்டி..
 புலம்பி அழுதாலும்..
 போனவரு வரமாட்டார் புரியுமா..!

லெச்சுமி தோட்டத்திலே
 வச்சக் குறித் தவறாமல்..
 பச்சி ஒன்னு பறந்திருச்சே ஆண்டவா..
 அந்தப் படுபாவி
 செய்தக் கொலை தாண்டவா..!

இக் கொலை சிந்து மக்கள் மத்தியில் மிகவும் பிரபல்யமடைந்த பாடல்களாகும். வீதிப் பாடகர்களான ராமையா தேவர், கோவிந்தசாமி, காசி ரெங்கநாதன் ஆகியோர் 1948 ல் மலையகத் தமிழரின் குடியுரிமை பறிக்கப்பட்ட முதல் அரசியல் பேரிடி பற்றி மிகப் பிரபல்யமான வீதிப் பாடல்கள் பாடியுள்ளனர். அவை மக்கள் மத்தியில் மிகவும் ஜனரஞ்சகமாகின.

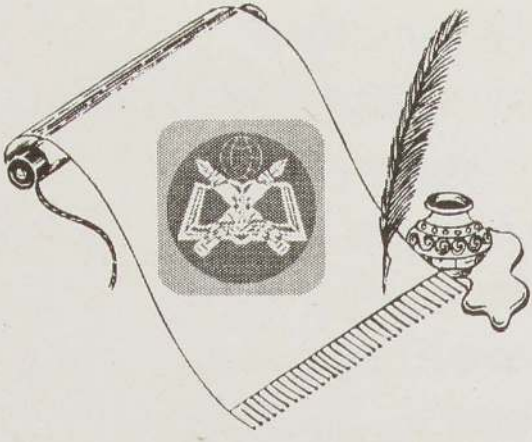
எடுத்த விசா முடியுமுன்னே
ஏற வேணும் கோச்சிங்க...
இது இலங்கை சட்டமாச்சுங்க
இந்தியா ஒப்பந்த பேச்சுங்க.. - இப்ப
கொடுத்த விசா முடியுமுன்னே
கோச்சி கப்பல் போச்சுங்க...!

டில்லிலே கூடிப் பேச
திட்டமிட்டார் நேருங்க.. - ஜோன்
கொத்தலாவலருங்க.. - பேசித்
திரும்பி வந்துட்டாருங்க..!

இறுதியாக மீண்டும் கோமாளி பாடல் ஒன்று, இன்று வரை இந்த மக்களின் வாழ்க்கையில் ஏற்படையதாக இருந்து வருவதை நாங்கள் நினைவில் கொள்ளவேண்டியதாகவிருக்கின்றது. தோட்டங்களில் நாளுக்கு நாள் தொழிற்சங்கங்களும், புதிய புதிய அரசியல் கட்சிகளும் உருவாகி, தொழிலாளர்களின் ஒற்றுமையை பிரித்து, பேதங்களை உருவாக்கும் புதிய பிரச்சினைகள் பற்றியும், மக்களின் சமூக வாழ்க்கை நிலை பற்றியும் கோமாளி தனது பாடல்களில் பாடிக்காட்டவான்.

சிங்கம் போல் வளர்ந்த இனம்...
தங்கம் போல் பிறந்த குணம்..
சங்கத்தால் அழிந்ததேயடி..
ஞானத் தங்கமே..
சங்கத்தால் அழிந்ததேயடி..!

இவ்வாறு வரலாறு, சமூக நிலை, தொழில் துயரங்கள், அரசியல் என பாடி நிற்கும் மலையகப் பாடல்களில் சிலவற்றை பகிர்ந்து கொண்டதன் மூலமாக ஏனைய நாட்டார் பாடல்களிலிருந்து மலையக நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் தனித்தன்மை கொண்டுள்ளன... எனும் வேறுபாடுகளை அறிய முடிகின்றது.

மலையக கவிதை இலக்கியம்

அ. லெட்சுமணன்

ஆசிரியர் “நகர்” சஞ்சிகை

மலையக இலக்கியம் பரந்துப்பட்ட இலக்கிய பரப்பில் தனக்கான தனித்துவத்தை கொண்ட நிலையில் நோக்கத்தக்கதாக விளங்குகின்றது. இதற்கு பல்கலைக்கழக ஆய்வுகள், சுயாதீன ஆய்வு முயற்சிகள் மலையக இலக்கியம் மீதான கவன ஈர்ப்பையும், அதற்கான அங்கீகாரத்தையும் தனதாக்கிக்கொண்டுள்ளது. மலையக இலக்கியம் தொடர்பிலான பேராசிரியர்களான கைலாசபதி, கா.சிவதம்பி, கலாநிதி துரை மனோகரன், செ.யோகராசா ஆகியோர் பிறிதொரு தளத்திலிருந்து மலையக இலக்கியம் தொடர்பிலான பார்வையை செலுத்திய நிலையில் பேராசிரியர் க.அருணாசலம் விஞ்சிய ஆய்வை மேற்கொண்டுள்ளார். மேலும் மலையக தளத்தில் உள்ளிருந்து ஆய்வு செய்தவர்கள் வரிசையில் சாரல் நாடன், சு.முரளிதரன், லெனின் மதிவானம், அந்தனி ஜீவா முதலானோர்களால் ஆய்வுக்குட்படுத்தப்பட்ட மலையக இலக்கியம் தொடர்பான உள்ளடக்கம் ஆவணப்படுத்தப்படுகிறது.

மலையக இலக்கியம் என்னும்போது கவிதை இலக்கியமே அதன் தோற்றுவாயாகவுள்ளது. 186 வருடங்களுக்கு முன் கூலிப்படைகளாக தென்னிந்தியாவிலிருந்து புலம் பெயர்ந்த மக்கள் கூட்டம் தன் வாழ்வியல் சூழலின் நிர்ப்பந்தங்களை, இன்பதுன்பங்களை கவிதைகளாக வடித்திருக்கின்றனர். எழுத படிக்க தெரியாத அந்த பாமர கூட்டம் தங்களுக்கென்ற யாப்புருவில் பாடல்களாக வெளிப்படுத்தியிருக்கின்றனர். எனவே அப்பாடல்களுக்கான சொற்சேர்க்கை கவிதையின் தோற்றப்பாடாக அமைந்தன.

அவ்வாறு பாமர மக்களின் உணர்வுகளிலிருந்து தொடங்கிய கவிதை இலக்கியம் ஏனைய மலையக இலக்கிய துறையிலிருந்து காலத்தால் முந்தியது எனக் கொள்வது பொருத்தமானதாகும். இவ் மலையக கவிதை இலக்கியம் காலமாற்றத்திற்கேற்ப பரிணாமம் பெற்றுள்ளதை அறிய முடிகிறது. அந்த வகையில் எவ்வாறான பரிணாமத்தை கவிதை உள்ளடக்கங்கள் கொண்டுள்ளன என்பதை காலவாரியாக தொகுத்து அறிவது கால அடிப்படையில் தகவலை வேறுபடுத்தி ஒவ்வொரு காலமும் தனித்து ஆழமாக ஆய்வு செய்ய அடித்தளம் உருவாக்குவதுமே இக் கட்டுரையின் நோக்கமாகும். நாட்டாரியலில் “பாடல்கள்” தனித்து பார்வை செலுத்தினாலும் அப்பாடல்கள் கவிதை இலக்கியமாகவே கொள்ளப்படல் வேண்டும்.

மலையக இலக்கிய பரப்பில் கவிதை இலக்கியத்தில் கவனம் தொடர்பில் ஆராயும் போது கவிதை படைத்தவர்களை “இடம்” என்ற அடிப்படையில் பின்வருமாறும் வகைப்படுத்தலாம்.

- 1) “தன்மை” என்ற வகையில் தான் சார்ந்த சமூகம் அனுபவிக்கும் இன்ப, துன்ப வாழ்வியல் நிலை, எதிர்ப்புணர்வு என்பவற்றை வெளிப்படுத்தும் வகையிலான கவிதைகள்.
- 2) “முன்னிலை” அந்த சமூகத்தை சார்ந்து அச்சமூகத்திலிருந்து ஓர் மத்திய தர வர்க்கமாக முன்னேறிய நிலை அச்சமூக உந்துதலால் உருவான கவிதைகள்.
- 3) “படர்க்கை” என்ற நிலையிலிருந்து ஓர் சமூகத்தில் வாழ்வியலை, அவலங்களை அவதானித்து அச்சமூகம் மீதான பற்றுதல், அனுதாபம் என்ற நிலையிலிருந்து படைக்கும் கவிதைகள்.

என்ற அடிப்படையிலேயே மலையக கவிதைகள் உருவெடுத்துள்ளன. மேலும் கால அடிப்படையில் நோக்கும் போது பின்வரும் வகையில் பார்வையில் செலுத்தலாம்.

- 1) ஆரம்ப காலம் -
- 2) 19 ம் நூற்றாண்டு வரையிலான காலம் -
- 3) 1960 வரைக்குட்பட்ட காலம் -
- 4) 1960க்கும் 1980ற்கும் இடைப்பட்ட காலம் -
- 5) 1980க்கும் 2000ற்கும் இடைப்பட்ட காலம் -
- 6) அண்மைக்கால கவிதைகள்

ஆரம்ப காலம்

பெரும்பாலும் புலம்பெயர்படலம் அல்லது குடியேறும் படலம் என இதனை குறிப்பிடலாம். 1824ம் ஆண்டுதொடக்கம் அழைத்துவரும் படலம் ஆரம்பமாகினாலும் 1827ம் ஆண்டிலிருந்தே மிகவேகமாக புலம்பெயர்வு இடம் பெறுகிறது. இப் புலம்பெயர்வின்போது தாயகம், உறவுகள் வாழ்ந்த சூழலின் பிரிவு, கடல் பிரயாண அவஸ்தைகள் பாத நடைகள் தந்த வேதனைகள் வெளிப்படுத்தி நிற்கின்ற பாடல்கள் குறித்த தேடல் கவனிக்கத்தக்கவையாகும்.

இகற லோகமும் அஞ்சியே நடுங்கும்
 இராவணன் என்னும் மன்னவன் பூமி...
 இலங்கைக்கு வந்த சேர்ந்தேனே - இங்கே
 இலங்கைக்கு வந்த சேர்ந்தேனே

என வருகை குறித்து கூறப்படுகிறது. இவ் துன்பியல் சம்பவங்களை சிறுகதைகள், நாவல் இலக்கியங்கள் குறிப்பிடும் அளவுக்கு அப்பாடல்களில்

குறைந்தளவிலேயே இனங்கானப்பட்டுள்ளன. அவ் துன்பியல் சம்பவங்கள் பாடல்களினூடு அறிய முடியவில்லை இலங்கை மண்ணில் குடியேறிய பின் இசைக்கத் தெரிந்த மக்கள் அவ் அனுபவங்களையும் பாடல்களாக பாடியிருக்கக் கூடும்.

19ம் நூற்றாண்டு வரையிலான காலப்பகுதி

கூலிகளாக அழைத்துவரப்பட்ட மக்களும், அவர்களை மேய்ச்சல் செய்து பிரித்தானியர்களும் உழைப்பை உறிஞ்சிய இடைத்தரகர்கள் இந்நாட்டில் வேரூன்றிய காலம். காடுகள் அழித்து பாதைகள் அமைத்து கோப்பி பயிர், சிங்கானா, குயினா தேயிலை பயிர் என்ற பெருந்தோட்ட தொழிலில் வளம் சேர்த்து தன்னை வருத்தியும் இவ்வருத்தத்தில் விரக்தியாக வாழ்ந்த கங்காணிமார்களும் தோட்டத்துரை என்ற மட்டுப்படுத்தப்பட்ட முக்கோண வாழ்க்கை முறை அடிமைத்தனம் பொருந்தியதாகவே இருந்தது. இருப்பினும் இந்த காடுகள் மன அமைதியையும் சில வேலைகளில் பய நிலைகளையும் தந்துள்ளன. உழைப்பு நேரத்திலேயே நம் மூதாதையர்களை அருவிகள் இசை இசைக்க எழுந்த தாலாட்டு பாடல்கள் கவனத்தில் கொள்ளத்தக்கவைகளாகும்.

ஆராரோ..... ஆரிரரோ..... என் கண்ணே!

ஆரடிச்சி நீ அமுதாய்? - கண்ணே நீ

அடிச்சாரை சொல்லி அழு.....!

சீரான சீமை விட்டு.....

சீரழிய காடு வந்தோம்.....

என்ற தாலாட்டு பாடல்களுடன் இன்னும் நிறைய பாடல்கள் உருவாகுவதற்கு அச் சூழ்நிலை பொருத்தமாக அமைந்துள்ளது எனலாம். நாளொன்றில் மூன்றில் இரண்டு பகுதி உழைப்போடு ஓர் பகுதியில் நித்திரைக்கு இடைப்பட்ட மிகுதி நேரத்தில் தம் வம்சம் கொண்டிருந்த பக்தி முறை, கலை அம்சம் என்பவற்றில் பங்கெடுத்து வழிபாட்டு முறைகளையும், தான் விரும்பிய கலைகளிலும் பாடல்களை வெளிப்படுத்தினர். அவ்வாறு உருவான பாடல்களில்

அல்லி மலர் தொடுத்தார்

பட்டதொரு பாணம் ஆதி

சிவனார்க்கு மேனி கலங்கிடவே

என்ற கூத்து வரிகளும்

குன்றத்தில் கொழுந்தெடுத்த

கூடி வாழும் கூட்டம்

மன்றத்தில் ஆட வந்தோம்

தாவி கோலாட்டம் - என்ற பாடல்களையும்

மாரியம்மன் தாலாட்டு பாடல்களையும் உதாரணமாக குறிப்பிடலாம். மேலும் தொழிற் பாடல்கள், வசைப்பாடல்கள், ஒப்பாரிப் பாடல்கள், வாழ்த்துப் பாடல்கள், வேதனைப் பாடல்கள் என பல்வகைப் சமூகப் பாடல்களின் தோற்றம் நிகழ்ந்த காலமாக இக் காலத்தைக் குறிப்பிடலாம்.

1960ம் ஆண்டு வரையிலான காலம்

19ம் நூற்றாண்டின் ஆரம்ப காலகட்டத்தில் ஒரு நூற்றாண்டை அண்மித்த நிலையிலான இருப்பை கொண்ட நிலையில் உரிமை சார் பிரச்சினைகளுக்கு தீர்வை

வேண்டி நிற்கும் முக்கிய காலகட்டமாகும். பின்வரும் விடயங்களில் இக்காலகட்டம் மலையக மக்களின் இருப்பு தொடர்பில் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டியதால்

1. எழுபது ஆண்டுகளுக்கு மேல் எந்த நியமமுமின்றி உழைப்பு என்ற பெயரில் உறியப்பட்ட மக்கள் கூட்டத்திற்கு தொழிற் சங்க அரசியல் அனுபவத்தை பெறல்.
2. தேசபக்தன் கோ - நடேசய்யரின் வருகை.
3. ஒரு சமூகத்திற்கான அநீதியை வெளிப்படுத்துவதற்கான ஊடகம் அறிமுகம்.
(சுதேசமித்திரன் - தேச பக்தன்)
4. பொன்மூர், சோல்பரி அரசியலமைப்பு சட்டசபை, சட்டநிருபன சபைகளில் இம்மக்கள் சார்பான பிரதிநிதித்துவம்
5. பிரித்தானியர்களிடமிருந்து இலங்கை சுதேசிகளுக்கு சுதந்திரம்.

என்ற வகையிலான முக்கிய நிகழ்வுகள் நடந்த காலகட்டத்தில் கவிதை இலக்கியத்தின் தூண்டுதல் எவ்வாறு அமைந்தன என்பது பற்றிய பார்வையை வெலுத்த வேண்டும். தொழில் அரசியல் உரிமைகளை நடேசய்யர் பெற்றுக் கொள்வதில் எவ்வகையான அணுகுமுறைகளையும், அனுபவங்களைப் பெற்றுள்ளார் என்பதை சாரல் நாடன் தேசபக்தன் கோ.நடேசய்யர், பத்திரிகையாளர் நடேசய்யர் என்னும் புத்தகங்களில் தெளிவுறுத்தியிருக்கின்றார். அவரோடு இணைந்த நிலையில் பாரதியின் பாடல்களை ஒத்த பாடல்களையும் வேறு எழுச்சிப்பாடல்களையும் மீனாட்சியம்மை பிரசுரித்த பிரசாரத்தை மேற்கொண்டு மலையக கவிதை இலக்கியத்தில் வலிமை சேர்த்துள்ளார். 18ம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலும், 19ம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியிலும் வாழ்ந்த அப்துல் காதிருப் புலவர் இந்த மக்களின் அவலங்களைப் பார்த்து அவர்களின் வாழ்வியல் பாடு பொருளாக்கி ஏற்கனவே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது போல “படர்க்கை” என்ற நிலையிலிருந்து பாடல்களை இயற்றியுள்ளார். இதுவே மலையக கவிதை இலக்கிய வரலாற்றில் கற்பனையை எழுத்துருவாக்கிய முதல்வராக அப்துல் காதிருப் புலவர் விளங்குகிறார். எனவே இவரையே மலையக கவிதை முன்னோடி என சிலர் வர்ணித்தாலும் கூட இவரை எவ்வாறு முன்னோடியாக கொள்ள முடியும் என்பது யோசிக்க வேண்டிய விடயமாகும். மலையக கவிதை இலக்கியத்தின் ஒரு மைல் கல்லாக குறிப்பிட முடியுமே தவிர ஆரம்ப காலகட்ட தோற்றுவாயாக அமைந்த பாடல்களுக்கு உரித்தானவர்களே முன்னோடிகள் என்பது பொருத்தமானதாகும்.

மேலும் பக்தியை பாடுபொருளாக கொண்டு பரமஹம்சதாசர் பாடல்களை இயற்றியுள்ளார். இக்காலகட்டத்தில் 1918ம் ஆண்டு “கும்மியோ கும்மி கோப்பிக்காட்டு கும்மி” என்ற வில்சனின் பாடல் தொகுதி அடங்கிய “சிறு பிரசுரமே” மலையக இலக்கியத்தின் முதல் ஆவணம் எனவும் கொள்ளப்படுகிறது. என்பது வரையில் 35 கவிதைத் தொகுதிகளும் 122 பாடல் தொகுதிகளும் நான்கு தொடர் கவிதை பிரசுரங்களும் வெளியாகியதாக “சாரல் நாடன்” மலையகம் வளர்த்த தமிழ் எனும் நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார். இதில் கணிசமான கவிதை, பாடல்கள் 60ற்கு முற்பட்ட காலத்திலேயே வெளிவந்துள்ளன. மலையக மக்களின் வாழ்வியலை கூறியதோடு இலங்கையின் சுதந்திரத்திற்கு பிற்பட்ட காலம் என்ற வகையில் இலங்கை அரசாங்கத்தின் மலையக மக்கள் தொடர்பான கரிசனை இன்மை, இந்தியாவை தங்கி வாழவேண்டிய அல்லது

இந்தியாவின் அனுதாபத்தை பெற வேண்டிய நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளனர். மேலும் மலையக கவிதைகளின் “எழுச்சி” வேகம் இக்கால கட்டத்திலேயே தொடங்குகிறது எனலாம்.

எழுச்சிப் பாடல்களை தந்தவர்கள் வரிசையில் கோவிந்தசாமி, ஜபார்ஜில் பெரியசாமி, (தொழிலாளர் துயர் பாடல் 1946) பெரியாம்பிள்ளை, ரெங்கநாதன், சீனிவாசகம், சிட்டுக்குருவியார், ஞானப்பண்டிதன், வேல்சாமி தாசன் ஆகியோர். எழுச்சி பாடல்களை இயற்றி அப்பாடல்களின் துரைமார்களின் ஆதிக்க வெறி தொடர்பாகவும் கங்காணிகளுக்கு எதிராகவும், படுகொலைகளுக்கு எதிராகவும் பாடு பொருளை அமைந்த பிரசுரங்கள் மூலமும் வெளியிட்டு வந்தனர். - எடுத்துக்காட்டாக

இந்தியாவில் பெண்ணைக் கட்டி
இலங்கை வந்து மண்ணு வெட்டி
கண்ட பலன் ஒன்றுமில்லை - சின்னதம்பி
நம்மலை காக்கவில்லை மலங்காடு - நல்லதம்பி

என்பதோடு

செல்லையா சவத்தப்பார்க்க - ஜெகமெங்கும் கூட்டமாக - என்றும்
லெச்சுமி தோட்டத்தில் வச்ச குறி தவறாமல்
பச்சி ஒன்னு பறந்திருச்சி ஆண்டவா

என்பதாகவும் அமைந்தன மேலும் கே. கணேஷ் ஆங்கிலத்திலும் மொழி பெயர்ப்பு செய்தும் கவிதை இலக்கியத்தில் பங்களிப்பு செய்துள்ளார். மேலும் இக்காலகட்டத்தில் வெளியான சி.வியின் (1931) விஸ்மாகினி ஆங்கில கவிதை நூல் மூலம் பிரித்தானியர்களையும் சிந்திக்க வைத்திருக்கிறார்.

1960ற்கும் 1980ற்கும் இடைப்பட்ட காலம்

“சுதந்திரம்” என்ற பதம் மலையகத்தவருக்கு எட்டாத தூரத்தில் இருந்த நிலையில் மலையக கவிதை இலக்கியமானது 60ற்கும் பிற்பட்ட காலத்திலேயே முனைப்பு பெறுகிறது. சி.வி.வேலுப்பிள்ளையின் பங்கு இக்கால கட்டத்தில் அடித்தளமாகிறது. ஆங்கிலத்தில் கவிதைத் தந்து பிரித்தானியர்களையும் சிந்திக்க வைத்த சி.வியின் பங்கானது மலையக இலக்கியத்திலும் ஓர் திருப்பு முனையே. அவ்வாறு சி.வி எழுதிய தேயிலை தோட்டத்திலே ஆங்கில கவிதையானது சக்தி பாலையாவினால் மொழிபெயர்கப்பட்டது. அக்கவிதைகளில் சில வரிகள்

ஊனையும் உடலையும்
ஊட்டி இம் மண்ணை
உயிர்த்தவர்க்கு இங்கே
உளங்க சிந்தன்பும்
பூணுவாரில்லை என

உழைப்பினை உணராத தன்மையினை குறிப்பிடுகிறார்.

அறுபதுகளின் எழுச்சியில் கவிதை இலக்கியத்திற்கு மேலும் வலிமை சேர்த்ததில் மலைமுரசு பத்திரிகை நடத்தியதில் கவிஞர் ஈழக்குமாரின் பங்குபற்றலுடன் அவரது கவிதைகளும் நோக்கத்தக்கவையாகும். மேலும் ஈழக்குமார் “குறிஞ்சிப்பூ” கவிதைத்

தொகுதியையும் தந்து இக்கால கவிதை இலக்கியத்தில் வலிமை சேர்க்கின்றார். ஈழக்குமாரின் கவிதைகளில் தவிர்த்து இந்நாட்டின் தேசியத்தில் மலையகத்தின் பங்கினையும் வலியுறுத்தும் வகையில் கவிதை புனைவது சிறப்பம்சமாகும். ஈழக்குமாரின் கவிதையொன்றின் இறுதிப் பகுதியில்

எத்தர்களின் வலையறுத்து ஈழமண்ணை
எம் அன்னை பூமியென வாழ்த்தி நிற்பார்
எனக்குறிப்பிடுகின்றார்.

இக்காலகட்டத்தில் குமரனின் “தூவானம்” கவிதைக் தொகுதியிலுள்ள கவிதைகள் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. மலையக கவிதைத் துறையின் தோற்றுவாயில் எவ்வாறு புலம்பெயர்வின் அதிர்வுகளை கொண்டிருந்ததோ அவ்வாறே 130 வருட கால மூன்று தலைமுறை வாழ்வியலை அப்புறப்படுத்த அமைந்த “சிறிமா - சாஸ்த்திர ஒப்பந்தம்” ஒன்றுபட்ட மக்கள் கூட்டத்தை பிரிக்கும் சோக நிகழ்வினை மீண்டும் சுதந்திர இலங்கை அரங்கேற்றியது.

“சென்று வருகிறேன் ஜென்ம பூமியே” என இறுதி வடிவம் கொடுத்து “தூவானம்” குமரன் தன் கவிதைகளில் ஆதங்கத்தை வெளிப்படுத்துகிறார். இது இந்த நாட்டின் பொருளாதாரத்திற்கு அடித்தளமிட்ட ஓர் சமூகத்தின் அவலம். மந்தை கூட்டத்தை பிரிப்பது போன்ற செயற்பாடுகள் ஐக்கிய நாடுகள் சபை உருவாகி மனித உரிமைகள் பற்றிய எண்ணக்கருக்கள் தோற்றம் பெற்ற பின்பு அரங்கேறிய அவலம்.

கவிஞர் எஸ். தங்கவேல், பிரமேசம்பு, கவிஞர் மகாலிங்கம் (மாலி), கவிஞர் வேலாயுதன், கவிஞர் பூபாலன், வழத்தூர் ஒழியேந்தி போன்ற கவிஞர்கள் கவிதைகள் தந்த காலம் இக்காலகட்டத்தில் குறிஞ்சி தென்னவன் போன்றோர் வலிமை சேர்க்க தொடங்கிய காலமாகும். சி.வியின் பின் குறிஞ்சி தென்னவனின் கவிதைகள் மீதான பார்வை ஆய்வாளர்களின் கவனத்திற்கு உள்ளாகியது.

1980ற்கும் 2000ற்கும் இடைப்பட்ட காலம்

அறுபதுக்கும் எண்பதுக்கும் இடைப்பட்ட காலப்பகுதியில் இறுதியில் மலையக கவிதை இலக்கியம் தொடர்பில் ஓர் தேக்க நிலை இருந்தபோதிலும் எண்பதுகளில் ஓர் உத்வேகத்தை அடைந்தது. இவ் உத்வேகத்திற்கு 1983ம் ஆண்டு கட்டவிழ்த்து விடப்பட்ட வன்முறை ஓர் காரணமாக இருக்கலாம். 1985 “மரணத்துள் வாழ்வோம்” 1987 குறிஞ்சி தென்னவன் கவிதைகள் 1987 மலைக்குயில் அல் அஸ்மத் கவிதைகள், 1986 சு.முரளிதரனின் “தியாக யந்திரங்கள்” கூடைக்குள் தேசம் (ஹை.கூ) போன்ற கவிதைத் தொகுதிகள் வெளியாகின. மேலும் பூண்டிலோயா தர்மு. முத்துசம்பந்தர், எலிஹாசன், க.ப.லிங்கநாதன், மல்லிகை சி.குமார், மலரன்பன் தமிழோவியன் போன்றோர் 90களில் அறிமுகமாகின்றனர். இருந்த போதிலும் 90களில் நூலுருவாக்கம் பெற்ற இவர்களது கவிதைகள் 90களில் கவிதை இலக்கியத்தில் உற்று நோக்கப்படுகிறது.

குறிஞ்சி தென்னவன் அனுபவ உணர்வுகளோடு “தன்மை” நிலையில் இருந்தும் சு. முரளிதரன் மலையகம் சார்ந்த “முன்னிலை” என்ற இடத்திலிருந்தும் மலைக்குயில் அல் அஸ்மத் “படர்க்கை” என்ற நிலையிலும் கவிதை படைக்குமாற்றை காணலாம்.

80களில் கவிதை இலக்கியத்திற்கு இவர்களது கவிதைகள் பல்வேறு தூண்டலை ஏற்படுத்தியது. மேலும் குறிஞ்சி தென்னவனின் “குறும்பாக்கள்” 2000ற்குப் பின் தொகுதியாக்கப் பட்டிருப்பினும் இக்கால கணிப்போடு சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டியதாக இருக்கிறது. மேலும் குறிஞ்சி தென்னவனின் கவிதைகள் பன்முக பார்வையில் ஆய்வுக்குட்படுத்தப்படல் வேண்டும்.

அதனைப் போலவே மரபுக்கவிதை நவீன கவிதை வரை வியாபித்த குறிஞ்சி தென்னவன் வரையிலான காலகட்டத்தை அடுத்து புதுக்கவிதை முயற்சியில் புதுமைகளையும் சொருகிய வண்மை சு. முரளிதரன் கவிதைகள் மீதான கவனம் மலையக கவிதை இலக்கியத்தின் பால் பரந்துப்பட்டவர்களின் கவனம் கூர்மைப்படுத்தப்பட்டது. இவரது தீவகத்து ஊமைகள் கவிதைத் தொகுதி தியாகிகளின் வரலாற்றை கூறுவதாக அமைகின்றது. 2000ற்கு மேற்பட்ட காலப்பகுதியில் தொகுதியாக வெளிவந்த போதிலும் இத்தொகுதியிலுள்ள கவிதைகள் 90 காலப்பகுதியில் குன்றின் குரல் சஞ்சிகைகளில் வெளிவந்தது குறிப்படத்தக்கது. எனவே இக்கவிதைகளும் இக்காலப்பகுதியிலிருந்து பார்வையை செலுத்த வேண்டியது அவசியம்.

வடகிழக்கு தமிழர்கள் - முஸ்லிம்கள் தவிர்த்து மலையக இலக்கியத்தை முழுமைப்படுத்த முடியாத நிலையில் மலையக இலக்கியத்திற்கு அவர்களது பங்களிப்பையும் விதந்து கூறவேண்டும். சிவசேகரம் வ. ஐ. ஜெயபாலன், செ. குணரத்தினம், கவிஞர் சுபத்திரன், சாருமதி போன்றோர் மலையக கவிதை இலக்கியத்திற்கு வலிமை சேர்த்துள்ளனர். மேலும் மலையக கவிதை இலக்கியத்தில் ஓர் மைல் கல்லாக அமைந்த அப்துல் காதிருப் புலவர் அவதானித்து ஏற்பட்ட உணர்வுகளைப் போன்று இக்கால கட்டத்தில் மலைக்குயில் அல் அஸுமத்தின் கவிதைகள் தாக்கம் பெறுகின்றன. மலையக சமுதாயம் மீதான பற்றுதல், கருச்சூழல் என்பன அவர்களை மலையகத்தின் பால் கவிதை எழுத தூண்டப்பட்டிருக்கலாம். அவ்வாறான பணியில் மலையக கவிதை இலக்கியத்தில் முஸ்லிம் கவிஞர்களின் பங்கு அளப்பரியதாகவேயுள்ளது.

மேலும் வடகிழக்கு மக்கள் புலம்பெயர்ந்து அந்நாடுகளில் தமது தாயாக தேசத்தை இலக்கியங்களாக சித்தரிக்கும் நிலை மலையகத்திலிருந்து புலம் பெயர்ந்தவர்கள் மலையகம் குறித்த கருப் பொருளை படைப்புக்களில் கொள்ளாதது மலையக இலக்கியத்தில் பலவீனமாகவேயுள்ளது.

எண்பதுகளில் தொடர்ந்த உத்வேகம் 90களில் திருப்தியான வளர்ச்சிப்போக்கை கொண்டமைந்தது. என ஆய்வாளர்கள் குறிப்பிடுவார்கள் 80களில் தடம் பதித்த கவிஞர்களோடு வீரா. பாலசந்திரன் குறிஞ்சி நாடன், முல்லை வேந்தன், தம்பையா, தெமோதரைதமணி, கலசவிஸ்வராசன், இராகலை பன்னீர், சிவ. இராஜேந்திரன் ஆகியோரும் தடம் பதித்ததோடு கலா அக்னஸ், விஸ்வநாதன், சவரிமுத்து, சடகோபன், வீரையா, திருச்செல்வம், ஜேம்ஸ் விக்டர், மாரிமுத்து சிவக்குமார், பதுளை வே. பிரபா, வே. தினகரன், குலசேகரன், இக்பால் அலி, அருணா, பெ. லோகேஸ்வரன் பெனடிக், புஸ்ஸல்லாவை இஸ்லாமாலிகா ஆகியோர் அறிமுகமாகின்றனர்.

“குன்றத்து குமுறல்” மல்லிகை சி. குமாரின் “மாடும் வீடும்;” “சக்தி பாலையா” கவிதைகள் இராகலை பன்னீரின் “புதிய தலைமுறை” ஆர். நித்தியானந்தனின் “முகவரி தொலைந்தவர்கள்” முத்து சம்பந்தனின் “பாட்டாளிக்கு பரிசு” இக்பால் அலியின்

“முற்றத்துக்கு வாருங்கள்” அன்பு செல்வனின் “வா தோழா வா” எம். எஸ். பெனடிக்கின் “போர்களைப் பூபாளங்கள்” பன்னாமத்து கவிராயரின் “காற்றின் மௌனம்” சடகோபனின் “வசந்தங்களும் வக்கிரங்களும்” போன்றவையாகும்.

90களில் கவிதைகளில் குறிப்பாக “குறைத்து குமறல்” சமவுடமை தளத்திலிருந்து இராகலை பன்னீர், சிவசேகரம், தம்பையா, சிவ. இவாஜேந்திரன் ஆகியோரது கவிதைகளில் புதிய வீச்சாக வெளிவந்தன. மேலும் ஏடுகளில் வெளிவந்த கவிதைகளில் “மாடும் வீடும்” மல்லிகை சி குமாரினுடைய கவிதைகளும் “புதிய தலைமுறை” தந்த இராகலை பன்னீரன் கவிதைகளும் குறிப்பிடத்தக்க திருப்பத்தை ஏற்படுத்தின.

மலையக கவிதை இலக்கியத்தில் வலிமை சேர்த்த கவிஞர்களின் கவிதைகள் ஆய்வுக்குட்படுத்தப்படுவதிலும் அவ் ஆய்வு தரவுகளை ஆவணப்படுத்துவதிலும், அந்த கவிஞர்களை கௌரவிக்கப்படுவதிலும் மலையக தமிழாராய்ச்சி மாநாடு ஓர் பெரும் பங்கை தனதாக்கி கொண்டது. மலையக கவிதை வளர்ச்சியில் புடம் போட்டு பார்வையை செலுத்திய இந்நிகழ்வு மலையக இலக்கியத்தில் ஒரு முக்கிய மைல் கல்வே! அக்காலத்தில் மத்திய மாகாண அமைச்சராகவிருந்த வீ. புத்திரசிகாமணி அவர்களுடன் இணைந்து செயற்பட்ட மதியுரை குழு உறுப்பினர்களின் தூர நோக்கான சிந்தனை அனைவராலும் பாராட்டப்பட்ட ஒரு விடயமாகும். தொடர்ந்து இடம்பெறும் சாகித்திய விழாக்களின் பங்கினையும் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

அண்மைக் கால கவிதைகள்

90களில் மலையக கவிதை இலக்கியத்தில் குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்பு குறித்து திருப்திகரமான விடயத்தை மனங்கொள்வதோடு அடுத்த நூற்றாண்டின் முதல் தசாப்தம் என்ற வகையில் இக்காலம் எவ்வகையில் மலையக கவிதை இலக்கியத்தை வலிமை சேர்க்கின்றது. என்ற அடுத்த கட்ட பார்வையை செலுத்த வேண்டியுள்ளது.

மூத்த கவிஞரான பூண்டிலோயா தர்முவின் மலையரசி (2000) அமரர் க.ப. லிங்கதாசனின் கவிதைகள் (2001) மாரிமுத்து சிவகுமாரின் மலைச்சுவடுகள் மை. பன்னீரின் ஆறு ஐந்தாக மாறும் சில முகங்களும் பல முகமுகளும், செ.ஜே. பபியானின் உயிர்த்தெழச் சொல்லுங்கள், த. திரேஸ்குமாரின் “புதைத்து விட்ட புலைமை” நாவல் நகர் ப. உதயாவின் “உணர்வுகள்” லறினா ஹக்கின் “வீசுக புயலே” சந்தனம்சத்திய நாதனின் மலைத் தென்றல், புஸ்ஸல்லாவை கணபதிபிள்ளையின் அச்சுக்கு வராத கவிதைகள், இரட்டைப் பாதை சேகரின் முற்றத்து மல்லிகை, கதிர்வேல் கண்டிச்சீமை (2004) என்ற தொகுப்புகளோடு சோகமை தர்மலிங்கம், பெ. லோகேஸ்வரன், லபுக்கலை சந்திரசேகரன் அவர்களது கவிதைகளும் உற்று நோக்கப் பட வேண்டியதே.

கவிதைத் தொகுப்பு என்ற வகையில் இக்காலத்தில் வெளியான “குறிஞ்சி குயில்கள்” அந்தனி ஜீவா தொகுத்த மலையக பெண் கவிஞர்கள் குறித்த பார்வை மனங்கொள்ளத்தக்கது. ஆங்காங்கே உதிரிகளாக வெளிவந்த கவிதைகளை சேகரித்து தொகுத்த முயற்சியில் மலையக பெண் கவிஞர்களின் பால் கவனத்தை ஈர்க்க செய்கின்றது. தொடர்ந்து விருச்சய பதியங்கள்(2000) யதன்சைட் ஆசிரியர் கலாசாலையில் பயின்ற அக்கால மாணவர்களின் கவிதையில் “சுப்ரா மைந்தன்” தொகுத்து சாரல் வெளியீட்டகத்தினால் வெளியிடப்பட்டது. இத்தொகுப்பிலும் பெண் கவிஞர்களின்

கவிதைகள் உருவாக்கப்பட்டிருப்பது சிற்பம்சமாகும் அத்தோடு அறிமுகக் கவிஞர்களுக்கும் களம் வழங்கப்பட்டுள்ளது.

மலையகப் பெண் கவிஞர்களின் கவிதைகள் என்ற வகையில் வே. தினகரனினால் தொகுக்கப்பட்ட 47 பெண் கவிஞர்களின் கவிதைகள் ஊடறு வெளியீட்டகத்தினால் (சுவிஸ்) வெளியிட்டது. இந்நூலின் தோற்றமே வெகுவாக கவர கூடியவகையில் வர்ண புகைப்படங்களையும் உள்சுமந்த வண்ணம் காட்சித் தருகிறது. இத்தொகுதியை வெளிக்கொணர்வதில் றஞ்சி (சுவிஸ்) தேவா (ஜேர்மனி) ஆகியோரது பங்கு நன்றிக்குரியதாகிறது. இத்தொகுப்பு கன்னி கவிஞர்களுக்கு பலமாக அமைந்தும் சி. சாராதாம்பாள், புனிதகலா, இஸ்லாமிகா, பாலாரஞ்சனி, சந்திரவேகா போன்ற மலையக கவிதை இலக்கியத்தில் ஏலவே வலிமை சேர்த்தவர்களின் கவிதைகளும் இடம் பெறுகின்றன. எனவே இத்தொகுப்பும் இத் தசாப்த மலையக கவிதை உள்ளடக்கத்தை முழுமைப் படுத்தி பார்க்க வழிக்காட்டியாக அமைகிறது.

இக்காலகட்டத்தில் 2001 ம் வருட தொடக்கம் ஸ்ரீபாத தேசிய கல்வியற் கல்லூரியின் தமிழ் சங்க வெளியீடான “லயம்” சஞ்சிகையின் கவிதைகள் கவனத்தில் கொள்ளப்படல் வேண்டும். மு.கருணாகரன், அ.லெட்சுமணன், விஜயகுமார வில்சன் ஆகியோரது கவிதைகள் 1ம் 2ம் சஞ்சிகைகளில் கவனத்திற்குரியதாகும். அத்தோடு கல்வியற் கல்லூரி “லயம்” சுவர் சஞ்சிகைகளோடு தொடரும் லயம் சஞ்சிகைகளின் கவிதைகளும் கவனத்திற்குரியதே. கொட்டகலை ஆசிரியர் கலாசாலையின் கல்விக் கழக வெளியீடான “கலையருவி” சஞ்சிகைகள் சுமந்த கவிதைகளும் அக்கவிதைகளில் வே. தினகரன், மேகலா, புனிதகலா, ஜெயச்சந்திரன் வே. சுசிகலா, போ.ஜோன் கவிதைகள் 2000ம், 2001ம் வருட மலர்களில் குறிப்பிடக்கவைகளாகும். தொடர்ந்து வந்த இதழ்களில் கவிதைகளும் முழுமையான பார்வையை செலுத்த வேண்டியவைகளே.

விளையாட்டுக் கழகமொன்றின் செயற்பாட்டில் மலையக இலக்கியம் தொடர்பாக பிரக்ஞையும் கல்லோயா இளைஞர் விளையாட்டுக் கழகத்தின் “இளையசக்தி” சிறப்பு சஞ்சிகை குறித்த கவனமும் மலையக கவிதை இலக்கிய பார்வையில் இணைத்துக்கொள்ள வேண்டியதாகும். 2002ம் வருடம் “இளையசக்தி” சஞ்சிகையும் இணைந்து நடத்திய இளம் கவிஞர்களுக்கான அகில இலங்கை ரீதியிலான கவிதைப் போட்டியில் 1ம், 2ம், 3ம் பரிசில்களைப் பெற்ற வீ. கணேசலிங்கம், சிவனு மனோகரன், லூபாகரன் ஆகியோரது பரிசுக் கவிதைகளோடு “இளையசக்தி” சஞ்சிகையில் வெளியான அருணா. பரமேஸ்வரி, சண்முகம் சிவகுமார் ஆகியோரது கவிதைகளும் கவனத்திற்குரியதே.

இக் காலகட்டத்தில் மூத்த கவிஞர்களின் பிரசன்னமும் கவிதை இலக்கியத்தில் செழுமை சேர்க்கும் நிலையில் ஜேம்ஸ் விக்டர், நாகராஜன், கணேசமூர்த்தி, மகேந்திரன், மாரிமகேந்திரன் இராஜ்.வே. இராமர், மு. கருணாகரன், சிவனு மனோகரன், அ. லெட்சுமணன், வே. தினகரன், தவசஜிதரன், பதுளை பிரபா போன்றவர்களின் கவிதைகளும் வலம் வருகின்றன. இந்த பந்தத்தில் கவிஞர் வே. தினகரன் முன்னிலையில் திகழ்ந்தார். இவரது கவிதையின் படிமம், வீச்சு என்பவற்றை தனித்து கவனத்தை கொள்ள வேண்டியுள்ளது. இவரது கவிதைகள் தொகுக்கப்பட வேண்டியது காலத்தின் தேவையாகும். மொழிபெயர்ப்பு கவிதைகள் தொடர்பிலும் இவரது கவனம் வரவேற்கத்தக்கது. இது போன்ற வீச்சை மை.

பன்னீர், மு. கருணாகரன் கவிதைகளில் காணலாம்.

காவத்தை குயில் தோப்பு கலை, இலக்கிய ஒன்றியம் 2005ம் ஆண்டு தொடக்கம் வடம் கவிதைக்கான காலாண்டிதழை வெளியிட்டது. வடத்தின் வருகை கவிதை இலக்கியத்திற்கு புதிய தெம்பை ஊட்டியது. அது மலையக கவிதை இலக்கியத்திலும் ஓர் திருப்பத்தை ஏற்படுத்திய விசையோடு தன் வருகையை நிறுத்திக் கொண்டது துரதிஷ்டவசமே! பா. மகேந்திரன், நெல்சன், வே. தினகரன் ஆகியோர் இணைந்த பணியில் செம்மலர் மோகன், சங்கமித்தா, எஸ்தர் லோகநாதன், மரியா என்டனீட்டா, க.கணேசமூர்த்தி, சை.கிங்ஸிலி கோமஸ், மயிலாடியூர் கிட்டு, தவேந்திரன், பெ.விக்னேஷ்வரன் ஆகியோரது வரவு குறித்தும் தொடரும், அவர்களது படைப்புக்கள் குறித்தும் கவனத்தை செலுத்த வாய்ப்பாக அமைந்துள்ளது எனலாம். இவ்வாறு தாயகம், ஞானம் போன்ற இதழ்களின் கவிதைகளும் உள்ளடக்கப்பட வேண்டும்.

இவை தவிர பாடசாலை தமிழ்ச்சங்கம் வெளியிட்ட இதழ்களின் கவனமும் 3179 ஆசிரிய நியமனத்தின் பின் இடம்பெற்ற திசைமுக படுத்தல் மத்திய நிலையங்கள் வெளியிட்ட பயிற்சி ஆசிரியர்களின் கவிதைகளும் உள்வாங்கப்படல் வேண்டும்.

எனவே இக்காலகட்டம் மலையக கவிதை இலக்கியத்தின் நிறையவே பிரசன்னமானாலும் கூட ஓரளவு சமூக முனைப்புகளை தெளிவு படுத்தின. 60கள், 80கள், 90கள் ஏன் ஆரம்ப கால நாட்டார் பாடல்களில் கொண்ட வீச்சுகளை கூட உள்ளடக்கப்பட்ட கவிதைகளும் தொகுப்பு முயற்சிகள் இல்லாமை இருப்பதும் பலவீன அம்சங்களாகவே காணப்படுகின்றன. இதை குற்றச்சாட்டாக எண்ணாமல் சுயவிமர்சனமாக ஏற்றுக்கொள்ளுதல் வேண்டும். இந்நிலை சமூகம் மீதான ஆத்மார்த்த பற்றுதல் குறித்து சந்தேகங்கள் கொள்ள தோன்றுகிறது. எனவே புதிய கவிஞர்கள் தன்மை நிலை அல்லது முன்னிலை நிலைகளில் இருந்து கவிதை படைக்க முனைய வேண்டியதும் காலத்தின் தேவையாகும். இன்று தேசிய சர்வதேசிய கவிதை இலக்கியத்தோடு ஒப்பிட்டு மீளவும் சுயவிமர்சனம் செய்து இனங்காணப்படும் பலவீனங்களை தவிர்த்து கவிதை புனைய இக்கால கவிஞர்கள் கவனம் செலுத்தினால் ஏற்கனவே முன்னெடுத்து வந்த மலையக கவிதை இலக்கியத்தின் காத்திரம் இத்தலைமுறையாலும் காப்பாற்றப்படும்.

1. உலகமயமாதல் சூழ்நிலையில் மலையகத் தமிழர் என்ற அடையாளத்தையும் பண்பாட்டையும் காப்பாற்றிக்கொள்ளும் வகையிலும்
2. சமூக சிதைவுகள் பெரும்பாலும் மலையக சமூகத்திலேயே இடம்பெறுகிறது என்ற உண்மையை உணர்ந்தும்.
3. காடுகள் அழித்த பரம்பரையினர் என்ற வகையில் மீளவும் எமது விளைநிலங்கள் காடுகளாக மாறும் நிலைகுறித்தும்.
4. அரசியல் ரீதியிலும் எமது பிரதிநிதிகள் பறிபோயும் திட்டமிட்ட இன அழிவுக்கும் உள்ளாகியிருக்கும் சமூகம் என்ற நிலையிலும்.
5. வளர்ந்து வந்த கல்வித்துறையில் மீண்டும் இடை விலகல் தாண்டவமாடும் தன்மையும்
6. இன்று மலையகத்தில் குற்றவியல் செயற்பாடுகளும் கூடிப்போயுள்ள சூழ்நிலையும்
7. தென்னிந்தியாவிலிருந்து வந்ததை ஞாபகப்படுத்துவதை போல் ஒவ்வொரு சந்தியிலும் காலை வேளையில் கூட்டம் கூட்டமாக அலைமோதி வேலைதேடும்

அவதானிப்புகளையும்

8. யுத்தம் இடம்பெறாமலே பசுமை தொலைந்து வாழ்விடங்கள் சாவகச்சேரியாய்
தோற்றமளிப்பதையும்
9. பட்டினி யுத்தம் தொடங்கியுள்ள லயத்து அவஸ்தைகளை கண்கொள்ளாததையும்
ஏனோ இந்தப் புதிய கவிதைகள் பேசப்படாமலிருப்பது கவலைக்குரியது.
இவற்றையும் கவனத்தில் கொண்டு நம்பிக்கையோடு தீர்வை எடுத்துரைக்கும்
ஏற்றமிகு கவிதைகளின் வரவுகள் காலத்தின் நிர்ப்பந்தமாகவே இருக்கின்றன.

முடிவுரை

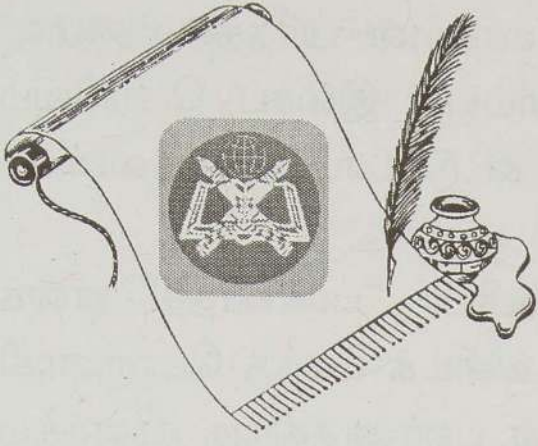
மலையக கவிதை இலக்கியம் இரண்டு நூற்றாண்டுகளை தனதாக்கி
கொண்டநிலையில் கடந்த தசாப்தம் ஒப்பிட்ட அளவில் ஓர் தேக்க நிலைக்கு உட்பட்டு
விட்டதை அறிகின்றோம். ஏற்கனவே வந்த கவிதைகளின் உள்ளடக்கத்தை மட்டுமே
எவ்வளவு காலம்தான் சொல்லிக்கொண்டே இருப்பது. புதிய வேகத்தில் புதிய வீச்சிலான
கவிதைகள் வெளிவர படைப்பில் காத்திரம் குறித்த கவனம் அத்தியாவசியமானதே,
இவ்வாறே கவிதைகளின் தொகுப்புக்கள் அவ்வப்போதே வெளிவர வேண்டும் என்பதை
வலியுறுத்துவதோடு இரண்டு நூற்றாண்டின் ஓர் சமூகத்தில் வாழ்வியலை கவிதை
இலக்கியத்தில் அறிய கால அடிப்படையில் ஆழமான ஆய்வு முயற்சிகள் தொடர
வேண்டும் என்பதையும் உறுதியாகக் கூறலாம்.

உசாத்துணை நூல்கள்

1. மலையக தமிழ் இலக்கியம். பேராசிரியர் க. அருணாசலம்
2. மலையக இலக்கியம் தோற்றமும் வளர்ச்சியும். சாரல் நாடன்
3. மலையக தமிழாராய்ச்சி மாநாடு ஆய்வு கட்டுரை தொகுப்பு. (1996 - 1997)
4. மலையக இலக்கிய தளங்கள். சு. முரளிதரன்
5. மலையகம் வளர்த்த தமிழ். சாரல் நாடன்
6. மலையக தமிழ் நாட்டுப்புற பாடல்கள். (பல்வகை சேர்க்கை) -
தொகுப்பாளர் ம. சிவலிங்கம்
7. மலையகம் வளர்த்த கவிதை - அந்தனி ஜீவா

பயன்படுத்தப்பட்ட கட்டுரைகள்

1. மலையகம் என்ற பிற்புலத்தில் கைலாசபதி என்ற மனிதர். லெனின் மதிவானம் “கூர்மதி
2004”
2. மலையக கவிதைகள் சு. முரளிதரன் “புது வசந்தம்”
3. கவிதைகள் சித்தரிக்கும் மலையகம். அருணா லெட்சுமணன்
4. தொண்ணூறுகளில் மலையக இலக்கியம். அருணா லெட்சுமணன்
5. நாவலப்பிட்டி கலை, இலக்கிய, முன்னோடிகள். ப. ஆப்டின் - மல்லிகை

சங்கீதத்தின் தொன்மையும்

வளர்ச்சியும்

திருமதி மலர்விழி - கனகசபை

மனதை இறைவன் பால் இசைவிப்பது இசையாகும். இவ் இசையையே நாம் சங்கீதம் என்கின்றோம். உலகம் எப்போது தோன்றியதோ அப்போதே சங்கீதம் தோன்றியதெனலாம். உலக உயிரினங்கள் யாவும் இன்புற்று வாழவும் குறிப்பாக மக்கள் வாழ்வாங்கு வாழவும் வாழ்வு பண்பாடாக அமையவும் அப்பண்பாடு வழியாகக் கலாச்சாரத்தைப் பேணவும் சங்கீதம் மிகவும் இன்றியமையாததொன்றாகும். சங்கீதம் ஓம் என்ற ஒலியின் பிரதிபலிப்பாகவே அமைகின்றது. சங்கீதத்திற்கு அடிப்படை ஓங்காரம் எனும் நாதமாகும் மக்கள் இறைவனுடன் இணைவதற்கு முதற்படியாக அமைவது சங்கீதமாகும். மக்கள் இவ்வுலகில் உலகோடு இசைந்து வாழ்ந்து ஆன்ம ஈடேற்றத்திற்கான வழியைத் தருவதே சங்கீதத்தின் நோக்கமாகும். இதனாலேயே இறைவனுக்கு இசைப்பிரியன், சாமகானப்பிரியன், இராகப்பிரியன், நாதரூபன் போன்ற பெயர்கள் சூட்டப்பட்டுள்ளன. இவ்விசைச் சங்கீதம் இரண்டாக வகுக்கப்பட்டுள்ளது.

1. மிடற்றிசை

2. கருவிஇசை

எமக்குள்ளே இருந்து மிடறுமூலம் பாடப்படும் இசை மிடற்றிசையாகவும் நாம் எமது அங்கங்களைக் கொண்டு கருவிகளின் மூலம் வாசிப்பது கருவி இசை எனவும் வழங்கப்படுகின்றது.

சங்கீதத்தின் வளர்ச்சிப்பகுதியில் முதல் முன்னோடியாக அமைவது நாட்டுப்பாடல்கள் எனலாம். இந்த நாட்டுப் பாடல்கள் யாரால் எப்போது இயற்றப்பட்டன என எவருக்கும் தெரியாது. மக்களின் அன்றாட வாழ்க்கையின் சமூகப் போராட்டங்களிலிருந்தும் சுற்றுப்புறச் சூழல் நிகழ்வுகளில் இருந்தும் மலரும் முழுமையான உணர்வின் ஊற்றுத்தான் நாட்டுப்புறப்பாடல்கள். நாட்டுப் புறப்பாடல்களுக்கு மூவகை நிலைகளும் மிக முக்கியமாகக் கருதப்படுகின்றன. நாட்டுப்புற மக்கள் தம் அன்றாட வாழ்வின் ஒவ்வொரு காலகட்டத்திலும் தொட்டில் முதல் அதாவது குழந்தை பிறந்தது முதல் அது வாழ்ந்து வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு காலகட்டத்திலும் இன்பம், துன்பம், ஏக்கம், ஏமாற்றம் என அனைத்து உணர்ச்சிகளையும் கூட்டி அவ்வுணர்ச்சிகளோடு ஒன்றிப் பாடல்களைப் பாடினர். அதுவே நாட்டுப் பாடல்களாகும். இப்பாடல்கள் கள்ளங்கபடமற்றவை. கள்ளங்கபடமில்லா மனத்தோடு உண்மையாகப் பாடப்படும்

பாடல்களாகும். இந்நாட்டார் பாடல்கள் எளியவை, பகட்டில்லாதவை, பரிசுத்தமானவை, கள்ளங்கபடமற்றவை, நேராக உள்ளத்தை ஈர்க்கும் இனிமையும் இசைப் பொலிவும் நிறைந்தவை, செழுமை மிக்க மனோபாவமும் கற்பிக்கப்படாத கட்டுப்பாடற்ற கற்பனையும் கொண்டவையாக விளங்குபவையாகும்.

இச்சிறப்புப் பெற்ற நாட்டவர் இசையைத்தொல்காப்பியர் “பண்ணத்தி” எனக் குறிப்பிடுகின்றார் என ஆய்வாளர்கள் கூறியுள்ளனர். “பாட்டிடைக் கலந்த பொருளாகி பாட்டின் இயல் பண்ணத்தி இசையே” எனத் தொல்காப்பியர் பண்ணத்திற்கு விளக்கம் கூறியுள்ளார்.

நாட்டுப்பாடல் எழுதா முறையில் வழிவழியாக காதால் கேட்டுப் பாடப்படும் வந்தது. மக்கள் இலக்கியமாக நாட்டுப் பாடல் ஏட்டிலும் நில்லாத வாய் மொழி இலக்கியமாக வழங்கி வந்த போதிலும் இவற்றின் கவிச்சிறப்பை போலவே நாட்டுப்பாடல் எழுதா முறையில் வழிவழியாகக் காதால் கேட்டுப் பாடப்பட்டு வந்தது. மக்கள் இலக்கியமாக நாட்டுப் பாடல் ஏட்டிலும் நில்லாத வாய் மொழி இலக்கியமாக வழங்கி வந்த போதிலும் இவற்றின் கவிச்சிறப்பை போலவே இவற்றின் இசைச் சிறப்பும் பல நூற்றாண்டுகளாக மக்களால் பாடப்பட்டு வருகின்றது.

நாட்டுப்புறப் பாடல்களில் புன்னாகவராளி, நாதநாமகிரியை, ஆனந்தபைரவி, செஞ்சுருட்டி, குறிஞ்சி, நவரோஜ், நீலாம்பரி போன்ற இராகங்கள் காணப்படுகின்றன. உ + ம்

ஆராரோ ஆரிவரே
ஆராரோ ஆரிவரோ
கண்ணே என் கற்பகமே
கண்மணியே கண்ணுறங்கு

மாமன் அடித்தாரோ
மல்லிகைப் பூச் செண்டாலே
அத்தை அடித்தாளோ
அரளிப் பூச் செண்டாலே

கிராமப் புறங்களில் இன்றும் பாடப்படுகின்ற,

“சாய்ந்தாடம்மா சாய்ந்தாடு”

“கைவீசம்மா கைவீசு”

போன்ற குழந்தைப் பாடல்கள் சங்கராபரண இராகத்திலேயே பாடப்பட்டு வருகின்றது. கிராமப் புறங்களிலே இன்றும் காணப்படுகின்ற சாய்ந்தாடம்மா சாய்ந்தாடு, கைவீசம்மா கைவீசு போன்ற குழந்தைப் பாடல்கள் சங்கராபரண இராகத்திலேயே பாடப்படுகின்றது. இது பழமையான இராகம் எனக் கூறலாம்.

இதே போல தொழிற் பாடல்

சிந்துபைரவி இராகம்

இடுப்புப் பெருத்தவரு இடவாகு போட்டவரு
பாதம் சிறுத்தவரு பாதை வரப் பாத்தியளா
மாதுளம்பூ பூப் பூக்கும் மாதமொரு காய் காய்க்கும்
எம்மனசு விட்டு சொன்னாக்கா
உங்க மதிவதனம் வாடுமென்று

பண் செஞ்சுருட்டி

இராகம் மத்தியமாவதி

நெல்லுக் குத்துற பெண்ணே
சும்மா பாக்கிறா என்னே
புருசன் வாரன் பின்னே
புழுங்கல் குத்தடி கண்ணே

இதே மாதிரிக் காதல் பாடல்களும் உண்டு

இராகம் ஹரஹரப்பிரியா

வெள்ளிலை ஓரத்திலே வெண்ணெய் கொண்டு
போற பெண்ணே
வெண்ணெய் உருகுதடி உன் வெள்ளி முகம்
தோணுதடி
சோளம் விதைக்கையிலே சொல்லி விட்டு
போனவரே
சோளம் பயிராச்சு நீங்க சொன்ன சொல்லு
என்னாச்சு

இதே மாதிரி வேதாந்தப் பாடல்களும் அக்காலத்தில் பாடப்பட்டதற்கு சான்றுகள் உண்டு.

இராகம் நாதநாமக்கிரியை

அஞ்சு கல்லால் ஒரு கோட்டை - அந்த
ஆனந்தக் கோட்டைக்கு ஒன்பது வாசல்
நந்தவனத்தில் ஓர் ஆண்டி - அவன்
நாலாறு மாதமாய் குயவனை வேண்டி
கொண்டு வந்தான் ஒரு தோண்டி - அதைக்
கூத்தாடி கூத்தாடி போட்டுடைத் தாண்டி

அடுத்ததாக திருமண விழாவில் மணமக்களை வாழ்த்திப் பாடப்படும் பாடல்களும் இராகம் கூறப்பட்டுப் பாடப்படுவதைக் காணக் கூடியதாக உள்ளது.

வெள்ளிக் கிழமை அன்று வீடுவாசல் சுத்தம் பண்ணி
தங்கப் புருசன் அவன் தாலி கட்ட வாரானாம்
சோ.....சோ.....

காசே கொடுத்த மின்னு காசே கொடுத்த மின்னு
காசு எங்கப்பன் போட்ட காதணிக்கே காணாது
சோ.....சோ.....

அடுத்து கும்மிப்பாடல்

இராகம் ஆனந்தபைரவி

வாங்கடி வாங்கடி தோழிப் பெண்கள் - வள்ளி
மாமயில்ப் பாட்டை பாடுங்கடி
கானல் இருந்த மாமயில் கந்தன்
கண்ட கதையைப் படியுங்கடி

இவ்வகையான நாட்டார் பாடல்களில் கர்நாடக சங்கீதத்தின் தொன்மையான இராகங்கள் பின்னிப் பிணைந்து கிடப்பது ஒரு கலை அற்புதமாக இருக்கின்றது.

சங்கீதத்தைப் பற்றிச் சான்று பகரும் முதலிசை இராவணன் என்னும் அரசனது காலமாகும். இராவணன் மிகுந்த சிவபக்தன் எனவும் இவன் யாழ் வாசிப்பதிலும் வல்லவன் எனவும் இலக்கியம் சான்று பகருகின்றது.

இராவணன் கைலாய மலையில் அகப்பட்டு நாற்பெரும் பண்ணை வீணையில் வாசித்து விடுபட்ட செய்தி மூலம் இவன் சிறந்த சங்கீத ஞானமுடையவன் எனத் தெரிய வருகின்றது.

தென்னாட்டை அரசாண்டு வந்த இராவணன் பலருக்கு அதாவது மக்களுக்குப் பெருந் துன்பம் செய்து வந்தான். அவனை வெற்றி கொள்ளத் தீர்மானித்தார். இருவரும் இதற்கு சம்மதித்து இசையால் பொதிய மலைக்கல்லை உருக்குபவரே வென்றவர் என ஒப்புக் கொண்டனர். அகத்திய முனிவரின் இசைக்கு பொதிய மலை உருகியது. அதன் பின் இராவணனின் இசை தொடங்க உருகிய பாறை கற்குழம்பாக இறுகியது. இதனைத் தொல்காப்பியம் “பொதியினின் கண்ணிருந்து இராவணன் கந்தருவத்தாற் பிணிந்து இராக்கதரை ஆண்டு இயங்காமை விலகினார்” என்கின்றது. இதனையே கோணசைலமாலை இப்படிக்கூறுகிறது “இனிய பைந்தமிழின் பொதிய மால்வரை போலிசைக்குருகாது” இச் சான்றிலிருந்து இராவணன் காலத்தில் சங்கீதம் இருந்திருக்கின்றது என்பது தெளிவாகின்றது.

அடுத்த காலமாகிய வரலாற்றுத் தொடக்கமான சங்ககாலத்தில் இசை மிகவும் சிறந்த நிலையில் இருந்தது என்பதை தொல்காப்பியம் எடுத்துக்காட்டுகின்றது. இதில் கருப் பொருளாக ஐவகை நிலத்திற்க்கும் ஐவகை யாழினையும் ஐவகை பாறைகளையும் அக்காலத்தவர் வகுத்துள்ளதையும் காணலாம். பாண்டிய மன்னர் காலத்தில் மதுரையில்

முதற் சங்கத்தினால் இயல், இசை, நாடகம் எனும் முத்தமிழிலும் சிறப்புற வளர்க்கப்பட்டன எனச் சிலப்பதிகாரம் கூறுகின்றது.

தொல்காப்பிய நூல் தோன்றுவதற்கு முன்பே வகைவகையான கலிப்பாடல்கள், பரிபாடல்கள், தேவபாணி, தரவு, தாழிசை, வெண்பா, ஆசிரியம், பண்ணத்தி முதலிய இசைப்பாடல்கள் வளர்ந்து செழித்திருந்தன. உதட்டின் ஒலி அசைவு ஒலியின் தோன்றலை வகைப்படுத்தி உறுப்பியல் என்னும் பகுதியில் விளக்கப்பட்டுள்ளது. சங்ககாலத்தில் பாணர், கூத்தர், பாடினி, விறலி ஆகியோர் இசையிலும் கூத்திலும் திறமையுடையவர்கள் என இலக்கியம் சுட்டுகின்றது. இக்காலத்தில் இயற்கையின் ஒலிகளைக் கொண்டே அறிவின் திறத்தால் மனிதன் பல புலமைகளை ஓட்ட முற்படுகின்றான். குழல், முழவு, யாழ் என்பவற்றைக் கண்டதில் இயற்கை உதவியிருப்பதைப் பரிபாடல் வரிகள் மிக அழகாகச் சுட்டுகின்றன.

கொளைப் பொருள் தெரிதரக் கொளுத்தாமற் குரல் கொண்ட
கிளைக்குற்ற உழை சுடும்பின் கேழ்கெழு பாவை இனுவோர்மின்
பண்கண்டு நிறனெய்தாப் பண்தாளம் பெறப்பாடிக்
கொண்ட இன்னிசைத் தாளம் கொளை சிர்க்கும் விரிந்தாடும்
தண்தும்பி இனம் காண்மின்

இன்று கிடைத்துள்ள சங்ககாலத்துப் பாடல்களில் பரிபாடலும் கலித்தொகையும் இசையமைப்புடன் காணப்படுகின்றன. என்று தொல்காப்பியர் கலியையும் பரிபாடலையும் தேர்ந்தெடுத்து இசையியக்கத்திற்குத் தகுதியானவை எனக் குறிப்பிட்டுள்ளமை இங்கே குறிப்பிடத்தக்கது.

பொருணராற்றுப்படையில் திருமாவளவனின் பெருமையைக் குறிப்பிடும் முடத்தாமக்கண்ணியர் அவனுடைய அவையில் இசைப்பாடல் பெருமையாகப் பாடப் பெற்றமை இவ்வாறு குறிப்பிடத்தக்கது.

முரசு முழங்கு தானை மூவரும் கூடி
அரசவை இருந்த தோற்றம் போல
பாடல் பற்றிய பயனுடை எழாஅல்
கோடியர் தலைவ கொண்டதறிந்

வெற்றி பெற்ற மன்னர் மனம் மகிழ பெண்கள் பாடுவதை பதிற்றுப்பற்று எனும் நூல் கூறுகின்றது. இப்பண் பேரியாழின் துணையுடன் பாடப்பட்டுள்ளது.

வண்டுபடு கூத்தன் முடிபுனை மகளிர்
தொடைபடு பேரியாழ் பாலை பண்ணிப்
பணியா மரபினுழிஞை பாட

இனிது புறந்தந்தவர்க்கின் மகிழ்சுரத்தலின்

சங்ககாலப் பாடல்கள் பல கேட்டுச் சுவைப்பதற்கே பயன்படுத்தப் பட்டமையினால் எழுதிக் காக்கப்படவில்லை. பாடலைப் பாடியதில் பாணர் பாடினிக்குச் சிறப்பிடம் உண்டு. அப்பாடல்கள் ஆண்களுக்குரியவை பெண்களுக்குரியவை இருபாலருக்கும் உரியவை என மூவகைப்படும்.

இப்பண்ணில் தாளம் அமைந்த பாடல்கள் காணப்படுகின்றன. அத்தோடு

அப் பண்கள் இசைக் கருவிகளோடு பாடப்பட்டன. ஆம்பலங் குழலின் ஏங்கி என்ற நற்றினை பாடலடியால் ஆம்பல்ப் பண் குழலின் வழி வெளிப்படும் என அறியலாம்.

விழுப்புண்பட்டவர்கள், பேய்பிடி கொண்டவர்கள் வருத்தம் தீரக் காஞ்சிப் பண்ணை பாடியதாக மலைபடுகடாம், புறநானூறு போன்ற நூல்களில் குறிப்புக்கள் காணப்படுகின்றன. காமரம் என்ற பண் மருதநில மக்களால் பாடப்பட்ட பண்ணென சிறுபாணாற்றுப்படையில் குறிப்புக்கள் காணப்படுகின்றது. மலைப்பாங்கான இடங்களில் நள்ளிரவு நேரம் வில் யாழ் கொண்டு குறிஞ்சிப்பண் பாடப்படுவதாகக் குறிப்புக் காணப்படுகிறது. பெறும்பாணாற்றுப்படையில் வில் யாழ் இசைக்கும் விரலெறி குறிஞ்சி என்னும் பாடலடி காணப்படுகிறது.

முல்லை நிலத்திற்கும் நெய்தல் நிலத்திற்கும் உரிய பண் செவ்வழிப்பண்ணாக கருதப்படுகின்றது. இப்பண் துன்பவுணர்வைக் கொண்டதாகவே இருக்கும். இப்பண் சீறியாழின் துணையோடு பாடப்பட்ட செய்தி புறநானூற்றில் உண்டு.

சீறியாழ் செவ்வழி பண்ணி யாழ் நின்

காரெதிர் கானம் பாடினோம் ஆக

பாலை நிலப்பண் நைவனம் இது மகிழ்வுடன் பாடும் பண்ணாக இருக்கலாம். இதனைப் பரிபாடல் இவ்வாறு கூறுகின்றது.

நைவனம் பூத்த நரம்பினைச் சீர்பொய்வனம்

பூத்தன பாணர்நின் பாட்டு

இப்பண் தற்கால பண் நட்பாடை எனப்படுகின்றது. இக்கருத்துக்களைக் கொண்டு பார்க்கும் போது சங்ககாலத்தில் இது உயர்நிலை பெற்றதாகவும் இசைக் கருவிகளான யாழ், குழல் போன்றவற்றோடும் தாளத்தோடும் பண்கள் பாடப்பட்டதாகவும் சான்றோடு அறியக்கிடக்கின்றன.

அடுத்து சிலப்பதிகார இசையை நோக்குவோமானால் முத்தமிழ் காப்பியமாக விளங்கும் சிலப்பதிகாரம் ஒரு தமிழிசைக் களஞ்சியம். இந்நூலின் அரங்கேற்றுக்காதை, வேனிற்காதை, ஆச்சியர்குரவை, கானல்வரி முதலிய பகுதிகளில் காணப்படும். இசைச் செய்திகள் இசை இலக்கணம் தொடர்பானவையாக இருக்கின்றன. இவை தவிர ஏனைய பகுதிகளில் பாடுவதற்குரிய பாடல்கள் அனேகம் நிறைந்துள்ளன.

சிலப்பதிகார அரங்கேற்றுக் கதையில் இசையாசிரியன், தண்ணுமையாசிரியன், கவிஞன் ஆகியோரின் இலக்கணம் மிக விரிவாக கூறப்படுகின்றது. கூத்துக்குரிய செந்துறை, வெண்துறை என்னும் இரு பரிவு பாடல்களுக்குப் பொருளாய் அமைந்த இயக்கம் நான்கினையும் முதனடை, வாரம், உடை, திரள் அமைத்து இசை புணர்தல் வேண்டும். இயற்சொல், திரிசொல், திசைச்சொல், வடசொல் என்று சொல்லப்படுகின்ற சொற்கள் இசைபூணும் படி கடைப்பிடித்து இச்சொற்களில் புணர்ப்புடன் இசை வேறுபாடுகளை எல்லாம் குற்றந்தீர உணரவல்ல அறிவினை உடையவனாகவும் இயற்புலவன் நினைத்த கோட்பாடுகளையும் அதற்குத்தகுந்தவாறு ஆடலாசிரியன் அமைக்கும் ஆடல் தொகுதியினையும் அதன் இலக்கணங்களையும் மனதில் கொண்டு இசையமைக்கத் தெரிந்தவனாகவும் இவ்வாறு அமைக்கும் போது குற்றம் தீர்ந்த நூல்

வழங்கவும் வகுக்கவும் விரிக்கவும் வல்லவனாக இருத்தல் வேண்டும் எனவும் கூறப்பட்டுள்ளது.

கானல்வரியில் கோவலனும் மாதவியும் யாழ் வாசித்துப் பாடுமிடத்தில் யாழிசைக்கரணம் பற்றிய குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன. இதில் வார்த்தல், வடித்தல், உந்தல், உறழ்தல், உருட்டல், நெருட்டல், அள்ளல், பட்டடை என்னும் யாழிற்குரிய தொழில்கள் எட்டும் பண்ணல், பரிவட்டனை, ஆராய்தல், தைவரல, விளையாட்டு, கையூழ், செலவு, கறும்போக்கு என்னும் யாழ் நரம்புகளில் இசைப்பிறப்பிக்கும் தொழில்கள் எட்டும் கூறப்பட்டுள்ளன. சிலப்பதிகாரத்தில் யாழ் மிகுந்த சிறப்பான வாத்தியமாக மதிக்கப்பட்டதைக் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. குழல்வழி நின்றது யாழே யாழ் வழி தண்ணுமை நின்றது தகவே தண்ணுமைப் பின்வழி நின்றது முழவே முழவோடு கூடி நின்று இசைத்தது ஆமத்திரிகை என்னும் வரிகள் ஆடல் பாடல் இசை என்னும் மூன்றும் ஒருங்கிணைந்து நாட்டிட அரங்கில் இசைக்கப்பட்டது தெரிய வருகின்றது. இதனையே நச்சினார்கினியர் ஆமத்திரிகை என்பது வாத்தியங்கள் கூடி இசைக்கும் பல்லிய இசை என்றும் விபுலானந்தர் யாழ்நூலில் ஆமத்திகை என்பதைக் கூட்டுவாத்திய இசை என்றும் கூறினார். சிலப்பதிகாரத்தில் வீணையைப் பற்றிய குறிப்புகளும் காணப்படுகின்றன. “நாரதன் வீணை நயததெரி பாடலும்” எனவும் “மங்கலம் இழப்ப வீணை மண்மிசை” எனும் அடிகளையும் காணக்கூடியதாக உள்ளது.

இவற்றை விட சிலப்பதிகாரத்தில் நாட்டுப்புற இசை வடிவங்களும் மிகுதியாகச் சிறப்பிக்கப்படுகின்றன. நாட்டுப்புற மக்கள் பாடிக் களிக்கும் கானல்வரி, வேட்டுவவரி, கத்துகவரி, ஊசல்வரி, அம்மானைவரி போன்ற வரிப்பாடர்களையும் ஆச்சரியர்குரவை, குன்றக்குறவை போன்ற குறவைப்பாடல்களையும் உழவர், உழத்தியர்பாடும் விருத்தின் பாணி ஏர்மங்கலம் முகவைப்பாட்டு ஆகிய தொழிற் பாடல்களையும் இந்நூல் சிறப்பாக எடுத்துக்காட்டுகின்றது.

இந்திர விழாக் கொண்டாட்டத்தின் போது மாதவி சுருதி கூட்டிக் கொடுக்க கோவலன் யாழை வாங்கி ஆற்றுவரியும், கானல் வரியுமாக இசைப்பாட்டுக்கள் பலவற்றை யாழிட்டுப் பாடினான். என்பதில் இருந்து ஆற்றுவரி கானல் வரிப்பாடல்கள் இசைப்பாடல்கள் எனத் தெரிய வருகின்றது. இதனை விட ஆச்சியர் குறவை என்பது பெண்கள் ஏழு ஸ்வரங்களாக நின்று ஆடும் ஆட்டமாகும். ஏழு கன்னியரை நிறுத்தி ஏழு ஸ்வரங்களாக தமிழ் பெயர்களாகிய குரல், துத்தம், கைக்கிளை, உழை, இளி, விளரி, தாரம் ஆகியவற்றை அவர்களுக்குப் பெயர்களாக வைத்து விட்டு கைகோர்த்து நின்று மாயவனைப்பாடி குரவையாடினார் என ஆச்சிய குரவை எடுத்துக்காட்டுகின்றது.

இவற்றை நோக்கும் போது சிலப்பதிகாரத்தில் சங்கீதம் மிக உன்னத நிலையில் இருந்ததென்றும் இசைக்கருவிகள் மிகச்சிறப்பான வகையில் பாவிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது கண்கூடாக காணக்கூடியதாக உள்ளது.

இசை வரலாற்றில் தேவாரப் பண்களே மிகப்பழமையான உருப்படிகளாகும் தற்காலத்தில் வழங்கும் பல இராகங்களுக்கு இவைதான் ஆதி வடிவங்கள் எனச் சொன்னால் மிகையாகாது. இந்திய சங்கீத வரலாற்றில் பாஷாங்க இராகங்கள் என்பதை முதன்முதலில் தேவாரப் பண்ணில் தான் காண்கிறோம். உதாரணம் பண் - கௌசிகம்

பைரவி இராகம் பண் - வியாழக்குறிஞ்சி செளரானரம் இராகம். மனதை உருக்கும்படியான பதிகங்கள் தேவார நாயன்மார்கள் ரக்தி இராகங்களை பயன்படுத்தியுள்ளமை இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. நவீன காலத்தில் பிரசித்தி பெற்றுள்ள இராகங்கள் தேவார இசையில் இல்லை. மேலும் இராகப்பதத்தின் தந்தையான மதங்கமுனிவர் கூறியுள்ள சுத்தசாயாலக சங்கீரண என்னும் இராக வகுப்பிற்கு தேவாரப் பண்களே சிறந்த உதாரணங்களாக விளங்குகின்றன எனலாம். நுட்ப சுருதிகளையும் நுட்ப கமகங்களையும் வியாழக்குறிஞ்சி, பஞ்சமம் போன்ற பண்களில் நாம் காணலாம். ஆகவே தற்காலத்தில் ஆய்வுக்கு எட்டிய வகையில் பண் சுமந்த தேவாரப் பாடல்களே நமக்குக் கிடைத்துள்ள ஆதி உருப்படிகள் எனலாம்.

இசை உலக வரலாற்றில் இசைப்பாடல்களை இயற்றியவர்களுள் திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி நாயனாரே வயதில் இளையவராவார். உமையம்மை இவருக்கு ஞானப்பால் ஊட்டிய நிகழ்ச்சியை ஆதிசங்கரர் தமது செளந்தர்யலகரியில் அழகாக வர்ணித்துள்ளார் என்பது குறிப்பிடக்கதக்கதாகும். சம்பந்தர் பாடிய முதல் மூன்று திருமுறைகளுள் 383 பதிகங்கள் இன்று 23 புதிய வகை சொல்மாலைகள் பலவற்றை யாப்பிலக்கணத்திற்கு உட்ப்பட்டு அருளிச் சென்றுள்ளார். இத்திருப்பதிகங்கள் தமிழில் உள்ள பாடல்களுக்கெல்லாம் மூல இலக்கியங்களாகத் திகழ்கின்றன. இவற்றை சித்திர கவிகள் எனவும் அழைப்பர். அவையாவன திருயமகம், நாலடி மேல்வைப்பு, மாலைமாற்று, ஏகபாதம், திருளழுக்கூற்றிருக்கை, திருந்தாளச்சாதி, திருவிராகம், யாழ்முறி, மொழிமாற்று, திருயிருக்குக்குறள், ஈரடிமேல்வைப்பு, சுங்கரமாற்று, கோமுத்திரிகம் முதலியனவாகும்.

நாயன்மார்கள் பாடும் போது சொல்லும் யாப்பும் இசையும் ஒன்றாகவே சேர்த்து வெளிவந்தன. இவ்வகைப் பாடல்கள் இசைப்பா வகையுள் அடங்கும்.

திரியமகம் என்பது ஓரடியில் வந்த சொல்லோ தொடரோ வேரொரு பொருள் பட மீண்டும் அதே அடியில் மடக்கி வருவது இதனை மடக்கு என்றும் சொல்வார்

உ + ம்

உற்றுமை சேர்வது மெய்யினையே
 உணர்ந்து நின்குன் மெய்யினையே
 கற்றவர் காய்வது காமனையே
 கனல் வழி காய்வது காமனைனே
 அற்றம் மறைப்பதும் உன் பணியே
 அமரர்கள் செய்வதும் உன் பணியே
 பெற்றும் உகர்ந்தது கந்தனையே
 பிரமபுரத்தை உகந்தனையே

அடுத்து நாலடி வைப்பை பார்த்தால் நான்கு அடிகளான பாடலின் மேலாக இரண்டு அடிகள் வைக்கப் பெற்ற அமைப்பே உடையதாகும்.

இடரினும் தளரினும் எனதுறு நோய்
தொடரினும் உனகழல் தொழுதெழுவேன்
கடல் தனில் அமுதொடு கலந்த நஞ்சை
மிடறினில் எமையானுமாறு ஈவதொன்றெமகளிகில்லையேல்
இதுவே எமையாளுமாறு ஈவதொன்றெமகடகில்லையேல்
அதுவோ வுனதின்னருள் ஆவடு துறை அரனே

ஒருபாடலை முதலில் இருந்து படித்தாலும் அல்லது இறுதியில் இருந்து படித்தாலும் அதே பாடலாக அமையும் தன்மை பெற்ற பாடல் மாலை மாற்று எனப்படும் இதனை முடகு முச விகடகவி எனவும் அழைப்பர் இப்பாடலுக்கு எளிதில் பொருள் காணமுடியாது.

யாமா மாநீ யாமாமா யாழிகாமா காணாகா
காணா காமா காழீயா மாமா யாநீ மா மாயா
நேரகாழா மித யாரழிதா யேனனி யேனனி ளாயழிகா
காழியுளா னினயே தாழிசயா தமிழாகரீண

ஏகபாதம் என்னும் அங்கத்தை நோக்கும் போது முதல் அடி போல் ஏனைய மூன்று அடிகளும் அமைந்திருக்கும். ஆனால் பொருள் வேறுபடும்.

பிரமபுரத்துறை பெம்மான் எம்மான்
பிரமபுரத்துறை பெம்மான் எம்மான்
பிரமபுரத்துறை பெம்மான் எம்மான்
பிரமபுரத்துறை பெம்மான் எம்மான்

கி.பி. 6ம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட கல்லாடம் என்னும் நூலில் கல்லாடர் காரைக்கால் அம்மையார் முதல் நாயன்மார் ஈராக அவரவர் பாடிய பதிகங்களையும் இசைக்கருவிகள் பற்றியும் சிறப்பாக கூறுகின்றது.

இக்காலத்தில் நாயன்மார்களோடு ஆழ்வார்களும் பலர் தோன்றி இசை வளர்த்தார்கள் தாம் கண்ட அனுபவித்த இசை செய்திகளை மக்கள் நுகரும் வண்ணம் தேனிசைப்பாடல்களாக சொரிந்தனர். அற்புதங்கள் பல செய்து இசையால் மக்களை கவர்ந்தனர். இவற்றில் இருந்து பார்க்கும் போது அக்காலத்தில் சங்கீதம் மிக உன்னத நிலையில் இருந்துள்ளது என அறியக்கிடக்கின்றது.

இவ்வகை சிறப்பு மிக்க தேவாரப் பதிகங்களும் அவற்றின் பண்ணமைதிகளும் இடைக்காலத்தில் போற்றுவார் இன்றி அருகிய நிலையில் 1^{ம்} இராஜசோழன் திருநாரையூர் நம்பியாண்டார் நம்பி என்பவரின் துணை கொண்டு தில்லையில் பதிகங்களை தேடித் தொகுத்து முறைப்படுத்தியமையால் அவ்வரசனும் திருமுறை கண்ட சோழன் எனப் பெயர் பெற்றான் என்பது வரலாறு. இம்மன்னன் திருவெருக்கத்தம் புலியூரில் திருநீலகண்டன் யாழ்ப்பாண மரபில் பிறந்து இசைத்துறையில் வல்ல பாடினி ஒருவரைக் கொண்டு இப்பதியங்களுக்குரிய பண்முறைகளை அடியொற்றி இசை வகுக்கச் செய்தனர்.

சங்ககாலத்தில் உலகியலைப் பற்றிக் கூறிய இசை பல்லவர் ஆட்சிக் காலத்தில் பக்தி இசையாக மாறியது. நாயன்மார்கள் இசையைத் தெய்வ வழிபாட்டுடன் இறுகப் பிணைந்தனர். சம்பந்தருக்குப் பொற்றாளம் கிடைத்த வரலாற்றை பார்க்கும்போது தெய்வீக

தாளத்துடன் பாடப்பட்டது தெரிய வருகின்றது. பன்னிருதிருமுறைகளும் நாலாயிரம் திவ்ய பிரபந்தங்களும் எமக்கு கிடைத்த பழமையான இசை நூலாகும். இந்திய சங்கீதத்தின் இராக தாளத்துடன் கிடைத்த பழமையான உருப்படி தேவாரங்களாகும். இது சங்கீத வளர்ச்சி அக்காலத்தில் அடைந்திருந்த சிறப்பு நிலைமையை எடுத்துக்காட்டுகின்றது.

இதனை விட கி.பி 5^{ம்} நூற்றாண்டின் மதங்கமுனிவர் மிருகத்தேசி என்னும் சங்கீத கிரந்தத்தின் வாயிலாக இராக பத்ததியை விளக்குகின்றார். இந்நூலில் இராகத்திற்கு பெருமளவு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது என்பதை வாக்கேயகாரர்களால் ஆங்காங்கே குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. இராக பத்ததியின் தந்தை என்ற சிறப்புப் பெயரை இவர் பெற்றிருந்தது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். கி.பி. 8^{ம்} நூற்றாண்டில் நாரதரால் சங்கீத மகரந்தம் என்னும் இலட்சண கிரந்தம் எழுதப்பட்டுள்ளது. இந்நூலில் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றங்கள் எதுவும் நிகழவில்லை.

12^{ம்} நூற்றாண்டில் ஐயதேவர் எழுதிய கீத கோபவிந்தம் என்னும் பல தரப்பட்ட நுட்பங்களை மேலும் அறியக் கூடியதாக இருந்தது. உருப்படிகள் பக்தி மார்க்க, சிறுங்காரரசு மார்க்க உருப்படி வகைகள் பாவத்திற்கும் மனித உணர்ச்சியைத் தூண்டி விடுவதற்கும் ஏற்றதாக இந்நூல் அமைந்துள்ளது. “பதங்கள்;” போன்ற ஒரு வகையான உருப்படிகளை இதில் நாம் காணக்கூடியதாக இருந்தது. ஷேத்ரக்ஞர் பதங்கள் இயற்றுவதற்கு இக் கீத கோவிந்தம் முன்னோடியாக இருந்திருக்கலாம் என இசை வல்லோர் கூறுகின்றார்கள்.

இதன் பின் சாரங்கதேவரால் இயற்றப்பட்ட சங்கீதரத்னாகாரம் எனும் நூல் 13^{ம்} நூற்றாண்டு காலப்பகுதியில் பிரசித்தமாகியது. இந்நூலை இசைக்கென்று வெளிவந்த முதல் நூலாகக் கருதிக் கொள்கிறார்கள். சாரங்கதோர் இந்நூலை 7 அத்தியாயங்களாக வகுத்துள்ளார். இதில் நாதம், ஸ்வரவித்தியாசம், இராகப்பிரிவுகள், தாளவிளக்கம், வாத்தியவிளக்கம், காபககுணதோஷங்கள் போன்ற விடயங்கள் கூறப்பட்டுள்ளன.

14^{ம்} நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் ஹரிபாலர் என்பவரால் எழுதப்பட்ட சங்கீதஸீதாகரம் என்னும் நூலில் தான் முதன்முறையாக இந்திய சங்கீதத்தில் ஏற்பட்ட இருபிரிவுகள் பற்றிக் குறிப்புக் காணப்படுகின்றது. அவை,

1. கர்நாடக இசை
2. ஹிந்துஸ்தானிய இசை

14^{ம்} நூற்றாண்டிற்கு முன் இந்தியா முழுவதும் ஒரே சங்கீதமே வழக்கத்தில் இருந்தது. 14^{ம்} நூற்றாண்டில் வடக்கில் முஸ்லிம் மன்னர்களின் ஆதிக்கம் இருந்த காலத்தில் பாரசீகம், அரேபியா போன்ற நாடுகளில் இருந்து வந்த சங்கீத முறைகள் இந்திய சங்கீதத்தில் கலந்ததன் காரணமாக வட இந்தியாவில் ஏற்கனவே இருந்த சங்கீத முறை மாறுதல் பெற்றது. ஆனால் தொன்னிந்தியாவில் பூர்வீகமுறையே பின்பற்றப்பட்டு வந்தது. வட இந்தியாவில் கலந்த இந்திய சங்கீதம் ஹிந்துஸ்தானி சங்கீதம் எனவும், பூர்வீக பத்ததியை தொடர்ந்து பேணிய சங்கீதம் கர்நாடக சங்கீதம் எனவும் வழங்கலாயிற்று.

கி.பி 15^{ம்} நூற்றாண்டில் தாளப்பாக்கம் சின்னையாவும் அவரது முன்னோர்களும் தெலுங்கு மொழியில் சுமார் 20,000 கீர்த்தனைகளும் உற்சவசம்பிரநாயக் கீர்த்தனைகளும் இயற்றி பஜனைப் பக்திக்கு வழிவகுத்தனர். தாளப்பாக்கம் சின்னையா பஜனைப்பக்தியின் தந்தையாவார். தாளப்பாக்கம் அன்னம்மாச்சிரியாரின் அத்யாத்ம சங்கீர்த்தனங்களில் தான்

முதன்முதலில் பல்லவி, அனுபல்லவி, சரணம் என்னும் அங்கவித்தியாசங்களைக் காண்கிறோம். இவருடைய பேரனாகிய தாளப்பக்கம் சின்னையாவின் கிருதிகளிலும் பின் புரந்தரதாசரின் கிருதிகளிலும் அனுபல்லவி என்னும் அங்கத்தை காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது.

16ம் நூற்றாண்டில் சங்கீதபிதாமகர் என்றழைக்கப்படும் புரந்தரதாசர் சங்கீத கலைவளர்ச்சிக்கு மிக முக்கியமான பணியைச் செய்தவராவார். இவர் இசைப் பயிற்சிக்குரிய ஸ்வரவரிசைகள், அலங்காரங்கள், கீதங்கள் போன்றவற்றை இயற்றினார். ஸ்வரவரிசைகள் பாடுவதற்கு மாயாமாளவ கௌளை இலகுவான இராகம் என்று பயிற்சிசிக்க அவ்விராகத்தை பாட வேண்டும் என வழி வகுத்தார். இவர் கன்னட மொழியில் நூற்றுக்கணக்கான கீர்த்தனைகளையும் தேவர் நாமாக்களையும் புரந்தரவிட்டல் என்னும் முத்திரையுடன் இயற்றினார். லக்ஷியத்திற்கு தக்கதாக லட்சணம் அமைய வேண்டும் என்ற முறையில் ராமநாதயரால் எழுதப்பட்ட ஸ்வரமேளகாலநிதி எனும் சமஷ்கிருத கிரந்தம் அக்காலத்தில் சங்கீதக்கலையில் இருந்த ஜயப்பாடுகளை நீக்குவதாக இருந்தது.

இந்நூற்றாண்டிலேயே வெங்கடமகி அவர்கள் இயற்றிய சதுர்தண்டிப் பிரகாசிகை என்னும் கிரந்தம் வெளிவந்தது. இதில் 12 ஸ்வரஸ்தானங்களும் 16 ஸ்வரப் பெயர்களையும் ஆதாரமாகக் கொண்டு 72 மேளகர்த்தாக்களை வகுக்கும் வழிகளை விபரித்துள்ளார். இது வளர்ச்சியில் இரு சாதனையாகும்.

17ம் நூற்றாண்டில் சேஷத்ரக்ஞர் நாயக நாயகி பாவத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஆயிரக்கணக்கான பதர்களை இயற்றினார். இராகத்தின் மூலம் பக்திப் பிரவாகத்தை வெளிப்படுத்தலாம் என்பதற்கு அத்தாட்சியாக பத்ராசல இராமதாள பல கீர்த்தனைகளை இயற்றி சங்கீதத்திற்குப் பெருமை சேர்த்தார். 18ம் நூற்றாண்டில் அருணாச்சல கவிராயரால் இராமநாடகக் கீர்த்தனத்தில் விருத்தங்கள், கீர்த்தனங்கள், தருக்கள் போன்றவை காணப்படுவது சங்கீத வளர்ச்சியில் ஒரு திருப்புமுனையாகும். இந்நாடகம் பாமர மக்களிடையே மிகச் சிறப்பாக விளங்கி வந்திருந்தன. இந்நாடகத்தில் உள்ள கீர்த்தனைகளில் பண்டைய தமிழ் பழமொழிகள் பல காணப்படுகின்றன. இராமநாடகம் தவிர சீர்காழிஸ்தலபுராணம், ஹனுமார் பிள்ளைத்தமிழ், சீர்கழிகோவை, அசோகமுகிநாடகம் போன்றவையும், திரிகூட இராசப்ப கவியாரால் எழுதப்பட்ட குற்றாளக் குறவஞ்சி என்ற இசைநாடகமும் மிகப்பிரபல்யமாக இருந்தது.

இக்காலத்தில் சிறந்த லக்ஷ்ய, லக்ஷண வித்துவானாக விளங்கிய பைடால குருமூர்த்தி சாஸ்திரிகள் ஆயிரக்கணக்கான கீதங்கள் பிரபந்தங்களை இயற்றியுள்ளார். இதனால் இவர் வெயிகீத பைடால குருமூர்த்தி சாஸ்திரம் மூலம் கற்ற கமகங்கள், நுட்பங்களைப் பாடிக்காட்டி சீர்படுத்தியவர பச்சிமிரியம் ஆதியப்பய்யர் தானவர்ணமார்க்க தீர்க்கதரிசி என சிறப்புப் பெயர் பெற்றார். இவர் இராகம் பல்லவி பாடும் முறையில் ஓர் ஒழுங்கினை உண்டாக்கினார். இக்காலத்தில் தான் தானவர்ணம் என்ற உருப்படி தோன்றியது. தரவித கமகங்களையும் வெளிப்படுத்தும் விரிபோணி வர்ணம் இயற்றப்பட்டது.

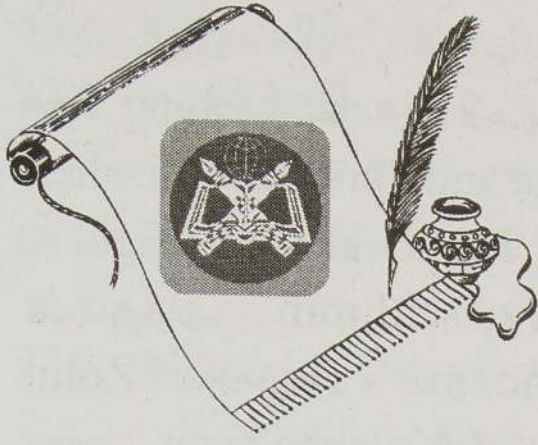
சங்கீத மும்மூர்த்திகள் காலத்தில் உன்னத நிலையில் விளங்கிய கர்நாடக இசையை 19ம் நூற்றாண்டில் திருவாங்கூரை அரசாண்ட ஸ்வாதித்திருநான்மகாராஜா மென்மேலும் சிறப்புற வளர்த்தார். இவர் ஒரு அரசனாக இருந்து சங்கீதத்தை வளர்த்தது மட்டுமல்லாமல்

சிறந்த வாக்கேயகாரராகவும் விளங்கினார். இவரது சபையைத் தஞ்சை நால்வாரன சின்னையா, பொன்னையா, சிவானந்தம், வடிவேலு சகோதரர்களும் மும்மூர்த்திகளின் சீடர்களும் அலங்கரித்தனர். 19ம் நூற்றாண்டில் தமிழ் மொழியில் பல்வேறு கிருதிகளை இயற்றிய பெருமை கலிக்குஞ்சு பாரதியார் இயற்றியவற்றுள் முக்கியமானது அழகர் குறவஞ்சி நாடகப்பாடல்களாகும். இதில் வெண்பா, விருத்தம் முதலிய செய்யுள் வகைகளும் சிந்து, சும்மி, கண்ணிகள், ஓரடிக் கீர்த்தனம் போன்ற பா வகைகளும் கையாளப்பட்டுள்ளன. இதில் சாஸ்திரிய இசையும் நாட்டுப்புற இசையும் நன்கு கையாளப்படுகின்றது. இக்காலகட்டத்தில் ஆன்மிகத்தையும் தமிழிசையையும் வளர்த்த பெருமை கோபாலகிருஷ்ணபாரதியாரை சாரும். நந்தனார் கீர்த்தனை மூலம் தனி முத்திரை பதித்தவர் இவராவார். நலுக்கு ஊஞ்சல், சும்மிப்பாடல்களையும் இவர் இயற்றியுள்ளார். இதேகாலகட்டத்தில் பாலஸ்வாமிதீட்சிதரால் மேல்நாட்டு இசை வார்த்தியமான வயலின் கர்நாடக இசையோடு மேடையில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது.

இதைவிட தாள வகைகள் தேசாதி, மத்தியாதி தாளங்கள் பிரசித்திக்கு வந்தன. அண்ணாமலை ரெட்டியார் காவடிச் சிந்துகள் பலவற்றைப் பாடினார். இவர் காவடிச் சிந்தின் தந்தை எனப் போற்றப்பட்டார். இதன் பின் சாதாரண மக்கள் விரும்பத்தக்க இசைப்பாடல்கள் சுப்பிரமணிய பாரதியார் தேசியவிநாயகம்பிள்ளை போன்றோரால் இயற்றப்பட்டன. தேசிய கல்விப்பாட நெறியில் இசை ஒரு பாடமாக பேராசிரியர் பி. சம்மந்தமூர்த்தியவர்களால் புகுத்தப்பட்டது. இதனால் இசை கற்கும் மாணவர் பரம்பரை ஒன்று உருவாகியது.

பாபநாசம்சிவன் காலத்தில் பாமரரும் படித்தோரும் இரசிக்கும் வகையில் பாடல்கள் தமிழில் இயற்றப்பட்டன. சங்கீதலிபி முறையில் பாடல்கள் அச்சடிக்கப்பட்டன. திரைப்படப்பாடல்கள் சாளுகேசி, கரகரப்பிரியா, நாதநாமக் கீர்த்தனை போன்ற பல இராகங்களில் இயற்றப்பட்டன. இதனால் கர்நாடக இசை வளர்ச்சி கண்டு கொண்டிருந்தது.

இப்போதும் இதை வளர்க்கும் நிறுவனங்கள், இசைமன்றங்கள், சபாக்கள் போன்றவற்றையும் சங்கீதத்தை வளர்ப்பதில் முன்னணி வகிக்கின்றன.

புகலிட இலக்கியங்களும் தமிழும்

கலாநிதி செ. யோகராசா
மொழித்துறை
கீழக்குப் பல்கலைக்கழகம்

1. ஆய்வின் நோக்கம் :

ஏறத்தாழ 1980 தொடக்கம் இடம்பெறத்தொடங்கிய ஈழத்தமிழரது புலம்பெயர்வு காரணமாக ஈழத்து நவீன இலக்கிய வளர்ச்சியில் முக்கிய மாற்றங்கள் ஏற்பட்டு வந்துள்ளன. இவை பற்றிய முக்கியமான ஆய்வுகள் நடைபெற்று வந்துள்ளன. அதேவேளையில் அவ்வாறான புகலிட இலக்கியங்கள் மொழி என்ற ரீதியில் தமிழில் ஏற்படுத்துகின்ற மாற்றங்கள் பற்றிய குறிப்பிடத்தக்க ஆய்வுகள் எதுவும் நடைபெற்றதாகக் கூறுவதற்கில்லை. ஆகவே இவ்விடயம் பற்றி நோக்குவதாக இவ் ஆய்வு அமைகிறது.

2. புகலிட மொழிச் சொற்களும் சொற்றொடர்களும் நேரடியாக இடம்பெறதல்:

2.1. புகலிட இலக்கியங்களால் தமிழில் ஏற்பட்ட முக்கிய மாற்றங்களுள் முதன்மையானது பிறமொழிச் சொற்கள் தமிழில் வந்து கலக்கின்றமையாகும். தமிழில் பிறமொழிச் சொற்கலப்பு சங்ககாலந் தொடக்கம் காலத்திற்குக் காலம் ஏற்பட்டு வந்துள்ளது. ஏறத்தாழ 15ம் நூற்றாண்டுவரை சமஸ்கிருதமொழிச் சொற்களும் 15ம் நூற்றாண்டிலிருந்து ஐரோப்பிய மொழிகளான போர்த்துக்கேய, பிரெஞ்சிய, டச்சு மொழிச் சொற்களும் தமிழில் அவ்வப்போது வந்து கலந்துள்ளன. ஐரோப்பியர்கள் கீழை நாடுகளுடன் ஏற்படுத்திய வியாபாரத்தொடர்பு, ஆட்சித்தொடர்பு, மதமாற்றங்கள் முதலியன இதற்குக் காரணங்களாக அமைந்தன. 1980 களில் குறிப்பாக ஈழத்துத் தமிழர் ஈழத்திலேற்பட்ட அரசியல் நெருக்கடி காரணமாக ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கும் (ஜேர்மன், பிரான்ஸ், டென்மார்க், சுவீஸ், நோர்வே முதலியன) கனடா, அவுஸ்திரேலியா ஆகியவற்றிற்கும் புலம்பெயர்ந்தனர். இவர்களுள் சிலர் எழுத்தாளர்களாகவும் கவிஞர்களாகருவும் இருப்பது காரணமாக தமது படைப்புகளில் தத்தமது புகலிட நாட்டுச் சொற்களை கையாண்டு வந்துள்ளனர்.

2.1.1. நோர்வேஜியன் மொழிச்சொற்கள்:

மொப் - நிலத்தைச்சுத்தமாக்குதல், ஹாய் - சிநேகபூர்வமாக வாழ்த்துதல், கர்த்தர் - இறைவன், மக்பை - பறவையின் பெயர், பேர்ச் - மரத்தின் பெயர், ஓரா - ஜேர்மனிய நாணயம், ஸ்வாட்ட பான் (Svarta faen) - (கறுப்பர்களுக்கெதிரான) வசைச்சொல்.

2.1.2. ஜேர்மன் மொழிச்சொற்களும் சொற்றொடர்களும்

Nein, Niemal - இல்லை இருக்காது, Doch, Doch - அப்பிடித்தான், Liebing Tier - செல்லப்பிராணி, Tante - அத்தை, Scheisse, Dumme Leune and Ihre Kommischen Regeln - முட்டாளர்களும் முட்டாள்தனமான சட்டங்களும், Lich - காதல் >: Egal - பரவாயில்லை, Heiraten - கல்யாணம், Shade - pity > Nicht zu schlimm - அத்தனை மோசமாக இல்லை, Hubschen - வெகு அழகான குட்டி, Schoeme - அழகான, Zohn putzen - பல்லை விளக்குதல், Zu viel - ஏராளம், Heim - இல்லம், Ich glaube nicht - நான் நம்ப மாட்டேன், Volfuf காரர்கள் - அவசர அழைப்புக்காரர்கள், Guten Tag - Goode day / வணக்கம், ension - லொட்ஜ், U - Bahn - சுரங்க ரயில், papier - பத்திரம்/பேப்பர், StarBe - வீதி, Sozial - amt - சமூக உதவிகள் நல்கும் அலுவலகம், Meyer - ஒரு சூப்பர் மார்க்கற், Lehrer - டீச்சர் Kneipe - Pup/பார் > Pizza - அப்பம் (இத்தாலிய வகை), Tschuss - பை பை bye bye, Termin - Appointment/ சந்திப்பு இணக்கம், Danke - நன்றி, Tour - சுற்று/திடம், Buro - bereau/ஒபி);, Schlitz - பிளவு, Schnell - வேகம், Nocheine - இன்னொன்று, Bundesamt - அரசாங்க அலுவலகம், Keine Arbeit - மிகப் பெரிய சூப்பர் மார்க்கெட் ஒன்று, Abschiebung - depotation/ திருப்பி அனுப்புதல், Lunda/ Trodet Market - பழம்பெரும் அங்காடி, Keller - (நில) களஞ்சியம், KADEWE - மிகப்பெரிய சூப்பர் மார்க்கெட் ஒன்று, - சிகரெட்/பீல்ம் சாக்கலேட் போன்றவற்றுக்கான தானியங்கள், Chef - முதலாளி, Stadt - நகரம் ;. Prosit - Cheers - சியர்ஸ், Kollege - நண்பன், Puff - விபச்சாரவிடுதி, Scheisse - Shit என்பது போன்ற வசவு வார்த்தை

2.1.3. பிரெஞ்சு மொழிச் சொற்கள்

செவ் - chief, mtrp - notice, எஸ்கலியர் - escalator, கார்டு - போன்கு - good day, பாத்துமா - apastment, மேத்ரோ - underground railway, பீரோ - office, பே சீற் - pay sheet, கொப்பன் - boy friend, கத்கோ - கேக், மிசு - ஐயா, அத்தோசியம் - கவனம், இனியான் - வாடிக்கையாளர்கள், வீப் துஸ்வித்தாய் - உடனேயே, காட் உரேஞ் (carte orance) - (பிரெஞ்சு நாட்டு) சீசன் ரிக்கெற், பத்திரோன் - முதலாளி, முவா - நான், துவா - நீ, சலாத் - பிரெஞ்சுக்காரர் சாப்பாட்டிற்கு முன்னோ பின்னோ எடுக்கும் பச்சிலை உணவு, அடையான் - பிரான்சில் வாழும் தமிழர்களுக்கு அல்ஜீரியர் கொடுத்துள்ள பட்டப் பெயர், எயிட் குசினியர் - சமையல் உதவியாளர், பீவ்தேக் - இறைச்சித் துண்டு, மேர்ஸி - நன்றி, புயல் - அசுத்தங்களைக் கழுவ பயன்படும் ஒரு திராவகம், சுப்பிளி மோந்தையர் - ஓவர் ரைம் காசு, கய்ஸில் - காசுப் பட்டறை, புளோசிங் - கோப்பை கழுவுதல், கபேக்கிரும் - பால்கோப்பி, கபே - காப்பி, திறேசோந்தி - மிக இனியவர், குப்பு - சிநேகிதி, சிண்டிக்கா - தொழிற்சங்கம், பப்பி - விசா, கிறேவ் - வேலைநிறுத்தம், கொனார் - பிரெஞ்சில் வழங்கும் துணை வார்த்தை, ஹரிஸா - ஒரு வகை மிளகாய்ச்சம்பல், புறமா ஜும் - சீஸ், சோமாசு - வேலையிழந்து சொற்ப உதவிப் பணத்துடன் இருக்கும் காலகட்டம், {Pourquai pas ? - ஏன் கூடாது

2.1.4. இற்றாலிய மொழி :

2.1.4. பழமொழி :

Donnee buoi paese tuoi (பெண்களும் காளை மாடுகளும் உங்களுங்கள் நாட்டிலேயே எடுக்கப்பட வேண்டும்)

2.1.5. கனேடிய மொழி :

Il mondo e paese - the world is a village/L'animasoul

Trola - கெட்டவேசி

2.2. மேற்கூறியவாறான பிறமொழிச்சொற்கள் புகலிடத் தமிழ் படைப்புகளில் நான்கு விதமான முறைகளில் இடம்பெறுகின்றன. அவையாவன.

i . பிறமொழிச்சொல்லை தமிழ் வடிவத்தில் எழுதுதல்:

எ - டு. “மொப்பும் வாளியும் என்னை வேலைக்குத் துரிதப்படுத்த.....”

ii. அடைப்புக்குறிக்குள் மூலமொழிச் சொல்லிற்கான விளக்கம் தருதல்

எ - டு. “வயது பதினாறாக ஒரு கொப்பனும் (byfriend) நெருக்கமானது”

iii. மூலமொழிச் சொல்லை எழுதவிட்டு அடைப்புக்குறிக்குள் அதற்கான தமிழைத் தருதல்

எ - டு. “I ch glaube nicht (நான் நம்ப மாட்டேன்)

iv. மூலமொழிச் சொல்லை மட்டும் எழுதுதல்

எ - டு. பொப்பலவாய்

ரோவகெத

2.3. ஆங்கிலமொழி பேசாத ஐரோப்பிய நாடுகளுள் பிரான்ஸ், ஜேர்மன், நோர்வே ஆகிய நாடுகளுக்கே ஈழத்தமிழர் பெருமளவு புலம்பெயர்ந்து சென்றுள்ளார்கள். அவ்வந்நாடுகளிலிருந்தே பெருமளவு படைப்புகளும் எழுந்துள்ளன. எனவேதான் மொழிச்சொற்கள் தமிழில் இடம்பெற்றுள்ளன.

மேற்குறிப்பிட்ட மொழிகளுள் பிரெஞ்மொழிச்சொற்கள் சில முன்னைய காலங்களில் தமிழில் இடம்பெற்றிருப்பினும் நோர்வேஜிய மொழிச் சொற்களும் ஜேர்மன்மொழிச் சொற்களும் முதன்முதலாக இப்போதுதான் தமிழில் கலக்கின்றன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

முன்னைய காலங்களிலும் கலந்துள்ள பிறமொழிச்சொற்களுள் பெரும்பாலானவை பெயர்ச்சொற்களேயாகும். மாறாக இப்போது பெயர்ச்சொற்கள் மட்டுமன்றி சொற்றொடர்களுள் பெரும்பாலானவை அன்றாட வீட்டுப் பாவனைப் பொருட்கள் சார்ந்தனவாக அமைய இவை அவற்றோடு போக்குவரத்து, உரையாடல், தொழிலகம், உறவு முதலான பயன்பாடுகள் சார்ந்தனவாக உள்ளமை விதந்துரைக்கற்பாலது.

3.1. புகலிடமொழிச்சொற்கள் படிமங்கள், குறியீடுகள், அணிகள் என்ற விதங்களில் இடம்பெறுதல் :

3.1.1. குறியீடுகளுக்கு உ - ம் : (நேரடியாகப் பயன்படுத்தல்)

“
.....
இலையுதிர்ந்தி நற்கும்
ஓக் மரத்தின் கீழே
துனித்தலையும் மக்பாய் இழிவாக எனை நோக்கும் !
‘மக்பாய் மக்பாய்
எல்லாப் பறவைகளும்
என்னுடைய தாய் நாட்டின் திசைகளிலே
சூரியத் திசை தேடிப் புலம்பெயரும்
குளிர் நாளில்
நீ மட்டும் இந்தத் துருவத்தில் தரித்ததென்ன?’
மக்பையோ ‘உனக்கிவைகள் புரியாது
என்பதுபோல் தலையசைக்கும்
‘எனக்கிவைகள் புரியாதா?’
‘உனக்கெப்படிப் புரியும்?’
துருவத்துப் பறவைகளே தேடுமுந்தன் தாய் நாட்டை
வழிப்போக்கன்
குண்டி மண்ணைத் தட்டுதல் போல்
தட்டிவிட்டு வந்தவன் நீ”

(துருவப்பிரதேசத்து ஏனைய பறவைகள் குளிர் காலத்தில் இடம்பெயர்ந்தாலும் ‘மக்பை’ பறவை இடம்பெயர்வதேயில்லை : ஆகவே மக்பை இடம்பெயராதோரின் குறியீடு ஆகும்)

3.1.2. படிமங்கள் : உ - ம்: (தமிழ் வடிவில் பயன்படுத்தல்)

- எ-டு .i. கட்டிடக்காட்டினில்
எ-டு .ii. பனிவயல் உழவு
எ-டு .iii. நிலவு மெல்ல இறங்கி வந்து
பனி வயலில் மேய்கிறது
எ-டு .iv. இலையுதிர்ந்துப் பனியுடுத்திய
மரங்களுடே

எ-டு .v. “துருவக் கண்ணில்
தூக்கக் கலக்கம்;”

3.1.3. அணிகள் :

எ-டு .i. (நேரடியாகப் பயன்படுத்தல்)

“வைக்கிங் வீரர் கை ஈட்டிகள் போல
விறைப்பாய் நின்ற பைன் மரக் காட்டை”

எ-டு .ii (தமிழ் வடிவில் பயன்படுத்தல்)

வான் நோக்கிக் கையுயர்த்தி தொழுகின்ற
கறுப்பர்கள் போல்
இலையுயர்த்தி நிற்கும்
ஓக் மரங்களின் கீழே....

எ-டு .iii. சூல் கொண்ட பன்றியின் கருவறை போன்ற
பிராங்போட் நகரச் சந்தில் ஓர் அறை

எ-டு .iv. இரு மருங்கிலும்
ஏவுகணைகளாய்க் கொங்கிரீட் எழுந்து
முகில்களுக்கு முதுகுசொறியும்
நியூயோர்க் நகர வீதியில்

4. வாக்கிய அமைப்புகளில் மாற்றங்களேற்படுத்தல் :

புகலிடத் தமிழ் எழுத்தாளர்கள் ஆங்கில மொழியை அதிகளவு பயன்படுத்துவது காரணமாக ஆங்கிலமொழி வாக்கிய அமைப்புகள் அறிந்தோ அறியாமலோ அவர்களது படைப்புகளில் இடம்பெற்றுவிடுவதை அறிய முடிகிறது. உதாரணமாக நாவலாசிரியை இராஜேஸ்வரி நீண்ட காலமாக லண்டனில் வாழ்ந்துவராதலால் ஊடுருவி நிற்பதைக் காணலாம். இதனால், தமிழ் வாக்கியம் தமிழ் முறைப்படி எழுவாயுடன் ஆரம்பித்து பயனிலையுடன் முடிவுறுவதற்குப் பதிலாக ஆங்கில முறைப்படி எழுவாய் பயனிலை என்பவற்றின் பின்னரும் முற்றுத்தொடராக (Clause) நீண்டு செல்வதை பின்வரும் உதாரணங்களுடே அவதானிக்க முடிகிறது.

- i. “அவன் குரலில் தெரிந்து எவ்வளவு தூரம் நடுங்குகிறான் என்று”
- ii. “மேசை நிறையக்கிடந்த புத்தகங்களிலிருந்து தெரிந்தது யோகன் எப்படிப்பட்ட ஆள் என்று”
- iii. “எரிச்சலுடன் கத்தினான் யசோதரனைப் பார்த்து”

5. உரையாடல்களும் தலைப்புகளும் பிறமொழிகளில் அமைதல்:

5.1 ஆங்கிலமொழி பேசுகின்ற நாடுகளாயினும்சரி ஆங்கிலமொழி பேசாத நாடுகளாயிஞ் சரி படைப்பாளர்கள் பலர் பாத்திர உரையாடல்களில் ஆங்கில மொழியை பெருமளவு கையாள்கின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. இது பல விதங்களில் அமைகின்றது.

5.1.1. மொழிப்பிரயோகம் ஆங்கிலத்தில் அமைதல் :

எ-டு i. “தாயையில் வழிந்த இரத்தத்தைத் துடைத்துக் கொண்டு ‘if you understand only the language of violence, then come..’ என்று கோ தயாரானான். இந்தப் பிரதிபலிப்பை கரிசன் சற்றும் எதிர் பார்க்கவில்லை.”

எ-டு ii. Tram ஆல் இறங்கி சும்மா கால்போன போக்கில் நடந்தாள் சாந்தி

எ-டு iii. “தந்தையின் கடை இருக்கும் இடத்தில் இருந்து கொண்டு தொட்டாட்டு வேலைக்காக கொண்டு வரப்பட்ட பையனோடு இவளுடைய அக்கா தொட்டாட்டு வேலைகளில் ஈடுபட்டதால் வீங்கிய வயிற்றைக் கண்டு அந்தத் தோட்டக்காட்டுப் பெடியனை fire பண்ணி (அதாவது நெருப்பால் சுட்டு வேலையிலிருந்து நீக்கி) பிள்ளைக்கு வயித்தில் கட்டி வளருது என்று ஊர்வாயை மூட முயற்சித்து யாரோ ஒரு பரியாரியைப் பிடித்து அவளுடைய கற்பை fall reconditioning செய்து இவளுடைய அத்தாருக்கு ‘கன்னிகாதானம்’ செய்து கொடுத்தது போல்..... மூன்றாம் வகுப்புடன் உயர் கல்வியை முடித்துக்கொண்டு சீமெந்து பையில் சுற்றிய உடமைகளுடன் on the job training க்காக சிங்கள நாட்டுக்கு யாரோ ஒரு முதலாளியுடன் அனுப்பப்பட்டு தொழிலைக் கற்றுக் கொண்டு minding his own business செய்யும் ஐந்து விரல்களிலும் மோதிரம் போட்ட யாராவது ஒரு முதலாளிக்கு திருவிழாக்காலங்களில் இரவுகளில் கோயிலுக்குப் பக்கத்தில் இருக்கும் பள்ளிக்கூடத்திற்குள் என்னோடு ஒதுங்கியும் தன் கற்பைத் தவிர மற்ற எல்லாவற்றையும் இழந்த இவளை குடும்ப பாரம்பரியத்தை மீறாமல் கட்டிக்கொடுத்திருக்கக் கூடும்”

எ-டுiv.

“ஒரு சிறு story

(Dialogue... சம்பாசனை..... Dialogue சம்பாசனை....Dialogue)

தத்துவங்கள் வித்துவங்கள்தான் தொக்கும் உத்தியெல்லாம் ‘ம’ ‘கித்துவங்கள்’ ஆகிவிட..... மண்டை....

M. with the bullshit world wouldn't change you wouldn't change, virtually although bold blunder may change the virtue

‘உனக்குப் புரியாதவற்றையும் எனக்கும் எவருக்கும் புரியாத மாதிரியானவற்றையும் வெறும் தண்ணீர் - பச்சை உருசாக் கிழங்கு - முட்டாள்தத்துவமாய் பேசி எதைக்கிழுத்தெடுக்கப் போகிறாய்

ஆ. Don't don't even open your, friken mouth you noodle head! I think your brain e-equilibrium has been smashed by your so-called intciotual by perbole, you stupid.....”28

5.1.2. மொழிப்பிரயோகம் இருமொழிகளிலும் அமைதல்

எ-டு. “டெலிபோன் மணி கிணுகிணுக்கிறது

மச்சான் டெலிபோனை ஒருக்கா எடு

‘ஹலோ’

ஸ்பீக் டு சாந்தன் ....who is speaking there? மீரா? From where...preston...ok Just a minute.”29

6. இதுவரை எடுத்துக் காட்டியவாறு புகலிடத்தமிழ் பெறுகின்ற மாற்றங்கள் ஏன் ஏற்படுகின்றன என்று சிந்திப்பது அவசியமாகின்றது.

6.1.1 பிறமொழிச்சொற்களைப் பொறுத்தளவிலே அவை தமிழில் இடம்பெறுவது தவிர்க்கவியலாதது. ஏனெனில் புகலிடத் தமிழ் மக்கள் தாம் வாழ்கின்ற நாட்டவரோடு தொடர்புகொள்ளாமல் இருப்பதென்பது இயலாததொன்று. எனவே, இச்சூழலைப் பிரதிபலிக்கின்ற படைப்புக்களில் அவர்தம் மொழிப் பிரயோகங்களைப் பயன்படுத்தவேண்டியதும் இன்றியமையாததேயாம். இதுபற்றி ஆய்வாளரொருவர் பின்வருமாறு கூறியிருப்பது கவனிக்கத்தக்கது.³⁰

“புலம்பெயர்ந்தோரின் புதிய சமூகம், சூழல், பண்பாடு என்பவற்றோடு சம்மந்தப்பட்ட பல அம்சங்கள் அவ்வம் மொழிகளிலேயே உணர்த்தப்படுகின்றன. மொழி பண்பாட்டோடு இரண்டறக் கலந்திருப்பதால் சில பதங்கள் இலகுவாக மொழிபெயர்க்க முடியாது. எனவே தமிழில் சிலர் பேசும் போது ஜேர்மன், சுவிடீஸ், டேனிஸ் பதங்களைக் கலந்து பிரயோகிப்பது நடைமுறைக்கு வந்துவிட்டது. இதைக் குறியீட்டு மாற்றம் (Code Switching) என மொழியியலாளர் அழைப்பர்”

படிமங்கள், குறியீடுகள், அணிகள் என்பவற்றின் பயன்பாட்டுநிலையும் இத்தகைய சூழலால் உருவாவதேயாம்.

6.2. ஆயின் தமிழ் படைப்புகளிலே ஆங்கிலச்சொற்கள், தொடர்கள் வாக்கியங்களின் பயன்பாடு தவிர்க்கவியலாத சூழலில் ஏற்படுகின்றதா என்ற கேள்வி எழுகின்றது.

பாத்திரங்களின் உரையாடல் அவர்தம் பேச்சுமொழியில் இடம்பெறுவது தவிர்க்கவியலாததே. இடம்பெறும் பாத்திரங்கள் புகலிட நாட்டுப் பாத்திரங்களாயின் அவர்தம்மொழி இடம்பெறுவது இயல்பானதே. (5.1.1. எடு: 1 அத்தகையது)

ஆயின், பெரும்பாலான படைப்புக்களில் தமிழ்ப் பாத்திரங்கள் உரையாடுகின்றபோது சூழலைப்பொறுத்துச் சில சந்தர்பங்களில் பிறமொழிச்சொற்கள் இடம்பெறுவதில் எத்தகைய தவறுமில்லை.

ஆனால், நடைமுறையில் பெரும்பாலான படைப்புகளில் ஆங்கிலச் சொற்கள் வசனங்கள் அநாவசியமாக இடம்பெறுவதனை அவதானிக்க முடிகின்றது. (5.1.1.எ-டு.iii)

படைப்பாளர்கள் தமது அன்றாட வாழ்வில் அவ்வாறு அங்கில மொழியைப் பயன்படுத்தி வருவதே இதற்குக் காரணமாக வேண்டும். அல்லது ஆய்வாளரொருவர் கூறியது போன்று³¹

“அதிகப்படியான ஆங்கில வாக்கியங்களின் பிரயோகமும் இவர்கள் தங்கள் கதைகளைச் சொல்வதிலுள்ள அவசரத்தைக் காட்டுகிறது”

எவ்வாறாயினும் இதனால் தமிழ் வசனநடை பெறுகின்ற சிறப்புகள் எதுவுமில்லை என்றே கூற வேண்டும். ஈழத்தில் வதிகின்ற எழுத்தாளர்களின் படைப்புகளில் இவ்வாறான ஆங்கில மொழிப் பிரயோகம் பெருமளவு இடம்பெறுவதில்லை. ஒப்பீட்டு ரீதியில் தமிழக எழுத்தாளர்கள் ஆங்கில மொழிப்பிரயோகத்தை மேற்கொண்டாலும் புகலிடத் தமிழ் எழுத்தாளர்கள் போன்று அதிகளவில் கையாள்வதில்லை.

7. முடிவுரை

இதுவரை எடுத்து விளக்கியவாறு புகலிடத்தமிழ் காரணமாக தமிழில் கலந்த பிறமொழிச் சொற்களின் வரவும், வசன அமைப்பு பிரயோகங்களும் முன்னைய காலங்களில் பிறமொழிகள் காரணமாக ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் போன்று பரந்தபட்ட அளவிலும் வலுவாகவும் ஏற்பட்டதாகக் கூற முடியாது. ஏனெனில், முன்னர் ஏற்பட்ட மாற்றங்களுக்கான வலுவான காரணங்கள் (எ-டு: ஆட்சிச் செல்வாக்கு) புகலிட நாடுகளில் உருவாகியிருக்கவில்லை.

மேலும் மேற்கூறியவாறு புகலிட இலக்கியங்களுடாக தமிழில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் எண்ணிக்கை குறைந்த வாசகர் மட்டத்திலேயே அறியப்பட்டுள்ளது.

அதேவேளையில் பிறமொழிச் செல்வாக்கு இலக்கியப் பயன்பாட்டிற்கப்பால் பேச்சுமொழிப் பயன்பாட்டில் இடம்பெற்று வந்துள்ளமை பற்றியும் கவனிப்பதவசியமாகும். இதுதொடர்பாக ஆய்வாளரொருவர் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டிருப்பதும் கவனத்திற்குரியது.³²

“பிறமொழிச்சொற்கள் பேச்சு வழக்கிலே அதிகம் இடம்பெறுகின்றன. உரைநடையில் ஓரளவுதான் இடம்பிடிக்கின்றன. செய்யுளில் அந்நியமொழிச் சொற்கள் அருகியே இடம்பெறுகின்றன. அதனால் எழுத்து மொழியை மாத்திரம் வைத்துக்கொண்டு பிறமொழிச்சொற்களுக்கு எல்லை வகுக்க முடியாது. பேச்சு வழக்கில் மாத்திரம் இடம்பெறும் அந்நிய மொழிச் சொற்கள் காலப்போக்கில் விழவும் கூடும். உரைநடை தற்காலத்தில் முக்கிய இடம்பெறுவதாலும் பேச்சுவழக்கையொட்டி உரைநடையமைய வேண்டும் என்ற கருத்து உரம்பெற்று வருவதாலும் இன்றைய பேச்சு வழக்கிலிடம்பெறும் பிறமொழிச் சொற்கள் தமிழ் மொழியில் நீண்ட ஆயுள் உடையனவாகலாம்.”

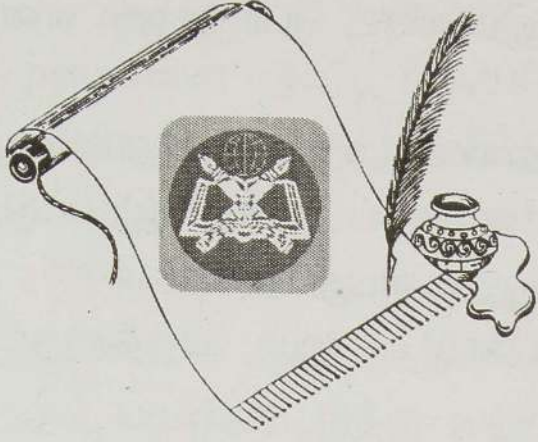
புகலிடத் தமிழர் மத்தியிலும் அவ்வந்நாட்டு மொழிப் பிரயோகங்கள் தவிர்க்கவியலாத விதத்தில் கணிசமாக இடம்பெற்றிருக்கும் என்று கருதுவதில் தவறில்லை.

ஆயின் கால அடைவில் இது அபரிமிதமான வளர்ச்சியை எட்டுமாயின் தமிழ்மொழி வெவ்வேறு கிளைமொழிகளாவதற்கும் வாய்ப்புள்ளது. எனவே இவ்விதத்திலான ஆய்வொன்றும் அவசியமாகின்றது.

அடிக்குறிப்புகள்

1. இவ்விதத்திலான முக்கியமான சில ஆய்வுகள்:
சித்திரலேகா மௌனகுரு, இலங்கைத் தமிழரின் புலம்பெயர் இலக்கியம், சுதந்திர இலக்கிய விழா அமைப்புக் குழு, நுகேகொட, 1995
2. வேலுப்பிள்ளை.ஆ.பேராசிரியர், தமிழ் வரலாற்று இலக்கணம், குமரன் புத்தக இல்லம், மீள் அச்சு 2002, பக். 22 - 29
3. தம்பா, துளிர்க்கும் கனவுகள் துருவச்சுவடுகள், நோர்வே, 1989, பக்.30
- 3அ. ஜெயபாலன் வ.ஐ.ச., வ.ஐ.ச.ஜெயபாலன் கவிதைகள்-பெருந்தொகை, சென்னை 2000, பக்151
- 3ஆ. நக்கீரனார் சுவடுகள் - 53 நோர்வே 1993:94
- 4.அ. கருணாகரமூர்த்தி பொ., கிழக்கே போகும் சில மேகங்கள், ஸ்நேகா சென்னை, 1995பக்.134
- 4ஆ. கருணாகரமூர்த்தி பொ., கூடுகலைதல் கனவுப்பட்டறை, சென்னை, 2005, பக் 7 2,74,82,84,86,87,80,92
5. கலாமோகன், நிஷ்டை எக்ஸில் வெளியீடு, பரீஸ் 1999, பக்.37 - 48, 57
6. சிறீசுக்கந்தராசா அளவெட்டி, சிறீசுவின் சில கவிதைகள், மித்ர வெளியீடு, சென்னை 2003, பக்.24 பக்.52 பக். 63
7. சிறீசுக்கந்தராசா அளவெட்டி, மே.கு. நூ. பக்24,52,63
8. தம்பா துளிர்க்கும் கனவுகள் துருவச் சுவடுகள் நோர்வே 1989 பக். 30
9. கலாமோகன் மு.கு.நூ. பக்5
10. கருணாகரமூர்த்தி பொ. ம.கு.நூ. பக்.72
11. முல்லையூரான் சுழற்சி தொகுப்பு மு.கு.நூ. பக்.164-165
12. ஜெயபாலன் வ.ஐ.ச. வ.ஐ.ச. ஜெயபாலன் கவிதைகள் பெருந்தொகை, சென்னை 2000. பக்.151
13. செல்வம், கட்டிடக் காட்டுக்குள் ஆசியா, பிரான்ஸ் 1992
14. திருமாவளவன், பனிவயல் உழவு, எக்ஸில் வெளியீடு, பிரான்ஸ் 2000
15. திருமாவளவன் மே.கு.நூ. பக். 38
16. திருமாவளவன் மே.கு.நூ.பக்.45
17. திருமாவளவன் மே.கு.நூ.பக்71
18. ஜெயபாலன் வ.ஐ.ச. மே.கு.நூ. பக்.118
19. ஜெயபாலன். வ.ஐ.ச. மே.கு.நூ பக்-151
20. ஜெயபாலன் வ.ஐ.ச. மே.கு.நூ. பக்213
21. ஜெயபாலன். வ.ஐ.ச. மே.கு நூ.பக் 219

22. இராஜேஸ்வரி பாலசுப்பிரமணியம், தேம்ஸ் நதிக்கரையில், பாரி நிலையம் சென்னை, 1992 பக் 95
23. இராஜேஸ்வரி பாலசுப்பிரமணியம் மே.கு.நா. பக்105
24. இராஜேஸ்வரி பாலசுப்பிரமணியம் மே.கு.நா. பக் 46
25. மாத்தளை சோமு, ஒரே இனம், தொகுப்பு பனியும் பனையும். மு.கு. நா. பக்.35
26. ரதி நிறமில்லை தொகுப்பு: பனியும் பனையும் மு.கு.நா பக்.80
27. ஜோர்ஜ் குருசேவ் Ex. அலைகளில் தொகுப்பு மு.கு.நா பக்.364
28. சிறீசுக்கந்தராசா அளவெட்டி மு.கு.நா. பக்.100
29. யாழ் பாஸ்கர் ஓய்வு நாள் தொகுப்பு: பனியும் பனையும் மு.கு.நா. பக்.63
30. சுரேஸ் கனகராஜா இன்னுமொரு காலடி லண்டன் தமிழர் நலன்புரிச் சங்கம் 1998 பக். 36
31. சுஜாதா கோபுரவாயில் தொகுப்பு பனியும் பனையும் மு.கு.நா. பக். 6
32. வேலுப்பிள்ளை பேராசிரியர் ஆ. மு.கு.நா. பக். 27-28

எண் தமிழ்

செல்வி. க. நீலாம்பிகை

நவீன எண்கள் தமிழிலிருந்தே தோன்றின எனும் கருத்தை வெளிப்படுத்தும் “எண் என்ப ஏனை எழுத்தென்ப” எனும் நூலின் சுருக்கம் இங்கு முன்வைக்கப்படுகின்றது. தமிழுலகம் இதனைச் சீர்தூக்கிப் பார்க்கும் என்பது நம்பிக்கை.

ஐரோப்பாவில் பரவலாக வாழ்ந்த ஆரியர்கள் இருபதாக (Vigesimal System) எண்ணியுள்ளனர். வேல்ஸ் மொழியில் 20 Ugain எனவும் 40 இரு இருபதுகள் என Deugain எனவும் 60% இருபது என Triugain எனவும் குறிப்பிடப்படுகின்றது. பிரஞ்சு மொழியில் 20 Vingt எனவும் 80 நாலு இருபது என Quatre- Vingt எனவும் 92 நாலு இருபதுடன் பன்னிரண்டு என Quatre-Vingt-Douze எனவும் குறிப்பிடப்படுகின்றது.¹

டனிஸ் மொழியில் 60% இருபது என Tresindstye எனவும் 80 நாலு இருபது என Tirsindstye எனவும் அழைக்கப்பட்டது.²

டாக்டர். மு. வரதராசனும் தன்னுடைய மொழி வரலாறு எனும் நூலில் பாஸ்க் (Basque) மொழியிலும் டச் (Dutch) மொழியிலும் கோதிக் (Gothic) மொழியிலும் அதன் இன மொழிகளான ஏனைய பல ஜேர்மன் மொழிகளிலும் இருபதாக எண்ணப்பட்டதைக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.³

காகாசஸ் (Caucasian) மொழிகளிலும் செமற்றிக் மொழிகளிலும் ஏனைய உலகின் பல பாகங்களிலும் இருபதாக எண்ணும் முறை இருந்துள்ளதாக பிரித்தானிய கலைக் களஞ்சியத்திலும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.⁴

ஆனால் அனைத்து திராவிட மொழிகளிலும் பதிற்றுக்களாக (Decimal System) எண்ணும் முறையே காணப்பட்டுள்ளது.

ஆரிய எண்களில் 9 ஐக் குறிக்கும் சொல் புதிய எனும் பொருள் கொண்ட உரிச் சொல்லை ஒத்ததாக உள்ளது. லத்தீன் மொழியில் புதியது நொவெஸ் எனவும் 9 ஐ நொவெம் எனவும் குறிப்பிடப்படுகின்றது. பிரான்ஸ் மொழியில் நியூப் எனும் சொல் புதியது, ஒன்பது எனும் இரண்டையும் குறிக்கின்றது. ஜேர்மன் மொழியில் நியூ எனும் பதம் இவ்விரு கருத்தையும் கொடுக்கின்றது. சமஸ்கிருதத்தில் புதியது நவ எனவும் 9 நவ்ஸ் எனவும் குறிப்பிடப்படுகின்றது. அத்துடன் செமிற்றிக் மொழிகளான அக்காடிய.

எபிரேய, சிரிய, அரேபிய, எதியோப்பிய மொழிகளுக்கும் இப்பண்பு பொருந்தும் என யுனெஸ்கோ கூரியரில் எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளது.⁵

எனினும் எல்லாத் திராவிட மொழிகளிலும் 9 தொன்மை அல்லது தொலைவு எனும் கருத்தைக் கொண்டுள்ளது. ஒன்பது அடிப்படை எண்களில் ஒன்று, இரண்டு, மூன்று.....ஒன்பது என எண்ணும் ஒழுங்கில் தொலைவிலுள்ளது ஒன்பது அல்லவா?

மேலும் பழம் தமிழர் 9 ஐக் குறிக்கத் தொண்டு எனும் பதத்தைப் பயன்படுத்தியுள்ளனர்.

“இரண்டென, மூன்றென, நான்கென, ஐந்தென, ஆறென, ஏழென, எட்டெனத் தொண்டென”

[பரிபாடல் - 3ஆம் பாடல், வரி 78-78]

தொண்டுக்கிழவர் என்பது மிகவும் வயதில் கூடிய கிழவரைக் குறிக்கும். அதேபோல் ஒன்பது அடிப்படை எண்களிலும் மிகவும் பருமனில் கூடிய எண் தொண்டு ஆகும். ஆதலால் 9 எனும் எண்ணைக் குறிக்கும் சொல் கருத்துடன் அமைவது திராவிட எண்களில் மாத்திரமே ஆகும்.

ஆரிய மொழிகளான லத்தீன், சமஸ்கிருதம், ஆங்கிலம், ஸ்பானிஸ், பிரான்ஸ், போர்த்துக்கீஸ், டச்சு, ஜேர்மன் ஆகிய மொழிகளில் 10 - 20 வரையான எண்களை குறிப்பிடும் போது பத்தின் வலுக்களின் இறங்குவரிசைக்கு (10^3 , 10^2 , 10^1 , 10^0) முரணாக ஒன்றுக்கள் முதலிடம் பின் பத்தும் குறிப்பிடப்படுகின்றது. (உ+ம்:- ஏகாதாச) அரேபிய மொழியில் 24ஐ அர்பா (4) முதலிலும் இஸ்ரூன் (20) அதை அடுத்தும் வர அர்பா இஸ்ரூன் எனக் குறிப்பிடப்படுவதிலிருந்து செமிற்றிக் மொழிகளுக்கும் இப்பண்பு பொருந்துகின்றது.

எனினும் எல்லாத் திராவிட மொழிகளிலும் 10 இன் வலுக்களின் இறங்குவரிசை முரண்படாத வகையில் பத்து முதலிலும் ஒன்றுக்கள் அதை அடுத்தும் வர அமைந்தள்ளன. அதனால் ஒரு சீர்மைப்பண்பு திராவிட மொழிகளுக்கே பொருந்தும்.

நவீன எண்கள் பற்றிக் குறிப்பிடும் முக்கிய ஆதாரமாக செவரஸ் சீபொக் (Severus sebokht) எனும் மொசபத்தேமிய அறிஞரின் கரத்தைக் குறிப்பிடலாம். இவர் எண் குறியீடுகளின் சிக்கனத்தன்மையே குறிப்பிட்ட எண்ணல் முறையின் உயர்வுக்குக் காரணமெனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.⁶

ஆரிய மொழியில் சமஸ்கிருதமும் திராவிட மொழியில் தமிழுமே இங்கு ஒப்பு நோக்க வேண்டியவை ஆகும். சமஸ்கிருதத்தை நோக்கும் போது⁷ ஒற்றைப்படை எண்களுக்கு 9 குறியீடுகளும் 10 - 90 வரையான பத்துக்களுக்கான 9 குறியீடுகளும் 200, 300 என்பவற்றைக் குறிக்க 100 எனும் எண்ணின் குறியீட்டுடன் வலது புறமாக முறையே 1, 2 எனும் எண்களின் குறியீடுகள் இடப்படும். அதே போல் 2000, 3000ஐக் குறிக்க 1000 எனும் எண் குறியீட்டுடன் வலப்புறமாக 1, 2 எண் குறியீடுகள் இடப்படும். ஆகவே 3000 வரை குறிப்பிட்ட ஒன்றுக்கள் - 9, பத்தக்கள் - 9, நூறுகள் - 2, ஆயிரங்கள் - 2, நூறு, ஆயிரம் என்பவற்றிற்கு இரண்டுமாக 24 குறியீடுகள் பயன்படுத்தப்படும். அனால் தமிழில் 3000 வரை குறிக்க 9 அடிப்படை குறியீடுகளுடன் பத்து, நூறு, ஆயிரம் ஆகியவற்றின் மூன்று குறியீடுகளுமாக 12 குறியீடுகள் போதுமானவையாகும். ஆதலால் செவரெஸ் சீபொக் குறிப்பிட்ட சிக்கனத்தன்மை தமிழிற்கே பொருந்தும்.

புதிய - பழைய என இரண்டு அல்லது இரண்டுக்கு மேற்பட்ட குறியீட்டு முறைகளை அரபு, சமஸ்கிருதம், கிரேக்கம், சீனம், உரோம எண்கள் கொண்டுள்ளன. தமிழில் ஒரே ஒரு குறியீட்டு முறை மாத்திரம் உண்டு. ஆதலால் திருத்தத்திற்கு உட்படாத எண்குறியீட்டு முறைப்பண்பு தமிழிற்கே இருந்துள்ளது.⁸

உலகம் முழுவதிலும் லட்சம் (Lakh) பல்வேறு சொற்களால் பயன்பட்டு வந்தது. ஆனால் 20 ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதிப்பகுதியில் உலக மொழிகளில் நூறாயிரம் எனும் பதம் பயன்பாட்டுக்கு வந்தது. எனினும் தமிழர் பன்னெடுங்காலமாக நூறாயிரம் எனும் சொல்லைப் பயன்படுத்தியுள்ளனர்.

நூறாயிரம் முன் வருஉங் காலை
நூறனியற்கை முதனிலைக் கிளவி
(தொல், எழு, குற், புண 6)

நூறாயிரங்கை ஆற்றி கடவுள்
(பரிபாடல் 3ஆம் பாடல் வரி 43)

ஏழ் பிறப்படியேம் வாழ்க நின் கொற்றம்
பன்னுராயிரத்தாண்டு வாழியர் 9)

பூச்சியம் கணிதத்தில் மிகப்பிற்பட்ட காலத்திலேயே பயன்படுத்தப்பட்டதாக பொதுவாகக் கருதப்படுகின்றது. பிரித்தானிய கலைக் களஞ்சியத்திலும் செவரஸ் சீபொக் (C650) ⁹ அடிப்படை எண்கள் பற்றியே குறிப்பிட்டுள்ளதால் அவர் பூச்சியத்தை அறியவில்லை எனக்கூறப்படுகின்றது.¹⁰ எஸ்.ஜி. மோர்லி என்பவர் “புராதன மாயா நாகரிகம்” எனும் நூலில்¹¹ ஆரம்பத்தில் பூச்சியக் குறியீடு இந்தியாவில் பயன்பாட்டில் இருந்தது தொடர்பாக பல மேற்கோள்கள் காட்டப்பட்டாலும் இவற்றில் எதுவும் ஆதாரமற்றவை என உறுதிப்படுத்தப்பட்டு விட்டன. செவரெஸ் சீபொக் குறிப்பிடும் ஒன்பது குறியீடுகளானது பூச்சியப்பெறுமானம் இடப்பெறுமானம் ஆகியவற்றின் பயன்பாடின்றி ஒன்பதுக்கு மேற்பட்ட எண்களைக் குறிக்கப்பயன்படாது. எனக் கூறியுள்ளார். ஆனால் “இந்தியாவின் பழைய சாசனங்களில் திகதிகளும் எண்களும் உரோமானிய, கிரேக்க, எபிரேய, மொழிகளிலள்ள குறியீடுகளைப் போலல்லாது பத்துக்களும் நூறுகளும் வித்தியாசமான குறியீடுகளால் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. இக்குறியீடுகள் கி.பி. 595 ஆம் ஆண்டளவில் குஜராத்திலிருந்து பெறப்பட்டன” எனக் கூறப்பட்டுள்ளது.¹² பத்துக்கள், நூறுகளுக்கான குறியீடுகள் அரேபியாவிலிருந்து பெறப்பட்டவையாக இருக்க முடியாது. அரேபிய எண்கள் ஆப்பு வடிவின. மேலும் 60 இன் மடங்குகளாகும். செவரெஸ் சீபொக்கின் காலம் கி.பி 650 பத்து, நூறுகளுக்கான குறியீடுகளை வட இந்தியா அறிந்தது. கி.பி 595 இல். ஆதலால் செவடிரஸ் சீபொக்கின் குறிப்பை ஏற்றுக்கொள்ளலாம். எஸ்.ஜி. மோர்லி கூறிய கருத்து ஏற்றுக்கொள்ள முடியாதது என்பதைப் பின்வரும் உதாரணங்கள் மூலம் அறிந்து கொள்ளலாம்.

	எண் குறியீடுகள்								
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
க	உ	ங	ச	ரு	சு	எ	அ	சூ	ய

100 - ள 1000 - சூ

2839 தமிழில் உதஅளஙயஷ என எழுதப்படுகின்றது 13

பேரெண்கள்:-

10000 யசூ 50000 - ருயசூ 100000 - ளசூ
 1000000 - ளசூ கோடி - ளளசூ எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

உலகிலுள்ள எண்குறியீடுகளை கருத்தில் கொண்டால் கிரேக்க, அரேபிய, எபிரேய, சீன, சமஸ்கிருத, சிங்கள எண்களில் 10 இன் மடங்குகளுக்குத் (10, 20, 30.....) தனித்தனி குறியீடுகள் உண்டு. அதனால் இவற்றிலிருந்து நவீன எண்கள் தோன்றியிருக்க முடியாது. பத்தின் மடங்குகளுக்கு குறியீடுகள் தனித்தனியாக அமையாது. பத்தின் வலக்களுக்கு (10,100,1000) மாத்திரம் குறியீடுகளையுடையவை எகிப்திய தமிழ் எண்கள் மாத்திரமே. எனினும் எகிப்திய எண்களில் 30 ஐக் குறிக்க 10 + 10 + 10 என பத்திற்குரிய குறியீடு 3 தடவை இடப்படும். ஆனால் தமிழில் நவீன எண் அடிப்படையில் 3 x 10 எனும் கருத்தில் 3 ற்குரிய குறியீடும் 10 ற்குரிய குறியீடும் இடப்படும். ஆதலால் நவீன எண்களுக்குரிய மக்கிய பண்புகளான

1. ஒன்பது அடிப்படை எண்கள்.
2. பத்தின் வலுக்களில் (10, 100, 1000) எண் பெறுமானம் அதிகரித்தல்.
3. இடப்பெறுமான எண்ணக்கரத்தை வெளிக்கொணரக் கூடிய வகையில் எண் குறியீட்டு முறை அமைந்திருத்தல்.

ஆகிய மூன்றும் ஒருங்கே தமிழ் தவிர்ந்த வேறு எந்த எண் முறையிலும் காணப்படவில்லை.

கூட்டலின் இலகுவாக்கம் பெருக்கல், கழித்தலின் இலகுவாக்கம் பிரித்தல் தமிழில் மாத்திரம் பூச்சியப் பயன்பாடின்றி அதற்குப் பிரதியீடாக தமிழ் எண் குறியீடுகளைப் பயன்படுத்தி பெருக்க பிரிக்க முடியும். உதாரணமாக:-

254 x 36							
	200	50	4		உா	ருய	சா
		30	6			ஙய	சா
1000	500	20	4	கத	ருா	உய	சா
7000	600	20		எத	சா	உய	
9000	100	40	4	கத	கா	சய	சா

இதேபோல் 4752 36

	100	30	2					கா	ஙய																
உ	<table border="1"> <tr> <td>4000</td> <td>700</td> <td>50</td> <td>2</td> </tr> <tr> <td>3000</td> <td>600</td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>1000</td> <td>100</td> <td>50</td> <td></td> </tr> <tr> <td>1000</td> <td>000</td> <td>80</td> <td></td> </tr> </table>				4000	700	50	2	3000	600			1000	100	50		1000	000	80			ஙய சா	சா	ளா	ருய
4000					700	50	2																		
3000	600																								
1000	100	50																							
1000	000	80																							
உ								ஙக	சா																
								க	கா	ருய															
								கத		அய															
				70	2					எய															
உ																									
				70	2					எய															
உ																									

ஆதலால் எஸ்.ஜி.மோர்லி சுறிய பூச்சியம், இடப்பெறுமானம் இன்றிய எண்பயன்பாடு, பற்றிய கருத்து ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடியதல்ல.

கடினமான பண்புகள் இலகுவாக்கப்படுவது இயல்பு அவ்வகையில் தமிழ் எண்கள் இலகுவாக்கப்பட்டிருக்கலாம்.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
க	உ	ங	ச	ரு	சா	எ	அ	து	ய
	உ	ங	ச	ரு	சா	எ	அ	து	ய

இலகுவாக்க இயலாத எண்கள் க. சா. னை என்பவையாகும். அரேபியர் இலகுவாக்கியமையால் அவர்கள் தம்முடைய 1 எனும் குறியீட்டை க இற்காகப் பயன்படுத்தியிருப்பர். சா. னை என்பவற்றில் னை எனும் குறியீட்டில் 9 ற்கான அமைப்பு உண்டு. மேலும் இக் குறியீட்டை வலஞ்சுழியாகவோ இடஞ்சுழியாகவோ சுழற்றியில் பெறப்படுவதே 6 எனும் குறியீடு. தஞ்சாவூர் பெரிய கோவிலில் பொறிக்கப்பட்ட தமிழ் எழுத்துக்கள் 1000 வருடங்களாக மாற்றமடையவில்லை எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. அதலால் பூச்சியப் பெறுமானம் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட காலத்தில் தமிழ் எண் குறியீடுகள் மேற்காட்டியவாறே அமைந்திருக்கலாம்.

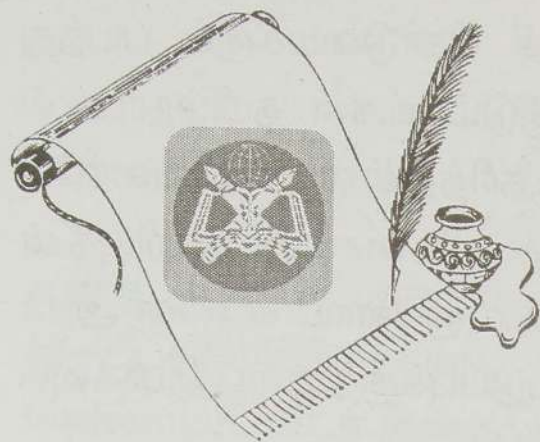
ஆதலால் நவீன எண்களை இந்து, அரேபிய எண்கள் என்பதைக் காட்டிலும் தமிழ் அரேபிய எண்கள் என்பதே சாலப்பொருந்தும்.

உசாத்துணை நூல்கள்

1) WILLIAMS HUDSONT, A Short Introduction to the study of Comparative Grammer (I ndo - European)@ oxford University press 1935 p.63

- 2) JESPERSEN OTTO, "EFFICENCY IN LINGUSTIC CHANGE" Bianco Lunors
Bogirykkeri A/S, Denmark 1949 p29
- 3) வரதராசன் மு மொழி வரலாறு, திருநெல்வேலி தென் இந்திய சைவ சித்தாந்த
நூற் பதிப்புக்கழகம்
- 4) Encyclopaedia Britannica, Encyclopaedia Britannica Ltd, Grate Britain, 1953, p.614
- 5) யுனெஸ்கோ கூரியர், தென் மொழிகள் புத்தக நிறுவனம், சென்னை, ஜனவரி 1994 ப. 10-11
- 6) யுனெஸ்கோ கூரியர், முற் சுட்டிய நூல் பக் iv
- 7) சுப்பிரமணியன் தி.நா பண்டைத்தமிழ் எழுத்துக்கள். மதராஸ் லாஜர்னல் அச்சகம், மைலாப்பூர்
1938 ப ப 80-85
- 8) நீலாம்பிகை க "எண் என்ப ஏனை எழுத்தென்ப" விநாயகர் தரும நிதிய அச்சகம்
பருத்தித்துறை மே 1997 g g 17,18,75,76,82,83,144,145
- 9) சோமசுந்தரபாரதியார் "பழந்தமிழ்நாடு" மலர் நிலையம் சென்னை 1955 ஏ91
- 10) யுனெஸ்கோ கூரியர் மற்சுட்டிய நூல் ப 12
- 11) Morley S.G "The Ancient MAYA" London 1946, P.274 (Basham A.L, "The wonder
that was India, Orient Longmans Limited, Calcutta 1963 P495
- 12) Basham A.L "The wonder that was India" Orient Longmans Limited, Calcutta 1963
P465
- 13) காரி நாயனார் கணக்கதிகாரம், கழக வெளியீடு, திருநெல்வேலித் தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த
நூற்பதிப்புக் கழகம் லிமிட்டெட், திருநெல்வேலி 1958.

இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியம்

கே.ஏ. ஜெஹார் உசேன்

முன்னுரை :

‘இஸ்லாம் எங்கள் வழி; இன்பத்தமிழ் எங்கள் மொழி!’ என்ற இலட்சிய நோக்கோடு கடந்த நானூறு ஆண்டுகளில் நாலாயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட இலக்கியங்களை இஸ்லாமியத் தமிழ்ப் புலவர்கள் படைத்தளித்துள்ளனர். இருந்துங்கூட இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கியம் என்றால் உமறுப்புலவரின் சீறாப்புராணத்தையும், குணங்குடி மஸ்தானின் பாடல்களையும் மட்டும் உணர்ந்திருந்த நிலை நெடுங்காலமாக நிலவி வந்தது. உலகளாவிய அளவில் நடைபெற்ற இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய மாநாடுகளும், ஆங்காங்கே நிகழ்ந்த ஆய்வரங்குகளும் இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியங்களின் பரப்பையும், சிறப்பையும் ஓரளவு தமிழ்கூறு நல்லுலகத்திற்கு உணர்த்தியுள்ளன.

தொன்மை முஸ்லிம்கள் :

நபிகள் நாயகம் இளம் பருவத்தில் பிறருடைய ஆடுகளையும், ஒட்டகங்களையும் மேய்ப்பதற்கு இந்தியப் புளிளைக் கூலியாகப் பெற்றனர் என்று சில வரலாற்றாசிரியர்கள் கூறியுள்ளனர். நபிகள் நாயகத்தின் திருத்தோழர்களாம் தமீம் அன்சாரி, உக்காஸா ஸஹாபி ஆகியோருடைய கல்லறைகள் மறையே கோவளத்திலும் (சென்னை), பரங்கிப்பேட்டையிலும் உள்ளன. திருச்சிராப்பள்ளியிலுள்ள கல்லுப்பள்ளி என்னும் மசூதி ஹிஜ்ரி 116-ஆம் ஆண்டில் அப்துல்லா இப்னு முஹம்மது அன்வர் என்பவரால் கட்டப்பெற்றுள்ளதாக அறிகிறோம். 798-ஆவது சகாப்தத்தில் கீலக வருடத்தில் மீனத்திங்கள் சுக்ரவாரத்தில் (14.4, கி.பி. 875 வெள்ளிக்கிழமை) காயல்பட்டினத்தில் குடியேறிய முஸ்லிம்களுக்கு அப்பகுதி அரசன் தாமிரப் பட்டயம் கொடுத்துள்ளான். இப்பட்டயம்...

“முஹம்மது கல்ஜி மரக்கல ராயன் தலங்கண்டு
குடியேறி இருக்கம்படி கர்த்தனாகிய ஜெய்வீரு
ராஜுக்காரு நாயன் இந்தத் தாமிரப் பட்டயம்
கொடுத்தோம்...”

என்னும் முறையில் எழுதப் பெற்றுள்ளது.

கி.பி. 13ஆம் நூற்றாண்டில் முஹம்மது இப்னு-கலாவுதீனின் கொடுமைக்குப் பயந்து எகிப்தில் இருந்து சையது ஜமாலுதீன் தலைமையில் சில குடும்பங்கள் தமிழ்நாட்டில் குடியேறியுள்ளன. இவர்களைச் சுந்தரபாண்டிய தேவர் ஆதரித்துள்ளார். இவரையே மார்க்கோ போலோவும் குறிப்பிடுகின்றார். ஜமாலுதீனின் தம்பி சையது தஹியுதீன் சுந்தரபாண்டியனின் அமைச்சராகவும் ஜமாலுதீன் சீன அரசரான குப்ளாய் கானின் அரச சபைக்குப் பாண்டியனின் தூதுவராகவும், இலங்கைப் படையெடுப்புக்குத் தளபதியாகவும் இருந்துள்ளனர்.

ஞானிகள் வருகை :

வணிகர்களையும் அரசியலாளர்களையும் தொடர்ந்து, தமிழ்நாட்டில் இஸ்லாத்தைப் பரப்ப ஞானிகளும் வந்தனர். தமிழ்நாடு, இலங்கை, மலையாளம் உள்ளிட்ட தென்னகத்தைப் பழங்காலத்தில் அரேபியர் மலபார் என்று அழைத்தனர். மலபார் பகுதிக்கு வந்து இஸ்லாமிய பரப்புதலை மேற்கொண்டவர்களுள் இரண்டு நாயகத் தோழர்களை முன்பே குறிப்பிட்டோம். பின்னர் கி.பி 10 ஆம் நூற்றாண்டில் தமிழகத்தில் இஸ்லாத்தைப் பரப்பிய ஞானி திருச்சியில் அடங்கப் பெற்றுள்ள நத்ஹர் வலி ஆவார். இவர் சிரியாவின் சிற்றரசராக இருக்கும்போது ஒரு கனவு காரணமாக, முடி துறந்து, ஹீர்முஸ் என்ற ஊரில் வாழ்ந்த சையது இப்ராஹீம் என்ற ஞானியிடம் பயின்று, தீட்சைப் பெற்று இஸ்லாமியத் தொண்டு செய்துள்ளார். இவர் காலமான நாள் ஹிஜ்ரி 417 ரமலான் பிறை 14 (கி.பி.997) ஆகும்.

மாலத்தீவுகளிலும் (மொஹல்லத்தீவு) தென் தமிழ்நாட்டிலும், இலங்கையிலும், காதிரிய்யா தரீக்காவின் ஆதிசூரு முஹையதீன் அப்தல் காதிர் ஜீலானி அவர்கள் இஸ்லாத்தைப் பரப்பினார்கள். நாகூரில் அடங்கப் பெற்றுள்ள சாஹூல் ஹமீது பாதஷா என்ற ஞானியும் ஏராளமான தமிழர்களை இஸ்லாத்தின் பக்கம் நல்வழிப் படுத்தினார். இவர்களோடு எண்ணற்ற சான்றோர்களின் இஸ்லாமியப் பணியால் நிறைந்த எண்ணிக்கையில் தமிழர்கள் முஸ்லிம்கள் ஆயினர்.

தமிழில் துருக்கர் :

இவர்களை “இஸ்லாம் ஆனவர்” என்று பிற தமிழர்கள் அழைத்தனர் - அழைக்கின்றனர், இவர்களின் நடைமுறைகளும் இயல்புகளும் ஏனைய தமிழர்களிடம் இருந்தும், பிறநாட்டு (யவனர்) முஸ்லிம்களிடம் இருந்தும் வேறுபட்டு விளங்கின. ஆகவே இவர்களைக் குறிப்பதற்குத் ‘துருக்கர்’ என்ற சொல் கையாளப்பட்டது. துரகம் - குதிரை, குதிரை வணிகன், குதிரையோட்டி, குதிரை வீரன் என்று முஸ்லிம்கள் குதிரையோடு தொடர்புடைய காரணத்தால் துருக்கர் - துருக்கர் - துலக்கர் இச்சொல் என்று வழங்கப்பெற்றது.

இராமனுடைய திருமணத்திற்கு முன்பு மண்டப்பத்துள் வந்து திரண்ட மன்னர்களின் வரிசையைக் கூறும்போது கம்பர்,

“மான மாகதர், மச்சர், மிலேச்சர்கள்
ஏனை வீர இலாடர் விதப்பர்கள்
சீனர், தெங்கணர், நெஞ்சகர், சோமநகர்
சோனகேசர், துருக்கர், குருக்களே” (1110)

என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். துருக்கர், சோனகர், மிலேச்சர் ஆகிய மூன்று சொற்களுமே இருப்பதால் இம்மக்களுள் சிறு சிறு வேறுபாடுகள் இருந்தமை உணரலாம். துருக்கர் என்னும் சொல்லைக் கம்பர் இன்னுமொரு இடத்திலும் பயன்படுத்தியுள்ளார். இராமன் திருமணத்தைக் காண்பதற்காகத் தசரதன், பரதன் முதலியோர் செல்லும் வழியில் சந்திர சயிலத்தில் குதிரைகளைக் கட்டி வைத்தனர்.

“உண் அமுதம் ஊட்டி, இளையோர் நகர் கொணர்ந்த
துண் எனும் முழக்கின, துருக்கர் தர வந்த,
மண்மகள் தன் மார்பின் அணி வன்ன சரம் என்ன,
பண் இயல் வயப் பரிகள், பந்தியில் நிரைத்தார்” (825)

என்று குதிரைக்கும் துருக்கர்களுக்கும் தொடர்புடன் கூறியுள்ளார் கம்பர். பின்னர் வட இந்தியத் தொடர்பு அமுத்தம் பெற்றதால் இராவுத்தன் என்னும் இந்தஸ்தானிச் சொல் குதிரை வீரனைக் குறிக்க பயன்படுத்தப்பட்டது. இன்றும் தமிழ் முஸ்லிம்களில் ஒரு பகுதியினர் தம்மை இராவுத்தர் என்று அழைத்துக் கொள்கின்றனர்.

இராவுத்தன் முஸ்லிம்கள் :

பெரும்பற்றப் புலியூர் நம்பியின் திருவால வாயுடையார் திருவிளையாடற் புராணத்தில் ....

“துய்ய பேருலகுக்கு எல்லாம்
துளங்கி ராவுத்த ராயன்” என்றும்,
“இன்னெறி மன்னர் மன்னன்
இனிமை கூர்ந்து இராவுத்தர்க்கு” என்றும்,

திருப்பெருந்துறைப் புராணத்தில் ....

“கோட்டம் இல்லா மாணிக்க வாசகர் முன்
குதிரை ராவுத்தனாய் நின்று” என்றும்,

கந்தர் அலங்காரத்தில் ...

மாமயில் ஏறும் இராவுத்தனே”

என்றும் இராவுத்தன் என்னும் சொல் சைவப் புலவர்களால் கையாளப் பெற்றுள்ளது. திருக்குற்றாலக் குறவஞ்சி, “ஆசார ஈனத் துலுக்கன் குதிரை” என்று துருக்கர் என்ற சொல்லின் வழக்கு வடிவத்தைப் பயன்படுத்தியுள்ளது.

அஞ்சு வண்ணத்தார் :

சில கல்வெட்டுகளில் அஞ்சு வண்ணம் என்ற சொல் முஸ்லிம்களைக் குறிக்கக் கையாளப் பெறுகின்றது. இது அஞ்சு மான் என்னும் இந்துஸ்தானிச் சொல்லின் திரிபு என்று சிலர் கருதுகின்றனர். (செந்தமிழ் 45:4:65). பிராமணர், ஷத்திரியர், வைசியர் சூத்திரர் ஆகிய நான்கு வர்ணங்களுக்கும் அப்பாற்பட்ட இனத்தார் அஞ்சு வண்ணத்தார் என அழைக்கப் பெற்றிருக்கலாம். அல்லது வண்ண வண்ணத் துணிகளை நெய்யும் முஸ்லிம் நெசவாளர்கள் அஞ்சு வண்ணத்தார் ஆயினர் என்றும் கருதலாம். இன்று கூட அஞ்சு வண்ணம் பெரிய தெருக்கள் தென்காசி (நெல்லை), திருவதாங்கோடு (குமரி) ஆகிய ஊர்களில் உள்ளன. அங்கு முஸ்லிம் நெசவாளர்கள் (தாகனார் என்பது இவர்கள் பட்டம்) வாழ்கின்றனர். கி.பி 10ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதிக் கல்வெட்டுகளிலும், கி.பி.1269 இல் பொறிக்கப்பட்ட கல்வெட்டுகளிலும் அஞ்சு வண்ணம் என்னும் சொல் கையாளப் பெறுவதால், முஸ்லிம்கள் 10ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்தே தமிழ்நாட்டில் வாழ்ந்துள்ளனர் என்பது சதாசிவப் பண்டாரத்தார் அவர்களின் கருத்து.

மறைந்துப் போன இஸ்லாமிய நூல் :

பல்சந்த மாலை என்பது மறைந்தபோன தமிழ் நூல்களுள் ஒன்று. இதன் சில பாடல்கள் களவியற்காரிகை உரையாசிரியரால் மேற்கோளாகக் காட்டப் பெற்றுள்ளது. இந்நூல் வச்சிர நாட்டு வகுதாபுரியில் அரசு புரிந்து வந்த அஞ்சு வண்ணத்தவர் மரபினனாகிய ஒரு முஸ்லிம் மன்னனைக் குறித்தப் பாடப்பெற்றதாகும். இந்நூலில் கிடைத்துள்ள எட்டுக் கலித்துறைச் செய்யுள்களில் ... கலுழ்பா, வச்சிரநாடர் தங்கள் வகுதாபுரி, இயவனராசன் கலுபதி, அஞ்சு வண்ணத்தவர், வச்சிரநாட்டு இறையாகிய கலபா, சோனகர், யவனர்கள், அல்லா ஆகிய சொல்லாட்சிகள் கிடைக்கின்றன. கலுழ்பா, கலுபதி, கலுபா ஆகிய சொற்கள் கலிஃபா என்னும் சொல்லின் தமிழ் வடிவங்களாக இரக்கலாம். வகுதாபுரி என்பது காயல்பட்டினம் என்பது வையாபுரிப் பிள்ளை அவர்களின் கருத்து, அயினும் இது கீழ்க்கரை என்றும் சிலர் கூறியுள்ளனர்.

இராமதேவர், குலசேகர அழ்வார் ஆகியோர் மக்கா சென்று இஸ்லாத்தை ஏற்றவர்கள் என்றும், இவர்களின் தன்னலமற்ற சேவையால் இஸ்லாம் தென் இந்தியாவில் மிக விரைவாகப் பரவியது என்றும் முஸ்லிம்கள் நம்புகின்றனர்.

புதியப் பதிப்புகள் :

அண்மையில் புதிய பதிப்புகளாக ஞானப்புகழ்ச்சி (1977) : வேதபுராணம் (1990) குணங்குடியார் பாடற்கோவை (1990) : தொண்டி செய்கு மஸ்தான் சாகிபு திருப்பாடற் திரட்டு (1991) : இளையான்குடி கச்சிப்பிள்ளையம்மாள் பாடல்கள், (இளையான்குடி இலக்கியங்கள் - நெல் - 1980) : மேலப்பாளையம் பசீரொலி பாடல்கள் (மெய்ஞ்ஞான ஆனந்த பேரொளி 1984) : பீர் முஹம்மது ஒலி திருப்பாடல் தொகுப்பு விளக்க உரையுடன் - சிங்கப்பூர் வெளியீடு; மெய்ஞ்ஞானச் சிந்து (1990) வெளிவந்தள்ளன. இவ்வகைப் பணிகள் மேலும் தொடரப்பட வேண்டும்.

சரம் :

பீரப்பாவின் “திரு மெய்ஞ்ஞானச் சலநூல்” தனி நன்கொடையாக இனித இலங்குகிறது.

ஞான ஆனந்த களிப்பு :

ஞானியர்களின் பேரின்ப அனுபவப் பெருக்க ஞான ஆனந்தக் களிப்பாக மிளிர்ந்தன. அவை பதினொன்று ஞான ஆனந்தக் களிப்பாக விளங்குகின்றன.

அறபுத்தமிழ் :

கீழ்க்கரை ஆசியம்மாவின் “மெய்ஞ்ஞான தீபரத்தினத்”தின் சில பகுதிகள் தமிழாக்கம் பெற்றுள்ளன (1988). இங்ஙனமாக பல அறபுத்தமிழ் ஞான இலக்கியங்கள் தமிழாக்கம் பெறுதல் இன்றியமையாகிறது. சில உருது ஞானநூல்கள் தமிழில் மொழியாக்கம் பெற்றுள்ளன. அறபு, உருது ஞான நூல்கள் தமிழாக்கம் மேலும் தேவையாகின்றன.

தூய தமிழ் :

மச்சரேகைச் சித்தர் காலங்குடியிருப்பு அப்துல் வாரிது ஆலிம் மௌலானா ஐதுருஸின் பாடல்கள், இளையான்குடி பூ.மு. முஹம்மது மஸ்தான் சாகிபு போன்றவர்களின் பாடல்கள் அறபுச் சொற்கள் கலவாத தூய தமிழ் சொற்களால் ஞானம் பகருவன. பூ.மு. முஹம்மது மஸ்தானின் பல பாடல்கள் அச்சுவாகனம் ஏறாதவை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

நாட்டுப்புறச் செல்வாக்குடைய இலக்கிய வடிவங்களில் ஒரு மாற்றுப்போக்கு :

சிந்து, கும்மி, ஏசல், தாலாட்டு, சாய்ந்தாட்டுப்பா, ஒப்பாரி, குறம், குறவஞ்சி, கப்பல் பாட்டு, ஊஞ்சல், தெம்மாங்கு போன்ற நாட்டுப்புறச் செல்வாக்குடைய வடிவங்களில் ஞானம் பகரும் எளிமை, இனிமை நிறை இலக்கியங்கள் பல.

சதகம், திருப்புகழ், மஞ்சரி, மாலை, புகழ்ச்சி, அந்தாதி, கீர்த்தனை வெண்பா, கண்ணிகள், புலம்பல் தூது போன்ற வகைகளும் ஞானம் பிலிற்றும் மாற்றுப் போக்காக வடிவம் பெற்றுள்ளன என்பது இவண் குறிப்பிடத்தக்கன.

இசைத்தொண்டு :

ஞானத்தமிழ் இலக்கியங்களில் பல கீர்த்தனைப் பாடல்களாக - பதங்களாக இனிது இலங்குகின்றன. செஞ்சுருட்டி, சங்கராபரணம், ஸரஸாங்கு, காபி, ஆனந்த பைரவி, ஸஹனா, அபுரூபகம், நீலாம்பரி, தேசிகத்தோடி, முஹாரி தாமஸ் போன்ற பல வகை இராகங்கள் உள்ளன.

ஞானியர் சமரசப்பார்வை :

அய்யம்பேட்டை அப்தல் கனி ஆனந்தக் களிப்பில்,

“சாதியின் வேற்றுமை ஏது - இந்த
தாரணி மாந்தர்கள் காற்றில் சூது
வேதியர் காட்டிய வாது - இதை
விட்டுப் பொதுநிலைமீது கொண்டு ஓது” (69)

என்றும், சாகுல் ஹமீது அப்பா நாயகம் பாடிய சமரசச்சின்ப மயானந்த ஞான முகப்பூவில்

“ஒருகுலம் உயர்ந்ததென்றும்
ஒருகுலம் தாழ்ந்ததென்றும்
பிரிவுள்ள உலகத்தோர்கள்
பகருவார் பெருமையாக
நெறி மனுவெல்லாம் ஒன்றே
நிறைந்தோனைத் தினம்தொழுது
திருவருள் வடிவைக் கண்டோர்
ஜெயமுயர் குலமதாமே”

என எது குலப்பெருமை? என மொழிகிறார்.

அறபு அகர எழுத்துக்கள் :

ஞானவாக்கியத்தில் அலிபு, பே அறபு எழுத்தக்கள் இருபத்தி எட்டினையும் அமைத்துப் பாடிய முனாஜாத்து அறுசீர்க்கழிலடி ஆசிரியவிருத்தங்களால் ஆனது. கோட்டாறு ஞானியரடிகளின் “ஞான வேதாட்சர வருக்கம்” முப்பத்தியொன்று பாடல்களில் அலிபு அகர எழுத்துக்களில் அறுசீர்த்தாழிசையால் ஞானம் பகருகிறது.

தொழுகை நிலை : அறபு எழுத்தக்கள் :

தொழுகையின் பல்வேறு நிலைகளை - அறபு எழுத்தக்களான - அலிபு - ஹே - மீம் - தால் எழுத்துக்களுக்கு ஒப்பிட்டு குறியீட்டுப் பொருளாக, நூஹ் (ஓலி) வேதபுராணத்தில்

“இந்தத் தொழுகையில் நிலை அலிபாம்
ஏகன்றுக்கூவுதான் ஹே யாகுமென்னும்
சந்தேகமில்லா சுசீது மீமாம்
தால் அத்தஹியாத்தாமெனவே
முந்தியிரு மூச்சைச் சொல்லுகுவன் கேள்
முதலாமலிபுதான் ஷரீஅத்தென்றே
சிந்தை உறவாடும் இசுலாமுடன்
தெளியவொரு ஹே யுமுஹப்பத்தாமே”

-(தொழுகைப்படலம் : 11)

எனப் பாடியுள்ளார். இதனை சாகுல் ஹமீது அப்பா நாயகம் ஞான அலங்காரம் - புரண மெய்ஞ்ஞான நூறிலும் பாடுதல் காணலாம்.

பிஸ்மில் குறம் :

பீரப்பாவின் பிஸ்மில் குறம், “பிஸ்மில்லாஹிர்ரஹ்மான்ஹ்ரஹீம்” என 19 எழுத்துக்களின் அருமைப் பெருமைகளைப் பேசுகிறது. உயர்வான ஒரெழுத்துக்கும் ஒரறிவும் உண்டு என மணிமந்திரக் கலிமாவின் எழுத்துக்களுக்கு மஃஅரிபா நெறியில் நின்று விளக்கம் தருகிறது.

பெரிய நூல் (ஒலி) பாடிய வேதபுராணத்தில் அறபி எழுத்துக்களுக்கு உரிய எண்ணீட்டு விபரங்களை நுஜம் படலம் விவரித்தலும் காணலாம்.

எண்சாண் உடல் - 28 அறபு எழுத்துக்கள் :

தொண்ணூற்றாறு தத்துவங்களடங்கிய எண்சாண் உடலை 28 அறபு எழுத்துக்களில் சமைந்தவாறு பின்வரும் இஸ்லாமிய ஞானத்தமிழிலக்கியங்களில் கவினுற இசைத்தவாறு அறிந்து உணர்ந்து அனுபவித்தற்குரியது. (அ) ஆழ்வார் திருநகரி மு.அ. ஷெகு முஹம்மதுல்லா சாஹிபு பாடிய “(ஆ) ஹம்ஸாலெப்பை இயற்றிய “மெய்ஞ்ஞான ரத்தினலங்கார கீர்த்தனத்தில்” (பதிப்பு 1953) இன்ஸானுண்டான இயல்பியலும் (பதம் இரண்டு) (இ) ஞானரத்தின சாகர மதாறிய்யா (பக்கம் 118, 119விலும்) (ஈ) பெரிய நூல் (ஒலி) பாடிய வேதபுராணத்தில் மூலாதாரப் படலத்திலும் (4 முதல் 7 வரையுள்ள பாடல்கள்) (உ) இலங்கை ஒலவில் ஹக்கீம் எ.எம். யூசுப் லெப்பை இயற்றிய “மக் அது சிதுகு மணோன் மணிமாலை”யினுள் அட்சரத் தொகுப்பு படலமும் (ஊ) கடையநல்லூர் கலீபத்து ஷெய்கு ஷாகுல் ஹமீது அப்பா நாயகம் பாடிய ஞான அற்புதப்பகுதி “ஞான ஒளிவ” பிரிவிலும் (176 - 186) அறபு எழுத்துக்களால் அமைந்தவாறு எழுந்தது. மனித உரு எனச் செந்தமிழ் பாக்களால் சித்தரிக்கப்பட்டு வரையப்படுகிறது காணலாம். இலங்கை குருபாவாவின் குருமணி (1961) நூலின்கண் இதனை உரைநடையாகக் குறிப்பிட்டு வரைபடமும் தந்துள்ளார். ஆஷிக்கு அவதாரமில்லை, மெய்ஞ்ஞான மனதலங்காரப் புகழ்ச்சியும் அறபு எழுத்துக்களால் உருவான படங்களை வெளியிட்டும் உள்ளன.

நபிகள் நாயகம் :

ஞான இலக்கணங்களில் நாயகத்தின் பதினைந்து அடையாளங்களை விவரித்தலை மெய்ஞ்ஞான ரத்தினக் கீர்த்தனம், வேதபுராணம் (கலிம முதலிய காரண படலம் 5,6) மகுஷுக்கு மாலை ஞானச்சந்தக் கும்மி: ஞான வேதாந்தம் (காரணமாலை) ஆகியன காட்டும், மேலும் பல ஞான இலக்கியங்களில் பெருமானாரின் ஞானத்தலைமை நயம்பட உரைக்கப்படுகிறது.

படைப்பு விபரங்கள் :

இந்த உலக உயிரினங்களை படைத்த விவரங்களை ஞானப் புகழ்ச்சி 202 முதல் 208 பாடல்களிலும் ஞான வேதாந்தம் (ஞானமலர் முப்பது) 8 முதல் 12 பாடல்களும் பகருகின்றன.

நபிமார்களுக்கு இறை உதவிய நிகழ்ச்சி :

அல்லாஹ், நபிமார்களுக்கு உதவிய நன் நிகழ்ச்சிகளை ஞானச் செறிவுடன் ஞானப் புகழ்ச்சியிலும் ஷாஹுல் ஹமீது அப்பா நாயகத்தின் வேதத் திருப்புகழ்ச்சியில் ஞான அற்புத (2 முதல் 8 பாடல்கள்)த்திலும் வேதபுராணத்திலும் (8 முதல் 11) பாடுதல் காணலாம்.

உருவகம் :

பீரப்பாவின் ஞானமணிமாலையில், வேங்கை - மரணம்: பாழ்கிணறு - உலகம்: இரவும் - பகலும் - சந்திர சூரியக்கலை (மூச்சு) என உருவகித்து கூறும் பாடல்களும் பஷீரொலியின் ஞான ஆனந்தக் களிப்பில் சுவாசப்பரி (14.32) எனலும்: ஷரீஅத் - கப்பல்: தரீகத் - ஆறு: ஹக்கீகத் - சிப்பி: மஃஅரிபத் - முத்து என்றும், இருதயம் - விளக்கு: உயிர் - நெய் புத்தி - திரி: அருள் - தீ என்றும் உருவகித்தலைக் காணலாம். தெளஹீதானந்தக் கீர்த்தனையில் - கல்பு - விளக்கு: ஷரீஅத் - திரி: தரீகத் - நெய்: ஹக்கீகத் - நெருப்பு: மஃஅரிபத் - கூடரொளி என்று உருவகிக்கிறார்.

அல்ஹம்து சூரா :

அல்ஹம்து சூராவினை ஞான இலக்கணங்களான ஞானப் புகழ்ச்சி கோட்டாறு ஞானியரடிகளின் ஹுயில்லல்லாவென்ற ஒருபா 'இருபஃது ஞானப் பஃஹொடை' 'ஹக்கீம் ஷைகு முஹம்மது அப்துல்லாவின் மெய்ஞ்ஞானப் பாம்பாட்டிச் சிந்து', 'அபிராமம் காதர் முஹைதீன் வேத மெய்ஞ்ஞான நூல்', 'வேதபுராணம்' முதலியன தன்னகத்தே இடைமிடைந்து இயம்பும் ஞான நலம் கற்று அறிந்த அனுபவித்தற்குரியது.

பேரின்பக் காதல் நாயக நாயகி பாவம் :

தமிழகத்தில் ஞான இலக்கியங்களில் பீரப்பாவின் ஞான முச்சுடர் பதிகங்களில் பீரப்பா, விழியுறைப் பதிகத்தில் இந்நாயக நாயகி பாவத்திற்கு வித்திட்டிச் செல்கிறார் எனலாம். மனத்தின் உள்மணி, அருமணி, கருமணி, ஒளிமணி, மனோன்மணியாகிய இறைமணியினை நாயகியாகவும், அடியாரை நாயகராகவும் பாடும் பேரின்பநிலை இந்நிலையில் பாமர மரபாகப் பாடியவர்கள் குணங்குடியார் அப்துல் கனி பாவா: ஷைய்கு சுலைமானுல் காதிரி: பூ.மு. முஹம்மது மஸ்தான் (அச்சேறாதது): ஷைகு முஹம்மது அப்துல்லா: தொண்டி மௌன குருமஸ்தான் (பாரோனோக்கண்ணி): ஷைய்குத்தம்பி ஞானியர்: பரிமளத்தார் (ஞானமீர்த்தபோதினி): இற்கூல் பீவி (பேரின்பக் கீர்த்தனை - திறவு கோல்) முதலியோராவர், பெண்பாற் சூபிக்கவி கச்சிப்பிள்ளையம்மாள் ஞானக் கும்மியில் பேரின்பக் காதல் நேயப்பாங்கினில் பாடுதல் குறிப்பிடத்தக்கது. "லைலா மனோன்மணிக் கண்ணி" பாடிய முத்துப்பேட்டை பீர்முஹம்மது பாவா "லைலா" என்ற அடைமொழியிட்ட இறைக் காதலில் "மஜ்னூன்" ஆகிறார்.

கண்ணிப் பாடல்கள் :

ஞானத் தமிழிலக்கியங்களில் கண்ணிப் பாடல்கள் பல இரண்டிகளில் ஞானம் பகருவன், பொதுவான பராபரம், எக்காலம், நிராமயம், எந்நாளோ, கண்ணிகள் காணப்படுகின்றன. முத்துப்பேட்டை பீர்முஹம்மது மஸ்தான் பாவா ரஹ்மான், யாரஹீம், நந்தீஸ்வரி, தற்பரன், சைதன்யம், அருண்மயம், திருமயம், ஜமனிக் கண்ணிகளில் ஞானம் நவில்கிறார்.

உரை நடை நூல்கள் :

பத்தொண்பதாம் நூற்றாண்டில் கமுதி பெருநாழி கரணையானந்த ஞான பூபதி இப்ராஹீம் அவர்களின் ஞானக்களஞ்சியம், ஞானயோக ரகசியம் வேதாந்த பாஸ்கரன்: கோட்டாறு மெய்ஞ்ஞானி முஹம்மது அப்துஸ்ஸலாமின் "மெய்ஞ்ஞான வினாவிடை" (பதிப்பு 1885)

ஷெய்கு பூ அலி ஷாஹ் மதாரின் “ஞானப் பிரகாசம் (நூருல் இர்பான்) இலங்கை சித்தி லெவ்வை முஹம்மது காசிம் மரைக்காயரின் அஸ்றாறுல் ஆலம்”. இதனை ஆர்.பி.எம். கனி மெய்ஞ்ஞானப் பேரமுதம் என தொகுத்து வெளியிட்டுள்ளார். அஸ்ராரே அனல்ஹக் இவை போன்ற சில காணக்கிடைக்கின்றன. இஸ்லாமியத்தமிழிலக்கிய வரலாற்றில் இருநூற்றிற்கும் அதிகமான ஞான இலக்கியங்கள் தனி நன்கொடையாக - பொன்னெழுத்துக்களால் பொறிக்கப்பட வேண்டிய சிறப்பு அத்தியாயமாகும். அவைகள் இலைமறை கனிகளென ஒளிந்து ஒளிர்ந்து விளங்கும் உயர் இலக்கியங்களாகும். உள்ளம் உயர்ந்து உன்னத இறைப் பேரொளியில் பற்றி மூழ்கச் செய்வன. ஆன்மீக நேயமூட்டுவன. இம்மை மறுமைப்பேறு நல்குவன. அவற்றைப் பேணி பாதுகாத்து பயன்பெறுவது நம்முதற்கடன்.

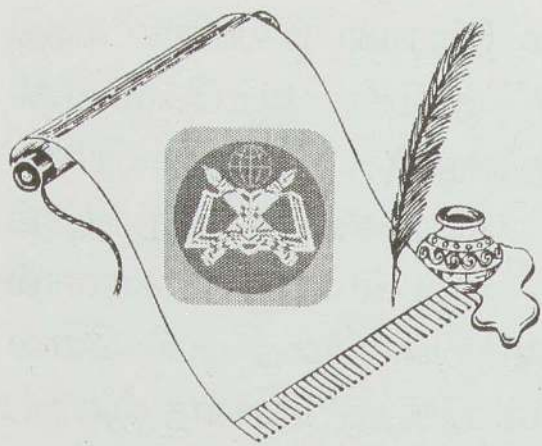
01. அறபு சூபிக் கலைச் சொற்கள் அகராதி அச்சேற வேண்டும்
02. அச்சுவாகனமேறா ஞான இலக்கியங்கள் அச்சேற வேண்டும்
03. கிடைக்கப் பெறாத ஞான இலக்கியங்களை குறைந்தளவு பிரதிகளாவது அச்சிடல் வேண்டும் அல்லது Micro Film எடுக்கவோ செய்தல் நம் பெருங்கடனாம்
04. இஸ்லாமிய ஞானத் தமிழாய்வு வளர வழி வகை செய்தல் வேண்டும்
05. ஒப்பு ஹழ்வு ஆய்வு தேவை
06. ஞான இலக்கிணங்கள் பாடியோர், வாழ்க்கை வரலாறு தொகுக்கப்பட வேண்டும், காலவாராய்ச்சி இன்றியமையாதது
07. இஸ்லாமிய ஞானத் தமிழ் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் பற்றிய தெளிவான வரலாறு எழுதப்படல் வேண்டும்
08. இஸ்லாமிய ஞானத் தமிழிலக்கியங்கள் யாவும் ஒருங்கு சேர கிடைக்கப்பெற வேண்டும்
09. பல ஆங்கில சூபிச ஆய்வு நூல்கள் வெளி வந்தள்ளது போல தமிழிலும் தோன்ற வேண்டும்.

முடிவுரை

தமிழ்ப் பாரம்பரியத்தில் வந்தமையால் தமிழ் முஸ்லிம்கள் பிற தமிழர்களைப் போலவே எண்ணற்ற இலக்கியங்களைப் படைத்து தமிழ்ப் தொண்டு செய்தள்ளனர். இந்த மண்ணின் மீது அன்பும், பற்றும் மொழியின் மீது ஆர்வமும், ஏனையத் தமிழர்களைப் போலவே முஸ்லிம் தமிழர்களுக்கும் சொந்தமானது ஆகும். இஸ்லாம் எங்கள் வழி! இனியத் தமிழ் எங்கள் மொழி ! என்றே தமிழ் முஸ்லிம்கள் வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

குறிப்புகள் :

01. நாகூரில் 29.08.1993 அன்று நடைப்பெற்ற இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய மாநாட்டின் சிறப்பு வெளியீடு.
02. “இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய அய்வுக் கோவை”,
இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய கழகம்,
12, டவுன் எக்ஸ் டென்சன்,
மயிலாடுதறை - 609 001
பக்கம் - 10 முதல் 14 வரை, 74 முதல் 81 வரை

சிறுவர் இலக்கியங்களின் இன்றைய போக்கு

சந்திரமதி வேதநாயகம்

சிறுவர் இலக்கிய வடிவங்கள் சிறுவர்களை மகிழ்ச்சிப்படுத்தல், அறிவு ஆற்றலை, வளர்க்கும் நோக்கில் படைக்கப்படுபவையாகும். இவை குழந்தைகளின் வயது, அறிவு, அனுபவம், முதிர்ச்சி, மொழிவளர்ச்சி, நாட்டம், விருப்பு, ஆர்வம், மகிழ்ச்சி முதலியவற்றிற்கு உகந்ததாகப் படைக்கப்படுவதே சிறுவர் இலக்கியங்களாகும்.

சிறுவர் இலக்கிய வடிவங்கள் பாடல், கவிதை, கதை, நெடுங்கதை, கட்டுரை, நாடகம் முதலியன அவற்றைப் படைப்பதற்கு படைப்பாளிக்கு அறிவு, அனுபவம், ஆற்றல்கள், திறன், ஆளுமை என்பவற்றுடன் பகுத்தறியும் திறமையும் முக்கியமானதாகும்.

சிறுவர் இலக்கிய வடிவங்கள் பொதுவான இலக்கிய வடிவங்களிலிருந்து வேறுபட்டதாக இருக்க வேண்டியது அவசியமாகும். அப்போதுதான் சிறுவர்களுக்கேற்ற இலக்கியங்களை தேர்ந்தெடுத்து அனுபவிக்க கொடுக்க முடியும். திறன்கள் என்ற அடிப்படையில் நோக்கும் போது இசையும் அசைவும் திறன்போலச் செய்தல் சிறுவர்களுக்கு இயல்பானது. இவை நடனப்பயிற்சிக்கும்

நவீன சிறுவர் நாடகங்களுக்கும் மிகுந்த உதவியாக இருக்கும். ஓசைநய தாளய வாசிப்புத்திறனை நோக்கும் போது ஓசைநயம் சந்தநயமாகும், தாளயம் தாளத்திற்கேற்ப வாசிப்பில் இயைவு காட்டலாகும். இவ் இரண்டும் கேள்விப் புலனுக்கு இன்பமளிப்பவை.

சிறுவர் கவிதை/பாடல்களுக்கு தாளய நாடகங்களுக்கு மெருகூட்ட முடியும். அத்தோடு வாசிப்பிலும் ஓசையின்பத்தை இவைதரும். பாடல்களிலும், நாடகங்களிலும் சிறுவர்களை ஈடுபடுத்த இத்திறன்கள் உதவும். நகைச்சுவைத்திறனைப் பொறுத்தவரை சிறுவர்களுக்கு கதை சொல்லும் போது அவர்களுடன் உரையாடும் போது அல்லது அவர்கள் வாசிக்கும் போது நகைச்சுவையூட்டி அவர்களை மகிழ்ச்சியும் சிறுவர் இலக்கியங்களை முன்வைக்கையில் சுவாரஸ்ய மூட்டவும் இத்திறன் உதவுகின்றது. நகைச்சுவையோடு வழங்கப்படும் எந்த இலக்கியமும் மகிழ்ச்சிகரமாக சிறுவர்களினால் உள்வாங்கப்பட்டு மனப்பதிவாகி விடுகின்றது.

கதை சொல்லும் திறனை பொறுத்தவரை சிறுவர்கள் இயல்பாகவே கதை கேட்கவும், கதை சொல்லவும் ஆர்வம் கொள்பவர்கள். கதை கேட்பதில் மனவெழுச்சியும், மகிழ்ச்சியும் சிறுவர்களுக்கு ஏற்படச் செய்வதனால் உணர்வுகளைக் காட்டக் கூடிய மெய்ப்பாடும் முகபாவ வேறுபாடு, நடிப்புத்திறமை மேற் கொள்ளப்பட வேண்டும். அத்துடன் நடிப்புத்திறனானது கதை சொல்லும் போதோ பாடம் கற்பிக்கும் போதோ நடிப்புத்திறனை பயன்படுத்துவதனால் அது சிறுவர்களை இலகுவாக சென்றடையும். சிறுவர் இலக்கியங்களை சுவைபட கற்பிப்பதற்கு நடிப்பு திறன் பெரிதும் உதவும். மகிழ்ச்சியான விருப்பமான ஈடுபாட்டிற்கு நடிப்புத்திறனை பயன்படுத்தமுடியும்.

சிறுவர் இலக்கிய படைப்புக்கள் வெற்றி பெறுவதுடன் ஆசிரியர் சிறுவர் இலக்கியங்களை கற்பிப்பதிலும் வெற்றி காண்பார் என்பது மட்டுமின்றி சிறுவர்களின் எதிர்கால இலக்கிய ஊக்குவிப்பிற்கும் இது உதவக் கூடியதாக இருக்கும். ஒரு இலக்கிய வடிவத்தை படைக்க ஒருதிறன் போதும் என்பது திருப்தி தராது. ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட திறன்களை பிரயோகிக்க வேண்டிய அவசியமும் ஏற்படலாம். குழந்தைப் பாலொன்றை படைக்கும் போதோ அல்லது கற்பிக்கும் போது ஆடல், பாடல், அபிநயம் மாத்திரம் போதாது நடிப்புத்திறனுக்கும் முன்னுரிமை அளிக்கப்படல் வேண்டும். கதைகூறலின் போது கதை கூறும் திறனுடன் நடிப்பு, நகைச்சுவை திறனுக்கும் தேவை ஏற்படலாம்.

தற்காலத்தில் எழுத்துரு பயன்பாடுகளும், வாசிப்புபயன்பாடுகளும்

குறைந்து வரும் இக் காலத்தில் பாடசாலை மட்டங்களில் கலைவிழாக்கள், ஆண்டு விழாக்கள், போட்டிகள் போன்றவற்றிற்கு பயன்படுத்தப்படுகின்றது. நவீன காலத்தில் இச் சிறுவர் இலக்கியங்கள் சாதனங்கள் மூலம் இலக்கிய படைப்புக்கள் வெளிக்கொணரப்படுகின்றது. பத்திரிகை, வானொலி, தொலைக்காட்சி, கணினி, டெக் போன்ற சாதனங்களினூடாக வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது. குழந்தைகளை சிறுவர்களை மிகவும் கவரும் சாதனமாக தொலைக்காட்சி இன்று காணப்படுகின்றது.

நமது நாட்டில் காட்டப்படும் தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகள் சிறுவர்களுக்கு பொருத்தமானதா? என்பது பற்றி அறிஞர்களிடையே கருத்து வேறுபாடுகள் இருந்த போதிலும் எமது நாட்டு மக்களின் பொழுது போக்கு சாதனங்களில் இன்று முதன்மையிடத்தை தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகள் இடம்பிடித்துள்ளன. இந்த தொலைக்காட்சியினை குழந்தைகளது அறிவு விருத்திக்கு எவ்வாறு பயன்படுத்தலாம் என்று சிந்திப்பதும் பொருத்தமுடையதாகும். துணைச் சாதனங்களின் பயன்பாடு குழந்தைகளின்/ சிறுவர்களின் கவனத்தை திருப்புவதில் முக்கிய சாதனங்களாக காணப்படுகின்றது. கட்டில் சாதனங்கள், செவிப்புல சாதனங்கள், மாதிரியுருக்கள், தன்வகைகள் காட்சிப்படுத்தல் அல்லது செய்து காட்டல் நிஜ வாழ்க்கை அனுபவம் என்பன பயன்படுத்தப்படுகின்றது.

இன்று சிறுவர் இலக்கியங்கள் நம் நாட்டு கலை கலாசார விழுமியங்களை பிரதிபலிப்பதுடன் வெளிநாட்டு கலை கலாசார விழுமியங்களையும் மொழி பெயர்ப்பு இலக்கியங்கள் தற்காலத்தில் சிறுவர்களின் மனதைக்கவரும் காட்டுன்கள் போன்றவற்றையும் குழந்தைகளுக்கு

கதைகளை வடிவமைத்து அழகான முறையிலும் பொருத்தமான கதைகளை ஒலிப்பதிவைத் தட்டில் பதித்து சிறுவர்கள் கேட்கும் படி இலகுவாக செய்யப் பட்டிருக்கின்றது. அதுமட்டுமின்றி ஒலிப்பதியில் பதித்து (Audio Cassette) தொலைக்காட்சிப் பெட்டியில் டெக் மூலம் காட்டப்படுகின்றது.

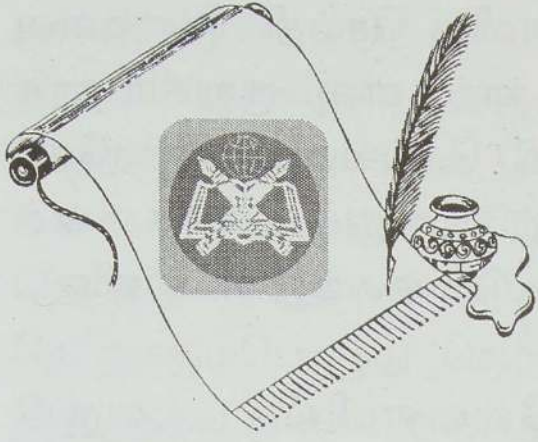
தற்காலத்தில் சிறுவர்களுக்கு ஆறுதலாக இருந்து வாசிக்கும் நேரங்கள் படிப்பு, மேலதிக ரியூசன் வகுப்புகள் போன்றவற்றால் குறைந்து கொண்டு போவது கவலையை அளிப்பினும் இன்று நவீனத்துவத்தை உள்ளடக்கியதாக சிறுவர் இலக்கிய படைப்புகள் வெளிவருவதையே பலர் வரவேற்கின்றனர். புதிய வண்ணங்களில் வெளிவருகின்ற C.Dக்கள், காட்டீன்களைப் பெற்று வீடுகளிலும், பாடசாலைகளிலும் கணனி, தொலைக்காட்சிப் பெட்டிகளில் போட்டுக் காட்டப்படுகின்றது. இயற்கைகாட்சிகள், உயிரினங்கள், வனவிலங்குகளின் வாழ்க்கை, மொழி, கணித எண்ணக்கருக்களை மேம்படுத்தும் விளக்கங்களுடனான கதைகள், பாடல்கள் ஆக்கங்களை, வெளிப்படுத்தும் படங்கள், பழமைவாய்ந்த இடங்கள், கதை, நாடகம், ஆறுகள், மலைகள், கடல்கள், மீன்கள், பொம்மலாட்டங்கள் என்பவற்றை ரசிக்கக் கூடிய வகையில் கதை, பாடல், நாடகங்கள் மூலம் காட்டப்படுகின்றது. தாராளமாக வெளிநாடுகளிலிருந்து நம் நாட்டிற்கு இறக்குமதி செய்யப்பட்டுள்ளன.

அதுமட்டுமின்றி தற்காலத்தில் பாடசாலை பாடத்திட்டத்தின் ஓர் அங்கமாக சிறுவர் இலக்கியங்கள் புத்தாக்க படைப்பிலக்கியங்களாக கதை, பாடல், நாடகம் போன்றவை உடனடியாகத்

தயாரிக்கப்பட்டு அளிக்கை செய்யப்படுகின்றது. ஆசிரியரின் உதவியுடன் திருத்தி அமைக்கப்பட்டு சில நிமிடங்களில் தயாரிக்கப்படுகின்றன.

முற்காலத்தில் குருகுலக்கல்வி முறை, தாத்தா, பாட்டி, பெரியோர்களினால் செவிவழியாகவும், ஏட்டுக் கல்வி முறையிலும் பரப்பப்பட்டு வந்த இவ் இலக்கியங்கள் நடுக் காலத்தில் எழுத்துருப் பெற்றும் தற்காலத்தில் நவீன விஞ்ஞான தொழில் நுட்ப முறைக்குள் சென்று விருத்தியடைந்தும் மாற்றமடைந்து செல்கின்றது இலக்கிய போக்கு.

இவற்றில் அனுகூலங்களும், பிரதிகூலங்களும் காணப்படுகின்றது. குழந்தைகள் வாழும் சூழ்நிலை, பரம்பரையினுடாக புதிய அனுபவங்களைப் பெற்றுக் கொண்ட நிலை மாறி, கதை, பாடல் நடிப்பாக்கங்களில் பங்குபற்றாத தன்மைகள், வாசிப்புதிறனை குறைத்துள்ளதுடன், இடைவினை பெறாததன்மைகள் காணப்பட்ட போதிலும் தற்கால நடைமுறைக்கேற்ப போர் அனர்த்தம் இடம்பெயர்வுகள், இயற்கை அனர்த்தம், புலம்பெயர்தல் போன்ற காரணங்களால் தன் நம்பிக்கை, விடாமுயற்சி, சவாலை எதிர்நோக்கும் திறமை, பொறுமை, சமாதானம், அமைதி என்பவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு சிறுவர் இலக்கியங்கள் பரந்து பட்ட அளவில் பயன்பாட்டு தொடர்பு சாதனங்கள் மூலம் இயங்கு நிலையில் நவீனத்துவப் படுத்தப்பட்டிருப்பதும் வரவேற்கக் கூடியதாக உள்ளதுடன் எதிர்காலத்தில் சிறுவர் இலக்கியங்களை மேலும் மெருகூட்டும் இணையத்தளம் அமைக்கப்படுவதும் பலர் பயன்பெறத்தக்க நல்ல விளைவுகளை ஏற்படுத்தும் என்பது திண்மமாகும்.

மின்பொறி ஊடகங்களில் செய்திச் செவ்விதாக்கம்

வீ. ஏ திருஞானசுந்தரம்

முன்னாள் பிரதிப்பணிப்பாளர் நாயகம்
கிலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனம்

ஊடகங்கள், அச்ச ஊடகங்கள் எனவும் மின்பொறி ஊடகங்கள் எனவும் வகுக்கப்பெறும் மரபொன்று உண்டு. தொழில்நுட்ப விருத்தியின் பின்னரும், கணனிப் பயன்பாட்டின் பின்னரும் இவ்வாறு வகுக்க முடியாதெனினும் இப்பொழுதும் கூட இரு வகுநிலைகளையும் எடுத்துக் கூறுவர். மின்பொறி ஊடகங்கள் என கொள்ளப்படுவவை வானொலி, தொலைக்காட்சி, திரைப்படம் ஆகியனவாம்.

ஏறத்தாழ மூன்று, நான்கு தசாப்தங்களுக்கு முன்னர், ஆங்கிலத்திரைப்படங்கள் காண்பிக்கப்படுவதற்கு முன்னர் செய்திகளைக் காட்டுவது மரபாக இருந்தது. இப்பொழுது அந்த மரபு இல்லை.

தென்னாசிய நாடுகளைப் பொறுத்த வரை செய்திகளைப் பரப்புவதில் வானொலியும் தொலைக்காட்சியுமே முக்கியமான இடம்பெறுகின்றன.

செய்திகளை அறியத்தரும் ஊடகங்களில் அதிக அளவிலான மக்களை அடையக்கூடிய ஊடகங்களாக வானொலியும், தொலைக்காட்சியுமே உள்ளன. அறிவுமட்டத்தின் அடிப்படையில் மக்களை மேலிருந்து கீழாக

பட்டியல் இட்டால், ஆகவும் கீழ் மட்டத்தில் உள்ளவர்களையும் அதாவது பாமர மக்களையும் எளிதாகக் கவரக்கூடிய ஊடகங்கள் அவை என்பர்.

இதன் காரணமாக, அச்ச ஊடகத்தை விடவும் சிறப்பியல்புகளைக் கொண்டிருக்க வேண்டிய தேவை தொலைக்காட்சி மற்றும் வானொலி ஊடகங்களுக்கு இருக்கிறது.

வானொலியின் பிரதான இயல்பு, அது காதல் கேட்கப்படுவது மட்டுமே வானொலியை ஒரு பார்வையற்ற சாதனம் (Blind Media) என்பர். வானொலியில் பேசுபவரின் குரலைக் கேட்கும் எவரும் அந்த குரல் தரும் செய்தியையோ தகவலையோ தமது மனக் கண்ணில் ஓவியமாகத் தீட்டாமல் இருப்பதில்லை. இது வானொலிக்கே உரிய தனிச் சிறப்பாகும்.

வானொலி ஒரு நேர்கோட்டு ஊடகமாகவும் (Linear) இருக்கிறது. அதாவது, வானொலி ஊடகத்தின் ஊடாக ஒலிபரப்பப்படும் விடயம் நேயரை ஒரே தடவையில் சென்றடைவது அவசியம். சொல்லப்படும் விடயம் தெளிவில்லாததாக இருக்கும் பட்சத்தில், வாக்கியத்தை

ஆரம்பத்தில் இருந்து மீண்டும் வாசித்து விளங்கிக் கொள்ள வழிவகுக்கும் பத்திரிகையின் வசதி வானொலி ஊடகத்திற்கு உரித்தானது அல்ல.

ரசிகனின் மனவெளியில் காட்சிப்படிமத்தை உருவாக்கக்கூடிய ஆற்றலும் நேர்கோட்டுத் தன்மையும் வானொலியின் சிறப்பம்சங்கள். இந்த அம்சங்களே அதற்கான வரைவிலக்கணமு் மாகின்றன.

கேட்பது எனும்பொழுது யார், யார் கேட்பது என்பது முக்கியமான அம்சமாகும். கல்வித் தகைமையை உடையவர்கள் மாத்திரமல்லாமல் குறிப்பிட்ட மொழியைப் பேசுபவர்கள் எல்லோருமே கேட்பார்கள். படித்தவர்களும் கேட்கலாம். படிக்காதவர்களும் கேட்கலாம். தலைநகரில் உள்ளவர்களும் கேட்கலாம்.

எனவே, வானொலியின் மூலம் நேயர்களுக்கு அறியத்தரக்கூடிய செய்திகளைத் தேர்ந்தெடுப்பது முதற்கொண்டு செய்திகளை செவ்விதாக்கம் செய்து நேயர்களை அடையச் செய்யும் வகையில் பல்வேறு விடயங்களைக் கவனத்திற் கொள்ள வேண்டியது அவசியமாகும்.

வானொலி என்பது சகலரையும் அடையக்கூடிய ஊடகமாக அமைவதால் அதில் பயன்படுத்தப்படும் மொழிக்கென சில பண்புகள் இருக்கின்றன.

முதலாவது பண்பாக அமைய வேண்டியது எளிமையாகும் (Simplicity).

மேற்குலக ஊடக மொழியில் இதனை KISS என்பார்கள். இதன் அர்த்தம் Keep It Simple and Short என்பதாகும்.

மேலைத்தேய ஊடக பயிற்சிக்கல்லூரிகள் ஒரு வாக்கியத்தில் குறைந்தபட்சம் 35 சொற்கள் மாத்திரமே இடம்பெற வேண்டும் என்ற நியமத்தைக் கடைப்பிடித்து வருவதையும் குறிப்பிடலாம்.

வானொலிச் செய்தி எந்தளவு எளிமையாக எந்தளவு குறுகியதாக செவ்விதாக்கம் செய்யப்படுகின்றதோ, அந்தளவுக்கு அது மக்களைச் சென்றடையக்கூடும் என்பது வெள்ளிடைமலை.

அதேவேளையில் வரும் வாக்கியங்கள் நீண்ட வசனங்களாக பெயர் விசேடணங்கள், வினை விசேடணங்கள் என வாக்கியத்தை நீட்டாமல் அமைத்தல் முக்கியம். ஆங்கில மரபிலே கூறினால் adjectival, adverbial, clauses பெரிதும் தவிர்க்கப்பட வேண்டும். அத்தகையவை அத்தியாவசியமேயானால் தனித் தனியாக கூறுதல் வேண்டும். இதனாலேயே ஒரு செய்தியைக் கூறிவிட்டு அதன் பின்புலத்தை கூறும்பொழுது “இது இவ்வாறு வந்ததென நினைவூட்டத்தக்கது, குறிப்பிடத்தக்கது” எனக் கூறுவர். இதனை அன்றாடச் செய்தி ஒலிஃஒளி பரப்புக்களின் பொழுது இடம்பெறுவதைக் காணலாம்.

தேர்ந்த ஊடகவியலாளர்கள் வானொலி/தொலைக்காட்சி ஊடகங்களில் செய்தி எழுதுவதற்காக சில நுணுக்கங்களைக் கடைப்பிடிப்பது வழக்கம். செயப்பாட்டு வினையை தவிர்த்து செய்வினையில் இடம்பெறக்கூடிய வசனங்கள், தேவையற்ற தகவல்களைத் தவிர்த்தல், இரட்டை எதிர்மறை சொற்களைத் தவிர்த்தல் (உதாரணம்: ‘அவர் அப்படி நினைத்திருக்க மாட்டார் என்று நான் எண்ணவில்லை’ என்பதை /அவர் அப்படி நினைத்திருக்கலாமென நான் எண்ணுகிறேன்’ எனலாம்) போன்ற நுட்பங்களைக் குறிப்பிட முடியும்.

இவ்வாறு நோக்கும்பொழுது செவிப்புல ஊடகங்கள் என்றாலும், கட்புல/செவிப்புல ஊடகங்கள் என்றாலும்

அவற்றிலே எடுத்துக் கூறப்படுவன இறுக்கமானவையாக நன்கு செவ்விதாக்கப் பெற்றனவாக அமைதல் வேண்டும். Edit என்ற ஆங்கில பதத்திற்கு ஒன்றினை தொகுத் தெடுத்தல், அவ்வாறு தொகுக்கும்பொழுது செம்மை கெடாமல் தொகுத்தல் முக்கியமாக, அவற்றில் வரும் விளங்காத பகுதிகளை

விளங்கப்படுத்தல் ஆகியன இவற்றிற்கான செவ்விதாக்கத்தினுள் இடம்பெறல் வேண்டும். இந்த உண்மையை மனங்கொள்ளல் அவசியம். ஏனெனில் வானொலிச் செய்திகள் கேட்பவரது தொலைக்காட்சில் பார்ப்பவரது உரிமை, அவை விளங்கப்படத் தக்கனவாக இருத்தல் வேண்டும் என்பதாகும். இதனாலேயே இவற்றைத் தொகுப்பதற்கென விசேட உத்தியோகத்தர்கள் இருப்பர். (திரைப்படத்துறையினர் Film Editor - ஐ படத் தொகுப்பாளர் என்றே கூறுவர்) எனவே வானொலி/ஒளிபரப்புச் செய்தியில் பெரும்பாலும் மூலப் பிரதிகள் ஆரம்ப காலங்களில் ஆங்கிலத்தில் தயாரிக்கப்படுவது வழக்கம். இதனால் அவற்றை தமிழிலோ, சிங்களத்திலோ மொழி பெயர்க்கும் பொழுது, மொழியின் இயல்புக்கு ஏற்ற முறையில் மொழி பெயர்க்க வேண்டும்.

அண்மையில் வானொலியில் செய்தி வாசித்த ஒருவர் Environment Friendly எனும் பதத்தை “சூழலுக்கு சிநேகமான” என்று மொழிபெயர்த்திருந்தார். அத்தகைய மொழிபெயர்ப்புக்கள் தவிர்க்கப்பட வேண்டும். செய்தித் தயாரிப்பின் போது ஒரு விடயம் அறிவிக்கப்பட்டது என்பதற்கும் தெரிவிக்கப்பட்டது என்பதற்கும் உள்ள வித்தியாசத்தை விளங்கிக் கொள்ள

வேண்டும். அறிவித்தல் என்பது announcing; தெரிவித்தல் என்பது சநிழ்சவபை என்று கூறப்படலாம். ஆங்கிலத்தில் it was announced என்பதற்கும் it was reported என்பதற்கும் வேறுபாடு மிகப் பெரியது என்பதை உணர்ந்து கொள்ளல் வேண்டும்.

ஒலி/ ஒளி ஊடகங்களில் பிற்காலத்தில், ஏன் இப்பொழுக்கூட, அனேகமாக சிங்கள மொழியிலேயே செய்திகள் எழுதப்படுகின்றன. இதனால் மும்மொழிகளில் செய்தி ஒலி/ஒளி பரப்பை நடத்தும் நிறுவனங்கள் மொழிபெயர்ப்பில் பல பிரச்சினைகளுக்கு முகம் கொடுக்க வேண்டியுள்ளன. சிங்கள மொழியில் தயாரிக்கப்படும் செய்திப் பிரதிகள் - முதலில் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்கப்படுகின்றன. பின்னர் அவை தமிழ் மொழியில் பெயர்க்கப்படுகின்றன. மொழி பெயர்ப்பாளர்கள் சிங்கள மொழியிலும், தமிழிலும் பாண்டித்தியம் பெற்றவர்களாயின், மொழிபெயர்த்தல் மிகவும் சுலபமானது மட்டுமல்லாமல், வேகமாக உரிய நேரத்தினுள் செய்தி அறிக்கை தயாரிக்கப்பட்டு ஒலிபரப்புவதற்கு தயாராகிவிடும் அல்லாது போனால் பல சிரமங்களுக்கும் தவறான சொற்பிரயோகங்களுக்கும் உட்பட

நேரிடும். இந்நிலையில் செவ்விதாக்கம் செய்வோர் மும்மொழி அல்லது இரு மொழிப் பாண்டித்தியம் உடையவர்களாக இருத்தல் வேண்டும். எனவே ஆங்கிலமொழியில் சந்தேகமற வாசித்து அதன் பின் அவற்றை தொகுத்து தன்மொழியில் கூறுதல் வேண்டும். ஆனால் இவ்வாறு செய்வதில் மிகப்பெரிய ஆபத்தபாயம் (Risk) உண்டு. ஆனால் அதனை ஏற்றுக் கொண்டே ஆக வேண்டும்.

வானொலி, தொலைக்காட்சிச் செய்திகளிலும் இரண்டு முக்கிய அம்சங்கள் உண்டு. ஒன்று தலைப்பு, மற்றையது அதன் கீழே அதன் விரிவாக்கம். தலைப்பு குறுகிய முறையிலேயே அமைந்திருக்கும் (உ+ம்) நாளை விடுமுறைதினம் என அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. அதன் விரிவாக்கத்தின் போதுதான் நாளை செவ்வாய்க்கிழமை அரசு, தனியார் நிறுவனங்கள், பாடசாலைகள் வங்கிகள் ஆகியன மூடப்படும் என்று அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது என்று சொல்வார்கள். இப்பொழுது நாம் தந்திகள் அடிப்பதில்லை யெனினும், நம்மிடையே Cell – Phone செல்லிட தொலைபேசிகளில் வாக்கியங்கள் குறுவடிவினவையாகவே அமையும். இதனை ஆங்கிலத்தில் SMS என்பர்.

வானொலி/தொலைக்காட்சி செய்திகளை ஒலி/ஒளிபரப்பும் பொழுது பெரும்பாலும் அந்த ஒலி/ஒளிபரப்பினை தீர்மானிக்கும் சக்தி அல்லது சாதனம் பற்றி தெளிவாக மனதிற்கொள்ள வேண்டும். அதனாலேயே சில தனியார் வானொலிகள் தங்கள் செய்திகளை அறிவிக்கும்பொழுது உண்மை, நேர்மை, விரைவு என்றெல்லாம் கூறிக்கொள்வார். இதனால் அரசாங்க ஊடகங்கள் எவ்வாறு கூறுகின்றன என்பதையும் கேட்பது வழக்கமாகிவிட்டது.

வானொலி/தொலைக்காட்சி ஊடகங்கள் வெகுஜன ஊடகங்களாக இருப்பதால், அவற்றின் ஊடக ஒலி/ஒளிபரப்பப்படும் செய்திகள் மக்கள் மத்தியில் விளைவிக்கக்கூடிய தாக்கங்கள் பற்றியும் ஊடகவியலாளர்கள் கரிசனை காட்டுவது அவசியம்.

இந்த ஊடகங்கள் உடனடித்தன்மை (Spontaneous/Current) வாய்ந்தவை. ஒரு

சம்பவம் நிகழ்ந்து சில நிமிடங்களுக்குள் வாசகர்களுக்கு அது பற்றி அறிவிக்கக் கூடிய ஆற்றலை தம் மகத்தே கொண்டவை. அறிவிக்கப்படும் சம்பவம் நேயர்கள் மத்தியில் எதிர்விளைவுகளை ஏற்படுத்துவதாக அமையும் பட்சத்தில் (இயற்கை அனர்த்தங்கள் பற்றிய முன்னெச்சரிக்கை, நெருக்கடிகளை அறிக்கையிடுதல் போன்ற உதாரணங்கள்). அதனை விரைவாக அறிவிக்க வேண்டும் என்பதை விடவும் பொறுப்பான முறையில் அறிவிக்க வேண்டிய தேவை இருக்கிறது.

இலங்கையில் அச்ச ஊடகங்களின் வரலாறு 100 ஆண்டுகளைக் கடந்ததாகக் காணப்படுகிறது. அந்த நெடிய காலப்பகுதியின் வளர்ச்சிகளை அச்ச ஊடகத்துறை உள்வாங்கிக் கொண்டிருப்பதை சமகால பத்திரிகைகளில் செய்தி அறிவிக்கப்படும் விதத்தில் இருந்து அறியக்கூடியதாக இருக்கிறது.

வானொலி ஊடகத்தின் வயது 85 ஆண்டை எட்டியபோதிலும், அதன் செய்தி அறிக்கையிடல் துறையில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ள வளர்ச்சி குறித்து திருப்தி கொள்ள முடியும் என்று தோன்றவில்லை.

வானொலி ஊடகத்தின் சிறப்பியல்புகளும், பண்புகளும் சரியாக புரிந்து கொள்ளப்படாமல் வாக்கியத்தை சரியாக நிரற்படுத்துவதுவே செய்தி செவ்விதாக்கம் என்ற கருத்து வேரூன்றியிருக்கிறது. ஒரு சம்பவம் நிகழ்ந்த இடத்தின் சூழ்நிலையை நேயரின் மனக்கண் முன் கொண்டு வரக்கூடிய ஒலிகளைப் பயன்படுத்தி பின்புலத்தை விளங்க வைத்தல் (Reporting with actualities) போன்ற நுட்பங்கள் மிகவும் அரிதாகவே பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

இதே நிலைமை தொலைக்காட்சி ஊடகங்களிலும் பரவலாக காணக் கூடியதாக இருக்கிறது. ஒரு காட்சிப் படிமம் பார்வையாளனுக்கு சொல்லும் விடயங்களை மேலும் விளக்குவதற்காக மொழியைப் பயன்படுத்தும் நுணுக்கம் முறையாக பயன்படுத்தப்படாமல், அந்தக் காட்சியை விபரிப்பதற்காக அநாவசியமாக வார்த்தைகளை வீணடிக்கும் போக்கு காணப்படுகிறது.

மேற் குறிப்பிடப்பட்ட இரு விடயங்களையும் நோக்குகையில், வானொலி ஊடகத்தை அச்ச ஊடகமாகவும், தொலைக்காட்சி ஊடகத்தை வானொலி ஊடகமாகவும் பயன்படுத்தி அவற்றிற்கேயுரிய சிறப்பியல்புகளையும் குணாதிசயங்களையும் ஒதுக்கும் போக்கு என்று குறிப்பிட முடியும்.

இலங்கையின் செய்தி ஊடகத்துறை எதிர்கொள்ளும் பல சவால்கள் இருக்கின்றன. இதில் ஊடக நிறுவனங்களின் உரிமையாளர்கள் (Media Ownership) பற்றிய பிரச்சினை முதன்மையானது. இந்த உரிமையாளர்கள் செய்தி அறிக்கைகளில் இடம்பெறக்கூடிய செய்தி அம்சங்களை மாத்திரமன்றி, அந்த அம்சங்களின் நிரற்படுத்தலையும் கட்டமைப்பையும் கூட தீர்மானிக்கக் கூடியதொரு நிலை காணப்படுகிறது. இவர்கள் தமக்குரிய தனிப்பாணி என்ற நியாயப்படுத்தல் ஊடாக செய்தி செவ்விதாக்க நடைமுறையில் ஆதிக்கம் செலுத்துகிறார்கள். இதன் காரணமாக செய்தி செவ்விதாக்கத் துறையின் சிறந்த தராதரங்களையும், பண்புகளையும் நன்கறிந்தவர்கள் கூட அவற்றை விட்டுக்கொடுக்க வேண்டியதாகிறது.

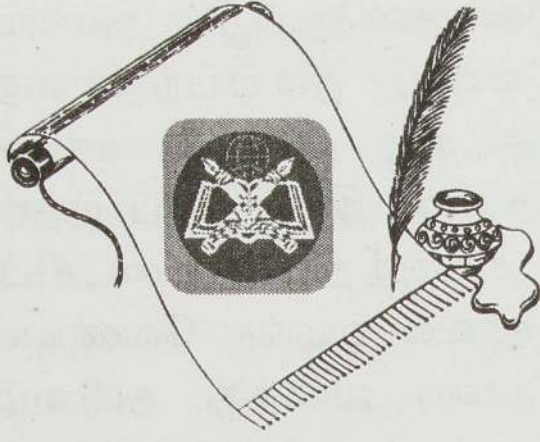
செய்திகள் தனித்தமிழில் அமைய வேண்டும் என்ற நிர்ப்பந்தத்தை உதாரணமாகக் கூற முடியும். ஊடக உரிமையாளர்களின் இந்த நிர்ப்பந்தம் காரணமாக சமூகத்தின் கடைசிப் பிரஜைக்கும் தகவல் வழங்க வேண்டிய உரிமையை தாரை வார்த்து, தமிழை வளர்ப்பதற்காக உயர் கல்விக்கூடங்கள் ஆற்ற வேண்டிய பொறுப்பை ஊடக வியலாளர்கள் சிரமேற்க நேர்கிறது.

இலங்கையின் இலத்திரனியல் ஊடக நிறுவனங்களை ஆராய்ந்தால், எத்தனை நிறுவனங்கள் செய்தி செவ்விதாக்கம் சார்ந்த ஒழுக்க நெறிக் கோவையொன்றை அல்லது வழிகாட்டல் கோவையொன்றை பின்பற்றுகின்றன என்ற கேள்வி எழுகிறது.

செய்தி செவ்விதாக்கம் என்பது ஊடக விழுமியங்கள் சார்ந்த வரம்புகள் நிர்ணயிக்கப்பட்ட துறையாகும். ஒழுக்க நெறிக் கோவைகள் போன்றவை அத்தகைய வரம்புகளைப் பேண உதவுகின்றன.

இந்த வரம்புகள் மீறப்படுகையில் திரிபுபடுத்தப் படுத்தல்கள், மிகைப் படுத்தல்கள் போன்றவை இயல்பாக இடம்பெற்று உள்ளதை உள்ளபடி கூறல், நடுநிலையாக செயற்படுதல் போன்ற ஊடக விழுமியங்கள் மீறப்படும் சூழ்நிலை உருவாகிறது.

இலங்கையைப் பொறுத்த வரையில், அரச வானொலி, சூரியன், சக்தி, வசந்தம், வெற்றி போன்ற வானொலிகள் தத்தம் நிலைப்பாட்டிற்கேற்ப, செய்திகளின் முக்கியத்துவத்தையும் எடுத்துக் கூறிவருகின்றன. இந்த முக்கியத்துவத்தைக் கருத்தில் கொண்டு செய்தி செவ்விதாக்கத்தில் ஊடகவியலாளர்கள் அதிக கவனம் செலுத்துவதும் அவசியமாகிறது.

பண்டைச்சிங்கள இலக்கியங்கள் தமிழ் இலக்கிய மொழிபெயர்ப்பா?

பன்மொழிப்புலவர் - த. கனகரத்தினம்

தமிழ் மொழி சங்ககால இலக்கியங்களைக் கொண்ட மூத்த மொழி. இலக்கண இலக்கிய மணமுடன் எழுத்து மொழி பேச்சு மொழியாகப் பல்லாண்டு காலம் வழக்கிலுள்ள மொழி இன்று உலகச் செம்மொழிகளுள் ஒன்றாகவும் பாராட்டப்படுகின்றது. அண்மையில் தமிழ்நாட்டில் செம்மொழி மாநாட்டையும் கொண்டாடி இருக்கின்றதல்லவா? பழையமையான மொழிகளாகக் கருதப்படும் வடமொழி இலத்தீன் ஆகிய மொழிகள் இன்று பேச்சு வழக்கற்ற மொழிகள். உலகச் செம்மொழி மகாநாட்டிற்கு யான் அனுப்பிய எமது கவிதை ஒன்றிலும் “வாயில்லா மக்கள் மொழிகள் வளரும் வியனாலகில் தாயில்லாப் பிள்ளை யெனவே தவிக்குமித் தாரணியில் நோயில்லாச் செம்மொழி நீயே எழுத்தொடு நேர்ந்த பேச்சும் கோயில்கொள் பாடலாம் முத்துக்கள் காலும் கலங்கரையே” என்றும் பாராட்டப்பட்டுள்ளது.

உலகில் ஐந்து கோடிக்கு மேற்பட்ட மக்களாலே பேசப்படும் மொழியாகத் தமிழ்மொழி தனிச்சிறப்புடன் விளங்குகின்றது. சிந்து வெளி நாகரிககாலம் கி.மு.5000 வரையில் என ஆராய்ச்சியாளர் நிறுவியுள்ளனர். இவ்வாராய்சியின் பயனாகத் தமிழ் மொழிக்கும் தமிழ் எழுத்துக்கும் 7000 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட வரலாற்றுப் பெருமை உண்டென்பதை உலகறியும். சிந்து வெளியில் வழங்கிய எழுத்துக்களினின்றே பிராமி எழுத்துக்களும் தமிழ் எழுத்துக்களும் தோன்றியன. என்பர் ஆராய்ச்சியாளர். மேலும் இந்தியாவில் வழங்கும் எல்லா மொழிகளின் எழுத்துக்களும் பிராமியினின்றே பிறந்தவை என்பர். பின்னர் அசோக மன்னன் காலத்தில் பிராமி எழுத்துக்கள் பரம்பின. புத்த மதத்துடன் பிராமி எழுத்து முறையும் இலங்கைக்கு வந்ததெனின் சிங்கள மொழியும் பிராமி வடிவிலிருந்தே பிறந்ததாகிறது இவ்வாறு எழுத்து வரிவடிவிலும் தமிழ் சிங்கள மொழிகளில் நிறைந்த ஒற்றுமையை நாம் காண்டல் கூடும். இதுவும் மொழி எழுத்துக்களின் ஓர் உறவு முறையேயாகும்.

மக்கள் வாழ்க்கைக்குப் பயன்படும் வகையில் அறம் பொருள் இன்பம் வீடு என்னும் உறுதிப்பொருள்கள் நான்கு பற்றியும் பெரியோர் நூல்களை எழுதினர். இவையெல்லாம் நீதியின் பால் அமைவன. எனினும் பொருட் பகுதியைப் பற்றி எழுந்த நூல்களையே நீதி நூல்கள் எனப் பெரியோர் வழங்குவர். இம் முறையிதுவே தமிழிற்

சிறந்த நீதிகளை வழங்கிய புலவர்கள் பலர். இவர்களுள் தெய்வத்திருவள்ளுவர் முன்னணியில் விளங்குகின்றார். திருக்குறள் என்னும் நீதிக் களஞ்சியத்தை அறம், பொருள், இன்பம் என்பன விளங்க உலகத்துக்கு அளித்த பொய்யாமொழிப் புலவர் அவர். வடமொழியில் வழங்கும் தர்ம சாத்திரம் மனுஸ்மிருதி சாணக்கிய நீதிசாத்திரம் நீதிரத்ன நீதிசர நீதிபிரதீப, பஞ்சதந்திரம் ஹிதோப தேசம் என்பனவும் நீதிநூல்களே பாளி மொழியில் புத்தபகவான் அருளிய தம்மபதமும் ஜாதகக்கதைகளும் நீதியைப் புகட்டும் நூல்களாகத் திகழ்கின்றன. பண்டை நீதிதூரம் தம் அனுபவத்திற் கண்ட உண்மைகளைச் சூத்திர வடிவிலும் செய்யுள் வடிவிலும் யாத்துள்ளனர்.

மக்கள் வழக்கம் பொழுக்கங்கள் மாறுபடுதல் இயல்பே. மகாபாரத்திலே கண்ட சில அறங்கள் இக்காலத்துக்குப் பொருந்தாமல் விடலாம். நீதிகளைக் காலநோக்கில் கொள்ளுதலும் தள்ளுதலும் செய்தல் வேண்டும். ஆனாலும் பெரியோர் வாக்கில் அமைந்த நீதிகள் எக்காலத்துக்கும் பொருந்துவனவாகவே இருக்கும். எனவே 'பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும்' என்பதைக் கடைப்பிடித்து மனம் போனபோக்கில் செய்யத் துணிதலும் நன்றன்று. அத்துடன் எம்மொழியில் அமைந்தனவெனினும் காய்தல் உவத்தல் இன்றிப் கொள்வன கொள்ளல் சிறந்த பண்பாகும்.

நீதி இலக்கியங்களை எடுத்துக்கொண்டால் தமிழ் சிங்கள நீதி இலக்கியங்களில் பல ஒற்றுமைகளைக் காண்கிறோம். தமிழின் செல்வாக்கு மேலோங்கி நிற்பதும் புலனாகின்றது. பெரும்பாலும் இவ்வாறான செல்வாக்கிற்குத் தமிழின் வியாபகமே காரணம் எனலாம். சிங்களப் புலவர்களும் தமிழைக்கற்ற பண்டிதர்களாக விளங்கினார்கள். அரசர்களும் அயராது ஆதரவு நல்கினார்கள். இதனால் தமிழும் தழைத்தது. சிங்களப் புலவர்களாலும் சீராகப் போற்றப்பட்டது. இந்த நிலை கோட்டைக்காலத்தில் அதாவது சிங்கள இலக்கியப் பொற்காலத்தில் மாட்சியுற்று - செழிப்படைந்திருந்தது. ஆனால் சீதாவாக்கை காலத்தில் சிங்கள இலக்கியம் சமயம் என்பன குன்றிவந்தன. அதே நேரத்தில் இந்து சமயத்தின் செல்வாக்கு மட்டும் மேலோங்கி நின்றமைக்குச் சான்றுகள் உண்டு. வயிரவர் (၁၆၃၃) கோவில்கள் பகுறி (၁၅၃) ஆகிய இந்து நாட்டியங்கள் பெருவழக்குப் பெற்றன. அருட்டகீவண்டு பெருமாள் போன்ற இந்துமதப் பெரியார்கள் அரசசபையிற் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தார்கள். முதலாவது இராச சிங்கன் இந்து சமயத்தைத் தழுவினவனாக விளங்கினான். அக்காலத்தில் சிங்கள இலக்கியத்தை ஓரளவு காப்பாற்றியவர் அழகிய வண்ண முகவெட்டியும் அவரது தந்தை தர்மத்துவஜ பண்டிதருமாவார்.

தமிழ்மொழி சிங்கள இலக்கியத்தில் மிகுந்த செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தமையையும் இங்கு தமிழ் பண்டிதர் வாசஞ் செய்தமையையும் அழகியவண்ணரது சுபாஷித என்ற நீதிநூலும் சேவல் விடுதூது என்ற தூது காவியமும் தெளிவுபடுத்துகின்றன. அழகியவண்ணமுக வெட்டியும் தர்மத்துவஜ பண்டிதரும் தமிழ் மொழியிலும் துறை போகியவர்களாக மிளிர்ந்தார்கள். சுபாஷித என்ற நீதி நூலொன்றே அதற்கு நல்ல சான்றாக அமைகின்றது. அழகிய வண்ண சுபாஷித என்ற நீதி இலக்கியத்தைச் செய்கையில் பாளி, சமஸ்கிருதம் ஆகிய மொழிகளிலுள்ள கருத்துக்களை நன்கு தழுவிருக்கிறார். அதனை அவரே தமது நூலின் தொடக்கத்திற் தெளிவாகப் பின்வருமாறு கூறுகிறார்:

புலகு ஸோக்ஷ ஒஃவெ ஓவெந் ஓகக	௨
தேவெ -ஃகூ ஓகெ ஓகாஃகல ஃகவெ	௨
புலகு 'கீகி ஃகக ஓக பஃ ஃகக் ஓ	௨
ஃகல ஓஃகி ஃககெவிஃகி கீஃகி பஃக	௨

பஹள பொறண இஸிவற முவெத்தி மனன   ந்த
 தெமள ஸக்கு மகத நொஹஸல ஸத்தட்ரத   ந்த
 புவள நீதி ஸத்த கத பத அறுத் வெ   ந்த
 ஸீஹல பஸின் ஸெகெவின் கியமிபத வெ   ந்த.

ஒளவையார் என்ற புலவரால் தமிழில் இயற்றப்பட்ட மூதுரை, நல்வழி என்பன சிறந்த நீதி நூல்களாகப் போற்றப்படுகின்றன. இவற்றிலிருந்தும் நீதி வெண்பாவிலிருந்தும் எடுத்த நீதிக் கருத்துக்கள் அவ்வாறே சுபாஷித என்ற நூற் பாடல்களிலும் ஒலிப்பதைக் காணலாம். ஆனால் அவர் திருக்குறள் நாலடியார் அறநெறிச் சாரம் என்ற நூல்களிலிருந்து கருத்துக்களை எடுத்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

அழகிய வண்ண முகவெட்டி மூதுரையிலிருந்து எடுத்துள்ள கருத்துக்கள் சிலவற்றை ஆராய்வோம். செய்ந்நன்றியைப் பற்றி வரும் பாடல் இது. நாம் ஒருவருக்கு நன்றி செய்யுமிடத்துப் பலனை எதிர்பாராது செய்தல் வேண்டும். தென்னைக்கு நாங்கள் விடுகின்றோம். இளந்தென்னை வேரினால் நீரை உறிஞ்சிக் குடிக்கிறது. அதே தென்னை பெரிய மரமாக வளர்ந்தபின் உருசியான இளநீரைத் தனது தலையிலே சுமந்து நின்று எங்களுக்கு அளிக்கின்றது. இது பலனை எதிர்பாராமல் செய்த நன்றிக்குக் கிடைக்கும் பரிசாகும். இக் கருத்தினைக் கொண்ட ஒளவையாரின் மூதுரைப்பாடலை முதலிற் பார்ப்போம். அடுத்து அதே கருத்தினை அச்சொட்டாகக் கொண்டு சுபாஷிதவில் வரும் சிங்களப் பாடலையும் பார்ப்போம்.

நன்றி யொருவருக்குச் செய்தக்கால் அந்நன்றி
 என்றுதரும் கொல் என வேண்டா - நின்று
 தளரா வளர்தெங்கு தானுண்ட நீரைத்
 தலையாலே தான் தருதலால்.

இனி சுபாஷிதவில் வரும் பாடல்.

ஃகக் குதஃகக் ஃககக்ஃக வஃக கலோக்	ஃக
ஃகக் பீஃக ஃகஃகஃகஃக பஃக ஃகேஃக கீஃக	ஃக
ஃகக் கஃக ஃகேஃக கஃகஃக கஃக ஃகலஃக பீஃக	ஃக
ஃகக் ஓஃகஃக பஃகஃக ஓஃகஃக ஃக	ஃக

ஸத் குணயுத் ஸதன்னட்ர வெட களொத் ஸறு
 அத் பிட்ர தியுணுவெம பல தேய நிற துறு
 வத் கள திய நெறலு துறு முலட்ர பிய கறு
 தெத் முதுனின் பலறஸ நெகென அம யுறு

இவ்வாறே பல பாடல்களில் நெருங்கிய கருத்தொற்றுமையைக் காண்டல் கூடும். தமிழில் உவமை எவ்வாறு கையாளப்பட்டிருக்கிறதோ அவ்வாறே சிங்கள மொழியிலும் கையாளப்பட்டிருக்கிறது. இதுபோல மூதுரையில் இன்னும் பல பாடல்களை உதாரணமாக எடுத்துக் காட்டலாம். விரிவஞ்சி விடுகின்றோம். இனி நல்வழியில் வரும் ஒருபாடலை எடுத்துக்கொள்வோம்.

பாடுபட்டுத் தேடிப் பணத்தைப் புதைத்து வைத்துக்
 கேடு கெட்ட மானிடரே கேளுங்கள் - கூடுவிட்டிங்
 காவிதான் போனபின் யாரே யனுபவிப்பார்
 பாவிகா ளந்தப் பணம்.

இப்பாட்டின் கருத்து பாடலிலிருந்து இலகுவாக விளங்குகிறது. பாடுபட்டுத் தேடிப் பணத்தைப் பயனுள்ள வழியில் செலவழியாது புதைத்து வைத்தல் கூடாது. அப்பணத்தை அறவழியில் செலவிடுதல் வேண்டும். வீணாகப் புதைத்து வைத்தால் உயிர் போனபின் அப்பணம் ஒருவருக்கும் பயன்படாது. இதனை அறிவுறுத்தப் புலவர் மரணத்தின் பின் அப்பணத்தை யார்தான் அனுபவிப்பார் என்று கேட்டு செய்ய வேண்டிய நற்செயலையும் குறிப்பாகச் சொல்லிக்காட்டுகிறார்.

இதே கருத்தினையே உவமையொன்றையும் சேர்த்து நேரான அறிவுறுத்தல்களுடன் சுபாஷிதவில் அழகிய வண்ண முகவெட்டி கூறுவதையும் பார்ப்போம்.

கூக கூக கீடீக் கோடு கோ கலா ஸூலீகா ம
 கால லோல ஸீடீக் ஸடு டீக் டேல வலா ஸே ம
 குஃ ஸூலீ லீலூக் ஸடு வக டேல டீகா டீகா ம
 கால கால லோலீக் டீகா லேக் கார கலூகி ம

தென தென நிதன் கொட்ர நொ தபா ஹெமதின ம
 கவ B பொவ யதின் ஹடதத் தெவ வடா பெ ம
 மிஹி B வெந்தி பிங்குன் ஹட்ர வன தெய தெக்க தெக்க ம
 தவ தவ லொபின் தன நெஸ்கற தபநுக்கி ம

இப் பாடலில் நல்வழிப் பாடற் கருத்துத்தான் சிறிது மாறுபட்ட வடிவிலே கூறப்படுகிறது. தேனீக்கள் பாடுபட்டுத் தேடித் தேனைச் சேகரித்து வைத்து ஈற்றில் அதனை இழப்பதை உவமையாகக் காட்டுகிறார். சுபாஷித ஆசிரியர் அத்தோடு பணத்தைப் புதைத்து வையாமல் என்றும் நன்றாக உண்ணுங்கள், குடியுங்கள்: யாசகர்களுக்குத் தருமம் செய்யுங்கள் என்ற அறிவுரையையும் அழகாக எடுத்துரைக்கிறார். எவ்வாறாயினும் ஒளவையாரும் அழகியவண்ணரும் ஒரே கருத்தை - நீதியை உலகுக்குப் புகட்டியிருப்பதில்

ஒற்றுமை இருப்பது வெளிப்படையன்றோ!

இனி நீதி வெண்பாவில் வரும் செய்யுளை எடுத்துக் கொள்வோம். பிறப்பால் மக்களில் உயர்வு தாழ்வு பாராட்ட முடியாது. என்பதை விளக்குவது அச் செய்யுள் -

தாமரைபொன் முத்துச் சவரன்கோ ரோசனை பால்

பூமருதேன் பட்டுப் புனுகுசவ்வா - தாமழன் மற்

றெங்கே பிறந்தாலு மெள்ளாரே நல்லோர்கள்

எங்கே பிறந்தாலு மென்

நல்லோர்கள் எங்கே பிறந்தாலும் - எக்குடியிற் பிறந்தாலும் நல்லோரே. அவர்கள் பிறப்பை இழிவாகக் கருதி ஒருவரும் எள்ளிநகையாடுவதுமில்லை. தாமரைப்பூ, பொன், முத்து, சாமரை, கோரோசனை, பால், தேன், பட்டு, புனுகு, சவ்வாது, நெருப்பு ஆதியன பிறந்த இடத்தை யாரும் எள்ளி நகையாடுவதில்லை. தாமரை சேற்றில் வளர்ந்து மலர்கிறது. முத்து கடல் வாய்ச் சிப்பியிலிருந்து உதிக்கிறது. கோரோசனை பசுவிலிருந்தும் புனுகு நாவி - புனுகுபூனையிலிருந்தும் பிறக்கின்றன. பிறந்த இடங்கள் போற்றப்படும் இடங்கள் அல்லாவிடினும் அப்பொருட்கள் மேலாக மதிக்கப்படுகின்றன. அவை பிறந்த இடத்தைப் பார்த்து அவற்றைத் தள்ளி வைப்பர் இல்லை. அதற்குப் பதிலாக அவற்றிற்கு உயர்ந்த இடத்தையே அளிக்கின்றனர். “எக்குடிப் பிறப்பினும் யாவரேயாயினும் அக்குடிக்கற்றோரை மேல்வருகென்பர்.” என்றே அதிவீரராம பாண்டியரது வெற்றிவேற்கையும் கூறுகின்றது. இனி மேலே குறிப்பிட்ட நீதிவெண்பா என்ற நீதி இலக்கியக் கருத்தைச் சிங்கள சுபாஷித ஆசிரியர் எவ்வாறு தருகிறார் என்பதைப் பார்ப்போம்.

அழகிய வண்ண முகவெட்டி இப்பாடலில் ‘சேற்றில் முளைத்த தாமரை முடியில் ஏறி அலங்காரம் செய்கிறது. அதுபோன்று தாழ்ந்த குலத்திலே பிறந்தாலும் அறிவுடையோர் மேலிடத்தில் வைத்து மரியாதை செய்யப்படுகிறார்கள். வணங்கப்படுகின்றார்கள் என்று கூறுகிறார். மேலே கூறப்பட்ட இரு பாடல்களிலும் எடுத்துக்கொண்ட பொருளும் உவமையும் ஒத்துச் செல்வதைக் காண்கின்றோம். இது போன்ற நீதிவெண்பாப் பாடல்கள் பலவற்றைத் தழுவி அழகிய வண்ண முகவெட்டி சுபாஷிதவிற் பாடியிருக்கிறார். சுபாஷித ஆசிரியர், நீதிவெண்பா ஆசிரியரைப் போன்று தாமரை, பொன், முத்து என்ற பதினொரு பொருள்களின் பிறப்பையும் குறிப்பிடவில்லை. சேற்றில் முளைத்து முடியில் விளங்கும் - முடியை அலங்கரிக்கும் ஆம்பல் மலரையே உவமானமாகக் காட்டுகிறார்.

මඩින් උපන් ඉඳවර මතැ(මුදුනෙහි) (மடின் உபன் இந்துவற மதெ. - පළඳින ඵවී - பளந்தின எவ் என்று அழகாகக் கூறுகிறார். இந்த ஓடிவர - இந்துவற என்பது මහනෙල් - மஹனெல் பூ. இதுதான் எமது நாட்டுத் தேசிய மலர் என்பதும் மனங்கொள்ளத்தக்கது. ‘நல்லோர்கள் எங்கே பிறந்தாலும் என்’ என்று இரத்தினச் சுருக்கமாகக் கூறிய நீதி வெண்பாக் கருத்தினை சுபாஷித ஆசிரியர் மூன்று அடிகளில் விரிவாகக் கூறியுள்ளார். எங்கே பிறந்தாலும் என்னோரே என்பதிலிருந்து தாழ்ந்த குலத்தில் பிறந்தாலும் அறிவுடையோர் போற்றப்படுவார்கள். உயர்ந்த இடத்தில் வைக்கப்படுவார்கள். இகழப்படமாட்டார்கள். இதனைச் சுபாஷித ஆசிரியர் කුලෙන් අඩුවැ උපනන් අඳර බහුමන් වඩමින් පුදන - குலென் அடுவ உபந்த் அதற புஹுமன் வடமன் புதத என்றார். அன்போடும் மரியாதையோடும் பூஜிக்க அதாவது - போற்றப்படுவார் என்பது பொருளாகும். மேலும்

தமிழ்பாடலிலுள்ள எதுகை ஓசை நயங்கள் போல சிங்களப்பாடலிலும் அடிதோறும் னோதீன், னுலேன், னோஃதீன், மஃதீன், - நொமின் குலென், தொஸின் மடின் என்றும் அடி ஈறுகள் தோறும் டீஃத, ஃத, டுஃத, மத - என்றும் வருவனவற்றையும் ஓசை நயமாக இரசிக்கராம்.

கண்டி மன்னர் ஆட்சிக்காலத்தில் முக்கியமான இலக்கிய முயற்சியாக றணஸ்கல்லவின் லோகோபகார (ලෝකோපකාරය) என்ற நீதிநூல் சிறந்து விளங்குகின்றது. ஆசிரியர் தமிழ், பாளி, சமஸ்கிருதம் ஆகிய நூல்களிலிருந்து கருத்துக்களைத் தெரிவு செய்துள்ளார். சுபாஷிதவை அளித்த அழகியவண்ண முகவெட்டியிலும் பார்க்க றணஸ்கல்ல தேரர் தமிழிலே மிகவும் துறைபோகியவராகக் காணப்படுகிறார். இவர் திருக்குறள் முதலாம் உயர்ந்த நீதிநூல்களை ஆராய்ந்து கற்றவராகக் காணப்படுகிறார். அண்மைக் காலத்தில் சிறந்த தமிழ் அறிஞராய் விளங்கிய ஹிஸ்ஸல்வே தர்மரத்ன தேரரும் லோகோபகார ஆசிரியர் திருக்குறட் கருத்துக்களை ஆண்டுள்ளமை பற்றி விரிவாக விளக்கியுள்ளார் என்பது இங்கு மனங்கொள்ளத்தக்கது. இனிது திருக்குறளில் புதல்வரைப் பெறுதல் என்ற அதிகாரத்தில் வரும் குறட்பாக்கள்சிலவற்றை ஆராய்வோம்.

தமது பிள்ளைகளின் சிறிய கைகள் அளாவிய உணவு பெற்றோருக்கு அமிர்த்தத்திலும் இனிமையானது என்ற கருத்தைக் கொண்ட குறட்பாவை முதற்கண் எடுத்துக் கொள்வோம்.

‘அம்முதினு மாற்ற வினிதே தம்மக்கள்

சிறுகை யளாவிய கூழ்.

(குறள் 64) மக்கட்பேறு - 4

இதே கருத்தை மையமாகக் கொண்டு சிங்கள மொழியிலுள்ள லோகோபகார ஆசிரியர் கூறும் பாடலையும் பார்ப்போம்:

අම මුතිනු මාහර වනිතේ තම මකකු
 ජිලුකේ යලාවිය කුඳු. (குறள் 64) மக்கட்பேறு - 4

எம றஸயட்ரம் வெடி றஸயகி ஸுறத் Bபுதினே ஈட்ரத் வெடி றஸெகி தமா தறுவன் ஹெணு ஸுபொஜுன் திருக்குறளில் வரும் அமிழ்தினை இவரும் අම රසය අමාරසය என்றே சிறப்பிக்கின்றார்கள். கூழ் என்பதனை සුඛෝජුන්- ஸுபொஜுன் அதாவது நல்ல போஜனம் என்றும் சிறுகை அளாவிய என்பதனை තමා දරුවන් අලුණු - තමාගේ දරුවන් විසින් අණුතලද - தமா தறுவன் எனு - என்றும் ஒரே கருத்திற் கூறிய பாங்கு இரசிக்கத் தக்கதாகும்.

அடுத்ததாக ஒரு தந்தையானவர் தன் மகனுக்குச் செய்ய வேண்டிய கடமை என்ன என்பதைத் திருவள்ளுவர் திருக்குறளில் எவ்வாறு விளக்குகிறார் என்பதைப் பார்ப்போம்.

“தந்தை மகற் காற்றும் நன்றிய வையத்து

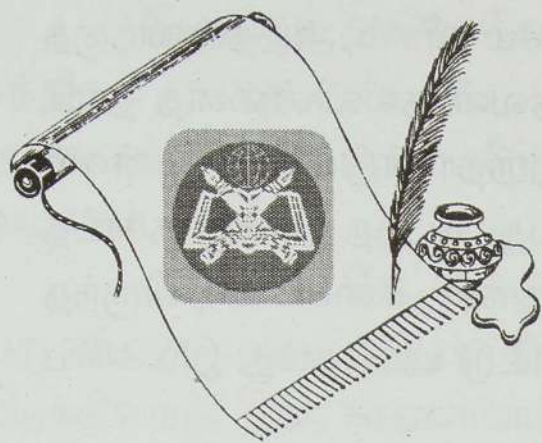
முந்தியிருப்பச் செயல்.” குறள் - 67 (மக்கட்பேறு - 7)

தந்தை தன் மகனுக்குச் செய்யத்தக்க உதவியைத் திருக்குறள் நயமாகக் கூறுகின்றது. அந்த நல்ல உதவி என்னவென்றால் கற்றவர் கூட்டத்தில் தன்மகன் முந்தியிருக்குமாறு செய்தலாகும். அவனைக் கல்வியில் மேம்படச் செய்தல் மூலமே அவ்வாறு செய்தல்

கூடும். இனி இதனை லோகோபகார ஆசிரியர் எவ்வாறு பாடியுள்ளார் என்பதையும் பார்ப்போம்.

தேசுரூக் விஃக் கை துருவகை தேக கொலுடி து
 விஃகூக் ஊலாவுடி - துக்வ குடிசை கிலீச டெஹுவுகூக்

இப்பாடலில் சொல்லுக்குச் சொல் பொருளுக்குப் பொருள் பொருத்தமுற அமைகின்றன. முந்தியிருப்பச் செய்தற்கு வேண்டியதனையும் லோகோபகார ஆசிரியர் ஓபுரீவ ஓந்ஓ கிலீச டெஹுவுகூக் கிலீச - ஸில்ப என்பது கல்வி அளித்தல் என்று நயம்படக் கூறியுள்ளார். திருவள்ளுவர் கூறிய நன்றி - நல்ல உதவியை றணஸ்கல்ல தேரர் தோமடி தன நம் - அதாவது குறையாத தனம் - செல்வம் என்று வர்ணித்துள்ளார். அத்துடன் அவையத்து என்று ஆழ்ந்த கருத்தை விஃகூக் கிலீச அதாவது கற்றோர் சபை நடுவே என்று கருத்துத் தவறாது கூறியமை நயக்கத் தக்கது. அழகிய வண்ண முகவெட்டி தழுவிய நல்வழி, மூதுரை ஆகிய தமிழ் நீதிநூல்களையும் றணஸ்கல்ல தேரரும் தமது உலோகோபகார நீதிநூலில் தழுவியிருக்கிறார். இவ்வாறு கண்டிக்காலத்தில் பல்வேறு சிறந்த இலக்கியங்களையும் தழுவி எழுதிய பண்டிதராக றணஸ்கல்ல தேரர் விளங்குகிறார். தமிழின் செல்வாக்குப் பெற்ற சிங்கள நீதிநூல்கள் இன்னும் சிறந்த படைப்புக்களாகக் கற்றோராலும் பொதுமக்களாலும் போற்றப்பட்டு வருகின்றன.

நாட்டாரியல்: மலையக முஸ்லிம் கிராமங்களின் மண் மணக்கும் பாடல்கள்

தலவின்னை சிபார்

ஈழத் திருநாட்டில் பிரதான இனங்கள் மூன்று காணப்பட்ட போதிலும் அவற்றினுள்ளே தெளிவான பல இனத்துவக் குழுக்களையும் அவதானிக்க முடிகின்றது. அந்த வகையில் இலங்கை வாழ் முஸ்லிம்கள் தமிழைத் தாய் மொழியாகக் கொண்ட இஸ்லாமிய இனத்துவக் குழுவாகும். இலங்கை முஸ்லிம்களை பிரதேசவாரியாக நோக்கும் போது மத்திய மாகாணத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட மலையகப் பகுதியில் வாழ்வோரையும் தனியொரு இனத்துவக் குழுவாக நோக்கலாம். இவர்கள் பெரும்பான்மை சிங்கள கிராமங்களால் சூழப்பட்ட தனித்தனியான கிராமங்களில் வாழ்ந்த போதிலும் தமிழையே தமது தாய்மொழியாகக் கொண்டு வாழ்கின்றனர். இவர்கள் மத்தியில் ஆரம்ப காலந்தொட்டே அறிஞர்கள், எழுத்தாளர்கள், கவிஞர்கள் என்போர் தோன்றி இலக்கிய சேவையாற்றி வருகின்றனர். இதற்கு உதாரணமாக அருள்வாக்கி அப்துல் காதர் புலவர், கசாவத்தை ஆலிம் அப்பா, அறிஞர் சித்திலெப்பை என்போரைக் குறிப்பிடலாம். அவர்களுக்கும் முன்னைய காலந்தொட்டே தமிழில் எழுத்து மூல இலக்கியங்கள் வளர முன்னர் நாட்டார் இலக்கியம் இவர்களிடமும் தோன்றி நாடோடியாக செவிவழியாக சிறப்புற்றுத் திகழ்ந்தது. ஆனால், சில பிரதேசவாசிகள் நாட்டார் இலக்கியம் என்பது தமக்கே உரிய முதுசொமாக மார்புதட்டிக் கொள்வதுதான் வேடிக்கை.

நாட்டாரியல் என்பது கிராம மக்களின் பழக்கவழக்கம், பண்பாடு, நம்பிக்கைகள், கலைகலாசாரம், இலக்கியம் என்பவற்றை ஆராயும் இயலாகும். நாட்டாரியலில் நாட்டார் இலக்கியம் என்பது தனியானதொரு தலைப்பாகும். அதனுள் நாட்டார் பாடல்களே சிறப்பிடம் பெறுகின்றன. அவை ஓசை நயமும், பொருள் நயமும் மிக்கவை. ஏட்டில் எழுதப்படாத, இயற்றியவர் யாரென்று அறியப்படாத இந்தப் பாடல்கள் மலையக முஸ்லிம் கிராமங்களிலும் தனித்துவம் பெற்றுத் திகழ்கின்றன. கணினி மயமாகிப் போன இந்த இருபத்தோராம் நூற்றாண்டில் அவை இல்லாதொழியும் தறுவாயில் மத்திய மாகாணத்தின் கண்டி மாவட்டத்தின் பழம்பெரும் முஸ்லிம் கிராமமான உதலவின்னை மடிகே கிராமத்தில் பதினேழாம் நூற்றாண்டு முதல் இருபதாம் நூற்றாண்டு வரை செவி வழியாகப் பேணப்பட்டு வந்த நாட்டார் பாடல்களை நயத்தலே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

புதிய மழைத் தூறல் புழுதி மண்ணில் பட்டால் மண்வாசம் வீசும். அந்தளவிற்குத் தமிழன்னைக்குச் சேவை செய்யும் இலக்கியவாதிகளைத் தந்தவள் தலவினனைத் தாய். அது இருபதாம் நூற்றாண்டின் பின்னர். இது இருபதாம் நூற்றாண்டுக்குப் முன்னர் இம்மண்ணில் மலர்ந்து மணம் வீசிய பாமர இலக்கியம் பற்றியது. கடந்த நான்கு தசாப்த காலத்துக்கு முன்னர் பள்ளிவாயில்களில் கந்தூரி வைபவங்கள் களைகட்டியிருந்த காலங்களில் கிராமத்தில் வாழ்ந்த பாமரக் கவிஞர்கள் எதிர்ப்பாட்டு பாடி தமது இலக்கிய தாகத்தைத் தீர்த்துக் கொண்டனர்.

இந்த நாட்டார் பாடல்களை தாலாட்டு, ஒப்பாரி, கோலாட்டப் பாடல், சும்மிப் பாடல், ஊஞ்சல் பாடல், காதல் பாடல், கதைப் பாடல், தொழில் வகைப் பாடல் எனப் பல்வேறு தலைப்புகளில் நோக்கலாம். இவற்றுள் சில தலைப்புகள் தவிர ஏனைய தலைப்புகளுள் எமது கிராமப் பாடல்களை தொகுக்கலாம். நாட்டார் பாடல்கள் இன்னும் உயிர் வாழ்கிறதென்றால் அதற்கு ஒரே காரணம் கிராமங்களில் வாழும் பாட்டிமார்தான். ஆம். அவர்கள் தமது பேரக்குழந்தைகளை உறங்க வைப்பதற்காக தமது தாய்மாரின் மூலமறிந்த தாலாட்டுப் பாடல்களைப் பாடி வருகின்றனர்.

தாலாட்டுதல் என்ற பதத்தை எமது கிராமப் பகுதிகளில் ஆராட்டுதல் என்றுதான் பயன்படுத்துவர். தாலாட்டுப் பாடல்களெல்லாம் ஆராரோ என்ற இராகத்துடன் ஆரம்பமாவதனால் அது காரணப் பெயராக ஆகியிருக்கலாம். முற்காலக் கிராமத்துத் தாய்மார் தமது சேலையால் தொட்டில் கட்டி அதில் குழந்தையை வைத்து தாலாட்டித் தூங்கச் செய்வதே ஒரு கலைநயம் மிக்க காட்சியாகும். கணவனை இழந்த ஒரு விதவைத் தாயின் தாலாட்டு இவ்வாறமைகிறது.

ஆராரோ ஆரிரரோ.....

ஆராரோ ஆரிரரோ.....

தோள் மேலே ஒன்னவச்சு
பூப்போல உலாவிடுவார்
பூமகனே கண்ணுறங்காய்
உன்மாமன் தோட்டத்துல
ஈச்சங் குலைகளுண்டாம்
குடிக்கு நல்ல ஜயமுமுண்டாம்.
பொறுதியுடன் கண்வளராய்.....

தனது குழந்தைக்குத் தந்தையில்லாவிட்டாலும் தனது தாய் வீட்டினதும் குழந்தையின் தாய் மாமனினதும் பெருமைகளைப் பாடி அவ் ஏழைத் தாய் ஆறுதலடைவது சிறப்பல்லவா?

இவ்வாறு தாலாட்டி, பாலூட்டி, சீராட்டி வளர்த்த குழந்தைக்கு சோறுட்டுவது தாய்மாரின் கடமையல்லவா! ஒரு தாய் இரவு நேரம் சாப்பிடுவதற்கு மறுக்கும் தன் குழந்தைக்கு நீலவானில் நீந்தும் நிலவைக் காட்டி சோறுட்டுகின்றாள் இவ்வாறு.

சந்த மாமா எங்க போறாய்?

மண்ணெடுக்கப் போறேன்

என்னத்துக்கு மண்?

ஊடு மொழுக!

நிலவிடம் தானே கேள்வி கேட்டு தானே பதிலளித்துப் பாடும் இத்தாயின் கற்பனை சந்திரன் தனது வீட்டை மெழுகுவதற்கு மண் எடுக்கச் செல்வதாக அமைகிறது. அக்காலத்தில் கிராமப்புற வீடுகளின் நிலம் செம்மண்ணிட்டுப் பெண்களால் மெழுகப்படுவது வழக்கம்.

தாலாட்டுக் கேட்டு, கைவீசம்மா பாடி, சாய்ந்தாடம்மா ஆடி வளர்ந்த குழந்தை பிள்ளைப் பருவத்தை அடைந்ததும் சிறுவர்களுடன் சேர்ந்து விளையாடுகின்றது. அங்கும் பாடல் பிறக்கின்றது. இந்த விளையாட்டின் பெயர் 'சட்டலங்கா, பொட்டலங்கா' அதாவது சிறுவர்கள் தங்கள் கால்களிரண்டையும் நீட்டிய வண்ணம் அமர்ந்திருப்பர். அதில் ஒருவர் தனது வலது கையை அனைவரது கால்களிலும் படுமாறு அசைத்த வண்ணம் இவ்வாறு பாடுவர்.

சட்டலங்கா, பொட்டலங்கா
சாதிக்கூடு மாதுளங்கா
எட்டி எட்டிப் பூப்பறிக்க
ஏணி கொண்டு காய் பறிக்க
பச்ச நெல்லுக் குத்திகுத்தி
பரணி மேல ஏத்தி ஏத்தி
எல்லாந் திண்ட கள்ளமாமி
இந்தா ஈக்கிறாஃ

இங்கு 'கள்ளமாமி' எனும் போது கைபடும் கால் ஆட்டத்திலிருந்து 'அவுட்' டாகி மடித்து வைக்கப்படும். ஆட்டம் முடியும் வரை பாடல் தொடரும். இதேபோல் 'முருங்கப்பூ' விளையாட்டும் பாடலுடன் கூடியது.

அக்கால கிராம மக்களின் விசேட வைபவங்கள் மற்றும் பொழுதுபோக்கிற்காக கோலாட்டமும், களிகம்பும் ஆடப்பட்டன. கோலாட்டம் பெண்களுக்குரியது. களிகம்பு ஆண்களுக்குரியது அவ்வாட்டங்களின் போது கோல்களாகப் பயன்படுத்தப்பட்டவை கிராமத்துத் தோட்டங்களில் இயற்கைத் தாவரமாய் வளரும் கித்துல் மரக் கம்புகளாகும். அவை ஒன்றுடன் ஒன்று தாளையத்துக்கேற்ப தட்டப்படும் போது பிறக்கும் சந்தத்துக்கேற்ப பாடலும் பிறக்கும். முதலில் ஆண்களால் ஆடப்படும் களிகம்பின் போது பாடப்படும் பாடல் ஒன்றைப் பார்ப்போம்.

ஈராம் மல்லியத் தோட்டத்துல
பூவெடுக்குற பூமயிலே
ஈராம் பொங்கலும் நாங்களும் வாரோம்.
ஒரு சோடி மால தா.

ஈராம் மல்லியத் தோட்டத்துல
பூவெடுக்கிற பூமயிலே
ஈராம் பொங்கலும், நாங்களும் வாரோம்.
ரெண்டு சோடி மால தா

இப்பாடல் ஆட்டத்தின் அளவிற்கேற்ப அத்தனை மல்லிகைத் தோட்டம் வரையும் தொடரும். இது எண்ணல் பயிற்சியை வழங்கும் பாடலாகவும் அமைந்துள்ளதல்லவா! அடுத்து பெண்களின் கோலாட்டப் பாடல் இரண்டைப் பார்ப்போம்.

1. ஆத்தங் கரையில சோறாக்கி - நல்ல
அவரியம் பூவால கறி சமச்சி
நெய்விச்சம் பூவால வெளக்கேத்தி
வேடிக்க பாக்க வாங்கடி புள்ள.

2. காம்பு கறுத்தது கத்தரிக்கா
வேம்பு சிவத்தது வெள்ளரிக்கா
மேலு கறுத்த கறுவாட்டு சாயிபு
வாற ஓய்யாரத்தப் பாரு

இரண்டாவது பாடலில் இலேசான நகைச்சுவை இழையோடுகிறதல்லவா!

சிங்களவர் மத்தியில் பண்டிகை நாட்களில் கொட்டப்படும் 'ரபான்' எனும் ஒரு பக்க மேளம் மூன்று தசாப்தங்களுக்கு முன்னர்கூட விசேட வைபவங்களின் போது மலையகக் கிராம முஸ்லிம் பெண்களாலும் கொட்டப்பட்டது. கொட்டப்படும்போது அந்த ரபான் மூன்று மரக்கட்டை கால்களில் மேல் வைக்கப்படும், சுருதியைக் கூட்டும், ரபானின் மேற்பகுதித் தோல் 'மறுதோன்றி' எனப்படும் மருதாணி இட்டு கிராமப் பெண்களின் கைகளைப் போன்றே அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கும். இந்த ரபானைக் கொட்டும் தாளத்துக்கேற்ப பாடப்படும் சிங்களப் பாடல்கள் நிறையவே இருக்கின்றன. அதேபோல் தமிழில் அமைந்த ரபான் தாளப் பாடல் இரண்டைப் பார்ப்போம்.

1. கொச்சி வெத்தில
கொழுந்து வெத்தில
கொறிச்சி திங்க
நல்ல வெத்தில

2. பூவே பூ புளியம் பூ
பொண்ணுக்கு நல்ல தாளம் பூ
காவே கா கறுப்பங்கா
கஞ்சி குடிக்க நெல்லிக்கா

நாட்டார் பாடல்களில் காதல் பாடல்களுக்குத் தனியிடம் உள்ளது. ஈழத்து நாட்டார் பாடல்களில் ஜனரஞ்சகமானதொரு பாடல்தான் தண்ணி குடமெடுத்து தனி வழியே போற பெண்ணே!' எனும் பாடல். இப்பாடல் வரிகள் பிரதேசத்துக்குப் பிரதேசம் வேறுபடுகின்றன. அப்பாடல் எமது மண்ணில் இவ்வாறு இடம் பெற்றிருந்தது.

ஆண்: தண்ணீ கொடமெடுத்து
தனி வழியே போற மச்சி
தாகந தீர தண்ணி கொஞ்சம்
தந்தால்தான் ஆகாதோ?

பெண்: தண்ணியானா ஓடத் தண்ணி - மச்சான்
வம்பு வரும் தும்புவரும்
என் குளம் வந்தாயானா
குளுந்த தண்ணி நான் தருவேன்

ஆண்: உன் குளமும் நானறியேன்
குளக்கட்டும் தானறியேன்

பெண்: கெண்ட கொண்டு கால்நாட்டி
கெளிறு கொண்டு வளயிழுத்து
ஐர கொண்டு மேஞ்சிருக்கும்
அடையாள வாசலிலே

இங்கே கெண்டை, கெளிறு, ஐர என்பதெல்லாம் நன்னீர் மீனினங்களாகும். கிராமத்துச் சிற்றோடைகளில் முன்னர் மீனினங்களுக்குப் பஞ்சம் இருக்கவில்லை. ஆகவே தான் தண்ணி அள்ளி வரும் ஓடையிலே ஓடித்திரியும் மீன்களைக் கொண்டே தனது வீட்டுக்கான வழியை இவள் காதலனுக்கு சூசகமாகத் தெரிவிக்கிறாள்.

ஒருநாள் இரவு யாருமற்ற வேளையிலே தனது காதலியை அவளது வீட்டில் களவாக சந்தித்த இந்தக் காதலன் தனது மோதிரத்தை அங்கே தொலைத்துவிட்டான். அடுத்த நாள் அவள் தன் தோழியருடன் வயலில் நாற்று நட்டுக் கொண்டிருக்கும்போது அவன் வந்து தன் காதலியிடம் பாட்டாலே கேள்வி கேட்க பாட்டாலேயே அவளும் பதில் கொடுக்கிறாள் இவ்வாறு

ஆண்: அன்னாசிப் பூப் போல
அரிய சிறிய பெண்மயிலே
நீ படுக்கும் மெத்தயில - ஒரு
குடமல்லி பூத்ததுண்டோ?

பெண்: சுத்தி சுத்தி தென்னஞ் சோல
சுவள வர்ண வாழ்ச் சோல
வீட்டு முன்னே பூவாளி
பூத்ததுண்டே பூத்ததுண்டே!

தனது வீட்டின் முன்னே குலை தள்ளியிருக்கும் பூவாளி வாழைப் பூவின் மடலினுள்ளே உன் மோதிரத்தை வைத்திருக்கிறேன் என்பதே பாட்டின் பொருளாகும்.

ஆங்கிலேயராட்சிக் காலத்தில் மலையகப் பகுதிகளில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட முதல் பெருந் தோட்டப் பயிர் கோப்பியாகும். தேயிலையின் வருகையைத் தொடர்ந்து அது மலையக வீட்டுத் தோட்டப் பயிராகப் பரிணமித்தது. தனது வீட்டுத் தோட்டத்தில் முற்றிப் பழுக்கும் கோப்பிப் பழங்களைத் தான் பறிக்கும் போது சிதறும் பழங்களைப் பொறுக்குவதற்கு தனக்கு வாய்த்திருக்கும் மச்சாளைப் பாடும் மச்சானின் பாடலைக் கேளுங்கள்.

கோப்பிப் பூக்கள் பூக்காதோ
கொத்துக் கொத்தாக காச்சாதோ
மச்சி ஒத்தி வாச்சாளே
மடி கொடுத்து பழம் பொறுக்க

இங்கு 'மடி' என்பது இடுப்பில் சொருகியிருக்கும் சேலைத் தலைப்பாகும். 'சொப்பிங் பேக்' இல்லாத காலம் கிராமப் பெண்களுக்குக் கைகொடுத்ததென்னவோ இந்த 'மடி' தான் அதுமட்டுமா? தலையில் சுமைகளைத் தூக்கும் போது அவர்களிடம் சேலை முந்தானைகள் 'சும்மாடு' ஆகிவிடும். 'சும்மாடு' என்பது சுமையால் தலை நோகாமல் இருப்பதற்காக வைக்கப்படும். ஒரு பாதுகாப்பாகும்.

கோப்பி மட்டுமா இருந்தது? அதற்கு முன்னரே குடிகொண்ட கறுவாவும் கிராம வீட்டுத் தோட்டங்களில் வருமானம் ஈட்டிக் கொடுத்தது. அந்தக் கறுவா இலையைப் பார்த்த இந்தக் கிராமத்துப் பெண்ணின் கிண்டலைப் பாருங்கள்.

கறுவா எல போல

கறுத்ததொரு மச்சானில்ல

நாக எல போல - நான்

நற்சிகப்பி ஆகாதோ?

முற்றிய கறுவா இலை கரும் பச்சை நிறம். அது தனது மச்சானின் கருமை நிறமாம். நாக மரத்தின் கொழுந்து அப்படியொரு செந்நிறமாகும். அது தனது நிறமாம்.

அது மட்டுமா தனது மச்சானிடம் இவள் ஏன் எதற்காக ஆசை வைத்தாள் என்று கேட்டுத்தான் பாருங்களேன்.

மச்சான் அழகுக்கும்

மாங்கொம்பு மீசைக்கும்.

நெத்திப் புருவத்துக்கும் - நான்

நேராது வச்சேனய்யோ!

ஓடைக்குக் குளிக்கச் சென்ற ஓய்யார நிலா. அவள் காதலனுக்குத் தண்ணீரில் தூதனுப்புகின்றாள் சந்தனத்தை.

ஓடுற தண்ணியில

ஓரஞ்சிவுட்டேன் சந்தனத்த

ஓரஞ்சிச்சோ ஓரயலியோ

ஓசந்த மச்சான் நெத்தியில

இவ்வரிகள் ஒரு தென்னிந்திய சினிமாப் பாடலை உங்களுக்கு நினைவூட்டலாம். அதுவும் அங்கு உலாவந்த ஒரு நாடோடிப் பாடல்தான். இங்கும் அது உலவியிருப்பது ஒன்றும் புதினமல்ல.

கிராமப் பகுதிகளில் சொந்த மச்சான், மச்சாள் திருமணம் அதிகமாக இடம்பெறும் அதற்காக எல்லோருக்கும் அந்த வாய்ப்புக் கிட்டுவதில்லை. அவ்வாறு சொந்த மச்சானுக்கு வாழ்க்கைப்படாமல் தூரத்துக்கு வாழ்க்கைப்பட்ட இந்தப் பெண்ணின் ஆதங்கத்தைக் கேளுங்கள்.

வடக்கத்து மாடானா

வாலசச்சி மேயாதோ!

தெற்கத்து மாடானா

தலயசச்சி மேயாதோ!

நம்மாமி மகனானா

நல்வார்த்த சொல்வாரு
நாட்டாமாமி மகனச் சுட்டி
நாகரியம் கேக்குறேனே.

இங்கு நாகரியம் என்பது அவதூறு அல்லது பழிச்சொல் என்பதாக அமைகிறது. வெகு காலமாய் முயன்று அன்பைப் பெற்றுக் கொண்ட தன் காதலியை தனது சூழலில் இருக்கும் மலையையும் கல்லையும் வைத்துப் பாடுகிறான் இக்கிராமத்துக் காளை.

சதுரகிரி மலதானுல
சாஞ்சிருக்கும் திரண்ட கல்லு
திரண்ட கல்லுப் பூவெடுக்க
திரிஞ்சேன் கா வெகு காலம்.

“ஆடவர் தோளிரும் கா! அரிவையர் நாவிலும் கா!” என்று மட்டக்களப்பை சிலாகிப்பர். எமது கிராமத்திலும் அன்று வாழ்ந்த மச்சான், மச்சாள் முறையானவர்கள் தமக்கிடையே “கா” என்பதை அன்பான உறவுச் சொல்லாகப் பயன்படுத்தியுள்ளனர்.

தனது மூத்த சகோதரனின் மனைவியான தனது அண்ணியிடம் அன்னியோனியமாய் பாடும் இக்கிராமத்துச் சிறுக்கியின் பாடலைக் கேளுங்கள்.

மண்டையில கொண்ட கட்டி
மடிநெறய அல்பநெட்டி
தொண்டையில கருசு கட்டி
தொடுத்தாயோ காக்காவோட?

இங்கு தலை என்பதற்கு மண்டையும், கழுத்து என்பதற்குத் தொண்டையும் மோனையாகப் பயன்பட்டுள்ளன. ‘அல்பநெட்டி’ என்பது சட்டைப் பின்னாகும். இச்சொல் சிங்களத்திலிருந்து சேர்ந்த சொல்லாக இருக்கலாம். ‘கருசு’ என்பது கருசமணி எனும் அன்றைய கிராமத்து முஸ்லிம் பெண்களின் தாலியைக் குறிக்கும். அதாவது கழுத்தோடு ஒட்டியவாறு நல்ல கருமணிகளாலும் இடையிடையே இரண்டு தங்க மணிகள், இரண்டு செம்மணிகள் வைத்து தொடுக்கப்பட்ட மாலையிலே ‘டக்கா’ எனும் சிறிய தங்க நகையொன்று காணப்படும். இன்று அந்த இடத்தை ‘சவடி’ எனும் தனித் தங்க நகை பிடித்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

பலதார மணம் என்பது ஒரு நூற்றாண்டுக்கு முன்னர் கிராமப் பகுதிகளில் சர்வசாதாரணமாகக் காணப்பட்ட விடயமாகும். அவ்வாறு இரு தார மணம் புரிந்த ஒருவனின் நிலையை அடுத்த பாட்டில் அவதானியுங்கள்.

பெண்: முத்து முத்து வேஞ்சி மச்சான்
முகந்துடைக்கும் வேஞ்சி மச்சான்
தங்கப்பூ வேஞ்சி மச்சான் - நீங்க
தங்கிப் போனா - ஆகாதோ?

ஆண்: தங்குவேன் இங்கு புள்ள
 தரிப்பேன் மட்டகளப்பினிலே
 அங்குமொரு மல்லியப் பூ
 அரும்பரும்பா வாடுதய்யோ!

இவர்பாடு பரவாயில்லை. கண்டியில் ஒன்று. மட்டகளப்பில் ஒன்று. ஆனால், இன்னொருவர் இரண்டு தாரங்களுடன் ஒரே வீட்டில் வாழ்கிறார். இரவு நேரம் நிலவொளியில் இளையவள் பாயிழைக்கிறாள். (கண்டி இராசதானியில். தும்பறை பள்ளதாக்கு பாயிழைத்தலுக்குப் பெயர் போனது. எமது களமும் பாத்ததும்பறை பிரதேசத்திலேயே அமைந்துள்ளது.) அவனின் முதல் மனைவி, இளையவள் வெளியே இருக்க வீட்டுக் கதவைத் தாழிடுகிறாள். வேதனைப்படும் இளையவள் தனக்கிழைத்த அநீதியை இறைவனிடம் முறையிடுகிறாள் இவ்வாறு:

பால்போல நிலவெறிக்க
 பசுங்கிளியாள் பாயிழைக்க
 தாத்தா தள்ளி கதவடைக்க
 உங்கள் அல்லாதான் கேளானோ?

இதே பாடலின் முதல் வரியுடனான ஒரு பாமரப் பாடல் மன்னார் மாவட்டத்தில் இவ்வாறு நிலவுகிறது.

பால் போல நிலவெறிக்க
 பார்த்ததிலே சோறுதின்ன - ஒரு
 பாலன் விளையாட
 பாக்கியந் தா ஆண்டவனே!

இப்பாடல் குழந்தையில்லாத ஒரு தாயின் ஏக்கக் குரலாக ஒலிக்கிறதல்லவா? நாட்டார் பாடல்களில் கதைப் பாடல்களுக்கு தனியிடம் உள்ளது. அந்த வகையில் ஈழத்தில் ஆக்காட்டிப் பாடல் அல்லது ஆக்காண்டில் பாடல் பல பிரதேசங்களிலும் புகழ்பெற்றது. அது எமது கிராமத்தில் காணப்பட்டது. அதாவது ஒரு ஆக்காட்டிப் பறவை தனது மூன்று குஞ்சுகளுக்கும் இரைதேடிச் செல்லும் போது ஒரு கண்ணியில் அகப்பட்ட சோகக் கதையைக் கூறுவதே அப்பாடலாகும். அப்பாடலின் இறுதி வரிகள் அந்த அப்பாவிப் பறவையின் கண்ணீரின் அளவை இவ்வாறு கோடிட்டுக் காட்டுகிறது.

நானமுத கண்ணீருல.....
 ஆன முழுகாட்டி, குதூர முழுகாட்டி
 ஆறு கொளம் நெறஞ்சி
 ஏழு கடலும் தான்நெறஞ்சி.....

என்று தொடரும் அப்பாடல். அதே ஆக்காட்டிப் பாடல் வடபுலத்தில் பாடப்படும் போது கண்ணீரின் அளவை இவ்வாறு புலப்படுத்துகிறது.

நானமுத கண்ணீரும் - என்

குஞ்சமுத கண்ணீரும்
வாய்க்கால் நிரம்பி
வழிப்போக்கர் கால் கழுவி
இஞ்சிக்குப் பாய்ந்திடத்தே
இலாமிச்சை வேருன்றி
மஞ்சளுக்குப் பாய்ந்திடத்தே
மாதாழை வேருன்றி
வாழைக்குப் பாய்ந்திடத்தே
வற்றினது காணீரே.

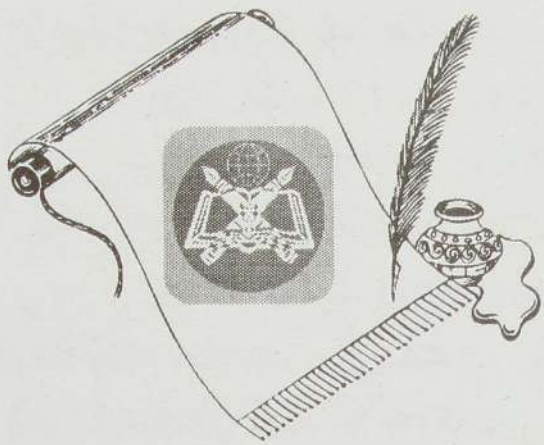
இவ்வாறு ஈழத்தின் இதர பிரதேசங்களுடனும் தென்னிந்திய கிராமங்களுடனும் உறவுப் பாடல்களால் மலையக முஸ்லிம்களின் நாட்டார் பாடல்கள் அமைவதற்கு அக்காலத்தில் இடம்பெற்ற புலப்பெயர்வுகள் காரணமாகியிருக்கலாம். என்றாலும், மலையக முஸ்லிம்கள் எனும் இந்த இனத்துவக்குழுக்கள் வாழும் கிராமப் பெயர்களைக் கொண்டமைந்த ஒரு பாடலை இறுதியாகப் பார்ப்போம்.

மானிருக்கும் மடுவக்கல - நல்ல
மயிலிருக்கும் பட்டியாமம்
தேனிருக்கும் தலவின்ன - நீங்க
தேடி வந்தாலாகாதோ!

இங்கு மடுவக்கல என்பது பன்விலை பிரதேசத்தின் மடுகல்கல பகுதியாகும். அங்கு உளுகங்கை, ரோட்டுக்கடை, அரத்தன என்பன முஸ்லிம் கிராமங்களாகும். பட்டியாமம் என்பது தெல்தோட்டை பிரதேசத்தின் பட்டியகம எனும் முஸ்லிம் கிராமமாகும். இப்பிரதேசத்தில் சுமார் பத்து முஸ்லிம் கிராமங்கள் இருக்கின்றன. 'தேனிருக்கும் தலவின்ன' என்பது அக்காலகட்டத்தில் எமது மண்ணில் விளைந்த கரும்பையும், கித்துள் பாணியையும் குறிப்பதாக அமைந்திருக்கலாம். அத்தோடு,

'தலவின்ன கரும்பு
இனிகல பிரம்பு
உகுரஸ்பிட்டி தும்பு'

என்பது எமது பிரதேசத்தில் சிலாகிக்கப்படும் சொற்சித்திரமாகும். இம் மூன்று உறவு முறைக் கிராமங்களினதும் அக்கால கைத்தொழில் துறையை இது நன்கு புலப்படுத்துவதாக அமைந்துள்ளது.

நாட்டாரியல் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் சின்னஞ்சிறு கடவுளர் வழிபாடு

பெருந்தோட்ட மக்களின் மத வழிபாடு தொடர்பான சமூகவியல் ஆய்வு

ரா.நித்தியானந்தன் B.A. (Hons), M.Phil

அறிமுகம்

இலங்கையின் மலையகம் என்றும் பெருந்தோட்டம் என்றும் அழைக்கப்படும் மத்திய மலைநாட்டு தேயிலை தோட்டம் சார்ந்த மற்றும் தாழ்நிலங்களின் றப்பர் தோட்ட பிரதேசங்கள் இந்திய தமிழர்கள் செறிந்து வாழ்கின்ற பிரதேசங்களாகும். இம்மக்கள் இரண்டு பிரிவினர்களாக அல்லது இரண்டு வர்க்கங்களாக இங்கு வாழ்கின்றனர். ஒருபிரிவினர் நகர்புறம் சார்ந்த இந்திய வம்சாவளித் தமிழர்மற்றப் பிரிவினர், இம்மக்களின் பெரும்பான்மை இனமக்களாகிய தமிழ் தோட்டத் தொழிலாளர்களாவர். இவ்விரு சாராரும் ஏதோ ஒரு வகையில் 1830களுக்குப்பின் தமிழ்நாட்டின் பல பிரதேசங்களில் இருந்து அழைத்துவரப்பட்டு இலங்கையில் குடியமர்த்தப்பட்டவர்கள். ஆனால் அடிப்படையில் இப்பிரதேச நகர்புற தமிழர்களுக்கும் தோட்டப்புற தமிழ் மக்களுக்கும் இடையில் கலாசார, பண்பாட்டு அம்சங்களில் ஒத்தபண்புகள் காணப்பட்டாலும், அம்மக்களின் தெய்வ வழிபாட்டு அம்சங்களில் துல்லியமான

வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன. நகர்புறத்தமிழர்கள் பெருந்தெய்வங்களை வழிபடுகின்ற அதே சமயம், பெருந்தோட்ட மக்கள் சிறுதெய்வ வழிபாட்டுக்கு முக்கிய இடமளிக்கின்றனர். அதற்கான சமூகவியல் காரணம் கண்டறியப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும்.

மனித சமுதாயம் தம் அறவியல் கோட்பாடுகளுக்கு, அதன் தர்ம நியாயங்களுக்கு தமது வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளுடாக நியாயம் கற்பித்துக் கொண்டு, நகரங்களிலும், கிராமங்களிலும், வாழ்ந்து கொண்டதானிருக்கிறது. அந்த அறவியலின் அடையாளம் தானே மதம். அது நல்ல தொரு சமுதாயத்தை உருவாக்கும் என்பதும், அதற்கு கடவுள் துணையிருப்பார் என்பதும் சராசரி மனிதர்களின் நம்பிக்கை. ஆனால், பல சந்தர்ப்பங்களில், இந்நடைமுறை தோற்றுப்போகின்றன, மதிப்பிழக்கின்றன, சமூக, பொருளாதார அடிப்படையில் அதன் கருதுகோள்கள் முரணாகின்றன. எனவே, இந்த முரண்பாடுகள், ஏமாற்றங்கள்

புதிய கடவுள்களின் புனைவுகளை, புதிய மதங்களின் தோற்றங்களை உலகுக்கு கொண்டு வந்துவிடுகின்றன. இது தான் மதங்களின் தோற்றத்தில் உலகில் நடந்தது.

ஒரு சமூகத்தளம், இன்னுமொரு சமூகமாக உருபெறுகின்ற போது, தாம் இதுவரை கொண்டிருந்த உற்பத்தி உறவுகளில் இருந்து விடுபடுகின்ற போது, புதிய கடவுள்களும் (ஒரே மதத்துக்குள்) வழிபாட்டு முறைகளும் தோற்றம் பெற்று விடுகின்றன. எனவே, மதத்தின் வழிபாட்டு முறைகள், கடவுள் என்பன சமுதாய அமைப்புக்கேற்ப மாறுபடக்கூடியன என்பது இயல்பானது. எனவே, புதிய தெய்வங்கள், வழிபாட்டு முறைகள் அதன் புதிய சமுதாய நெறிமுறைகளை சார்ந்திருப்பதால், அவை இதுவரை இருந்த மரபுசார் மத தன்மைகளுடன் மாறுபடவும் கூடும்.

எனவே, இந்நூற்றாண்டின் 'அமெரிக்க மனித நேயவாதிகளின்' (New American Humanitarians) கொள்கையின் படி சமயத்தின் உத்தி (கடவுள்) என்பது சமுதாய உள்ளடக்கத்தின் வெளிப்படையின்றி வேறல்ல. இவ்விடத்தில், கடவுள் வழிபாட்டு அணுகு முறைகள் ஓர் இயல்பு நவிச்சியாக (Naturalism) இயற்கை காலமனிதனின் வழிபாட்டு முறைகளை, இங்கு மீள எண்ணத் தூண்டுகின்றன. எனவே, மனித சமுதாய இயல்பு நவிச்சி கடவுள் பற்றிய பல புனைவுகளை மீண்டும் மீண்டும் எம்முன் கொண்டு வருகின்றன. நீண்ட நெடுங்காலமாக கடவுள் பற்றிய புனைவுகள் இப்படிதான் தோன்றி வந்துள்ளன. எனவே, கடவுள் என்பது பௌதீக ரீதியான சமூகத்தின் சார்பு நிலை கொள்கைகளே, அவை எல்லா இடங்களிலும் எல்லா கால கட்டங்களிலும் ஒரேமாதிரியாக இருப்பதும் இல்லை.

எனவே, இலங்கையின் பெருந்தோட்ட தமிழ் மக்களின் சிறு தெய்வ வழிபாட்டுக்கு பிரத்தியேகமான உற்பத்தி உறவு சார்ந்த, வர்க்கம் சார்ந்த தனியான கருத்துருவங்கள் உண்டு. இலங்கை பெருந்தோட்ட மக்களின் கடவுள், மற்றும் வழிபாடுகளில் சிறு தெய்வங்களின் செல்வாக்கு மிக அதிகம். அதில் சிறப்பான அம்சம் - என்னவெனில், அச்சிறு தெய்வங்கள் பெருந்தெய்வங்களுக்கு எதிர்கணியங்களாகக் காணப்படுவதுடன் சமூகத்தின் வர்க்க வகையமைப்பை பிரதிபலிக்கின்றன. இக்கடவுள்களின் தோற்றம், வளர்ச்சி என்பன சரித்திர, சமூகவியல், மானிடவியல், நாட்டுப்புறவியல், தொண்மவியல் என்பவற்றுடன் தொடர்புடையவையாகின்றன.

இந்து சமயத்தில் பெரியபுராணம், தாழ்குல சமூகம் வணங்கிய கடவுள்களை 'காடன்', 'மாடன்' என்று குறிப்பிட்டு இவர்களில் மேல் நிலை அடைந்த மக்கள் பின்னர் பெருந்தெய்வங்களை வழிபட்டனர் என்கின்றது. எனவே, சமூகத்தில் அடித்தள மக்கள் வழிபடும் தெய்வம் என்ற தன்மை புராண காலத்திலிருந்தே நிலவி வந்துள்ளது. எனவே, பேரின அல்லது மேலாதிக்க, மேல் நிலை மக்கள் பெருந் தெய்வ வழிபாட்டுக்கு முக்கியத்துவம் அளித்து வந்த பொது சிறுபான்மையினர் அல்லது இனக்குழுக்கள் அல்லது பிரதேச கிராமிய மக்கள் சிறு தெய்வ வழிபாட்டுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து வந்துள்ளனர். 'பிரேக்' என்ற ஆசிரியர் (Bibl.M.Breck) கருத்தின்படி இந்த சிறு தெய்வ வழிபாட்டு முறைகள் பேரின அல்லது மேலாதிக்க வழிபாட்டு முறைக்கு எதிரான எதிர்கணிய செயல்களைக் கொண்டன. ஆனால், அவ்வாறான இனக்குழுவின் அல்லது சமூகக்குழு மதத்தின் துணைக் கலாசாரம்

எதுவென திட்டவட்டமாக வரையறை செய்ய முடியாது. ஆனால், இங்கு திட்டவட்டமாக அறிய கூடியது, அதிகார வர்க்க கலாசாரத்தில் இருந்து தொழிலாள, விவசாய மக்களின் துணைக் கலாசாரம் முரண்பாட்டையும், வேறுபாட்டையும் கொண்டது. இத்துணைக் கலாசாரம் முரணுக்கான மூலத்தை சுட்டிக்காட்ட முனைகின்றது. இந்த மேலாதிக்க கலாசாரத்தில் இருந்து வேறுபடும் இது அதனை எதிர்ப்பதொன்றாகவும் விளங்குகின்றது.

பேரின கலாசாரம் அல்லது மேலாதிக்க கலாசாரம் எதனை தவறென கைவிட்டதோ அல்லது அதற்கு முக்கியத்துவம் வழங்காமல் விட்டதோ அதற்கு இத்துணைக் கலாசாரம் முக்கியத்துவம் வழங்குகின்றது. மேலாதிக்க கலாசாரத்தின் பெருந்தெய்வ வழிபாட்டுக்கு ஈடான முக்கியத்துவத்தை இச்சமூகத்தில் சிறு தெய்வ வழிபாட்டில் காணலாம்.

இந்த அடிப்படையில் இலங்கையின் பெருந்தோட்ட மக்களின் சிறு தெய்வ வழிபாட்டம்சங்களை இங்கு நோக்குவது பொருத்தமானது. இலங்கையின் ஏனைய பிரதேச இந்து கடவுளர் வழிபாட்டு முறைகளிலிருந்து பெருந்தோட்ட மக்களின் கடவுளர் வழிபாடுகள் வேறுபடுகின்றன. அவர்களில் வழிபாட்டில் பிராமண பூசை முறைகள் காணப்படுவதில்லை. வேதாகம நெறிமுறைகள் இங்கு கிடையாது. தேவார, திருவாசகங்கள் பாடி கடவுளை வழிபடுவதுமில்லை. இதற்கு பதிலாக 'மரங்கள்', சூலம் முதலிய குறிப்பிட்ட கடவுள் குறியீடுகள் இங்கு தெய்வங்களாக வணங்குகின்றனர். மக்களின் குறிப்பிட்ட வகுப்பினர் ஒருமுக தன்மை கொண்ட கடவுளை ஏற்றுக் கொண்டு வழிபாடுகளை மேற் கொண்ட போது இவ்வேழை மக்கள்

இடுகுழிகளும், கற்களும் இறைவனிடம் தங்களுக்காக பரிந்து பேசும் என்றும் நம்புகின்றனர்.

இதன் அடிப்படையில் இத்துணைக் கலாசாரத்தில் அதாவது சிறு தெய்வ வழிபாட்டில் இரண்டு கருதுகோள்களை நாம் பெறலாம்.

1. மேலாதிக்க சமூகத்தில் இருந்து வேறுபட்ட துணைக் கலாசாரம் ஒன்று இங்கு எதிர்கணிய பண்பினை கொண்டதாக காணப்படுகின்றது.
2. வர்க்க அடிப்படையிலான தெய்வங்களும் வழிபாடுகளும் பெருந்தெய்வ வழிபாட்டிலிருந்து வேறுபட்டுள்ளதுடன், அதனை எதிர்க்கின்றது.

இந்த அடிப்படையில் நகர்புற மக்களின் வழிபாட்டு கடவுளாகிய சிவன், உமை, விஷ்ணு, பிள்ளையார், முருகன் என்ற தெய்வங்களை வழிபடுகின்றனர். தோட்டப்புற மக்கள் மாரியம்மன், வைரவர், காளி, இடும்பன், கந்தன் என்ற சிறு தெய்வங்களுடன் மதுரைவீரன், முனியாண்டி, கவாத்துசாமி, மலைசாமி, சுடலைமாடன், சங்கிலி கருப்பன் என்பவற்றையும், இவற்றுக்கு புறம்பாக வனத்துசின்னப்பர் என்ற தெய்வத்தை வழிபடுகின்றனர்.

எனவே, ஏற்கனவே கூறியது போல பெருந்தெய்வங்களுக்கு எதிர்கணியமான சிறு தெய்வங்களே இலங்கை பெருந்தோட்டப் புறங்களில் வணங்கப்படுகின்றன. இதில் இந்து சமயத்தின் முழுமுதற் கடவுளான சிவபெருமானுக்கு எதிரான கருத்துநிலை எண்ணக்கருவும் அல்லது சிவனை மாறுபட நோக்கும் மனோபாங்கும் சுவாரசியமானது. மறைநிலையில் இவ் வழிபாடுகள், விழாக்கள் என்பவற்றில் இவைகள் வெளிப்படுகின்றன. அம்மன், காளி,

வீரமாக் காளியாத்தாள் என்ற சிறுதெய்வங்கள் உமையின் பெருந்தெய்வ வடிவத்திலிருந்து தோன்றிய சிறு தெய்வங்களாகும். ஆனால், மக்கள் உமையை உமையாக வணங்காமல் சக்தியின் பிரதிகளாகிய கடுந்தெய்வங்களாக எண்ணி வணங்குகின்றனர். சிவபெருமான் தனது மாமனாகிய தக்கனுக்கு எதிரான போது சக்தியின் கொடுந்தன்மைகள் வெளிப்படுகின்றன. சக்தி அசுரர்களுக்கு சார்பாகவும், நீதியின் சார்பாகவும், சிவனுக்கு எதிராகவும், போராடும் போது அவ்விடத்தில் சிவனின் அமைதியை குலைக்கின்ற சக்தியின் மேற்கூறிய வடிவங்களை இம்மக்கள் சிறு தெய்வங்களாக எண்ணியும் கொண்டாடியும் வருகின்றனர். சிவனிடம் சக்தி கொண்ட எதிர்ப்புணர்வும், வீரமும், பெருந்தோட்ட மக்கள் அவளை தன் நாயகியாக, தெய்வமாக வணங்கத்தூண்டின. இலங்கையின் மேல் நிலை மக்கள், நகர மக்கள் சிவனை முழுமுதற் கடவுளாக வணங்குகின்ற போது இம்மக்கள் அதற்கு எதிரிடையான போக்கு ஒன்றை எடுக்கின்றனர்.

இம் முரணுறு நிலைக்கான அடிப்படைக் காரணம் எதுவென ஆயும் போது இன்னுமொரு குறியீட்டுக் காரணியையும் இங்கு கூறலாம். பெருந்தோட்ட மக்களுக்கும் இலங்கையின் மலையகத்தின் நகர் சார்ந்த தமிழ் மக்களுக்குமிடையிலான சாதியிய முரண்பாடே இதற்குக் காரணம் எனலாம். ஏனெனில் நகர்புறங்களிலுள்ள இந்துக் கோவில்களில் பெரும்பாலும் சிவன், மகாவிஷ்ணு, விநாயகர், சிவனின் அர்த்தநாரீஸ்வரர் தோற்றம் என்பன பெருந்தெய்வங்களாக வழிபடும் போது மேற்குறிப்பிட்ட பெருந்தோட்ட மக்கள் வழிபடும் சிறு தெய்வங்களுக்கு

இடமளிக்கப்படாமை ஒரு காரணமாக இருப்பதோடு, சாதி அடிப்படையில் பெருந்தோட்ட தமிழ் தொழிலாளர்கள் சுதந்திரமாக வழிபடுவதற்கு தடையும் ஒரு காலகட்டத்தில் இருந்தது. வழிபாட்டு சடங்குகளில் இம் மக்களுக்கு சமமான சம அந்தஸ்து வழங்கப்படவில்லை. அத்தோடு பிராமணர்களும், உயர் சாதி இந்துக்களும் வழிபடக் கூடிய ஒரு தெய்வமாக சிவன் காணப்பட்டமை சிவ வழிபாட்டோடு இம் மக்கள் முரணுறுவதற்கு ஒரு காரணமாகும். மறு புறம் சிவன் பற்றிய கோட்பாடுகளும், தத்துவங்களும், புராணக்கதைகளின் பின்னணியும் இவர்களால் விளங்கிக் கொள்ள முடியாதவைகளாகக் காணப்பட்டன.

பெருந்தோட்டங்களில் கந்தன் வழிபாடு

இத்தன்மையுடன் தொடர்புடைய இன்னுமொரு தெய்வம் தான் 'கதிரேசன்' அல்லது 'முருகன்' என்ற பெருந்தெய்வம். இங்கு கந்தன், பழனி ஆண்டவன் என்ற சிறு தெய்வங்களாக முருகன் வணங்கப்படுகின்றான். - சக்தி வழிபாட்டுக்கும் கந்தனின் வழிபாட்டுக்குமிடையில் இவர்களின் அணுகுமுறை ஒன்றாகவே காணப்படுகின்றது. முருகன், சிவனை எதிர்த்த போது அவன் கந்தனானான். அங்கு அவன் தொழிலாளர்களால் கவரப்படுகின்றான். கதிர்காம தெய்வம் தோட்ட தொழிலாளர்கள் மத்தியில் பிரபல்யமடைகின்றது. இவ்வாறு இம்மக்கள் கந்தனை விரும்பியமைக்கு காரணம் அவன் சிவனுக்கு எதிராக போராடியமை, நிராதரவாக பழனி மலையில் ஒற்றை துணியுடன் நின்றமை, கடல் கடந்து இலங்கை நோக்கி வந்தமையுமாகும். பழம் பாடல்களில் சிவபெருமான் 'பைங்கண் பார்ப்பனன்' என்று சிறப்புப் பெறுகின்ற

போது முருகன் 'புலையனெனும் வேலன்' என்று இழிவுப்படுத்தப்படுகின்றான். இது இத்தாழ்நிலை மக்களின் தெய்வமாக கந்தன் போற்றப்பட காரணமாகின்றது. பெருந் தெய்வங்களை நிராகரிக்கின்ற பெருந்தோட்டங்கள், வள்ளியை மனமுவந்து ஏற்கின்றன. வள்ளி திருமணம் இம்மக்கள் மத்தியில் ஒரு சிறப்பான விழாவாகக் கொண்டாடப்படுகின்றது.

சிவனை எதிர்க்கும் ஏனைய கடவுளரை அனுசரிக்கும் போக்கு ஏன் இடம்பெற்றது என்பதற்கு இன்னொரு குறியீட்டுக் காரணியையும் இங்கு கூறலாம். அதாவது, தோட்ட மக்களின் துன்பங்கள் அவலங்களை கண்டும் காணாமல் இருக்கும் தோட்ட அதிகாரிகள், கங்காணிமார்களின் போக்கை சிவனின் நிஷ்டையின் குறியீடாக இம்மக்கள் இங்கு கருதுகின்றனர்.

பெருந்தோட்டங்களில் இடும்பன் வழிபாடு

அடுத்து, இது போல் இடும்பன் வழிபாடு இத்தோட்ட மக்களின் வழிபாட்டில் முக்கிய இடம்பிடித்துள்ளது. இம்மக்கள் தமது காவல் தெய்வமாக இடும்பனை கருதுகின்றனர். தோட்ட எல்லைப் புறங்களிலே இடும்பன் தெய்வங்களில் குறியீடுகளை 'ஆலம்', 'வேம்பு' மரங்களின் அடியில் காணலாம். இது தமிழ் நாட்டு வழிபாட்டில் இருந்து வந்திருக்க வேண்டும். எனினும் அதில் ஒரு சமூகவியல் தொடர்பினை இங்கு குறிப்பிடலாம். இடும்பன் தெய்வத்தின் ஐதீகத்தை, 'கையாலத்தில், 'சிவகிரி, சக்திகிரி, என்ற இருமலைகளை பொதிகை மலையில் இருந்து அகத்திய முனிவரிடம் சேர்ப்பிக்கும் படி இடும்பாசுரனுக்கு சிவபெருமான் ஆணையிட்டார். இவன்

இம்மலைகளை காவடி போல கட்டி சுமந்து வந்த போது களைப்படைந்து பழனியில் இறக்கிவைத்து விட்டு கந்தனிடம் (சிவனின் கோபம், சாபம் என்பவற்றுக்கு பயந்து) சரணடைந்து முருகனின் காவல் தெய்வமாகின்றான்". இக்கதை தோட்ட மக்களின் இன்றும் நிலவுகின்றது. தோட்ட அதிகாரிகள், கங்காணிமாரின் கொடுமைகளை சுமக்க முடியாத இத் தொழிலாளர்கள் அதனை இடும்பனை போல கந்தனிடம் இறக்கிவைக்கின்ற குறியீட்டு வடிவம் இங்கு மனங்கொள்ளத்தக்கது. பெருந்தோட்ட மக்களின் இவ்வழிபாட்டுக்கு ஒரு வழிபாட்டு தொடர்ச்சியுண்டு. தமிழ் நாட்டின் பண்ணைகளாலும், நிலப்பிரபுக்களாலும் அடக்கி ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் தாங்கள் அவற்றிலிருந்து நிவாரணம் பெற பெருந்தெய்வங்கள் உதவாதெனக் கருதியே சிறு தெய்வங்களின் உதவியை நாடினர். அதன் தொடர்ச்சி இலங்கைப் பெருந்தோட்டங்களில் காணப்படுகின்றது.

பெருந்தோட்டங்களில் காமன் வழிபாடு

இலங்கையில் பெருந்தோட்டங்கள் எல்லாவற்றிலும் பொதுவாக ஆண்டுதோறும் மாசிமாதம் கொண்டாடப்படுகின்ற பெருவிழா 'காமன்பண்டிகை'. காமனை இவர்கள் ஒரு தெய்வமாக வணங்கவில்லை, காதல் தெய்வம் என்று கருதவும் இல்லை. எப்படி முருகனை கந்தனாக இம்மக்கள் பார்கின்றார்களோ, அதுபோலவே மன்மதனை காமனாக இவர்கள் காண்கின்றனர். சிவனை எதிர்த்தவனாக, வீரனாக, துணிவுள்ள ஒருவனாக, சிவனின் நிஷ்டையை கலைக்க வந்த ஒருவனாகக் காமனைக் கண்டு இம்மக்கள் மனதில் அமைதி காண்கின்றனர். இப்படியான குறியீடு

தென்னிந்திய மன்மதனில் இருந்து தோட்டப்பற காமனை வேறுபடுத்தி காட்டுகிறது. 'காமன் பண்டிகை' நடைபெறும் ஏழு நாட்களுக்கு முன் 'காமன் பொட்டல்' ஒன்று அமைக்கப்படும். அதில் ஒரு காமன் திண்ணை என்ற மேடையில் காமனின் சின்னமான கம்பம் ஒன்று நாட்டப்படுகின்றது. காமன் பண்டிகை ஆரம்பமாகி ரதியும், மன்மதனும் ஏழு நாட்கள் லயம் லயமாக சென்று காமன் கூத்தினை ஆடிக் காட்டுகின்றனர். பின்னர் காமன் திண்ணையில் காமனுக்கும் ரதிக்கும் திருமணம் நடைபெறுகிறது. பின்னர் மீண்டும் இருவரும் லயங்களின் (தொழிலாளர் குடியிருப்புகள்) வாசலில் சென்று நடனமாடுகின்றனர். கூத்து முடிந்த பின் காம தகன நிகழ்ச்சி நடைபெறுகின்றது. பின்னர் தேவர்கள், மக்கள் என்போர் அசுரர்களின் கொடுங்கோன்மையால் துயருறுகின்றனர் என்பதை காமனிடம் தேவர்களும், மக்களும் முறைப்பாடு செய்கின்றனர். அதற்கு தீர்வு காண மன்மதன் புறப்படுகின்றான். அங்கு காமன் சிவனின் நிஷ்டையை கலைக்க முற்பட்டு போர் தொடுக்கின்றான். இறுதியில் சிவனின் நெற்றிக் கண்ணால் எரியுண்டு இறந்து போகின்றான். இடையில் போருக்கு புறப்படுகின்ற காமனை ரதி தடுக்கின்றாள். ரதிக்கும், காமனுக்கும் வாக்குவாதம் ஏற்படுகின்றது. காமன் எரிந்த பின் அங்கே நாடக பாத்திரங்கள் இரண்டாக பிரிகின்றன. அவை காமன் எரிந்த காட்சி, காமன் எரியாத காட்சி என்பனவாகும். காமன் எரிந்த காட்சி ஈமக்கிரிகை செய்ய, காமன் எரியாத காட்சி காமனுக்கு உயிர் கொடுக்கும் விழாவாக காட்டப்படுகின்றது. அச்சமயம் ரதி சிவனிடம் சென்று காமனுக்கு உயிர் பிச்சை கேட்டு மன்றாட சிவன் தனது தாண்டவ நிலையில் இருந்து

இறங்கி மன்மதனுக்கு உயிர் கொடுக்கின்றார்.

பெருந்தோட்ட காமன் கூத்தின் சமூகவியல் பின்னணி

இக்கதை ஒரு புராண கதையாக இருந்த போதும் பெருந்தோட்ட தொழிலாளர்களை பொறுத்தளவில் இதிலொரு சமூக உள் நோக்கம் காணப்படுகின்றது. பெருந்தோட்ட மக்களின் வாழ்வியல் பிரச்சினைகளுக்கு உரிய புனைவியலாக இங்கு மன்மதன் காட்டப்படுகின்றான். அவனே அவர்களின் பிரச்சினைகளுக்கான தீர்வின் குறியீடாகும். எனவே தென் இந்திய நகர மற்றும் கிராமிய வடிவங்களில் இருந்து பெருந்தோட்டங்களில் காமனின் போற்றலியல் மாறுபடுகின்றது. இதனை இம்மக்கள் போற்றுவதற்குரிய கருதுகோள் அல்லது அதன் குறியீட்டு நோக்கம் சுவையானது. ஏற்கனவே கூறியது போல தனிமைப்பட்ட முறைமை ஒன்றில் வாழ்கின்றவர்கள் இத்தோட்ட தொழிலாளர்கள் ஆவர். அங்கு தோட்டதுரைமார், கங்காணிமார், கணக்குப்பிள்ளை போன்றோரின் சொல்லொணா அடக்குமுறை என்பவற்றால் அவர்களின் மனங்களில் பிரவகிக்கின்ற எதிர்ப்புணர்ச்சியைக் காட்ட முடியாத சூழ்நிலையில் அதனை ஏதோ ஒரு வழியில் வெளிக்காட்ட வேண்டும் என்று எண்ணிய தோட்டத் தொழிலாளர்கள் அடக்குமுறையிலான காலனித்துவ காலத்தில் எண்ணியிருக்க வேண்டும். அதற்கு ஒரு குறியீடாக இந்த காமன் கூத்து அமைந்துள்ளது. இம் மாதிரியான நிகழ்வுகள் தமிழ் நாட்டு இலக்கியங்களில் பல இடங்களில் காணப்படுகின்றது என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. தமிழ் நாட்டின்

நந்தனார் சரிதம் இவ்வாறானதொரு வெளிப்பாடே.

நிஷ்டை கலையாத சிவனின் அமைதியை குலைக்க வேண்டும். அசுரர்கள் போல துன்பமிழைக்கும் கங்காணி, கணக்குப் பிள்ளை ஏனைய அதிகாரிகளின் கொடுமைகளைத் தோட்டத்துரை செவிமடுக்கச் செய்ய வேண்டும் அல்லது தோட்டத்துரை மீது தமது வெறுப்பை, எதிர்ப்புணர்வை காட்டவேண்டும் இதற்கு ஒரு குறியீடாகவே இந்த காமன் கூத்து அமைந்தது. எனவே தொழிலாளர் பிரச்சினைகளின் தீர்வின் குறியீடாக காமன் காணப்படுகின்றான். தோட்ட லயங்கள் தோறும் தான் ஒரு போராளி என்பதை நினைவுறுத்தவும், தொழிலாளர்கள் ஒன்றுபடுத்தவுமாக ஒரு மெளனக் குறியீடாகவும் வில்லுடன் கூடிய காமனின் நடனம் இங்கு இடம் பெறுகின்றது. காமனும் ரதியும் முகத்திற்கு நிறமிட்டு, வர்ணம் பூசி அழகும் சோடனையும் செய்வதுடன் அவர்கள் அச்சமுகத்தின் குறியீடாகின்றனர். இரவில் கைகளில் பந்தங்களும் 'பெட்ரோமெக்ஸ் ஒளிகளோடும், மேள தாளங்களோடும் சேர்ந்து லய லயமாக அவர்கள் செல்கின்ற போது அது ஒரு போராளிகள் கூட்டம் போன்ற பிரதிமையை அவர்களிடம் ஏற்படுத்துகின்றது. அந்த கூத்தை பார்க்க வரும் தோட்டத்துரை மற்றும் நிர்வாகிகளுக்குக்கூட தனி இடம் அங்கு ஒதுக்கப்படுவதில்லை. அவர்களும் தோட்ட மக்களுடன் அமர்ந்து காமன் விழாவை பார்ப்பர். காமன் எரியுண்ட பின் பாடப்படும் ஒப்பாரி பாடல்களில் மறைமுகமாக கங்காணி.மார்க்கு எதிரான வசைப் பாடலடிகள் நாட்டுப்புற பாடலடிகளாக

தோட்டப்புற காமன் பாடல்களில் காணப்படுகின்றன.

மூன்றாம் நாள் காமன் உயிர்த்தெழுப்பும் விழா நடைபெறும். இதனை காமன் உடல் எரியாத காட்சி சார்ந்த பிரிவினர் காமனை உயிர்த்தெழுப்பும் காட்சியை நடிக்கின்றனர். காமன் அங்கு உடம்பு எரியாத சாம்பலில் படுத்திருக்க ரதி சிவனிடம் சென்று காமனின் உயிரை மீட்டுத்தரும்படி வேண்ட, அந்த பெண்ணுக்காக மனமிரங்கி, தன்நிலையி லிருந்து இறங்கி காமனுக்கு உயிர் கொடுக்கின்றான் சிவன். இது தோட்ட மக்களின் கோரிக்கைக்கு தோட்டத்துரை இறங்கி இசைவு அளிக்கின்றார் என்பதன் குறியீடாகும். இதன் பின் காமன் விருந்து நடைபெறும். இது கோரிக்கை வெற்றி பெற்றதற்கான மகிழ்வினை பகிர்ந்து கொள்ளுதலாகும். இக்காமன் கூத்தின் உட்கிடை அது தொழிலாளர் வர்க்கம் அதிகார வர்க்கத்துக்கு எதிராக பிரதியாக்க போர் ஒன்றை கூத்தாக நடத்திக்காட்டுகிறது. அதன் புனைவியல் காமன் கூத்தாகும். இக்கூத்தின் புனைவியலிலுள்ள குறைபாடு, அல்லது தொய்வு, ரதி சிவபெருமானிடம் காமனின் உயிர் பிச்சையை கோருவது மட்டும்தான். ஆனால் தொழிலாளர்கள் தமது எண்ணங்களுக்கு ஏற்ப கதையின் அமைப்பை முற்றாக மாற்றி அமைக்க விரும்பவில்லை. இங்கு கதையின் மரபினை அப்படியே எனவே, காமன் கூத்து வர்க்க போராட்டத்தின் ஒரு பிரதிபிம்பமாக தோட்ட புறங்களில் வெளிப்படுவதை அவதானிக்கலாம்.

பெருந்தோட்ட வழிபாட்டில் மதுரைவீரன்

காமன் கூத்தை ஒத்த இன்னுமொரு வழிபாடுதான் 'மதுரைவீரன்' வழிபாடு.

நாட்டார் நிலை வீரனாக மதுரைவீரன் மலை நாட்டு தேயிலை தோட்டங்களிலும், தாழ் பூமி ரப்பர் தோட்டங்களிலும் சிறப்பாக வணங்கப்பட்டதான மதுரைவீரன் கதை முற்றிலுமாக ஒரு வீர வணக்கமாக தோட்ட மக்களால் ஏற்கப்பட்டது. மதுரைவீரன் தாழ்த்தப்பட்ட வர்க்கத்தினன், மலைகளில் மாடு மேய்ப்பது, செத்த மாட்டை அறுப்பது, அதன் தோல்களை பதனிடுவது என்பன அவன் தொழில். திருச்சி மாவட்டத்தில் பொம்மணன் என்ற பாளையக்காரனிடம் வேலை செய்து வந்த அவன், பொம்மணன் மகள் பொம்மியை காதலிக்கின்றான். சாதி வேறுபாடு காரணமாக அவர்களின் திருமணத்தில் இடர்பாடுகள் ஏற்படுகின்றது. எனவே, உடன் போக்காக மதுரைவீரன் பொம்மியை திருச்சிக்கு அழைத்து வருகின்றான். இடையில் பொம்மணனின் படை பொம்மியை மீட்க வந்து அவனுடன் மோதுகின்றது. அப்போரில் பொம்மணன் இறந்துவிடுகின்றான். பின்னர் அவனின் வீரத்தைக் கண்ட திருமலை நாயக்கன் அவனை தனது படைத் தளபதியாக நியமிக்கின்றான். ஆனால், சிறிது காலத்தின் பின் மதுரைவீரன் திருமலை நாயக்கனின் மகளை காதலிக்கின்றான். அதனை அறிந்த நாயக்கன் மதுரை வீரனை நாட்டை விட்டு ஓட்டுகின்றான். ஆனால், அச்சமயம் கள்ளழகர் கோவிலைச் சேர்ந்த கள்ளர்கள் மதுரையில் பல இடங்களில் கொள்ளையிற் றுபடுகின்றனர். அதனை அடக்க மதுரைவீரனின் வீரம் மீண்டும் மன்னனுக்கு தேவைப்படுகின்றது. எனவே, மதுரைவீரனை, மன்னன் மதுரைக்கு அழைப்பிக்கின்றான். மதுரைவீரன் கள்ளர்களை அடக்கி வென்றான். அதனால் கள்ளர்கள் அவனுக்கு நிரந்தர பகைவர்களாயினர். ஆனால், மதுரைவீரன் மீண்டும் திருமலை நாயக்கனின் காதல்

கிழத்தியுடன் காதல் கொள்கின்றான். எனவே, கோபம் கொண்ட மன்னன், மதுரைவீரனின் ஒரு கை ஒரு கால் என்பவற்றை துண்டிக்கும்படி கட்டளையிட மதுரைவீரன் கொல்லப் படுகின்றான். அவனின் மரணம் மதுரை மீனாட்சி அம்மன் கோவில் சந்நிதானத்தில் இடம் பெற்றிருக்கின்றது. எனவே, அவன் தெய்வ நிலையை அடைந்ததாக மக்கள் நம்புகின்றனர். மேற்குல மக்களை அவன் எதிர்த்தமையால் அவன் சாதியில் குறைந்த மக்களால் தெய்வமாக மதிக்கப்பட்டான்.

மதுரைவீரன், காமன்கூத்து வழிபாட்டில் குறியீட்டுத்தன்மை:

இக்கதைகளில் பொதுவானதொரு பிரதிமை தெரிகிறது. இலங்கை பெருந்தோட்ட மக்களின் அகவயவுணர்வு களில் ஏற்படும் புறவிய உண்மைகள் இங்கு வெளிப்படுகின்றன. கந்தனும், இடும்பனும், காமனும், மதுரைவீரனும் இங்கு ஒரு கூற்றியலாக வெளிப்படுகின்றனர். முருகன் கந்தனாகத் தனிமைப்படுத்தப்பட்டு, தனது குடும்பத்திலிருந்து ஒதுக்கப்பட்டு பழனியில் தன்னந் தனியாகத் துண்டுத் துணியுடன் நின்றலும், மனவுறுதியும் இலங்கை தோட்ட தொழிலாளர்கள் தமிழ் நாட்டிலிருந்து ஏமாற்றி வரவழைக்கப்பட்டு தன்னந் தனியாய் வறுமையுடன் இலங்கை மத்திய மலைநாட்டில் நின்றமை தொழிலாளர்களின் குறியீடாகின்றது. முருகனுக்கு நடந்த கதியே தன் வாழ் விலும் இடம்பெற்றதாக இம்மக்கள் எண்ணுவது கந்தனை தம் தெய்வமாக வரித் தெடுப்பதற்குக் காரணமாகின்றது.

காமன் கூத்து அதன் பொருளை தோட்ட தொழிலாளர் சமுதாயம் தம் மீது ஏற்றி அர்த்தப்படுத்திக் கொள்கின்றது. தமிழ் கலை இலக்கிய கூறுகளில் ஒன்றாக இருந்த

போதும் அதனை தொழிலாளர்கள் தமது வர்க்க அழுத்தங்களை வெளிப்படுத்திக் கொள்வதற்கு பயன்படுத்துவது சிறப்பானது. கலை என்பது ஒரு கலைஞனுக்கு ஏற்பட்ட பாதிப்பாகும். இங்கு தொழிலாளி கலைஞனாகின்றான். எனவே, தொழிலாளியின் பாதிப்பு கலைஞனின் பாதிப்பாக வெளிப்படுகின்றது. இங்கு தொழிலாளி கலைஞன், பார்வையாளன் என்ற கலை சூழல் ஒன்று உருபெறுகின்றது. இங்கு தொழிலாளி தனக்கென கலைகளை உருவாக்கிக் கொள்கின்றான். அல்லது தனது கால வர்த்தமானத்துக்கு ஏற்ப அதனை மாற்றி அமைத்துக் கொள்கின்றான். அந்த கலையின் மூலம் தன் அகவுணர்வை, அதன் அழுத்தத்தை வெளிப்படுத்தும் புறகருவியாக அவன் கலைகளை காண்கின்றான். இலங்கையின் பெருந்தோட்டப்புறத் தமிழர்களின் காமன் கூத்து இதில் சிறப்பு பெறுகின்றது. எனவே, காமன் கூத்து அழகியலில் உண்மை தன்மையை, சமூகத்தின் எதிர்வினைக்காக இங்கு பயன்படுத்திக்கொள்கின்றது. இது தோட்ட தொழிலாளர்களின் ஏமாற்றங்கள், பயங்கள், மனவீழ்ச்சி என்பவற்றின் மீண்டெழும் விளைவான நடப்பிலிருந்தும், நடைமுறை உலகு தரும் சோர்விலிருந்தும் ஒரு கற்பனை உலகுக்கு அவனை இட்டுச் செல்கின்றது. அங்கு அது அவனின் அகவயபோர் குணத்தின் குறியீடாகின்றது.

பெருந்தெய்வங்களுக்கெதிரான சிறு தெய்வ வழிபாட்டம்சங்கள்

எடுத்துக்காட்டாக, ஆய்வு செய்யப்பட்ட மேற்குறித்த நான்கு சிறு தெய்வங்களிலும் பொது பண்பு எதுவெனில் சிவனுக்கு எதிரான அல்லது சிவனுடன் முரண் கொண்ட சிறு தெய்வங்கள் பெருந்தோட்ட மக்கள் வழிபாட்டில் முக்கிய

இடம் வகிக்கின்றன. இக்கதைகளில் காணப்படும் பொதுப்பிரதிமை இலங்கை பெருந்தோட்ட மக்களின் அகவுணர்வுகளில் ஏற்படும் புறவய உண்மைகளே கந்தனும், இடும்பனும், காமனும், மதுரை வீரனும் கூற்றியலாக வெளிப்படுகின்றனர். கந்தன் தனிமைப்பட்டு தன்னந் தனியாய் பழனியில் நின்றமை, இலங்கையில் வந்து வள்ளியை மணமுடித்தமை, இலங்கை தோட்டத் தொழிலாளர்கள் தமிழ் நாட்டிலிருந்து புறந்தள்ளப்பட்டு ஏதோ காரணத்தினால் வறுமையுடன் மத்திய மலைநாட்டில் தங்கியமை, இத்தொழிலாளர்கள் கந்தனை தமது குறியீடாக கொள்ள காரணமாகின்றது. காமன் கூத்து இங்கு அதனுட்பொருளை இத்தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் மீது ஏற்றி அர்த்தப்படுத்திக் கொள்கின்றது.

முடிவுரை

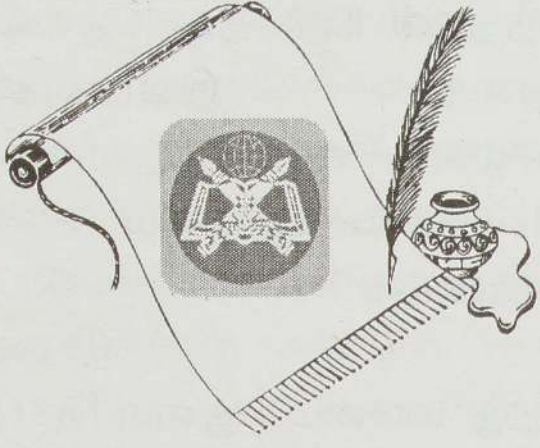
இங்கு தோட்டத் தொழிலாளர்களின் வழிபாட்டு முறையில் 'விநோதப்படுத்தல்' என்ற நிலையொன்று காணப்பட்டாலும் அதன் மூலம் அவர்களின் மறைமனம் மேலான சமூகத்துக்கு ஒரு செய்தியை விடுக்க முனைகின்றது. அது எதிர்ப்புணர்வாகவும், எச்சரிக்கை ஒன்றை விடுப்பதாகவும் அமைகின்றது. மதுரைவீரன் என்ற வீரநாயகனை தன்நாயகனாக எண்ணி வழிபடுதலும் நெஞ்சை பிளக்க சபதம் பூண்டு தன் கூந்தலில் இரத்தத்தை தோய்த்த திரௌபதியை அம்மனாக வழிபடுவதும், மதுரையை எரித்த கண்ணகியையும், அசுரனை வென்ற வீரபத்திரனை தெய்வமாக காண்பதும், இலங்கைப் பெருந்தோட்டங்களில் கூடுதலாக வழிபடுவதும் இக்காரணங்களாலேயே. இக்கலைகளில், விடுதலை வேண்டி நிற்கும்

மக்களின் உள்ளக்கிளர்ச்சியைக் காணலாம். இக்கலைகளில் காணப்படும் பண்புகள் சமாந்திரமாக தன் வாழ் விலும் காணப்படுவதாக இம்மக்கள் உணர்கின்றனர். எனவே, இங்கு தொழிலாளர்களின் மானசிகவுணர்ச்சிகள் இக்கலைகளுக்கும் இச்சமூகத்திற்கும் இடையிலான தொடர்பின் தன்மையை சிறப்பாக எடுத்துக் காட்டுகின்றது. எனவே, இவைகள் மக்கள் கலைகளாகின்றன. ஆகவே, இக்கலைகளிலும், வழிபாட்டு முறைகளிலும் இன்று அதிகமாக பேசப்படுகின்ற “மெஜிகல் ரியலிசம்” (magical realism) என்ற கலை வடிவம் இங்கு உட்பொருளாக உள்ளன.

உசாதுணை நூல்கள் :

1. மலையக தமிழ் இலக்கியம் கலாநிதி க. அருணாசலம், தமிழ் மன்றம் இல.10, நாலாம் குறுக்குத்தெரு ராஜகிரிய. இலங்கை.
2. தேயிலை தோட்டமொன்றின் சமயமும் வரலாறும் - இலங்கை தமிழ்நாட்டார் வழக்காற்றியல் யாழ்ப்பாணம் பல்கலைக்கழகம் யாழ்ப்பாணம்
3. சக்தி வழிபாடு - இரா. சீனிவாசன் ஜெயகுமார் ஸ்டோர்ஸ்
4. தமிழ் நாட்டு கதைப்பாடல்களில் சோக முடிவு வானமாம் மழை 1981 நாட்டார் வழக்காற்றியல் ஆய்வுகள் தொகுதி 1 தெ. லூர்த் பரிவேல் பதிப்பகம் திருநெல்வேலி
5. இலங்கை மலையகத் தமிழர் நாடக மரபும் காமன் கூத்தும்

- சு.திருச்செந்தூரன் 1927
கல் வித் துறை இலங்கை பல்கலைக்கழகம், கொழும்பு
6. மலைநாடும் ஆலய வழிபாடும் சு. திருச்செந்தூரன் 1976 திருவருள் பதுளை இந்து மாசபை, பதுளை
  7. பன்னிரு மத நினைவுகள் நா. முத்தையா 1978 ஆத்ம ஜோதி, நாவலபிட்டிய.
  8. தமிழ் நாட்டுமக்களின் மதமும் பண்பாடும் - எஸ். எம். எல். லட்சுமணச் செட்டியார் - 1975 நெசனல் புக டிரஸ்ட், இந்தியா.
  9. மலையக இந்து தெய்வங்களும் வழிபாடுகளும் சி. தில்லைநாதன் 1977 இந்து தர்மம், இலங்கை பல்கலைக் கழகம், பேராதனை
  10. மலைநாட்டு மக்கள் பாடல்கள் ஆ. வேலுப்பிள்ளை 1980 தமிழர் சமய வழிபாடு, பாரி புத்தக பண்ணை சென்னை
  11. வேலன் வழிபாடு பி. எல். சாமி ஆராய்ச்சி, மலர் 3 இதழ் 2
  12. Hinduism in Ceylon James Cartman 1957. M.D. Gunasena Colombo
  13. Reading in cultural Geography Philp L. wanger and Marvin. W The University of Chicago, Chicago
  14. Dictionary of sociology Nicholas Abercrombie 1985 The Penguin.

தென்கிழக்கு முஸ்லிம் தேசத்தாரின் நாட்டார் இயலில் பள்ளுப்பாட்டுமும் பள்ளுக்கவியும்

மணிப்புலவர் மருதூர் மஜீத் B.A (Hons.)

Dip in - Edu. S.L.E.A.S

ஓய்வு பெற்ற கல்வி, கலை, கலாசாரப் பணிப்பாளர்

தென்கிழக்கு முஸ்லிம் தேசத்தாரின் நாட்டார் இயலிலே, “நாட்டார் பாடல்” என்ற அம்சத்துள் பள்ளுப்பாட்டு, பள்ளுக்கவி என இரண்டு பிரிவுகள் உண்டு எனலாம்.

பாட்டிற்கும், கவிக்கும் உள்ள வித்தியாசம் என்னவெனில் பாட்டுப் பல அடிகளைக் கொண்டதாக இருக்கும், கவி நான்கு அடிகளை மட்டும் கொண்டதாக இருக்கும்.

இஃதேவேளை கவி ஒருவரால் மட்டும் பாடப்படுவது பள்ளுப்பாட்டு. போட்டி நிகழ்ச்சியாக பலர் சேர்ந்துபாடுவது.

தென்கிழக்கு முஸ்லிம் தேசத்தாரின் நாட்டார் இயலில் “நாட்டார் பாடல்” என்ற அம்சம் பற்றிப் பலநூறு கட்டுரைகளும், எட்டிற்கு மேற்பட்ட தொகுப்பு நூல்களும் வெளிவந்துள்ளன. ஆனால் எந்தக் கட்டுரையிலாயினும், அல்லது எந்தத் தொகுப்பு நூலிலாயினும் பள்ளுப்பாட்டுச் சம்பந்தமாகவோ அல்லது பள்ளுக்கவி சம்பந்தமாகவோ எதுவித சிறுகுறிப்பேனும் இதுவரை வெளிவரவில்லையென்பது மனவருத்தமான ஒரு விடயமாகும்.

இந்த மன வருத்தத்தினையும், இந்த மனவருத்தத்தினால் ஏற்படும் ஆதங்கத்தினையும், இம்மாநாட்டில் வாசிக்கவென எழுதப்பட்ட இவ்வாய்வுக் கட்டுரையின் ஊடாகத் தெரிவித்து இது பற்றிய ஆய்வு தொடர ஆசித்து, இந்த பள்ளுக்கவி, பள்ளுப்பாட்டுச் சம்பந்தமான தகவல்களையும், ஆய்வுக் குறிப்புகளையும் சமர்ப்பிப்பதில் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

அன்று தொட்டு இன்றுவரை கிராமிய மக்களின் வாழ்வியலோடு இணைந்துவிட்ட பள்ளு, அம்மாளை, குறவஞ்சி, ஊஞ்சல், கும்மி என்பன நாட்டார் இயல் வடிவங்களாகும்.

“பள்ளு” தமிழ் இலக்கியத்தில் 96 பிரபந்தங்களில் ஒன்றாகும்.

பள்ளு இலக்கியத்தில் “கூடற்பள்ளு” எனும் நூலே முதன் நூல் என்றும்

கூடற்பள்ளுக்கு முதலே திருவாரூர்ப்பள்ளு எழுந்தது என்றும் இருவகைக் கருத்துக்கள் கூறப்படுகின்றன.

இவை இரண்டிற்கும் முந்தியது “ஞானப் பள்ளி” என்ற ஒரு கருத்தும் உண்டு.

(ஆதாரம் :- காமராஜர் பல்கலைக்கழக எம். ஏ. வகுப்பு தமிழ் பாடநூல்)

இஃது இவ்வாறிருக்க

பள்ளிப் பிரபந்தத்தின் மூலவடிவத்தைப் பண்டிப்பள்ளி, குருவிப்பள்ளி என்பவற்றில் காணமுடிகிறது என்பர் ஒருசிலர்.

வாய்மொழி இலக்கியமாகத் திகழ்ந்த “பள்ளி” காலப்போக்கில் கற்றறிந்த புலவர்களால் வளர்ச்சியடைந்து, 96 பிரபந்தங்களில் ஒன்றாக சேர்ந்து கொண்டது எனலாம்.

இக்கருத்து “தமிழ் இலக்கியத்தில் பள்ளி” என்ற அடிப்படையில் கூறக்கூடிய ஒரு கருத்தாகும்.

ஆனால் இலங்கையின் தென்கிழக்கு முஸ்லிம் தேசத்தாரின் நாட்டார் இயலில் பள்ளிப்பாட்டு வளர்ச்சிபெறாது 19ம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் பாடியவர்களோடு மட்டும் நின்றுவிட்டது எனலாம்.

இதற்குப் பல காரணங்கள் இருந்த போதும் முனைப்பாக உள்ள ஒரு சில காரணங்களை மட்டும் இக்கட்டுரையின் மூலம் எடுத்துக் காட்டுவது பொருத்தமானதாகும். ஒன்று,

இப்பள்ளிப்பாட்டு பாடப்பட்ட அமைப்பு வித்தியாசமானது, போட்டி நிகழ்ச்சி போன்றது.

இரண்டாவது,

இப்போட்டியில் பங்குகொண்டவர்கள் உடனுக்குடன் கவி படிக்கும் ஆற்றல் பெற்றவர்களாக இருந்ததால் பாடி முடிந்ததும் என்ன பாடினோம் என்பது நினைவுக்கு கொண்டுவர முடியாத கஷ்டமான விடயமாக இருந்துள்ளது.

மூன்றாவது,

இவர்கள் பாடிய பள்ளிப்பாட்டில் இடம்பெற்ற சில சொற்கள் அசிங்கமானது (valgar) அதனால் இதனை எழுத்துவடிவத்தில் கொண்டு வந்து பதிதல் என்பது கூச்சப்படக் கூடிய ஒரு விடயமாகக் கருதப்பட்டது.

நான்காவது,

அக்கால முஸ்லிம் சமூகம் இப்படிப்பட்ட இலக்கியங்களில் அக்கறை கொள்ளாது மத விடயங்களில் மட்டும் அக்கறையோடிருந்தது. போன்ற நான்கு காரணங்கள் முனைப்பாக உள்ளன.

இனி ஒவ்வொரு விடயமாக எடுத்து நோக்கினால் முதலாவது விடயமான இப்பள்ளிப்பாட்டுப் பாடப்பட்ட அமைப்பு ஒரு போட்டி நிகழ்ச்சியாகவே நடைபெற்றுள்ளது. அதுவும் ஒரு பொழுது போக்கு நிகழ்ச்சியாகவே இது கருதப்பட்டது.

இப்போட்டியில் பங்கு கொண்டவர்கள் முற்றமுழுக்கப் படியாதவர்களும் அல்ல, படித்தவர்களும் அல்ல. 1ம் 2ம் வகுப்போடு படிப்பை நிறுத்திக் கொண்டவர்கள் எனவும் அறிய முடிகிறது. அதனால் இதனை நாட்டார் இயலில் (semi oral) செமி ஓறல் இனத்துள்ளேயே சேர்க்கக் கூடியதாக உள்ளது.

நல்ல குரல்வளமும், உடனுக்குடன் கவிபாடக் கூடிய அல்லது பள்ளுப்பாடக்கூடிய தன்மையும் கொண்ட ஒருவர் தனக்கு பக்க பலமாக நல்ல குரல்வளமுடைய ஐந்து பேரைத் தன்னுடன் சேர்த்துக் கொள்வார்.

இந்தக் கோஷ்டியினர் பக்கவாத்தியர்களான சல்லரி, டப்பளா, கெஞ்சுரா போன்றவற்றையும் கையாளக் கூடியவர்களாகவும் இருப்பர்.

இஃதே போல எதிரணியிலும் தலைவரோடு சேர்த்து அறுவர் இருப்பர்.

இந்த இரண்டு கோஷ்டியினரும் வேறு வேறு ஊர்களைச் சேர்ந்தவர்களாகவும் இருப்பர்.

இரு குழுக்களும் சந்திக்கும் இடம் ஊருக்கு ஒதுக்குப்புறமான சனசஞ்சாரம் அற்ற இடமாக இருக்கும். அங்குமேடை அமைக்கப்பட்டும் அலங்கரிக்கப்பட்டும் இருக்கும்.

பள்ளுப்பாட்டு போட்டி நடைபெறும் நாளும் குறிக்கப்பட்டு பல ஊர்களுக்கும் இது செய்தியாகப் பரப்பப்படும்.

இந்நிகழ்வு இரவு பத்து மணிக்குப் பிறகே தொடங்கும்.

பல ஊர்களில் இருந்தும் பார்வையாளர்களாகவும், பாடுபவர்களாகவும் உற்சாகப்படுத்தும் அவர்களது அபிமானிகளாகவும் பலர் அங்கு வந்து வெள்ளமாகத் திரண்டு நிற்பர்.

மேடையிலே இருகோஷ்டியினரும் எதிரெதிராய் அமர்ந்திருப்பர்.

இவர்களுக்கு மத்தியட்சம் கூறுவதற்காக மூவர் கொண்ட குழுவொன்றும் இருக்கும். யார் முதலில் பாடுவது என்று காசு, சுண்டித் தீர்மானித்ததும், முதலில் பாடுவர் இறைத்துதி பாடி ஆரம்பிப்பர்.

பக்கப்பாட்டுக்காரர்கள் பக்கபாட்டுப் படிப்பதோடு பக்கவாத்தியங்களையும் இசைப்பர்.

முதலில் இறைத்துதி இடம் பெறும்.

அடுத்து எதிர்த் தரப்பில் இருந்தும் இறைத்துதி இடம் பெறும்.

இதனை அடுத்து முதலில் தொடங்கியவர் பெருமானாரின் புகழ் பாடுவர்.

எதிர்த்தரப்பில் இருந்தும் இவ்வாறே பெருமானாரின் புகழ் பாடல் இடம்பெறும்.

அடுத்து முதலில் பாடியவர் தனது ஊரின் பெருமை பற்றி ஒரு பாடல் படிப்பார்.

எதிர்த்தரப்பில் இருந்தும் அவர்களது ஊரைப் பற்றிய புகழ் பாடலாக இடம்பெறும்.

இதற்கு அப்படியல்ல, உமது ஊர் மிக மிக இழிவானது மோசமானது என வசையை ஆரம்பிப்பார் முதலில் பாடியவர்.

இவ்வாறு ஊரைப் பற்றியும், தனிப்பட்டவர்களைப் பற்றியும் பாடுபவர்களைப் பற்றியும் விடிய விடிய வசைபாடிக் கொண்டே இருப்பார்கள்.

பள்ளு எனும் வசை உச்சக்கட்டத்தை அடையும் போது ஓவன்னா, சூவன்னா, சுனா என தூஷண வார்த்தைகள் பாடல்களிடையே இடம்பெறும்.

இரண்டு குழுக்களையும் அவரவர் அபிமானிகள், இரசிகர்கள், பாட்டின் இலக்கிய இரசனையிலே மயங்கி கைதட்டி சத்தமிட்டு, உட்சாகப்படுத்திக் கொண்டே இருப்பார்கள்.

சில வேளைகளில்

கடைசியில் இரசிகர்களிடையே, அபிமானிகளிடையே கைகலப்பு ஏற்படுவதும் உண்டு.

இஃது இவ்வாறிருக்க இரண்டாவது அம்சமான இப்பள்ளப்பாட்டு உடனுக்குடன் பாடப்படுவதால் அடுத்தநாள் கேட்டால் பாடியவருக்கே நான் என்ன பாடினேன் என்பது தெரியாதிருக்கும்.

பாடல்கள் பதியப்படாது விடுபட்டதற்கு இதுவுமொரு காரணமாக இருக்கலாம்.

சிலவேளை இரசிகர்கள் மனத்திலே பாடப்பட்ட சில அடிகள் அல்லது பாடல்கள் கல்லிலே பதிந்தது போன்று மனப்பாடமாகிவிடும். அவர்கள் அடுத்த நாள் ஊரிலே மற்றவர்களுக்கும் இதனை சொல்லிக் காட்டுவார்கள்.

இப்படிச் சொல்லிக் காட்டியவைகள் வழிவழியாக கிராமப்புற முதியவர்களால் பாடப்படுவதைக் கேட்டு எழுதியவைகளே எனது கைவசமுள்ள பள்ளப்பாட்டுத் தொகுப்பாகும்.

இப்பள்ளப்பாட்டுப் பாடியவர்கள் ஒரு சிலரின் பெயர்கள் இன்றும் மக்களால் சிலாகித்துப் பேசப்படுகின்றன.

உதாரணமாக,

ஒலுவிலைச் சேர்ந்த தோம்பு என்பவரும், கல்முனைக்குடியைச் சேர்ந்த மணிக்காரன்ட மகனும், சாய்ந்தமருதூரில் அலியாரும், சம்மாந்துறையில் மௌலானா ஹாஜியாரையும், இறைக்காமத்தில் கதீர் லெப்பை, மரைக்கார் தம்பி என்பவர்களையும் குறிப்பிடலாம்.

இனி மூன்றாவது அம்சமான இவ்வசைப்பாட்டு (பள்ள) பதியப்படாமல் போனதற்கு இதில் இடம்பெறும் தூசண வார்த்தைகளும் ஒரு காரணமாக இருக்கலாம். தென் இந்தியாவில் இருந்தும் இவ்வாறான பள்ளப் பாடல்களை திரு. ஆர். இராமநாதன் என்பவர் தனது கலாநிதிப் பட்டத்திற்கான நாட்டார் இயல் ஆய்விலே (1982ல்) அசிங்கமானது தொகுப்பு நூலிலே தொகுக்க முடியாதது என்று ஒதுக்கக் கூடிய பாடல்களைக்கூட அப்படியே சேர்த்துள்ளார் என்பது இங்கு குறித்துக் காட்டவேண்டிய விடயமாகும். இருந்தும் நான் இது பற்றி ஒரு சில ஆலோசனையை முன்வைக்க விரும்புகின்றேன்.

மேற்குறிப்பிட்ட தூசண வார்த்தைகளை பாடல்களிலே விட்டுவிட்டு எழுதினால் தொடர் அறுந்து பாடலின் இலக்கிய நயமும் சம்பவமும் கண்டுகொள்ள முடியாதவாறு மறைந்து போய்விடும்.

முயற்சி அத்தனையும் வீணாவதோடு தென்கிழக்கு முஸ்லிம் தேசத்தாரின் நாட்டார் இயலில் “பள்ளப்பாட்டு” என்ற ஒரு பகுதி இதுவரை விடுபட்டு வந்த நிலைமை தொடரலாம். எனவே இப்படிப்பட்ட தூசண வார்த்தைகளின் முதல் எழுத்தையாகிலும் குறித்துக்காட்டினால் தேவையானவர்கள் மற்றச் சொற்களை மனத்துள் உச்சரித்துப் பாடலைப் பூரணமாக்கி பாடிப்பார்த்து அதன் இலக்கிய நயத்தினையும் சம்பவங்களையும் அறிந்து கொள்ள வாய்ப்பேற்படும்.

உதாரணமாக, ஓவன்னா ..... சுவன்னா ..... சுனா போன்ற எழுத்துக்களை மட்டும் எழுதலாம்.

உதாரணத்திற்கு இங்கு ஒரு பாடலைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகின்றேன்.

“நாயே உனக்கு நான் செய்த
நன்மையென்ன தீமையென்ன உனை
பேய் பிடித்தாட்டுதடா
பேய்ப்பயலே

நான் கவிக்கழகன்
கருங்கல்லு மாவீரன்
சொல்லிற் கழகு சொல்வாயோ
கவியால் என்னை வெல்வாயோ
வெல்லவுமாட்டாய்
என்..... (சுன்னியை) .....

ஊம்பவும் மாட்டாய்

என்ற பள்ளுப்பாட்டின் கடைசி அடியின் மேல் அடியில் “அசிங்கமான,
எழுதமுடியாத ஒரு சொல் வருகிறதல்லவா

அதனை “சுனாவை” என்று மட்டும் எழுதலாம். கடைசி அடியைக் கொண்டு
மேல் அடியில் உள்ள “சுனாவை” என்றால் என்ன என்று புரிந்து கொள்ள முடிகிறதல்லவா?

இ.தே போல உதாரணத்திற்காக இன்னுமொரு பள்ளுப்பாட்டினை எடுத்து
நோக்குவோம்.

புலவனே நீ கேளு
வசைப்பாட்டுப் படிக்கவா வந்தாய்
உனை நான்
படிக்கவோ, ஓடவோ
விடமாட்டேன்.
தடி தடி எடு
இவனுக்கு
அடி அடிகொடு

புலவனே கேளு
சித்தடியான்
அலியார் பள்ளுக்கு பொருளை நீ கூறு
இல்லையேல்
பெத்த தாயை நீ (ஓவன்னா.....)

அடிமுடி தெரியாத மூடா
குடிகேடா
சொன்னால் நீ நம்பு
உன்னைக் கொல்லும்
என் சொல் அம்பு

நித்திரைக் கண்ணனும்
 கூட இருந்து படிக்கிறான்
 நேருக்கு நேரே
 இவன் சொத்தயில
 இரண்டடிபோடுவம்
 செருப்பால
 பத்திரமாய் எழுந்து ஓடு
 பார் மேலே
 சண்டித்தனம் கதைக்க
 சபைக்கு வராதே
 சண்டாளனே
 உன் வண்டி கரைய
 வசைகள் கூறுவேன்
 பட்டாலே

பாடற் சுவையறியாக் காடை
 கடப்புளிகாள்
 மோடக் கவியுரைத்தோன் யாரடா
 மாடா மடையா
 மானங்கெட்டமூடா
 காட்டிலுறும் வேடா
 நீ ஒரு புலவனாடா
 இங்கிரிக்காமல் போடா
 பள்ளியே உன்தொழிலை
 சொல்லியே சுணைவராது
 அள்ளியே எறிவன்பார்
 அடுக்கடுக்காய் நூறுபாட்டு
 தள்ளியே இருப்பீரானால்
 தப்புவீர் இப்பொழுது
 துள்ளியே வருவீரானால்
 சோம்புவேன் விளக்குமாற்றால்

இதேபோல இன்னுமொரு பாடல்
 மாணோடு மைலாடும்
 மங்கையர்கள் குரவையிடும்
 மதனவிழி சுதனகவி
 மருகவிழி மத்தளமும் தவிலும்
 இத்தாளம் மறவாமல்

நானோதுவேன் கேழு
 ஜெகன் தன்னில் அறிந்த புலவர்
 கைத்தாளம் மெய்த்தாளம்
 உற்றுணர்ந்த தாசன்
 பாடுவேன் கேளு
 கருத்தினை நீ திருத்தியே படித்தாய்
 கடைப்பிடி நாயே
 கிட்டினாய் எனை
 எட்டுநாள் பட்டாலும் விட்டாலும் விடுவேனோ
 ஹம்மட்ட ஹுக்கபங்
 உங்களை
 சும்மா விடமாட்டேனெடா

பள்ளி : ஒருவருடைய பெயர்
 சோம்புவேன் : அடிப்பேன்
 அம்மாட்ட ஹுக்கபங் : இது சிங்கள மொழிச் சொல் (தூசண வார்த்தை)

இப்படிப்பட்ட அழகான சுவைமிக்க பள்ளுப்பாட்டோடு பள்ளுக் கவியும்
 உண்டென்று ஏலவே கூறிய தற்கொப்ப ஒரு சில பள்ளுக்கவிகளையும் இங்கு எடுத்துக்
 காட்ட முடியும். பள்ளுக்கவியில், பள்ளுப்பாட்டில் இடம்பெற்றுள்ளது போல தூசண
 வார்த்தைகள் குறைவு எனலாம்.

உதாரணமாக

- 1. எச்சி முள்ளுச் சொத்தக்காரா
 இருபுறமும் நாய் மோறா
 மங்குறட்டிச் சூத்துக்காரா - நீ
 மாப்பிள்ளைக்குமாகுமாடா
- 2. பன்றி இறைச்சி தின்னி
 பறங்கி வீட்டில் கோழி தின்னி
 பீங்கான் வழிச்சித் தின்னி - இப்ப
 உனக்கு வந்த சொண்டு தின்னி - இப்ப
- 3. ஓணான் உடும்பு தின்னி
 ஓயித்தாட்ட சோறு தின்னி
 வாழை மீன் சொண்டு தின்னி - இப்ப
 உனக்கு வந்த பவுறுமென்ன?

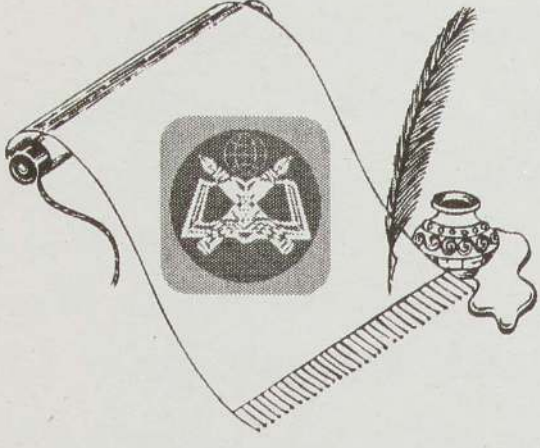
4. பன்றி குரங்கு தின்னி
பச்ச உடும்பு தின்னி
எலிக்களி தின்னி - எனக்கு
என்னகதை சொன்னாயடா

5. வீடிக்கொற பொறக்கி
விடிஞ்செழுப்பி ஊர்சுற்றி
ஆலங்காய்வாயா - நீ
ஆரோட வாய் கொடுத்தாய்

- சொத்த : முகம்
- மோறா : முகத்தையுடையவன்
- பவுறு : பவுசு
- வீடிக்கொற : வீடிகுடித்து முடிந்ததும் வீசப்படும் துண்டு.

இவ்வாறு ஆழமான, இலக்கிய நயமுடைய பள்ளுப்பாட்டும், பள்ளுக் கவியும் எங்கள் தென்கிழக்கு முஸ்லிம் தேசத்திலே அள்ள அள்ளக் குறையாதவாறு அனேகமுண்டு என்பதனைக்கூறி எனக்கு இக் கட்டுரையை வாசிக்க சந்தர்ப்பமளித்த அனைத்துலக இஸ்லாமிய தமிழிலக்கிய 7ம் மாநாட்டு ஏற்பாட்டாளர்களுக்கு தென்கிழக்கு முஸ்லிம் தேசத்தாரின் சார்பில் எனது மனமார்ந்த நன்றிகளைக் கூறி விடைபெற்றுக் கொள்கின்றேன்.

நன்றி.

எழுத்து நாட்டார் இலக்கியமும் பண்பாடும்

எஸ். முத்துமீரன்

மக்கள் உள்ளங்களிலும், நினைவிலும், நாவிலும் இயல்பாகவே, பிறந்து, எழுத்து வடிவம் காணாது வாய் மொழியாகவே பயின்று வருகின்ற நாட்டார் இலக்கியங்கள் பாடல்களாகவும், கதைகளாகவும், பழமொழிகளாகவும், விடுகதைகளாகவும் உள்ளன. ஒவ்வொரு மொழியின் ஆதி இலக்கியம் நாட்டார் இலக்கியமே ஆகும். நாட்டார் இலக்கியங்களின் மூலவடிவத்தை யாரும் கண்டதில்லை. உலகப் பொதுச் சொத்தாகி விட்ட நாட்டார் இலக்கியங்களின் வேறுபாட்டைக் கண்டு, அவைகளின் உண்மைத் தன்மையை யாரினாலும் அறுதியிட்டு உறுதியாகக் கூறமுடியாதுள்ளது.

நாட்டார் பாடல்கள், ஒருமொழியானது வரிவடிவம், இலக்கியம், இலக்கணம் இவற்றைப் பெறுவதற்கு முன்பு, எழுத்தறிவில்லா ஏழைக் கிராமத்து மக்களிடம் வாய் மொழியாக வழங்கி வரும் நீண்ட வரலாற்றினை உடையனவாகும். வாய்மொழி இலக்கியத்திற்கும் எழுத்து வடிவேற்ற செம்மொழி இலக்கியத்திற்கும் அசைக்க முடியாத ஆழமான தொடர்பு உண்டு. நாட்டார் இலக்கிய ஆய்வாளர்களும் அறிஞர்களும் நாட்டார் பாடல்களைத் தாயென்றும் எழுத்திலக்கியத்தைச் சேயென்றும் வருணிப்பார்கள். மொழிக்கும், வாழ்க்கைக்கும், இலக்கியத்திற்கும், இலக்கணம் வகுத்த தொல்காப்பியத்திற்கும் முற்பட்ட காலத்தில் இலக்கியங்கள் மட்டுமன்றி, நாட்டார் பாடல்களும் இருந்ததாக எல்லா நாட்டார் இலக்கிய ஆய்வாளர்களும் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளனர். முதுபெரும் இலக்கண நூலான தொல்காப்பியத்தில் நாட்டார் பாடல்கள் தொல்காப்பியரால் அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. தொல்காப்பியர் நாட்டார் பாடல்களின் அமைப்பிற்கு எண்வகை வனப்பினுள் புலன் என்னும் வனப்பு பொருந்துவதாகக் காட்டியுள்ளார்.

தெரிந்த மொழியாற் செவ்விதிற் கிளந்து
தேர்தல் வேண்டாது குறிந்தது தோன்றிற்
புலனென மொழிய புலனுணர்ந்தோரோ
(தொல்.செய்-223)

மேற்சொன்ன இந்நூற்பாவிற் கு இளம்பூரணர் உரையில் வழக்குச் சொல்லினானே தொகுக்கப்பட்டு ஆராய வேண்டாமற் பொருள் தோன்றுவது புலனென்னுஞ் செய்யுளாம் என்றவாறு என்று எழுதியுள்ளார். இவ்வுரை நாட்டார் பாடலின் அமைப்பிற்குப் பொருந்தவதாக உள்ளதை எல்லோரும் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளனர்.

நாட்டார் பாடல்கள் நல்ல செல்வாக்கைப் பெற்ற காலம் சிலப்பதிகாரகாலம் என்று நாட்டார் இலக்கிய ஆய்வாளர்கள் ஆய்ந்துரைத்துள்ளனர். ஏழைப் பாமரமக்களின் பாடல்களாக இருந்த இப்பாடல்கள், இலக்கியங்களில் சிறப்பான இடம் பெற்ற காலம் இக்காலமேயாகும். சிலப்பதிகாரத்தில் காணப்படும் கானல்வரி, வள்ளைப்பாட்டு, வேட்டுவரி, ஆய்ச்சியர் குரவை, அம்மானைவரி ஆகியவை நாட்டார் தன்மையிலிருந்து இலக்கியம் உருவம் பெற்றன என்று கூறுவார்கள். நாட்டார் பாடல்களில் ஒன்றான ஒப்பாரியை சிலப்பதிகாரத்தில் இளங்கோவடிகள் இடம்பெறச் செய்து, பாமரமக்களின் பாடல்களுக்கு பெருமை சேர்த்துள்ளார். நாட்டார் பாடற்பிரிவில் தாலாட்டுப் பாடல்களை தன் பாடல்களில் பெரியாழ்வாரும், கம்பராமாயணத்தில் இராவணன் இறந்த பின் மண்டோதரியின் புலம்பலிலும், கச்சியப்ப முனிவர் கந்த புராணத்தில் மன்மதன் இறந்த பின் இரதியின் புலம்பலிலும் ஒப்பாரியினை அழகுறக் காட்டியுள்ளார்கள். நாட்டார் பாடல்களைப் பாடியவர்கள் யார் என்று தெரியாவிட்டாலும், இன்று அவைகள் உலகில் இடம்பெறும் எல்லா இடங்களிலும் எல்லா நிகழ்வுகளிலும் இடம் பிடித்து ஆட்சி செலுத்தி வருவது குறிப்பிடத்தக்கது.

கடின உழைப்பின் துயரத்தை மறப்பதற்கும், காதல், அன்பு, மகிழ்ச்சி போன்ற உணர்வுகளை வெளியிடவும், துன்ப நிகழ்வுகளை வெளித்தள்ளி மனச்சுமைகளை இறக்கி வைத்து விடவும், கவலைகளை வெளிக்காட்டி ஆறுதல் பெறவும், கைக்குழந்தைகளைத் தூங்க வைத்திடவும் கிராமத்து படிக்காத ஏழைப்பாமரமக்கள் தாமாகவே உள்ளத்து உணர்வுகளை வாய்விட்டு இசையோடு பாடும் பாடல்களே நாட்டார் பாடல்கள் என வழங்கப்படுகின்றன. ஒரு சமுதாயத்தின் நாகரிகம், பண்பாடு, வரலாறு பற்றி அறிந்து கொள்வதற்குக் கல்வெட்டுகளும், புதை பொருட்களும் எவ்வாறு உதவுகின்றனவோ அவ்வாறே நாட்டார் இலக்கியங்களும், உதவுகின்றன.

நாட்டார் பாடல்கள் எளியவை பகட்டில்லாதவை, பொய்க்கலப்பற்றவை, நேரானவை உள்ளத்தை ஈர்க்கும் இனிமையும், இசையொலியும் நிறைந்தவை, செழுமைமிக்க மனோபாவமும், கற்பிக்கப்பட்டாத கட்டுப்பாடற்ற கற்பனையும் நிறைந்த களஞ்சியங்கள் அவைகள். தீங்கற்ற கலைக் கருவூலங்கள் என்றே அவற்றைக் கூறலாம். என்று வியந்துரைத்துள்ளார் நாட்டுபுற ஆய்வாளர் திரு. அன்னாகாமு.

மேலும் உலகெங்கிலுமுள்ள நாட்டார் பாடல்களை ஊன்றிப் பார்த்தால் வால்மீகி, கம்பன், இளங்கோ, காளிதாசன், சேக்ஷ்பியர், மில்டன், வோர்ட்ஸ்வொர்த், தாகூர் போன்ற உலகக் கவிஞர்களின் உள்ளங்களில் கவிதை வித்திட்டு அவர்களின் கவிதை யெழில்செழிக்க உரமானது அவைகளே என்பதை உணரலாம். தாய்மார்களின் தாலாட்டுக்கள் அவர்களின் மனங்களின் அடைபட்டிருந்த கவிதை ஊற்றைத் திறந்திருக்க வேண்டும். அவர்களின் கவிதைகளில் நயமானவற்றை எடுத்துச் சில கற்பனை நிறைந்த நாட்டுப் பாடல்களுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் அவை தெரிய வரும் என்று ஆய்ந்து கூறுவார் ஆய்வாளர் ஆர். அய்யாச்சாமி.

பண்பாடு என்றால் என்ன?

ஒரு சமுதாயத்தில் வாழும் மக்களின் வாழ்க்கை முறையின் வெளிப்பாடே பண்பாடாகும். வாழ்க்கை அமைப்பு என்பது அச்சமுதாயத்தின் பழக்க வழக்கங்கள், நம்பிக்கைகள், மரபுகள், கலைகள், இலக்கியங்கள் முதலியவற்றால் அறியப்படுகிறது. சுருங்கக் கூறின் பண்பாடென்பது ஒரு தலைமுறையினர் சென்ற தலைமுறையினரிடம் பெற்றுக் கொண்ட வாழ்க்கை முறையாகும்.

இங்கே, ஈழத்து நாட்டார் இலக்கியங்களினூடே இங்கு வாழ்ந்த மக்களின் பண்பாட்டை ஆய்வுக்கு உட்படுத்தி வெளிக் கொணர்வதில் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். விவசாயத் தொழிலும் இம்மக்களின் வாழ்வியலும் இடம்பெற்ற சில பாடல்களைப் பார்ப்போம்.

01. இம் மக்கள் எருமைமாடுகளைக் கொண்டே தங்கள் வயல்களை பண்படுத்தினார்கள். இப்படி வயல் மிதிக்கும் போது இவர்களால் பாடப்பட்ட நாட்டார் பாடல் இது.

ஓஹோ.....!ஓ!!.....ஓ!!.....

ஓடி நடந்திருங்க கண்டச் செல்லானே.

உறுதியுள்ள காலாலே - என்ற

கண்டச் செல்லானே.....

சார்பார்த்து நடந்திரணும் - என்ற

கண்டச் செல்லானே - நீங்க

சாரோடு வந்திரணும் - என்ற

கண்டச் செல்லானே.....

இந்த நடைநடந்து - என்ற

கண்டச் செல்லானே - நாம

எப்பதான் செருவதோ - என்ற

கண்டச் செல்லானே

ஓஹோ!.....ஓ!!.....

ஓடி நடந்திருங்க கண்டச் செல்லானே.....

(நேரம் கருதி பாடல் முழுமையாக இடம்பெறவில்லை)

(பாடல் உதவி: மர்ஹும் முகைதீன் வாவா (புனைப்பெயர்:யாறு)

நிந்தவூர் விவசாயி வயது 80)

02 மேலும் இவர்கள் வயல்களில் குடு மிதிக்கும் போதும் எருமை மாடுகளைக் கொண்டே மிதித்தார்கள். அவ்வேளைகளில் பாடப்பட்ட நாட்டார் பாடல் இது. இவர்கள் இப்பாடல்களை இனிய இசையோடு பாடுவார்கள்.

ஓ!.....ஓஹோ.....!!! ஓ!.....

கடகத்திற்கே முணுடா

கைப்பெட்டிக்க ரெண்டுடா
 ஆகப்போக அஞ்சிரா - இப்ப
 அவசரமாக நடங்கடா.....!
 போடி படுக்காண்டா பறனிலே.....
 பொலியக் பெருக்கியே நடங்கடா!
 களமெல்லாம் பொலி நல்லா நெறயணும் - ஒழுப்புளம்
 காலால் மிதித்து நடங்கடா.....
 கட்டக் கூளன வெட்டிக் கழிச்சி - எங்கிட
 கக்கிசமெல்லாம் ஒழிஞ்சிர நடங்கடா.....
 ஓ!..... ஒஹோ!!.....ஓ!.....
 அல்லாவை நம்பியே - நாங்க
 அடிக்கிறம் சூட்டயிம்.....
 பொலியிம் பெருகிட - தம்பிகாள்
 போங்கடா நீங்களும் கெதியாக.....
 ஓ!.....ஒஹோ!!.....ஓ!.....

(நேரம் கருதி பாடல் முழுமையாகத் தரப்படவில்லை.)

(பாடல் உதவி: சிக்கந்தர் லெவ்வை சின்னத்தம்பி விவசாயி - வயது-85 நிந்தவூர்)

மேற்சொன்ன பாடல்களின் மூலமாக இம்மக்களின் விவசாயப் பண்பாட்டு முறைகளையும், இவர்களின் வாழ்வியலையும் சிறப்பாக புரிந்து கொள்ளலாம்.

03. இங்கே கைத்தொழிலோடு சம்பந்தப்பட்ட நாட்டார் பாடல்களில் கிழக்கிலங்கை கிராமத்து மக்களின் சீவியத்திற்கு முக்கிய உறுதுணையாக இருந்த பாய் இழைத்தல் பற்றிய பாடல்கள்.

அ) அல்லையில பன்புடங்கி
 ஆவரணப் பாயிழைச்சி
 படுக்கைக்கு போட்டிருக்கன் - என்ர
 பச்ச இஞ்சி வாயாருக்கு.....

ஆ) முத்துச் சரியன்
 முழுதுமது கண்டாங்கி
 அத்தனையும் பூத்தான் - இப்ப
 அலர்படுக்கும் பாயெல்லாம்.

இப்பாடல்களின் மூலம் இம்மக்களின் உழைப்பு வாழ்வியல் பண்பாடு சிறப்பாகத் தென்படுவதை அறியலாம்.

04. மீன் பிடித்தொழிலோடு சம்பந்தப்பட்ட 'அம்பா'ப்பாடல்

ஏலோலம்.....ஓவேலம்
ஏலடிஏலம்.....ஏலச்சிலாமாய்.....
கள்ளச்சிலாமாய்..... கலம்பக்கயிறு.....
மூட்டான் கயிறு..... முப்பலிக்கயிறு.....
வளஞ்சி இழுடா..... வடிவா இழுடா.....
சவியா இழுடா..... சாஞ்சி இழுடா.....
மல்லிகமுல்ல..... மருக்கொழுந்து.....
நேத்து வடிச்ச..... ஆத்துக் கொழுத்தி.....
ஏலோலம்..... ஓவேலம்....
ஏலடிஏலம்.....ஏலச்சிலாமாய்
கள்ளச்சிலாமாய்.....கலம்பக்கயிறு.....
கடலப்பாரரா..... அள்ளிப்போகுது.....
ஏலோலம்..... ஓவேலம்.....

(நேரம் கருதி பாடல் முழுதாகத் தரப்படவில்லை)
(கரைத்தண்டையல் A.M மீராலெவ்வை நிந்தவூர்-01)

ஆ. ஏலேய ஏலே..... ஏலேய் ஏலே....
ஏலோலாவலை..... ஓவேலாவலை.....
ஐயோடவலை.....ஆடாடோவலை.....
ஓடாதே ஓடாதே...கோழிக்குஞ்சே.....
எட்டுப் பணம் வித்த காலத்திலே....
கட்டி வளத்தேனே கோழிக்குஞ்சே...
ஏலேலாய் வலி...ஓவேலாய் வலி....
ஏலேலாய் ஓவேலாய்....
எங்கட ஊரில பஞ்சமாம்....
ஏழச் சனங்களும் மிச்சமாம்...
சந்திக்குச் சந்தி கூட்டமாம்....
சாகிற கிழவிக்கு ஓட்டமாம்....
ஏலேலாய் வலி.... ஓவேலாய் வலி.....
ஏலேலாய் ஓவேலாய்.....

(நேரம் கருதி பாடல் முழுமையாகத் தரப்படவில்லை)

பாடல் உதவி: கரைவரைத் தண்டயல்

ஆ.முகம்மது காசீம் சாய்ந்தமருது

மேற்சொன்ன இரு அம்பாப் பாடல்களின் மூலம் இவர்களின் வாழ்வியல் பண்பாடு, உழைப்பு என்பன சிறப்பாக வெளிப்படுவதைப் பார்க்கலாம்.

05. நாட்டார் பாடல்களில் இதய தாபங்கள், ஒழுக்கப் பண்பாடுகள்

அ) கடலே இரையாதே
காற்றே நீ வீசாதே
நிலவே எறியாதே-என்ர
நீலவண்டார் வந்து சேருமட்டும்

ஆ) நடவாக் கிடாமாடும்
நானுமிந்தப் பாடுபட்டால்
காயாப் புழுங்கலும் என்
கண்மணியும் என்ன பாடோ?

இ) மாடும் வயசாளி
மச்சானும் நோயாளி
வெயிலும் கடும் வேகம் - மச்சான்ட
வேலயெல்லாம் எப்படியோ!

ஈ) பொழுது கிளம்பி
பூமி இந்தச் சூடுசுட்டால்
வெள்ளாம வெட்டும் - மச்சான்ட
மேனி என்ன சூடுசுடும்!

06. நாட்டார் பாடல்களில் உள்ள தாலாட்டுப் பாடல்களும் இம்மக்களின் பண்பாட்டுக் கோலங்களும்

அ) ஓரோரோ..... ஓரகண்டே-நீ
ஓராட்டக் கேளாயோ....
கண்ணே நீ.... கண்ணுறங்கு -என்ர
கண்மணியே நீயுறங்கு
பாலுக்கோ நீயமுதாய்-நீ
பசிக்கிதெண்டோ நீயமுதாய்
கண்ணே நீ கண்ணுறங்கு - என்ர
கண்மணியே நீயுறங்கு
மானீன்ற கண்டோ....நீ
மயில்பொரிச்ச...நற்குஞ்சோ
வாடாத பூவோ நீ
வதங்காத மல்லிகையோ
சாதிகுலமோ...நீ
சந்தணப்பூ மேனியரோ
வருக்கப் பலாப்பழமோ.....நீ

வங்கிசத்தின் பெருமகனே...
ஓரோரோ..... ஓரகண்டே -நீ
ஓராட்டக் கேளாயோ...

(நேரம் கருதி பாடல் முழுமையாகத் தரப்படவில்லை.
உதவி மீ மீராஉம்மா நிந்தவூர் 01)

07. நாட்டார் பாடல்களும் இம்மக்களின் உணவுகளும் பண்பாடும்

- அ) சீனெட்டரிசியிம்
செல்ல இறால் ஆணமும்
பொத்துவில் ஊரும்
பொருந்தினதோ வன்னிமைக்க?
ஆ) கீச்சான் பொரிச்சிருக்கு
கிளி இறைச்சி ஆக்கிரிக்கு
எள்ளும் பொரிச்சிருக்கு எங்கிட
எளிய மச்சான் தின்ணையிலே...

08. நாட்டார் பாடல்களில் ஒப்பாரிப் பாடல்கள்

- அ) என்னைப் பெத்த அம்மாவே
என்னைப் பெத்த அருமையென்ன
பேரிட்ட நேர்த்தியென்ன
என்னை வளர்த்த அருமையென்ன
குழந்தையிலே பார்த்த அம்மா-நான்
கோபுரமா நான்நிக்க நீ பார்க்கலயே
மழலையாப் பார்த்த அம்மா
மலராய் நான்நிக்க நீ பார்க்கலயே - நான்
மலைபோல நிக்கையிலே - என்னை
மயங்க விட்டுப் போனீங்களே

(காலம் கருதி பாடல் முழுமையாகத்தரப்படவில்லை)
பாடல் உதவி நாகம்மாள் - காரைதீவு

09. நாட்டார் இலக்கியத்தில் உள்ள பழமொழிகளும் பண்பாடும் வாழ்வியலும்

- அ) ஆயிரம் உளி பட்டால்தான்
ஒரு சிவலிங்கம் உருவாகும்
ஆ) ஏத்திறவன் ஏமாளியெண்டா
எருது மச்சான் முறை கொண்டாடும்
இ) அடுக்களைப் பூனை அம்பலம் ஏறுமா?
ஈ) ஆண்டி மகன் ஆண்டியென்றால்
நேரமறிந்து சங்கூதுவான்.

இப்பழமொழிகளின் மூலம் இம்மக்கள தங்களின் ஒழுக்கங்களையும் பண்பாட்டு விழுமியங்களையும் தங்கள் முதியவர்கள் மூலம் வெளிப்படுத்தி வந்துள்ளார்கள் என்பதை சிறப்பாக நாம் அறிந்து கொள்ளலாம்.

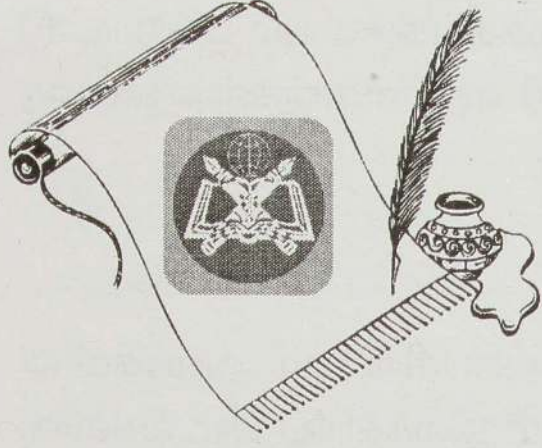
முடிவுரை

படிப்பறிவில்லா ஈழத்து நாட்டுப்புற மக்களின் மண்ணின் சிறப்பும் அவர்களின் வாழ்வியலும், பண்பாட்டு அம்சங்களும், அவர்களின் நாட்டார் இலக்கியப் பாடல்களின் வாயிலாக நாங்கள் சிறப்பாகப் புரிந்து கொள்ளலாம். இவர்களின் இலக்கியங்கள் அவர்களின் பண்பாட்டுக் கோலங்களை தெளிவாகவும், உயிர்த்துடிப்போடும் சொல்லிச் சொல்லி எங்களையெல்லாம் வியப்புறச் செய்கின்றன. எங்கள் முதுசமாக இருக்கும் வளம் கொழிக்கும் இவ்விலக்கியச் செல்வங்களை, ஈழத்தில் இதுவரை முழுமையாக யாரும் ஆய்வுக்குட்படுத்தவில்லை என்பது பெரும் குறையே இக்குறை நீங்க இலங்கைப் பல்கலைக்கழகங்கள் விரைவில் சிறப்பான ஆய்வுகளை மேற்கொண்டு, நூல்களை வெளியிட முன்வரல் வேண்டும். பல்கலைக்கழகங்களில் பட்டங்களை மட்டும் பெற்றுக் கொள்வதினாலோ அப்பட்டங்களின் மூலம் பெருமை பேசிக்கொள்வதினாலோ எங்கள் இலக்கிய முதுசெங்களாக சொல்லப்படும் ஈழத்து வாய்மொழி இலக்கியங்கள் ஒருபோதும் வளராது. வளம் பெறாது. இவ்வுண்மை பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர்களுக்கும், கலாநிதிகளுக்கும் நன்கு புரியும்.

இலக்கியத்தின் ஆணிவேராகக் கருதப்படும் நாட்டார் இலக்கியங்கள் அழிந்து சிதைந்து விடாமல் பாதுகாத்து அவைகளை கிராமங்கள் தோறும் சென்று கள ஆய்வு செய்து சேகரித்து நூலுருவாக்கித்தர பல்கலைக்கழகங்கள் பேராசிரியர்கள், கலாநிதிகள், ஆய்வாளர்கள் முன்வருவார்களா?

உசாத்துணை நூல்கள்:

- 1) வளமார் கொங்கு வரலாறும் பண்பாடும் உலகத்தமிழ் செம்மொழி மாநாடு கோவை-2010
- 2) உலகத்தமிழ் செம்மொழி மாநாடு - கோவை சிறப்பு மலர் 2010 யூன்
- 3) காற்றில் வந்த கவிதை - பெ. தூரன்
- 4) நாட்டுப்புற இயல் ஆய்வுகள் - டாக்டர் ஆறு. இராமநாதன்
- 5) கிராமக் கவிதை வளமும் சிந்தனைக் கட்டுரைகளும் - க. இ. சரவணமுத்து (சாரதா)
- 6) தமிழக நாட்டுப்புற மக்களின் பாடல்கள் - ச. முருகானந்தரம்
- 7) தமிழக நாட்டுப்புற பாடல்கள் - டாக்டர்.சண்முகசுந்தரம்
- 8) நாடோடிப் பாடல்கள் ஆர். அய்யாசாமி
- 9) கிராமத்து இதயம் எஸ். எச். எம். ஜெமீல்
- 10) அம்பாறை மாவட்ட முஸ்லிம்கள் முஸ்லிம் சமய, கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம்
- 11) இலங்கை கிராமத்து முஸ்லிம்களின் தாலாட்டுப் பாடல்கள் - எஸ் முத்துமீரான்
- 12) தாலாட்டுப் பாடல்கள் - டாக்டர் ச. சண்முகசுந்தரம்

ஈழத்தில் சிறுவர் இலக்கியம் - ஒரு நோக்கு

த. துரைசிங்கம்
(கல்விப்பணிப்பாளர் - ஓய்வு)

முன்னுரை

தமிழில் சிறுவர் இலக்கியத்தின் தோற்றம், அதன் வளர்ச்சி பற்றித் தமிழ் இலக்கிய, இலக்கண நூல்களின் அடிப்படையிலும் நாட்டுப் புற மக்களின் வாய்மொழிப் பாடல் மரபுகளின் அடிப்படையிலும் எடுத்துக் கூறி, ஈழத்துச்சிறுவர் இலக்கிய முன்னோடிகளின் பணிகள் பற்றியும் அவர்கள் தம் படைப்புக்கள் குறித்தும் விரிவாக ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் தலையாய நோக்கமாகும். இதன் மூலம் ஈழத்துச் சிறுவர் இலக்கிய வளர்ச்சிப்பாங்கு தெளிவுபடுத்தப்படும். அத்துடன் ஈழத்துச்சிறுவர் இலக்கியத்தை அறிந்து கொள்ளவும் முடியும்.

சிறுவர் இலக்கியம்

தமிழில் சிறுவர் இலக்கியம் மிகவும் சக்தி படைத்த இலக்கியமாகக் கருதப்படுகிறது. சிறுவர்களின் உளவளர்ச்சி, மனஎழுச்சி, ஆளுமை வளர்ச்சி, சமூக வளர்ச்சி என்பனவற்றுக்குத் துணைபுரிவனவாகச் சிறுவர் இலக்கியங்கள் அமைகின்றன. சிறுவர்களின் அறிவு, இரசனை, கலையுணர்வு, ஆர்வம், பொழுது போக்கு என்பனவற்றுக்கு உதவும் வகையில் அவை படைக்கப்பட வேண்டுமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. சிறுவர் இலக்கியம் என்று தோன்றியது என்பதை நாம் வரையறுத்துக் கூறமுடியாது. சங்க இலக்கிய காலத்திற்கு முன்பிருந்தே சிறுவர்க்கான கவிதைகள் தமிழ்நாட்டில் இருந்திருக்கின்றன என்கிறார் குழந்தை இலக்கிய ஆய்வாளர், முனைவர் பூவண்ணன்!

தமிழில் மிகச் சிறந்த இலக்கண நூலாகக் கருதப்படுவது தொல்காப்பியம். இந்நூலில் 'பிசி' என்னும் ஒன்றைப் பற்றிக் கூறப்பட்டுள்ளது.

“ஒப்பொடு புணர்ந்த உவமத்தானுந்
தோன்றுவது கிளந்த துணிவினானும்
என்றிரு வகைத்தே பிசி வகை நிலையே.....”

இதில் 'பிசி' எனத் தெல்காப்பியம் குறிப்பிடுவது விடுகதைகளேயாகும். விடுகதை யாருக்குரியது? சிறுவர்களுக்குரியது. விடுகதைகளைச் சிறுவர்கள் விருப்புடன் கேட்பர். நமது பாட்டிமார்களும் விதம் விதமான விடுகதைகளைக் கூறி அவர்களை விழிக்கச் செய்வர். இதனை நாம் இன்றும் கண் கூடாகக்காணலாம். எனவே தொல்காப்பியர் காலத்திலேயே சிறுவர் இலக்கியத்தின் ஒரு கூறாகிய விடுகதை தோன்றிவிட்டது என்பது தெளிவாகிறது.

தமிழிலக்கிய வரலாற்றில் சங்க காலப்பாடல்களில் குழந்தை இன்பம் குறித்துப்பல புலவர்கள் பாடியுள்ளமையைக் காணலாம். எனினும் சிறுவர்களுக்கான குழந்தைகளுக்கான தனிப்பாடல்களை அங்கு காணமுடியவில்லை. அக நானூற்றில் ஐம்பத்து நான்காவது பாடலாக இடம் பெற்றுள்ளது மாற்றூர்க்கிழார் மகனார் கொற்றனார் என்னும் புலவர் பாடியபாடல் அதில் தாய் ஒருத்தி தன் மகனுக்கு உணவு ஊட்டுகிறார்: வானத்தில் பவனிவரும் நிலவைக் காட்டி

“நிலவு விளங்கும் இளஞ்சந்திரனே! பொன்னாலான ஐம்படைத் தாலியையுடைய என்மகனை நினைத்து அவனுடன் நீ விளையாட இங்கே வந்தால் உனக்குப் பால் தருவேன்” என்று கூறுகிறாள்.

“முகில்நிலாத் திகழ்தரும் மூவாத்திங்கள்
பொன்னுடைத்தாலி என்மகன் ஒற்றி
வருகுவையாயின் தருகு வென்பால் என.....
விலங்கமர்க் கண்ணன் விரல்விளி பயிற்றி.....”

எனத் தொடர்கிறது அப்பாடல். தன் மகனுக்கு உணவூட்டும் போது நிலாவையும் அழைக்கிறாள். நிலாவே நீ வந்தால் உனக்குப் பாலைத் தருவேன் என்று கூறி அழைக்கிறாள்.

தாய்மார்கள் தங்கள் குழந்தைகளுக்குச் சோறூட்ட, விளையாடச் செய்ய, தூங்க வைக்கப் பல பாடல்களைப் பாடிவந்தனர். “நிலா நிலா வா வா.....” என்ற பாடல்களைப் போன்ற பாடல்களாகப் பல இருந்திருக்கலாம் என்பதையே இது எடுத்துக் காட்டுகிறது. சங்கமருவிய காலத்திற் தோன்றிய திருக்குறளிலும் குழந்தை இன்பம் குறித்து:

“குழலினது யாழினிது என்பதம் மக்கள்
மழலைச் சொல்கேளாதவர்”

எனக் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதும், மக்கட் பேறு குறித்துத் தனி அதிகாரம் ஒன்று வகுக்கப்பட்டிருப்பதும் இங்கு நோக்கத்தக்கது.

சிறுவர் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு அடிகோலியவர்கள் நம் தாய்மாரும் பாட்டிமாரும் தான் என்று துணிந்து கூறலாம்.

சிறுவர்கள் கண்ட இன்பம் ஓசை இன்பந்தான். இசையோடு இணைந்த பாடல்கள் எவரையும் வசப்படுத்தவல்லன. பாடல்கள் பாடுபவருக்கு மட்டுமன்றிக் கேட்போருக்கும் இன்பம்

பயக்கின்றன. துன்பமான பாட்டானாலும் கேட்கும் போது ஒருவித இன்பம் உண்டாகிறது. பாட்டால் மனதுக்கு மகிழ்ச்சி உண்டாகிறது. உடலுக்கு உறுதி ஏற்படுகிறது. நல்ல பாடல்கள் மனதைப் பண்படுத்துகின்றன.

சிறுவர் பாடல்கள் எவை?

சிறுவர்களுக்காகச் சிறுவர் உள்ளத்தோடு சிறுவர் மொழியில் சிறுவர் உலகத்தை விளக்கும் பாடல்களே சிறுவர் பாடல் எனலாம். இச்சிறுவர் பாடல்கள் எளிய சொற்கள், இனிய சந்தம், தெளிவான பொருள் ஆகியவற்றைக் கொண்டனவாக அமைதல் வேண்டும். இம்மூன்று அம்சங்களைக் கொண்ட பாடல்கள் சிறுவர்களது உள்ளங்களில் நல்ல கற்பனை, சிறந்த உணர்ச்சி, உயர்ந்த விளக்கம் ஆகியவற்றை நன்கு பதியச் செய்யும் என்பது திண்ணம்.

“நாங்கள் இளந் தளிர்கள்
நாளை மலரும் மரங்கள்
ஓங்கி வளரும் மரங்கள்
உலகை ஆளும் கரங்கள்.”

எனச் சிறுவர்கள் தங்களைப் பற்றிப் பாடுவதாகப் பாடுகிறார் கவிஞர் அழகு - பழனிச்சாமி. நாளை உலகை ஆளும் கரங்களாகக் கருதப்படும் சிறுவர்களின் இயல்புகள், விருப்புக்கள், சூழல் போன்றவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஆக்கப்படும் பாடல்கள், கவிதை, விடுகதைகள், நெடுங்கதைகள், நாடகங்கள், சிறுவர் சஞ்சிகைகள், மொழிபெயர்ப்புக்கள் அனைத்துமே சிறுவர் இலக்கியத்தின் பாற்பட்ட தென்பர்.

சிறுவர் இலக்கிய வளர்ச்சி.

சங்க காலம் முதல் இக்காலம்வரை சிறுவர் இலக்கியம் படிப்படியாக வளர்ச்சி பெற்றே வந்துள்ளது. சிறுவர் இலக்கியவளர்ச்சியின் முதனிலையாக விடுகதைகளைக் குறிப்பிடலாம். விடுகதைகளின் தலையாய நோக்கம் அவர்களது சிந்தனைக்கு வேலைகொடுத்து மகிழ்வித்தலேயாகும். விடுகதை என்பது விடுவிக்க வேண்டிய கதை எனப்பொருள்படும். விடுகதை சிந்தனைக்குப் பயிற்சி அளிக்கிறது. கதை என்ற சொல் இருப்பினும் இவைபெரும் பாலும் பாடல்களாகவே முன்னர் அமைந்திருந்தன.

சிறுவர் இலக்கிய வளர்ச்சியின் இரண்டாவது நிலைநாட்டுப் புறப்பாடல்களின் தோற்றமாகும். நாட்டுப் புறப்பாடல்களை நமது தாய்மாரும் இயற்றியிருக்க வேண்டும். அவர்களது உணர்ச்சிப் பெருக்கினால் வாய்வழியாகப் பிறந்த பாடல்கள் இன்று ஏடுகளில் எழுத்தளவில் இடம்பெற்றுக் கிராமிய இலக்கியமாகி விட்டன.

“சாய்ந்தாடம்மா சாய்ந்தாடு.....”

“கைவீசம்மா கைவீச.....”

“காக்கா காக்கா பறந்து வா....”

“குருவி குருவி பறந்து வா.....”

போன்ற பாடல்களை எடுத்துக்காட்டாகக் கூறலாம். இவ்வாறு பறவைகளையும், பிராணிகளையும், பிள்ளைகளையும் அழைக்கும் பாடல்களை நாட்டுப் புறப்பாடல்களில் நாம் பரக்கக் காணலாம்.

நீதிப் பாடல்கள்:

சிறுவர் இலக்கியவளர்ச்சியின் மூன்றாவது நிலை நீதிப்பாடல்கள் சம்பந்தப்பட்டனவாகும். சிறுவர்களின் ஒழுக்கம், அறிவு, மனப்பாங்கு என்பனவற்றை விருத்தி செய்யும் நோக்கிலும் நீதி நெறிகளை அறிந்துகொள்ளும் வகையிலும் நீதிப்பாடல்கள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. கி.பி.16 ஆம் நூற்றாண்டளவில் தோன்றிய ஒளவையாரின் ஆத்திசூடி, கொன்றைவேந்தன், மூதுரை, நல்வழி நூல்களும் அதிவீரராம பாண்டியன் பாடிய வெற்றி வேற்கையும், 18ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் தோன்றிய உலக நாதரின் உலக நீதியும் எளிய இனிய சொற்களில் எல்லோரும் உணர்ந்து பயன் பெறும் அரிய நீதிகளைக் கூறுகின்றன. இவையும் சிறுவர் இலக்கியத்தின் பாற்படுமெனக் கூறப்படுகின்றன. எனினும் இக்கூற்று ஏற்புடைத்தல்ல வென்பதே குழந்தைக் கவிஞர் பலரதும் கருத்தாக உள்ளது. சிறுவர்களின் அறிவு, அனுபவம், மனப்பாங்கு என்பனவற்றிற்கு அப்பாற்பட்ட அறிவுரைகள் பல அவற்றில் இடம் பெற்றுள்ளமையே அதற்குக் காரணமாகும். எடுத்துக் காட்டாக ஒளவையாரின்,

“தையல் சொற் கேளேல்”

“மை விழியார் மனை அகல்”

“துடியாப் பெண்டிர் மடியில் நெருப்பு”

“பிறர்மனை புகாமை அறனெனத் தகும்” (கொன்றை வேந்தன்)

என்பனவற்றைக் குறிப்பிடலாம். சிறுவர்களுக்காக எழுதிய முதல் ஆண்பாற் கவிஞர் அதிவீர ராம பாண்டியன் என்பர். இவர் எழுதிய வெற்றி வேற்கை அறிவுரைபகரும் வகையிலேயே அமைந்துள்ளது.

“எழுத்தறிவித்தவன் இறைவனாவான்.”

“கல்விக்கழகு கசடற மொழிதல்”

“கற்கை நன்றே கற்கை நன்றே
பிச்சை புகினும் கற்கை நன்றே.”

இவையெல்லாம் வெற்றி வேற்கை தரும் அறிவுரைகளாகும். இவை சிறுவர்களின் அறிவாற்றலுக்கு அப்பாற்பட்ட கருத்துக்களையே போதிக்கின்றன.

அதிவீரராம பாண்டியனின் பின்வந்தவர் உலகநாதர். இவர் சிறுவர்களுக்கெனப்படாத நூல் உலக நீதி இதில் இடம் பெற்றுள்ள யாவும் வளர்ந்தோருக்குப் பயன்படத்தக்க

நீதிகளையே பெரிதும் எடுத்துக் கூறுகின்றன.

“ஓதாமல் ஒரு நாளும் இருக்க வேண்டாம்
ஒருவரையும் பொல்லாங்கு சொல்ல வேண்டாம்.”

“கற்புடைய மங்கையரைக் கருத வேண்டாம்
இருதாரம் ஒருநாளும் தேட வேண்டாம்.”

என்பன இதற்கு ஏற்ற சான்றுகளாக உள்ளன.

19ம் நூற்றாண்டில்:

சிறுவர் இலக்கிய வளர்ச்சியில் நீதிப்பாடல்களின் தோற்றத்தைத் தொடர்ந்து இயற்கைக் காட்சிகள், பறவைகள், பிராணிகள், விளையாட்டுப் பொருள்கள் போன்றவற்றைப் பாடுபொருளாக்கிப்பாடல்கள் பல உருவாயின. இதனைச் சிறுவர் இலக்கிய வளர்ச்சியின் நான்காம் படிநிலை எனக் கூறுவர் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த கிறிஸ்தவக் கவிஞர் எச்.ஏ கிருஷ்ணபிள்ளை 184 வரிகள் கொண்ட “பால்யப் பிரார்த்தனை” என்னும் சிறுவர் நூல் ஒன்றை இயற்றியுள்ளார். இயேசு பெருமானைப் போற்றித் துதிக்கும் வகையில் அமைந்தது இந்நூல். அதில் ஒரு பகுதி பின்வருமாறு அமைந்துள்ளது.

“பத்தியாயச் செபம் பண்ணவே
சுத்தமாய்த் தெரியாதய்யா
புத்தியோடு உவமைப் போற்ற - நற்
சித்த மீந்திடும் இயேசுவே”

சிறுவன் ஒருவன் இயேசு பிரானிடம் வேண்டுகல் செய்வதனை இப்பாடல் நன்கு விளக்குகிறது. 1886 ஆம் ஆண்டில் ஈழத்தவரான தம்பிமுத்துப் பிள்ளை என்பவர் “பால்யக் கும்மி” என்னும் சிறுவர்க்கான பாடல் நூலை வெளியிட்டுள்ளார். இதுவே ஈழத்திலும் தமிழகத்திலும் முதன்முதலில் வெளியான சிறுவர் பாடல் நூலாகும்.

20ஆம் நூற்றாண்டில்:

இருபதாம் நூற்றாண்டு சிறுவர் இலக்கியம் வளம் பெற்ற காலமெனலாம். சிறுவர் பாடல்கள், சிறுவர்கதைகள், சிறுவர் நாவல்கள், சிறுவர் நாடகங்கள், சிறுவர்சஞ்சிகைகள், சிறுவர்க்கான திரைப்படங்கள் அனைத்தும் வெளிவந்த காலம் இதுவாகும். இருபதாம் நூற்றாண்டைப் பொறுத்தவரையில் தமிழகத்தில் சிறுவர் இலக்கிய முன்னோடியாக விளங்கியவர் கவிமணி சி. தேசிக விநாயகம்பிள்ளை ஆவார். அவரே 1901 இல் சிறுவர் பாடல்கள் எழுதத்தொடங்கினார். அவரின் பின் மகாகவி சுப்பிரமணியபாரதியார் 1915இல் பாப்பாப் பாட்டை எழுதி ஞானபானு என்னும் இதழில் வெளியிட்டார். பாரதியாருக்குப் பதினைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே கவிமணி சிறுவர் பாடல் எழுதிவிட்டார் என்பது

குறிப்பிடத்தக்கதாகும். சிறுவர் இலக்கிய வளர்ச்சியின் ஐந்தாம் படிநிலையாக 20ஆம் நூற்றாண்டில் எழுந்த சிறுவர் பாடல்களைக் கொள்ளலாம். கவிமணியைத் தொடர்ந்து பாரதியார், பாரதிதாசன், சுத்தானந்த பாரதியார், வாணிதாசன், தமிழ் ஒளி, கா. நமச்சிவாய முதலியார், மணிதிருநாவுக்கரசு, மயிலை சிவமுத்து, அ.கி.பரந்தாமனார், அழ.வள்ளியப்பா, ர.அய்யாசாமி, பூவண்ணன், செல்வ கணபதி, திருச்சிபாரதன், மதிஒளி, தமிழ்முடி, லெமன், நாரா. நாச்சியப்பன், ரா. பொன்ராசன், குழ-கதிரேசன், ஆலந்தூர் மோகன ரங்கன் முதலானோர் அருமையான சிறுவர் பாடல்களைப் படைத்துள்ளனர். சிறுவர் இலக்கியவளர்ச்சியின் ஆறாம் படிநிலையாக அமைவது கதைப்பாடல்களும் மொழிபெயர்ப்புப்பாடல்களுமாகும். அழ-வள்ளியப்பா, கவிமணி போன்றோர் இத்துறையில் முத்திரை பொறித்துள்ளனர் எனலாம். சிறுவர் இலக்கிய வளர்ச்சியின் ஏழாம் படி நிலையாக இசைப்பாடல்கள், கீர்த்தனைகள் போன்றவற்றைக் கொள்ளலாம். பாவேந்தர் பாரதி தாசன், கவிமணி பெ.தூரன் போன்றோர் இத்துறையில் வழிகாட்டியுள்ளனர்.

சிறுவர் இலக்கிய வளர்ச்சியின் எட்டாம் படிநிலையாக அமைவது சிறுவர் நாடகங்களாகும். 20ஆம் நூற்றாண்டில் சிறுவர் நாடக நூல்கள் பல தமிழகத்திலும் ஈழத்திலும் வெளிவந்துள்ளன. இருபதாம் நூற்றாண்டில் வெளிவந்த திரைப்படங்களில் சிறுவர்க்கேற்ற அருமையான பாடல்கள் பல இடம் பெற்றுள்ளன. அவற்றைத் திரைப்படப் பாடல்களென நாம் ஒதுக்கிவிட முடியாது. இவற்றையும் சிறுவர் இலக்கிய வளர்ச்சியின் ஒருபடி நிலையாகவே (ஒன்பதாம் படிநிலை) நலம் கொள்ளுதல் வேண்டும். இந்த வகையில் பாவேந்தர் பாரதிதாசனாரின்

“தலைவாரிப் பூச்சுடி உன்னை.....” என்னும் பாடல் நெஞ்சம் கவர்ந்த பாடலாகப் பரிமளிக்கிறது.

“கண்ணே பாப்பா.....”

“மிட்டாய் வாங்கக் கடைக்குச் செல்லலாம்.....”

“சொல்லு பாப்பர் நீ சொல்லு பாப்பா.....”

“அம்மாவும் நீயே அப்பாவும் நீயே.....”

“சிரித்து வாழவேண்டும் பிறர் சிரிக்க வாழ்ந்திடாதே.....”

“நல்ல பேரை வாங்க வேண்டும் பிள்ளைகளே.....”

இவ்வாறான பாடல்கள் சிறுவர் இலக்கிய வளர்ச்சிக்குத் திரைப்படங்கள் வழங்கிய முக்கியத்துவம் என்றே கூறவேண்டும்.

சிறுவர் காவியங்கள், சிறுவர்களுக்கான பாடல்கள் கொண்ட ஒலிப் பேழைகள் போன்றனவும் இருபதாம் நூற்றாண்டில் வெளிவந்துள்ளன. இவற்றையெல்லாம் சிறுவர் இலக்கிய வளர்ச்சியின் பத்தாம் படிநிலையாகக் கொள்ளலாம். மேற்கூறிய பத்துப் படி நிலையாகக் கொள்ளலாம். மேற்கூறிய பத்துப் படிநிலைகளிலும் வைத்துச் சிறுவர் இலக்கிய வளர்ச்சியை மதிப்பிடுவது சிறுவர் இலக்கிய ஆய்வாளர்களின் பணியாகும்.

ஈழத்தில் சிறுவர் இலக்கியத்தின் தோற்றம்.

ஈழத்திருநாட்டில் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலேயே சிறுவர் இலக்கியம் முகிழ்த்ததென்பர். வசன நடை கைவந்த வல்லாளரென்றும் ஐந்தாம் குரவரென்றும் போற்றப்பெற்ற .....ஆறுமுகநாவலரே ஈழத்தில் சிறுவர் கதைக்குக் கால் கோளிட்டவராவார். இவர் தாமெழுதிய இரண்டாம் பாலபாடம் என்னும் நூலில் சிறுவர்களுக்கென 21 கதைகளைப் படைத்துள்ளார். இக்கதைகள் சிறுவர்களின் உளப்பாங்குக்கு அமைவாகவும் அவர்களது அறிவு, ஆற்றல்களைக் கருத்திற் கொண்டும் படைக்கப்பட்டனவாகும். இவற்றைவிட மெய்ம்மை என்னும் தலைப்பிலும் மற்றொரு கதையினை நாவலர் இந்நூலில் எழுதியுள்ளார். பாலபாடம் மூன்றாம் புத்தகத்தில் யுத்தியுள்ள தீர்ப்பு, பேராசை பெருந்துயர், பொய்வேடம், சற்புத்திரர், செய்ந்நன்றி கொன்றவர் கெடுவர் என்னும் கதைகளை எழுதியுள்ளார்.

ஈழத்திலும் தமிழகத்திலும் வேறெவரும் சிறுவர்களைப் பற்றிச் சிந்திக்காத போது நாவலர் பெருமானே சிறுவர்களைப் பற்றிச் சிந்தித்து அவர்களை நல்வழிப்படுத்தும் நோக்குடன் சிறுவர்க்கான கதைகளை எழுதிவழிகாட்டினார் என்பதை நாம் என்றும் மறத்தல் ஆகாது. இதேவேளையில் ஆர்னல்ட் சதாசிவம் பிள்ளையின் பணியும் நினைவு கூரத்தக்கது.

சிறுவர்களின் அறிவு வளர்ச்சிக்குப் பெரிதும் துணைபுரிவன கதையும் பாடல்களுமாகும். இந்த இருதுறைகளிலும் ஈழத்தவர் தமிழகத்தாருக்கு முன்னோடிகளாகவே திகழ்ந்துள்ளனர். நாவலர் காட்டிய வழியில் பாடநூல்களாகவும் துணைப்பாடநூல்களாகவும் பல எழுந்துள்ளன. அவற்றில் இதிகாச, புராண, காவியங்களின் சுருக்கங்களாகவும், கிளைக்கதைகளாகவும் பல படைக்கப்பட்டுள்ளன. சுன்னாகம் குமாரசுவாமிப் புலவரின் இதோபதேசம், சிசுபாலசரிதம் என்பன இதற்கு நல்லதோர் எடுத்துக்காட்டாகும். நற்றமிழ் அறிஞர். வண பிரான்சிஸ் கிகங்ஸ் பரி எனப்படும் அழகு சுந்தரதேசிகர் சிறுவர்களுக்கு ஏற்ற முறையில், இலகு நடையில் இராமன் கதை, பாண்டவர்கதை என்னும் இருநூல்களை எழுதியுள்ளார். இருபதாம் நூற்றாண்டின் முன்னரைப் பகுதியில் வட இலங்கைத் தமிழ்நூற்பதிப்பகம் நமது சிறார்களின் மொழி அறிவை விருத்திசெய்யும் நோக்கில் இராஜாதேசிங்கு, தமயந்தி, சாவித்திரி, குசேலர்சரிதம், பரதன் போன்ற நூல்களை வெளியிட்டது.

சிறுவர் பாடல்கள்.

ஈழத்தில் சிறுவர் பாடல்கள் படைக்கும் முயற்சி பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதிப்பகுதியில் -1886 ஆம் ஆண்டிலேயே தோன்றிவிட்டது. ஈழத்தவரான ச.தம்பிமுத்துப்பிள்ளை என்பவர் பால்யக்கும்மி என்னும் சிறுவர்க்கான பாடல் நூலை வெளியிட்டுள்ளார். இதுவே ஈழத்திலும் தமிழகத்திலும் முதன் முதலில் வெளிவந்த சிறுவர் பாடல் நூலாகும். இருபதாம் நூற்றாண்டு ஈழத்துச் சிறுவர் இலக்கியத்தின் பொற்காலம் எனலாம். இந்நூற்றாண்டின் முன்னரைப்பகுதியில் ஈழத்தின் சிறந்த ஆற்றல் மிகு குழந்தைக் கவிஞர்களைத் தமிழ் கூறும் நல்லுலகு காணும் வாய்ப்பினைப் பெற்றது.

குழந்தைகள் பெரிதும் விரும்புவன பாடல்களேயாகும். எளிய சொற்களில், இனிய சந்தத்தில் அமைந்த பாடல்களை அவர்கள் தாளம் போட்டு ஆடிப்பாடி ஆனந்தமுறுவர். அத்தகைய பாடல்களை அக்காலப் பகுதியில் வாழ்ந்த குழந்தைக் கவிதை முன்னோடிகள் பலர் இயற்றியுள்ளனர். இந்த வகையில் 1918 இல் ச.வைத்தியநாதர் என்பவர் குழந்தைப் பாடற்றொகுதி ஒன்றைத் “தமிழ்ப் பாலபோதினி” என்னும் பெயரில் வெளியிட்டார். இதுவே ஈழத்தில் முதன் முதலில் வெளியான குழந்தைப்பாடல் தொகுதியாகும். இது பற்றிக் கனக.செந்திநாதன் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“தமிழ் நாடு குழந்தை இலக்கியம் முக்கியமாகக் கவிதைகள் பற்றிச் சிந்திக்கு முன்பே ஈழத்தில் இது தோன்றிவளரத் தொடங்கிவிட்டது. பல பாடல் தொகுதிகளை ஈழத்துச் சான்றோர்கள் தொகுத்து வெளியிட்டு நமக்கு வழிகாட்டியிருக்கிறார்கள்.....வித்தியாதிகாரி அவர்களின் விருப்பத்தின் படியும் அனுமதிப் படியும் இலங்கை அரசாட்சியாரின் பிரதான தமிழ் முதலியாராகிய ச.வைத்தியநாதரால் தமிழ்ப் பாலபோதினி என்ற குழந்தைப் பாடல்களின் அபிநயப்பாடல்களின் தொகுதியொன்று தொகுத்து வெளியிடப்பட்டுள்ளது. தமிழ்நாடு இத்துறையில் கால் எடுத்துவைக்க எத்தனையோ வருடங்களுக்கு முன்பே ஈழம் முயற்சித்துள்ளது பெருமைப்படத்தக்கதாகும்.”

வடபெரும்பாக வித்தியாதரிசியாக விளங்கி வரும் உளவியல் அறிஞரும் இலக்கிய ஆர்வலருமான க.ச. அருணந்தி அவர்கள் சிறுவர் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு ஆற்றிய தொண்டு அளப்பரியதாகும். அவர் பணிபுரிந்த காலப்பகுதியில் பாடசாலைகளில் குழந்தைகளுக்கும் சிறுவர்களுக்கும் கற்பித்தற்கு உகந்த பாடல்கள் இல்லாமையை அவதானித்தார். இசையும் அசைவும் தவழக் குழந்தைகள் ஆடிப்பாடி மகிழ்ந்திட உதவும் வகையில் பாடல்கள் படைக்கப்பட வேண்டும். எனப் பெரிதும் விரும்பினார். அந்நாளில் ஒரு சில பாடல்களையே பிள்ளைகளுக்குத் திரும்பத்திரும்பச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தனர்.

“குண்டிடுக்கி குடுகிடுக்கிக் கூடைகையில் ஏந்தி
குனிந்து நின்று பழம் பொறுக்கும் குறத்தியடி அம்மே.....”

“நந்தவனத்திலோர் ஆண்டி - அவன்
நாலாறு மாதமாய்க் குயவனை வேண்டி
கொண்டு வந்தான் ஒரு தோண்டி - அதைக்
கூத்தாடிக் கூத்தாடிப் போட்டுடைத் தாண்டி.....”

“பச்சை மலை பவளமலை எங்கள் மலை அம்மே.....”.

இத்தகைய பாடல்களே பாடசாலைகளில் அபிநயப் பாடல்களாகக் கற்பிக்கப்பட்டன. இந்நிலையினை மாற்றிக் குழந்தைகளுக்கும் சிறுவர்களுக்கும் அவர்களது வயது, அறிவு, அனுபவம், ஆர்வம், விருப்பு, சூழல் என்பனவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டார் அருணந்தி. அவரது கருத்துக்கமைய ஆசிரியர்களிடையே குழந்தைப்பாடற் போட்டியொன்றினை நடத்த வடஇலங்கைத் தமிழாசிரியர் சங்கம் முன்வந்தது. இப்போட்டி இரு பிரிவாக நடைபெற்றது. பிரிவு ஒன்று குழந்தைப் பாடற் போட்டியாகவும் பிரிவு

இரண்டு சிறுவர்பாடற் போட்டியாகவும் அமைந்தது இப்போட்டிக்கு நாவலர்களாக சுவாமி விபுலானந்தர், சுவாமி ஞானப்பிரகாசர், பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை, முதலானோர் பணியாற்றினர். போட்டியின் இறுதியில் முதலாம் பிரிவில் மா.பீதாம்பரம், சி. அகிலேசசர்மா, க.சோமசுந்தரப் புலவர் ஆகியோர் முறையே முதலாம், இரண்டாம், மூன்றாம் இடங்களைப் பெற்றனர். பிரிவு இரண்டுக்கான (சிறுவர் பாடல்) போட்டியில் க. சோமசுந்தரப் புலவர், மா.பீதாம்பரம், எஸ். தங்கசாமி ஆகியோர் முறையே முதலாம், இரண்டாம், மூன்றாம் இடங்களைப் பெற்றனர். இவர்களுடன் மேலும் எட்டுப்பேரதும் பாடல்களையும் ஒன்றுதிரட்டி பிள்ளைப்பாட்டு என்னும் பெயரில் 74 பாடல்கள் கொண்டதாக 1935 இல் வட இலங்கைத் தமிழகத்திலும் வியந்துரைக்கப் பெற்ற சிறுவர்பாடற்றொகுப்பாகும். இத்தொகுப்பு நூலின் மூலம் ஈழத்துக் கவிஞர்களின் கவித்துவ சக்தியைத் தமிழ் கூறும் நல்லுலகு நன்கறிந்து கொள்ளமுடிந்தது. இந்த அரியசாதனையைக் குழந்தை இலக்கிய கர்த்தாவான முனைவர் பூவண்ணன் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“சுமார் நாற்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே இலங்கை எண்ணற்ற குழந்தைக் கவிஞர்களை ஈன்றெடுத்தது. அந்தக் கவிஞர்களின் குழந்தைப்பாடல்களை அப்போதே ஒன்று திரட்டி கே.எஸ். அருள்நந்தி என்பவர் பிள்ளைப்பாட்டு என்றபெயரில் வெளியிட்டார். குழந்தை இலக்கியம் கொடிகட்டிப் பறக்கும் நம் நாட்டில் 1970 இல் தான் அப்படிப்பட்ட குழந்தைக் கவிதைத் தொகுதி வெளிவந்துள்ளது.”

பிள்ளைப்பாட்டு வெளிவந்த காலத்தில் சிறந்த குழந்தைக் கவிஞர்களாக க.சோமசுந்தரப் புலவர், மா.பீதாம்பரம், சி. அகிலேசசர்மா, ச.பஞ்சாட்சர ஐயர், ஜே.எஸ். ஆழ்வாப் பிள்ளை, க. சின்னத்தம்பி ஆகியோரை இனங்காண முடிந்தது. இவர்களைத் தொடர்ந்து யாழ்ப்பாணன் (வே. சிவக்கொழுந்து), முதுதமிழ்ப்புலவர் மு.நல்லதம்பி, அல்வாயூர்க் கவிஞர் மு.செல்லையா, வித்துவான் க.வேந்தனார், இதம், கனக செந்திநாதன் ஆகியோர் ஈழத்துக் குழந்தைப் பாடல் வரலாற்றில் முத்திரை பொறித்தோராகக் கருதப்படுகின்றனர். இவர்களது பாடல்கள் குழந்தைகளின் உளஇயல்புகளுக்கு ஏற்றனவாகவும் இனிய சந்தங்கள் கொண்டனவாகவும் அமைந்திருந்தன. இயற்கைக் காட்சிகள், வளர்ப்புப் பிராணிகள், விளையாட்டுப் பொருட்கள், குடும்ப உறவினர்கள், நண்பர்கள் ஆகியோரைப் பற்றியனவாக இவை பெரும்பாலும் அமைந்திருந்தன.

கவிஞர் யாழ்ப்பாணனின் அந்த நாளும் வந்திடாதோ! என்ற அருமையான பாடல் சிறுவர்களின் பாடசாலை நினைவுகளை மீட்டுப்பார்க்கும் வகையில் அமைந்துள்ளமை வியந்து போற்றுதற்குரியதாகும்.

“குழுக்காக் கணபதியாய்க்
குழல் அண்ணாச் சாமியுமாய்
தழுக்குத் தமக்கெனவே
தாளங்கள் பல போட்ட.....
அந்த நாளும் வந்திடாதோ!”

என ஆவலுடன் பாடத் தூண்டும் வகையில் அமைந்துள்ள பாடலாகும். கவிஞரின் மற்றொரு பாடல் ஆட்டுக் குட்டிபற்றியது. சின்னஞ் சிறிய ஆட்டுக்குட்டியுடன் சிறுவன் பேசும் வகையில் அமைந்தது.

“ஆட்டுக் குட்டி எந்தன் குட்டி
அருமையான சின்னக் குட்டி
ஓட்டம் ஓடி வந்திடுவாய்
உனக்கு முத்தம் தந்திடுவேன்.”

சின்னஞ் சிறுவன் நிலைக்கு இறங்கிவந்து, அவனது உள்ளத்து உணர்வுகளைப் பிரதிபலிக்கும் வகையில் கவிஞர் தம்மை ஓர் சிறுவனாகப் பாவித்துப் பாடியுள்ள பாடலிதுவாகும். அல்வாயூர்க் கவிஞர் மு. செல்லையா மரபுப்பாடல்கள் பாடுவதில் வல்லவர். அவர் சிறுவர்களுக்காகவும் பல பாடல்களைப் பாடியுள்ளார். அங்ஙனம் பாடும் போது அவர் தம்மை ஒரு சிறுவனாகப் பாவித்து, மிகவும் எளிய சொற்களைப் பயன்படுத்தியுள்ளமைளைக் காணமுடிகிறது. எடுத்துக் காட்டாக

“அம்மா வெளியே வா அம்மா
அழகாய் மேலே பாரம்மா
சும்மா இருந்த சந்திரனைத்
துண்டாய் வெட்டின தாரம்மா”

என்னும் பாடலைக் குறிப்பிடலாம். வானத்தில் தெரிந்த பிறைச் சந்திரனைப் பார்த்த சிறுவனின் உள இயல்பை வெகு அழகாக இப்பாடல் பிரதிபலித்துக்காட்டுகிறது. வித்துவான் வேந்தனாரின் பாடல்கள் பல குழந்தைகளுக்காக எழுதப்பட்டனவாகும். அவை குழந்தைமொழி என்னும் தலைப்பில் அழகிய வண்ணப்படங்களுடன் அண்மையில் வெளிவந்துள்ளன. அவற்றுள் பல்லாண்டுகளாகப் பாடசாலைகளில் ஒலித்துவரும் பாடல்களைச் சிறுவர்கள் முதல் பெரியோர் வரை நன்கறிவர். எடுத்துக்காட்டாக,

“காலைத் தூக்கிக் கண்ணில் ஒற்றிக்
கட்டிக் கொஞ்சம் அம்மா
பாலைக் காய்ச்சிச் சீனிபோட்டுப்
பருகத் தந்த அம்மா.”

என்னும் பாடலைக் குறிப்பிடலாம். பாட்டி, பவளம், நொண்டி, பறவைக்குஞ்சு, மயில், குயில், பண்ணைப்பாலம் போன்ற பாடல்கள் வேந்தனாரின் குழந்தை உள்ளத்தைப் பிரதிபலித்தக்காட்டும் பாடல்கள் எனலாம்.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் பின்னரைப்பகுதியில் புகழ்பெற்ற குழந்தைக் கவிஞர்கள் பலர் தோன்றியுள்ளனர். அவர்களுள் பண்டிதர் க.வீரகத்தி, சோ. தியாகராசன், இ. நாகராசன், திமிலைத்துமில்ன், ஆரையூர் அமரன், நாகூர் பாவா, அம்பி, வ.இளையதம்பி, வ.இராசையா, பண்டிதர் கதிரேசர் பிள்ளை, செல்வி. செளந்தரம் சந்தன நங்கை கங்கப்பு, ச.அமிர்தநாதர்,

ஜெயம், சாரணாகையூம், எம்.சி.எம்.சுபைர் முருகையன் ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்கோராவர். இவர்களைத் தொடர்ந்து பா.சத்தியசீலன், மயிலங்கூடலூர் நடராசன் (ஆடலிறை), இ.சிவானந்தன், மகாகவி, கலாநிதி சபா. ஜெயராசா, பி.பி. அந்தோனிப்பிள்ளை, வெற்றிவேல் விநாயகமூர்த்தி, தில்லைச்சிவன், மு.பொன்னம்பலம். திமிலை மகாலிங்கம், சு.துரைசிங்கம், இக்பால், கல்வயல் வே.குமாரசாமி, த.துரைசிங்கம், ச.அருளானந்தம், ஐின்னா செரிபுத்தீன், யசோதா பாஸ்கரன், மண்டூர் தேசிகன், செ. குமாரசாமி, அகலங்கன், இரத்தினம் அப்புத்துரை, உ. நிசார் வாகரை வாணன், வித்துவான் சி. குமாரசாமி ஆகியோரைக் குறிப்பிடலாம். இவர்களைத் தவிர இன்னும் பலர் சிறுவர் பாடல்துறையில் தற்போது ஈடுபட்டுவருவதையும் காணலாம்.

சிறுவர் நாடகம்.

சிறுவர்களின் இலக்கியவளர்ச்சியில் நாடகங்கள் முக்கிய இடம் பெறுகின்றன. இத்துறையில் முதன் முதலில் சிறுவர் நாடகம் எழுதியபெருமைக்குரியவராக நவாலியூர் க. சோமசுந்தரப்புவரே விளங்குகின்றார். சிறுவர் சல்லாப நாடகம் என்னும் பெயரில் இவர் எழுதிய சிறுவர் நாடகம் ஈழத்திலும் தமிழகத்திலும் முதன்முதலாக எழுதப்பெற்ற சிறுவர் நாடகம் எனக்கருதப்படுகிறது. ஈழத்தில் குழந்தை ம. சண்முகலிங்கம், பேராசிரியர் சி. மௌனகுரு, பேராசிரியர் சி. சிவசேகரம், முத்திராதாகிருஷ்ணன், தாச்சியஸ் ஆகியோர் சிறுவர் நாடகத்துறையில் குறிப்பிடத்தக்கோராவர்

சிறுவர் நாவல்:

ஈழத்தில் சிறுவர் நாவல் எழுதும் முயற்சியில் ஈடுபட்டுப்பெருமை சேர்த்தவர் க.நவசோதி என்றால் மிகையல்ல. இவர் எழுதிய ஓடிப்போனவன் என்னும் நாவலுக்கு நிகராக இதுவரை எந்த நாவலும் எழவில்லையெனலாம். ச.அருளானந்தம், அநு-வை. நாகராஜன், ஓ.கே. குணநாதன் ஆகியோரும் இத்துறையில் தடம் பதித்துள்ளனர்.

சிறுவர் கதைகள்:

இருபதாம் நூற்றாண்டில் ஈழத்தில் சிறுவர்கதை நூல்கள் பல வெளிவந்துள்ளன. இத்துறையில் பலர் சாதனை நிலை நாட்டியுள்ளனர் என்றாவது மிகையல்ல. செங்கை ஆழியான், ஓ.கே. குணநாதன், செ.யோகநாதன், ச.அருளானந்தம், த.துரைசிங்கம், மாஸ்டர் சிவலிங்கம், யசோதா பாஸ்கரன், பி.பி.அந்தோனிப் பிள்ளை பி.கே. இராசரத்தினம், கே.எம்.எம். இக்பால், மொசிடீன்ரஜா ரூபராணி ஜோசப் ஆகியோர் சிறுவர் கதைத்துறையில் குறிப்பிடத்தக்கோராவர்.

கதைப் பாடல்கள்:

ஈழத்தில் கதைப்பாடல்கள் எழுதுவதற்கு வழிகாட்டியவர் சோமசுந்தரப்புவர் என்றே கூற வேண்டும். இவர் எழுதிய பவளக்கொடி, கொழுக்கட்டைப் பொன்னன் போன்றவை இன்றும் நெஞ்சில் நிறைந்தனவாக உள்ளன. இவரைத் தொடர்ந்து பா.சத்தியசீலன், த.துரைசிங்கம், அநு-வை. நாகராசன், வ.இராசையா ஆகியோரும் கதைப்பாடல்கள் பலவற்றைப் படைத்துள்ளனர்.

சிறுவர் பத்திரிகைகள்:

ஈழத்தில் சிறுவர்களுக்கெனத் தனியாகப் பத்திரிகைகள் பல ஆரம்பிக்கப்பட்ட போதிலும் அவை அற்ப ஆயுளிலேயே மறைந்துவிட்டன. எனினும் தற்போது வெளிவரும் “தினகரன்,” “வீரகேசரி,” “தினக்குரல்,” “தினமுரசு,” “நவமணி,” “உதயன்” பத்திரிகைகளில் சிறுவர்க்கெனத் தனிப்பகுதி ஒதுக்கப்பட்டுச் சிறுவர்களது படைப்புகளுக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்டுவருவதை நாம் காணக் கூடியதாயுள்ளது. ஈழத்தில் முதன்முதலில் ஈழகேசரியே சிறுவர்க்கெனத் தனியாக ஒருபகுதியினை ஒதுக்கியது. அதன் ஆசிரியராக இருந்த சோ. சிவபாதசுந்தரத்தின் இப்பணி என்றும் நினைவு கூரத்தக்கது. சிறுவர்க்கான விசேட மலர் ஒன்றையும் ஈழகேசரி வெளியிட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது. அர்ச்சனா, கண்மணி, மதனன், பிஞ்சு, அணில், காற்றாடி என்பன மறைந்த சிறுவர் பத்திரிகைகளில் குறிப்பிடத்தக்கனவாகும்.

மொழிபெயர்ப்புகள்:

சிறுவர் இலக்கியத்தக்கு வள மூட்டும் மொழிபெயர்ப்பு நூல்கள் ஈழத்தில் பெருமளவில் தோன்றுவதாயில்லை. திருமதி சரோஜினிதேவி அருணாசலம் சிங்களம், வடமொழி ஆகியவற்றிருந்து சிலநூல்களைத் தமிழாக்கம் செய்து வெளியிட்டுள்ளார். 1982இல் மார்க்க நிறுவனம் அறிவியல் சார்ந்த சிறுவர் கதைகளை மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டது. ‘The ocean world’ என்னும் விளாடிமிர் கோவாலிக் என்பவரது நூல் “சமுத்திர உலகம்” என்னும் சிறுவர் நூலாக வெளியிடப் பெற்றது.

தற்பொழுது பாடசாலைச் சிறுவர்களின் பாவனைக்கெனத் தமிழ், ஆங்கிலம், சிங்களம் ஆகிய மும்மொழிகளிலும் சிறுவர் கதைகள் ஒரே நூலாக வெளிவருகின்றன. இதனால் சிறுவர்கள் ஒரே கதையை மும்மொழிகளிலும் அறிந்து கொள்ளும் வாய்ப்புக்கிட்டியுள்ளது.

சிறுவர் நூல் வெளியீடு:

கணினியின் பாவனை அதிகரித்துள்ளதால் தற்போது சிறுவர் நூல்கள் பெருமளவில் வெளிவந்த வண்ணமுள்ளன. சிறுவர்களுக்கான நூல்களை வெளியிடுவதில் பதிப்பகங்கள் பல ஆர்வம் காட்டிவருகின்றன. லங்கா புத்தகசாலையினர் சிறுவர்களுக்கான பல்வேறு நூல்களை வெளியிட்டுவருகின்றனர். சேமமடு பதிப்பகம் போன்றவை சிறுவர் நூல்கள் பலவற்றை வெளியிட்டுவருகின்றன. எனினும் தமிழகத்தோடு ஒப்பிடும் வகையில் ஈழத்தில் சிறுவர் நூல் வெளியீடு போதியதாயில்லை என்பதை நாம் ஒத்துக் கொள்ளத் தான் வேண்டும். நீத்தார் நினைவாகவும் சிறுவர் பாடல் தொகுப்புகள் பலவெளிவந்துள்ளமையும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. வரவேற்கத்தக்கதுமாகும்.

வானொலி, தொலைக்காட்சியில்.

ஈழத்தில் சிறுவர் இலக்கியம் தொடர்பாக வானொலி, தொலைக்காட்சிகளில் இடம்பெறும் நிகழ்ச்சிகள் குறிப்பிடத்தக்கனவாக இல்லை. இலங்கை வானொலியில் முன்னர் இசையும் அசையும், சிறுவர் மலர், போன்றன சிறுவர் தம் ஆற்றல்களை வெளிப்படுத்தும்வகையில்

அமைந்திருந்தன. வானொலி மாமா சரவணமுத்து, வ.இராசையா போன்றோர் சிறுவர் நிகழ்ச்சிகள் மூலம் சிறந்த கலைஞர்களையும் படைப்பாளிகளையும் உருவாக்கியமையை நாம் நினைவு கூரத்தான் வேண்டும். இன்று தொலைக்காட்சிகள் கேலிச் சித்திரங்களையே (காட்டுன்கள்) பெருமளவில் ஒளிபரப்பிவருகின்றன.

இவை சிறுவர்களுக்குப் பெருமளவில் பயனளிப்பதாக இல்லை.

சிறுவர் இலக்கியம் வளம்பெற:

சிறுவர் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு ஊக்கமளிக்கும் வகையில் இலங்கை அரசின் சாகித்திய மண்டலம் ஆண்டுதோறும் வெளிவரும் சிறந்த சிறுவர் நூலைத் தேர்ந்தெடுத்துப் பரிசளித்து வருகிறது. இதே போன்று இலங்கை இலக்கியப் பேரவையும் ஒவ்வொராண்டிலும் வெளிவரும் சிறுவர் நூல்களுள் சிறந்தவற்றைத் தேர்வுசெய்து பரிசில்கள் வழங்கிப் பாராட்டி வருகிறது. இவ் ஊக்குவிப்பு முயற்சிகள் போதியதானவை எனத் திருப்திப்படமுடியாது. மாகாண சபைகளின் கீழ் உள்ள பண்பாட்டலுவல் திணைக்களங்கள் சிறுவர் இலக்கியப் படைப்புக்களுக்கு முக்கியத்துவம் வழங்க வேண்டும். வருடத்தில் ஒருமுறை கருத்தரங்கு நடத்திப் பரிசில் வழங்குவதுடன் திருப்திப்படக் கூடாது. சிறுவர் இலக்கியப் படைப்புக்களை ஊக்குவிக்கும் வகையில் குழு வொன்றை அமைத்து அதன் மூலம் மேன்மேலும் பயன்தரும் படைப்புக்களை உருவாக்கச் சிறுவர் இலக்கியப் படைப்பாளர்களைத் தூண்ட வேண்டும்.

பிரதேச மட்டத்திலும், மாவட்ட, மாகாணமட்டத்திலும் இத்தகைய முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படவேண்டும். சிறுவர் இலக்கியப் படைப்பாளர் தம் நலன்கருதி இத்தகைய முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படின சர்வதேச மட்டத்திலும் நமது படைப்பாளர்களின் திறன் வெளிப்படவாய்ப்பேற்படும். ஈழத்தில் சிறுவர் இலக்கியம் வளம்பெற இத்தகைய முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுதல் அவசியமாகும். இன்று புலம்பெயர்ந்த நாடுகளில் வதியும் நமது சிறார்களுக்கு இலகுவான சொற்கள், எளிமையான மெட்டு, இனிய சந்தங்கள், சூழலில்காணும் பொருட்கள் ஆகியன கொண்டமைந்த பாடல்களும், கதைகளும் பெரிதும் தேவைவாக உள்ளன. அவை தமிழ், ஆங்கிலம் ஆகிய இருமொழிகளிலும் அமையின் இலகுவில் சிறுவர்கள் புரிந்து கொள்வர். இத்துறையில் நமது சிறுவர் இலக்கியப் படைப்பாளர்களின் கவனம் திரும்பவேண்டும். சிறுவர் இலக்கியம் வளம்பெற ஆவனஅனைத்தும் செய்திடவேண்டும்.

ஈழத்துச் சிறுவர் இலக்கியத் துறையில் நிலவும் குறைபாடுகள்.

சிறுவர் இலக்கியத்துறையில் தமிழகத்துக்கே முன்னோடியாக விளங்கும் ஈழம் இன்று இத்துறையில் பின்தங்கி நிற்பதாகப் பேராசிரியர்கள் பலர் கூறிவருகின்றனர். இப் பின்தங்கலுக்கான காரணங்களையும் நாம் கருத்திற் கொள்ளவேண்டும்.

அண்மைக்காலமாகச் சிறுவர் பாடல்கள், சிறுவர் கதைகள் படைப்போர் தொகை அதிகரித்தே உள்ளது. ஆனால் படைக்கப்படுவன யாவும் சிறுவர் இலக்கியங்கள் என்னும் தலத்திற்குரியனவா? என்பதையும் சிந்திக்க வேண்டியவர்களாக உள்ளோம். வெறும் எதுகை மோனைச சொற்களை வைத்துக் கொண்டு இலக்கண வழக்களுடனும் எழுத்துப் பிழைகளுடனும் பிரசுரமாகும் நூல்களையும் பார்க்கிறோம். வசதி, வாய்ப்புக்களைப்

பயன்படுத்தும் நோக்குடன் வெளிவரும் நூல்களால் எதிர்பார்க்கப்படும் விளைதிறனைப் பெறமுடியாது சிறுவர்கள் ஏமாற்றமுறுகின்றனர்.

நவீன அறிவியல் சாதனங்கள், அறிவியல் குறித்தபடைப்புக்கள் பெருமளவில் காணப்படுவதாயில்லை. இக்குறைபாடு நீண்ட காலமாகவே இருந்துவருகிறது. அறிவியல் வளர்ச்சி, நவீன தொழில் நுட்பவளர்ச்சி பயன்தரும் விழுமியக் கருத்துக்கள், புவிவியல், வரலாறு தொடர்பான உண்மைகளை எடுத்துக் கூறும் வகையிலான படைப்புக்களையே இன்றைய சமூகம் அவாவி நிற்கிறது. இதற்கு ஏற்றவகையில் சிறுவர் இலக்கியம் படைப்போர் இயங்கவேண்டும். வளர்ந்து வரும் இளம் சந்ததியினரை நல்வழிப்படுத்தவும், நமது பண்பாட்டு விழுமியங்கள் மறைந்துபோகாது பாதுகாக்கப்படவும் சிறுவர் இலக்கிய கர்த்தாக்கள் தம் சிந்தனையைத் செலுத்த வேண்டும்.

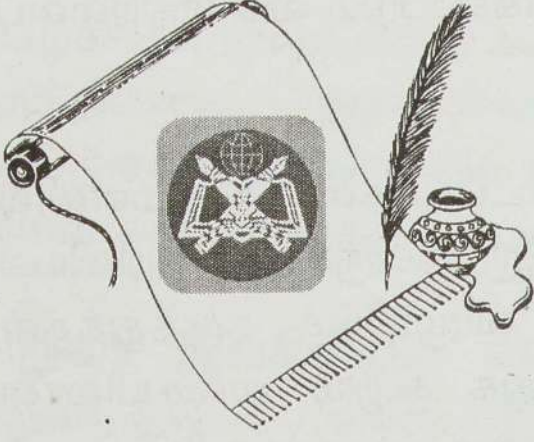
சிறுவர் நூல் வெளியீட்டை ஊக்குவிக்கும் வகையில் கல்வியமைச்சு, தேசிய ஆவண ஆக்கல்சபை, மாகாணசபைகள், பிரதேசசபைகள் ஆகியன சிறுவர் நூல்களைப் பெருமளவில் கொள்வனவு செய்து நூல்வெளியீட்டாளர்களுக்கு ஆதரவு நல்க வேண்டும். சிறுவர் இலக்கியம் தொடர்பான கருத்தரங்குகளைக் காலத்துக்குக் காலம் நடத்துவதன் மூலம் சிறுவர் இலக்கியப் படைப்பாளர்களின் கருத்தரங்குகளைத் காலத்துக்குக் காலம் நடத்துவதன் மூலம் சிறுவர் இலக்கியப் படைப்பாளர்களின் கருத்துக்களைத் தெரிந்து கொள்ளவும் வழிசெய்ய வேண்டும்.

முடிவுரை:

ஈழத்தில் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதிப் பகுதியில் கால் கொண்டசிறுவர் இலக்கியம் இருபதாம் நூற்றாண்டில் பலதுறைகளிலும் செழிப்புற்று வளர்ந்துமையை வரலாறு நன்குணர்த்துகிறது. ஈழத்துச்சிறுவர் இலக்கிய முன்னோடிகளான சோமசுந்தரப்புவர், மா. பீதாம்பரம் போன்றோரின் அடியொற்றி இன்று நூற்றுக்குமேற்பட்ட கவிஞர்கள் உருவாகியுள்ளனர். இவர்களது படைப்புக்கள் குறித்துக் காலம் தான் பதில் சொல்ல வேண்டும். எனினும் ஒருசிலர் உலக அரங்கில் உயர்ந்து நிற்கும் தகுதிபடைத்தோராகத்திகழ்வது பெருமைக்குரியதாகும். ஈழத்தில் சிறுவர் இலக்கியம் வளம்பெறச் சிறுவர் இலக்கியப் படைப்பாளர்கள் சிறுவர்களது அறிவும் ஆர்வமும் மேம்படத்தக்க படைப்புகளை அவர்களது உளவியல்புகளை மனதிற் கொண்டு படைத்திட முன் வரவேண்டும். நவீன உலகுக்கேற்ப அறிவியல் சார்ந்த உண்மைகளை, யதார்த்த பூர்வமான தெனப்பருதப்படுவனவற்றைச் சிறுவர்கள் அறிந்திட வழிசெய்ய வேண்டும். இதுவே சிறுவர் உலகுக்கு நாமாற்றும் பெரும் பணியாக அமைவதாக.

அடிக்குறிப்புகள்:

- 1) பூவண்ணன், தமிழில் குழந்தைஇலக்கியம் - ஒருமதிப்பீடு (தொகுப்பு நூல்)
- 2) தொல்காப்பியர், தொல்காப்பியம் - பொருளதிகாரம் - 488
- 3) அகநானூறு - 54 ஆம் செய்யுள்
- 4) கனக செந்தி நாதன், ஈழத்துக் குழந்தைப்பாடல்கள், கட்டுரை, 1974
- 5) பூவண்ணன், குழந்தை இலக்கியவரலாறு.

மலேசியாவில் பயண இலக்கியம்

ஒரு கண்ணோட்டம்

ஆ. குணநாதன் - மலேசியா

முன்னுரை

பயணங்களின் போது கிடைக்கின்ற பல்வேறு அனுபவங்களை மற்றவர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ளும் வண்ணம் அதனை எழுத்துவடிவில் கொண்டு வருவோர் பலர். நாளிதழ்களில் மற்றும் சஞ்சிகைகளில் கட்டுரைகளாகப் பலர் அரிய தகவல்களை உள்ளடக்கி எழுதியுள்ளனர். ஆனால் அவற்றை நூல் வடிவில் கொண்டு வந்தோர் மிகச் சிலரே! மலேசியத் தமிழ் இலக்கிய உலகில் நூல் வடிவில் வந்த பயண இலக்கியம் மிகச் சிலவே! அவற்றைப் பற்றி ஒரு கண்ணோட்டமாக இந்தக் கட்டுரை அமைகிறது!

பயண இலக்கியங்களின் நோக்கம்

எல்லோருக்கும் நாடுகளைச் சுற்றிப் பார்க்கும் வாய்ப்புக் கிட்டுவதில்லை. பயணங்கள் மேற்கொள்வது மிகப் பெரிய காரியமல்ல! ஆனால் அதற்குத் திட்டமிடுவதும் செலவுகளை ஈடுகட்டப் பணம் தேடுவதும் மிக முக்கியம். பலருக்குப் பயணம் என்பது எட்டாக்கனியாகவே இருந்து விடுகிறது.

அதிலும் பயணங்கள் மேற்கொண்டு அதில் கிடைக்கும் அனுபவங்களை நல்ல நடையில் தொகுத்து வழங்குவது எல்லோராலும் முடியாது!

மலேசியத் தமிழ் எழுத்தாளர்கள் பலர்தங்களின் பயண அனுபவங்களைப் படிப்போர்களும் வண்ணம் வழங்கியுள்ளனர். இருப்பினும் எனது ஆய்விற்கு எட்டிய வரை பன்னிரண்டிற்கும் குறைவான நூல்களே தமிழில் வெளி வந்துள்ளன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது!

பயணங்கள் விளைத்த பயன்கள்

உலகில் பல்வேறு பயணங்களால் அரிய பல நிகழ்ச்சிகள் நடந்துள்ளன. வரலாற்றில் பல குறிப்புக்கள் காணக்கிடைக்கின்றன.

பயணங்கள் மேற்கொள்வதற்கு வசதிகள் குறைவாக இருந்த காலத்தில், மனிதர்கள் துணிச்சலாகப் பல இடங்களுக்குச் சென்று அங்குள்ள நிலவரங்களைக் குறிப்புகளாக எழுதி, வருங்காலத் தலைமுறையினரின் பயன்பாட்டிற்கு வைத்துச் சென்றுள்ளனர்.

சீனாவைப் பற்றி “மார்க்கோ போலோ” எழுதிய பல கட்டுரைகள் இத்தாலி நாட்டில் மட்டுமல்ல ஐரோப்பா முழுவதும் ஆசிய நாடுகளைப் பற்றி தகவல்கள் அறிய உதவின.

அதே போன்று சீன யாத்திரீகர்கள் “பா-ஹியான்” போன்றோர் இந்தியா

உட்பட பல நாட்டு மக்களின் வாழ்க்கை நிலை, ஆட்சி முறை போன்றவற்றை எழுதியுள்ளனர்.

தமிழ் இலக்கிய உலகில் 1940 ஆம் ஆண்டுகளில் அ.க.செட்டியார் என்பவர் பல நாடுகளுக்குச் சென்று தமிழர்களின் நிலையைப் பற்றி எழுதினார். “உலகம் சுற்றும் தமிழன்”, “அமெரிக்க நாட்டில்”, “கரீபியன் கடலும் கயானாவும்”, “மலேயா முதல் கனடா வரை”, “ஐரோப்பா வழியாக” ஆகிய நூல்களை எழுதியுள்ளார். இவரது நூல்களில் அப்போதைய காலத்தில் தமிழர்கள் வாழ்ந்த நாடுகளில் அனுபவித்த இன்னல்களையும் வரலாற்றுச் செய்திகளையும் எழுதினார்.

மலேசியாவைப் பொறுத்தமட்டில், நூல் வடிவில் வந்துள்ள பயண நூல்கள் நாடுகளின் அமைப்பு, வரலாற்றுச் செய்திகள், சுற்றுலா மையங்கள், மக்களின் வாழ்க்கை முறை, சிக்கல்கள் போன்றவற்றை விவரிக்கின்றன. ஒருசில நூல்கள் ஒரே கருப்பொருளை அடிப்படையாகக் கொண்டு படைக்கப்பட்டுள்ளதையும் காண முடிகிறது.

நாதன் கண்ட நாடுகள்

மலேசிய தேசியத் தோட்டத் தொழிலாளர் சங்கத்தின் தலைவராக இருந்த எஸ். பி. எஸ். நாதன் 1960 ஆம் ஆண்டு அமெரிக்கச் சுற்றுப்பயணத்தை முடித்துக் கொண்டு நாடு திரும்பியவுடன் தனது அனுபவங்களைத் தொகுத்து “சங்கமணி”யில் எழுதினார்.

அதன்பின் 1960ஆம் ஆண்டு வரை அவர் ஷாங்காய், ஜப்பான், அமெரிக்கா, போர்ட்டோரிக்கோ, இங்கிலாந்து, சுவீட்சலாந்து, ஜெர்மனி, டென்மார்க், ஸ்வீடன், நோர்வே, இலங்கை, பிலிப்பைன்ஸ் ஆகிய நாடுகளுக்குச்

சென்றுள்ளார்.

படங்களுடன் இவரது நூல் 1969இல் 406 பக்கங்களில் வெளிவந்துள்ளது. தேசிய தோட்டத் தொழிலாளர் சங்கச் செயலாளர் பி. பி. நாராயணன், மலாயாப் பல்கலைக்கழக இந்திய ஆய்வியல் துறையின் இடைக்காலத் தலைவர் இராம. சுப்பையா, தமிழ் நேசன் ஆசிரியர் முத்தமிழ் வித்தகர் முருகு சுப்பிரமணியன், சங்கமணி நிர்வாகி ஜி. பெருமாள், அதன் பொறுப்பாசிரியர்கள் செ. குணசேகர், சங்கு சண்முகம் ஆகியோர் தங்களின் கருத்துக்களைத் தந்துள்ளனர்.

1959 முதல் 1968 வரை நாடாளுமன்ற மேலவை உறுப்பினராகவும் எஸ். பி. எஸ். நாதன் பதவி வகித்துள்ளார். அவர் சென்ற நாடுகளிலுள்ள தொழிற்சங்க நடவடிக்கைகளைக் கூர்ந்து கவனித்து அதன் முன்னேற்றகரமான போக்குகள் நமது நாட்டிலும் வர வேண்டும் என்ற அபிப்பிராயத்தைத் தமது படைப்பில் காட்டியுள்ளார். அதோடு இலங்கை, பிலிப்பைன்ஸ், போர்ட்டோரிக்கோ நாடுகளில் நடைபெற்ற தொழிலாளர் மாநாடுகளில் பங்கேற்று அவரது கருத்துக்களையும் தெரிவித்துள்ளது இந்நூலில் உள்ளது.

ஜப்பானில் 20வது மாடிக்குச் செல்ல லிஃப்ட் வசதி உள்ள செய்தி, 1960 ஆம் ஆண்டுகளில் நமக்கு அதிசய செய்தியாக அவர் எழுதியுள்ளது இப்போ படித்தால் வியப்பாக உள்ளது!

ஒரு தொழிற்சங்கவாதி தனது பயண அனுபவங்களைத் தொழிலாளர் சிந்தனைக்கும் எதிர்காலத் திட்டங்களுக்கும் சமர்ப்பணம் செய்துள்ளது பாராட்டுக்குரியது!

கிழக்கும் மேற்கும்

சமூகப் பணிகளில் தன்னைப் பிணைத்துக் கொண்ட இ.ஜே. ஜோன்சன் 1977இல் 388 பக்கங்களில் வெளியிட்ட பயணக் கட்டுரை நூல் “கிழக்கும் மேற்கும்”. டாக்டர் பி.பி.நாராயணன், சிலாங்கூர் மலையாளி சங்கத்தின் தலைவர் வி.எம்.என். மேனன், “உதயம்” ஆசிரியர் எம்.துரைராஜ், மலாயாப் பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர் டாக்டர் த.மாரிமுத்து ஆகியோர் முன்னுரை வழங்கியுள்ளனர்.

இலங்கை, இந்தியா, பாகிஸ்தான், குவைத், எகிப்து, எதியோப்பியா, சவூதி அரேபியா, பஹ்ரீன், டுபாய், ஐக்கிய அரபு சிற்றரசுகள், சிங்கப்பூர், புருணை, தாய்லாந்து, வங்காளதேசம் மற்றும் சபா, சரவாக் இவரது பயணத்தில் அடங்கும்.

கைரோ, கொழும்பு, டில்லி போன்ற நகரங்களில் உள்ள பழங்காலச் சிற்பங்களின் சிறப்பு, அவற்றின் வரலாறு போன்றவற்றை எழுதும் இவர், போரினால் ஏற்பட்ட கொடூரமான பட்டினி, வேலையின்மை, வறுமை இவற்றை வங்களாதேசம், எதியோப்பியா போன்ற நாடுகளில் கண்டதையும் வாசகர்களுக்குத் தருகிறார். காஷ்மீரின் வனப்பையும் இவர் விட்டு வைக்கவில்லை! இன்று காஷ்மீரில் நாம் நிம்மதியாக வலம் வர முடியுமா?

பல சுவையானத் தகவல்களுடனும் படங்களுடனும் வந்துள்ள “கிழக்கு மேற்கும்” எனும் இந்த நூல் முதல் பகுதி என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இரண்டாவது பகுதி வெளிவந்ததா என்ற தகவல் இல்லை!

பெர்னாமா சண்முகத்தின் போபாலில் கபீ ! கபீ!

பத்திரிகை உலகில் பரந்த அனுபவமும் நன்கு அறிமும் பெற்றவருமான

ஏ.சண்முகம் 1976இல் இந்தியாவிற்குப் பயணம் மேற்கொண்டார்.

இந்தியாவின் மத்தியப் பிரதேச மாநிலத் தலைநகரான போபாலில் அவர் விடுதி ஒன்றில் “கபீ! கபீ!” என்று தொடங்கும் பாடலைக் கேட்டு லயித்த வேளையில் இவரது கேமரா களவு போய்விடுகிறது. இதனையே நூலின் தலைப்பாக வைத்து 83 பக்கங்களில் சிறு நூலாக 1978இல் ஏ.சண்முகம் வெளியிட்டுள்ளார். கல்கத்தா, புதுடில்லி, பம்பாய், தஞ்சாவூர், திருச்சி, சென்னை போன்ற ஊர்களைப் பற்றி மிகவும் நகைச்சுவையாக எழுதியுள்ளார்.

மலேசியாவின் தேசத்தந்தை முதல் பிரதமர் துங்கு அப்துல் ரஹ்மான், தமிழ் நேசன் முன்னாள் ஆசிரியர் கே.சி.அருண் ஆகியோர் மதிப்புரை எழுதியுள்ளனர். இந்நூல் வெளிவந்த காலத்தில் தமிழேடுகளில் பரபரப்பாக விளம்பரங்கள் வெளியிடப்பட்டன. படங்கள் இல்லாதது இந்நூலின் ஒரு குறையாகவே உள்ளது.

அஜந்தா அழைக்கிறது

தமிழ் நேசனில் இணையாசிரியர் வி.விவேகானந்தன் இந்தியாவின் அஜந்தா, எலிபெண்டா குகைகளையும், ஆஸ்திரேலியா, சரவாக் போன்றவற்றைப் பத்திரிகையாளர் என்ற முறையில் கண்டு பார்த்தவற்றைப் படங்களுடன் 1979இல் 104 பக்கங்களில் வெளியிட்டுள்ளார்.

இந்நூலில் அஜந்தா அழைக்கிறது, கங்காரு வாழும் கண்டம், கண்டேன் சரவாக் கை எனும் மூன்று பயணக் கட்டுரைகள் உள்ளன.

இவை மூன்றும் தமிழ் நேசனின் தொடராக வந்தவை. இவற்றுள் “கண்டேன் சரவாக் கை” எனும் கட்டுரை 1966இல் எழுதப்பட்டதாகும். இது 1979இல்தான் நூல் வடிவில் வந்துள்ளது!

மகாராஷ்ட்ரா மாநில அரசின் அழைப்பின் பேரில் அஜந்தா சுற்றுலா கருத்தரங்கில் மலேசியப் பத்திரிகையாளர் குழுவில் இடம் பெற்றிருந்த விவேகன், அஜந்தா, எல்லோரா குகைச் சிற்பங்களைப் பற்றி மிகவும் நயமாக எழுதியுள்ளார். அதே போன்று அதற்குத் தோதாகப் படங்களையும் இணைத்திருப்பது வாசகர்களின் கண்களுக்கு அஜந்தாவை நேரில் நிறுத்தி ரசிக்க வைத்தது போன்ற உணர்வைத் தருகிறது!

“கங்காரு வாழும் கண்டம்” எனும் கட்டுரை, ஆஸ்திரேலியாவின் தலைநகரான கான்பெராவில் “மாஸ்” தொடங்கியுள்ள விமானங்களைப் பழுது பார்க்கும் பயிற்சியிலுள்ள மலேசியர்களைப் பேட்டி காணச் சென்ற போது எழுதப்பட்டதாகும். மலேசியத் துணைப் பிரதமர் துன் அப்துல் ரசாக் தலைமையில் சரவாக் சென்ற பத்திரிகையாளர் குழுவில் இடம்பெற்று இவர் எழுதிய கட்டுரை “கண்டேன் சரவாக் கை”. வெறும் கருத்துக்களை மட்டும் சொல்லாமல் நகைச் சுவையாகவும் பயண அனுபவத்தைக் கொண்டு சென்ற பாங்கு சிறப்பாக உள்ளது!

இர.ந. வீரப்பனின் உலகத் தமிழர்

உலகத் தமிழர் பண்பாட்டு இயக்கத் தலைவராகவும், சிறந்த ஆய்வாளராகவும் விளங்கிய இர.ந. வீரப்பன் பல நாடுகளுக்குப் பயணம் செய்தவர்.

ஆனந்த விகடனில் 1970ஆம் ஆண்டுகளில் அமரர் மணியன் “இதயம் பேசுகிறது” என்ற தலைப்பில் பல நாடுகளுக்குச் சென்று பல அரிய தகவல்களை எழுதினார்.

அவரைப் போன்று இர.ந. வீரப்பன் தனது சொந்தப் பணத்தில் பல நாடுகளுக்குச் சென்றும், செல்ல இயலாத நாடுகளிலிருந்து நண்பர்கள் மூலமாகவும்

பல வரலாற்றுச் சான்றுகளைத் திரட்டி உலகத் தமிழர் என்ற அரிய நூலை எழுதினார்.

தஞ்சைத் தமிழ்ப்பல்கலைக்கழகத்தின் சிறப்புப் பரிசு பெற்ற இந்நூலை அமைச்சர் டத்தோபுரீ சாமிவேலு அவர்கள் 16-4-1986இல் கோலாலம்பூர் பான்பசிஃபிக் விடுதியில் வெளியிட்டார்.

390 பக்கங்களில் இர.ந.வீரப்பன் 1976 முதல் 1985 வரை இந்தியா, இலங்கை, பர்மா, தாய்லாந்து, பிலிப்பைன்ஸ், இந்தோனேசியா, சிங்கப்பூர், அந்தமான் போன்ற பகுதிகளுக்குச் சென்று திரட்டிய தகவல்களோடு இதர பல நாடுகளைப் பற்றியும் தமிழர்களின் நிலையைப் பற்றியும் எழுதியுள்ளார்.

படங்கள் ஏதும் இதில் இல்லை. மேலும் பல நூல்களையும் ஆய்விதழ்களையும் கொண்டு இந்நூல் எழுதப்பட்டிருந்தாலும், அந்தச் சான்றுகளுக்கான முழு விவரங்கள் நூலில் குறிப்புகளாக இடம்பெறாதது பிற்கால ஆய்வாளர்களுக்குப் பெரும் சிரமத்தைக் கொடுக்கும்.

உலகத் தமிழர் - பாகம் 2, 1996இல் வெளிவந்தது. பின்னர் மூன்றாம் பாகமும் வெளிவந்துள்ளது. இவற்றில் படங்கள் உள்ளன. உலகத் தமிழர் - முதலாம் பாகத்தை ஒரு முழுமையான பயண இலக்கிய நூலாகக் கொள்ள முடியாது. அஃது ஓர் சமூக ஆய்வு நூலாகக் கொள்வதே சிறந்தது. இருப்பினும் “உலகம் சுற்றிய தமிழர்” எனும் சிறப்புடன் திகழும் அமரர் இர.ந.வீரப்பன் ஆய்வுப் பயணங்களுக்கு ஓர் உத்வேகத்தை ஏற்படுத்தியவர் என்றால் அது மிகையாகாது.

சை.பீர். முகம் மதுவின் இரு நூல்கள்

மலேசிய நாட்டின் முன்னணி எழுத்தாளர்களுள் ஒருவர் சை.பீர்.

முகம்மது. பயண இலக்கியத்தில் புதிய பரிணாமத்தைச் செய்தவர். நிறைய வாசிக்கின்றவர். பல விவரங்களை நுணுக்கமாகப் பார்க்கின்றவர்.

நண்பர்கள் சிலரின் கூட்டுறவோடு முகில் எண்டர் பிரைஸ் என்ற நிறுவனத்தைத் தொடங்கிப் பல நூல்களை வெளிக் கொணர்ந்தவர். அந்த வகையில் 1997இல் தனது ஆஸ்திரேலியப் பயணத்தைக் கருவாகக் கொண்டு “கைதிகள் கண்ட கண்டம்” என்ற நூலை 136 பக்கங்களில் வெளியிட்டார்.

மலேசிய நண்பன் நாளிதழில் தொடராக வெளிவந்த இந்தக் கட்டுரை பலரின் பாராட்டுதலைப் பெற்றதாகும். இவருடைய “வெண்மணல்” சிறுகதைத் தொகுப்பு அறிமுக விழா சிட்னியில் நடைபெறும் பொருட்டு ஆஸ்திரேலியப் பயணம். இருப்பினும் அதுவே முழுக் காரணமாக அமைந்து விடாமல் மலேசியத் தமிழ் இலக்கியம் பற்றிய ஓர் அறிமுகத்தைச் செய்ய இந்தப் பயணத்தை இவர் நன்கு பயன்படுத்திக் கொண்டார்.

ஆஸ்திரேலியாவின் வரலாறு, இரண்டாவது உலகப் போரில் அதன் பங்கு, முன்னேற்றத்தை நோக்கிய முயற்சிகள், இலங்கைத் தமிழர்களின் வாழ்வும் பணிகளும் பற்றியெல்லாம் இதில் எழுதியுள்ளார். இடையே தனது வாழ்வில் ஏற்பட்ட அனுபவங்களையும் கட்டுரையினூடே எழுதியிருப்பது சிறப்பு!

சை.பீர். முகம்மதுவின் “மண்ணும் மனிதர்களும்” என்ற இந்தியப் பயணம் பற்றிய நூலை ஒரு நிறைவான பயண இலக்கியமாகக் கொள்ளலாம். 400 பக்கங்களில் 1998இல் வெளியிட்ட இந்நூல் முதல் பாகத்தில் தமிழகத்தைப் பற்றியும் எழுதியுள்ளார்.

“பயணக் கட்டுரைகள் அவ்வளவு சுலபமாக எழுதிவிட முடியாது. அனுபவங்கள் கலை நேர்த்தியுடன், அழகு

உணர்வின் வெளிப்பாடுகளாக அமைய வேண்டும். இல்லாவிட்டால் அவை பிரயாண வழிகாட்டி நூலாகவோ தன்நிலை சுய புராணமாகவோ ஆகி வீடக்கூடிய ஆபத்து உண்டு” என்று எழுத்தாளர் இந்திரா பார்த்தசாரதி சொல்லியிருப்பது முற்றிலும் உண்மை!

முதலாம் பாகத்தில் வட இந்தியாவின் வரலாறு சிறப்பு என்று தனது பயணக் கட்டுரையில் கொடுத்துள்ளார். அதே போன்று இரண்டாம் பாகத்தில் தமிழ்நாட்டில் நடந்த புரட்சிகள், விடுதலைப்போர்கள் பற்றி விரிவாக எழுதியுள்ளார்.

மக்கள் ஓசை வார ஏட்டில் தொடராக வந்த இந்தப் பயணக் கட்டுரையில், அவர் வெறும் ஊர் சுற்றியதை எழுதவில்லை. மாறாக வாசகர்கள் அறிய பல தகவல்களைத் தந்துள்ளார். அதிலும் மருது பாண்டியர் பற்றியும் சிவகங்கைப் போர் பற்றியும் இளவரசன் துரைசாமி பற்றியும் அவர் தகவல்களைத் திரட்டித் தந்துள்ளார். அது தொடர்பான கும்மிப்பாட்டு வரிகளையும் இணைத்துள்ளார். படங்கள் இல்லாத குறைய இவரது எழுத்து முழுமையாக நிறைவு செய்துள்ளது!

மலேசியத் தமிழ் எழுத்தாளர்களின் பயணங்கள்

மலேசியத் தமிழ் எழுத்தாளர்களுக்கும் அவர்களின் படைப்புகளுக்கும் உரிய அங்கீகாரம் தமிழ் நாட்டில் கிடைப்பதில்லை என்ற குறை பல காலமாக இருந்து வருகிறது.

மலேசியத் தமிழ்ப் படைப்புகளை அறிமுகப்படுத்தும் நிகழ்ச்சிக்கு முன்னுரிமைக் கொடுத்து இலக்கியப் பயணம் மேற்கொள்ளும் வண்ணம் மலேசியத் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கத் தலைவர் பெ.இராஜேந்திரன் 2004, 2007 என இருமுறை எழுத்தாளர்களை அழைத்துச் சென்றார்.

முதல் பயணம் 2004இல் நடைபெற்றது. தமிழகம், புதுவைப் பயண நிகழ்ச்சிகளையும் எழுத்தாளர்களின் எண்ணக் குவியல்களையும் “வேர்களை நோக்கி விழுதுகளின் பயணம்” எனும் தலைப்பில் 96 பக்கங்களில் நிறைய படங்களோடு பெ.இராஜேந்திரன் நூலாக 2007இல் வெளியிட்டுள்ளார்.

கலைஞர் மு. கருணாநிதி மற்றும் கவிப்பேரரசு வைரமுத்து ஆகியோரின் ஆலோசனைகளை ஏற்றுப் பெரும் சிரமத்திற்கிடையில் இந்தப் பயணம் அமைந்தது.

இந்தப் பயணத்தின்போது ஆங்காங்கே நடைபெற்ற கருத்தரங்குகளின் போது படைக்கப்பட்ட கட்டுரைகளின் விவரங்கள் அதுதொடர்பாக எழுந்த அனுபவங்கள் என இலக்கியப் பயணம் தொடர்பாக எல்லாத் தகவல்களையும் தந்துள்ளார்.

2007இல் நடைபெற்ற தமிழக, புதுவை இலக்கியப் பயணம் முந்தைய பயணத்தை விட மாறுபட்டது! ஆம்! நெடுநாள் போராட்டத்திற்குப் பிறகு தமிழக அரசு கருத்தரங்கு, தமிழகப் புதுவை இலக்கிய உலா போக்குவரத்து, தங்கும் வசதி என செலவுகளை ஏற்றுக் கொண்டது. அதோடு இந்த இலக்கியப் பயணம் எப்படி அமைய வேண்டும் என்பதையும் தமிழ்நாடு மொழி வளர்ச்சித்துறை வாயிலாகத் தமிழக அரசு நிகழ்ச்சி நிரல் தயாரித்து வழங்கியது.

இந்தப் பயண விவரங்கள் அடங்கிய தொகுப்பான “கரையை நோக்கி அலைகள்” 2008இல் வெளிவந்துள்ளது. மக்கள் ஓசை ஞாயிறு மலரில் தொடராக வெளிவந்து, பின்னர் நூலுருவம் பெற்றது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. 232 பக்கங்களில் வந்துள்ள இந்நூலில் தஞ்சைத் தமிழ்ப்பல்கலைக்கழகத் துணை வேந்தர் முனைவர் ம. இராஜேந்திரன், டத்தோபுரீ ச.சாமிவேலு, டத்தோ சி.சுப்பிரமணியம்,

கவிப்பேரரசு வைரமுத்து ஆகியோரின் வாழ்த்துச் செய்திகளும் இடம் பெற்றுள்ளன.

பயணத்தின்போது எடுக்கப்பட்ட புகைப்படங்களும் சேர்க்கப்பட்டிருப்பது இந்நூலில் இடம்பெற்றுள்ள செய்திகளுக்கு வலு சேர்க்கின்றன. அதோடு பயணத்தில் இடம்பெற்ற எழுத்தாளர்கள் எண்ணக் குவியலையும் பின் இணைப்பாக இந்நூலில் நூலாசிரியர் பெ.இராஜேந்திரன் கொடுத்துள்ளார்.

ஓர் இலக்கிய ஆய்வுப் பயணம் என்பதோடு நின்றிடாமல், மலேசியத் தமிழ் இலக்கியத்தோடு மலேசியத் தமிழர்களின் வாழ்வியல் செய்திகளையும் அங்குள்ள இலக்கியவாதிகளிடத்தில் மட்டுமல்லாது, கல்லூரி, பல்கலைக்கழக மாணவர்களிடத்திலும் விதைத்து விட்டு வந்தது ஒரு சாதனையே! மேலும் இரு நாட்டு இலக்கியத் தொடர்புகளையும் வளர்ச்சியையும் தொடரும் வண்ணம் தொடர்திட்டங்கள் நடைபெற்று வருவதற்கு இந்தப் பயணம் வழி கோலியது என்றால் அது மிகையாகாது!

மேற்சொன்ன அத்தனை விவரங்களையும் அழகாகத் தொகுத்து வழங்கியுள்ளார் நூலாசிரியர் பெ.இராஜேந்திரன். மலேசியத் தமிழ் இலக்கியத்தில் இந்தப் பயண இலக்கிய நூல் ஒரு வரலாற்று ஆவணமாகவே பின்னாளில் கருதப்படும் என்பதில் ஐயமில்லை!

மண்ணே, உயிரே (அக்கினியின் ஈழப்பயண அனுபவங்கள்)

மலேசியாவின் சிறந்த பத்திரிகையாளரும் கவிஞருமான அக்கினி சுகுமாரின் “மண்ணே உயிரே...” எனும் பயணக் கட்டுரை நூல் 2009இல் வெளிவந்தது.

2002 ஏப்ரல் 10இல் தமிழீழ விடுதலைப்புலிகள் தலைவர் வே.

பிரபாகரன் நடத்திய பத்திரிகையாளர் சந்திப்பு நிகழ்ச்சியில் செய்தி சேகரிக்க அக்கினியும் புகைப்படக்காரர் பி. மலையாண்டி மலேசிய நண்பன் நாளிதழ் சார்பில் சென்று வந்தனர்.

அந்த அனுபவங்கள் தனக்கே உரிய எழுத்து நடையில் 2002இல் மக்கள் ஓசை வார இதழில் தொடராக எழுதிய போதே அதற்குப் பெரும் வரவேற்புக் கிட்டியது.

இந்நூல் 245 பக்கங்களில் பல அரிய தகவல்களையும் புகைப்படங்களையும் தாங்கி மலர்ந்துள்ளது. இலங்கையில் அரசாங்கத்திற்கும் புலிகளுக்கும் இடையில் சமாதான ஒப்பந்தம் ஏற்பட்ட போது வந்த தொடர் 2009இல் புலிகள் தோற்கடிக்கப்பட்டு தமிழினம் சொல்லொணாத் துயரம் அடைந்த போது நூல் வடிவில் வந்தது. சோகத்தை மேலும் இரட்டிப்பாக்குகின்றது.

இலக்கியப் பயணத்தில் ஹைக்கூ பாடகன்

கவிஞர் ந. பச்சைபாலன் மலேசியாவின் முன்னணி ஹைக்கூ கவிஞர். இவர் 2004இல் மலேசியத் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கத்தின் பயணக் குழுவில் இடம்பெற்றுத் தமிழக இலக்கியச் சுற்றுலாவில் பங்கு கொண்டவர். ஒரு புதிய முயற்சியாக இலக்கியப் பயணத்தில் தனது அனுபவங்களையும் அதன் ஊடாக ஹைக்கூகளையும் அழகுறத் தொடர்புப்படுத்தி மிகவும் இரசிக்கத்தக்க முறையில் எழுதியுள்ள நூல் “இலக்கியப் பயணத்தில் ஹைக்கூ பாடகன்” 203 பக்கங்களில் வெளிவந்துள்ளது.

நயனம் வார இதழில் 28 வாரங்கள் இதனைத் தொடராக எழுதினார் பச்சைபாலன். அனைவரையும் கவரும் வண்ண நடையில் எழுதப்பட்டுள்ள இந்நூலில் 2004இல் தமிழகத்தைத் தாக்கிய “சுனாமி” பேரலை பற்றியும் அதன் விளைவுகளையும் ஆசிரியர் பதிவு செய்துள்ளார்.

மலேசிய இலக்கிய வரலாற்றை எழுதும் போது நிச்சயம் இந்தப் பயணக் குறிப்புகள் இடம்பெறும் என்பது திண்ணம்.

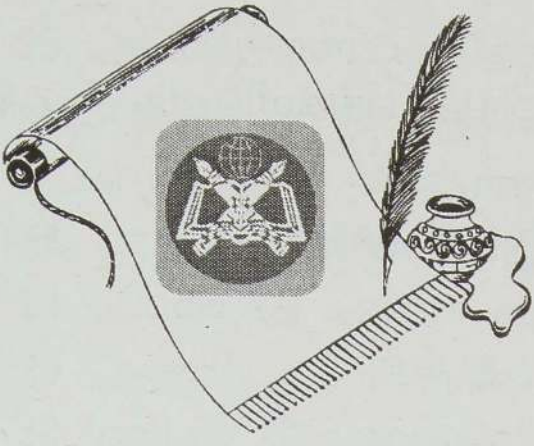
முடிவுரை

தமிழகத்தில் பயண இலக்கியத்துறை வளர்ந்த அளவிற்கு மலேசியாவில் வளர்ச்சி காணவில்லை. ஆனந்த விகடனில் மணியன் எழுதிய “இதயம் பேசுகிறது” எனும் தலைப்பிலான பல நாட்டுப் பயணக்கதைகள் மிகவும் பிரசித்தி பெற்றவை.

மலேசியாவில் பல எழுத்தாளர்கள் பயணக் கட்டுரைகளை நாளிதழில் எழுதியுள்ளனர். ஆனால் அவை நூல் வடிவம் பெறவில்லை. ஏனெனில் நூல் வெளியீட்டு விழா, விற்பனை போன்றவற்றில் ஈடுபட்டு சிக்கலில் சிக்கிக் கொள்ளப் பலர் விரும்புவதில்லை.

கடந்த 50 ஆண்டுகளில் குறைந்த அளவிலேயே பயண நூல் வெளிவந்ததைப் பார்க்கும் போது, அது இன்னமும் தவறும் குழந்தை நிலையிலேயே உள்ளது.

இத்துறையை வளர்த்து வாசகர்களுக்கு அரிய பல தகவல்களைத் தருவதற்குப் பயணங்கள் மேற்கொள்பவர்கள் தங்கள் எழுத்துகளை நூல் வடிவில் கொண்டு வருவது இதற்கு ஒரு தீர்வாகும்!

**ஈழத்திலக்கிய வளர்ச்சி
வரலாற்றில்
சப்ரகமுவ பல்கலைக்கழக
மொழித்துறையில்
மேற்கொள்ளப்பட்ட தமிழ்
இலக்கிய ஆய்வு முயற்சிகள்**

**கலாநிதி கனகசபாபதி நாகேஸ்வரன், M.A.,Ph.d.
முதுநிலை வீரவுரையாளர், மொழித்துறை,
சப்ரகமுவ பல்கலைக்கழகம்,
பெலிகுல்லோயா.**

1. ஆய்வுகள்

இலங்கை சப்ரகமுவ பல்கலைக்கழகத்தில் 1998 ஆம் ஆண்டு முதல் இன்றுவரை தமிழ்மொழி மூலம் பட்டப்படிப்பு இடம்பெற்று வருகிறது. தமிழ்மொழியை ஒரு பாடமாகத் தேர்வு செய்யும் பல்கலைக்கழக மாணவர்கட்கு அப்பாடத்தைத் தமது தாய்மொழி மூலம் கற்றுக் கொள்ளவும், துணைப்பாடமாக வேறு ஏதேனுமொர் மொழியைத் தெரிவுசெய்து கற்கவும் அல்லது சமூக விஞ்ஞானங்கள் பாடங்களிலொன்றையோ அல்லது கணனிக் கற்கையையோ(துணைப்பாடமாகத்) தெரிவு செய்து மூன்றாண்டுகள் பட்டப்படிப்பினை மேற்கொள்ள முடியும். எமது மொழித்துறையிலே தமிழ், சிங்களம், ஆங்கிலம், ஹிந்தி, ஜேர்மன், ஐப்பானியம், சீனம் என்னும் எட்டு மொழிகள் கற்பிக்கப்படுகின்றன. அத்துடன் சமூக விஞ்ஞானங்கள் மொழிகள் பீடத்துப் பட்டாதாரிகள் சிங்கள மொழி மூலம் பயில்வோர் தமிழ்மொழியை ஓராண்டுகாலம் கட்டாய பாடமாகவும், (Compulsory) தமிழ்மொழி மூலம் பயில்வோர் சிங்களமொழியை ஓராண்டுகாலம் கட்டாய பாடமாகவும் பயில வேண்டும் எனும் ஏற்பாடுகள் உண்டு. தேசியப் பல்கலைக்கழகமொன்றிலே ஏறக்குறைய பதினான்கு ஆண்டு காலம் தமிழ் சிறப்புப் பட்டதாரிகட்கும் சிங்கள மொழி மூலம் பயிலும் பெருந்தொகையான பட்டதாரிகட்கும் தமிழ்மொழியைக் கற்பித்து வருபவன் என்ற முறையில் எமது மொழித்துறையிலே இதுகாலவரை மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ள இலக்கிய ஆய்வு முயற்சிகள் குறித்து இக்கட்டுரையிலே விவரிக்கப்படும்.

எமது பல்கலைக்கழகத்தின் தமிழ்மொழிப் பாடத்திட்ட வரைவு பேராசிரியர் சி.தில்லைநாதன் அவர்களினாலும், கல்வி ஆலோசனை நிபுணர் கலாபூஷணம் குமாரசாமி - சோமசுந்தரம் அவர்களாலும் அங்கீகரிக்கப்பட்டு ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. மொழித்துறையில் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ள தமிழாய்வு முயற்சிகள் விபரம் வருமாறு:

1998:

1. மருதமுனை ஆக்க இலக்கிய கர்த்தாக்களும் இலக்கியப் பங்களிப்பும் - ஓர் ஆய்வு.
2. எழுத்தாளர் அ.ச.அப்துல் ஸமதுவின் ஆக்க இலக்க முயற்சிகள் - ஓர் ஆய்வு.
3. எழுத்தாளர் எம்.சி.எம்.சுபைரின் படைப்புகள் - ஓர் ஆய்வு.

1999:

4. எழுத்தாளர் மாத்தளை சோமுவின் ஆக்க இலக்கியப் பங்களிப்புகள் - ஓர் ஆய்வு.
5. மாவனெல்லைப் பிரதேச இலக்கிய முயற்சிகள் - ஓர் ஆய்வு.
6. கவிஞர் ஏ.இக்பாலின் படைப்பிலக்கியங்கள் - ஓர் ஆய்வு.
7. எழுத்தாளர் மருதூர்க்கொத்தனின் இலக்கியப் பங்களிப்புகள் - ஓர் ஆய்வு
8. அக்கரைப்பற்று முஸ்லிம்கள் இலங்கைத் தமிழிலக்கியத்திற்கு ஆற்றிய பங்களிப்பு - ஓர் ஆய்வு.
9. புலவர்மணி ஆ.மு.ஸுரிபுதீனின் படைப்புகள் - ஓர் ஆய்வு.

2002:

10. முல்லைமணி வேலுப்பிள்ளை சுப்பிரமணியம் அவர்களின் எழுத்துக்கள் பற்றிய - ஓர் ஆய்வு.
11. ஈழத்து நவீன கவிதை வரலாற்றில் கவிஞர் மேமன் கவியின் பங்களிப்புகள் - ஓர் ஆய்வு
12. எழுத்தாளர் திக்வெல்லை கமாலின் சிறுகதைகள் - ஓர் ஆய்வு
13. எழுத்தாளர் டொமினிக் ஜீவாவின் படைப்பிலக்கியங்கள் - ஓர் ஆய்வு
14. எழுத்தாளர் தெளிவத்தை ஜோசப்பின் ஆக்க இலக்கியங்கள் - ஓர் ஆய்வு.

2003

15. எழுத்தாளர் பத்மா சோமகாந்தனின் சிறுகதைகள் - ஓர் ஆய்வு.
16. எழுத்தாளர் முத்துமீரானின் எழுத்துக்கள் - ஓர் ஆய்வு
17. பலாங்கொடை பிரதேசத் தமிழ்மக்கள் மத்தியில் நிலவும் நாட்டாரிலக்கியங்கள் - ஓர் ஆய்வு
18. எழுத்தாளர் சுதாராஜின் சிறுகதைகள் - ஓர் ஆய்வு.
19. எழுத்தாளர் பாலேஸ்வரி நல்லரட்ண சிங்கத்தின் இலக்கியப்பணிகள் - ஓர் ஆய்வு.
20. எழுத்தாளர் யோகேஸ்வரி - சிவப்பிரகாசத்தின் சிறுகதைகள் - ஓர் ஆய்வு.
21. எழுத்தாளர் கோகிலா மகேந்திரனின் படைப்பிலக்கிய முயற்சிகளும் நாடகநெறியாள்கையும் - ஓர் ஆய்வு.
22. ஏழாலை பண்டிதர் மு.கந்தையா அவர்களின் இலக்கிய முயற்சிகள் பற்றி ஓர் ஆய்வு.
23. வவுனியாப் பிரதேசத்துச் சிறுவர் இலக்கியங்கள் பற்றிய - ஓர் ஆய்வு.
24. எழுத்தாளர் அகலங்கனின் நாடகங்கள் - ஓர் ஆய்வு.

25. அப்புத்தளைப் பிரதேசத்துத் தமிழ் மக்களிடையே காணப்படும் வாய்மொழி இலக்கிய மரபுகள் - ஓர் ஆய்வு.
26. எழுத்தாளர் வி.எம்.குகராஜாவின் படைப்பிலக்கியங்கள் - ஓர் ஆய்வு.
27. டாக்டர் தி.ஞானசேகரத்தின் படைப்பிலக்கியங்கள் - ஓர் ஆய்வு.
28. மலையகக் கவிஞர் சு.முரளிதரனின் கவிதைகள் - ஓர் ஆய்வு.
29. அராலியூர் ந.சுந்தரம்பிள்ளையின் படைப்பிலக்கியங்கள் - ஓர் ஆய்வு.
30. கவிஞர் சோலைக்கிளியின் கவிதைகள் பற்றிய ஓர் ஆய்வு
31. எழுத்தாளர் ஒலுவில் அமுதனின் படைப்பிலக்கியங்கள் பற்றிய ஓர் ஆய்வு
32. எழுத்தாளர் நா.சோமகாந்தனின் படைப்பிலக்கியங்கள் பற்றிய ஓர் ஆய்வு.
33. புதுக்குடியிருப்புப் பிரதேசத்தின் நாட்டார் பாடல்கள் பற்றி ஓர் ஆய்வு.
34. பலாங்கொடை நன்பெரியல் தோட்டத்து மக்களிடையே நிலவும் வாய்மொழி இலக்கியங்கள் - ஓர் ஆய்வு.
35. கவிஞர் மு.பொன்னம்பலத்தின் கவிதைகள் பற்றிய ஓர் ஆய்வு.

2005-2006

36. அக்கரைப்பற்று பிரதேசத் தமிழர் மத்தியில் நிலவும் நாட்டாரியல் - ஓர் ஆய்வு.
37. நெடுந்தீவுப் பிரதேசத்தில் நிலவும் பாரம்பரிய நாடகமரபுகள் - ஓர் ஆய்வு
38. வண.பிதா.என்.எம்(சவேரி) சவரிமுத்து மரியசேவியர் அடிகளாரின் மேடை நாடகங்கள் - ஓர் ஆய்வு
39. கவிஞர் வ.கோவிந்தபிள்ளையின் ஆக்க இலக்கியங்கள் - ஓர் ஆய்வு.

2007

40. ஞானம் சஞ்சிகையில் 2005,2006 ஆம் ஆண்டுகளில் வெளியான சிறுகதைகள் பற்றிய ஓர் நுண்ணாய்வு.
41. முல்லைத்தீவு மாவட்ட அண்ணாவியர் பற்றிய ஓர் ஆய்வு.
42. கவிஞர் ஜின்னாஹ் ஷரிபுதீனின் காவியங்கள் பற்றிய - ஓர் ஆய்வு.
43. பதுளைப் பிரதேசத்தில் தமிழ்மொழி பேசும் மக்களின் நாட்டாரியற் கூறுகள்.

2008

44. எழுத்தாளர் சித்தி சண்முகநாதனின் நாவல்கள் பற்றிய - ஓர் ஆய்வு.
45. எழுத்தாளர் ரூபராணி ஜோசப்பின் படைப்பிலக்கியங்கள் - ஓர் ஆய்வு.
46. அம்பாறை மாவட்டத்திலுள்ள நாவிதன் வெளிப்பிரதேசச் சிறுவர் விளையாடல் பாடல்கள் - ஓர் ஆய்வு.
47. கல்முனைப் பிரதேசத்து நாட்டார் கதைகள் பற்றிய ஆய்வு.
48. எழுத்தாளர் திக்குவெல்லை கமாலின் நாவல்கள் பற்றிய - ஓர் ஆய்வு.
49. எழுத்தாளர் திக்கம் சிவயோகமலரின் இலக்கிய முயற்சிகள் - ஓர் ஆய்வு.
50. எழுத்தாளர் ஜெயக்குமார் சிவயோகராணியின் சிறுகதைகள் பற்றிய ஓர் ஆய்வு.

2010.

51. கல்குடா முஸ்லிம்களின் நாட்டாரிலக்கியங்கள் ஓர் ஆய்வு
52. கவிஞர் கல்வயல் வே.குமாரசாமியின் கவிதைகள் - ஓர் ஆய்வு
53. புதுக்குடியிருப்புக் கிராமத்தில் நிலவும் நாட்டாரிலக்கியங்கள் - ஓர் ஆய்வு
54. எழுத்தாளர் புன்னியாமீனின் சிறுகதைகள் பற்றிய ஓர் ஆய்வு
55. அம்பாறை மாவட்டத்தை 1900 ஆம் ஆண்டுக்குப்பின் பாதித்த இயற்கை அனர்த்தங்களும் அவை பற்றிய தமிழ் இலக்கியங்களும் - ஓர் ஆய்வு.
56. கிண்ணியா பிரதேசத்தில் 2000 ஆம் ஆண்டிற்குப் பின் வெளியான கவிதைகள் - ஓர் ஆய்வு.

1.2: ஆய்வேடுகளில் படைப்பிலக்கியங்கள்: உள்ளடக்கம்: ஒரு சுருக்க அறிமுகம்: 'எழுத்தாளர் பாலேஸ்வரி நல்லரட்ண சிங்கத்தின் தமிழ் நாவல்கள் பற்றிய ஓர் ஆய்வு' என்ற ஆய்வேட்டிலிடம் பெறும் பிரதான அம்சங்கள்:

தமிழ்மணி ந.பாலேஸ்வரியின் தந்தையின் மூத்த சகோதரர்களான தி.த.கனகசுந்தரம்பிள்ளை, ஈழத்து முதல் நாவலான 'மோகனாங்கியை எழுதிய தி.த.சரவணமுத்துப்பிள்ளை ஆகியோரின் வழித்தோன்றல். பன்னிரு நாவல்கள், இருநூறுக்கும் மேற்பட்ட சிறுகதைகள், கவிதைகள், சமயக்கட்டுரைகள் என்பன எழுதி ஈழத்திலக்கிய வளர்ச்சிக்குப் பங்களிப்புகளைச் செய்துள்ளார். இவர் இலக்கியச் சொற்பொழிவாளருங் கூட. 9-12-1929 இல் பாலசுப்பிரமணியம் கமலாம்பிகை தம்பதிக்குக் கனிஷ்ட புத்திரியாகத் தோன்றினார். 1961 இல் ஆங்கில ஆசிரிய டிப்புளோமா பட்டம் பெற்றார். 1957 இல் வாழ்வளித்த தெய்வம் எனும் சிறுகதையை எழுதித் தினகரன் வாரமஞ்சரிக்கு அனுப்பி வெளிவந்தது. வானொலிக்கு இசையும் கதையும் எழுதினார். 1957-1978 இவரின் பொற்காலம். எஸ்.ரி.சிவநாயகம், கோவைமகேசன், உதயணன், யாழ்வாணர் என்போர் ஊக்குவித்தனர்.

மகாகவி து.உருத்திராமூர்த்தி 1961 இல் திருகோணமலையில் 'தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம்' நிறுவிப் பாலேஸ்வரியைத் தலைவராக்கினார். கலைச்செல்வி, அமுதம், தமிழின்பம், விவேகி, கதிர், அன்னம், செந்தாமரை, தேனருவி, தமிழகத்துக் கல்கி, உமாபூந்தொட்டி, குங்குமம் என்னும் இதழ்களில் பாலேஸ்வரியின் சிறுகதைகள் வெளிவந்தன. 1987 இல் இத்தாலியிலிருந்த உலகம் சஞ்சிகையாசிரியர் சிறுகதையனுப்புமாறு இவருக்குக் கடிதம் எழுதினார். 1966 இல் 'சுடர்விளக்கு' நாவல் வீரகேசரியில் தொடர்கதையாக வெளிவந்தது. திருகோணமலை எழுத்தாளரொருவரின் பிரசுரமாக முதலாவது வீரகேசரி நூல்வெளியீடு இதுவாகும். 1966, 1992, 1999 ஆம் ஆண்டுகளில் முறையே 'சிறுகதைச்சிற்பி' தமிழ்மணி., ஆளுநர் விருது என்பன கிடைத்தன. 'பூஜைக்கு வந்த மலர்' 1972 இல் வீரகேசரி வெளியீடாக வெளியிடப்பட்டது. 1994 இல் அது 1977 இல் மித்திரனில் தொடர்கதையாக மீள் பிரசுரமானது. 1993 இல் எங்கே நீயும். நானும் அங்கே உன்னோடு எனும் நாவல் தமிழகத்தில் அண்ணாநகர் எழுத்தாளர் சங்க அறக்கட்டளையினரால் வெளியிடப்பட்டது. 1986 இல் திருகோணமலைப் பெண்கள் நலன்புரிச்சங்கச் செயலாளரானார். காதல், சாதிப்பிரச்சனை, ஏழ்மையின் கொடுமை, குடிகாரப் குடும்பப் பிரச்சனை, பெண்களின்நிலை, நவநாகரிகத்தின் போலித்தனங்கள், இயற்கை வருணனை தத்துவக்கருத்துக்கள் என்பன

விடயப்பொருள்களாக அமைந்துள்ளன. பாலேஸ்வரி. சுடர்விளக்கு. மாது என்னை மன்னித்துவிடு. எங்கே நீயும் நானும் அங்கே உன்னோடு. தத்தைவருதாது எனும் நான்கு நாவலகளை எழுதி வெளியிட்டுள்ளார். தமது எழுத்திலே ஆங்கிலச் சொற்களையும், வடசொற்களையும் எடுத்தாண்டுள்ளார்.

1.3. அக்கரப்பத்தனைப் பிரதேசத் தமிழ்மக்களிடையே நிலவும் வாய்மொழி மரபு பற்றிய ஓர் ஆய்வு எனும் ஆய்வேட்டிலிடம்பெறும் பிரதான அம்சங்களை நோக்குவோம்:

அக்கரப்பத்தனை மலையகப் பிரதேசமாகும். இந்தியத் தமிழர், கிறிஸ்தவர், முஸ்லிம்கள் என மூவின மக்களும் வாழும் பிரதேசமாகும். இந்தியத் தமிழர்களே பெரும்பான்மையினர். குறைவான எண்ணிக்கையில் சிங்கள, முஸ்லிம் இனங்கள் வாழ்கின்றனர். 1886 இல் தேயிலைத் தோட்டங்கள் உருவாகத் தொடங்கின. பிரதான ஆறு விக்டோரியா நீர்த்தேக்கத்திற்குச் செல்கிறது. 24 மணிநேரமும் நீர் குறையாமல் வேகமாக ஓடிக் கொண்டிருக்கிறது. மூங்கில் மரங்கள் ஆற்றோரம் அடர்ந்துள்ளன. 'ஹட்டன்' நகரம் அருகிலுள்ளது. சிறிய கடைத்தொகுதி உண்டு. 2500 க்கும் மேற்பட்ட தோட்ட மாணவர்கள் கல்விகற்கும் பாடசாலை உண்டு. ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மன் ஆலயம், வல்லடிகார ஏலக்கத்தம்மன் ஆலயம் என்பன உள்ளன. மதுரைப் பூசகர்கள் பூசைகளை மேற்கொள்ளும் முறைமையும் இந்திய முறைப்படி பூசை வழிபாடுகளும் ஏலக்கத்தம்மன் ஆலயத்திலே நிகழ்வது குறிப்பிடத்தக்கது. திருவிழா நடைபெறும் 15 தினங்களும் காப்புக்கட்டி விரதமிருப்பர். கொழுந்து கொய்பவர்கள், களை வெட்டுபவர்கள், கவ்வாத்து வெட்டுபவர்கள், உரம் போடுபவர்கள் எனப் பல்வேறு தொழில்கள் இங்கு நிகழும். வாய்மொழி மரபாகப் பாடப்படும் பாடற்சான்று வருமாறு.

“கோணக் கோண மலையேறி கோப்பிப்பழம்
பறிக்கையிலே ஒரு பழம் தப்பிச் சின்னு
ஓதைச்சானையா சின்னதொரை
எண்ணிக் குழிவெட்டி இடுப்பொடிஞ்சி
நிக்கையிலே வெட்டு வெட்டு என்றானே
வேலையற்ற கங்காணி உலி அடிச்சமலை
கோப்பிக்கன்று போட்டமலை
அண்ணலைத் தொட்டமலை அந்தா
தெரியதடி”

“ஆழப்புதைந்த தேயிலைச் செடியின் அடியிற்
புதைத்த அப்பனின் சிதைமேல் ஏழைமகன்
ஏறிமிதித்து இங்கெவர் வாழலோ தன்னுயிர் தருவேன்”

அக்கரப்பத்தனைப் பிரதேசத் தமிழ் மக்களிடையே நிலவும் வாய்மொழிமரபுப் பாடல்களிலிடம்பெறும் பேச்சோசைச் சொற்களும் அவை குறிக்கும் செந்தமிழ் வடிவங்களும்: 26 எடுத்துக் காட்டுகள் இங்கு தரப்படுகின்றன. மொழியாய்விலே இவை பிரதானவிடம் பெறுவனவாம்.

1. ஆவதேவ	-	அவசரத்தேவை
2. ஆழவு செலவு	-	வரவுசெலவு
3. அத்தவரளி	-	ஒன்றுமில்லாதவன்
4. அபித்த	-	தந்தையுடன் பிறந்தவர்.
5. இலசகொணம்	-	கெட்டகுணம்
6. ஈம்பார்	-	கேட்போர்
7. ஈந்தியா	-	இந்தியா
8. உக்காசு	-	விளையாட்டுச் செல்வம்
9. எம்புன	-	ஆதாரம்
10. கொசக்க	-	மூடன்
11. உளாக்குச்சி	-	சிறுகள்ளி
12. சரவ	-	பகைச்சண்டை
13. பீச்சாங்கரை	-	பீலிக்கரை
14. மரப்பாச்சிக் கட்ட	-	மரத்தாலான பொம்மை
15. மறுமுள்ளி	-	அம்மைத் தொற்றின் மேல் உண்டாகும் மறுமுத்து
16. முக்குறுணி	-	மிக அதிகமான
17. எண்டக்குதர	-	விதரடித்த குதிரை
18. வழக்குப்புள்ளி	-	பிள்ளையுருவமற்ற முண்டம்
19. பெரிய தொரவு	-	மலசலம் கழிக்க
20. புட்டத்துப் போக	-	நாசமாகப் போக
21. தொடக	-	உறவு
22. சீட்டுப்பொறுக்கி	-	கஞ்சன்/உலோபி
23. முழுக்கத்தி	-	மாட்டுக்கொம்பு
24. டேச்சோமு	-	காலுறை
25. பௌக்காத்துக்கட்ட	-	விளக்குமாறு
26. நாமக்கட்டி	-	திருநீறு.

1.4 முத்துமீரானின் எழுத்துப்பணிகள் ஓர் ஆய்வு எனும் ஆய்வேட்டில் காணப்படும் பிரதான அம்சங்கள் வருமாறு.

03.05.1941 இலே அம்பாறை மாவட்டத்து நிந்தவூரைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட முத்துமீரான் 1957 ல் மட்டகளப்பு சிவானந்தா வித்தியாலயத்திற் படித்தார். இவர் பண்டிதர் வீ.சி.கந்தையாவின் மாணவர். 1957 இல் முதல் எழுத்துலகிற் பிரவேசித்தார். சிறுகதைகள், உருவகக் கதைகள், நாட்டாரிலக்கியங்கள், கவிதைகள், வானொலிநாடகங்கள் எழுதினார். 1982 இல் சட்டத்தரணியானார். 1990 ல் ஆசிரியத் தொழிலிலிருந்து ஓய்வெடுத்தார். இவர் எழுதிய வானொலி நாடகமான “காதலும் கருணையும்” 02.12.1958 இல் ஒலிபரப்பப்பட்டது 206 க்கும் மேற்பட்ட நாடகங்களை எழுதினார். 7.9.1958 இல் “மணமீந்த மாவள்ளல்” “சதியின் விதி” என்னும் நாடகங்கள் வானொலியில் ஒலிபரப்பப்பட்டுச் சன்மானமும் வழங்கப்பட்டன.

1959 இல்	நம்பிக்கைத் துரோகி
1960 இல்	மீளாக்கடிதம்
1961 இல்	கடைசிக்கடிதம்
1962 இல்	வங்கரோட் கழகம், சீதனம் ஒழிக, ஏமாற்றம்
1964 இல்	சூழ்ச்சியின் வீழ்ச்சி, விதியின் விளையாட்டு, வாழ்க்கையின் தத்துவம், புதுவாழ்வு பெற்ற மகடு
1965 இல்	வழி
1966 இல்	வடிகால்
1967 இல்	இருளுக்கும்கு ஒளியுண்டு.
1968 இல்	பனியில் மலர்ந்த பசுமை
1969 இல்	வண்ணநிலா புன்னகை செய்கிறது; மேகம் மறைத்த நிலா
1970 இல்	ஒளிதெரிகிறது.
1977 இல்	பேய்கள் மனிதர்களாவதில்லை; வாழ்க்கையின் முடிவில்; தாயத்தின்னி என்பன வானொலியில் ஒலிபரப்பான நாடகங்களாகும்.

நிந்தன், நிந்தவூரான், லதிபாமுத்துமீரான் என்பன இவரது புனைபெயர்கள் இருநூற்றுக்கும் மேற்பட்ட சிறுகதைகளையும், முன்னூற்றிற்கும் மேற்பட்ட கவிதைகளையும் எழுதினார். ‘கிராமியக் கவிதைகள்’ என்னுந் தொடரில் தினகரன் வாரமஞ்சரியில் பத்து வருடங்களுக்கு மேலாகத் தொடர்ந்தெழுதினார். 100 பிறநாட்டுச் சிறுகதைகளை ஆங்கிலமொழியிலிருந்து தமிழுக்கு மொழிபெயர்ப்புச் செய்த தினகரன் வார மஞ்சரியில் எழுதினார்.

02.05.1982 இல் “உருவகக் கதைகள்” நூலை இந்தியக்கலைஞர் சாரணபாஸ்கரன் ‘தென்றல் மன்றத்தின்’ மூவம் வெளியிட்டார். 1991 இல் ‘கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம்களின் கிராமியக் கவியமுதம்’ மில்லத் வெளியீடாக உரிமையாளர் ‘செய்யிது முஹமட்ஹசன்’ வெளியிட்டார். 1993 இல் ‘முத்துமீரானின் கவிதைகள்’ தொகுதி மீரா உம்மா நூல் வெளியீட்டாளர்கள் வெளியிட்டனர். 1997 இல் ‘கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம்களின் நாட்டார் பாடல்கள்’ பேராசிரியர் சி.தில்லைநாதனின் அணிந்துரையுடன் வெளிவந்தது. வடக்குக் கிழக்கு மாகாண சாகித்திய மண்டலப்பரிசு கிடைத்தது. இந்நூல் இந்தியப் பல்கலைக்கழகக் கல்லூரிகளில் இலக்கியத்துறையிற் பயிலும் முதுகலைமாணி, (M.A) மாணவர்களுக்கு உசாத்துணை நூலாகவும் சிபார்சு செய்யப்பட்டது. 1999 இல் ‘இயற்கைக்’ என்னும் உருவகக் கதைத் தொகுதி இந்தியாவில் வெளியிடப்பட்டது. 2000 ஆம் ஆண்டு அரசு கரும மொழிகள் திணைக்களத்தின் விருது வழங்கிக் கௌரவிக்கப்பட்டது.

1994 இல் தாஜுல்அதீப் (இலக்கிய வேந்தன்) பட்டமும், ‘கலாபூஷணம்’ பட்டமும் கிடைத்தன. 1998 இல் ‘தமிழ் மாமணி’ பட்டம் கிடைத்தது. 1999 இல் ‘இலக்கியத் திலகம்’ 2001 இல் ஆளுநர் விருதும் கிடைத்தன.

முத்துமீரானின் சிறுகதைகள் பற்றி எழுதியுள்ள பேராசிரியர் சி.தில்லைநாதன்,

“வாழ்வின் நெளிவு கழிவுகளை உற்று நோக்கும் ஆர்வத்தையும் ஏழைகளுக்காகவும் - ஒடுக்கப்பட்டவர்களுக்காகவும் இரங்கும் மனிதாபிமானத்தையும் உண்மையும் நீதியும் தழுவிய ஒரு சமுதாயத்தை உருவாக்கும் வேட்கையும் முத்துமீரானின் சிறுகதைகள் வாயிலாகக் கண்டு கொள்ள முடிகிறது” என்பார். பேராசிரியர்.டாக்டர் தமிழன்பன்,

“கவிஞர் முத்துமீரானின் கொட்டும் போர்ப்பறை ஓசை காற்றின் படரிகள் சிலிர்க்க உலாவருவதை வார்த்தைகள் வியூகம் அமைப்பதைக் கம்பீரமாக அறிவிக்கும் கவிதைகள் மீண்டும் ஒரு பட்டுக்கோட்டையாரை நம் கண்ணெதிரே கொண்டு வந்து நிறுத்துகிறது.” என்பார். வல்லிகண்ணன் முத்துமீரானைப் பற்றி.

“முற்போக்குச் சிந்தனை, மனிதநேயம், அன்பு ஆகிய உயர்பண்புகளைத் தனது எழுத்துக்கள் மூலம் வலியுறுத்துவதில் ஆர்வம் காட்டுகிறார் முத்துமீரான்” என எழுதியுள்ளார்.

கவிக் கோ அப்துல் ரகுமான், கவிஞர் மேத்தா தலைமையில் பல கவியரங்குகளிற் பங்கேற்றார். 2002 ஒக்டோபர் 22,23,24 ஆந் திகதிகளில் B.M.I.C.H இல் நடைபெற்ற அகில உலக இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய மாநாட்டில் கவியரங்குகளிலே பங்கேற்றார். வழி நடைச்சிந்து, வெள்ளக் காவியம், புயற் காவியம், திருமண வாழ்த்து, கட்டியங் கூறல், பொல்லடிப்பாட்டு, களிகம்பு என்னும் நாட்டாரிலக்கியங்களில் ஆர்வமுள்ளவர். நிந்தவூர் எழுத்தாளர் சங்கத்தின் தென்கிழக்குக் கலாசாரப் பேரலையின் தலைவர். நெறியாளன், பிம்பங்கள், அற்பஞானம், துறவி கூடுகள் உடைந்து விட்டன, இயற்கை, வேடம், தூய்மை, சக்தி, ஞானகுரு என்பன கவிதைகள். சான்றாக மூன்று பாடல்கள் வருமாறு.

“முல்லைக்கொடி இடை
வில்லாய் வளைந் தென்னை
கொல்லாமல் கொல்லுதடி மனம்
இல்லாமல் என்னை நீ
மாண்டிடச் செய்யாதே
அல்லிய வந்துவிடு
வானில் உலாவரும்
வட்ட நிலாவுந்தன்
கட்டுடல் காட்டுதடி - தினம்
கிட்ட நெருங்கி நான்”

கீதம் இசைத்திட
கிட்டே நீ வந்துவிடு
“வண்ணம் அழிந்த பின்
எண்ணம் இளமையில்
பண்ணுவதென்னடியோ? அதன்
உண்மை உணர்ந்துடன்
ஒன்றிக் கலந்திட
ஒடியே வந்திடடி”.

“மாண்ட சரித்திரத்தின்
நீண்டதொரு அவமானம்
அம்பாரை வங்கியிலே
ஆதனத்தை அடகுவைத்து
மிசினொன்னு வாங்கியதால்
மேதினியில் அவர் போடி”

1.5 “நெடுந்தீவு மக்களிடையே நிலவிவரும் கூத்துக்கலை - ஓர் ஆய்வு” என்னும் ஆய்வேட்டின் சில பிரதான அம்சங்கள் வருமாறு:

நெடுந்தீவு 15 வட்டாரங்களை உள்ளடக்கியது. 6 கிராம சேவகர் பிரிவுகளைக் கொண்டு விளங்குகிறது. 45 சதுரக் கிலோமீற்றர் சுற்றளவுடையது. யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து 45 சதுரகிலோமீற்றர் தொலைவில் உள்ளது. நெடுந்தீவு மற்றைய தீவுக் கூட்டங்களிலிருந்து விலகிக் காணப்படுகிறது. 1950 இல் அருட்திரு சுவாம்பிள்ளை அவர்களின் உதவியுடன் திரைச்சீலைகள் அமைத்துக் கூத்துக்கள் நெடுந்தீவில் மேடையேற்றப்பட்டன. இரண்டுவிதமான தருக்கள் உள்ளன.

1. ஆடல்தரு
2. மேடைத்தரு

இசைக்கு ஏற்றவாறு அசைவது ஆடல் தரு. அசைவுக்கு ஏற்ப இசையைக் கொடுப்பது மேடைத்தரு. நெடுந்தீவில் வாழும் மக்களில் அநேகர் கிறிஸ்தவ மதத்தினர். சகுனி,மழுவன்,காத்தான் எனும் புனைபெயர்கள் நெடுந்தீவில் நெடுங்காலம் கூத்தாடப்பட்டமையை மெய்ப்பிக்கின்றன. குறிப்பாக, வெடியரசன் நாடகம், பூதத்தம்பி, நாட்டுக்கூத்து, எஸ்தாக்கியர் நாட்டுக்கூத்து, கண்டியரசன் கூத்து, மரியாதாசன் நாட்டுக்கூத்து, ஞானசவுந்தரி நாட்டுக்கூத்து, அலங்கார ரூபன் நாட்டுக்கூத்து, ஆட்டுவாணிகன் கூத்து, பப்புரவாகன் கூத்து, முத்துமாரி அம்மன் காத்தான் கூத்து என்பன ஆடப்பட்டன. “காத்தான் கூத்து” தாளையத்தோடு கூடிய பாடல்களைக் கொண்டது. அப்பாடல்களில் சில வருமாறு.

“பிள்ளை வரம் அத்தாரே வேணுமென்றோ உன்னுடைய
பொற்கொடியாள் ஆசைமச்சாள் ஓடிவந்தேன்”
“பிள்ளைவரம் பெண்ணே நீ வேணுமென்றால்
பெருந்தவசோ மாரி நீ செய்யேனடி”
“மைந்தன் வரம் அத்தாரே வேணுமென்றே உன்
மகிமையுள்ள ஆசை மச்சாள் ஓடிவந்தேன்”
“மைந்தன் வரம் நீ வேணு மென்றால் மாரி
மாத்தவசோ தேவி செய்யேனடி”

“ஐயோ பள்ளிக்கூடம் போகச் சொன்னாள் பெற்றவளே தாயே
எனக்குப் பயம் பயமாய் வருகுதம்மா பெற்றவளே தாயே

சட்டம்பி சட்டானம்மா பெற்றவளே தாயே
 சற்றும் இரங்காதனம்மா பெற்றவளே தாயே
 தங்கச் சவுக்கெடுத்துப் பெற்றவளே தாயே”
 எனைத் தாறுமாறாய் அடிப்பாராம்மா பெற்றவளே தாயே”

மஞ்சளல்லோ சின்னான் மணக்குதடா - எனக்கு
 மதி மயக்கம் துரையே கொள்ளுதடா
 அத்தரல்லோ சின்னான் மணக்குதடா
 அதிமயக்கம் எல்லோ கொள்ளுதடா
 ஆர்குளித்த துரையே பொய்கையடா - அதை
 ஆளறியத் துயே சொல்லேனடா.”

“ஐயோ, கழுமரத்தில் தானிருந்தால் பெற்றவளே தாயே
 கன்னியரே யாருக்கம்மா பெற்றவளே தாயே
 ஐயோ, மழுமரத்தில் நானிருந்தால் பெற்றவளே தாயே
 மங்கையரோ யாருக்கம்மா பெற்றவளே தாயே
 ஐயோ கழுவென்று சொன்னாயம்மா பெற்றவளே தாயே
 கலங்குதம்மா எந்தனுக்கே பெற்றவளே தாயே
 ஐயோ, மழுவென்று சொன்னாயம்மா பெற்றவளே தாயே
 மனதோ கலங்குதம்மா பெற்றவளே தாயே”

நெடுந்தீவுப் பிரதேசத்தில் 1990 ஆம் ஆண்டிற்குப் பின்னர் அதிக தடவை
 மேடையேற்றப்பட்ட கூத்தாக இக் “காத்தான்கூத்து” காணப்படுகிறது. இறுதியாக 2005
 ஆம் ஆண்டு ஆடிப்பூரத்திற்கு மேடையேற்றப்பட்டது. நெடுந்தீவிலே பயில்நிலையில்
 இருந்த கூத்துக்கள் மரியசீலன், மங்கம்மா சபதம், சவேரியார், ஏழுபிள்ளை நல்லதங்காள்,
 பவளக்கொடி என்பன. நெடுந்தீவில் உள்ள அண்ணாவிமார் விவரம்: மிக்கேல்
 அண்ணாவிமார், மிக்கேல் ஆசீர்வாதப்பர், ஜேமிஸ் அடைக்கலம், பிலிப்பையா, வைத்தீஸ்
 அண்ணாவிமார், வேலன் மாணிக்கம், வேலுப்பிள்ளை, மதியாபரணம், நன்னித்தம்பி,
 பர்ணாந்துப்பிள்ளை, ச.தேவசகாயம், சைமன் இயேசுதாசன் அல்லது இராசேந்திரம்,
 அண்ணாவிமார், நாகேந்திரம் அண்ணாவிமார், யாக்கோபு அடைக்கலமுத்து
 அண்ணாவிமார், நன்னித்தம்பி நடராசா அண்ணாவிமார். நெடுந்தீவில் 1950க்கு முன்
 நொண்டிநாடகம், மரிய கிருதா, வெடியரசன், பத்துத்தலை இராவணன், கோவலன் கண்ணகி
 நாட்டுக்கூத்து ஆடப்பட்டன. 1960 க்குப் பின் காத்தவராயன், ஆட்டுவணிகன் போன்ற
 நூற்றுக்கு மேற்பட்ட கதைகள் கூத்துக்களாக ஆடப்பட்டு வருகின்றன. இரவுக்
 கூத்துக்களாகவுள்ளன. எஸ்தாக்கியர், வெடியரசன், பூதத்தம்பி போன்ற கூத்துக்கள்
 தொடர்ந்து நான்கு இரவுகள் ஆடப்படும் கூத்துக்களாகும். பூதத்தம்பிக் கூத்தின் அகவல்
 மாத்திரம் ஒன்றரை மணித்தியாலங்கட்கு மேற்பட்டதாக அமைந்திருப்பது
 தனித்தன்மையாகும். 1970-80களில் கூத்துக்கள் தடுக்கப்பட்டு 3 மணித்தியாலங்கள்

மட்டுப்படுத்தப்பட்டு மேடையேற்றப்பட்டுள்ளன. எனினும், பாரம்பரியக் கூத்துக்களையே மக்கள் விரும்புகின்றனர். நெடுந்தீவில் சென்.ஜோன்ஸ் நாடகசங்கம்: இளந்தளிர் நாடகங்கள், நிலா ஜோதி நாடகமன்றம் என்பன உள்ளன.

காத்தானும் சின்னானும், ஏழுகடல் கடந்து கப்பலில் செல்லும் பாடல்.
 ஏலையேலோ தந்தையாம் ஏலையேலோ
 காத்தானும், சின்னானும் ஏறிய கப்பல்
 கனதூரமாகவே போகுது கப்பல்
 போகுது போகுது பச்சை கப்பல்
 அந்தோ தெரிவுதுவள் நெடுந்தீவுப்பாலமும்
 போகுது போகுது சிவந்தக் கப்பல்
 அந்தோ தெரியுது பார் நெடுந்தீவுக் கோட்டை
 கரைகண்டு துரை போகுது கப்பல்
 அந்தோ தெரியுது பார் நெடுந்தீவுக் கோப்பிக்கடை
 காத்தானும் சின்னானும் சுக்கான் பிடிக்க
 காற்றோடு போகுது பச்சைக் கப்பல்
 ஏலையேலோ, ஏலையேலோ, ஏலையேலோ”.

1.6. கவிஞர் மு.பொன்னம்பலத்தின் கவிதைகள் பற்றிய ஆய்வு எனும் ஆய்வேட்டில் இடம்பெறும் பிரதான அம்சங்கள் வருமாறு:

கவிஞர் மு.பொ 26.08.1939 இல் புங்குடுதீவு முருகேசு மாரிமுத்து தம்பதிக்கு மகனாகப் பிறந்தார். இவர் ஆங்கில ஆசிரியர். ‘சத்யம்’, ‘திசை’ என்னும் பத்திரிகைகளின் ஆசிரியராகவும் மிளிர்ந்தார். 1950 களில் மு.பொ.வின் இலக்கிய வெளிப்பாடுகள் அமைந்தன. முற்போக்குக் கவிஞர். சிறுகதையாசிரியர், கட்டுரையாளர், திறனாய்வாளர், நாடகஎழுத்தாளர், ஆன்மிகவாதி. ‘தீவான்’ என்னும் புனைபெயரில் வலது கை, ரயில் சிரித்தது, அவர்கள் முடிவு, பாளை சிரப்பு அவனுக்கு பதியவள், பார்வை, அந்த ஆலமரம் நிலுவை என்னுஞ் சிறுகதைகளை எழுதினார். 1968 இல் அது என்ற கவிதைத் தொகுதியை வெளியிட்டார். 1985 இல் விடுதலையும் புதிய எல்லைகளும் விலங்கை விட்டெழும் மனிதர்கள் எனும் தலைப்புக்களில் இரு தொகுப்புகள் கவிஞர் ச.வில்வரத்தினத்தால் வெளிக் கொணரப்பட்டன. 1997 இல் ‘காலிலீலை’ கவிதைத் தொகுதி வெளிவந்தது. 1992 இல் யதார்த்தமும் ஆத்மார்த்தமும் (கட்டுரைகள்); 1999 இல் நோயிலிடுதலில் (நாவல்) 2001 இல் திறனாய்வு சார்ந்த பார்வைகள் சங்கிலியன் தலை (நாவல்), ஊஞ்சல் ஆடுவோம் (சிறுவர் கவிதைகள்), யுகமொன்று மலரும் (5 நாடகங்கள்), அக்கினிக் குஞ்சு(விமர்சனம்), 1996 இல் கடலும் கரையும்(சிறுகதைகள்) 2002 பொறியில் அகப்பட்ட சேதம் (கவிதை) 2004 சூத்திரர் வருகை; 2005 இல் விசாரம் (சிந்தனைக் கட்டுரைகள்) வீடும் பல்லக்கும்(சிறுகதை), புனிதநீர், மு.பொ.வின் வாழ்க்கை வரலாறு போன்ற வெளிவந்துள்ளன. 1999 இல் வெளியான “நோயிருத்தல்” நாவல் சாகித்திய அகாடமிவிருது பெற்றது. 1997 இல் வெளியான ‘கடலும் கரையும்’ (சிறுகதைத் தொகுதி நூலுக்கு சுதந்திர இலக்கிய விழாவில் விருது, விபவி சன்மானம், வடக்குகிழக்கு மாகாணக் கல்வியமைச்சு

விருது என்பன கிடைத்தன. 2003 ல் எட்டுத்தமிழறிஞர் நூலுக்குச் கொழும்புப் பல்கலைக்கழக விஞ்ஞானபீட மாணவர் விருது கிடைத்தது. 2003 இல் ஆளுநர் விருதும், வடக்குக் கிழக்குமாகாணக் கல்வி, பண்பாட்டு அலுவல்கள், விளையாட்டுத் துறை இளைஞர் விவகார அமைச்சு விருதும் கிடைத்தன.

மு.பொ.வின் கவிதை நண்பர்களாக நீலாவணன், மகாகவி, சேரன், வில்வரத்தினம், சண்முகம் சிவலிங்கம், எம்.ஏ.நுஃமான், நிலாந்தன், செல்விந்தியன் என்போரைக் குறிப்பிடலாம். 1970களில் புதுக்கவிதை முயற்சிகள் ஈழத்திலே முகிழ்க்கத் தொடங்கின. 70 களின் பின் ஈழத்துக் கவிதைகள் பெரும்பாலும் புதுக்கவிதைகளாகவே மாறிவிட்டன. 70 களில் அ.யேசுராசா, வ.ஐ.ச ஜெயபாலா எம்.ஏ.நுஃமான், மு.பொன்னம்பலம், சண்முகம் சிவலிங்கம், மேமன்கவி, சாருமதி, திக்வல்லை கமால், உஷா, செளமினி, கோப்பாய் சிவம் என்போர் புதுக்கவிதைகள் எழுதினர். மு.பொ.வின் ஆரம்பகாலக் கவிதைகள் மரபுவழியில் அமைந்துள்ளன. அவை எதுகை, மோனை முதலியன கொண்டனவாகவும் கடவுளரைப் பாடுவதாகவும் மக்களின் வாழ்க்கையைக் கூறாது இயற்கையைக் கூறுவதாகவும் அமைந்து காணப்படுகின்றன.

மரபுக்கவிதைப்பற்றி மு.பொ

“யாப்பமைதி என்கிற யந்திரக் கதிகட்டுக்குள் தன்னைப் புகுத்திச் செயற்கையான செய்யுள் மூலம் கவிதையைக் கறக்கின்ற போக்கு மரபுக் கவிதை” என்கிறார். “பொறியில் அகப்பட்ட தேசம்” என்னும் இடைக்கால கவிதையில்,

“ஆடிடும் கூட்டம் யார்?,

உப்பிய வயிற்றினில்

மத்தளம் கொட்டிடும்

துருத்திடும் விலா எலும்பில்

சுருதிகள் மீட்டியும்

ஒட்டகம் மீதிலே நர்த்தனம்

ஆடியும்

துக்கிய கற்களில் கல்வாரி கட்டியும்; எனப் புதுக்கவிதை வீச்சு விழுகிறது.

“காலிலீலை’ தொகுதியிலே புதுக்கவிதையையும் மீறிய பரிசோதனைகளுக்கு எடுத்துக்காட்டாக,

வாழப்படாத இலட்சியங்கள்

இலக்கியத்தில் ஊர்வலம்

வருவதென்பது

மரண ஊர்வலத்தான்

படிமப்பன்னீர்களும்

உவமை ஊதுபத்திகளும்

பாசையின் வாசனைத் திரவியங்கள்

அனைத்தும்

இதுகாவும் பிணத்துக்கே

விரயமாயுள்ளன” என்று வருகிறது.

சூத்திரர் வருகை (2003) கவிதைத் தொகுதியில் 1983 ஜூலைக் கலவரங்களின் நினைவாக மக்களின் கண்கள் தோண்டப்பட்டு ஆக்ரோஷமாகத் தாக்கப்பட்ட இன்னல்களைக் கவிதையில் பதிவு செய்கிறார். மு.பொ.

“தோண்டினர் கண்களை!
குருதி சிந்திடத் தோண்டப்பட்ட கண்கள்
விழுந்து துடித்தன மண்ணில்!
கண்களைத் தோண்டியோர் குருடராயினர்
அதனால்
கூரிய ஆயுதம் தாங்கியவர்களாய்
தோண்டிய கண்களைத் தட்டில் ஏந்தி
புத்தர் சிலை முன் வைத்துப் பெரிதாய்
கைகளைக் கொட்டிக் கோஷம் எழுப்பினர்.” என்கிறார்.

தமிழ் மக்கள் அன்றும், இன்றும் பல்வேறு விதங்களில் அரசியல் ரீதியாக இன்னல்களையும், வேதனைகளையும், இழப்புக்களையும், அகதிமுகாமுக்குள் நுழைந்து ‘பயங்கரவாதிகள்’ எனும் பெயரில் பொதுமக்களைக் கைது செய்யும் அவலநிலையை,

‘அன்று தான் அவர் இருந்த அகதிமுகாம்
இராணுவக்காரால் முற்றுகை இடப்பட்டது
‘பயங்கரவாதிகள் ஊடுருவினர்’ என்று
அகதிமுகாமிற்குள் இராணுவம் நுழைந்தது
அதிகாலையிலேயே அகதிமுகாம்
அல்லோலப்பட்டது.
நவீன சூரனின் தலைகளாய்
இராணுவம் கொணர்ந்த தலையாட்டிகள்
ஆட்டப்பட்டனர்...
கைதுகள் நிகழ்ந்தன.”
கற்பழிக்கப்பட்ட கன்னியர்
ஷெல் அடிபட்டுச் சிதறிய சிசுக்கள்
முடமாக்கப்பட்ட அப்பாவிகள்,
ராணுவ யானைகள் வீட்டுள்
புகுந்திட....”

துயரி, எனும் நெடுங்கவிதையில்,

“அகதிகள் நினைவு என்நெஞ்சில்
ஆயிரம் வடிவங்களை எழுதிச் செல்கிறது

இடியுண்ட கட்டிடங்களின் எஞ்சிய நிழலில்
 எழுந்துலவும் அவிகள் போலவும்
 மரங்களின் கீழ் வாழ்க்கையைப் புகையவிட்டு
 வெற்றி தகரடப்பாக்களை அலகு பரப்பி
 வானத்திலிருந்து ஏதோ கொட்டுண்ணும் எனப்பார்த்திருக்கும்
 புதுவிதத் தவசிகள் போலவும்
 சீப்பெலும்புகள் போல
 வயிறுகள் மட்டும் உப்பிய நிலையில்
 குழந்தை அகதிகள் நிர்வாணக் கோலத்தில்....” எம்மக்கள் படும் பேரவலம்
 சித்திரிக்கப்படுகிறது.
 யாழ்.நகர இடம்பெயர்வு குறித்து.

“நம்பியவை எல்லாம்
 மண்குதிரை ஆயிற்றே!
 காசு, பொருள் கூட்டம்
 கைநழுவிப் போயிற்றே!
 இந்நிலையில்
 இலக்கற்ற ஊர் தேடிப்
 பயணிக்கும் சோதரர்
 இடம்பெயர்வு ஒன்றே
 இருப்பான யதார்த்தத்தில் என்கிறார் மு.பொ

அரசியல், புலப்பெயர்வு, விடுதலை சாதிப்பாகுபாடு, பெண்ணியம் என்பன மு.பொ
 வின் பாகுபொருள்கள். மு.பொவின் பெண்ணியம்.

“இத்தாய்மையின் பிரசவிப்பே
 இப் பேரண்டம்,
 எல்லாக் கருத்தியலின் ஆளுமையும்
 அவள் கருப்பையின்
 வாசிப்பே” என்கிறார்.

செம்பெளத்தம், வேதாந்தம் மேற்கத்தைய தத்துவ விசாரங்களும் செய்பவர் மு.பொ.
 இயற்கையைப்பாடும் மு.பொ. பூரண நிலாக் காலத்தை வருணிக்கும் போது.

“பனையின் கீழ் எழுந்துவரும்
 பால் நிலவு ஓர் பெரிய

தோலுரித்த பனம் பழம் போல்
 தொங்குவதைத் காண்கிறேன்
 கனியுண்டு மகிழ்வன போல
 ஓலைகளோ காதுதறும்” என்கிறார்.

1.7 எழுத்தாளர் பத்மா சோமகாந்தனின் சிறுகதைகள் - ஓர் ஆய்வு என்னும் ஆய்வேட்டிலிருந்து சில பிரதான அம்சங்கள் வருமாறு:

வண்ணார் பண்ணை, சிவலிங்களப் புளியடியில் 0.05.1936 ஆம் திகதி பிரம்மபூர் பஞ்சாட்சரக் குருக்கள் அமிர்தாம்பிகை தம்பதிக்கு நான்காவது மகளாகப் பிறந்தார். சிறுகதை, பத்தி எழுத்துகள், திறனாய்வுக் கட்டுரைகள், பெண்ணியக் கட்டுரைகள், சிற்றேடுகளிலும் தேசியப் பத்திரிகைகளிலும் எழுதினார். பேச்சாளர், ஆய்வாளர், வானொலி, தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகளிலும், பட்டிமண்டபங்களிலும் பங்கேற்றுக் கலந்து கொள்வார். அதிபர் பதவி வகித்தவர். 1950 களின் முற்கூறில் பத்மா சோமகாந்தன் எழுத ஆரம்பித்தார். ‘பக்தி அனுமக் கதைகள்’ என்னும் தலைப்பில் சுமார் 40 வாரங்களாகத் தொடர்ந்து எழுதப்பட்ட இக் கதை ரம்பொடை பூர் பக்த அனுமன் ஆலய கும்பாபிஷேகத் தினத்தன்று ‘பக்தி அனுமன் கதைகள்’ என்று நூலாக வெளியிடப்பட்டது. “சுவாமி விவேகானந்தர் இளைஞர் சமுதாயத்திற்கான வழிகாட்டல்” எனும் ஆய்வுக் கட்டுரைக்குக் கொழும்பு இராமகிருஷ்ணமிசனால் தங்கப் பதக்கம் வழங்கப்பட்டுள்ளது. 1950 களிலிருந்து “புதுமைப்பிரியை” என்ற புனைபெயரில் எழுதிவருபவர். “கடவுளின் பூக்கள்”, ‘புதிய வார்ப்புகள்’ எனும் இரு தொகுதிகள் வெளியிடப்பட்டன. ‘கடவுளின் பூக்கள்’ 25 சிறுகதைகளைக் கொண்ட தொகுதியாகும். இந்நூல் 1993 இல் சென்னையில் பாவாணர் அச்சகத்தில் அச்சிடப்பட்டுச் சென்னைக் குமரன் பப்ளிஷர்ஸ் நிறுவனத்தினரால் வெளியிடப்பட்டது. ‘கடவுளின் பூக்கள்’ தொகுதியில் 14 கதைகள் உள்ளன. சுதந்திரன், தினகரன், வீரகேசரி, மல்லிகை, கலைச்செல்வி, சமூகத்தொண்டன், கலைவாணி, மணியம், செல்வன் போன்ற சஞ்சிகைகள் பத்திரிகைகளில் வெளிவந்தவை. ‘இரத்தபாசம்’ என்ற சிறுகதைக்கு முதற்பரிசு கிடைத்தது. “புதிய வார்ப்புகள்” 1996 இல் சென்னை சித்தாரா அச்சகத்தில் அச்சிடப்பட்டு குமரன் பப்ளிஷர்ஸ் நிறுவனத்தால் வெளியிடப்பட்டது. 112 பக்கங்களைக் கொண்டது. அறிமுகவுரையை செ.கணேசலிங்கம் எழுதியுள்ளார். 1995 இல் ‘சக்தி’ சிறுகதையும் ‘பாலுக்குப் பாலகன் வேண்டி யமுதிட’ என்ற சிறுகதையும் தினகரனில் வெளிவந்தன. அதே யாண்டில் வீரகேசரியில் ‘ ஒரு தளிரும் இரு இலைகளும்’ கதை வெளியாகியது. 1996 இல் ‘நைவேத்தியம்’ கதையும் வெளியிடப்பட்டன. 1995 இல் தினத்தந்தியில் ‘வேல்முருகனின் பொங்கல்’ கதை வெளியானது. ‘வேதசிகாமணி’ பரிசு கிடைத்தது. சர்வ தேசமட்டத்தில் ‘சார்க்’ சிறுகதைப் போட்டியில் இரண்டாம் பரிசு கிடைத்தது. ஜேர்மன் வானொலியில் இவரது சிறுகதைகள் வாசிக்கப்படுகின்றன. கனடிய வானொலியிலேயும் ஒலிபரப்புச் செய்யப்படுகின்றன. சாதிப்பிரச்சினை, கடவுள் நம்பிக்கை, காதல், சீதனம், இனக்கலவரம், அகதிவாழ்க்கை, வறுமை, பெண்ணியம், வெளிநாட்டு வாழ்க்கை என்பன கதைகளுக்கான கருவாக அமைந்துள்ளன. பெண்ணியம் சார்ந்த முற்போக்கான சிந்தனைகளில்

திருமதி.பத்மா சோமகாந்தன் தனக்குள்ள பற்றை அவருடைய சிறுகதைத் தொகுதியிலுள்ள பல கதைகளிலிருந்து அறியலாம். 'செருப்பு' என்ற கதை மக்களுக்குச் சேவை செய்ய வேண்டிய அதிகாரத்துவம், பெண்ணைப் போகப் பொருளாக எண்ணித் தொலைப்படுத்திப் பயன்படுத்த முயலும் போது அவ்வினத்தை நோக்கிச் சீற்றத்துடன் செருப்பைத் கழற்றிடும் பெண்ணை முதன்மைப்படுத்துவதாக அமைகிறது.

1.8. புலவர்மணி ஆ.மு.ஷரிபுத்தீன் அவர்களின் இலக்கியப்பணிகள் ஓர் ஆய்வு என்னும் ஆய்வேட்டில் இடம்பெற்றுள்ள சில பிரதான அம்சங்கள் வருமாறு:

அம்பாறை மாவட்டத்தில் மருதமுனைக் கிராமத்தில் 01.03.1908 இல் ஆதம்பாவா மரைக்கார் பாத்திமா அன்னையின் மூத்த புதல்வர் இவர். 1924 இல் ஆசிரியரானார். இலக்கியத்திறன், சமூக சீர்திருத்தம், மதப்பிரசாரம், தத்துவக் கொள்கைகள் என்னும் விடயப்பொருளிலே கவிதைகள் பாடியவர் புலவர்மணி. இவர் 1942 இல் கண்டி உடத்தலவினன் மடிகே அரசினர் முஸ்லிம் பாடசாலையில் தலைமையாசிரியராகப் பணியேற்றார். 1935 இல் புலவர்மணி மருதமுனை ஆசிரியர் சங்கத்தின் தலைவராகவும், கிராமிய முன்னேற்றச் சங்கத்தின் தலைவராகவுமிருந்து பணிபுரிந்தார். 1972 இல் இணக்கச் சபைத் தலைவரானார். 1985 இல் சமாதான நீதவான். 1982 இல் சீறாப்புராணம் பதறுப் படலத்துக்கு உரை எழுதினார். 1972 இல் க.பொ.த.சாதாரண வகுப்பு மாணவர்களுக்குத் தமிழிலக்கியத்தின் 'அ' பாடத்திட்டச் செய்யுட்டொகுதிக்கு உரை எழுதினார். அந்நூல் அரசாங்க வெளியீடாக வெளியிடப்பட்டது. 1979 இல் தென்னிந்தியப் பெரும்புலவர் ஷேகு அத்துல் காதிர் நெய்னார் இயற்றிய "புதுகுஷ்ஷாம்" காப்பியத்துக்கு உரையெழுதினார். 1969 இல் 'வீராங்கனை சுயிதா' வெளியானது அதேயாண்டில் இசைவரும் மாலையும் மகளும் கவிதை நூல் வெளியாற்று. 1997 இல் உலகியல் விளக்கமும் இதோபதேசமும் நம்நாட்டின் நானிலக் காட்சிகளும்; கவிதை நூல் வெளிவந்தது. 1998 இல் "சூறாவளிப் படைப்போர்" வெளிவந்தது. 27.11.1977 இல் சூறாவளி தாக்கியது. 1969 இல் 'நபிமொழி நாற்பது' வெண்பாயாப்பில் பாடப்பட்டது. இந்நூலுக்குச் சாகித்ய மண்டலப்பரிசு கிடைத்தது. 1998 இல் முதுமொழி வெண்பா வெளிவந்தது. அதேயாண்டு 'அமுதகலசம்' வெண்பா நூல் வெளிவந்தது. 'ஞானரைவென்றான்' கவிதை நூல் பதிப்பித்தார். இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியக்கோவை' 'மருதமுனையின் வரலாறு' (கட்டுரைக் கோவை) என்பவற்றை எழுதி வெளியிட்டார். 'முதுமொழிவெண்பா' எழுதினார்.

1.8 இலங்கைத் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சியில் அக்கரைப்பற்று முஸ்லிம்களின் பங்களிப்பு - ஓர் ஆய்வு என்னும் ஆய்வேடு நுவலும் சில பிரதான அம்சங்கள் வருமாறு.

கிழக்கு மாகாணத்தில் அம்பாறையிலிருந்து 16 மைல் தொலைவில் அக்கரைப்பற்று அமைந்துள்ளது. முஸ்லிம்கள், தமிழர்கள், சிங்களவர்கள், குறவர்கள் என 5 வகை இனத்தவரும் வாழும் சிறப்பான ஊர். 1956 முதல் புதுக்கவிதை ஊற்றெடுக்க ஆரம்பிக்கிறது. அக்கரைப்பற்றுக் கவிஞர் ஏ.இக்பால் மனிதம், சமூகம், சமயம்,

காதல்,வரலாறு போன்ற விடயங்களைக் கருவாகக் கொண்ட கவிதை எழுதிவருகிறார். அறுபத்துக்கும் மேற்பட்ட கவிதைகளைப் படைத்துள்ளார். 60 களிலிருந்து எம்.எஸ்.ஷேகு இஸ்ஸத்தீன் 'வேதாந்தி' என்ற புனைபெயரில் எழுதிவருகிறார். சமூக விடுதலை பற்றி எழுதும் புரட்சிக் கவிஞர் இவர். 1960-1980 வரையான இரண்டு தசாப்தகால இலங்கைத் தமிழ்க் கவிதைப் பரப்பில் மகாகவி, முருகையன், நீலாவணன், சில்லையூர் செல்வராசன்,சண்முகம் சிவலிங்கம், நுஃமான், மு.பொ.சிவசேகரம், ஜெயபாலன், யேசுராசா, வில்வரெத்தினம், சேரன் போன்றவர்களுடன் பேசப்பட்டிருக்க வேண்டியவர் இவர் என்னும் விமர்சனமுமுண்டு. மு.அ.ஆதம் லெவ்வை, லாவண்யா லெத்தீப், அக்கரைப்பற்று நஜாமு, அக்கரைப்பற்று H.L அத்துல் குத்தூஸ், பத்திரிகை சஞ்சிகைகளிலே எழுதினார். அ.ஸ.அப்துஸ் ஸம்து, A.R.M சலீம், ஆ.பெளசர், ULM அதீக் என்போரும் எழுதிவருகின்றனர்.

1980 களில் கருங்கொடியூர்க் கவிராயர் எழுதிவருகிறார். இவர் சமூக அவலங்களையும் அக்கிரமங்களையும், இனக்கலவரங்களையும், பயங்கரவாதத்தையும் சித்திரித்துள்ளார். 1980 களிலிருந்து திடீரென்று இலக்கியத்திலே பெருவளர்ச்சி காணத்தொடங்குவதை அவதானிக்கலாம். மனிதவிழுமியம், தனிமனித விடுதலை, சுதந்திரம், பயங்கரவாதம், யுத்த சமாதானம், காதல், படுகொலை எனப்பல்வேறு விடயங்களையும் பின்னணிகளாக வைத்துக் கவிதை படைக்கப்பட்டது. 1984 முதல் 1997 வரை 9 கவிஞர்களின் பன்னிரண்டுக்கும் மேற்பட்ட கவிதை தொகுப்பு நூல்கள் வெளிவந்தன. எம்.பெசர், ஒஸ்.ரபீக்.மு.றுகா, ஏ.மஜீட், ஏ.எல்.கால்தீன் என்போர் எழுதினர். 1990 ஆம் ஆண்டு ஆவணிமாதம் 6 ந்திகதி அக்கரைப்பற்று பிரதேச வயலில் வேலை செய்து கொண்டிருந்த அப்பாவி முஸ்லிம்கள் 52 பேர் துப்பாக்கிச் சூட்டுக்கு இலக்காகினர். அவர்களது ஜனாஸாக்கள் அக்கரைப்பற்று சின்னப்பள்ளி வாசலில் (Town Mosque) கொண்டுவந்து வைத்த காட்சியை

“ஒரு தவக்காலை

சவக்காலை ஆனது

ஆம்....

ஒரு பட்டினம் பள்ளியில்

கர்பலா கண்காட்சி

ஓவியங்கள் என்னவோ

எங்களுடையவைதான்

ஓவியர்கள் தான்...”

இவை என்றும் நெஞ்சைவிட்டகலாத உணர்வுப் பிழம்புகள். 1987 களிலிருந்து எழுதிவரும் கவிஞர் ஏ.மஜீட். 1990 ஆம் ஆண்டு அக்கரைப்பற்று பிரதேசத்திலுள்ள நீத்தை என்னும் வயலில் பயங்கரவாதிகளின் துப்பாக்கி வேட்டுக்கு இரையாக்கப்பட்ட முஸ்லிம்களை மையமாக வைத்துக் கவிஞர் A.L. கால்டன் படைத்தார். 90 இல் எனது கிராமம் என்ற கவிதை. “நீத்தையில் உயிர் நீத்தவாழ்வினை எண்ணி “ஆயிரம்” இதயங்கள் இன்னும் அழுதுகொண்ட தான் இருக்கின்றன.

“அவர்கள் உலகத்தை விட்டு

ஒதுங்கியதற்காக

வானம் சொட்டுச் சொட்டாக

சோகத்தைச் சொரிகிறது” என்று பாடுகிறார்.

நாவல் முயற்சியில் அக்கரைப்பற்று அ.ஸ.அப்துஸ்ஸமது குறிப்பிடத்தக்கவர். 1982 இல் முதலாவது நூலான ‘பனிமலர்’ வெளிவந்தது. அந்நூல் வீரகேசரி வெளியீடாய் மலர்ந்தது. 1981 தினகரன் பத்திரிகையில் ‘கண்ணீர் புஷ்பங்கள்’ என்ற பெயரில் வெளிவந்த நாவல் 1983 இல் கல்ஹின்ன தமிழ்மன்ற வெளியீடாகக் ‘கனவுப்பூக்கள்’ என்ற பெயரில் வெளியிடப்பட்டது. 1997 இல் மூன்றாவது நாவலான “தாமங்களாகும் தவறுகள்;” இஸ்லாமிய நூல் வெளியீட்டு பணியகத்தின் வெளியீடாக வந்தது. அக்கரைப்பற்று முஸ்லிம்களின் பேச்சுத் தமிழை அ.ஸ.அப்துல் ஸமது,

“நம்முட அலியார் மகன் றஹீம் இரிக்காரே, அவர்

விவசாயக் கந்தோருலதான் வேலை பார்க்கார்,

வட்டக்க நோய்நொடி புடிச்சா ஆக்கலா

அவரத்தான் கூட்டிக்குப் போய் காட்டுறாங்க” என எழுதுகிறார்.

சிறுகதைத்துறையிலும் அ.ஸ.அப்துல் ஸமது, ஏ.இக்பால், எஸ்.நஸிறுதீன் ஆகியோர் பங்களிப்புகளைச் செய்துள்ளனர். 1950 முதல் சிறுகதைகளை அ.ஸ.அப்துஸ்ஸமது எழுதுகிறார். நூற்றிற்கு மேற்பட்ட சிறுகதைகளை, சுரண்டல், வறுமை, ஏற்றத்தாழ்வு, வர்க்கவேறுபாடு, மோசடி, இலஞ்சம், அநீதி, பெண்ணியம், சீதனக்கொடுமை, அடிமைத்தனம், பாலியல் வன்முறைகள், மூடநம்பிக்கை, அவதூறு என்று உணர்ச்சிச் சிறப்புக் கொண்ட கருக்களை மையமாகக் கொண்டு புனைந்துள்ளார். ஈர்ப்பு, இதயக்கதவு, தங்கை நெருஞ்சி முள், மசக்கை, சாணைக்கூறை, நன்றிகள், நிறைவு, சரிகாணல், பெரியதானம் சிலந்தி வலையும் கூட்டுப்புழுக்களும், சுயபரிசோதனை, அனுதாபம், புருஷலட்சணம், ஏதாவது செய்யவேணும், நல்லதோர் வீணை செய்தே” எங்கெங்கு காணிலும் எல்லாம் நிஜம் என்பன சிறுகதைகளின் தலைப்புகள்.

1.9 கலாபூஷணம் அராலியூர் ந.சுந்தரம்பிள்ளையின் ஆக்க இலக்கியக்கள் பற்றிய ஓர் ஆய்வு என்னும் ஆய்வேட்டிலிருந்து சில பிரதான அம்சங்கள் வருமாறு:

அராலியைச் சேர்ந்த நடராசாக்கும் பார்வதியாருக்கும் ஏக புத்திரனாக 22.10.1933 இல் பிறந்தார். சிறுகதைகள், நாவல்கள், நாடகம், வானொலி நாடகம், கட்டுரைகள், விமர்சனங்கள் என்று பல்வேறு முயற்சிகளிலும் ஈடுபாடு கொண்டுள்ளார்கள். 1950 இல் ‘கையொப்பம்’ என்ற இவரின் முதலாவது சிறுகதை சுதந்திரனில் வெளிவந்தது. 1954 இல் ‘கையொப்பம்’ என்ற இவரின் முதலாவது சிறுகதை அரங்கேற்றப்பட்டது. 1995 இல் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் பயின்றார். பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ச்சங்கத்துடன் இணைந்து நாடகங்கள் பல நடித்துள்ளார். பேராசிரியர்.கலாநிதி சு. வித்தியானந்தன் தலைமையில் பேராசிரியர், கலாநிதி க.கணபதிப்பிள்ளையின் “சுதந்திரம் எங்கே” என்னும் நாடகத்தை நெறியாள்கை செய்தார். சுந்தரம்பிள்ளை பாத்திரமேற்று நடித்தார்.

1959 இல் ஆசிரியரானார். 1961 - 1974 வரை மேடை நாடகப்பணியில் ஈடுபட்டார். 1976 இல் “பொலிடோலே கதி”, வெட்கமில்லை என்னும் நாடகம் “பணமோபணம்” என்ற பெயரில் 1977 இல் நூலுருவம் பெற்றன. 1980 இல் நானேராஜா 10 நிமிட வானொலி நாடகம் ஒலிபரப்பப்பட்டது. இவரது முதலாவது நாடகம் 1974 இல் ஒலிபரப்பானது. 1988 இல் “கெட்டிக்காரன்” நாடகநூல் வெளியிடப்பட்டது. 1990 இல் “முதலாம்பிள்ளை” நூல் வெளிவந்தது. 1990 இல் 57 ஆவது வயதில் ஆசிரிய சேவையிலிருந்து ஓய்வுபெற்றார். “ஒரு காதலின் கதை”, “அக்கரைச் சீமையிலே” எனும் இரு நாவல்கள் வெளியிடப்பட்டன. விமர்சனக் துறையில் ‘வீடற்றவன்’ என்னும் சி.வி.வேலுப்பிள்ளையின் நூலுக்கு (நாவலுக்கு) 2001 இல் விமர்சனம் எழுதினார். ‘இலக்கிய விமர்சனம்’ எனும் நூலில் மேடை நாடகத்திற்கும் நாகம்மாள் நாவலிற்கும் 2002 இல் விமர்சனம் எழுதியுள்ளார். கோடை நாடகத்திற்கு எழுதிய விமர்சனம் நாடக விமர்சன நூல் ஆகும். ‘இலக்கிய கட்டுரை’ என்னும் நூல் சிறுகதை, நாவல், குறுநாவல், நாடகம், இலக்கிய விமர்சனம் என்பனவற்றிற்கு விளக்கம் கொடுப்பதாக அமைந்துள்ளது. 2001 இல் ‘கலாபூஷணம்;’ விருது கிடைத்தது. ஐம்பது ஆண்டுகால இலக்கியப்பணி கௌரவிக்கப்பட்டது. 22 ஆண்டு கால வானொலி நாடகம் எழுதியமைக்கும் கிடைத்த விருதாகும். சாகித்ய மண்டலப்பரிசுகள் பெற்ற எழுத்தாளர். 365 க்கு மேற்பட்ட நாடகங்களை எழுதியுள்ளார். இலங்கை, நோர்வே, கனடா நாடுகளில் பரிசுகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. இவரது நாவல்களாக ‘அக்கரைச் சீமையிலே, ஒரு காதலின் கதை’ என்பன உள்ளன. 1999 இல் யாழ்ப்பாணம் (1994) என்னும் நூலிலே (2001) சிறுகதைகள் இடம்பெற்றுள்ளன. இவர் ஏறக்குறைய 27 க்கும் மேற்பட்ட மேடை நாடகங்கள் எழுதியுள்ளார். 1954 இல் இழந்த காதல் 1961 இல் பட்டிக்காடு 1963 இல் வெட்கமில்லை; 1964 இல் ஆசை அலைகள், 1965 இல் பெரிய மனிதன், 1967 இல் மண்கொத்தி. காதலிக்காதே: 1968 இல் இருதுருவங்கள் 1969 இல் ஒரே இரவில்; பொலிடோலே கதி, 1970 இல் மையார் மோகினி 1971 இல் காதல் மன்னன்; செல்லப்பிள்ளை: 1972 இல் மகாராஜா முகமுடிகள், நாடகப் பைத்தியம், 1973 கலியாண வைபோகமே; 1977 இல் பணமோ பணம், 1973 இல் அனுபவம் வைபோகமே, அனுபவம் புதுமை, 1979 இல் படித்த முட்டாளர் 1979 இல் ஒரு நாடகம் அரங்கேறுகின்றது. 1991 இல் வாழ்வா? சேவையா? வழிகாட்டி, 1992 இல் அவர்கள் வெளிநாடு போகிறார்கள். 1993 இல் முதலாம்பிள்ளை கொழும்பில் கல்யாணம் என்பன இவரெழுதிய மேடை நாடகங்கள். 1988 இல் யாழ்ப்பாணமா, கொழும்பா? 2002 இல் எங்கள் நாடு, 2003 இல் மழைவெள்ளம்: 1997 இல் நாடகம் எழுதுவது எப்படி? 2003 இல் வானொலி நாடகம் எழுதுவது எப்படி? 2000 இல் யாழ்ப்பாணத்தில் அந்த ஆறு மாதங்கள், இலக்கியக் கட்டுரைகள் எனும் நூல் நூல்கள் வெளிவந்தன.

1.10 “எழுத்தாளர் யோகேஸ்வரி சிவப்பிரகாசத்தின் சிறுகதைகள் ஓர் ஆய்வு”
என்னும் ஆய்வேட்டில் இடம்பெறும் பிரதான அம்சங்கள் வருமாறு:

தற்போது யாழ்ப்பாணம் கடையிற்சுவாமி வீதியில் வசித்து வரும் எழுத்தாளர் யோகேஸ்வரி, சின்னத்துரை கமலம் தம்பதிக்குப் புத்திரியாக மலேசியாவில் பிறந்தார். 50க்கு மேற்பட்ட சிறுகதைகளையும், கவிதைகளையும், நாடகங்களையும், கட்டுரைகளையும், எழுதியுள்ளார். பேராதனைப் பல்கலைக்கழகக் கலைப்பீடத்தில் சமஸ்கிருத மொழியைச் சிறப்புப்பாடமாகக் கற்றுக் கலைமாணிப்பட்டம் பெற்றார். மக்கள்

வங்கி யாழ்ப்பாணம் கன்னாதிட்டிக் கிளையின் முகாமையாளராகப் பணியாற்றினார். பின் யாழ்ப்பல்கலைக்கழக மக்கள் வங்கிக் கிளையில் முகாமையாளராக கடமையாற்றி வருகிறார். 1963 இல் மறைந்த தலைவர்களுக்குச் செலுத்த வேண்டிய அஞ்சலி என்ற கட்டுரையை எழுதினார். 1965 இல் கடைசியாக ஒருமுறை என்னும் சிறுகதை ஈழநாடு பத்திரிகையில் வெளிவந்தது. 'துளசிராணி' என்ற புனைபெயரில் எழுதினார். வாடாமலர் 'ஈஸ்வரி' என்னும் புனைபெயர்களிலும் சிறுகதைகளை எழுதியுள்ளார். 1977 இல் முதலாவது சிறுகதைத் தொகுப்பு "உணர்வின் நிழல்கள்" மல்லிகைப் பந்தல் வெளியீடாக வெளிவந்தது. 1999 இல் "ஈன்றபொழுதில்" 1999 இல் "சோகங்களும் சுமைகளாகி என்னும் கதைக்குச் "சார்க்விருது" கிடைத்தது. 1986 இல் அடுப்பு நெருப்பு கதை ஈழமுரசுப் பத்திரிகைச் சிறுகதைப் போட்டியில் சிறந்த கதையாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டுச் சான்றிதழும் பாராட்டும் பெற்றது.

இவரது இரு கதைகளுக்குத் 'தகவம்' பரிசு கிடைத்துள்ளது. "ஒரே நாடகம் இரு மேடைகளில்" என்ற இவரது சிறுகதையானது சிங்களமொழியில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. 44 கதைகள் அச்சாகியுள்ளன. வெளிவரா 7 கதைகள் 'கடைசியாக ஒருமுறை' 'மனச்சாந்தி' 'பிராயச்சித்தம்' இரு கடிதங்கள், 'அது பொய்யா' என்னுடைய ஆசை என்பன சிறுகதைகளாகும். இவர் நாடகம், கவிதை, விமர்சனம், கட்டுரைகள் போன்ற இலக்கிய முயற்சிகளிலும் ஈடுபாடுள்ளவர். 'விரைந்தோடி வாராயோ'; 'குறிஞ்சிக்குமரன்' புத்தமுதச் சிரிப்பு' பி.ஏ படிக்கிறான். கண்டியில் ஆச்சி 'மக்களைக் காப்பதுந்தன் தொழிலேயன்றோ' போன்ற கவிதைகளை எழுதியுள்ளார். மல்லிகை, ஞானம், ஈழநாடு, தினகரன், தினக்குரல், உதயன், சஞ்சீவி, வலம்புரி, வீரகேசரி, ஈழநாதம், ஈழமுரசு, முரசொலிப் பத்திரிகைகளிலும் சிறுகதைகளை எழுதியுள்ளார். இவரது 22 கதைகள் போரின் கொடுமையையும் அதன் தாக்கங்களையும் விளக்குகின்றன. 'இரண்டு பெளர்ணமிகள்' என்னும் கதை இரண்டு கண்ணிவெடிச் சம்பவங்களை விவரிக்கிறது. திருநெல்வேலிச் சம்பவம், பழிவாங்கப்பட்டு மயூரன் கொல்லப்படுதல், திருநெல்வேலியில் முதன் முதலாகக் கண்ணிவெடிச்சம்பவம் இடம்பெற்றது. பல இராணுவத்தினர் கொல்லப்படுகின்றனர். பழிவாங்குமுகமாக ஒருபாவமும் அறியாது தனது வேலைக்குச் சென்று கொண்டிருந்த மயூரனும் அவருடன் பஸ் வண்டியில் வந்தவர்களும் வீதியில் இறக்கப்பட்டுச் சுட்டுக் கொல்லப்படுகின்றனர். அன்று ஆவணிப்பூரணை நாள். அந்த நாளில் தமிழர்களுக்கு நடந்த கோரச்சம்பவம் இக்கதையில் வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஆடிப்பூரணையன்று நல்லூர் மஞ்சத்துக்குச் சென்று திரும்பிக் கொண்டிருந்த ராஜா பஸ் வண்டியுடன் சேர்த்துக் கொளுத்தப்படுகிறான். இவ்விரண்டு பெளர்ணமிகளிலும் நடந்த நிகழ்வுகளை எழுத்தாளர் யோகேஸ்வரி சிறப்பாக வெளிக்காட்டியிருக்கிறார். ஆடிப் பெளர்ணமி, ஆவணிப் பெளர்ணமி என்றால் யாழ்ப்பாண மக்களின் கண்முன் வந்து நிற்பது போரின் வடுத்தான். 'நேசக்கரங்கள்' என்ற சிறுகதையில் 1987 இல் அமைதிகாக்க இலங்கைக்கு வந்த இந்தியப்படைகள் தமிழ்மக்கள் வாழும் பகுதிகளில் செய்த அட்டூழியங்கள் காரணமாக மனித பொருளழிவுகள் என அவர்கள் கட்டவிழ்த்துவிட்ட கொடுமைகள் அழகாக விளக்கப்பட்டுள்ளன.

எங்கு சென்றாலும் என்ற கதையில் “வானத்தில் கழுகுகள் போல் வட்டமிட்டுக் குண்டு வீச்சு விமானங்களும், சுற்றி வந்து சுட்டுத் தள்ளிய ஹெலிகொப்டர்களும் தொடர்ந்து ஷெல் வீச்சுமாக நடந்த படையெடுப்பிற்கும் பயந்து வீட்டையும் தோட்டத்துரவையும் விட்டு இரவோடிவாக அவர்கள் ஓடி வந்தார்கள். என்ற வரிகளில் இருந்து இடப்பெயர்வின் போது, ஏற்பட்ட பயங்கரம் தெட்டத்தெளிவாக காட்டப்படுகிறது. இவரது பதினான்கு சிறுகதைகள் பெண்ணியம் சார்பானவை.

1.11 எழுத்தாளர் சோமகாந்தனின் படைப்பிலக்கியங்கள் பற்றிய ஓர் ஆய்வு என்னும் ஆய்வேட்டில் இடம்பெற்றுள்ள பிரதான அம்சங்கள் வருமாறு:

வடமராட்சி கரவெட்டியில் கரணவாய் கிராமத்தில் தென்பகுதியில் நாகேந்திரஐயர் செல்லம்மாள் தம்பதிகளின் புதல்வனாக 01.01.1934 இல், ‘ஈழத்துச் சோமு’ பிறந்தார். உயர் கல்வியைத் தெல்லிப்பழை மகாஜனக்கல்லூரியில் பெற்றார். 1955 இல் பாதுகாப்பு அமைச்சில் எழுதுவினைஞராகத் தமது தொழிலை ஆரம்பித்தார். கலாமதி, கருணையூர்ச்சோமு, கலைப்பித்தன், காந்தன், ஈழத்துச் சோமு என்னும் புனைபெயர்களிலும் எழுதினார். 1954 இல் மகாஜனக் கல்லூரியில் காணிவல் (களியாட்டவிழா) லிலே துடிப்புடனும் வேகத்துடனும் அமைப்பாளராகத் தொழிற்பட்டார். சிறுகதை, நாவல், பத்தி எழுத்துக்கள், திறனாய்வுக்கட்டுரைகள், ஆன்மீகக் கட்டுரைகள் என் இலக்கியத்தின் சகல மட்டங்களிலும் தன்னைப் பின்னிப் பிணைத்துக் கொண்டு புயலெனவே இலக்கிய உலகிற் பிரவேசித்துச் செயல் வேகத்துடன் எழுதினார். 1950 களில் இலக்கிய எழுத்தாளரானார். ஆகுதி, நிலவோ, நெருப்போ ஆகிய சிறுகதைத் தொகுப்புகளாகும். ‘விடிவெள்ளிபூத்தது’ ‘பொய்கைமலர்’ (பண்பாட்டியல் நாவல்), தத்துவச் சித்திரங்கள் (வானொலி உரைகள்) ஈழத்து இலக்கியம் (பல்துறை நோக்கு), நிகழ்வுகளும் நினைவுகளும் (பக்தி இலக்கியம்) பல்துறைக் குறிப்புகள். 1957 இல் கொலைக்களம் என்ற சிறுகதையின் மூலம் சுதந்திரனுடாகச் சிறுகதைத்துறையில் பிரவேசிக்கும் ‘ஈழத்துச் சோமு’ அதனைத் தொடர்ந்து நாகவிகாரை, நிலவோ நெருப்போ, காசக்காக அல்ல, வாத்தியார் பேசவில்லை, அது வேறு உலகம், மனப்பாம்பு, தெளிவு, குளத்தங்கரை அரசமரம், பவளக்கொடி, ஆகுதி, விடியல் முதலான சிறுகதைகளை எழுதினார். சுதந்திரன், தினகரன், அமுதம், மல்லிகை, கலைச்செல்வி, முதலான பத்திரிகைகளில் இவரது சிறுகதைகள் பிரசுரமாகியுள்ளன. இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் மூலகராகவும் தொழிற்பட்டவர்.

1.12 முல்லைமணி வே.சுப்பிரமணியம் அவர்களின் இலக்கியப் பணிகள் ஓர் ஆய்வு என்னும் ஆய்வேட்டின் பிரதான அம்சங்கள் வருமாறு:

முள்ளியவளையில் 0.05.1933 இல் முல்லைமணி வே.சுப்பிரமணியம் பிறந்தார். 1949 இல் திரு.சு.நடேசபிள்ளையின் வழிகாட்டலில் யாழ்திருநெல்வேலியில் பண்டிதகலாசாலை ஆரம்பிக்கப்பட்டது. வித்துவான் வேந்தனார், பண்டிதர் சுப்பிரமணியம் என்போரிடம் இலக்கண இலக்கியங்களைக் கற்றார். தொல்காப்பியம் எழுத்ததிகாரம் (நச்சினார்க்கினியருரை) சொல்வதிகாரம்(சேனாவரையும்) நன்னூல் விருத்தியுரை, யாப்பருங்கலக்காரிகை, நம்பியப்பொருள், ஆகிய இலக்கணநூல்களையும், திருக்குறள்,

கம்பராமாயணம், புறநானூறு தஞ்சைவாணன் கோவை, திருவாசகம், கலிங்கத்துப்பரணி ஆகிய இலக்கிய நூல்களையும் கற்றார். கொழும்பு மஹரகம அரசினர் ஆங்கில ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலையில் பயிற்சி பெற்றார். பண்டிதர், வித்துவான் கா.பொ.இரத்தினம். M.A.M.O. இடம் தமிழ்க் கற்றார். பேராதனைப் பல்கலைக்கழக வெளிவாரிப்பட்டப் பரீட்சையிற் சித்தியெய்தினார். 14 ஆண்டுகள் மட்டக்களப்பு, கோப்பாய், ஆசிரிய கலாசாலைகளில் விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றினார். பண்டிதமணி சி.கணபதிப்பிள்ளையின் தொடர்பு இலக்கிய விமர்சனம், இலக்கிய இரசனை என்பவற்றில் அதிக ஆர்வம் கொள்ளச் செய்தது. ஆசிரியர், அதிபர், கொத்தணி அதிபர் முல்லைத்தீவு மாவட்டப்பிரதேசம் கல்விப்பணிப்பாளர், பிரதம கல்வியதிகாரி என்னும் பதவிகளை வகித்தார். பத்திரிகை வானொலி, எழுத்தாளர், நாடகம், கவிதை, சிறுகதை, நாவல், சமய இலக்கிய கட்டுரைகள் எழுதி வீரகேசரி, தினகரன், தினபதி, சிந்தாமணி, ஈழமுரசு, முரசொலி, ஈழநாடு பத்திரிகைகளிலும், சுடர், அல்லிமலர், தமிழ்முரசு, வானொலி மஞ்சரி, வெற்றிமணி சஞ்சிகைகளிலும் வெளியிட்டார். ஈழத்துத் தமிழ் பத்திரிகையில் சுமார் 40 கட்டுரைகள் வரை எழுதியுள்ளார். இலங்கை வானொலியில் மக்கள் கலைகள் என்னும் தொடரில் 12 சொற்பொழிவுகளை ஆற்றியுள்ளார். முன்னணிக் கவிஞராகவும், வானொலிக் கவிஞராகவும் உள்ளார்.

முல்லைமணியின் வன்னிப்பிரதேசக் களம் பிரதேச வளர்ச்சி, வரலாற்றுணர்ச்சி, இலக்கிய விழிப்புணர்ச்சி என்பனவற்றை நல்கின. இவருக்கக் கலைஞர் திலகம், தமிழ்மணி, கலாபூஷணம், தமிழறிஞர் என்னும் விருதுப் பட்டங்கள் கிடைத்துள்ளன. முள்ளியவளை இயல், இசை, நாடகமன்றத்தின் தலைவர். 1950 களில் ஈழகேசரி மாணவர் பகுதியில் எழுதத் தொடங்கினார். இவர் நாடக நடிகரும் இயக்குனருமாவார், வசனகர்த்தா. 1964 இல் பண்டாரவன்னியின் வரலாற்று நாடக நூல் வெளியிட்டார். அது சாகித்திய பரிசு பெற்றது. 4 பதிப்புகள் வெளிவந்துள்ளன. (சுருங்கக் கூறின் முல்லைமணியின் அகக் காட்சியின் புறத்தோற்றமே அவரது படைப்புகள்).

யாதும் ஊரே, சேற்றில் மலர்ந்த செந்தாமரை, வரப்பிரசாதம், இருள் நீங்கிற்று வாசவதத்தை செம்மலை யானும் ஆம்பலும், இரவில் முல்லைத்தீவு, ஒரே இரத்தம், பெட்டிசம் போடுவேன், கர்ணனின் கடைநாள் என்பன நாடகங்கள். இவர் நெறிப்படுத்தி மேடையேற்றியவை. காத்தவராயன், ஞானசவுந்தரி, பண்டாரவன்னியன், சிதையாத செல்வம் என்பன. பண்டாரவன்னியன் நாடகம் இங்கிலாந்து, பிரான்ஸ், ஜேர்மனி, ரஷ்யா, அவுஸ்திரேலியா என்னும் நாடுகளிலும் நடிக்கப்பட்டன. வன்னியர் திலகம் (1998) (சாகித்யப்பரிசு பெற்ற நாவல்), மல்லிகை வனம்(1985), கமுகஞ்சோலை(2000) பிறந்தமண், மழைக்கோலம் என்பன முல்லைமணி எழுதிய நாவல்களாகும். 1977 இல் 'அரசிகள் அழுவதில்லை' என்னும் பன்னிரு சிறுகதைகளின் தொகுப்பு நூலை வெளியிட்டார். அந்நூலுக்குச் சாகித்திய மண்டலப்பரிசு கிடைத்தது. பல்வேறு தலைப்புகளில் கவியரங்குகளிற் பாடியுள்ளார். "Solitary reaper" என்னும் ஆங்கிலக் கவிதையின்னைத் தழுவி "நவீன வீரத்தாய்" பண்ணிசைக்கும் பாவை என்னும் மொழிபெயர்ப்புக் கவிதைகளை எழுதினார். கையெழுத்துப் பிரதிகளாக முல்லைமணி கவிதைகள், நினைவுச்சரங்கள் என்னும் தொகுப்பு நூல்களை எழுதியுள்ளார். பக்திப் பாவலனான முல்லைமணி 1976,1978 ஒட்டுசுட்டான் தான்தோன்றீஸ்வரர் பாமாலை (83

விருத்தங்களில்) அந்தாதித் தொடையில் அமைந்தது) மொத்தம் 103 பாடல்கள் உள். நெடுங்கேணி வில்லையடிப் பிள்ளையார் பாமாலை, காவத்தை முத்துமாரியம்மன் திருவூஞ்சல் என்பனவும் பாடியுள்ளார்.

பன்னிரண்டுக்கு மேற்பட்ட ஆன்மிகக் கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளார். ஆவணத்தோடத்துவிதம், வற்றாப்பளைக் கண்ணகியம்மன், குமாரபுரம் சித்திரவேலாயுதர், ஓட்டிசுட்டான் தான்தோன்றீஸ்வரர், முல்லை மாவட்டக் கையங்கள் முல்லை மாவட்டத்திற் சைவமரபு, கடல்நீரில் விளக்கெரியும் அற்புதம், இந்து சமயத்துவம், வன்னீவீரர், வன்னியவரலாறு, சிறுமை கண்டு சிறியளவலன், முல்லைமாவட்டப் பெருந்தெய்வ சிறுதெய்வ வழிபாடு என்னும் தலைப்புகளிலே சமயக் கட்டுரைகள் எழுதியுள்ளார். பண்டிப்பள்ளு, குருவிப்பள்ளு, கதிரைப்பள்ளு, அருவிச் சிந்து, தெய்வப் பாடல்கள், சிலம்பு கூறல், மக்கள் கைவினை என்பன இவரது வானொலியுரைகளுட் சில. 'இலக்கிய பார்வை' எனும் நூலிலே,

1. இலக்கியத்தில் உணர்வும் அறிவும்
2. இலக்கிய இரசனை
3. இலக்கிய வரலாறு
4. இலக்கிய விமர்சனம்
5. இயலும் இசையும்
6. நவீன கவிதையும், புதுக்கவிதையும்
7. தமிழில் உரைநடை
8. இலக்கண வரம்பு
9. கணித ரீதியிற் குறள் விளக்கம்
10. பாரி மட்டும் தானா வள்ளல்?
11. மகாகவியின் கோடை
12. வாழ்க்கையின் மூன்று நிலைகள்
13. ஈழத்தமிழர் கூத்துமரபு, என்னும் கட்டுரைகள் உள்ளன.

1.13 “ஞானம் சஞ்சிகைகளில் 2004 ஆம் 2005 ஆம் ஆண்டுகளில் வெளிவந்த சிறுகதைகள் பற்றிய ஓர் ஆய்வு” என்னும் ஆய்வேட்டில் இடம்பெறும் பிரதான அம்சங்கள் வருமாறு:

இலங்கையிலே வெளிவரும் தரமான கலை இலக்கிய சஞ்சிகைகளுள் சிறந்த விடயதானங்களைத் தாங்கிவரும் சஞ்சிகையாகத் திகழ்வது ‘ஞானம்’ சஞ்சிகையாகும். ‘பகிர்தலின் மூலம் விரிவும் ஆழமும் பெறுவது ஞானம்’ என்ற இலட்சிய வரிகளைக் குறிக்கோளாகக் கொண்டு 2000 ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் தனது முதலாவது இதழை விரிக்கத் தொடங்கியது.

ஆரம்பத்தில் 32 பக்கங்களைக் கொண்ட சிறிய இதழாகவே வெளிவந்தது. 64க்கும் மேலான பக்கங்களைக் கொண்டு இரட்டிப்பு வளர்ச்சிப் போக்குடன் மாதா மாதம் வெளிவருகிறது. ஞானம், நேர்காணல், சிறுகதைகள், கவிதைகள், புதிய நூலகம், கட்டுரைகள், நூல் மதிப்புரை, வாசகர் பேசுகிறார் போன்ற அம்சங்கள் இடம் பெறுகின்றன. வாழும் சமூகத்தின் பிரச்சினைகள், போர்க் கால அனுபவங்கள், அவலங்கள்

உணர்வு பூர்வமாக வெளியிடும் ஆக்க இலக்கியங்களைப் பிரசுரித்து சமூக அரசியல் விழிப்புணர்வை ஊட்டுவதில் இலக்கியத்தின் பங்கினையும், புலம் பெயர் இலக்கியத்தையும் அதன் பரிமாணமான புகலிட இலக்கியத்தையும் வெளிப்படுத்தும் சாதனமாகவும் 'ஞானம்' செயற்பட்டு வருகிறது. ஞானம் கலை இலக்கியப்பண்ணை எனும் இணையமைப்பும் உள்ளது. 'ஞானம்' இணையத்தளமுங் கொண்டுள்ளது. ஞானம் இலக்கியப்பண்ணை ஞானம் பதிப்பகம், ஞானம் ஆய்வுகள் தொடர்பான விமர்சனங்கள் இணையத்திலுண்டு.

புன்னாலைக் கட்டுவன் கிராமத்தைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். டாக்டர்.தி.ஞானசேகரன். பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்திலே வெளிவாரிக் கற்கையின் மூலம் கலைமாணிப்பட்டத்தையும் பெற்றவர். யாழ்ப்பாணம், கொழும்பு, மலையக அனுபவங்களே இவரெழுதிய சிறுகதைகளும், குறுநாவல்களும், நாவல்களுமாகும். 1962 இல் மருத்துவக்கல்லூரியில் பயிற்சி பெற்றுக் கொண்டிருந்த காலத்திலேயே படைப்பிலக்கிய முயற்சியிலும் ஈடுபடத் தொடங்கினார். 'கலைச்செல்வி' ஆசிரியர் சிற்பி சரவணபவனால் பிழைப்பு எனும் சிறுகதை வெளியிடப்பட்டது. தமது எழுத்து முயற்சியை மேம்படுத்தியவர்கள் என வீரகேசரி வாரமஞ்சரி ஆசிரியர் பொன்.இராஜகோபால், கலைப்பேரரசு ஏ.ரி.பொன்னுத்துரை, பேராசிரியர் நா.சுப்பிரமணியன் ஆகியோரைக் கூறுவார்.

டாக்டர்.தி.ஞானசேகரன் 1960 முதல் - 40 தசாப்தங்களாக எழுதி வருகிறார். மானுடத்தை இதயசுத்தியோடு நேசிக்கும் உயர்பண்பையும், சிறுமை கண்டு பொங்கியெழும் இயல்பையும், சமுதாயத்தில் நிலவிவரும் ஊழல்களையும், போலித் தனங்களையும் கண்டிக்கும் பாங்கினையும், மாறி வரம் கருத் தோட்டங்களையும் உள்வாங்கிப் புதியதோர் சமுதாயத்தின் உருவாக்க வேண்டும் எனும் பேரவாவினையும் இவரது எழுத்துகளிற் காணமுடியும். 1977 இல் புதிய சுவடுகள் நாவல் வெளிவந்தது. அது சாதிப்பிரச்சினையைப் பற்றியது. சாகித்யமண்டலப்பரிசு பெற்றது. குருதிமலை, லயத்துச் சிறைகள், கவ்வாத்து என்பன மலையக நாவல்கள் 1979 இல் வெளிவந்த குருதிமலை சாகித்திய பரிசு பெற்றது. அது மதுரை அமெரிக்கன் கல்லூரியில் முதுகலைமாணி M.A பயில்வோருக்குப் பாடநூலாகப் பரிந்துரைக்கப்பட்டுள்ளது. குருதிமலை நாவலை விமல் சுவாமிநாதன் 'தலெனயகம்' என்ற பெயரில் சிங்களத்திலே மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. லயத்துச் சிறைகள் மத்திய மாகாண சாகித்தியப் பரிசு பெற்றது. கவ்வாத்து 1995 இல் தமிழகச்சுபமங்களா சஞ்சிகை நடத்திய ஈழக் குறுநாவல் போட்டியில் பரிசும் பாராட்டும் பெற்றது. 1997 இல் அது மத்திய மாகாண கலாசார அமைச்சின் சாகித்தியப் பரிசு பெற்றது. 1973 இல் 'கலாதரிசனம்' சிறுகதைத் தொகுப்பு வெளியிடப்பட்டது. "அல்ஷேசனும் பூனைக்குட்டியும்" என்னுஞ் சிறுகதைத் தொகுப்புச் சிறப்பானது. அல்சேஷன் பேரினவாதிகளின் குறியீடு. பூனைக்குட்டி பேரினவாதிகளின் கொடுமைகளை எதிர்க்கத் துணிந்து விட்ட சிறுபான்மை மக்களின் குறியீடு. இச்சிறுகதைத் தொகுதி இலங்கை சப்ரகமுவ பல்கலைக்கழகத்தில் பி.ஏ.தமிழ் சிறப்புப்பயிலும் பல்கலைக்கழக மாணாக்கருக்குப் பாடநூலாகவும் அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளது. 1970 இல் ஒளியைத் தேடி இலங்கைக் கலாசாரப் பேரவை நடாத்திய அகில இலங்கைச் சிறுகதைப் போட்டியில் முதற்பரிசு பெற்றது.

“ஒரு சின்னப்பையன் அப்பாவாகின்றான்” என்னும் சிறுகதை இலங்கைக் காப்புறுதிக் கூட்டுத்தாபன இலக்கியமன்றம் நடத்திய சிறுகதைப் போட்டியில் வெள்ளிப்பதக்கம் பெற்றது. 1999 இல் அவுஸ்திரேலியாவில் பயணம் நிகழ்ந்தது. அங்கு புகழ்பெற்ற எழுத்தாளர் வெ.முருகபதியின் நட்புந் - தொடர்பும் வலுப்பெற்றது. தினகரன் பத்திரிகையில் அவுஸ்திரேலியப் பயணக்கட்டுரை வெளியாகியது. 1999 ஆம் ஆண்டு ஞானம் பதிப்பகத்தின் வெளியீடாக நூலுருவம் பெற்றது. 2003 ஆம் ஆண்டில் மத்தியமாகாணக் கல்வியமைச்சினால் பாடசாலை நூல்களுக்கு உகந்ததெனப் பரிந்துரை செய்யப்பட்டு விருதும் சான்றிதழும் வழங்கப்பட்டன. புரிதலும் பகிர்தலும் என்பது அவுஸ்திரேலியாவில் வாழும் கலை இலக்கியவாதிகளின் நேர்காணல்கள் அடங்கிய தொகுப்புநூல் வீரகேசரியில் தொடராக வெளிவந்ததுடன் 1999 ஆம் ஆண்டு ஞானம் பதிப்பகத்தினால் நூலாக வெளியிடப்பட்டது. இந்நூல் 2003 இல் மத்தியமாகாணக் கல்வியமைச்சினால் பாடசாலை நூல்களுக்கு உகந்ததெனப் பரிந்துரை செய்யப்பட்டு விருதும் சான்றிதழும் வழங்கப்பட்டன.

2004 - 2005 ஆம் ஆண்டுகளில் வெளியான 24 ஞானம் இதழ்களில் 34 ஆசிரியர்களது (படைப்பாளிகளது) 56 சிறுகதைகள் இடம்பெற்றுள்ளன. இச்சிறுகதைகளை, சுதர்மமகாராயன், திக்வல்லை கமால், ச.முருகானந்தன், முல்லைமணி, கே.எஸ்.சுதாகர், எஸ்.முத்துமீரான், சிவனுமனோகரன், இ.ஜெயராசா, மொழிவரதன், லே.சுதர்மன், தி.ஞானசேகரன், செங்கையாழியான், மா.பாலசிங்கம், ஓட்டமாவடி அறபாத், இளைய அப்துல்லாஹ், நீ.பி அருளானந்தம், இணுவையூர் உருத்திரன், தபின், ஆறுமுகம், தங்கவேலாயுதம், இணுவையூர் வசந்தன், விமல் குழந்தைவேல், தெணியான், கே.சர்வேஸ்வரன், கே.ஆர்.டேவிட் என்னும் எழுத்தாளர்கள் எழுதியுள்ளனர்.

புலம்பெயர் எழுத்தாளர்களான யோகா பாலச்சந்திரன் (கனடா) கே.எஸ்.சுதாகர் (அவுஸ்திரேலியா) சாரங்கா தயானந்தன் (கேம்பிறிட்ஜ்) விமல் குழந்தைவேல் (லண்டன்) நவஜோதி யோகரட்ணம் (இலண்டன்) ஆகியோர் ஞானத்திலே சிறுகதைகளை எழுதியுள்ளனர். சாரல் நாடன், சிவனுமனோகரன், சரயு, மொழிவரதன், தெளிவத்தை ஜோசப், புசல்லாவை செ.தமிழ்ச்செல்வன் போன்ற மலையக் எழுத்தாளர்கள் குறிப்பிடத்தக்கோராவர். திக்வல்லை கமால், முத்துமீரான் என்போர் இஸ்லாமிய சமயக் கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தும் சிறுகதைகளை எழுதுகின்றனர். சாதியம், பெண்ணியம், வறுமை, போர்ச்சுழல், காதல் விடயங்களை உள்ளடக்கிய கதைகளுடன் இந்து, பௌத்த, இஸ்லாம் போன்ற சமயக்கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தும் கதைகளும் இடம்பெற்றுள்ளன.

சுதர்மனின் ‘மணல்’ என்னுஞ் சிறுகதையில் இராணுவத்தினரால் அப்பாவித் தமிழ் மக்கள் தாக்குதலுக்கு உள்ளாகின்றமையும், தமிழர்களது நிறுத்தப்பட்டுத் துன்புறுத்தப்படுவதும் மக்களை இழுத்துச் சென்று மரங்களில் சாத்தி ஆணி அடிக்கப்படுதல், வாள், தடி, துவக்குகள் என்பனவற்றால் தாக்குவதனால் பெரும்பான்மையான தமிழ்மக்கள் உயிரிழக்கின்றமையை எடுத்துக் காட்டுவது, தமிழ், சிங்கள இனங்களிடையே ஏற்பட்ட எதிர்ப்புத்தன்மையை எடுத்துக் காட்டுவதாகவே இக்கதையின் கரு அமைகின்றது. முல்லைமணியின் ‘கங்கொக்கிளாய்மாமி’ தமிழ்ப்பிரதேசங்களை அபகரித்துச் சிங்களப்

பிரதேசமாக மாற்றிப் பெரும்பான்மை இனத்தவர்களைக் குடியேற்றும் பேரினவாதிகளின் கொடூரச் செயலை எடுத்தியம்புவதாகவுள்ளது.

1.14 “இலங்கையின் நவீன கவிதைத்துறைக்கும் மேமன்கவி புரிந்துள்ள பங்களிப்பு - ஓர் ஆய்வு” என்னும் ஆய்வேடு தரும் சில பிரதான அம்சங்கள் வருமாறு:

அப்துல் கரீம் அலி முஹம்மத், ஸுபைதா அப்துல் கரீம் என்போருக்கு மகனாக அப்துர் ரஸ்ஸாக் எனும் மேமன் கவி 09.04.1957 இல் பிறந்தார். இந்தியாவின் குஜராத் பிரதேசத்திலிருந்து சுமார் ஒரு நூற்றாண்டிற்கு முன்னர் மேமன் சமூகம் இலங்கையில் குடியேறத் தொடங்கியது. முஸ்லிம் வர்த்தகர்களாக விளங்கிய குஜராத் வாசிகள் குஜராத்தி மொழியைப் பாடசாலைகளிற் கற்றனர். எழுத்து வடிவமற்ற மேமன் மொழியையே பேச்சு மொழியாகக் கொண்டிருந்தனர். இலங்கையில் மேமன் சமூகம் தமிழ்மொழிப் பாடசாலைகளையே நாடவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. மேமன் கவியும் ஆரம்பக் கல்வியைத் தமிழ்மூலப் பாடசாலைகளிலேயே கற்க வேண்டியதாயிற்று. 1979 இல் யுகராகங்கள் கவிதைத் தொகுதி வெளிவந்தது. பேராசிரியர், கலாநிதி கவிஞர் எம்.ஏ.நுஃமான “யுகராகங்கள்” முன்னுரையில் மேல்வருமாறு எழுதுகிறார்.

“70 இன் பின்னர் இலங்கைத் தமிழ் கவிதையில் ஒரு புதிய அலை தோன்றியது. இக்காலப்பகுதியிலேற்பட்ட அரசியல் இலக்கிய விழிப்புணர்வும் தென்னிந்திய புதுக்கவிதைகளின் செல்வாக்கும் நூற்றுக்கணக்கான இளைஞர்களைக் கவிதை உலகில் இழுத்துவிட்டன. புதிய சமுதாய மாற்றத்துக்காகக் குரல் கொடுக்கும் புரட்சிகரச் சிந்தனைப் போக்குடைய இவ்விளைஞர்கள் யாவரும் தங்கள் எண்ணங்களையும் கருத்துக்களையும் வெளியிடுவதற்குப் புதுக்கவிதை ஒரு இலகுவான சாதனம் எனக் கண்டனர். கடந்த ஐந்து ஆண்டுகளுள் ஈழத்துக் கவிதை பெரும்பாலும் புதுக்கவிதையாகவே மாறிவிட்டது. முற்போக்கான கருத்துக்களே இன்றைய புதுக்கவிதையின் பலம் என்று சொல்ல வேண்டும். கலைப்பெறுமானம் உடைய படைப்புகள் இவற்றுள் மிகச் சொற்பமாகவே காணப்படுகின்றன. புதுக்கவிதை உலகில் சில தனி ஆளுமைகள் வளர்ச்சியடையும் வரை நிலைமை இவ்வாறே இருக்கக் கூடும். இத்தகைய தனி ஆளுமைகள் வளர்ச்சிக்கான அறிகுறிகளும் சமீபத்தில் தென்படத் தொடங்கியுள்ளன. இன்றைய ஈழத்துக் கவிதைப் போக்கின் ஒரு பிரதிநிதியாக மேமன் கவி விளங்குகிறார்” என்கிறார்.

1982 இல் வெளியான ‘ஹிரோஷிமாவின் ஹீரோக்கள்’ கவிஞர் மு.மேத்தாவின் முன்னுரையுடன் நர்மதா பதிப்பகத்தின் வெளியீடாக வந்தது.

1984 இல் ‘இயந்திர சூரியன்’ தொகுதி கவிஞர் வைரமுத்துவின் முன்னுரையுடன் நர்மதா பதிப்பகத்தினால் வெளியிடப்பட்டது. 1990 இல் கவிக்கோ அப்துல் ரகுமானின் முன்னுரையுடன் “நாளைய நோக்கில் அன்றில்” கவிதைத் தொகுதி நர்மதா பதிப்பகத்தில் வெளியிடப்பட்டது. இத்தொகுதிக்குச் சாகித்தியப் பரிசு கிடைத்தது. 1999 இல் மீண்டும் வசிப்பதற்காக கவிதைத் தொகுதி மல்லிகைப்பந்தல் வெளியீடாக முருகையனின் முன்னுரையுடன் வெளியாகியது.

மேமன்கவி பற்றிக் கலாநிதி கவிஞர் இ.முருகையன் கூறுவதாவது, “படிமங்களைப் பெருந்தொகையிலே செட்டுமட்டில்லாமல் அள்ளிவீசுவதில் ஓர் அநாயசமான ஆற்றலும் அவருக்கு உண்டு” என்பர்.

மேமன்கவி வானொலி, தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகளிலும் பங்கேற்று வருகிறார். இன்றைய பிரதேசத்தின் பயங்கரநிலையைத் தீயின் துளியில் ஜீவிக்கும் பரிசுத்தம்’ என்ற கவிதையில் மேமன் கவி.

“குருதிப்பசியையும்
சாம்பலின் நாற்றத்தையும்
பூசிநிற்கும்
ஒரு யுகத்தைக் கொண்ட
இந்த தேசத்தில்
ஊரடங்குப்
பிரகடனங்கள்
பைல் சிம்மாசனங்களில்
சிறுநீர் கழிக்க
ஒவ்வொரு விடியல்களிலும்
நகரத்தின்
பாலங்களில்
மடிநதியில்
ஞானவிழிப்பூக்களின்
ஒவ்வொரு
இதழ்களும்
பிணங்களா....”

என்று ரத்தப் பிரளயத்தில் மிதக்கும் நெருப்புத் தேசத்தைக் கலாபூர்வமாகக் கவியாக்கியுள்ளார். 1987 இல் யாழ் பொதுநூலகம் எரிந்தபோது? “புயல் சுமந்த மௌனங்களும் மயானத் தெருக்களும்” என்ற கவிதை பிறந்தது. 1983 ஜூலை நிகழ்வுகளை.

“மீட்டர் கணக்கில்
வெட்டப்பட்ட
நகரத்து மனிதாபிமானம்
லீட்டர் கணக்கான
பெற்றோலுக்கான சமர்ப்பணம்” எனப்பாடுவார்.

இலங்கையின் சமாதானத்தை விரும்பிப் புறாக்களைப் பறக்கவிட்ட போதிலும் சமாதானம் என்ற போலிக்கனா மக்களை அழித்தொழிப்பதிலேயே வீறுநடை போடுகின்றது என்று கூறி, சமாதானம் எப்போது இத்தீபகற்பகத்தில் நிகழும் என்பதை எதிர்பார்த்து நிற்பதாகக் கவிஞரின் கவிதை வரிகள் செப்பும்.

“ஒரு உள்ளத தேசத்தில்
என் நிறம் கொண்ட
சமாதானப் புறா
மனுஷ இரதத்தில்

மிதைந்து கொண்டிருக்கையில்

வெள்ளை நான்

இன்னும் இன்னும்

அழுதுகொண்டே இருக்கிறேன்” என்று எழுதுகிறார்.

1.15 எழுத்தாளர் அகலங்களின் நாடகங்கள் ஓர் ஆய்வு என்னும் ஆய்வேட்டில் அடங்கும் பிரதான அம்சங்கள் வருமாறு:

எழுத்தாளர் நாகலிங்கம் தர்மராஜா(அகலங்கள்) வவுனியா பம்பைமடுவில் 01.12.1953 இல் நாகலிங்கம் நல்லம்மா தம்பதிக்குப் புதல்வராகப் பிறந்தார். யாழ்ப்பல்கலைக்கழகத்தில் கணித புள்ளி விவரத்துறையில் பட்டம் பெற்றார். 1997 இல் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்மன்றத்தின் தலைவராகப் பணிபுரிந்தார். சிரித்திரனில் இலக்கியச்சிமிழ் என்னும் கட்டுரை வெளிவந்தது. இலக்கியத்தில் நகைச்சுவை என்ற கட்டுரையும் இடம்பெற்றது. எதிலும் களங்கப்படக் கூடாது என்பதற்காகப் புகுந்து கொண்ட புனைபெயரே ‘அகலங்கள்’ என்பதாகும். ஈழநாடு வாரமலரில் எட்டு வாரங்கள் தொடர்ச்சியாக வெளிவந்த ‘வாலி கொலைச்சரமும் கேள்விச்சரமும்’ என்ற தொடர் கட்டுரையே இவரை இலக்கியத்துறையிற் பிரபலப்படுத்தியது. 1987 இல் பேராசிரியர் அ.சண்முகதாஸ் அவர்களின் உதவியுடனும், அணிந்துரையுடனும் வாலி என்ற பெயரில் நூல் வடிவம் பெற்றது. யாழ் இலக்கிய வட்டமும் அகில இலங்கை இலக்கியப் பேரவையும் சிறந்த நூலுக்கான சான்றிதழும் வழங்கிக் கௌரவித்தன. 1979 இல் வவுனியா இலக்கிய வட்டத்தின் தலைவரானார். சிரித்திரன், சுடர், சோதிடமலர் சஞ்சிகைகளில் கட்டுரைகள் எழுதினார். வானொலியில் ஒலிபரப்பப்படும் ஈழத்துப் பாடல்களுள் விஸ்வநாதன் ராமமூர்த்தி இசையமைப்பாளர்களது இசையமைப்பில் இன்னும் ஒலிபரப்பாகும் ‘சேற்று வயல் காட்டினிலே நாற்றுநடவந்த பெண்ணே’ என்ற கிராமிய மெட்டுக்கொண்ட பாடல் பிரபல்யமிக்கது. வானொலி நாடகங்களையும் எழுதினார். ‘அன்றில் பறவைகள்’ இலக்கிய நாடகங்கள் ‘கூவாத குயில்கள்’ என்ற பெயரில் நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன. அன்றில் பறவைகளுக்குச் சாகித்தியவிருதும், இலக்கிய நாடகங்களுக்கு வடக்கு,கிழக்கு மாகாண விருதும் கிடைத்தன. ‘அருமேந்திரா’ என்னும் கதைவசன நாடகத்தை முதன் முதலில் யாழ்ப்பல்கலைக்கழகத்தில் எழுதி மேடையேற்றினார். கனல்தெறிக்கும் வசனங்களால் இலங்கை இனப்பிரச்சினையைச் சீத்திரிக்கும் நாடகம் யாழ் அரியாலை நாடகமன்றத்தினரால் மேடையேற்றப்பட்டது. அனிச்சிமலர் சமூக சீர்திருத்த நாடகம் வவுனியாவில் நடைபெற்ற நாடகப் போட்டியில் முதலிடம் பெற்றது. சுவிஸ், கனடா, அவுஸ்திரேலியா, IBC (லண்டன்) வானொலிகளிலும் இவரது நாடகங்கள் ஒலிபரப்பப்பட்டன. 1991 இல் சர்வதேச ஆசிரியர் தின நாடகப் பிரதியாகப் போட்டியில் ‘உருகி எரியும் கற்பூரங்கள்’ என்ற நாடகம் முதலிடம் பெற்று ஜனாதிபதி பரிசைப் பெற்றது. இந்நாடகம் வவுனியா ஆங்கிலக்கல்வி ஆலோசகர் சு.பாலசிங்கம் அவர்களால் ‘Melting Camphors’ என்ற பெயரில் ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டு மேடையேற்றப்பட்டது. 1991 இல் வடக்குக் கிழக்கு மாகாண இலக்கிய விழாவில் ‘அகலங்கள்’ கௌரவிக்கப்பட்டார். 1993 இல் இந்து கலாசார அமைச்சு ‘தமிழ்மணி’ பட்டம் வழங்கியது. 2000 ஆம் ஆண்டில் வடக்கு, கிழக்கு மாகாண இலக்கிய விழாவில்

முப்பது வருடகால கலை இலக்கியப் பணியைப் பாராட்டி 'ஆளுநர் விருது' வழங்கப்பட்டது. 1984 இல் ஈழமுரசு பொன்விழா சிறுகதைப் போட்டியில் மீண்டும் ஒரு குருஷேத்திரம்' என்னும் சிறுகதை இரண்டாம் பரிசு பெற்றது. 'ஈழத்துச் சிறுகதை மஞ்சரி' என்னும் நூலைக் காவலூர் ஜெகநாதன் தொகுத்தபோது அகலங்கனின் சிறுகதையும் அதில் இடம்பிடித்தது. 1994 இல் 'யாழ்தேவி'யும் என்னுஞ் சிறுகதை கலாசார அமைச்சு நடத்திய அகில இலங்கைச் சிறுகதைப் போட்டியில் இரண்டாம் பரிசு பெற்றது. 1996 இல் சர்வதேச ஆசிரியர் தினச் சிறுகதைப் போட்டியில் 'துருவநட்சத்திரம்' திறமைச் சான்றிதழ் பெற்றது.

'செல்' 'வா' என்று ஆணையிட்டாய். சேரர் வழியில் வீரகாவியம், சமவெளி மலைகள் (மலையகக் கவிஞர் சு.முரளிதரனுடன் சேர்ந்து எழுதிவெளியிடப்பட்டது.) தென்றலும் தெம்மாங்கும், அகலங்கன் கவிதைகள் (வடக்கு, கிழக்கு மாகாண இலக்கியப்பரிசு பெற்றது) இசைப் பாமலை என்பன அகலங்கன் எழுதிய கவிதை நூல்கள். 'அலைக்குமிழ்' 'மலர்ந்தும் மலராத' என்பன அகலங்கனின் நாவல்கள். 1984 முதல் வானொலியில் சொற்பொழிவுகளாகத் தொடங்கினார்.

வவுனியா நகரசபைக்கீதம், வவுனியா சுத்தானந்த இந்து இளைஞர் சங்கக் கீதம், வவுனியா சுத்தானந்தா இந்து இளைஞர் சங்கப் பாலர் பாடசாலைக்கீதம், வவுனியா கல்வியியற் கல்லூரிக் கீதம் என்பன அகலங்கன் எழுதிய கீதங்களாகும். இவரது நாட்டிய நாடகங்கள் பிரபல நாட்டிய ஆசிரியை திருமதி.யாழினி வீரசிங்கம் அவர்கள் தயாரித்து மேடையேற்றிப் பாராட்டுக்களைப் பெற்றார். வன்னிஓடை, வன்னி அருவி, வன்னி ஊற்ற, Train என்பன இசைப்பாடல்களும் சிறுவர் பாடலுமாகும். 'சுட்டிக் குருவிகள்' என்னும் பெயரில் சிறுவர் பாடல்கள் நூலாகியுள்ளன. 1996 இல் அவுஸ்திரேலியாவில் நடத்தப்பட்ட கவிதைப் போட்டியில் இரண்டாம் பரிசு பெற்றார். 1998 இல் பிரான்ஸில் நடைபெற்ற நாடகப் போட்டியில் இரண்டாம் பரிசு பெற்றார். 2000 ஆம் ஆண்டில் விக்ரோறியா கவிதைப் போட்டியில் இரண்டாம் பரிசு பெற்றார்.

1990 இல் காவியமணி, 1993 இல் தமிழ்மணி, 1995 இல் திருநெறியதமிழ் வேந்தர், 1997 இல் கவிமாமணி, 1998 இல் பல்கலை எழில், 1998 இல் முதன்மைத் தமிழறிஞர், 1999 இல் புராணபடன புகழ்தகை, 1999 இல் புராணபடன வித்தகர் என்னும் விருதுகளும் பட்டங்களுங் கிடைத்தன.

1.16 தெளிவத்தை ஜோசப்பின் புனைகதை இலக்கியங்கள் ஓர் ஆய்வு என்னும் ஆய்வேட்டில் இடம்பெறும் சில பிரதான பண்புகள் வருமாறு:

பதுளை மாவட்டத்தில் கட்டவளை என்னும் ஊரில் 16.02.1934 இல் சந்தானசாமிப்பிள்ளை, பரிபூரணம் தம்பதிக்கு இரண்டாவது மகனாகப் பிறந்தார். 1962 இல் பாட்டி சொன்ன கதை முதற்கதை, மலையகச் சிறுகதைப் போட்டியில் முதற்பரிசு பெற்றது. 1964 இல் வீரகேசரி களமமைத்துக் கொடுத்தது. சிரித்திரனின் தேனருவி, அல்லி, செய்தி, மல்லிகை, மாணிக்கம், தமிழமுது, சித்தாமணி, அஞ்சலி, கதம்பம், திசை, கலைமுகம், செளமியம், உயிர்ப்பு, மணப்பொறி, கலைச்செல்வி, கலைமகள், தீபம், இந்தியாடுடே சஞ்சிகைகளிலே சிறுகதைகள் வெளிவந்துள்ளன.

1999 இல் நாமிருக்கும் நாடே சிறுகதைத் தொகுப்புநூல் வெளிவந்தது. அந்நூலுக்குச் சாகித்திய மண்டலப்பரிசு கிடைத்தது. அவ்வாண்டு இக்கட்டுரையாளர் (கலாநிதி நாகேஸ்வரன்) தமிழ் சிறப்புப் பட்டப்படிப்பின் விடுகை வருட மாணவனாக யாழ்ப்பல்கலைக்கழகத்திலே பயின்று கொண்டிருந்தார். பேராசிரியர் கலாநிதி கனகசபாபதி கைலாசபதி அவர்கள் புனைகதை இலக்கியம் பற்றிய விரிவுரைகளை எமக்கு நிகழ்த்தினார். அவரது விரிவுரையின் போது 'நாமிருக்கும் நாடே' என்னும் தொகுப்பை வகுப்பிலே கொண்டு வந்து எமக்கு அறிமுகஞ் செய்து வைத்து அந்நூலை வாசிக்குமாறு பரிந்துரை செய்தார். இன்றும் பசுமையான நினைவாக அந்நிகழ்வு என்னுள்ளத்திலே ஆழப்பதிந்துள்ளது. 1995 இல் கலாபூஷணம் விருது பெற்றார். 1977 இல் மலையகச் சிறுகதைகள் வெளியிட்டார். 1977 இல் துரைவி வெளியீடாக உழைக்கப் பிறந்தவர்கள் வெளிவந்தது. 1974 இல் காலங்கள் சாவதில்லை(நாவல்), 1960 இல் தினகரனில் நாங்கள் பாவிகளாக இருக்கிறோம் என்பன வெளியிடப்பட்டன. வீரகேசரி நாவல் வெளியீட்டின் 21 ஆவது பிரசுரம் காலங்கள் சாவதில்லை என்பது. கருணையினால் அல்ல, தினகரன் வாரமஞ்சரியில் குறுநாவலாக மனம் வெளுக்க ஞாயிறு கலைமகளில் வந்தது. கதம்பத்தில் பாலாயி என்பன வெளியிடப்பட்டன. குடைநிழல் (குறுநாவல்கள்) சுபமங்கள குறுநாவல் போட்டியில் முதற்பரிசு பெற்றது. ஞாயிறுவந்தது, மனம் வெளுக்க, பாலாயி என்னும் மூன்று குறுநாவல்களுமடங்கிய தொகுப்பு நூல் பாலாயி என்ற பெயரில் வெளிவந்தது. புதியகாற்றுத் திரைப்படத்திற்கான கதை வசனத்தையும் தெளிவத்தை ஜோசப் எழுதினார். ஐம்பதிற்கு மேற்பட்ட சிறுகதைகள், ஏழுக்கு மேற்பட்ட நாவல்கள் தொலைக்காட்சி நாடகம், திரைக்கதை வசனம், கட்டுரைகள் பலவும் எழுதிய கலா விமர்சகர். இவரை - இவரது இலக்கிய ஆளுமைகளை - ஞானம் சஞ்சிகையின் ஆசிரியரும் படைப்பாளியுமான டாக்டர்.தி.ஞானசேகரன் அவர்கள் தொடர்ச்சியாக பல இதழ்களில் "நேர்கண்டு" எழுதியுள்ளார்.

கல்விப்பிரச்சினைகள், லய (வதிவிடப்பிரச்சினை) அதிகாரிகளின் அதிகார வெறி ஊழல்கள், நவநாகரிகத்தின் போலித்தனங்கள், பெண்களுக்கு இழைக்கப்படும் கொடுமைகள் இளந்தலை முறையின் எழுச்சிகள், வங்கிப்பணப் பிரச்சினைகள், சுகாதாரப் பிரச்சினைகள், பிரஜாவுரிமை பிரச்சினைகள், வடக்கு, கிழக்கு யுத்தப் பிரச்சினைகள் என்பன இவர்கையாண்டுள்ள கருப்பொருள்களாகும். 1992 இல் 'தமிழ்மணி'. 1993 இல் 'இலக்கியச் செம்மல்'. சம்பந்தன் விருதுகள் கிடைத்ததுடன் 2001 இல் சாகித்திய மண்டல விருதும் கிடைத்தது.

மலையக இலக்கியத்திற்குப் பங்களிப்புச் செய்த எழுத்தாளர் என்று தெளிவத்தை ஜோசப்பை விமர்சகர்கள் குறிப்பிடுவர். 1930 களில் மலையக இலக்கியம் முகிழ்த்தது. கோ.நடேசையர், கே.கணேஷ், என்.எஸ்.எம்.ராமையா, திருச்செந்தூரன், தெளிவத்தை ஜோசப், சாரல்நாடன், AVP கோமஸ் மலரன்பன், மாத்தளை வடிவேலன், மாத்தளை சோமு, மொழிவரதன், மு.சிவலிங்கம், கே.கோவிந்தராஜ், முத்துச் சம்பந்தர், அந்தனிஜீவா, எஸ்.பொன்னுத்துரை என்போர் குறிப்பிடத்தக்கோராவர். தெளிவத்தை ஜோசப்

எழுதிய பார்வை என்ற சிறுகதை இந்நாட்டில் தோன்றியிருக்கும் இனப்பிரச்சினைக்கு காரணம் அரசின் அலட்சியப் போக்கே என்று கூறுகிறது. இந்நாட்டில் அரசின் பார்வை இனத்துக்கு இனம் வேறுபடாமல் எல்லா இனங்களுக்கிடையேயும் ஒரே பார்வையாக இருக்குமாயின் இந்தக் கொடிய யுத்தத்தை நிறுத்தி நிரந்தரத் தீர்வைக் காணமுடியும் என்பதை (இச்சிறுகதை) உணர்த்தி நிற்கிறது. எழுத்தாளர்களின் தீர்க்கதரிசனம் உண்மையானவையே.

1.17. எழுத்தாளர் டொமினிக் ஜீவாவின் படைப்பிலக்கியங்கள் ஓர் ஆய்வு:

இவ்வாய்வேட்டில் மல்லிகையாசிரியரும், மூத்த தமிழ்ப் படைப்பாளியுமான டொமினிக் ஜீவாவின் எழுத்துக்களின் பண்புகள் விவரிக்கப்படுகின்றன. நாடறிந்த முற்போக்கு எழுத்தாளரான டொமினிக் ஜீவா 27.06.1927 இல் ஜோசப் மரியம்மாள் தம்பதிக்கு இரண்டாவது மகனாகப் பிறந்தார். தாழ்த்தப்பட்டோரது அவலங்களையும், உயர் சாதியினர் கீழ்சாதிக்காரரை எப்படியெல்லாம் வஞ்சித்து அடக்கியொடுக்கி வன்மம் புரிகிறார்கள் என்பதையும் டொமினிக் ஜீவாவின் சிறுகதைகளில் புட்டுக் காட்டுகிறார். டானியலும் ஜீவாவும் சாதிப்பிரச்சினையையே அடிப்படை இலட்சியமாகக் கொண்டு எழுதுகின்றனர். 15.08.1966 இல் மல்லிகை வெளியிடப்பட்டது. சாகித்திய மண்டலப் பரிசுகள் பெற்றவர் டொமினிக் ஜீவா, தண்ணீரும் கண்ணீரும் படைப்புக் குறிப்பிடத்தக்கது. வெங்காயப்புழு, இரகசிய கீதம், பணச்சடங்கு வண்டில் சவாரி சமூகப் பொம்மைகள், நகரத்தின் நிழல், கை வண்டி, கொச்சிக்கடையும் கறுவாக்காடும், இவர்களும் அவர்களும், கடுவன், சிலப்பசி, வெண்புறா, செப்திவேட்டை, மிருகத்தனம் என்பன இவரது சிறுகதைகளுட் சில. புரட்சிமிக்க முற்போக்குக் கருத்துக்களை மேடையிலே மிகவும் உணர்ச்சி கொப்பளிக்க எடுத்துச் பேசி முழங்குபவர் டொமினிக் ஜீவா. இவர் வெளியிடும் 'மல்லிகை' ஆண்டு மலர்கள் விடயக் கனதி வாய்ந்தவை.

1.18 திக்குவெல்லை கமாலின் சிறுகதைகள் ஓர் ஆய்வு என்னும் ஆய்வேடு கொண்டுள்ள பிரதான அம்சங்கள் வருமாறு.

2002 ஆம் ஆண்டு இவ்வாய்வேடு சப்ரகமுவ பல்கலைக்கழக மொழித்துறைக்குச் சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

மாத்தறை மாவட்டத் 'திக்குவெல்லை' க் கிராமத்தில் முகமது ஜெரால்தீன் ஆமீனா உம்மா தம்பதியினரின் நான்காவது புதல்வராக 01.03.1950 ஆம் ஆண்டு கமால் பிறந்தார். இவரது இயற்பெயர் முகம்மது ஜெரால்தீன் முஸ்தபா கமால் என்பதாகும். 'இபுனுஜெஷின்' என்னும் பெயரில் ஆரம்ப காலங்களில் எழுதினார். 1973 இல் பலாலி ஆசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலையிலே பயின்று 1975 இல் விஞ்ஞான ஆசிரியாரானார். தற்போது, SL EAS, Gr.III தகைமையுடன் பிரதிக் கல்விப்பணிப்பாளராகப் பணிபுரிகிறார். 1968 இல் திக்குவெல்லை எழுத்தாளர் சங்கம் ஆரம்பித்து அதில் முக்கிய எழுத்தாளரானார். தினபதியிலே சிறுகதைகளை எழுதினார். 1970 களின் பின்பு மித்திரன் வாரமலரிலும் எழுதினார். 1970 இல்

இன்ஷான் வாரப்பத்திரிகையில் கதையெழுதினார். மல்லிகைச் சிறுகதைப் போட்டியில் வெற்றி தீர்ந்தது. சிறுகதை பிரசுரமாகியது. இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தோடு கமாலுக்கு நெருங்கிய தொடர்புண்டு. 1984 இல் கோடையும் வரம்புகளை உடைக்கும் சிறுகதைத் தொகுப்பு வெளிவந்தது. 1993 இல் குருட்டுவெளிச்சம் இரண்டாவது சிறுகதைத் தொகுதி பிரசுரிக்கப்பட்டது.

கமால் ஆறு(06) சிறுகதைத் தொகுதிகளை வெளியிட்டுள்ளார். 1994 இல் 'காத்திபுல்ஹக்' (சத்திய எழுத்தாளர்) பட்டம் முஸ்லிம் சமய பண்பாட்டலுவல்களை அமைச்சு வழங்கியது. ஒளிபரவுகிறது, நச்சுமரமும் நறுமலர்களும், பாதை தெரியாத பயணம், என்பது கமால் எழுதிய நாவல்களாகும். 'எலிக்கூடு' என்பது இவரது கவிதைத் தொகுதி. எட்டு வானொலி நாடகங்களை நூலாக்கி 2001 இல் 'புகையில் கருகிய பூ' என்னும் நூலை வெளியிட்டார்.

முஸ்லிம்கள் வழங்கும் அரபுச் சொற்கள் பல இவரது கதைகளில் இடம் பிடித்து வாழ்கின்றன. சில அரபுச் சொற்கள் வருமாறு: மதிச்சம், ஹவுல், சுன்னத்து, மௌத்து, ரெஸ்டிமார், அஸர், கபுறு, மையத்து, சுபஹு, மழைபைத் தக்வாதாரி, கந்தூரி, குத்பா, துஆ, ஜும்மா, ஜின்பராஅத், ஹாஜி, மசூரா, அல்லா, ஞஹர், மஃரிபு, மத்ரஸா, நஜீஸ், புராஜல்(களியாட்டம்) இத்தா, தலாக், கிதாபு,கத்தம், இஸம், தஃலீம், மஹல்லா, ஹராம், ஜமாத்தஅத், ஸாப், கல்பு என்பன அரபுச் சொற்கள்.

1.19 நீ மரியசேவியர் அடிகளாரின் மேடை நாடகங்கள் பற்றிய ஓர் ஆய்வு என்னும் ஆய்வேட்டிலிடம்பெறும் பிரதான அம்சங்கள் வருமாறு:

இளவாலையில் நீக்கிலாப்பிள்ளை எமிலியானுப்பிள்ளை தம்பதியின் இளையமகனாக 0.12.1939 இல் சவேரி அடிகளார் பிறந்தார். 15 ஆவது வயதில் 'மலருந்தமிழகமே மறந்துவிடாதே' என்ற தலைப்பில் கட்டுரை எழுதிப் பரிசு பெற்றார். 1957 இல் தனிநாயகம் என்னும் நாடகத்தை இயக்கித் தாமே கதாநாயகன் பாத்திரமேற்று நடித்துள்ளார். 1957 இல் இறையியலில் உயர்படிப்பு மேற்கொண்டு B.Th,L.Th(M.A) பட்டங்களை பெற்றார். 1960-61 உரோமில் உரோம் தமிழ்ச்சங்கத்திற்குத் தலைவரானார். 'அன்ரோனியோ' என்னும் இத்தாலியத் திரைப்படத்தை மொழிபெயர்த்துத் தமிழில் வெளியிட கறொவ் அடிகளாருக்கு உதவியாயிருந்தார்.

1966 இல் உரும்பிராயில் 'திருமறைக்கலாமன்றம்' அங்குரார்ப்பணம் செய்யப்பட்டது. பாதுகாவலன் (கத்தோலிக்கப் பாதுகாவலன்) பத்திரிகையின் ஆசிரியாயிருந்தார். அரசகலாசாரக்குழு ஆலோசகர், கத்தோலிக்கத் தமிழ் நிகழ்ச்சிகளை வானொலியிற் தயாரித்து வழங்கினார். 1970 இல் பாப்பரசரின் வருகையின் போது வானொலி அறிவிப்பாளராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். இவரது நேர்முவர்ணனையைத் "தினபதி" ஆசிரியத் தலையங்கம் தீட்டிப் பாராட்டியது. 1972 இல் மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்து வித்துவான் பட்டமும், புலவர் பட்டமும் பெற்றார். கூடகளங்கம்/ எனும் நாடகத்தை 1973 இல் திருமறைக் கலாமன்றத்தின் மூலம் மேடையேற்றினார். 1974 இல் லண்டன் சென்று M.A.P.h.d பட்டங்களுடன் திரும்பினார். 1977 இல் 'பலிக்களம்' வீடியோ ரெலிவிசன் படத்தைத் தானே நெறிப்படுத்தி வெளியிட்டார். 1979 இல் ஜேர்மனி சென்று, ஜேர்மானிய மொழியை கற்று Passau பல்கலைக்கழகத்தில் ஆய்வுமாணவனாகி (Die malaphysikdas shiva

siddhanta) சைவசித்தாந்த ஆய்வுநூல் எழுதி இன்னுமோர் கலாநிதிப் பட்டத்தைப் பெற்றார். 1978 -1988 வரை ஐரோப்பிய நாடுகளில் கலை,கலாசார அரங்கியல் நிகழ்வுகளில் செலவிட்டார்.. 1988 இல் (Center for performing Arts) (C.P.A) திருமறைக்கலாமன்றப் பணிகள் விரிவாக்கப்பட்டன. இன்று மன்றம் 34 பிரிவுகளாக இயங்குகிறது. கொழும்பு, வவுனியா, திருகோணமலை, மன்னார், ஹப்புத்தளை, புத்தளம், முல்லைத்தீவு ஆகிய இடங்களில் கிளைகள் உள்ளன. ஜேர்மனி, பிரான்ஸ், இத்தாலி, சுவீஸ், டென்மார்க், நோர்வே, இங்கிலாந்து, கனடா, அமெரிக்கா, அவுஸ்திரேலியா, இந்தியா, சிங்கப்பூர் ஆகிய இடங்களிலும் கிளைகள் உள. கவின் கலைகள் பயிலகம், நாடகப்பயிலகம், நாட்டுக்கூத்துப்பயிலகம், சிறுவர் கலைக்கூடம், இசைநாடகப் பயிலகம் என்பவற்றையும் இயக்கிவருகிறார். 1990 இல் 'கலைமுகம்' காலாண்டு கலை இலக்கிய சஞ்சிகையை ஆரம்பித்தார். 1993 இல் 23 நாட்டுக்கூத்து அண்ணாவிமாருக்குத் தமிழ்விழா மேடையில் பாராட்டிக் கௌரவம் வழங்கினார்.

1955 இல் யாழ் நகரில் முதன்முறையாக நாடக அரங்கில் கண்காட்சியை நடத்தினார். ஐம்பதிற்கு மேற்பட்ட நாடகங்களைத் தாமே எழுதியும், நெறிப்படுத்தியும் அறிக்கை செய்துள்ளார். 'கடவுள் சிந்திய கண்ணீர், கல்வாரிப்பரணி அன்பினில் மலர்ந்த அமரகாவியம், சிலுவை உலா, கல்வாரிக் கலம்பகம், புறம், சீவகசிந்தாமணி, வளையாபதி, குண்டலகேசி என்பன நாடகங்களாகும். 1995 இல் யாழ்ப்பாண கலைஞர்கள் ஊக்குவித்து மிருகவிலில் "கல்வாரிச் சுவடுகள்;" என்னும் தவக்கால நிகழ்ச்சிகளை அரங்கேற்றிவித்தார். 1997,98,99 களில் ஐரோப்பிய நாடுகளில் 'வடலிக்கூத்தா' என்ற பெயரில் பாரம்பரியக் கலையின் மகத்துவத்தை உணர்த்தினார். பேராசிரியர் எதிரிவீர சரத்சந்திரா, மிரண்டா ஹேமலதா, சுபசிங்ஹ, ஜெரோம்டி சில்வா, ய்யுனைடன், டாக்டர் ஜின்னா ஷரிபுதீன் ஆகியோருடன் கலை இலக்கியத் தொடர்புகளைக் கொண்டவர். மேலைநாட்டு நாடகமேதைகளான 'அரியானம் நுச்சிக்கன்' - குழவினருடன் மிகநெருங்கிப் பழகும் வாய்ப்பினைப் பெற்றார். 1997 இல் ஜேர்மனியில் 'கலைத்தூது' பட்டம் கிடைத்தது. மரியசேவியர் அடிகள் கல்விமான், கலைஞர், நாடகநெறியாளர், மொழிபெயர்ப்பாளர், பத்திரிகையாசிரியர், போதகர், பன்மொழிப்புலவர், யாழ்ப்பாணத்திலே அரைநூற்றாண்டுக்காலம் கலைப்பணி புரியும் இவருக்கு உலகமொழிகள் எட்டு தெரியும். இவரது மேதாவிலாசமும் தமிழ்த்தொண்டும் போற்றுதற்குரியன. அடிகளாருக்கு ஜேர்மன், பிரெஞ்சு, இத்தாலியன், ஸ்பானிஷ், இலத்தீன், கிரேக்கம், எபிரேயம், சமஸ்கிருதம், ஆங்கிலம், தமிழ் எனப் பத்து மொழிகளில் நல்லபுலமை உண்டு. 'நாடகத் தமிழ்' நெறியை அகில உலகெங்கும் அறிமுகஞ் செய்யும் கலைத்தொண்டன்.

எழுத்துருப்பெற்ற நாடகங்களாக, அளவுகோல், கதையும் காவியமும், ஒருதுளி, கபடமனக் காவலன், எழுதிய கரம் இன்றிரவு உயிர்கொடுத்த உத்தமர்கள், காட்டிக்கொடுத்தவன் கோயில் கொண்ட கொலை கல்வாரிப்பலிக்களம், சிலுவை உலா, கபரணி, கல்வாரிக் கலம்பகம், குருதி சிந்திய குவலயம், சாவைவென்ற சத்தியன், கன்னிபெற்ற கடவுள், அன்பில் மலர்ந்த அமரகாவியம், கடவுள் வடித்த கண்ணீர், வாமகனே வா, கொலையின் விலை, களங்கம், காவிய நாயகன் என்பன உள்ளன. 'அருளும் இருளும்' என்பது அடிகளால் எழுதிய நாட்டிய நாடகம். நாட்டுக் கூத்துவரிசையில் மூவேந்தர், சிங்ககுலச் செங்கோல் என்பன உண்டு. மரியசேவியரின் வானொலி நாடகங்கள், கலையின் எல்லை, அமலன் காட்டியவழி, ஏரோதன், விடுதலை வீரர், குவலயம் பெற்ற

குழந்தை என்பனவாம். சிறைமீட்ட இறை, திருச்செல்வர் காவியம், சமயத்தாது என்பன மௌனநாடகங்களாகும். தென்னிலங்கைக் கலைஞர்களுடன் இணைந்து கொழும்பில் நெறியாள்கை செய்து மேடையேற்றிய நாடகங்கள் Ashoka, Darsana, Srilanka 2000BC என்பனவாகும். இவரது கவிதைத் தொகுப்பு சுவைத்தேன். கட்டுரைத்தொகுப்பு அரங்கவலைகள். இவை திருமறைக்கலாமன்ற வெளியீடுகளாகும். ஆற்றுகை, திருமறை நூல்வரிசை, கூத்துவரிசை, இலக்கியவரிசை, Journal of Siddhanta studies(English) என்பனவும் உள்ளன.

1.20 எழுத்தாளர் கோகிலா மகேந்திரனின் நாடக ஆற்றுகை ஓர் ஆய்வு (2003)என்னும் ஆய்வேட்டிலிருந்து சில தகவல்கள் வருமாறு:

தெல்லிப்பழை விழிசிட்டிக் கிராமத்தில் திரு.செ.சிவசுப்பிரமணியம் செல்லமுத்து தம்பதிக்கு ஏகபுத்திரியாக 17.11.1950 இல் கோகிலா பிறந்தார். உயர்கல்வியைத் தெல்லிப்பழை மகாஜனக் கல்லூரியில் பயின்றார். 1993 இல் தெல்லிப்பழை சைவவித்தியாசாலை அதிபராகக் கடமையாற்றி 1999 இல் இலங்கை கல்வி நிர்வாக சேவையில் பரீட்சையில் சித்தியடைந்து, வலிகாமம் கல்விவலய உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளராக கடமையாற்றியவர்.

கோகிலாவின் பன்முக ஆளுமைகளையும் பற்றி எழுதியுள்ள டாக்டர்.எம்.கே.முருகானந்தன்.

‘கோகிலா பல்துறைத் தேர்ச்சி மிக்கவர். வெற்றிப்படியில் நிற்கும் ஒரு பிள்ளைக்கு வழிகாட்டிய தாய் பல்வேறு துறை சார்ந்த விற்பன்னர்களை உருவாக்கிய சிறப்பான ஆசிரியர். நிர்வாகத் திறமை மிக்க கல்வி அதிகாரி. புகழ் பெற்ற கதாசிரியர். பாத்திரம் உணர்ந்து நடிக்கும் நடிகை. நாடக ஆசிரியர், சீர்மியர் இப்படி எத்தனையோ சொல்லலாம் என்பர். யாழ்ப்பல்கலைக்கழக நாடக டிப்ளோமா பயிற்சி நெறியில் இணைந்து பேராசிரியர் கலாநிதி.வித்தியானந்தன், பேராசிரியர் கலாநிதி கா.சிவத்தம்பி, கலாநிதி குழந்தை ம.சண்முகலிங்கம், பேராசிரியர் கலாநிதி சி.மௌனகுரு, நடிகமணி வி.வி.வைரமுத்து போன்றோரிடம் 1987, 1988 களில் நாடகக் கலை பயின்றார். வட இலங்கைச் சங்கீத சபையின் நாடகமும் அரங்கியலும் பாடத்துக்கான ஆசிரியர் தரத்திற் தோற்றிச் சித்தியடைந்ததோடு சபையின் நாடகமும் அரங்கியலும் பாடப் பரீட்சையில் 1992 முதல் பரீட்சகராகவும் பணிபுரிந்து வருகிறார். பயிற்சி வகுப்புகள், வதிவிடப்பயிற்சிகளிலும் விரிவுரைகளாற்றியும், செய்முறை வகுப்புகள் நடத்தியும் வருகிறார். 1991,1992,1993,1994 ஆம் ஆண்டுகளில் தெல்லிப்பழை மகாஜனாவிலும், யூனியன் கல்லூரியிலும், புத்தூர் சோமஸ்கந்தக் கல்லூரியிலும் பகுதிநேரப் போதனாசிரியராகப் பணியாற்றினார். 1996, 1997 இல் யாழ்ப்பல்கலைக்கழக நுண்கலைத்துறையில் நாடகமும் அரங்கியலும் பாடத்துக்கான வருகை விரிவுரையாளராகப் பணிபுரிந்தார்.பாடத்துக்கான (magic shop) என்ற நாடகச் சிகிச்சை முறையைச் செயல்முறையில் யாழ்ப்பாணத்தில் அறிமுகஞ் செய்த பெருமை இவருக்குண்டு. தெல்லிப்பழையில் அமைக்கப்பட்ட சோலைக்குயில் அவைக்காற்றுக் கழகத்தின் தலைவர்.

எங்கே நிம்மதி என்பது கோகிலாவின் உளவியற் கட்டுரை நூலாகும். 1972 இல் அன்பிற்கு முன்னால் என்ற முதல் கதை ‘குயில்’ சஞ்சிகையில் பிரசுரமானது. 68க்கு மேற்பட்ட

சிறுகதைகள் எழுதியுள்ளார். துயிலும் ஒரு நாள் கலையும் தூவானம் கவனம் என்பன நாவல்கள். தீப்பந்தங்கள், இருளில் ஒரு மின்மினி, திருப்பம், காலங்கள் காத்திருக்கும், வைகறை உணர்வுகள், முதுகில் ஊரும் தம்பளப்பூச்சி, என்னும் ஆறு குறுநாவல்களை எழுதியுள்ளார். சூழல் மாசடைகிறது. இயற்கையும் பாட்டுச் சொரியும், அலைகாட்டும் வழி என்பன கவிதை நூல்கள் வான விளிம்பில் ஒரு நட்சத்திரம் தான் கெடுபள்ளம் பனையும் மடற்பனையும், பட்டங்களும் மீண்டும் பறக்கும், பெள்ளாணிநாள், தாகம், ஆலயவழிபாடு, குருவிகூவ மறந்ததோ, கேள்விகள் உருவாகின்றன என்பன இவரெழுதிய நாடகங்கள். வந்தது மீன், விவேகம் விவாதிப்பதில்லை பறவைகள் பலவிதம் மாசூபிகளின் மகிமை, வான்வெளியில் கொடிய பெண்ணியம் என்பன கோகிலா எழுதிய குறுநாடகங்கள். தொல்சீர் கிரேக்க நாடகம், கோலங்கள் ஐந்து என்பன நாடகம் சார்ந்த நூல்கள். எங்கே நிம்மதி என்பது உளவியல் நூல், தங்கத்தலைவி கலாநிதி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்களது சேவையை மதிப்பிடும் நூல். (பொதுநூல்). 1975-1983 வரை பாடசாலை மட்ட நாடகங்கள் 17 ஐ எழுதினார். 1989, 1988 களில் தன்வினை தன்னைச் சுடும், தான் கெடுபள்ளம் என்னுஞ் சிறுவர் நாடகங்களை எழுதினார். பாவாய் நிலவு பொழியும் என்னும் பா நாடகத்தை 1999 இல் எழுதினார். 1986 இல் பெண்ணின் எதிரி என்னும் வானொலி நாடகத்தை எழுதினார்.

1.21 புதுக்குடியிருப்பு பிரதேசத்தின் நாட்டார்பாடல் பற்றிய ஓர் ஆய்வு (2004) என்னும் ஆய்வேட்டிலிருந்து பெறப்படும் சில பிரதான பண்புகள் பற்றிய விவரங்கள் வருமாறு:

வடக்கே கடலையும், கிழக்கே வட்டுவாகலையும், தெற்கே மூங்கிலாற்றையும் மேற்கே மன்னாகண்டல் எனும் பகுதியையும் எல்லையாகக் கொண்டு ஏறத்தாழ 116 சதுர மைல் பரப்பளவைக் கொண்ட கிராமமாகும். வேளாவில், குமரேசன் குரவில் கயம்பிரான், மருதம்பூவில் பிரதேசங்களில் வாழ்ந்த ஆதிக்குடிமக்கள் வெள்ளப்பெருக்குக் காரணமாக மேட்டு நிலங்களை நோக்கி இடம்பெயர்ந்த போது உருவானதுதான் புதுக்குடியிருப்பு. இது காரணப் பெயராகும். ஆட்டுவணிகள், மத்தேயு மவுறம்மா, ஏழை ராசா எனனும் நாட்டுக் கூத்துகள் உள்ளன. குடமுதல், கும்மி என்பன திருமணம், பூப்புனித நீராட்டு வைபவம் நிகழ்வுகளின் போது இடம்பெறும். புதுக்குடியிருப்புக் கந்தசாமி கோயிலில் கந்தசஷ்டி விரதம் தொடங்கிய மூன்று நாளில் வள்ளியம்மை திருமணநிகழ்ச்சியும் அதற்குரியதெனக் கருதப்படும் குடமுதல் வழிபாடு நடக்கின்றன. குடமுதல் கும்மியை ஆண்களே ஆடுவர். பெண்கள் போல் சேலைகட்டி நகையணிந்து குடத்தினுள் பாக்குகளைப் போட்டே ஆடுவர். இவ்வாட்டத்தின் போது மிகவும் இனிமையாகப் பாடுவதனையும் அவதானிக்க முடியும். 1975 ஆம் ஆண்டு புதுக்குடியிருப்பில் நடைபெற்ற வன்னிவள நாட்டுக்கலைவிழாவில் பங்கு கொண்ட பேராசிரியர் கலாநிதி கார்த்திகேச சிவத்தம்பி, இக்குடமுதல் கும்மியானது இப்பிரதேசத்திற்குரிய கரகாட்டம் பேணப்பட்டு வருகிறது. எழுவர் அல்லது ஒன்பதின்மர் தலைமீது அலங்கரிக்கப்பட்ட கரகத்தை வைத்துப் பாடலுக்கும், தாளத்துக்கும் அமைவாக ஆடுவர். மலர்மாலைகள், வேப்பிலைகள் கரகத்தை அலங்கரிக்கும் அழகுணர்ச்சிப் பொருட்களாகும்.

‘மகுடிக்கூத்து’ மட்டக்களப்பிலும், புதுக்குடியிருப்பிலும் பயன்படுவதாக அறியப்படுகிறது. புதுக்குடியிருப்புக் கிராமத்திலே கேளிக்கைகளாக ஆடப்பட்ட மகுடி ஒரு நாடகத்தன்மை வாய்ந்த கலையாகும். இந்தியாவுக்கு இஸ்லாமியர் வியாபார நோக்கில் கப்பல் கட்டி வந்து குடியேறிய போது, அங்கிருந்த சமய குருமார்களுக்கும் இவர்களுக்குமிடையில் நடைபெற்ற சமயப் போராட்டமே இதன் கதை. போராட்டங்களும், மாத்திரீக அம்சங்களும் நிறைந்த இந்தக் கலை இன்று அருகி வருகின்றது. ஆடப்பட்டபோது வெறும் கேளிக்கைக்குரிய கலையாகவே ஆடப்பட்டதென அறியக்கிடக்கிறது. விவசாயப்பாடல், ஏர்பூட்டுப்பாடல், அருவிவெட்டும்பாடல், பொலிப்பாடல் பெண்கள் நெல்குத்தும் பாடல், காதற்பாடல்கள் புதுக்குடியிருப்பில் நிலவுகின்றன. காதற்பாடல் உதாரணம் வருமாறு:

காதலி: ஊருக்குத் தென்புறத்தே ஊமத்தங்காய்த் தோட்டத்திலே
நேரமெல்லாம் காத்திருந்தேன் மச்சானே!
நேற்றுவர மனமில்லையோ மச்சானே!
நேற்றுவர மனமில்லையோ.

காதலன்: மயிலைக் காளை மாடுபூட்டி மன்னன் போஏர் தூக்கி
உழவுக்குப் போதையிலே மச்சானே!
உள்ளமதைப் பறிகொடுத்தேன் மச்சானே!
உள்ளமதைப் பறிகொடுத்தேன்.

காதலி: சந்தனமும் நீ பூசி சருகைவேட்டி தலைப்பாக்கட்டி
மஞ்சள் கயிறெனக்கு மச்சானே
மாட்டுநாள் திருமணமாம் மச்சானே
மாட்டுநாள் திருமணமாம் மமச்சானே.

1.22 பண்டிதர் மு.கந்தையா அவர்களின் இலக்கிய முயற்சிகள் ஓர் ஆய்வு (2004) என்னும் ஆய்வேடு கொண்டுள்ள பிரதான அம்சங்கள் வருமாறு.

ஏழாலை முத்தர் அன்னப்பிள்ளை தம்பதிக்கு 19.06.1917 இல் பிறந்தார். 1932 இல் சிரேஷ்ட பாடசாலை விடுகைச் சான்றிதழ் (Senior School Leaving Certificate) பெற்றார். 1934 இல் பயிற்றப்படாத ஆசிரியர் தராதரம் (Teachers Certificate) பெற்றார்.

1936 இல் சென்னை சைவசித்தாந்த சமாஜம் நிகழ்த்திய சைவப்புலவர் பிரவேசப் பரீட்சையில் சித்தியெய்தினார். மகாவித்துவான் கணேசையரிடம் ஐயந் தெளிந்தார். 1952 இல் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ் டிப்ளோமா பட்டம் பெற்றுக் கொண்டார். 35 நூல்கள் வரையில் எழுதினார். சுதுமலை புவனேஸ்வரி பிள்ளைத்தமிழ் நீர்வேலி கந்தசுவாமி பிள்ளைத்தமிழ், வல்லிபுலமாயவன் பிள்ளைத்தமிழ் பாடினார். மலேசிய சைவசித்தாந்த சங்கத்தின் வேண்டுகோளின்படி பெரியபுராணத்தில் அப்பூதியடிகள் நாயனார் முதல் வெள்ளானைச் சருக்கம் வரை சூசனம் எழுதினார். சித்தாந்தச் செழும் புதையல், சிவஞான சித்தியார் திறவுகோல், The Temple of Durga Devi ஆங்கில நூல்களை எழுதினார். 1994 இல் சைவசித்தாந்த நோக்கிற் கைலாசபதி

ஸ்மிருதி லீலாவதி இராமநாதன் நினைவுப் பேருரையை யாழ்ப்பல்கலைக்கழகத்தில் நிகழ்த்தினார். சித்தாந்தக் கட்டுரைகள் பதினொன்று அடங்கிய “அரியவும் பெரியவும்” என்னும் நூலை வெளியிட்டார். மாவைப்பள்ளி, சேக்கிழார் பிள்ளைத்தமிழ், திருக்கேதீச்சரமான்மியம் (கரந்துறை காண்டம், நவோதய காண்டம், நித்தியநைமித்திய காண்டம்) என்பனவும் எழுதினார். 1995 இல் சைவசித்தாந்தப் பேரறிஞர், 1988 இல் பண்டிதமணி, 1988 இல் இலக்கிய கலாநிதி, 1999 இல் மகாமகோபாத்தியாயர் என்னும் பட்டங்கள் பெற்றார். ‘கொழும்பு சிவத்திருமன்றம்’ என்னும் அமைப்பை உருவாக்கியவர் ஏழாலைக் கந்தையா அவர்களேயாவார்.

1.23 கவிஞர் வ.கோவிந்தபிள்ளையின் கலை இலக்கியப்படைப்புகள் ஓர் ஆய்வு (2005) என்னும் ஆய்வேட்டிலிடம் பெறும் சில தகவல்கள் வருமாறு:

மன்னார் மாவட்டத்திலே விடத்தல் தீவுக்கு 5 மைல் தூரத்தில் அமைந்த கிராமம் ஆத்திமேட்டை என்பது. அங்கு வயிரமுத்து வள்ளியம்மை தம்பதிக்கு மகனாக 09.04.1922 இல் மகனாகப் பிறந்தார். 1971 இல் The Tamil Type Writing system: A critique of Existing Key board and proposals என்று தட்டெழுத்து வேகத்தை அதிகரிக்கும் முறைமையைப் பற்றி ஆய்வு செய்து எழுதினார். வாஷிங்டன் பல்கலைக்கழக மொழித்துறைப் பேராசிரியர் Harold Schimnan, பேராசிரியர் வி.ஐ.சுப்பிரமணியம், பேராசிரியர் சிவசேகரம் முதலியோர் இவரது விசைப்பலகைச் சீர்திருத்தம் பற்றிய கருத்துக்களை வரவேற்றனர். 1968 ஆம் ஆண்டு உலகத் தமிழ் மகாநாட்டில் “The system of Tamil Type writing and its problem” என்னும் ஆய்வுக்கட்டுரையில் சமர்ப்பித்தார். குறுங்காவியமான அழியாத ஓவியங்களான கவிஞரும் காதலும் என்பதை யெழுதினார். ‘சாவித்திரி’ என்னும் நாட்டுக்கூத்தை எழுதினார். தெய்வீகப் பிரபந்தங்கள் பலவற்றையும் பாடியவர்.

1.24 எழுத்தாளர் திக்கம் சியோகமலரின் இலக்கிய முயற்சிகள் பற்றிய ஆய்வு என்னும் (2008) ஆய்வேட்டிற் காணப்படும் சில பிரதான செய்திகளை நோக்குவோம்:

எழுத்தாளர் திக்கம் சியோகமலர் ஜெயக்குமார் வடமராட்சியிலுள்ள அல்வாய், திக்கம் எனும் கிராமத்தில் 1952 ஆம் ஆண்டு பிறந்தார். தந்தை கணேஷ் தாய் சின்னம்மா அடிமையின் காதலி என்னும் வரலாற்று நாவல் 09.05.1999 முதல் 26.09.1999 வரை 21 அத்தியாயங்களாகத் தினகரன் வாரமஞ்சரியில் வெளிவந்தது. கூடிமகன் தேடியவீடு/ சிறுகதை 1984 இல் சிந்தாமணியில் பிரசுரமாகியது. ‘பிறந்தமண்’ சிறுகதை 1997 இல் பாரிஸிலுள்ள தெல்லிப்பழை மகாஜனக் கல்லூரியில் பழைய மாணவர் சங்கப் பிரெஞ்சுக் கிளையினர் நடத்திய பாவலர் தெ.அ.துரையப்பாபிள்ளை நினைவு அகில உலகச் சிறுகதைப் போட்டியில் முதற்பரிசு பெற்றது. “புலம் பெயரும் பாசங்கள்” நாடகப் பிரதிப் போட்டியில் முதற்பரிசு பெற்றது. பாவத்தின் சுவடுகளும் பாவமன்னிப்பும் சிறுகதைப் போட்டியில் முதற்பரிசு பெற்றது. ‘சாமேளம்’ சிறுகதை தினகரன் பத்திரிகையும், துரைவி நிறுவனமுஞ் சேர்ந்து நடத்திய சிறுகதைப் போட்டியில் பரிசு பெற்றது. 1990 களில் வானம் பொய்க்கவில்லை என்னும் சிறுகதை சிரித்திரன் சிறுகதைப் போட்டியில் முதற்பரிசு பெற்றது. “பாவத்தின் சுவடுகள்” 1995 இல் வீரகேசரியில் வெளியாயிற்று. “கல்லுக்குள்

ஈரம்” யாழ்.இலக்கியவட்டம், ஈழநாடு என்பன நடத்திய சிறுகதைப் போட்டியில் பரிசு பெற்றது. “தோட்டம்” குழந்தைக் கவிதைகள் முரசொலிப் பத்திரிகைப் பரிசு பெற்றது. 1984-1990 களில் ஈழநாடு, சிந்தாமணி, ஈழமுரசு, முரசொலி, கற்பகம் சஞ்சிகைகளில் பதினொரு கதைகள் வெளியாயின. இவர் போர், பெண்ணியம், மண்வாசனை, சமூகம் சார்ந்த ஏனைய பிரச்சினைகளில் எழுதினார்.

1.25 எழுத்தாளர் ரூபராணி ஜோசப்பின் படைப்பிலக்கியங்கள் ஓர் ஆய்வு (2008) என்னும் ஆய்வேடு வெளிப்படுத்தும் சில தகவல்கள் வருமாறு:

கண்டியில் வசிக்கும் எழுத்தாளர் ரூபராணி ஜோசப் 1996 முதல் இன்றுவரை எழுதி வருகிறார். 1996 இல் சிறுவரிலக்கியமான ‘ஏணியும் தோணியும்’ வெளியிட்டார். 1996 இல் சிறுகதைத் தொகுப்பான ‘ஒரு வித்தியாசமான விளம்பரம்’ வெளியிடப்பட்டது. 1998 ஈழஇல்லை இல்லை/ நாடகத் தொகுப்பு வெளிவந்தது. 2000 ஆம் ஆண்டில் ‘ஒருதாயின்மடியில்’ ‘குறுநாவல்’ வெளியிடப்பட்டது. 2004 இல் ‘இது கதையல்ல நிஜம்’ உரைச்சித்திரம் வெளியிடப்பட்டது.

1999 இல் நோர்வே தமிழ்ச்சங்கம் நடத்திய உலக சிறுகதை போட்டியில் “இடப்பெயர்வு” என்ற கதை முதற்பரிசு பெற்றது. “கலாநூபி” பட்டத்தைச் சர்வதேச தமிழ் ஒலிபரப்பு நிறுவனம் வழங்கியது. 2001 இல் ஒரு தாயின் மடியில் குறுநாவல் வெளிவந்தது. தாய்மனசு, மறதி, குறிஞ்சிக்கொழுந்து, மன்னிப்பு நாலுகுணமிருக்கு, இல்லை இல்லை வேலை வேண்டாம் என்பன இவரெழுதிய படைப்புகள்.

1.26 எழுத்தாளர் சித்தி சண்முகநாதனின் நாவல்கள் பற்றிய ஓர் ஆய்வு (2008) என்னும் ஆய்வேடு தரும் தகவல்கள் வருமாறு:

சப்ரகமுவமாகாணத்தில் பலாங்கொடையைச் சேர்ந்த எழுத்தாளர் (அதிபர்) சித்தி சண்முகநாதன் 17.12.1962 இல் அளுத்தநுவர என்ற சிங்களக் கிராமத்திற் பிறந்தார். சித்திரவேல் லட்சுமி தம்பதியின் புத்திரன் மும்மொழிப்புலமை மிக்கவர். 1983 இல் ஆசிரியரானார். 2003 முதல் பலாங்கொடைத் தமிழ் மகாவித்தியாலய அதிபரானார். தற்போது, முதுமாணிக் கல்வியை டோக்கியோ பல்கலைக்கழகத்திலே கற்கிறார். 1996 முதல் தினபதி, சிந்தாமணி, தினகரன் பத்திரிகைகளில் இருபதுக்கும் மேற்பட்ட சிறுகதைகளை எழுதியுள்ளார். நாற்பதுக்கும் மேற்பட்ட கவிதைகளும் கட்டுரைகளும் எழுதியுள்ளார். 1983 இல் நூல் வெளியீடு செய்துள்ளார். 1996 முதல் எழுதுவதில் வேகம் காட்டினார். 2003 இல் ‘இதய ஊனம்’ என்னும் நாவல் எழுதப்பட்டது. இந்நாவலுக்கான அணிந்துரையை சப்ரகமுவ பல்கலைக்கழக முதுநிலைத் தமிழ் விரிவுரையாளர் வாசீச கலாநிதி கனகசபாபதி நாகேஸ்வரன், M.A அவர்கள் அளித்துள்ளார். 2007 இல் கரிகல்பும் நாவல் எழுதினார். 2006 இல் ‘காலப்பறவைகள்’ நாவலை எழுதினார். 2007 இல் ‘தெருவோரச்சித்திரம்’ நாவலை எழுதினார். 2007 இல் ‘இரத்தினச்சாரல்’ எனும் சஞ்சிகையின் ஆசிரியர். புனைபெயர்கள் லஷ்மிகாந், சித்தி சண்முகநாதன் என்பன.

1.27 மருதமுனைக் கிராமத்தின் இலக்கிய கர்த்தாக்களின் படைப்பு முயற்சிகள் ஓர் ஆய்வு என்னும் ஆய்வேடு தரும் சில செய்திகளை நோக்கலாம்.

மருதூர்க் கொத்தன், சின்ன ஆலிம் அப்பா, மருதமுனை மஜீத், மருதமுனை கப்பார், பஜிலாஸ், றகுமான், தர்ஷித் ஆர்.யு கரீம், மருதமுனை ஹஸன், என்போர் மருதமுனை எழுத்தாளர்களாவர். மருதூர்க் கொத்தன் 06.06.1935 இல் அநுராதபுர கலாவெல கிராமத்தில் பிறந்தார். இவர் நாற்பதிற்கும் மேற்பட்ட சிறுகதைகளை எழுதினார். 'மருதூர்க்கொத்தன் கதைகள்' வெளியிட்டார். மருதமுனைக் கீதம் நன்றிப்பத்து, ஊர்பத்து, மருதநிலா, 'அதோ என்பிரிய தம்பிக்கு' 'கடல் கடந்து செல்வேன்', 'மருதத்தாமடியிலே' என்பன எழுதினார். 1977-1978 களில் மருதமுனை கப்பார் 'காவியன் என்ற புனைபெயரில் வெண்ணிலா எனும் சஞ்சிகையை வெளியிட்டார். 1999 இல் கொம்பியூட்டர் கவிதைகள் நூல் வெளியிட்டார். 'தாய்வீடு' சிறுகதை எழுதினார்.

1950 இல் சின்ன ஆலிம் அப்பா "ஞானரை வென்றான்" என்னும் காவியத்தைப் பாடினார். M.H.A கரீம் மருதமுனை என்ற நூலை எழுதினார்.

1.28 அம்பாறை நாவிதன் வெளிப்பிரதேச சிறுவர் விளையாட்டுக்கள் - ஓர் ஆய்வு.

1.29 கல்முனைப் பிரதேசத்து நாட்டார் கதைகள் பற்றி - ஓர் ஆய்வு

1.30 கல்குடா முஸ்லிம்களின் நாட்டாரிலக்கியங்கள் - ஓர் ஆய்வு

1.31 கவிஞர் கல்வயல் வே.குமாரசாமியின் கவிதைகள் - ஓர் ஆய்வு

1.32 எழுத்தாளர் புன்னியாமீனின் சிறுகதைகள் பற்றி ஓர் ஆய்வு

1.33 அம்பாறை மாவட்டத்தை 1900 ஆம் ஆண்டுகளுக்குப் பின் பாதித்த இயற்கையனர்த்தங்களும் அவை பற்றிய தமிழ் இலக்கியங்களும் - ஓர் ஆய்வு

1.34 கிண்ணியாப் பிரதேசத்தில் 2000 ஆம் ஆண்டிற்குப் பின் வெளியான கவிதைகள் - ஓர் ஆய்வு

இவை பற்றிய செய்திகளைப் பிறிதொரு கட்டுரையில் விவரிக்கலாம்.

தூல் தங்கலாடல்:
கல்வயல்: A பார்வநாதன்,
M.A.B Sc. M.Ed., P.G.T.C.
செய்யாது.

வெகுசன நலகம்
யாழ்ப்பாணம்.

வெகுசன நலகம்
14 JAN 2020
யாழ்ப்பாணம்
யாழ்ப்பாணம்

14 JAN 2020
UNIVERSITY OF SRI LANKA